

LERINGEN VAN KERKPRESIDENTEN

JOSEPH SMITH

LERINGEN VAN KERKPREZIDENTEN
JOSEPH SMITH

Een uitgave van
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
Salt Lake City (Utah, VS)

Wij stellen uw reactie op dit boek op prijs. U kunt die sturen naar:
Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Room 2420, Salt
Lake City, UT 84150-3220 USA. E-mail: cur-development@ldschurch.org
Gelieve uw naam, adres, wijk en ring te vermelden. Vermeld ook de
titel van het boek. Geef aan wat u in het boek aansprak en eventueel
waar ruimte is voor verbetering.

© 2007 by Intellectual Reserve, Inc.
Alle rechten voorbehouden
Printed in Germany

Engels origineel vrijgegeven: 8/00
Vertaling vrijgegeven: 8/00
Titel van het Engels origineel:
Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith
Dutch

Inhoud

Titel	Pagina
Inleiding	V
Historisch overzicht.	XIII
Het leven en de bediening van Joseph Smith	1
1 Het eerste visioen: de Vader en de Zoon verschijnen aan Joseph Smith	29
2 God de eeuwige Vader.	39
3 Jezus Christus, de goddelijke Verlosser van de wereld.	49
4 Het Boek van Mormon: sluitsteen van onze godsdienst.	61
5 Bekering	75
6 De zending van Johannes de Doper	85
7 De doop en de gave van de Heilige Geest	95
8 Het eeuwige priesterschap.	109
9 Gaven van de Geest.	123
10 Gebed en persoonlijke openbaring	135
11 De oprichting en bestemming van de ware en levende kerk.	147
12 Verkondig blijde tijdingen aan de hele wereld.	161
13 Gehoorzaamheid: 'Als de Heer het gebiedt, doe het dan'.	171
14 Woorden van hoop en troost bij een sterfgeval	185
15 De zaak van Zion vestigen	197
16 Openbaring en de levende profeet	207
17 Het grote heilsplan	223
18 Achter de sluier: het leven in de eeuwigheid.	235
19 Standvastig in de stormen van het leven	245
20 Een hart vol liefde en geloof: brieven van de profeet aan zijn gezin	257
21 De wederkomst en het millennium	267
22 Kennis van eeuwige waarheden verwerven	281
23 Hoe goed en hoe liefelijk is het als we eendrachtig tezamen wonen	293

24	Leiden op de wijze van de Heer.	303
25	Waarheden uit de gelijkenissen van de Heiland in Matteüs 13.	315
26	Elia en de herstelling van de sleutels tot verzegeling . . .	331
27	Pas op voor de bittere vruchten van afvalligheid	341
28	Zendingswerk: een heilige roeping, een heerlijk werk. . .	353
29	Samenleven in vrede en harmonie.	367
30	Standvastig in Christus' werk.	377
31	'God zal met u zijn tot in alle eeuwigheid': de profeet in de gevangenis te Liberty.	387
32	Met geloof en moed reageren op vervolging	399
33	De gaven van de Geest: genezing, tongen, profetie en onderscheiding van geesten.	409
34	De kracht van vergiffenis	421
35	Verlossing voor de doden	433
36	De verordeningen en zegeningen van de tempel ontvangen.	445
37	Naastenliefde, de reine liefde van Christus.	457
38	De Wentworthbrief.	469
39	De zustershulpvereniging: goddelijke vrouwenorganisatie	483
40	Wat zijn trouwe, rechtvaardige vrienden toch geweldig. .	493
41	Verlossers op de berg Zion worden	503
42	Het gezin: de fijnste eenheid in tijd en eeuwigheid . . .	515
43	'Hij was een profeet van God': tijdgenoten van Joseph Smith getuigen van zijn profetische zending . . .	529
44	De wederoprichting aller dingen: de bedeling van de volheid der tijden	543
45	Wat Joseph Smith zelf van zijn profetische zending vond. .	553
46	De martelaarsdood: de profeet bezegelt zijn getuigenis met zijn bloed	565
47	'Ere de man': hedendaagse profeten getuigen van de profeet Joseph Smith	579
	Aanhangsel: in dit boek geciteerde bronnen	597
	Lijst met afbeeldingen	604
	Register	607

Inleiding

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben de reeks *Leringen van kerkpresidenten* uitgebracht zodat u door de leringen van de kerkpresidenten in deze bedeling uw begrip van het herstelde evangelie kunt vergroten en dichter tot de Heer komen. Met deze serie kunt u thuis een verzameling evangelische naslagwerken opbouwen. De delen in deze reeks zijn bedoeld voor zowel persoonlijke studie als quorum- en ZHV-lesSEN.

In dit boek vindt u leringen van de profeet Joseph Smith, die door God was geroepen om in deze laatste dagen de bedeling van de volheid der tijden in te luiden. Tussen zijn visioen van de Vader en de Zoon in het voorjaar van 1820 en zijn martelaarsdood in juni 1844 vestigde hij De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en bracht hij de volheid van het evangelie naar voren, wat nooit meer van de aarde weggenomen zou worden.

Individuele studie

Streef er bij uw studie van de leringen van de profeet Joseph Smith naar inspiratie van de Geest te ontvangen. Denk aan de belofte van Nephi: ‘Hij die ijverig zoekt, zal vinden; en de verborgenheden Gods zullen hun door de macht van de Heilige Geest worden ontvouwd’ (1 Nephi 10:19). Begin uw studie met een gebed en houd tijdens het lezen een gebed in uw hart.

Aan het eind van elk hoofdstuk vindt u vragen en schriftverwijzingen waarmee u de leringen van Joseph Smith kunt begrijpen en toepassen. Overweeg eens om ze te lezen voordat u aan het hoofdstuk begint.

Overweeg ook de volgende ideeën:

- Let op kernwoorden en -zinsneden. Als u een woord tegenkomt dat u niet begrijpt, zoek het dan op in een woordenboek,

Joseph Smith, Jr.

'Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan voor het beil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd. (...) [Hij] leefde [...] als een groot man en stierf [...] als een groot man' (LV 135:3).

of gebruik een andere bron. Maak een notitie in de kantlijn om u te herinneren aan wat u over het woord hebt geleerd.

- Denk na over de betekenis van Joseph Smiths woorden. Misschien wilt u zinsneden en hele zinnen markeren waar u bepaalde evangeliebeginselen aan kunt ontleen, of die u in uw verstand en uw hart raken, of misschien wilt u uw gedachten en gevoelens in de kantlijn opschrijven.
- Denk eens aan ervaringen die u hebt gehad waarop de leringen van de profeet van toepassing zijn.
- Bedenk in welke opzichten de leringen van Joseph Smith op u van toepassing zijn. Bedenk ook in hoeverre die leringen betrekking hebben op problemen of vragen waar u mee zit. Besluit wat u gaat doen met wat u hebt geleerd.

Lesgeven met dit boek

U kunt dit gebruiken om les te geven, thuis of in de kerk. De volgende tips kunnen daarbij van nut zijn.

Concentreer u op de woorden van Joseph Smith en op de Schriften

De Heer heeft ons geboden elkaar ‘geen andere dingen’ te leren ‘dan hetgeen de profeten en apostelen geschreven hebben, en hetgeen [ons] door de Trooster geleerd wordt door het gelovige gebed’ (LV 52:9). Hij heeft ook verklaard: ‘de ouderlingen, priesters en leraren van deze kerk zullen in de beginselen van mijn evangelie onderwijzen, die in de Bijbel staan en in het Boek van Mormon, dat de volheid van het evangelie bevat’ (LV 42:12).

Uw opdracht is anderen te helpen om het evangelie te gaan begrijpen en toe te passen aan de hand van de leringen van de profeet Joseph Smith en de Schriften. Leg dit boek dus niet terzijde en stel ook geen lessen samen uit ander materiaal. Besteed een groot deel van de les aan het lezen van de woorden van Joseph Smith in dit boek en het bespreken van de toepassing daarvan.

Moedig de deelnemers aan om dit boek mee naar de kerk te nemen zodat ze beter voorbereid zijn op deelname aan de klassikale bespreking.

Stel u open voor de leiding van de Heilige Geest

Als u om hulp bidt en u ijverig voorbereidt, zal de Heilige Geest u daarin leiden. Hij zal u helpen om die delen van elk hoofdstuk te behandelen waarmee u anderen kunt aanmoedigen om het evangelie beter te gaan begrijpen en toe te passen.

Bid tijdens het onderwijzen dat de Geest uw woorden en de klassikale bespreking kracht bij zal zetten. Nephi heeft geschreven: ‘Wanneer een mens door de macht van de Heilige Geest spreekt, voert de macht van de Heilige Geest het tot het hart der mensenkinderen’ (2 Nephi 33:1; zie ook IV 50:13–22).

Vorbereiding op de les

Bij de indeling van de hoofdstukken in dit boek is er gedacht aan het voorbereiden van uw lessen. Het onderdeel ‘Uit het leven van Joseph Smith’ in elk hoofdstuk verschaft informatie over het leven van Joseph Smith en de begintijd van de kerk die u kunt gebruiken in de les, bijvoorbeeld als inleiding. Het onderdeel ‘Leringen van Joseph Smith’ is verdeeld in verschillende onderafdelingen, met kopjes die de hoofdpunten in elke onderafdeling samenvatten. U kunt die kopjes gebruiken als lesplan. Het laatste onderdeel, ‘ideeën voor studie en onderwijs’, bevat vragen en schriftteksten die betrekking hebben op de leringen in het hoofdstuk.

U kunt uw onderwijs op de volgende manieren doeltreffender maken:

1. *Bestudeer het hoofdstuk.* Bestudeer onder gebed het hoofdstuk tot u er vertrouwen in hebt dat u de leringen van Joseph Smith begrijpt. Als zijn woorden op u persoonlijk een uitwerking hebben gehad, onderwijst u met grotere oprechtheid en kracht (zie IV 11:21). Houd bij het lezen de behoeften van de mensen in de klas in gedachten. Misschien kunt u enkele leerstellingen en beginselen markeren waarvan u meent dat ze er iets aan zullen hebben.
2. *Kiezen welke delen u gaat gebruiken.* U kunt niet het hele hoofdstuk in één les behandelen. Probeer dat dan ook niet, maar kies onder gebed leerstellingen en beginselen uit die de mensen die u lesgeeft het meest van nut zullen zijn. U kunt

bijvoorbeeld een of twee onderafdelingen en enkele vragen uitkiezen om te behandelen en een bespreking op gang te brengen over de besproken beginselen.

3. *Beslis hoe u de les inleidt.* Om aan het begin van de les de aandacht te trekken, kunt u over een ervaring vertellen of klasleden vragen een verhaal uit het begin van het hoofdstuk voor te lezen, of naar een foto in het boek te kijken. Dan kunt u ze vragen: ‘Wat zegt dit verhaal (of deze foto) u over het voornaamste onderwerp van dit hoofdstuk?’ Of u kunt een les beginnen met het voorlezen van een tekst of een citaat uit het hoofdstuk, of met het zingen van een lofzang. Een ander goed idee is om de mensen in de klas te zeggen wat de voornaamste punten van de les zijn. U kunt de deelnemers aan de les ook nog even herinneren aan de vorige les in het boek door te vragen naar de besproken gebeurtenissen, mensen, beginselen of leerstellingen.
4. *Bedenk een manier om de klassikale bespreking aan te moedigen.* Hieraan dient u het grootste deel van de les te besteden, want de deelnemers leren de leerstellingen en beginselen het beste als ze die bespreken. Lees de ideeën voor het voeren van opbouwende besprekingen op pp. X–XII van dit boek. U kunt ook de vragen onder ‘Ideeën voor studie en bespreking’ aan het eind van het hoofdstuk gebruiken. Of u kunt aan de hand van de volgende ideeën zelf vragen opstellen:
  - Stel vragen die de deelnemers naar feiten, gebeurtenissen, leerstellingen en beginselen laten zoeken. Dergelijke vragen helpen de deelnemers om zich op concrete waarheden te richten die u wilt behandelen en vertrouwd te raken met bepaalde informatie in de leringen van de profeet. U kunt bijvoorbeeld op een bepaalde uitspraak wijzen en vragen: ‘Wat zijn de belangrijkste woorden of zinsneden in deze uitspraak?’ of ‘Waar gaat deze uitspraak over?’
  - Stel vragen waardoor de deelnemers gaan nadenken over de leerstellingen en beginselen waarin Joseph Smith onderwees. Door dergelijke vragen te stellen, moedigt u de deelnemers aan om na te denken wat zij vinden en voelen met betrekking tot de leringen van Joseph Smith. Vraag bijvoorbeeld:

‘Waarom is deze lering zo belangrijk?’ of ‘Wat vindt u van deze uitspraak?’ of ‘Wat betekent deze lering voor u?’

- Stel vragen om de deelnemers aan te moedigen de leringen van de profeet te vergelijken met hun eigen gedachten, gevoelens en ervaringen. Bijvoorbeeld: ‘Wat voor ervaringen hebt u gehad met betrekking tot wat de profeet Joseph Smith heeft gezegd?’
- Stel vragen waarmee u de deelnemers kunt helpen om het geleerde toe te passen. Dergelijke vragen laten de deelnemers nadenken over manieren om naar Joseph Smiths leringen te leven. Bijvoorbeeld: ‘Waartoe moedigt Joseph Smith ons aan? Hoe kunnen we zijn woorden in praktijk brengen?’ Herinner de deelnemers eraan dat ze niet alleen kunnen leren van wat er wordt gezegd, maar ook van rechtstreekse openbaring aan henzelf (zie IV 121:26).

5. *Beslis hoe u de les besluit.* U kunt een korte samenvatting van de les geven of u kunt een of twee mensen uit de klas vragen om dat te doen. Getuig met de Geest van de besproken leringen. U kunt ook anderen vragen om hun getuigenis te geven. Moedig de mensen in de klas aan om gehoor te geven aan de ingevingen die de Heilige Geest ze heeft gegeven.

Bij uw voorbereiding van de lessen kunt u ook ideeën gebruiken uit *Onderwijzen — geen grotere roeping* (36123 120), deel B, de hoofdstukken 14, 16, 28 en 29, of uit *Leidraad onderwijs* (34595 120).

Opbouwende besprekingen leiden

Met de volgende richtlijnen kunt u opbouwende besprekingen aanmoedigen en leiden:

- Stel u open voor de leiding van de Heilige Geest. Hij kan u ertoe aanzetten om bepaalde vragen te stellen of bepaalde mensen bij de bespreking te betrekken.
- Zorg ervoor dat de leden in de klas zich concentreren op de leringen van de profeet Joseph Smith. Laat hen zijn woorden voorlezen als aanzet tot de bespreking en om vragen te beantwoorden. Als men af begint te dwalen van het onderwerp, of begint te speculeren of twisten, richt de deelnemers dan weer

op het onderwerp door te wijzen op een gebeurtenis, leerstelling of beginsel in het hoofdstuk.

- Als het gepast is, kunt u over ervaringen vertellen die met de leringen in het hoofdstuk te maken hebben.
- Moedig de mensen in de klas aan om hun ideeën te spuien, vragen te stellen en elkaar iets te leren (zie IV 88:122). U kunt ze bijvoorbeeld vragen om commentaar te leveren op wat anderen hebben gezegd, of u kunt enkele mensen een vraag stellen.
- Wees niet bang voor een stilte na het stellen van een vraag. Vaak hebben de leden in de klas tijd nodig om na te denken of in hun boek te kijken voordat ze hun ideeën spuien, getuigenis geven of over hun ervaringen vertellen.
- Luister oprecht en probeer ieders opmerkingen te begrijpen. Bedank ieder voor zijn of haar bijdrage.
- Als er meerdere ideeën gespuid worden, dan kunt u eventueel de ideeën op het bord schrijven of iemand anders vragen dat te doen.
- Bedenk verschillende manieren om de klasleden bij de bespreking te betrekken. U kunt ze bijvoorbeeld in kleine groepjes vragen laten bespreken, of met de persoon die naast ze zit.
- Overweeg om van tevoren met een of twee klasleden contact op te nemen. Vraag hen om zich van tevoren voor te bereiden op het beantwoorden van de vragen die u hebt opgesteld.
- Ondersteun de bespreking van een evangeliewaarheid met een lofzang, vooral een lofzang over de herstelling. Het zingen van een lofzang is bovendien een goede manier om een les te beginnen of af te sluiten.
- Breek een zinvolle bespreking niet af om al het voorbereide lesmateriaal te kunnen behandelen. Het gaat er vooral om dat de leden in de klas de Geest voelen en dat hun bereidheid om het evangelie na te leven toeneemt.

Leringen voor onze tijd

Dit boek behandelt de leringen van de profeet Joseph Smith die betrekking hebben op onze tijd. Maar dit boek behandelt

bijvoorbeeld geen onderwerpen zoals de leringen van de profeet aangaande de wet van toewijding die betrekking hebben op rentmeesterschap van bezittingen. De Heer heeft die wet ingetrokken omdat de heiligen niet klaar waren om die na te leven (zie IV 119, inleiding). Dit boek behandelt ook het meervoudig huwelijk niet. De leringen en beginselen aangaande het meervoudig huwelijk werden al in 1831 aan Joseph Smith geopenbaard. De profeet onderwees in de leer van het meervoudig huwelijk en er werd een aantal van die huwelijken gesloten toen hij nog in leven was. In de decennia na zijn dood sloot onder toezicht van de kerkpresidenten die Joseph Smith opvolgden een groot aantal kerkleden een meervoudig huwelijk. Maar in 1890 gaf president Wilford Woodruff het Manifest uit waarmee een eind werd gemaakt aan het meervoudig huwelijk in de kerk (zie Officiële verklaring 1). De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen praktiseert het meervoudig huwelijk niet meer.

Informatie over de in dit boek geciteerde bronnen

De leringen van de profeet Joseph Smith die u in dit boek vindt, zijn ontleend aan verschillende soorten bronnen: toespraken van de profeet, artikelen die de profeet ofwel zelf heeft opgesteld ofwel die onder zijn toezicht zijn opgesteld, brieven en dagboeken van de profeet, opgetekende herinneringen van hen die de profeet hebben horen spreken, en enkele leringen en geschriften van de profeet die later gecanoniseerd zijn en in de Schriften opgenomen. Veel van Joseph Smiths leringen zijn opgenomen in *History of the Church*. Voor nadere informatie over die bronnen, zie het Aanhangsel.

In dit boek wordt ook een aantal bronnen aangehaald die niet zijn gepubliceerd. Waar nodig is de alinea-indeling gewijzigd om de leesbaarheid te vergroten. Citaten uit reeds gepubliceerd bronmateriaal zijn ongewijzigd overgenomen, tenzij anders aangegeven. Alles wat tussen vierkante haakjes staat, is toegevoegd door de redactie [of de vertalers], tenzij anders aangegeven.

Historisch overzicht

Het volgende overzicht is een beknopt historisch kader voor de leringen van de profeet Joseph Smith in dit boek.

- 1805, 23 december: Geboren in Sharon, in Windsor County (Vermont), als vijfde van elf kinderen in het gezin van Joseph Smith sr. en Lucy Mack Smith.
- ca. 1813:
(7 jaar) Krijgt tyfeuze koorts; complicaties maken een operatie aan zijn linkerbeen nodig. De familie Smith woonde destijds in West Lebanon (New Hampshire), een van de plaatsen waar de familie van 1808 tot 1816 naartoe verhuisde, op zoek naar werk.
- 1816:
(10 jaar) Verhuist met zijn ouderlijk gezin naar het dorp Palmyra, in de staat New York.
- ca. 1818–19:
(12 of 13 jaar) Verhuist met zijn ouderlijk gezin van het dorp Palmyra naar een blokhut in Palmyra Township, in de staat New York.
- 1820, begin voorjaar: Bidt in het bos bij zijn ouderlijk huis.
(14 jaar) Wordt bezocht door God, de Vader, en Jezus Christus. Vraagt bij welke sekte hij zich moet aansluiten. De Heiland zegt dat zij het alle mis hebben en dat hij zich bij geen ervan moet aansluiten.
- 1823, 21–22 september:
(17 jaar) Wordt bezocht door Moroni, die hem vertelt van het werk van de Heer in de laatste dagen en van het Boek van Mormon. Ziet de gouden platen, die in een nabijgelegen heuvel begraven liggen, maar het wordt

- hem verboden ze op dat moment mee te nemen.
- 1825:
(19 jaar) Verhuist met zijn ouderlijk gezin van de blokhut naar een nieuw houten huis op het erf van hun boerderij in Manchester Township, in de staat New York.
- 1827, 18 januari:
(21 jaar) Treedt in het huwelijk met Emma Hale uit Harmony (Pennsylvania); zij huwen in South Bainbridge (New York).
- 1827, 22 september: Krijgt de platen van Moroni, nadat hij met ingang van 1823 elk jaar op 22 september met Moroni heeft gesproken.
- 1827, december:
(22 jaar) Verhuist naar Harmony (Pennsylvania) om in Palmyra en Manchester te ontsnappen aan een bende die de platen probeert te stelen. Kort daarna begint hij het Boek van Mormon te vertalen.
- 1828, februari: Martin Harris laat een afschrift van enkele tekens van de gouden platen zien aan vooraanstaande wetenschappers, onder wie Charles Anthon en Samuel L. Mitchell in New York City.
- 1828, juni–juli: 116 manuscriptpagina's van het Boek van Mormon worden gestolen van Martin Harris.
- 1829, 5 april:
(23 jaar) Oliver Cowdery arriveert in Harmony om te fungeren als schrijver voor de vertaling van het Boek van Mormon; het vertaalwerk begint op 7 april.
- 1829, 15 mei: Oliver Cowdery en hij krijgen van Johannes de Doper het Aäronische priesterschap. Joseph en Oliver dopen elkaar in de Susquehanna.

- 1829, mei–juni: Samen met Oliver Cowdery ontvangt hij bij de Susquehanna, tussen Harmony (Pennsylvania) en Colesville (New York), het Melchizedeks priesterschap van de eerste apostelen Petrus, Jakobus en Johannes.
- 1829, juni: Voltooit op de boerderij van Peter Whitmer sr. in Fayette Township (New York) de vertaling van het Boek van Mormon. In Fayette zien de drie getuigen de platen en de engel Moroni; in Palmyra Township zien en betasten de acht getuigen de platen.
- 1830, 26 maart:
(24 jaar) Met het drukken van de eerste exemplaren van het Boek van Mormon door Egbert B. Grandin in Palmyra wordt het boek beschikbaar gesteld aan het publiek.
- 1830, 6 april: Sticht met zes leden officieel de kerk in de woning van Peter Whitmer sr. te Fayette (zie IV 20:1). Aanvankelijk is de officiële naam van de kerk de Kerk van Christus. Op 3 mei 1834 wordt de naam gewijzigd in De Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen. Op 26 april 1838 wordt de naam door openbaring gewijzigd in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (zie IV 115:4).
- 1830, juni: Begint op gebod van de Heer in Harmony met een geïnspireerde herziening van de Bijbel, die nu de Bijbelvertaling van Joseph Smith wordt genoemd.
- 1830, 9 juni: Houdt in Fayette de eerste conferentie van de kerk.

- 1830, september: Verhuist van Harmony (Pennsylvania) naar Fayette (New York). Van december 1827 tot dit tijdstip woonden Joseph en Emma in Harmony, maar Joseph reisde af en toe naar Manchester, Fayette en Palmyra om daar bezig te houden met allerlei zaken zoals de vertaling en publicatie van het Boek van Mormon, stichting van de kerk, leiding geven aan de eerste conferentie van de kerk, en andere kerkelijke aangelegenheden.
- 1830, september: Ontvangt een openbaring dat zendelingen het evangelie aan 'de Lamanieten' moeten verkondigen (LV 28:8; zie ook 30:5-6; 31:1-3). In oktober gaan vier ouderlingen op zending om in het gebied van de indianen ten westen van de staat Missouri in het evangelie te onderwijzen.
- 1830, december:
(25 jaar) Ontvangt een openbaring dat de heiligen zich in Ohio moeten vergaderen (zie LV 37).
- 1831, begin februari: Na een reis van meer dan vierhonderd kilometer uit New York arriveert hij in Kirtland (Ohio).
- 1831, 20 juli: Ontvangt in Jackson County (Missouri) een openbaring waarin Independence wordt aangewezen als 'het middelpunt' van Zion (zie Leer en Verbonden 57:1-3).
- 1831, 2 augustus: Presideert de bijeenkomst waarbij Sidney Rigdon Jackson County (Missouri) inwijdt als het land Zion.
- 1831, 3 augustus: Wijdt het bouwterrein voor de tempel in Independence toe.
- 1832, 25 januari:
(26 jaar) Wordt in Amherst (Ohio) gesteund als president van de hoge priesterschap.

- 1832, 8 maart: Sticht in Kirtland het Eerste Presidium, met Sidney Rigdon en Jesse Gause als raadgevers. Op 18 maart 1833 vervangt Frederick G. Williams Jesse Gause.
- 1832, 27–28 december:
(27 jaar) Ontvangt een gebod om in Kirtland een tempel te bouwen (zie LV 88:119–120).
- 1833, januari: Sticht de school der profeten.
- 1833, 2 juli: Voltooit zijn werk aan een geïnspireerde versie van de Bijbel, die nu de Bijbelvertaling van Joseph Smith wordt genoemd. Uit dit werk kwamen de boeken Mozes en Matteüs naar Joseph Smith voort, die nu in de Parel van grote waarde staan.
- 1833, 20 juli: In Independence (Missouri) vernietigt een bende de drukpers waarop het Boek der Geboden wordt gedrukt. Ze vernietigen ook de meeste gedrukte bladzijden. In september 1835 worden in Kirtland de openbaringen uit het Boek der Geboden, samen met andere openbaringen, uitgegeven in de eerste editie van de Leer en Verbonden.
- 1833, 23 juli: Er worden hoekstenen gelegd voor de Kirtlandtempel.
- 1833, 18 december: Joseph Smith sr. geordend tot patriarch van de kerk.
- 1834, mei–juli:
(28 jaar) Leidt het Zionskamp van Kirtland (Ohio) naar Clay County (Missouri) om de heiligen te helpen die in Jackson County (Missouri) uit hun huis verdreven zijn. Keert terug naar Kirtland als hij een openbaring ontvangt dat de heiligen ‘korte tijd’ moeten ‘wachten op de verlossing van Zion’ (LV 105:9).

- 1835, 14 februari: Sticht het Quorum der Twaalf Apostelen.
(29 jaar)
- 1835, 28 februari: Sticht het Quorum der Zeventig.
- 1835, juli: Krijgt Egyptische papyrusrollen in zijn bezit met geschriften van Abraham.
- 1836, 27 maart: Wijdt de Kirtlandtempel in (zie IV 109).
(30 jaar)
- 1836, 3 april: In de Kirtlandtempel verschijnt Jezus Christus aan Joseph Smith en Oliver Cowdery om de tempel te aanvaarden. Mozes, Elias en Elia verschijnen ook en verlenen Joseph en Oliver priester-schapssleutels. (Zie IV 110.)
- 1837, juni: Stuurt ouderlingen uit Kirtland en het noorden van Canada als zendeling naar Groot-Brittannië, de eerste zending buiten Noord-Amerika.
(31 jaar)
- 1838, 12 januari: Reist van Kirtland naar Far West (Missouri) om aan geweld door benden te ontsnappen.
(32 jaar)
- 1838, 14 maart: Arriveert in Far West en vestigt daar de hoofdzetel van de kerk.
- 1838, 27 april: Begint zijn geschiedenis te schrijven, die aanvankelijk met ingang van 1842 als serie met de titel 'History of Joseph Smith' in kerktijdschriften verschijnt en later opnieuw gepubliceerd wordt met de titel *History of the Church*.
- 1838, 27 oktober: Gouverneur Lilburn W. Boggs van Missouri vaardigt het 'uitroeiingsbevel' uit. Door dit bevel en de hevige vervolging waren de heiligen genoodzaakt om in de winter en het voorjaar van 1838 en

- 1839 Missouri te verlaten en naar Illinois te gaan.
- 1838, 1 december: Met andere kerkleiders gevangen gezet in de gevangenis te Liberty (Missouri).
- 1839, 20 maart:
(33 jaar) Schrijft vanuit de gevangenis in Liberty een brief aan de heiligen. Delen van deze brief worden later als Schriftuur opgenomen in Leer en Verbonden 121, 122 en 123.
- 1839, medio april: Als hij van Gallatin naar Columbia (Missouri) wordt overgebracht, laten zijn bewakers hem ontsnappen.
- 1839, 22 april: Voegt zich in Quincy (Illinois) weer bij zijn gezin.
- 1839, 10 mei: Verhuist met zijn gezin naar een kleine blokhut in Commerce (Illinois). Later noemt hij de stad Nauvoo.
- 1839, 29 november: Legt in Washington D.C. een bezoek af aan Martin Van Buren, president van de Verenigde Staten, om schadeloosstelling voor de onrechtvaardige behandeling in Missouri te vragen. Tijdens zijn bezoek daar dient hij ook een verzoek om hulp in bij het Amerikaanse Congres.
- 1840, 15 augustus:
(34 jaar) Maakt de leer van de doop voor de doden algemeen bekend bij een begrafenis in Nauvoo. De eerste dopen voor de doden vinden in de Mississippi en plaatselijke stroompjes plaats.
- 1840, september: Kondigt in een toespraak namens het Eerste Presidium van de kerk aan dat de tijd is gekomen om in Nauvoo een tempel te bouwen.

- 1841, 4 februari:
(35 jaar) Verkozen als luitenant-generaal van het pas opgerichte Nauvoo Legion, een onderdeel van de staatsmilitie van Illinois.
- 1841, 6 april: Er worden hoekstenen gelegd voor de Nauvootempel.
- 1841, 21 november: De eerste dopen voor de doden in de Nauvootempel worden verricht in een houten vont die gebouwd en ingewijd is voordat de rest van de tempel voltooid is.
- 1842, februari–
oktober:
(36 jaar) Werkzaam als redacteur van de *Times and Seasons*, de krant van de kerk in Nauvoo.
- 1842, 1 maart: Publiceert zijn brief aan de heer Wentworth in *Times and Seasons*; in maart en mei publiceert hij bovendien het boek Abraham in *Times and Seasons*.
- 1842, 17 maart: De Female Relief Society of Nauvoo opgericht, met Emma Smith als presidente.
- 1842, 4 mei: Bedient in de bovenkamer van zijn stenen winkelhuis de eerste begiftigingen.
- 1842, 19 mei: Verkozen tot burgemeester van Nauvoo.
- 1843, 12 juli:
(37 jaar) Tekent een openbaring aangaande het nieuw en eeuwig verbond op, waarin onder meer de eeuwige aard van het huwelijksverbond wordt genoemd (zie IV 132).
- 1844, 29 januari:
(38 jaar) Kondigt aan dat hij zich kandidaat stelt voor het presidentschap van de Verenigde Staten.
- 1844, maart: Geeft tijdens een vergadering met de twaalf apostelen en anderen de Twaalf de opdracht om de kerk in het geval van zijn dood te besturen, waarbij hij uitlegt dat

hij alle daarvoor benodigde verordeningen, gezag en sleutels op hen heeft bevestigd.

1844, 27 juni:

Sterft samen met zijn broer Hyrum de martelaarsdood in de gevangenis te Carthage (Illinois).

1844, 29 juni:

Met Hyrum begraven in Nauvoo (Illinois).

Ten tijde van het eerste visioen woonde Joseph Smith met zijn ouderlijk gezin in een houten huis in Palmyra, in de staat New York.

Het leven en de bediening van Joseph Smith

Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan voor het heil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd' (LV 135:3). Deze verbazende verklaring beschrijft een man die op veertienjarige leeftijd door God geroepen werd en slechts 38 jaar werd. Tussen de geboorte van Joseph Smith in december 1805 in Vermont en zijn tragische dood in juni 1844 in Illinois vonden er wonderbaarlijke gebeurtenissen plaats. God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus verschenen aan hem en leerden hem meer over de aard van God dan de mens in eeuwen had geweten. Apostelen en profeten uit vroeger tijden verleenden Joseph heilige priesterschapsmacht, waarmee ze van hem een nieuwe, gezagsdragende getuige van God in deze laatste bedeling maakten. Door openbaringen aan de profeet kwam er een stortvloed aan kennis en leerstellingen, onder andere in het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Door hem was de ware kerk van de Heer weer op aarde gesticht.

Tegenwoordig verbreidt het werk dat begon met Joseph Smith zich over de hele wereld. President Wilford Woodruff heeft van de profeet Joseph Smith getuigd: 'Hij was een profeet van God en legde het fundament voor het grootste werk en de grootste bedeling die ooit op aarde gevestigd zijn.'¹

Afkomst en jeugd

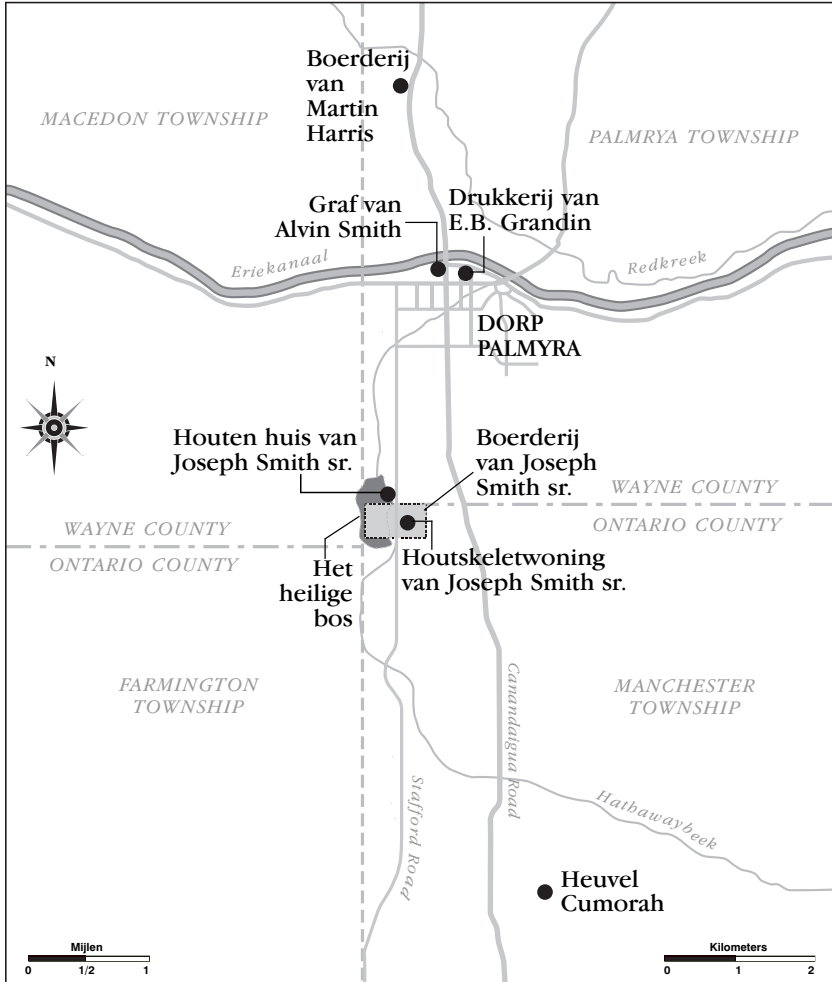
Joseph Smith was een Amerikaan van de zesde generatie. Zijn voorouders waren in de zeventiende eeuw van Engeland naar Amerika geëmigreerd. De voorouders van de profeet hadden voor de eerste generaties Amerikanen kenmerkende eigenschappen: ze geloofden dat God hen leidde en voor hen zorgde, ze hadden een sterke werkethiek en ze dienden hun gezin en hun land ijverig.

De ouders van Joseph Smith, Joseph Smith senior en Lucy Mack Smith, traden in 1796 in Tunbridge (Vermont) in het huwelijk. Het was een hardwerkend en godvrezend paar dat hun huwelijksleven onder gunstige financiële omstandigheden begon. Helaas raakte Joseph Smith sr. zijn boerderij kwijt en kreeg hij in daaropvolgende jaren nog meer financiële tegenslagen. De familie Smith was gedwongen om enkele malen te verhuizen terwijl hun vader probeerde de kost te verdienen door een boerenbedrijf uit te baten in de beboste heuvels van New England, als dagloner te gaan werken op andere boerderijen, een handelsonderneming op te zetten of les te geven op school.

Joseph Smith jr. werd op 23 december 1805 geboren in Sharon (Vermont) als vijfde van elf kinderen. Hij werd naar zijn vader vernoemd. De kinderen in de familie Smith waren, in leeftijdvolgorde: een zoon die kort na de geboorte stierf (en geen naam kreeg), Alvin, Hyrum, Sophronia, Joseph, Samuel, Ephraim (die minder dan twee weken leefde), William, Katherine, Don Carlos en Lucy.²

Al jong gaf de profeet blijk van zijn buitengewone karakter. De familie Smith woonde in West Lebanon (New Hampshire) toen veel mensen in de plaatselijke gemeenschap getroffen werden door een potentieel dodelijke tyfuskoortsepidemie, en de kinderen van de familie Smith waren daar geen uitzondering op. De andere kinderen herstelden zonder complicaties. Maar Joseph, die ongeveer zeven jaar was, kreeg een ernstige infectie in zijn linkerbeen. Dokter Nathan Smith van de Dartmouth Medical School in het nabije Hanover (New Hampshire) stemde erin toe om een nieuwe chirurgische procedure uit te voeren in een poging om het been van de jongen te redden. Toen dokter Smith en zijn collega's zich klaarmaakten voor de operatie, vroeg Joseph zijn moeder om de kamer te verlaten zodat ze hem niet hoefde te zien lijden. Joseph wilde geen alcohol drinken om de pijn te verdoven, maar vertrouwde op zijn vaders geruststellende omhelzing. Hij doorstond moedig het wegboren en wegkappen van een deel van zijn beenbot door de chirurg. De operatie was een succes, maar Joseph liep enkele jaren op krukken en liep de rest van zijn leven een beetje mank.

De omgeving van Palmyra. Veel belangrijke gebeurtenissen in de begintijd van de kerk vonden hier plaats, zoals het eerste visioen en de bezoeken die de engel Moroni aan Joseph Smith aflegde.

In 1816, na herhaaldelijk mislukken van de oogsten, verhuisde Joseph Smith sr. met zijn gezin van Norwich (Vermont) naar Palmyra (New York) in de hoop daar voorspoediger te worden. 'Omdat we ons in noodlijdende omstandigheden bevonden, moesten [we] hard werken om in het onderhoud van ons grote gezin te voorzien (...), en daar dat de inspanning vereiste van allen die ook maar iets konden bijdragen aan het onderhoud van het gezin, waren we niet in staat om naar school te gaan. Het volstaat

om te zeggen dat ik alleen onderricht in lezen, schrijven en de grondregels van het rekenen heb ontvangen¹³, zei de profeet later.

Het eerste visioen

Joseph Smith schreef over zijn opvoeding: ‘Ik ben geboren (...) uit goede ouders die geen moeite spaarden om mij te onderwijzen in het christelijk geloof.’¹⁴ Maar net als veel andere christenen zagen Josephs ouders in dat er in de leringen van de kerken in hun tijd enkele evangeliebeginselen ontbraken waarin Jezus en zijn apostelen wél hadden onderwezen. In 1820 probeerden in Palmyra en omgeving verscheidene christelijke godsdiensten bekeerlingen te winnen. Josephs moeder, twee van zijn broers en zijn oudere zus traden toe tot de plaatselijke presbyteriaanse kerk, maar Joseph, zijn vader en zijn broer, Alvin, deden dat niet. Hoewel hij nog jong was, maakte Joseph zich erg druk over zijn status bij God en over de verwarring onder de verschillende religieuze groeperingen.

Bij zijn schriftstudie raakte de veertienjarige Joseph onder de indruk van een passage in het boek Jakobus: ‘Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden’ (Jakobus 1:5). Geïnspireerd door deze belofte van de Heer ging Joseph op een voorjaarsdag in 1820 het bos bij zijn huis in om te bidden. Hij knielde en sprak God aan over de verlangens van zijn hart. Onmiddellijk werd hij bevangen door de krachten der duisternis, die hem volledig overweldigden en hem deden vrezen dat hij vernietigd zou worden. Maar toen werden op zijn vurige gebed de hemelen geopend en werd hij van zijn onzichtbare vijand verlost. In een lichtkolom die feller was dan het licht van de zon zag hij twee Personen boven hem in de lucht staan. Een van Hen sprak de jongen met zijn naam aan en zei: ‘Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.)

In dit heerlijke visioen verschenen God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, in eigen persoon aan de jonge Joseph. Joseph sprak met de Heiland, die hem zei om zich bij geen van de kerken aan te sluiten, want ‘ze hadden alle ongelijk’ en ‘al hun

Het heilige bos rond 1907. In het voorjaar van 1820 ging de jonge Joseph Smith naar dit bos bij zijn ouderlijk huis om de Heer om leiding te bidden.

geloofsbelijdenissen [waren] een gruwel in zijn ogen (...); zij verkondigen als leerstellingen geboden van mensen en hebben een schijn van godsvrucht, maar verloochenen de kracht ervan' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:19). Joseph kreeg ook de belofte 'dat de volheid van het evangelie in de toekomst aan [hem] bekendgemaakt zou worden.'⁵ Na eeuwen van geestelijke duisternis waren het woord van de Heer en de realiteit van God

de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, door dit jeugdige en zuivere kanaal aan de wereld geopenbaard.

De bezoeken van Moroni

Er gingen drie jaar voorbij waarin er in de gemeenschap spottend en honend werd gereageerd op Joseph Smiths verklaring dat hij God had gezien. De jonge profeet was nu zeventien jaar en vroeg zich af wat er voor hem in het verschiep lag. Op de avond van 21 september 1823 bad hij ernstig om leiding, en om vergeving voor zijn jeugdige zwakheden en onvolmaaktheden (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:29). In antwoord op zijn gebed vulde zijn zolderkamertje zich met licht en er verscheen een hemelse boodschapper die Moroni heette. '[Hij] verklaarde dat hij een engel van God was,' herinnerde Joseph zich, 'gezonden om de vreugdevolle boodschap door te geven dat het verbond dat God met Israël vanouds had gesloten, binnenkort vervuld zou worden, dat de voorbereiding op de wederkomst van de Messias spoedig zou beginnen, en dat het tijd was dat het evangelie in haar volheid en met alle kracht aan alle volken verkondigd zou worden, zodat de mensen zich op het duizendjarig rijk konden voorbereiden. Ik kreeg te horen dat ik de persoon was die als werktuig in de handen van God zijn doeleinden in deze heerlijke bedeling tot stand zou brengen.'⁶

Moroni zei Joseph ook dat er een verzameling oude geschriften, door profeten vanouds gegraveerd op gouden platen, in een nabijgelegen heuvel begraven lag. Dit heilige verslag beschreef een volk dat God zeshonderd jaar vóór de geboorte van Jezus van Jeruzalem naar het westen had geleid. Moroni was de laatste profeet van dit volk en had het verslag begraven. God had beloofd om het in de laatste dagen tevoorschijn te laten komen. Joseph Smith moest het heilige verslag in het Engels vertalen.

De daaropvolgende vier jaar zou Joseph Moroni jaarlijks op 22 september bij de heuvel ontmoeten voor nadere instructie en kennisoverdracht. Hij had die jaren van voorbereiding en persoonlijke ontwikkeling nodig om het oude verslag te kunnen vertalen. Hij moest opgewassen zijn tegen de taak om een werk tevoorschijn te brengen dat tot doel had 'de Joden en de andere volken

[te overtuigen] dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die Zich aan alle natiën openbaart' (Titelblad van het Boek van Mormon).

De vestiging van Gods koninkrijk op aarde

De vertaling van het Boek van Mormon gaat van start

Emma Smith

Terwijl hij op de gouden platen wachtte, hielp Joseph Smith zijn familie om in hun behoeften te voorzien. In 1825 ging hij naar Harmony (Pennsylvania) en trad bij Josiah Stowell in dienst. Daar woonde hij in bij het gezin van Isaac en Elizabeth Hale en maakte hij kennis met hun dochter Emma, een lange, donkerharige onderwijzeres. Op 18 januari 1827 traden Joseph en Emma in South Bainbridge (New York) in het huwelijk.

Hoewel hun huwelijk beproefd zou worden met het overlijden van kinderen, financiële moeilijkheden en Josephs veelvuldige afwezigheid om zijn taken uit te voeren, hielden Joseph en Emma zielsveel van elkaar.

Op 22 september 1827, vier jaar nadat hij de platen voor het eerst had gezien, werden ze Joseph uiteindelijk toevertrouwd. Maar zodra hij de platen in bewaring had, deed een plaatselijke bende herhaalde serieuze pogingen om ze te stelen. Om aan die vervolging te ontkomen, keerden Joseph en Emma in december 1827 terug naar Harmony, de woonplaats van Emma's ouders. Eenmaal daar begon Joseph aan de vertaling van de platen.

Begin 1828 kreeg Martin Harris, een welvarende boer uit Palmyra, een getuigenis van het werk van de Heer in de laatste dagen. Hij reisde naar Harmony om Joseph te helpen met de vertaling. In juni van dat jaar had Josephs vertaalwerk 116 manuscriptpagina's vertaling opgeleverd. Martin vroeg de profeet herhaaldelijk toestemming om het manuscript mee naar Palmyra te nemen zodat hij het aan enkele familieleden kon laten zien. De profeet vroeg het aan de Heer en kreeg geen toestemming. Maar hij vroeg het de Heer nog twee keer en kreeg uiteindelijk toestemming om Martin het manuscript mee te laten nemen. Toen

het manuscript in Palmyra was, raakte het kwijt en werd nooit meer teruggevonden. De Heer nam de platen, de Urim en Tummim en de gave van vertaling een tijd weg van de profeet, wat hem een ootmoedige en bekeerlijke houding gaf. In een openbaring van de Heer leerde Joseph dat hij God altijd meer moest vrezen dan de mens (zie IV 3). Hoewel hij nog maar 22 was, werd zijn leven daarna gekenmerkt door volledige toewijding aan het opvolgen van elk gebod van de Heer.

Op 5 april 1829 kwam Oliver Cowdery, een onderwijzer die een jaar jonger was dan Joseph, bij hem thuis in Harmony. In antwoord op zijn gebed kreeg hij een getuigenis van de waarheid van het werk van de profeet. Twee dagen later begon het vertaalwerk opnieuw. Joseph dicteerde en Oliver schreef.

De herstelling van Gods priesterschap

Toen Joseph en Oliver werkten aan de vertaling van het Boek van Mormon, lazen zij over het bezoek van de Heiland aan de Nephieten vanouds. Als gevolg daarvan besloten zij de Heer om aanwijzingen te vragen inzake de doop. Op 15 mei gingen ze naar de oever van de Susquehanna, vlak bij Josephs woning in Harmony, om te bidden. Tot hun verbazing kregen ze bezoek van een hemelse persoon die zei dat hij Johannes de Doper was. Hij bevestigde het Aäronisch priesterschap op hen en gaf hen opdracht om elkaar te dopen en elkaar te ordenen. Later verschenen — zoals beloofd door Johannes de Doper — de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes aan Joseph en Oliver en verleenden het Melchizedeks priesterschap en ordenden hen tot apostel.

Voorafgaand aan deze twee bezoeken hadden Joseph en Oliver kennis en geloof. Maar na de verschijning van de hemelse boodschappers hadden ze nu ook gezag — de priesterschapsmacht en het –gezag van God die nodig waren om zijn kerk op te richten en heilsverordeningen te verrichten.

Publicatie van het Boek van Mormon en stichting van de kerk

In april en mei 1829 werd het vertaalwerk van de profeet in zijn woning te Harmony (in Pennsylvania) in toenemende mate onderbroken door vervolging. Daarom besloten Joseph en Oliver tijdelijk naar Fayette Township (New York) te verhuizen om de

vertaling te voltooien ten huize van Peter Whitmer sr. De vertaling werd in juni voltooid, minder dan drie maanden nadat Oliver als de schrijver van de profeet was begonnen. In augustus kwam Joseph overeen met uitgever Egbert B. Grandin in Palmyra dat hij het boek zou drukken. Martin Harris nam een hypotheek op zijn boerderij, op naam van de heer Grandin, als borg voor de drukkosten. Hij verkocht later 61 hectaren grond van zijn boerderij om de hypotheek af te betalen. Met ingang van 26 maart 1830 was het Boek van Mormon te koop in de boekwinkel van Grandin.

Op 6 april 1830, elf dagen nadat het Boek van Mormon voor het eerst aan het publiek te koop was aangeboden, kwam op de boerderij van Peter Whitmer sr. in Fayette (New York) een groep van ongeveer zestig mensen bijeen. Daar richtte Joseph Smith officieel de kerk op, die later door openbaring De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen genoemd werd (zie IV 115:4). Het was een vreugdevolle gelegenheid waarbij de Geest overvloedig werd uitgestort. Het avondmaal werd bediend, gelovigen werden gedoopt, de gave van de Heilige Geest werd

Replica van de woning van Peter Whitmer sr. in Fayette (New York). Deze herbouwde woning staat op de plek waar de profeet op 6 april 1830 officieel de kerk stichtte.

verleend, en er werden mannen tot het priesterschap geordend. In een openbaring die tijdens de bijeenkomst werd ontvangen, wees de Heer Joseph Smith als leider van de kerk aan: ‘ziener, vertaler, profeet, apostel van Jezus Christus en ouderling van de kerk door de wil van God de Vader en de genade van uw Here Jezus Christus’ (LV 21:1). De Kerk van Jezus Christus was weer op aarde gevestigd.

Kirtland (Ohio): groei van de kerk

Omdat de kerkleden enthousiast anderen vertelden over de gevonden waarheid, groeide de jonge kerk snel. Al gauw waren er kerkgemeentes gesticht in diverse plaatsen in de staat New York: Fayette, Manchester en Colesville. In september 1830, kort nadat Joseph en Emma Smith van Harmony naar Fayette waren verhuisd, openbaarde de Heer bij monde van Joseph Smith dat er zendelingen ‘naar de Lamanieten’ in het westen van Missouri moesten gaan (LV 28:8). De zendelingen deden op doorreis Kirtland (Ohio) aan, waar ze een godsdienstige groepering tegenkwamen die op zoek was naar de waarheid. Ze bekeerden ongeveer 130 van hun leden, onder wie Sidney Rigdon, die later lid van het Eerste Presidium zou worden. De groep heiligen in Kirtland groeide tot enkele honderden toen de leden mensen om hen heen over het evangelie vertelden.

Toen de kerk in de staat New York groeide, nam de weerstand tegen de kerk ook toe. In december 1830 kreeg de profeet een openbaring met de instructie aan de kerkleden om ‘naar Ohio’ te gaan, wat meer dan vierhonderd kilometer ver weg lag (LV 37:1). De daaropvolgende maanden verkocht de overgrote meerderheid van de heiligen in New York hun bezittingen, hoewel ze daar vaak heel veel op verloren, en getroostten zich de opofferingen die nodig waren om naar Kirtland te gaan. Joseph en Emma Smith bevonden zich onder de eersten die op weg gingen naar Ohio. Ze kwamen op 1 februari 1831 in Kirtland aan.

Twee vergaderplaatsen voor de heiligen

In juni 1831 maakte de kerk in Kirtland sterke groei door. De Heer gaf de profeet en andere kerkleiders opdracht om naar Missouri te reizen. Daar zou Hij hun ‘[hun] erfland’ bekendmaken

Belangrijke plekken in de vroege kerksgeschiedenis en het leven van de profeet Joseph Smith.

(zie LV 52:3–5, 42–43). In juni en juli 1831 legden de profeet en enkele anderen de ruim vijftienhonderd kilometer van Kirtland naar Jackson County (Missouri) af, wat zich aan de rand van het gebied met Amerikaanse nederzettingen bevond. Kort na zijn aankomst kreeg de profeet een openbaring van de Heer waarin stond dat ‘het land Missouri (...) het land is dat Ik aangewezen en gewijd heb voor de vergadering van de heiligen. Daarom is dit het land van belofte, en de plaats voor de stad Zion. (...) Zie, de plaats die nu Independence heet, is het middelpunt; en een plek voor de tempel bevindt zich ten westen daarvan op een perceel niet ver van het gerechtsgebouw’ (LV 57:1–3).

Door de vervulling van profetieën door bijbelse profeten begon de 25-jarige Joseph Smith het fundament te leggen voor de stad Zion in Amerika. In augustus 1831 presideerde hij de wijding van het land als vergaderplaats en wijdde hij een bouwplaats voor de tempel. Korte tijd later keerde de profeet terug naar Ohio, waar hij enkele getrouwe leden aanmoedigde om in Missouri te vergaderen. Honderden heiligen doorstonden de ontberingen van de negentiende-eeuwse manieren van reizen langs de grens van de Amerikaanse beschaving en vonden hun weg naar hun nieuwe woonplaats in Missouri.

Van 1831 tot 1838 had de kerk leden in zowel Ohio als Missouri. De profeet, de leden van het Quorum der Twaalf en veel andere kerkleden woonden in Kirtland, terwijl andere kerkleden vergaderden in Missouri, waar zij op aanwijzing van de profeet geleid werden door plaatselijke priesterschapsleiders. De kerkleiders correspondeerden per brief en reisden regelmatig heen en weer tussen Kirtland en Missouri.

Voortdurende openbaring

Toen hij in de omgeving van Kirtland woonde, ontving de profeet veel openbaringen van de Heer aangaande de herstelling van het evangelie in de laatste dagen. In november 1831 besloten de kerkleiders om veel van de tot dan toe ontvangen openbaringen te publiceren onder de titel *Book of Commandments* [Boek der geboden]. Het boek zou in Independence (Missouri) gedrukt worden. Maar in juli 1833 vernietigden benden de pers en veel van de gedrukte vellen. Afgezien van enkele exemplaren die gered

De Kirtlandtempel rond 1900. Deze tempel werd gebouwd dankzij grote opofferingen door de heiligen, maar ze moesten hem achterlaten toen ze door vervolging uit Kirtland verdreven werden.

konden worden, kwam het Book of Commandments nooit beschikbaar voor de leden van de kerk. In 1835 werden in Kirtland de openbaringen uit het Book of Commandments, samen met andere openbaringen, uitgegeven met de titel Doctrine and Covenants [later in het Nederlands Leer en Verbonden].

Toen hij in de buurt van Kirtland woonde, zette de profeet ook het werk aan zijn geïnspireerde versie van de Engelse Bijbel voort, waaraan hij op gebod van de Heer in 1830 was begonnen. Veel duidelijke en waardevolle zaken waren in de loop der eeuwen uit

de Bijbel verloren gegaan. De profeet kreeg van de Geest aanwijzingen voor correcties in teksten in de King Jamesvertaling van de Bijbel en voor het terugbrengen van informatie die verloren was gegaan. Dit werk leidde tot de herstelling van belangrijke evangeliewaarheden, waaronder veel openbaringen die nu deel uitmaken van de Leer en Verbonden. Hoewel Joseph van plan was zijn herziening van de Bijbel te publiceren, werd hij er door dringende aangelegenheden, waaronder vervolging, van weerhouden om hem in zijn geheel te publiceren terwijl hij nog in leven was.

Onderdeel van zijn geïnspireerde herziening van de Bijbel was de openbaring die Joseph Smith ontving die nu het boek Mozes heet, en een geïnspireerde versie van Matteüs 24, die nu Matteüs naar Joseph Smith heet. In 1835 begon de profeet aan de vertaling van het boek Abraham van Egyptische papyrusrollen uit de oudheid, die de kerk had aangekocht. Al die vertalingen werden later opgenomen in de Parel van grote waarde.

Enkele van de openbaringen die de profeet in Kirtland ontving, betroffen het algemene bestuur van de kerk. Op aanwijzing van de Heer stichtte Joseph Smith in 1832 het Eerste Presidium.⁷ In 1835 stichtte hij het Quorum der Twaalf Apostelen en een Quorum der Zeventig. In 1834 werd er in Kirtland een ring gesticht. En in die periode stichtte hij bovendien Aäronische- en Melchizedekse-priesterschapsquorums om in de behoeften van plaatselijke kerkleden te voorzien.

De eerste tempel in deze bedeling

Een van de belangrijkste onderdelen van de herstelling was de openbaring van de Heer aan Joseph Smith dat er heilige tempels nodig waren. In december 1832 gebod de Heer de heiligen een tempel te bouwen in Kirtland. Hoewel veel kerkleden geen goed onderkomen, geen geschikte baan of voldoende voedsel hadden, reageerden ze enthousiast op het gebod van de Heer. En hun profeet werkte zij aan zij met ze.

Op 27 maart 1836 wijdde Joseph Smith de tempel in onder een overvloedige uitstorting van de Geest. Een week later, op 3 april 1836, vonden enkele van de belangrijkste gebeurtenissen in de godsdienstige geschiedenis plaats. De Heer Jezus Christus

verscheen in de tempel aan Joseph Smith en Oliver Cowdery en zei: 'Ik heb dit huis aanvaard en hier zal mijn naam zijn; en in dit huis zal Ik Mij in genade aan mijn volk bekendmaken' (LV 110:7). En er verschenen drie boodschappers uit oudtestamentische bedelingen — Mozes, Elias en Elia. Zij brachten priesterschapsleutels en -gezag die al lang niet meer op aarde waren. De profeet Joseph Smith had nu het gezag om Israël uit alle vier hoeken van de aarde te vergaderen en familieleden aan elkaar te verzegelen voor dit leven en de eeuwigheid (zie LV 110:11–16). Deze herstelling van priesterschapsleutels vond plaats volgens het patroon dat de Heer de profeet had gegeven, namelijk 'regel op regel, gebod op gebod; hier een weinig, en daar een weinig' (LV 128:21) totdat de volheid van het evangelie van Jezus Christus op aarde was hersteld.

Het eeuwige evangelie verkondigen

De Heer gaf de profeet gedurende zijn bediening geregeld de opdracht zendelingen uit te sturen om 'het evangelie aan ieder schepsel' te verkondigen (LV 68:8). De profeet zelf voelde de verantwoording van deze opdracht op zich drukken en verliet vaak huis en haard om het evangelie te verkondigen. In de begintijd van de kerk werden er zendelingen geroepen om het evangelie te verkondigen in verschillende delen van de Verenigde Staten en Canada.

In de zomer van 1837 werd de profeet geïnspireerd om ouderlingen naar Engeland te sturen. De profeet gaf Heber C. Kimball, lid van het Quorum der Twaalf, opdracht om een kleine groep zendelingen aan te voeren. Ouderling Kimball liet zijn gezin bijna berooid achter maar vertrok in het geloof dat de Heer hem zou leiden. Binnen een jaar waren er in Engeland bijna tweeduizend mensen toegetreden tot de kerk. Vervolgens stuurde Joseph Smith leden van de Twaalf naar Groot-Brittannië, voor een zending van 1839 tot en met 1841, die opmerkelijk veel opleverde. In 1841 hadden al meer dan zesduizend mensen het evangelie aanvaard. Velen van hen emigreerden naar Amerika, waar ze de kerk in een uiterst moeilijke periode versterkten en nieuw leven inbliezen.

Het vertrek uit Kirtland

De heiligen in Kirtland hadden vervolging te verduren, vrijwel vanaf het moment dat ze daar aankwamen, maar de vervolging verhevigde in 1837 en 1838. De profeet zei: 'Wat betreft Gods koninkrijk bouwt de duivel zijn koninkrijk altijd op hetzelfde moment op als tegenpool van God.'⁸ De profeet kreeg zelf de meeste vijandigheid te verduren, zowel van vijanden buiten de kerk als van afvalligen die zich tegen hem keerden. Hij werd onterecht beschuldigd van allerlei misdaden, werd bestookt met tientallen ongerechtvaardigde straf- en civielrechtelijke processen, en was gedwongen om zich te verstoppen voor hen die hem het leven wilden benemen. Maar hij bleef getrouw en moedig te midden van die bijna voortdurende moeilijkheden en tegenstand.

Uiteindelijk werd de vervolging in Kirtland ondraaglijk. In januari 1838 was de profeet gedwongen om Kirtland met zijn gezin te verlaten en een toevluchtsoord te zoeken in Far West (Missouri). Tegen het eind van het jaar waren de meeste heiligen uit Kirtland hem gevolgd. Ze lieten hun woning en hun geliefde tempel achter.

De heiligen in Missouri

De verdrijving uit Jackson County en de mars van het Zionskamp

Terwijl de heiligen in Kirtland ernaar streefden om de plaatselijke kerk te sterken, hielden veel andere kerkleden in Jackson County (Missouri) zich met hetzelfde bezig. In de zomer van 1831 begonnen heiligen der laatste dagen zich in die county te vestigen. Twee jaar later waren het ongeveer twaalfhonderd heiligen, waarmee ze ruwweg een derde van de plaatselijke bevolking uitmaakten.

De mensen die er al woonden, maakten zich zorgen over de vele heiligen die er kwamen wonen. De inwoners van Missouri vreesden de politieke macht kwijt te raken aan de nieuwkomers, die voor het merendeel uit de noordelijke staten van de VS kwamen en tegen het zuidelijke gebruik van de slavernij waren. De inwoners van Missouri wantrouwden ook de leerstellingen die uitsluitend mormoons waren, zoals het geloof in het Boek van

Mormon, nieuwe openbaringen en de vergadering van Zion. En ze hadden er een hekel aan dat de heiligen der laatste dagen voornamelijk onderling handelden. Benden en plaatselijke milities begonnen de heiligen lastig te vallen en in november 1833 verdreven ze hen uit Jackson County. De meeste heiligen vluchtten naar het noorden en staken de Missouri over naar Clay County, ook in de staat Missouri.

Joseph Smith maakte zich ernstig zorgen over het lot van de heiligen in Missouri. In augustus 1833 schreef hij in Kirtland een brief aan de kerkleiders in Missouri: ‘Broeders, als ik bij u was, zou ik actief deel hebben aan uw lijden, en hoewel de natuurlijke neiging is om terug te deinzen, zou mijn geest u niet tot de dood in de steek laten, als God mij hielp. O, weest goedsmoeds, want uw verlossing is nabij. O, God, verlos mijn broeders in Zion.’⁹

In februari 1834 ontving Joseph Smith een openbaring die ertoe leidde dat hij een expeditie op touw zette van Kirtland naar Missouri om de lijdende heiligen te helpen en ervoor te zorgen dat zij hun landerijen in Jackson County terugkregen (zie LV 103). Gehoorzaam aan het gebod van de Heer, richtte de profeet voor de mars naar Missouri een groep op die hij Zionskamp noemde. In mei en juni 1834 ging de groep, die uiteindelijk meer dan tweehonderd leden telde, naar het westen, via Ohio, Indiana en Illinois naar Missouri. Ze leden veel ontberingen en vielen onder meer ten prooi aan een cholera-epidemie. Op 22 juni 1834, toen de expeditie Jackson County naderde, ontving de profeet een openbaring waarin het kamp ontbonden werd. Hij verzekerde echter dat Zion op zijn tijd zou worden verlost (zie LV 105:9–14). De profeet stichtte in Clay County een ring met David Whitmer als president en keerde vervolgens terug naar Ohio.

Hoewel het Zionskamp de eigendommen van de heiligen niet terugkreeg, bood het toekomstige leiders van de kerk training die van onschatbare waarde bleek, want de deelnemers leerden door het voorbeeld en de leringen van de profeet wat de beginselen van rechtschapen leiding geven zijn. In een vergadering die de profeet op 14 februari 1835 hield met de leden van het Zionskamp en andere kerkleden, stichtte hij het Quorum der Twaalf Apostelen. Twee weken later stichtte hij een

Quorum der Zeventig. Negen leden van het Quorum der Twaalf en alle leden van het Quorum der Zeventig hadden aan het Zionskamp deelgenomen.

Vestiging in het noorden van Missouri

Maar in 1836 zeiden de inwoners van die county dat ze zulke grote aantallen kerkleden niet meer konden herbergen. Daarom begonnen de heiligen naar het noorden van Missouri te trekken. De meesten van hen vestigden zich in Caldwell County, een nieuwe county die door de staat was gesticht om de van huis en haard verdreven heiligen der laatste dagen plaats te bieden. In 1838 voegde een grote groep uit Kirtland verdreven heiligen zich bij hen. De profeet en zijn gezin arriveerden in maart in Far West, de bloeiende mormoonse nederzetting in Caldwell County, en vestigde daar de hoofdzetel van de kerk. In april gaf de Heer Joseph Smith opdracht om in Far West een tempel te bouwen (zie LV 115:7–16).

Helaas was de vrede voor de heiligen in het noorden van Missouri slechts van korte duur. In de herfst van 1838 vielen benden en milities de heiligen der laatste dagen weer aan. Toen de kerkleden zich verdedigden, werden Joseph Smith en andere kerkleiders op aanklacht van verraad gearresteerd. In november werden ze eerst gevangen gezet in Independence en toen in Richmond (Missouri). Op 1 december werden ze naar de gevangenis in Liberty gebracht. Die winter kwijnden de profeet en zijn metgezellen weg onder onmenselijke omstandigheden. Ze waren opgesloten in de kerker van de gevangenis — een donkere, koude, onhygiënische ruimte — en kregen zulk slecht eten dat ze er pas van namen als ze door de honger echt niet anders konden. De profeet beschreef zijn toestand en die van de heiligen als ‘een beproeving van ons geloof als die van Abraham’.¹⁰

Tijdens de gevangenschap van de profeet werden duizenden heiligen der laatste dagen, onder wie het gezin van de profeet, verdreven uit hun woning in Missouri. Dit gebeurde in de winter en het voorjaar van 1838–1839. Op 7 maart 1839 schreef Emma vanuit Quincy (Illinois) aan Joseph: ‘Alleen God weet wat ik dacht en voelde toen ik ons huis en bijna al wat wij bezaten achterliet, behalve onze kleine kinderen, en ik de staat Missouri

De gevangenis te Liberty, waar de profeet in de winter van 1838–1839 gevangen zat.

verliet, terwijl jij eenzaam in die gevangenis zat opgesloten.’¹¹ Brigham Young en andere kerkleiders leidden de heiligen in oostelijke richting, naar Illinois.

De jaren in Nauvoo

Een geliefd leider van zijn volk

In april 1839 werden de profeet en zijn metgezellen overgebracht van de gevangenis in Liberty naar Gallatin (Missouri). Toen de gevangenen nogmaals werden overgebracht, dit keer van Gallatin naar Columbia, lieten de bewakers hen aan hun onterechte gevangenschap ontsnappen. Ze slaagden erin om Quincy (Illinois) te bereiken, waar het merendeel van de kerkleden zich na de vlucht uit Missouri bijeen had vergaderd. Al gauw begonnen de meeste heiligen zich onder leiding van de profeet ruim tachtig kilometer naar het noorden te vestigen, in Commerce (Illinois), een plaatsje aan een bocht van de Mississippi. Joseph doopte die plaats om tot Nauvoo en in de daaropvolgende jaren stroomden de leden en bekeerlingen naar Nauvoo toe, vanuit de Verenigde Staten, Canada en Groot-Brittannië, waardoor het een van de dichtstbevolkte delen van Illinois werd.

Het Mansion House in Nauvoo. De profeet Joseph Smith trok bier in augustus 1843 met zijn gezin in.

Joseph en Emma vestigden zich in een blokhut bij de rivier. In de begintijd van Nauvoo deed de blokhut tevens dienst als kantoor van de profeet. Hij voorzag eerst als boer in zijn levensonderhoud en opende later een winkel. Maar omdat zijn kerkelijke en burgertaken zo veel van zijn tijd in beslag namen, vond de profeet het vaak moeilijk om in de materiële behoeften van zijn gezin te voorzien. In oktober 1841 bestonden zijn persoonlijke bezittingen uit 'oude Charley (een paard dat hij in Kirtland had gekregen), twee herten die het gezin als huisdieren hield, twee oude kalkoenen en vier jonge, de oude koe die een broeder in Missouri hem had gegeven, zijn oude Major (een hond) (...) en wat huisraad.'¹²

Eind augustus 1843 verhuisde de profeet met zijn gezin naar de overkant van de straat, naar een nieuwbouwhuis met een verdieping, dat het Mansion House genoemd werd. Joseph en Emma hadden inmiddels vier kinderen die nog in leven waren. Ze hadden in de loop der jaren zes dierbare kinderen begraven, en er zou er nog één geboren worden na Josephs dood. De elf kinderen in het gezin van Joseph en Emma Smith waren: Alvin, geboren

in 1828, die kort na de geboorte overleed; de tweelingen Thadeus en Louisa, geboren in 1831, die kort na de geboorte overleden; geadopteerde tweelingen Joseph en Julia, in 1831 geboren uit Johannes en Julia Murdock en door Joseph en Emma in huis genomen toen zuster Murdock in het kraambed overleed (Joseph overleed in 1832, elf maanden oud)¹³; Joseph III, geboren in 1832; Frederick, geboren in 1836; Alexander, geboren in 1838; Don Carlos, geboren in 1840, die overleed toen hij veertien maanden oud was; een zoon, geboren in 1842, die op de dag van zijn geboorte overleed; en David, geboren in 1844, bijna vijf maanden na de martelaarsdood van zijn vader.

De profeet vond het altijd heerlijk om onder de heiligen te zijn. Hij zei over Nauvoo en zijn inwoners: 'Dit is de prachtigste plaats en het beste volk onder de hemelen.'¹⁴ De heiligen op hun beurt hielden van hem en voelden aan dat hij hun vriend was. Ze noemden hem vaak 'broeder Joseph'. Een bekeerling merkte op: 'Hij oefende een grote aantrekkingskracht uit op alle mensen die met hem in aanraking kwamen.'¹⁵ 'Hij pretendeert niet om zonder zwakheden en dwaasheden te zijn', schreef een inwoner van Nauvoo. 'Hij is iemand die je wel aardig moet vinden; (...) hij is ook niet opgeblazen, zoals velen menen, maar gaat op gewone voet om met elk fatsoenlijk mens.'¹⁶ William Clayton, een bekeerling uit Engeland, schreef vanuit Nauvoo het volgende naar huis over de profeet: 'Ik zou willen dat ik zo was als hij.'¹⁷

De profeet hield in Nauvoo veel leerredes. De kerkleden vonden het heerlijk om naar hem te luisteren, want hij bracht de geopenbaarde evangeliewaarheden met kracht. Angus M. Cannon herinnerde zich: 'Ik heb hem nooit horen spreken zonder dat het mijn hele wezen in vuur en vlam zette en mijn ziel ertoe aanzette de Heer te verheerlijken.'¹⁸ Brigham Young verklaarde: 'Ik liet nooit een kans voorbijgaan om bij de profeet Joseph te zijn en naar hem te luisteren, in besloten gezelschap of in het openbaar, zodat ik begrip kon putten uit de bron waaruit hij sprak, en dat begrip zo nodig kon voortbrengen. (...) Dergelijke momenten waren mij dierbaarder dan alle rijkdom van de wereld.'¹⁹

Joseph Smiths leiderschap strekte zich ook buiten zijn godsdienstige taken uit. In Nauvoo was de profeet betrokken bij

burgerzaken, wettelijke kwesties, zakelijke en onderwijskundige aangelegenheden en bekleedde hij een militaire functie. Hij wilde dat de stad Nauvoo de inwoners alle voordelen en kansen van de vooruitgang op cultureel en civiel gebied bood. In januari 1844 kondigde Joseph Smith, voornamelijk omdat geen van de andere kandidaten zich wilde inzetten voor de schadeloosstelling van de heiligen der laatste dagen wegens hun verliezen tijdens de vervolging in Missouri, aan dat hij zich kandidaat stelde voor het presidentschap van de Verenigde Staten. Hoewel de meeste waarnemers inzagen dat hij weinig kans maakte om gekozen te worden, vestigde zijn kandidaatstelling wel de aandacht van het publiek op de wijdverbreide schendingen van de grondwettelijke rechten van de heiligen. De profeet zei ooit dat alle mensen 'gelijke rechten hebben om te nemen van de vruchten van de prachtige boom van onze nationale vrijheid.'²⁰

'De Here gewijd': de bouw van een tempel voor God in Nauvoo

Toen de heiligen gedwongen waren om Kirtland te verlaten, lieten ze de tempel achter waar ze zo hard aan hadden gewerkt. Maar ze zouden weer een tempel krijgen, want de Heer gebood hen er een te bouwen in Nauvoo. Er werd in de herfst van 1840 met de bouw begonnen. De hoekstenen werden gelegd op 6 april 1841 tijdens een ceremonie die de profeet presideerde. De bouw van de Nauvootempel werd een van de belangrijkste bouwprojecten in het toenmalige westen van de VS. De heiligen moesten zich grote opofferingen getroosten voor de bouw van de tempel, want door de gestage toestroom van immigranten naar de groeiende stad waren de kerkleden over het algemeen arm.

De profeet begon al op 15 augustus te onderwijzen in de leer van de doop voor de doden. Daar de bouw van de tempel zich nog in het beginstadium bevond, deden de heiligen aanvankelijk dopen voor de doden in plaatselijke riviertjes en stroompjes. In januari 1841 openbaarde de Heer dat dit alleen maar door mocht gaan totdat de dopen in de tempel verricht konden worden (zie LV 124:29–31). Tijdens de zomer en herfst van 1841 bouwden de heiligen een tijdelijk houten vont in de pas uitgegraven kelder van de tempel. Op 21 november 1841 werden er voor het eerst dopen voor doden verricht in deze vont.

De Nauwootempel in het midden van de jaren 1840. In 1848, nadat de beiligen gedwongen waren om Nauwoo te verlaten, brandde de tempel af. Later werden enkele muren vernietigd door een tornado, waardoor de resterende muren zo verzwakt raakten dat ze gesloopt moesten worden.

In 1841 werden de eerste echtparen verzegeld. En in 1843 dicteerde de profeet de openbaring waarin de eeuwige aard van het huwelijksverbond beschreven wordt (zie LV 132). De leerstellingen in die openbaring waren de profeet al sinds 1831 bekend.²¹ Op Gods gebod onderwees hij ook in de leer van het meervoudig huwelijk.

Omdat de tempel pas na enkele jaren voltooid zou worden, besloot Joseph Smith buiten de heilige muren van de tempel de

begiftiging te verlenen. Op 4 mei 1842 bediende de profeet in een kamer boven zijn winkel in Nauvoo de eerste begiftigingen aan een kleine groep broeders, onder wie Brigham Young. De profeet heeft de voltooiing van de tempel in Nauvoo niet meer meegemaakt. Maar in 1845 en 1846 ontvingen duizenden heiligen de begiftiging van Brigham Young en anderen die deze zegeningen van de profeet hadden ontvangen.

Joseph Smiths bediening loopt ten einde

Hoewel de heiligen aanvankelijk aardig met rust gelaten werden in Nauvoo trokken zich toch steeds meer wolken van vervolging rond de profeet samen en besepte hij dat zijn aardse bediening ten einde aan het komen was. Tijdens een gedenkwaardige vergadering in maart 1844 gaf de profeet de Twaalf opdracht om de kerk na zijn dood te besturen, waarbij hij uitlegde dat zij nu alle daarvoor benodigde gezag en sleutels hadden. Wilford Woodruff, die destijds lid was van het Quorum der Twaalf, zei later: 'Ik geef mijn getuigenis dat de profeet Joseph Smith vroeg in het voorjaar van 1844 in Nauvoo de apostelen bijeenriep en hen de verordeningen van de kerk en het koninkrijk van God gaf. En alle sleutels en machten die Gods op hem had bevestigd, verzegelde hij op ons hoofd. En hij zei dat we onze schouders onder dit koninkrijk moesten zetten, anders zouden we verdoemd worden. (...) Zijn gezicht was volkomen helder, en hij was bekleed met een macht als ik nog nooit in enig vleeselijk mens had gezien.'²² Na de dood van de profeet zou de verantwoordelijkheid voor de kerk en het koninkrijk van God op aarde bij het Quorum der Twaalf Apostelen berusten.

In juni 1844 werd de profeet onterecht aangeklaagd wegens oproer stoken. Hoewel hij in Nauvoo werd vrijgesproken, stond de gouverneur van Illinois, Thomas Ford, erop dat Joseph zich zou onderwerpen aan een proces met dezelfde aanklacht in Carthage, de hoofdzetel van Hancock County in de staat Illinois. Toen de profeet en zijn broer Hyrum in Carthage arriveerden, werden ze op borgtocht vrijgelaten voor de oorspronkelijke aanklacht, maar werden ze aangeklaagd wegens verraad tegen de staat Illinois, en werden ze gevangen gezet in de plaatselijke gevangenis.

De gevangenis te Carthage, waar de profeet Joseph Smith en zijn broer Hyrum op 27 juni 1844 vermoord werden.

Op de hete, zwoele middag van 27 juni bestormde een bende met zwart gemaakte gezichten de gevangenis en vermoordde Joseph en Hyrum Smith. Ongeveer drie uur later stuurden Willard Richards en John Taylor, die bij de martelaren in de gevangenis waren geweest, een treurige boodschap naar Nauvoo: 'Gevangenis te Carthage, vijf over acht 's avonds op 27 juni 1844. Joseph en Hyrum zijn dood. (...) Het gebeurde in een oogwenk.'²³ Op 38-jarige leeftijd had de profeet Joseph Smith zijn getuigenis met zijn bloed bezegeld. Toen zijn werk in het sterfelijk

leven voltooid was en de kerk en het koninkrijk Gods voor de laatste keer op aarde gevestigd waren, viel Joseph Smith ten slachtoffer aan de kogels van moordenaars. De Heer zelf heeft van de profeet Joseph Smith getuigd: 'Ik [heb] Mij [tot Joseph Smith] gewend door mijn engelen, mijn dienende knechten, en door mijn eigen stem uit de hemelen, om mijn werk voort te brengen; welk fundament hij inderdaad heeft gelegd, en hij is getrouw geweest; en Ik heb hem tot Mij genomen. Velen hebben zich over zijn dood verwonderd; maar het was nodig dat hij zijn getuigenis met zijn bloed bezegelde, opdat hij zou worden geëerd en de goddelozen zouden worden veroordeeld' (LV 136:37-39).

De profeet Joseph Smith, de grote profeet, ziener en openbaarder in de laatste dagen, was een goede, gehoorzame dienst-knecht van de Allerhoogste. President Brigham Young getuigde: 'Ik denk niet dat er op aarde een mens leeft die hem beter kende dan ik; en ik zeg stoutmoedig dat er met uitzondering van Jezus Christus nooit een beter mens op deze aarde heeft geleefd of leeft. Ik ben zijn getuige.'²⁴

Noten

1. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 november 1873, p. 1.
2. Daar slechts negen van de elf kinderen van Joseph Smith sr. en Lucy Mack Smith de babytijd overleefden, zeiden de gezinsleden vaak dat het gezin negen kinderen telde. Josephs zuster Katharine gebruikte gedurende haar leven verschillende spellingen van haar eigen naam, waaronder Catherine.
3. Joseph Smith, *History 1832*, p. 1; Letter Book 1, 1829-1835, Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
4. Joseph Smith, *History 1832*, p. 1; Letter Book 1, 1829-1835, Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven.
5. *History of the Church*, deel 4, p. 536; uit een brief die Joseph Smith schreef op verzoek van John Wentworth en George Barstow, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 maart 1842, p. 707.
6. *History of the Church*, deel 4, pp. 536-537; uit een brief die Joseph Smith schreef op verzoek van John Wentworth en George Barstow, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 maart 1842, p. 707.
7. Het oorspronkelijke Eerste Presidium bestond uit Joseph als president met Sidney Rigdon en Jesse Gause als raadgevers. Enkele maanden nadat Jesse Gause lid van het Eerste Presidium was geworden, verliet hij de kerk. Op 18 maart 1833 werd Frederick G. Williams aangesteld als raadgever in het Eerste Presidium.
8. *History of the Church*, deel 6, p. 364; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
9. Naschrift van Joseph Smith bij een brief van Oliver Cowdery aan kerkleiders in Jackson County (Missouri), 10 augustus 1833, Kirtland (Ohio), kerkelijke archieven.

10. *History of the Church*, deel 3, p. 294; uit een brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri).
11. Brief van Emma Smith aan Joseph Smith, 7 maart 1839, Quincy (Illinois); Letter Book 2, 1837–1843, p. 37, Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven.
12. *History of the Church*, deel 4, pp. 437–438; uit een brief die Joseph Smith schreef aan de twaalf apostelen, waarvan de aanhef luidde: ‘Aan de autoriteiten die verspreid zijn over het vasteland van Amerika’, 12 oktober 1841, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 oktober 1841, p. 569.
13. In mei 1831 adopteerden Joseph en Emma Smith kort na de dood van hun eigen pasgeboren tweelingen de pasgeboren tweelingen van kerkleden John en Julia Murdock. De tweelingen van de Murdocks werden Joseph en Julia genoemd. Zuster Murdock was in het kraambed overleden en broeder Murdock, die daardoor vijf moederloze kinderen had, vroeg het echtpaar Smith om voor de tweelingen te zorgen.
14. *History of the Church*, deel 6, p. 554; uitspraak van Joseph Smith op 24 juni 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Dan Jones.
15. Mary Isabella Horne, ‘Testimony of Sister M. Isabella Horne’, *Woman’s Exponent*, juni 1910, p. 6.
16. Brief van George W. Taggart aan zijn broers in New Hampshire, 10 september 1843, Nauvoo (Illinois); Albert Taggart, Correspondence, 1842–1848 en 1860, kerkelijke archieven.
17. Brief van William Clayton aan kerkleden in Manchester (Engeland), 10 december 1840, Nauvoo, kerkelijke archieven.
18. Angus M. Cannon, ‘Joseph, the Prophet’, *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 januari 1895, p. 212.
19. Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 september 1868, p. 2.
20. *History of the Church*, deel 3, p. 304; uit een brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri).
21. Zie Leer en Verbonden 132, inleiding.
22. Wilford Woodruff, uitspraak gedaan op 12 maart 1897 te Salt Lake City (Utah); Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 12 maart 1897, p. 2.
23. *History of the Church*, deel 6, pp. 621–622; uit een instructie van Willard Richards en John Taylor, 27 juni 1844, Carthage (Illinois).
24. Brigham Young, *Deseret News*, 27 augustus 1862, p. 65.

'Ik zag recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel.'

Het eerste visioen: de Vader en de Zoon verschijnen aan Joseph Smith

'[Ik zag] twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!'

Uit het leven van Joseph Smith

Na de dood en opstanding van Jezus Christus kwam er geleidelijk een wijdverbreide afval van het geloof. De apostelen van de Heiland werden verworpen en gedood, zijn leringen werden veranderd, en het priesterschap van God werd van de aarde weggenomen. In de oudheid had de profeet Amos al een tijd van afvalligheid en geestelijke duisternis voorgezegd: 'Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Here Here, dat Ik een honger in het land zal zenden — geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des Heren te horen. Dan zullen zij zwerven van zee tot zee, en van het noorden naar het oosten zullen zij dolen, om te zoeken het woord des Heren; maar vinden zullen zij het niet' (Amos 8:11–12).

Een van de mensen die het woord van de Heer zochten dat op aarde verloren was gegaan, was Joseph Smith — een jongeman die in 1820 in de plattelandsgemeenschap Palmyra woonde, in de staat New York. Joseph was een sterke, actieve jongeman met een lichte huidskleur, lichtbruin haar en blauwe ogen. Hij was het vijfde van elf kinderen in het gezin van Joseph Smith sr. en Lucy Mack Smith. Hij werkte lange dagen om zijn vader en zijn oudere broers te helpen met het vellen van bomen en zaaien van gewassen op de dichtbeboste veertig hectaren grond van hun boerderij. Volgens zijn moeder was hij een 'opmerkelijk stil, welwillend

kind¹ dat ‘zich meer overgaf aan overpeinzing en grondig onderzoek’ dan zijn broers en zussen.² Omdat hij moest werken om mede in het onderhoud van zijn ouderlijk gezin te voorzien, kreeg hij alleen maar voldoende formeel onderricht om wat elementair lezen, schrijven en rekenen te leren.

In deze periode was het westen van de staat New York, waar het gezin Smith woonde, het toneel van veel geloofsijver. Net als vele anderen gingen de leden van de familie Smith naar de veldpredikingen en bijeenkomsten van de christelijke groeperingen in de omgeving. Sommige familieleden traden tot een van de kerken toe, maar Joseph deed dat niet. Later schreef hij over deze periode:

‘Ik begon me ernstig zorgen te maken over het welzijn van mijn eeuwige ziel, waardoor ik de Schriften ging bestuderen, want ik geloofde wat ik had geleerd, namelijk dat zij het woord van God bevatten. Toen ik me aldus tot de Schriften wendde en nauw omging met mensen van verschillende geloofsrichtingen, begon ik me bijzonder te verbazen, want ik merkte dat zij niet in overeenstemming leefden met de heilige levenswandel en het rechtschapen gedrag dat ik in die heilige schatkamer aantrof. Dat was een trieste ervaring voor mijn ziel. (...)’

‘Ik dacht diep na over de omstandigheden van de wereld van de mensheid — de conflicten en verdeeldheid, de goddeloosheid en gruweldaden, en de duisternis die de geest van de mens vervulde. Mijn geest raakte steeds meer van streek, want ik begon mij bewust te worden van mijn zonden. En terwijl ik de Schriften bestudeerde, kwam ik tot de conclusie dat de mensheid zich niet tot de Heer richtte, maar van het ware en levende geloof was afgefallen en dat geen enkele vereniging of godsdienstige groepering gebaseerd was op het evangelie van Jezus Christus in het Nieuwe Testament, en ik had het gevoel dat ik mijn eigen zonden en die van de wereld te betreuren had.’³

De zoektocht naar de waarheid door de jonge Joseph Smith bracht hem naar het bos, waar hij God vroeg om de wijsheid die hij nodig had. In antwoord op zijn gebed verschenen zijn hemelse Vader en Jezus Christus aan hem. Zij maakten de herstelling van het evangelie in deze laatste tijd mogelijk. Deze fantastische

gebeurtenis wordt door Joseph Smith welsprekend maar in eenvoudige bewoordingen beschreven.

Leringen van Joseph Smith

Uit Joseph Smiths zoeken naar de waarheid leren wij dat schriftstudie en oprecht gebed kunnen leiden tot openbaring

Geschiedenis van Joseph Smith 1:5, 7–13: ‘In de plaats waar wij woonden [ontstond] een ongebruikelijke opwinding over godsdienst. Het begon onder de methodisten, maar verspreidde zich al snel onder alle sekten in die landstreek. Het hele gebied leek er wel door aangetast en grote menigten sloten zich aan bij de verschillende godsdienstige groeperingen, wat onder de mensen de nodige opschudding en verdeeldheid veroorzaakte, want sommigen riepen: ‘Zie hier!’ en anderen: ‘Zie daar!’ Sommigen strenden voor het methodistische, anderen voor het presbyteriaanse, en weer anderen voor het baptistische geloof. (...)

‘Ik was destijds in mijn vijftiende levensjaar. Het gezin van mijn vader werd tot het presbyteriaanse geloof bekeerd en vier gezinsleden sloten zich bij die kerk aan, namelijk mijn moeder Lucy, mijn broers Hyrum en Samuel Harrison, en mijn zuster Sophronia.

‘In deze tijd van grote opwinding werd mijn geest tot ernstig nadenken en grote onrust aangespoord; maar ofschoon mijn gevoelens diep waren en dikwijls pijnlijk getroffen werden, hield ik mij toch afzijdig van al deze groepen, hoewel ik hun onderscheiden bijeenkomsten bijwoonde zo dikwijls de gelegenheid zich voordeed. ‘Na verloop van tijd begon ik iets te voelen voor de methodistische sekte en kreeg ik een zeker verlangen mij daarbij aan te sluiten; maar zo groot waren de verwarring en de twist tussen de verschillende gezindten dat het onmogelijk was voor iemand van mijn jeugdige leeftijd, en zo weinig bekend met mensen en zaken, om met enige zekerheid uit te maken wie er gelijk had en wie ongelijk.

‘Mijn gemoed was soms zeer opgewonden, zo hevig en onop-houdelijk waren het geschreeuw en de opschudding. De presbyterianen waren zeer uitgesproken tegen de baptisten en

methodisten, en bedienden zich van alle mogelijke logica en spitsvondigheid om hun dwalingen te bewijzen, of althans het volk te laten geloven dat ze dwaalden. Aan de andere kant waren de baptisten en methodisten op hun beurt even ijverig in hun pogingen om hun eigen dogma's te onderbouwen en alle andere te weerleggen.

'Te midden van deze woordenstrijd en botsende meningen vroeg ik me vaak af: Wat staat mij te doen? Welke van al deze groeperingen heeft gelijk, of hebben ze allemaal ongelijk? Als er één gelijk heeft, welke is dat dan en hoe kom ik dat te weten?

'In de tijd dat de buitengewone moeilijkheden die veroorzaakt werden door de twisten tussen deze groeperingen godsdienstijveraars, op mij drukten, las ik op zekere dag de zendbrief van Jakobus, hoofdstuk 1 vers 5, dat luidt: *'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.'*

'Nooit heeft enige passage uit de Schrift een mensenhart sterker getroffen dan deze op dat moment het mijne. Zij leek met grote kracht in iedere vezel van mijn hart door te dringen. Ik dacht er keer op keer over na, in het besef dat als iemand wijsheid van God nodig had, ik dat was; ik wist immers niet wat ik moest doen, en tenzij ik méér wijsheid kon krijgen dan ik toen bezat, zou ik het nooit weten, want de godsdienstleraars van de verschillende sekten vatten dezelfde passages uit de Schrift zo verschillend op, dat alle vertrouwen om het probleem te kunnen oplossen aan de hand van de Bijbel de bodem werd ingeslagen.

'Uiteindelijk kwam ik tot de slotsom dat ik óf in het duister en in verwarring moest blijven, óf de aanwijzing van Jakobus moest opvolgen, dat wil zeggen, God erom bidden. Ik kwam ten slotte tot het besluit om inderdaad 'God erom te bidden', redenerend dat als Hij wijsheid gaf aan hen die in wijsheid tekortschoten en mildelijk zou geven en niet zou verwijten, ik het kon proberen.

'Nooit heeft enige passage uit de Schrift een menschenbart sterker getroffen dan deze op dat moment het mijne.'

Joseph Smith werd uit de macht van de vijand van alle rechtschapenheid bevrijd

Geschiedenis van Joseph Smith 1:14–16: 'Aldus, in overeenstemming hiermee, namelijk mijn besluit om het aan God te vragen, trok ik mij terug in het bos om de poging te wagen. Het was op de morgen van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van achttienhonderdtwintig. Het was de eerste maal van mijn leven dat ik een dergelijke poging deed, want ondanks mijn bezorgdheid had ik nog nooit eerder een poging gedaan om hardop te bidden.

'Toen ik mij had begeven naar de plek die ik eerder had gekozen en om mij heen had gekeken en had vastgesteld dat ik alleen was, knielde ik neer en begon de verlangens van mijn hart tot God op te zenden. Nauwelijks had ik dat gedaan, of ik werd aangegrepen door een of andere kracht die mij geheel overmande

en zo'n verbazingwekkende invloed op mij had, dat mijn tong gebonden werd, zodat ik niet kon spreken. Dikke duisternis omhulde mij en enige tijd had ik het gevoel dat ik tot plotselinge verdelging was gedoemd.

'Maar, al mijn krachten aanwendend om God aan te roepen om mij te bevrijden uit de macht van deze vijand die mij had aangegrepen, en op het moment dat ik op het punt stond in wanhoop te verzinken en mij aan verdelging over te geven — niet aan een denkbeeldige ondergang, maar aan de macht van een bestaand wezen uit de onzichtbare wereld dat zo'n verbazingwekkende kracht bezat als ik nog nooit in enig wezen had gevoeld — precies op dat moment van grote ontsteltenis zag ik recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel.'⁵

Onze hemelse Vader en Jezus Christus verschijnen aan Joseph Smith in antwoord op zijn nederig gebed

Geschiedenis van Joseph Smith 1:17–20: 'Zodra die verscheen, voelde ik mij bevrijd van de vijand die mij gebonden hield. Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*

'Mijn bedoeling toen ik navraag ging doen bij de Heer, was om te weten te komen welke van alle sekten gelijk had, zodat ik zou weten bij welke ik mij moest aansluiten. Zodra ik dus mijzelf weer in de hand had, zodat ik kon spreken, vroeg ik de Personen die boven mij in het licht stonden, welke van alle sekten gelijk had (want op dat moment was het nog nooit bij mij opgekomen dat ze alle ongelijk hadden) — en bij welke ik mij moest aansluiten.

'Ik kreeg het antwoord dat ik mij bij geen daarvan moest aansluiten, want ze hadden alle ongelijk; en de Persoon die mij aansprak, zei dat al hun geloofsbelijdenissen een gruwel in zijn ogen waren; dat die belijders allen verdorven waren: "Zij naderen Mij met hun lippen, maar hun hart is verre van Mij; zij verkondigen als leerstellingen geboden van mensen en hebben een schijn van godsvrucht, maar verloochenen de kracht daarvan."

‘Hij verbood mij andermaal mij bij welke dan ook aan te sluiten; en vele andere dingen zei Hij mij, die ik nu niet kan opschrijven. Toen ik weer tot mijzelf kwam, bemerkte ik dat ik op mijn rug lag en naar de hemel keek. Toen het licht was heengegaan, had ik geen kracht meer; maar aangezien ik spoedig enigermate herstelde, ging ik naar huis. Toen ik tegen de schoorsteenmantel aangeleund stond, vroeg moeder wat eraan scheelde. Ik antwoordde: “Maak u maar niet ongerust – alles is met mij in orde.” Vervolgens zei ik tegen mijn moeder: “Ik ben nu zelf te weten gekomen dat het presbyteriaanse geloof niet waar is.” Het was alsof de tegenstander al in een zeer vroeg stadium van mijn leven beseftte dat ik voor zijn rijk een verstoorder en een bron van ergernis zou blijken te zijn; waarom zouden de machten van duisternis anders tegen mij samenspannen? Waarom de tegenkating en vervolging die tegen mij ontstonden, toen ik nage-noeg in mijn kinderjaren was?’⁶

Als ons getuigenis sterk is, kunnen wij er door vervolging niet toe gebracht worden om datgene te verloochenen waarvan wij weten dat het waar is

Geschiedenis van Joseph Smith 1:21–26: ‘Enkele dagen nadat ik dit visioen had ontvangen, bevond ik mij toevallig in het gezelschap van een der methodistische predikanten, die zeer actief was bij de eerder genoemde godsdienstige opwindung; al sprekend met hem over het onderwerp godsdienst, nam ik de gelegenheid te baat om hem te vertellen van het visioen dat ik had ontvangen. Ik was zeer verbaasd over zijn optreden; hij nam hetgeen ik vertelde niet alleen lichtvaardig op, maar zelfs met grote minachting, zeggende dat het allemaal van de duivel kwam, dat zaken als visioenen of openbaringen tegenwoordig niet bestonden; dat al dergelijke dingen met de apostelen waren opgehouden en dat die er nooit meer zouden zijn.

‘Ik bemerkte echter spoedig dat het vertellen van mijn verhaal onder geloofsbelijders veel vooroordeel tegen mij had opgewekt en de oorzaak was van hevige vervolging, die steeds toenam; en hoewel ik een onbekende jongen was, nog maar veertien à vijftien jaar oud, en mijn levensomstandigheden van dien aard waren dat

ze mij tot een onbetekenende jongeman in deze wereld maakten, sloegen vooraanstaande mannen toch voldoende acht op mij om de openbare mening tegen mij te doen keren en een bittere vervolging te ontketenen; en dat was het geval onder alle sekten — alle verenigden zich om mij te vervolgen.

‘Het heeft mij in die tijd, en sindsdien nog vaak, tot ernstig nadenken gestemd — hoe uitermate vreemd het was dat een onbekende jongen van amper veertien jaar, en bovendien een die noodgedwongen in een karig bestaan moest voorzien door zijn dagelijkse arbeid, als figuur belangrijk genoeg werd geacht om de aandacht te trekken van de voormannen van de belangrijkste sekten van die tijd, en wel op zo’n manier dat dit bij hen een geest van de bitterste vervolging en beschimping deed ontstaan. Maar, vreemd of niet, het was zo, en het bezorgde mij dikwijls groot verdriet.

‘Hoe dan ook, het was toch een feit dat ik een visioen had gezien. Ik heb sindsdien gedacht dat ik mij ongeveer zoals Paulus voelde toen hij zich voor koning Agrippa verdedigde en zijn verhaal deed van het visioen dat hij had gehad, toen hij een licht zag en een stem hoorde; maar toch waren er slechts weinigen die hem geloofden; sommigen zeiden dat hij een leugenaar was, anderen zeiden dat hij waanzinnig was; en hij werd bespot en beschimpt. Maar dat alles deed aan de werkelijkheid van zijn visioen niets af. Hij had een visioen gezien, en hij wist het, en alle vervolging onder de hemel kon dat niet veranderen; en al vervolgden zij hem ten dode toe, toch wist hij, en zou dat weten tot zijn laatste ademtocht, dat hij zowel een licht had gezien als een stem tot zich had horen spreken, en de gehele wereld kon hem niet anders doen denken of geloven.

‘Zo was het ook met mij. Ik had werkelijk een licht gezien, en te midden van dat licht had ik twee Personen gezien, en Zij hadden werkelijk tot mij gesproken; en al werd ik gehaat en vervolgd omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; en terwijl zij mij vervolgden, smaadden en liegende allerlei kwaad van mij spraken omdat ik dat zei, werd ik ertoe gebracht mij [...] af te vragen: Waarom mij vervolgen voor het spreken van de waarheid? Ik heb echt een visioen gezien, en wie

ben ik, dat ik God kan weerstaan, of waarom denkt de wereld mij te kunnen doen loochenen wat ik werkelijk heb gezien? Want ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet loochenen, noch durfde ik dat; in ieder geval wist ik dat ik God daarmee aanstoot zou geven en onder veroordeling zou komen.

‘Ik was nu tevredengesteld met betrekking tot de sektarische wereld — dat het niet mijn plicht was mij bij welke dan ook aan te sluiten, maar om op dezelfde manier door te gaan totdat ik verdere aanwijzingen kreeg. Ik had bevonden dat het getuigenis van Jakobus waar was — dat wie in wijsheid tekortschoot, God mocht bidden en die zou verkrijgen, zonder dat het hem werd verweten.’⁷

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees pagina’s 29–33. Bedenk in welke opzichten Joseph Smith een voorbeeld voor ons is in ons zoeken naar antwoorden op onze vragen. Wat leert u uit het verhaal van het eerste visioen over het lezen van de Schriften? Over overpeinzing? Over gebed?
- Lees pagina’s 33–34. Bedenk welke waarheden Joseph Smith tijdens het eerste visioen te weten kwam over God de Vader en Jezus Christus. Waarom is het belangrijk dat wij allemaal een getuigenis van het eerste visioen hebben?
- Toen Joseph andere mensen over zijn visioen vertelde, kregen veel mensen een vooroordeel tegen hem en vervolgden ze hem (p. 35). Waarom zouden de mensen op die manier gereageerd hebben? Denk na over Josephs reactie op de vervolging (pp. 36–37). Hoe kunnen wij zijn voorbeeld volgen tijdens vervolging of in andere beproevingen?
- Wat was uw reactie toen u voor het eerst over het eerste visioen hoorde? Welke uitwerking heeft het sindsdien op u gehad?

In welke opzichten bent u gesterkt door het verhaal nogmaals te bestuderen in dit hoofdstuk?

Relevante teksten: Jesaja 29:13–14; Joel 2:28–29; Amos 3:7; Mormon 9:7–9.

Noten

1. Lucy Mack Smith, 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', manuscript uit 1845, p. 72, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS. Lucy Mack Smith, de moeder van de profeet, dicteerde in 1844 en 1845 haar geschiedenis, waarin de profeet veelvuldig voorkomt, aan Martha Jane Knowlton Coray. Martha Coray noemde dit eerste manuscript een 'onvoltooid historisch manuscript'. Later in 1845 reviseerden Lucy Mack Smith, Martha Coray en Martha's echtgenoot, Howard Coray, het oorspronkelijke manuscript en breidden het uit. Het manuscript uit 1845 heet 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet'. In dit boek wordt het manuscript van 1844–1845 aangehaald, behalve in gevallen waarin het manuscript uit 1845 materiaal bevat dat niet in het manuscript van 1844–1845 staat.
2. Lucy Mack Smith, 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', manuscript uit 1844–1845, boek 4, p. 1, kerkelijke archieven.
3. Joseph Smith, History 1832, pp. 1–2; Letter Book 1, 1829–1835, Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:5, 7–13. Joseph Smith heeft verscheidene malen een gedetailleerd verslag geschreven of gedikteerd van het eerste visioen. Aanhalingen in dit hoofdstuk komen uit het verslag van het eerste visioen zoals dat aanvankelijk in 1842 is gepubliceerd in 'History of Joseph Smith', *Times and Seasons*, 15 maart 1842, pp. 726–728; 1 april 1842, pp. 748–749; later opgenomen in de Parel van grote waarde en gepubliceerd in *History of the Church*, deel 1, pp. 1–8. Dit is het officiële schriftuurlijke verslag. De profeet Joseph Smith heeft dit in 1838 en 1839 met de hulp van zijn schrijvers opgesteld.
5. Geschiedenis van Joseph Smith 1:14–16.
6. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17–20.
7. Geschiedenis van Joseph Smith 1:21–26.

God de eeuwige Vader

‘De doeleinden van onze God zijn groots, zijn liefde onpeilbaar, zijn wijsheid oneindig en zijn macht onbeperkt; de heiligen hebben dus reden om zich te verheugen en blij te zijn.’

Uit het leven van Joseph Smith

Veel van Joseph Smiths voorouders zochten de ware God. Josephs eigen ouders waren bijzonder godsdienstig. En hoewel zij in de kerken in hun omgeving niet de volledige waarheid aangaande God vonden, erkenden zij de Bijbel als Gods woord en maakte gebed een vast deel uit van hun dagelijks leven. William, broer van de profeet, herinnerde zich later: ‘Mijn vader was uiterst godvruchtig en deugdzaam. (...) Ik werd gevraagd om zowel ’s avonds als ’s ochtends naar hun gebeden te luisteren. (...) Mijn ouders, zowel mijn vader als mijn moeder, stortten hun hart uit voor God, de gever van alle zegeningen, om hun kinderen te beschermen en hen van zonde en kwade werken te vrijwaren. Zo vroom waren mijn ouders.’¹ William vertelt verder: ‘We hebben voor zover ik me kan herinneren altijd gezamenlijk gebeden als gezin. Ik herinner me nog goed dat mijn vader zijn bril altijd in zijn vestzak had. (...) En als wij, jongens, hem naar zijn bril zagen grijpen, wisten we dat dit het signaal was om ons klaar te maken voor het gebed. En als we het niet merkten, zei moeder: ‘William,’ of wie het ook was die niet reageerde, ‘maak je klaar voor het gebed.’ Na het gebed zongen we een lied. Ik herinner me er nog wat van: “Er is weer een dag voorbij, we leggen onze kleren opzij.”’²

Deze geestelijke vorming op jeugdige leeftijd wortelde zich diep in de ziel van de jonge Joseph Smith. Als hij zich druk maakte om zijn eeuwige welzijn en er achter probeerde te

Door het eerste visioen leerde Joseph uit de eerste hand dat de Vader en de Zoon afzonderlijke personen zijn en dat de mens naar Gods beeld is geschapen — waarheden die essentieel zijn om onze ware relatie met onze Vader in de hemel te begrijpen.

komen tot welke kerk hij moest toetreden, wist hij dat hij zich tot God kon wenden voor een antwoord.

‘Ik las in de Schriften dat God dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig, dat Hij geen aannemer des persoons is, omdat Hij God is. Want ik keek naar de zon — het magnifieke hemellichaam dat de aarde verlicht — en naar de maan, die zich in hun grootsheid door de hemelen bewegen, en ook naar de sterren die in hun heerlijkheid voortrollen, en ook de aarde waarop ik mij bevond, en de dieren van het veld en de vogels van de lucht en de vissen van de zee, en bovendien de mens die in heerlijkheid, kracht en schoonheid op de aarde leeft, [met] kracht en intelligentie die grote, geweldige zaken besturend, als evenbeeld van Hem die hem geschapen heeft.

‘En toen ik over deze dingen nadacht, riep mijn hart uit: De wijze man had gelijk toen hij zei dat de dwaze man in zijn hart zegt dat er geen God is [zie Psalmen 53:1]. Mijn hart riep uit: Zij getuigen allen van een almachtige en alomtegenwoordige macht, een opperwezen dat wetten uitvaardigt en alles binnen de perken gelast en bindt, en de eeuwigheid vervult. Hij was en is van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid. En toen ik over al die dingen nadacht, dat dit wezen mensen zoekt die Hem in geest en in waarheid zullen aanbidden [zie Johannes 4:23], riep ik de Heer aan en smeekte om zijn genade, want er was niemand anders tot wie ik me kon richten om genade te ontvangen.’³

Josephs gelovige gebed om genade en wijsheid werd verhoord met het eerste visioen. Door dat visioen kreeg de jonge profeet gewichtiger kennis aangaande God dan de kerken in zijn tijd bezaten — kennis die de wereld al eeuwenlang niet meer had. Door het eerste visioen leerde Joseph uit de eerste hand dat de Vader en de Zoon afzonderlijke personen zijn, dat hun macht groter is dan de macht van het kwaad, en dat de mens waarlijk naar Gods beeld is geschapen — waarheden die essentieel zijn om onze ware relatie met onze Vader in de hemel te begrijpen.

Er volgden andere openbaringen over de aard van God, waaronder vele die nu in onze nieuwe Schriften staan. Als het door God gekozen middel om de evangeliewaarheid in de wereld terug te brengen, getuigde de profeet gedurende zijn bediening

van God. ‘Ik zal bij God informeren,’ zei hij, ‘want ik wil dat u Hem allemaal goed leert kennen. (...) Dan zult u weten dat ik zijn dienstknecht ben, want ik spreek met gezag.’⁴

Leringen van Joseph Smith

God is de liefhebbende Vader van alle mensen en de bron van alles wat goed is

‘Terwijl het ene deel van het mensdom het andere onbarmhartig beoordeelt en veroordeelt, ziet de Vader van het heelal met vaderlijke zorg en ouderlijke genegenheid op de hele mensheid neer. Hij beschouwt hen als zijn kinderen en zonder die bekrompen gevoelens die zijn kinderen beïnvloeden, laat Hij “zijn zoon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen op rechtvaardigen en onrechtvaardigen.” [Matteüs 5:45.]⁵

‘Wij erkennen dat God de grote bron en oorsprong is van waaruit al het goede uitgaat; dat Hij volmaakte intelligentie is, en dat zijn wijsheid alleen al voldoende is om de grootse scheppingen en werelden te reguleren die boven ons hoofd zo magnifiek en prachtig stralen alsof zij zijn aangeraakt met zijn vinger en bewogen door zijn almachtige woord. (...) De hemelen verkondigen Gods heerlijkheid en het firmament toont zijn werk [zie Psalmen 19:1]; en een korte overweging is voldoende om elk mens met gemiddelde intelligentie duidelijk te maken dat deze dingen niet *per ongeluk* tot stand zijn gekomen, noch dat zij in stand kunnen worden gehouden door een kracht die minder is dan die van een almachtige hand.’⁶

‘God ziet de geheime oorsprong van elke mensendaad en kent het hart van alle levenden.’⁷

‘De doeleinden van onze God zijn groots, zijn liefde onpeilbaar, zijn wijsheid oneindig en zijn macht onbeperkt; de heiligen hebben dus reden om zich te verheugen en blij te zijn, in de wetenschap dat “God, onze God, voor eeuwig en altoos [is]; tot de dood toe zal Hij ons leiden” [Psalmen 48:14].⁸

'Als we kennis van God hebben, beginnen we erachter te komen hoe we Hem moeten benaderen en hoe we Hem iets moeten vragen om een antwoord te krijgen.'

Als we het karakter van God begrijpen, dan begrijpen we onszelf en weten we hoe we Hem moeten benaderen

'Slechts weinigen in de wereld begrijpen het karakter van God goed. De overgrote meerderheid van de mensheid begrijpt niets van hun relatie met God, of het nu gaat om het verleden of de toekomst. Zij kennen de aard van die relatie niet, en begrijpen die niet; en als gevolg daarvan weten zij weinig meer dan een beest dat alleen maar weet dat het moet eten, drinken en slapen. Dat is al wat de mens weet van God of van zijn bestaan, tenzij het hem door inspiratie van de Almachtige wordt gegeven.

'Als een mens niets leert behalve eten, drinken en slapen, en hij begrijpt niets van de bedoelingen van God, dan begrijpt hij net zoveel als een beest. Een beest drinkt, slaapt en weet niets van een God; toch weet het net zoveel als wij, tenzij wij begrip krijgen door de inspiratie van de almachtige God. Als de mens

het karakter van God niet kan begrijpen, kan hij zichzelf niet begrijpen. Ik wil aan het begin beginnen en uw gedachten naar hogere niveaus brengen en u een hoger begrip geven dan waar de geest van de mens meestal naar streeft.

‘(...) In de Schriften staat: “Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.” [Johannes 17:3].

‘Als iemand God niet kent en informeert wat voor wezen Hij is — als hij ijverig zijn eigen hart onderzoekt — als de verklaring van Jezus en de apostelen waar is, zal hij beseffen dat hij niet het eeuwige leven heeft, want er kan geen eeuwig leven zijn op grond van enig ander beginsel.

‘Mijn eerste doel is het karakter te ontdekken van de enige wijze en ware God, en wat voor wezen Hij is. (...)

‘God was eens zoals wij nu zijn. Hij is een verhoogde persoon en zit in de hemel op zijn troon! Dat is de grote verborgenheid. Als de sluier nu vaneen gescheurd zou worden en de machtige God, die deze wereld in haar loopbaan houdt en alle werelden en alle dingen door zijn macht in stand houdt, Zich zichtbaar zou maken — ja, als u Hem vandaag zou zien, zou u Hem zien in de vorm van een mens; want Adam was in de gelijkenis en vorm van God geschapen; hij wandelde, sprak met Hem en ontving onderricht van Hem, zoals de ene mens met de andere spreekt en communiceert. (...)

‘(...) Als we kennis van God hebben, beginnen we erachter te komen hoe we Hem moeten benaderen en hoe we Hem iets moeten vragen om een antwoord te krijgen. Als wij Gods karakter begrijpen, en we Hem leren kennen, begint Hij de hemelen voor ons te ontvouwen en ons erover te vertellen. Zijn wij klaar om tot Hem te komen, dan is Hij klaar om tot ons te komen.’⁹

De Godheid bestaat uit drie afzonderlijke personen

Geloofsartikelen 1:1: ‘Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.’¹⁰

Joseph Smith onderwees in april 1843 in het volgende (wat later opgetekend werd in Leer en Verbonden 130:22): ‘De Vader

heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens; maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, maar is een Persoon van Geest. Ware het niet zo, dan kon de Heilige Geest niet in ons wonen.’¹¹

‘Ik heb altijd gezegd dat God een afzonderlijke persoon is, dat Jezus Christus een afzonderlijke persoon van God de Vader is, en dat de Heilige Geest een afzonderlijke persoon en een geest is: die drie zijn drie afzonderlijke personen en goden.’¹²

‘Iets wat geen lichaamsdelen heeft, is niets. Er is geen andere god in de hemel dan de God die vlees en beenderen heeft.’¹³

De Godheid is een volmaakt eensgezind drietal en God de Vader presideert

‘Er is al veel gezegd over God en de Godheid. (...) De leraars in onze tijd zeggen dat de Vader God is, dat de Zoon God is, en dat de Heilige Geest God is, en dat zij allen één lichaam hebben en één God zijn. Jezus bad dat zij die de Vader Hem in de wereld had gegeven in Hen één mochten worden, zoals Zij één waren [zie Johannes 17:11–23]. (...)’

‘Petrus en Stefanus getuigden dat zij de Zoon des mensen zagen, staande ter rechterhand Gods. Ieder die de hemelen open heeft gezien, weet dat er drie Personen in de hemel zijn die de sleutels van de macht dragen en dat één Hen presideert.’¹⁴

‘Drie personen sloten al vóór de stichting van deze aarde een eeuwig verbond met betrekking tot hun bedeling van zaken aan mensen op aarde. Deze Personen (...) worden God de Eerste, de Schepper genoemd; God de Tweede, de Verlosser; en God de Derde, de Getuige.’¹⁵

‘[Het is] de functie van de Vader om als baas of president te presideren, Jezus als Middelaar en de Heilige Geest als Getuige. De Zoon [heeft] een tabernakel en de Vader [ook], maar de Heilige Geest is een persoon van geest, zonder tabernakel.’¹⁶

‘In de Schriften staat: “Ik en de Vader zijn één” [Johannes 10:30] en ook dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest één zijn, en Zij zijn het over alles eens [zie 1 Johannes 5:7–8]. Jezus bad ook tot de Vader: “Niet voor de wereld bid Ik U, maar voor

hen, die Gij Mij gegeven hebt [...] dat zij één zijn zoals Wij”, oftewel opdat zij eensgezind mogen zijn in de eenheid van het geloof [zie Johannes 17:9, 11]. Maar net als alle mensen verschillende of afzonderlijke personen zijn, zijn God en Jezus Christus en de Heilige Geest afzonderlijke personen, hoewel Zij het in alles eens zijn.’¹⁷

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de pagina’s 39–41 nog eens door en let op de aanwijzingen die de jonge Joseph Smith in de wereld om hem heen zag van een ‘almachtige en alomtegenwoordige kracht’. Wat hebt u in de wereld om u heen gezien dat getuigt van God?
- Lees het eerste deel van het hoofdstuk (pagina 42) en let op leringen waaruit de aard van God blijkt. Hoe kunnen wij ons door die leringen ‘verheugen en blij [...] zijn’?
- De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘De grote Vader van het heelal kijkt met vaderlijke zorg en ouderlijke genegenheid op de hele mensheid neer’ (p. 42). Wat vindt u van die uitspraak?
- Lees de twee alinea’s op pagina 43. Waarom is het onmogelijk om onszelf te begrijpen als we het karakter van God niet begrijpen?
- De profeet Joseph Smith getuigde dat God de Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest ‘drie afzonderlijke personen’ zijn. Hij wees er ook op dat Zij één zijn (pp. 45–46). Op welke manieren zijn de leden van de Godheid één? (Zie voor enkele voorbeelden p. 45.)
- Hoe kunnen ouders de liefde van hun kinderen voor hun hemelse Vader voeden? (Zie voor enkele voorbeelden p. 39.)

Relevante teksten: Johannes 8:17–19; Hebreeën 1:1–3; 12:9; Mozes 1:3–6, 39

Noten

1. William Smith, Notes on Chambers' life of Joseph Smith, ca. 1875, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
2. William Smith, interview door E.C. Briggs en J.W. Peterson, oktober of november 1893, oorspronkelijk gepubliceerd in *Zion's Ensign* (een tijdschrift van de Gereorganiseerde Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, nu de Gemeenschap van Christus); herdrukt in *Deseret Evening News*, 20 januari 1894, p. 2.
3. Joseph Smith, History 1832, pp. 2–3; Letter Book 1, 1829–1835, Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven.
4. *History of the Church*, deel 6, p. 305; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.
5. *History of the Church*, deel 4, p. 595; uit 'Baptism for the Dead', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 april 1842, p. 759; Joseph Smith was de redacteur.
6. *History of the Church*, deel 2, pp. 12, 14; alinea-indeling gewijzigd in Engelse tekst en gevolgd in Nederlandse vertaling; 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, februari 1834, p. 136; maart 1834, p. 142.
7. *History of the Church*, deel 1, p. 317; uit een brief van Joseph Smith aan William W. Phelps, 11 januari 1833, Kirtland (Ohio); de brief is onjuist gedateerd 14 januari 1833 in *History of the Church*.
8. *History of the Church*, deel 4, p. 185; uit een brief die Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium schreven aan de heiligen, september 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, oktober 1840, pp. 178–179.
9. *History of the Church*, deel 6, pp. 303–305, 308; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton; zie ook aanhangsel, p. 562, onderdeel 3.
10. Geloofsartikelen 1:1.
11. Leer en Verbonden 130:22; instructies op 2 april 1843 in Ramus (Illinois) gegeven aan Joseph Smith.
12. *History of the Church*, deel 6, p. 474; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 juni 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
13. Aangehaald door William Clayton in een verslag van een ongedateerde leerrede door Joseph Smith in Nauvoo (Illinois); L. John Nuttall, 'Extracts from William Clayton's Private Book', p. 7, Journals of L. John Nuttall, 1857–1904, L. Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo (Utah); afschrift in de kerkelijke archieven.
14. *History of the Church*, deel 5, p. 426; uit een leerrede van Joseph Smith op 11 juni 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards.
15. Geciteerd door William Clayton, die een ongedateerde toespraak van Joseph Smith in Nauvoo (Illinois) optekende; in L. John Nuttall, 'Extracts from William Clayton's Private Book', pp. 10–11, dagboeken van L. John Nuttall, 1857–1904, L. Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo (Utah); afschrift in de kerkarchieven.
16. Aangehaald door William P. McIntire in een verslag van een leerrede door Joseph Smith begin 1841 in Nauvoo (Illinois); William Patterson McIntire, Notebook 1840–1845, kerkelijke archieven. William McIntire heeft begin 1841 korte verslagen geschreven van verscheidene leerredes van Joseph Smith in Nauvoo. In dit boek staan vier van die verslagen, maar geen ervan is gedateerd.
17. Aangehaald door George Laub. Uit een verzameling uittreksels uit leerredes van Joseph Smith, ca. 1845; George Laub, *Reminiscences and Journal*, januari 1845–april 1857, pp. 29–30, kerkelijke archieven.

In de Kirtlandtempel verscheen Jezus Christus aan Joseph Smith en Oliver Cowdery. 'De sluier werd van ons verstand weggenomen en de ogen van ons begrip werden geopend', aldus Joseph. 'Wij zagen de Heer op de balustrade van het spreekgestoelte staan.'

Jezus Christus, de goddelijke Verlosser van de wereld

‘Zonder bemiddeling door Jezus Christus kan de wereld niet verlost worden.’

Uit het leven van Joseph Smith

Jaren vóór de geboorte van Joseph Smith werd zijn grootvader van vaderskant geïnspireerd om te voorspellen dat er in zijn familie iets zou gebeuren dat ‘de wereld zou revolutionariseren’.¹ In de geschiedenis van Joseph Smith staat: ‘Mijn grootvader Asael Smith voorspelde al lang geleden dat er een profeet zou opstaan in zijn familie. En mijn grootmoeder was er vast van overtuigd dat die voorspelling uitkwam door mij. Mijn grootvader Asael overleed in East Stockholm (St. Lawrence county, New York) nadat hij het Boek van Mormon had ontvangen en het bijna helemaal doorgelezen; en hij verklaarde dat ik de profeet was van wie hij al lang wist dat die in de familie zou komen.’²

Als profeet van de herstelling was een van Joseph Smiths belangrijkste taken om van Jezus Christus te getuigen. Hij werd gezegend onder de mensen doordat hij uit de eerste hand kennis aangaande de goddelijkheid van Jezus Christus ontving en zijn rol als Verlosser van de wereld begreep. Die kennis begon met het eerste visioen waarin de jonge Joseph zijn hemelse Vader en Jezus Christus zag en de Vader hoorde zeggen: ‘Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.) Bij die heilige ervaring had Joseph het voorrecht om aanwijzingen te krijgen van de Heiland van de wereld.

Bijna twaalf jaar later, op 16 februari 1832, was de profeet in de woning van John Johnson in Hiram (Ohio) de Bijbel aan het vertalen met Sidney Rigdon als schrijver. Toen de profeet Johannes 5:29 vertaalde, waarin de opstanding van de goeden en de goddelozen

beschreven wordt, opende zich een visioen voor Joseph en Sidney waarin zij de Heiland zagen en met Hem spraken:

‘Door de macht van de Geest werden onze ogen geopend en werd ons verstand verlicht, zodat wij de dingen Gods konden zien en begrijpen — ja, die dingen die hebben bestaan vanaf het begin, eer de wereld was, die door de Vader waren verordonneerd door zijn eniggeboren Zoon, die vanaf het begin aan de boezem des Vaders was; van wie wij getuigen; en het getuigenis dat wij afleggen, is de volheid van het evangelie van Jezus Christus, die de Zoon is, die wij zagen en met wie wij spraken in het hemelse visioen. (...)

‘En wij aanschouwden de heerlijkheid van de Zoon, ter rechterhand van de Vader, en ontvingen van zijn volheid; en zagen de heilige engelen en hen die geheiligd zijn voor zijn troon, die God en het Lam aanbaden, die Hem aanbidden voor eeuwig en altijd.

‘En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!

‘Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem getuigen dat Hij de Eniggeborene des Vaders is — dat door Hem en in Hem en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners daarvan voor God gewonnen zonen en dochters zijn’ (Leer en Verbonden 76:12–14, 20–24).

Joseph Smith zag de Heiland nogmaals op 3 april 1836. De profeet en Oliver Cowdery hadden zich teruggetrokken achter het westelijke spreekgestoelte in de Kirtlandtempel. Zij bogen zich in ootmoedig gebed neer, waarop de Heiland aan hen verscheen. De profeet heeft geschreven:

‘De sluier werd van ons verstand weggenomen en de ogen van ons begrip werden geopend. Wij zagen de Heer op de balustrade van het spreekgestoelte staan, vóór ons; en onder zijn voeten bevond zich een plaveisel van zuiver goud, dat amberkleurig was. Zijn ogen waren als een vurige vlam; het haar op zijn hoofd was zo wit als zuivere sneeuw; zijn gelaat straalde nog helderder dan de zon; en zijn stem was als het bruisen van geweldige wateren, ja, de stem van Jehova, zeggende: Ik ben de

eerste en de laatste, Ik ben het die leeft, Ik ben het die werd gedood; Ik ben uw voorspraak bij de Vader' (LV 110:1-4).

Door dergelijke ervaringen kreeg de profeet uit de eerste hand kennis van de goddelijkheid van de Heiland en werd hij diens bijzondere getuige.

Leringen van Joseph Smith

Gods volk heeft zich in alle bedelingen voor de vergeving van zonden verlaten op de verzoening van Jezus Christus

'Zonder bemiddeling door Jezus Christus kan de wereld niet verlost worden.'³

'God (...) heeft een offer gebracht door zijn eigen Zoon te schenken, die op gezette tijd moest worden gezonden om een weg te bereiden, een deur open te doen waardoor de mens tot de tegenwoordigheid van de Heer kon ingaan, waar hij wegens ongehoorzaamheid uitgeworpen was. Van tijd tot tijd weerklonken die blijde boodschappen in de oren van mensen in verschillende tijdperken van de wereld tot aan de tijd van de komst van de Messias.

'Door geloof in deze verzoening of dit plan van verlossing bracht Abel een offer dat voor God aanvaardbaar was, namelijk de eerstelingen van de kudde. Kaïn offerde de vruchten van het veld, maar zij werden niet aanvaard omdat hij niet uit geloof offerde. Hij kon geen geloof bezitten of oefenen, wat in strijd was met het hemelse plan. Het moet het bloed van de Eniggeborene zijn dat verzoening brengt voor de mens, want dat was het verlossingsplan, en zonder bloedvergieten was er geen vergeving. En het offer was als zinnebeeld ingesteld zodat de mens kon inzien wat voor groot offer God had bereid. Een offer dat hiermee in strijd was, kon niet uit geloof gebracht worden omdat verlossing niet op die manier verkregen kan worden en de macht van de verzoening niet op die manier is ingesteld. Daarom kon Kaïn geen geloof hebben. En wat niet uit geloof voortkomt, is zonde. Maar Abel bracht een aanvaardbaar offer, waardoor hij het getuigenis ontving dat hij rechtschapen was, want God getuigde van zijn gaven [zie Hebreëen 11:4].

‘Het vergieten van het bloed van een dier kon waarlijk voor niemand heilzaam zijn, tenzij het geschiedde als een zinnebeeld of uitlegging van wat door de gave Gods zelf geofferd zou worden; daarnaast moest deze plechtigheid worden verricht met het gelovige vooruitzicht op de macht van dat grote offer voor de vergeving van zonden. (...)

‘(...) Wij kunnen niet geloven dat de ouden in alle eeuwen zo weinig wisten van het hemelse systeem als velen menen, daar allen die ooit gered zijn, door de macht van dit grote verlossingsplan gered zijn, net zozeer vóór de komst van Christus als daarna; zo niet, dan heeft God verschillende plannen in werking (om het zo maar eens uit te drukken) om de mensen terug te brengen en bij Hem te wonen. En dit kunnen wij niet geloven, daar er niets veranderd is in de gesteldheid van de mens sinds zijn val; en de verordening of instelling van het bloedoffer was slechts bedoeld om verricht te worden totdat Christus geofferd was en zijn bloed was vergoten — zoals hiervoor gezegd — opdat de mens in geloof naar die tijd uit mocht zien. (...)

‘Dat offeren slechts bedoeld was om vooruit te zien naar Christus, maken wij op uit deze opmerkelijke woorden van Jezus tot de joden: “Uw vader Abraham heeft zich erop verheugd mijn dag te zien en hij heeft die gezien en zich verblijd” [Johannes 8:56]. Dus omdat de ouden offers brachten, hinderde het hen niet bij het aanhoren van het evangelie; maar, zoals eerder gezegd, het hielp om hun ogen open te doen en vooruit te zien naar de tijd waarin de Heiland zou komen en zich te verheugen in zijn verlossing. (...) Wij concluderen dat wanneer de Heer zich ook openbaarde aan de mensen in de oudheid, en Hij hun gebod om offers te brengen, dit gedaan werd opdat zij in geloof vooruit mochten zien naar de tijd waarin Hij zou komen en zich verlaten op die verzoening voor vergeving van hun zonden. En dit hebben zij gedaan, de duizenden die ons zijn voorgedaan, wiens klederen onbevlekt zijn en die, net als Job, wachten met dezelfde verzekering als hij, namelijk dat zij Hem in de *laatste dagen* in hun vlees op aarde zullen zien [zie Job 19:25–26].

‘Wij kunnen concluderen dat, ook al zijn er verschillende bedelingen geweest, alles wat God aan zijn volk heeft gecommuniceerd bedoeld was om hun aandacht te vestigen op dat grote doel en hun te leren alleen op God te vertrouwen als zijnde de bron van hun heil, zoals vervat in zijn wet.’⁴

**Doordat Jezus Christus uit de dood is opgestaan,
zullen alle mensen worden opgewekt**

‘De fundamentele beginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus — dat Hij stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel opvoer. Al het andere dat verband houdt met onze godsdienst is hier slechts een toevoeging aan. Maar in verband daarmee geloven wij in de gave van de Heilige Geest, de kracht van geloof, geestelijke gaven volgens de wil Gods, de herstelling van het huis Israëls en de uiteindelijke overwinning van de waarheid.’⁵

“Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden”; allen zullen opgewekt worden uit de dood [1 Korintiërs 15:22]. Het Lam Gods heeft de opstandig teweeggebracht opdat allen van de dood zullen opstaan.’⁶

‘God heeft een dag aangewezen waarop Hij de wereld zal oordelen en Hij heeft ons die verzekering gegeven door zijn Zoon Jezus Christus uit de dood op te wekken — wat het moment is waarop zij die de geïnspireerde kroniek geloven alle hoop voor hun toekomstig geluk en vreugde hebben gevestigd; want “indien Christus niet is opgewekt,” zei Paulus tegen de Korintiërs, “dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren” [1 Korintiërs 15:17–18]. (...)

‘Christus zelf is stellig van de dood opgestaan; en als Hij is opgewekt van de dood, zal Hij door zijn macht alle mensen voor zich brengen: want als Hij uit de dood is opgestaan, zijn de banden van de stoffelijke dood verbroken en heeft het graf geen overwinning. Dan heeft het graf geen overwinning en hebben zij die zich aan de uitspraken van Jezus houden en zijn leringen gehoorzamen niet alleen de belofte dat zij van de dood zullen opstaan, maar een verzekering dat zij tot zijn heerlijke koninkrijk

‘Het Lam Gods heeft de opstandig teweeggebracht opdat allen van de dood zullen opstaan.’

worden toegelaten; want Hij zegt zelf: “waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn” [Johannes 12:26].⁷

‘Wie in Jezus Christus sterft, kan bij zijn opstanding verwachten in die volkomen vreugde te delen die ze hier bezaten of op hoopten. (...) Ik ben blij dat ik het voorrecht heb gehad om u

enige dingen mee te delen die, als u ze volledig aanvaardt, u tot steun zullen zijn als de aardbevingen donderen, de wolken zich samentrekken, de bliksems flitsen en de stormen als met de donder op u neer dreigen te komen. Aanvaard deze dingen en laat uw knieën of gewrichten niet beven en laat uw hart niet bezwijken; en wat kunnen aardbevingen, oorlogen en wervelwinden dan teweegbrengen? Niets. Al uw verliezen worden goedge maakt in de opstanding, vooropgesteld dat u getrouw blijft. Ik heb dat in een visioen van de Almachtige gezien. (...)

‘God heeft zijn Zoon geopenbaard vanuit de hemel, en ook de leer van de opstanding; en wij weten dat God degenen die wij hier begraven weer zal laten opstaan, wederom bekleed en tot leven gebracht door de Geest van de grote God. En wat maakt het uit of wij hen neerleggen, of bij hen gaan liggen, als we ze niet meer bij ons kunnen houden? Laat deze waarheden doordringen tot in ons hart opdat we ons zelfs hier al verheugen in wat hierna volkomen zal zijn.’⁸

**Door de verzoening van Christus en gehoorzaamheid
aan het evangelie kunnen wij mede-erfgenamen
van Jezus Christus worden**

‘Ik geloof in de goddelijkheid van Jezus Christus en dat Hij is gestorven voor de zonden van alle mensen die door Adam zijn gevallen.’⁹

Geloofsartikelen 1:3: ‘Wij geloven dat door de verzoening van Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.’¹⁰

‘Toen God de hemelen en de aarde had geschapen, zei Hij op de zesde dag: “Laat ons mensen maken naar ons beeld.” Naar wiens beeld? Hij schiep hen naar het beeld van de Goden, man en vrouw, onschuldig, schuldeloos en onbevlekt, met hetzelfde karakter en hetzelfde beeld als de Goden [zie Genesis 1:26–27]. En toen de mens viel, raakte hij dat beeld niet kwijt, maar zijn karakter behield het beeld van zijn Schepper. Christus, die het beeld van de mens heeft, is bovendien uitdrukkelijk naar het beeld van de persoon van zijn Vader [zie Hebreëen 1:3]. (...) Door de verzoening van Christus en de opstanding, en door

gehoorzaamheid aan het evangelie, worden wij weer gelijkvormiger aan het beeld van zijn Zoon, Jezus Christus [zie Romeinen 8:29]; dan hebben wij het beeld, de heerlijkheid en het karakter van God bereikt.’¹¹

‘De Vader van onze geest [voorzag in] een offer voor zijn schepsels — een verlossingsplan, een verzoenende kracht, een stelsel tot heil, met als voornaamste doelen de mensenkinderen terug te brengen in de tegenwoordigheid van de Koning des hemels, hen te kronen in de celestiale heerlijkheid en hen erfgenamen met de Zoon te maken van die onvergankelijke, onbeplekte en onverwelkelijke erfenis.’¹²

‘Volgens de Schriften zullen zij die de geboden gehoorzamen erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Jezus Christus zijn. (...) De Geest zelf getuigt tot onze geest dat wij kinderen van God zijn, en als wij zijn kinderen zijn, dan zijn wij erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Jezus Christus. En als wij met Hem in het vlees lijden, dan mogen wij ook samen verheerlijkt worden. [Zie Romeinen 8:16–17.]’¹³

‘Wat een troost voor de rouwenden dat zij weten dat als zij een man, vrouw, vader, moeder, kind of dierbaar familielid verliezen, hoewel de aardse tabernakel wordt afgelegd en dat die tot stof vervalt, zij weer zullen opstaan om in onsterfelijke heerlijkheid te verkeren, en dat zij dan niet meer zullen rouwen, lijden of sterven, maar erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Jezus Christus zullen zijn.’¹⁴

Jezus Christus is volmaakt, zuiver en heilig, en Hij heeft ons opgeroepen om net zo te worden

‘Wie onder alle heiligen in deze laatste dagen kan zichzelf als net zo goed als onze Heer beschouwen? Wie is er net zo volmaakt? Wie is er net zo zuiver? Wie is er net zo heilig? Is er zo iemand te vinden? Hij beging geen enkele overtreding en brak nooit een gebod of wet van de hemel — er was geen bedrog in zijn woorden noch schuld in zijn hart. Waar vinden we iemand zoals Christus? Nergens op aarde.’¹⁵

'Als wij denken aan de beiligheid en de volmaking van onze grote Meester (...) smelt ons hart wegens zijn goedgunstigheid.'

'Het schepsel werd tegen zijn wil onderhevig aan ijdelheid maar Christus maakte hem onderhevig hem aan hoop [zie Romeinen 8:20] — allen zijn onderhevig aan ijdelheid zolang zij de kromme paden bereizen en de moeilijkheden om hen heen doormaken. Waar is de mens die vrij van ijdelheid is? Behalve Jezus was er niemand ooit volmaakt; en waarom was Hij volmaakt? Omdat Hij de Zoon van God was en de volheid van de Geest bezat en grotere macht had dan enig mens.'¹⁶

'Toen [Jezus Christus] nog een jongen was, bezat hij alle intelligentie die nodig was om Hem in staat te stellen het koninkrijk van de joden te besturen, en Hij kon argumenteren met de meest wijze wet- en godsdienstgeleerden en liet hun theorieën

en gebruiken dwaasheid lijken in vergelijking met de wijsheid die Hij bezat.¹⁷

‘De geboden van de Heer hebben hopelijk hun weg naar uw hart gevonden en u iets geleerd, zodat u niet alleen beseft wat zijn wil is in de verkondiging van zijn evangelie, maar ook zijn zachtmoedigheid en volmaakte levenswandel, zelfs in die tijden van hevige vervolging, die over Hem werd uitgestort door een boos en overspelig geslacht. Denk eraan broeders, dat Hij u tot heiligheid heeft geroepen; en, moeten we eraan toevoegen, om Hem gelijk te zijn in reinheid? Hoe wijs, hoe heilig, hoe zuiver en hoe volmaakt dient u zich dus te gedragen voor zijn aangezicht; en vergeet ook niet dat zijn ogen voortdurend op u zijn gericht.’¹⁸

‘Als wij denken aan de heiligheid en de volmaking van onze grote Meester, die het ons mogelijk heeft gemaakt om tot Hem te komen door Zichzelf te offeren, smelt ons hart wegens zijn goedgunstigheid. En als we eraan denken dat Hij ons heeft geroepen om in alles volmaakt te zijn opdat wij voorbereid mogen zijn om Hem in vrede te ontmoeten als Hij in heerlijkheid wederkomt met alle heilige engelen, willen wij onze broeders stoutmoedig vermanen om nederig te zijn en te bidden, ja, te leven als kinderen van het licht en van de dag, opdat zij de genade mogen hebben om elke verleiding te weerstaan en alle kwaad te overwinnen in de vrome naam van onze Heer Jezus Christus. Want wees ervan verzekerd, broeders, dat de dag nabij is waarop de Meester van het huis zal opstaan en de deur zal dicht doen, en niemand zonder bruiloftskledij zal worden toegestaan een plaats in te nemen bij het bruiloftsmaal! [Zie Matteüs 22:1–14.]’¹⁹

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem de verhalen van Joseph Smiths visioenen van de Heiland door (pp. 49–51). Wat denkt en voelt u als u daar over nadenkt?
- In tijden vanouds droeg het offeren van dieren ertoe bij de ogen van het volk van de Heer ‘open te doen en vooruit te zien naar de tijd waarin de Heiland zou komen en zich te verheugen in zijn verlossing’ (p. 52). Noemt u eens een aantal zaken in de hedendaagse wereld waardoor u kunt uitzien naar de Heiland.
- Lees de tweede alinea op pagina 53. Let erop dat in die uitspraak een toevoeging iets is dat met iets van groter belang is verbonden, zoals een tak aan de stam van een boom vastzit. Waarom zouden de getuigenissen van de apostelen en profeten aangaande de verzoening en de opstanding van de Heiland de ‘fundamentele beginselen van onze godsdienst’ zijn? Zou er iets veranderen aan wat u thuis en in de kerk doet als u beseft dat alle andere dingen toevoegsels zijn aan deze beginselen?
- Neem de leringen van de profeet Joseph over de opstanding door (pp. 53–55). Wat voor troost geeft het u te weten dat ‘al uw verliezen worden goedge maakt in de opstanding, vooropgesteld dat u getrouw blijft?’ In welke opzichten kan kennis van de opstanding ertoe leiden dat wij ons gaan ‘verheugen in wat hierna volkomen zal zijn’?
- Denk er bij het lezen van de pagina’s 55–56 over na wat de Heiland heeft gedaan om ervoor te zorgen dat wij medeërfgenamen van Hem kunnen worden. Bedenk op welke manieren u Hem uw dankbaarheid kunt tonen voor zijn zoenoffer.
- Op pp. 56–58 noemt de profeet Joseph Smith veel eigenschappen van de Heiland. Welke andere eigenschappen vallen u op als u aan het leven en de bediening van de Heiland denkt? Bedenk iets dat u kunt doen om meer te worden zoals Hij.

Relevante teksten: Jesaja 53:1–12; 2 Nephi 9:5–26; LV 20:21–29

Noten

1. Uit een verslag van George A. Smith in *Deseret News*, 12 augustus 1857, p. 183.
2. *History of the Church*, deel 2, p. 443; uit 'History of the Church' (manuscript), boek B-1, addenda, p. 5, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah, VS).
3. *History of the Church*, deel 5, p. 555; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
4. *History of the Church*, deel 2, pp. 15–17; alinea-indeling gewijzigd; uit 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, maart 1834, p. 143.
5. *History of the Church*, deel 3, p. 30; uit een redactioneel artikel in *Elder's Journal*, juli 1838, p. 44; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
6. *History of the Church*, deel 6, pp. 366; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
7. *History of the Church*, deel 2, pp. 18–19; alinea-indeling gewijzigd; uit 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, maart 1834, p. 144.
8. *History of the Church*, deel 5, pp. 361–362; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards.
9. *History of the Church*, deel 4, p. 78; uit een brief van Matthew L. Davis aan Mary Davis, 6 februari 1840 (Washington D.C.) waarin hij verslag doet van een leerrede gehouden door Joseph Smith op 5 februari 1840 in Washington, D.C.
10. Geloofsartikelen 1:3.
11. Aangehaald door James Burgess. Uit een verzameling uittreksels uit leerredes van Joseph Smith; dagboeken van James Burgess, 1841–1848, deel 2, kerkelijke archieven.
12. *History of the Church*, deel 2, p. 5; uit 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, februari 1834, p. 135.
13. Aangehaald door George Laub. Uit een verzameling uittreksels uit leerredes van Joseph Smith, ca. 1845; George Laub, *Reminiscences and Journal*, januari 1845–april 1857, p. 31, kerkelijke archieven.
14. *History of the Church*, deel 6, p. 306; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.
15. *History of the Church*, deel 2, p. 23. In: 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, april 1834, p. 152.
16. *History of the Church*, deel 4, p. 358; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 mei 1841 in Nauvoo; opgetekend en gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 juni 1841, pp. 429–430.
17. *History of the Church*, deel 6, p. 608; uit instructies die Joseph Smith op 27 juni 1844 heeft gegeven in de gevangenis te Carthage (Illinois); opgetekend door Cyrus H. Wheelock.
18. *History of the Church*, deel 2, p. 13; uit 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, maart 1834, p. 142.
19. Brief van Joseph Smith en hogepriesters aan de broeders in Geneseo (New York), 23 november 1833, Kirtland (Ohio), kerkelijke archieven.

Het Boek van Mormon: sluitsteen van onze godsdienst

*‘Ik zei tegen de broeders dat het Boek van Mormon
het nauwkeurigste boek op aarde en de
sluitsteen van onze godsdienst is.’*

Uit het leven van Joseph Smith

Er waren meer dan drie jaren voorbijgegaan sinds Joseph Smith op een ochtend in 1820 had gebeden om te weten te komen tot welke kerk hij toe moest treden. De jonge profeet was inmiddels zeventien jaar en hij wilde weten wat zijn status voor God was en verlangde naar vergiffenis. Op 21 september 1823 trok Joseph zich 's avonds terug in het zolderkamertje in het houten huis van zijn ouders in Palmyra (New York), maar bleef wakker toen de anderen in de kamer al sliepen, ernstig bid-dend om meer te weten te komen over Gods bedoelingen met hem. Hij vertelde daar later over: ‘(...) ik [richtte] mijn smeek-gebed tot de almachtige God om vergeving voor al mijn zonden en dwaasheden, en tevens om een teken aan mij, opdat ik zou mogen weten wat mijn status en positie was voor zijn aange-zicht, want ik had het volste vertrouwen in het verkrijgen van een goddelijke manifestatie, omdat ik er al eerder een had ont-vangen’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:29).

In antwoord op zijn gebed zag Joseph een licht in de kamer verschijnen dat steeds feller werd totdat de kamer ‘lichter was dan op het middaguur’. Er verscheen een hemelse boodschap-per aan zijn bed. Hij stond in de lucht en droeg een ‘kleed van een weergaloze witheid’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:30–31.) Die boodschapper was Moroni, de laatste profeet van de Nephieten, die eeuwen daarvoor de platen had begraven

*Joseph Smith kreeg op 22 september 1827 de gouden platen van Moroni.
'Ik kreeg ze in mijn bezit, alsmede de Urim en Tummim, waarmee ik de platen
vertaalde, en zo kwam het Boek van Mormon tot stand.'*

waarop het Boek van Mormon was geschreven. Hij bezat nu de sleutels met betrekking tot deze heilige kroniek (zie LV 27:5). Hij was gestuurd om Joseph te zeggen dat God zijn zonden¹ had vergeven en dat Hij een groots werk voor hem te doen had. Onderdeel van dat werk was naar een nabijgelegen heuvel gaan waar een heilige kroniek lag, geschreven op gouden platen. Het was geschreven door profeten die in tijden vanouds op het westelijk halfmond hadden geleefd. De profeet Joseph heeft de kroniek door de gave en macht van God [in het Engels] vertaald en het aan de wereld gebracht.

De volgende dag ging Joseph naar de heuvel waar platen met het Boek van Mormon begraven lagen. Daar had hij een ontmoeting met Moroni en zag hij de platen, maar hem werd gezegd dat hij ze pas over vier jaar zou krijgen. Daarmee zou een belangrijke periode van voorbereiding beginnen waardoor hij opgewassen zou zijn tegen de taak om het Boek van Mormon te vertalen. De daaropvolgende vier jaar zou Joseph Moroni jaarlijks op 22 september bij de heuvel ontmoeten voor nadere instructie. (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:33–54.) In de loop van die jaren kreeg hij ook ‘vele bezoeken van de engelen van God die de majesteit en heerlijkheid voor mij ontvouwd van de gebeurtenissen die in de laatste dagen zouden plaatsvinden.’²

In deze periode van voorbereiding werd de profeet ook gezezend met een huwelijk. In januari 1827 trad hij in het huwelijk met Emma Hale. Hij had met haar kennism gemaakt toen hij werk had in Harmony (Pennsylvania). Emma zou een belangrijke steun zijn voor de profeet in zijn bediening. Op 22 september 1827 ging ze met hem mee naar de heuvel en wachtte dichtbij terwijl Moroni de profeet de platen overhandigde.

Toen Joseph de heilige kroniek in zijn bezit had, ontdekte hij al gauw waarom Moroni hem had gewaarschuwd dat hij de platen veilig moest houden (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:59–60). Een plaatselijke bende begon de profeet lastig te vallen en deed verscheidene pogingen om de platen te stelen. Op een winterdag in december 1827 verlieten Joseph en Emma het ouderlijk huis van de familie Smith om een veilig onderkomen

te zoeken bij Emma's ouders in Harmony. Geholpen door hem begon de profeet aan het vertaalwerk. Vervolgens kreeg Martin Harris, een vriend van de familie Smith uit Palmyra, in februari de ingeving om naar Harmony te gaan en de profeet te helpen. Met Martin als schrijver ging Joseph verder met de vertaling van de heilige kroniek.

De resultaten van het vertaalwerk van de profeet werden later gepubliceerd als Het Boek van Mormon. Dat opmerkelijke boek, dat de volheid van het evangelie bevat, is een getuigenis dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waar is en dat Joseph Smith een profeet was.

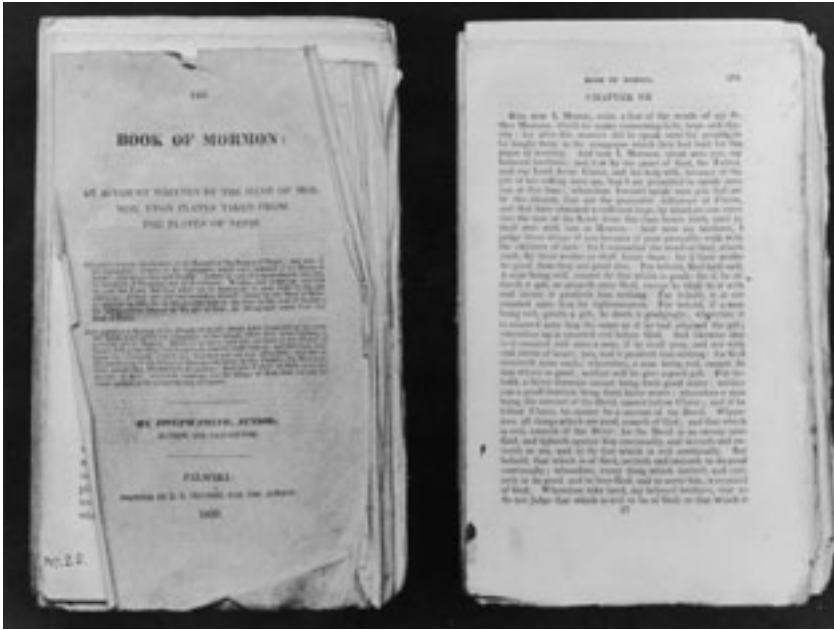
Leringen van Joseph Smith

Het Boek van Mormon is vertaald door de gave en macht van God

*Op de vraag: 'Hoe en waar bent u aan het Boek van Mormon gekomen?' antwoordde Joseph Smith: 'Moroni, die de platen in een heuvel in Manchester (Ontario county, in de staat New York) had geplaatst, die gestorven was en uit de dood was opgestaan, verscheen aan mij en vertelde mij waar ze waren en gaf mij aanwijzingen hoe ik ze kon verkrijgen. Ik kreeg ze in mijn bezit, alsmede de Urim en Tummim, waarmee ik de platen vertaalde, en zo kwam het Boek van Mormon tot stand.'*¹³

[Moroni] zei mij dat er platen waren begraven waarop een samenvatting stond van de kronieken van profeten uit de oudheid die op dit halfrond hadden geleefd. (...) Die kronieken waren gegraveerd op platen die van goud leken te zijn. Iedere plaat was 15 centimeter breed en 20 centimeter lang, en iets dunner dan tin. Ze stonden vol met graveerselen: Egyptische tekens. Ze waren als een boek gebonden, met drie ringen erdoorheen. Het geheel was ongeveer 15 centimeter dik, en een deel ervan was verzegeld. De tekens van het onverzegelde gedeelte waren klein, en prachtig gegraveerd. Het hele boek zag er antiek uit, en de graveerselen waren uitermate vaardig aangebracht. Bij de platen zat een eigenaardig instrument, dat vroeger "Urim en Tummim" werd genoemd; het bestond uit twee doorzichtige

Links het titelblad van de eerste uitgave van het Boek van Mormon.

stenen die in een boog aan een borstplaat vastzaten. Met behulp van de Urim en Tummim vertaalde ik de kroniek door de gave en macht van God.⁷⁴

‘Door de macht van God vertaalde ik het Boek van Mormon van de hiërogliefen, waarvan de kennis verloren was gegaan voor de wereld. In deze geweldige gebeurtenis stond ik alleen als ongeletterde jongeman die de wereldse wijsheid en gezamenlijke onwetendheid van achttien eeuwen moest bestrijden met een nieuwe openbaring.’⁷⁵

‘Ik wil hier vermelden dat het titelblad van het Boek van Mormon een letterlijke vertaling is van de laatste bladzijde aan de linkerzijde van de verzameling of het boek der platen, waarop het verslag staat dat vertaald is. De taal was hetzelfde als andere algemene Hebreeuwse geschriften [het was namelijk geschreven van rechts naar links]. En dat titelblad is helemaal geen moderne tekst van mij of van enig ander mens die in deze generatie leeft of heeft geleefd. (...) Hieronder vermeld ik een deel van de titelpagina [...] van het Boek van Mormon, dat een getrouwe en letterlijke

vertaling is van de titelpagina van het oorspronkelijke Boek van Mormon zoals dat op de platen stond:

“HET BOEK VAN MORMON.

*“Een verslag geschreven door de hand van Mormon,
op platen, ontleend aan de platen van Nephi.*

“Aldus is het een samenvatting van de kroniek van het volk van Nephi, en ook van de Lamanieten — Gericht tot de Lamanieten, die een overblijfsel zijn van het huis Israëls; en ook tot de Joden en de andere volken — Geschreven op gebod, en ook door de geest van profetie en van openbaring — Geschreven en verzegeld en in de hoede des Heren verborgen, opdat zij niet zouden worden vernietigd — Om te voorschijn te komen door de gave en de macht Gods teneinde te worden vertaald — Verzegeld door de hand van Moroni en verborgen in de hoede des Heren om te bestemder tijd te voorschijn te worden gebracht door iemand uit de andere volken — De vertaling daarvan door de gave Gods.

“Tevens een samenvatting ontleend aan het Boek Ether, dat een kroniek is van het volk van Jared, dat werd verstrooid in de tijd dat de Heer de taal van de mensen had verward, toen zij een toren bouwden om de hemel te bereiken — Hetgeen is bedoeld om het overblijfsel van het huis Israëls te tonen welke grote dingen de Heer voor hun vaders heeft gedaan; en opdat zij de verbonden des Heren zullen kennen, zodat zij zullen weten dat zij niet voor eeuwig zijn verworpen — En ook ter overtuiging van de Joden en de andere volken dat JEZUS de CHRISTUS is, de EEUWIGE GOD, die Zich aan alle natiën openbaart — En nu, indien er fouten zijn, zijn het de vergissingen van mensen; daarom, veroordeel niet de dingen Gods, opdat gij vlekkeloos zult worden bevonden voor de rechterstoel van Christus. ”⁶

De wijsheid van de Heer is groter dan de geslepenheid van de duivel

Op 14 juni 1828 had Joseph Smiths vertaalwerk aan het Boek van Mormon 116 manuscriptpagina's opgeleverd. En toen gebeurde er iets waardoor de profeet een grote les leerde over hoe God het te voorschijn brengen van deze heilige kroniek in de hand had. De profeet herinnerde zich later: 'Enige tijd nadat

de heer Harris voor mij was gaan schrijven, begon hij me dringend te verzoeken of hij de geschriften mee naar huis mocht nemen om te laten zien. Hij vroeg of ik door middel van de Urim en Tummim toestemming aan de Heer wilde vragen. Dat deed ik en het antwoord was dat hij ze niet mocht meenemen. Maar hij was niet tevreden met dat antwoord en vroeg of ik het nog een keer wilde vragen. Dat deed ik, en het antwoord was hetzelfde. Maar hij kon zich er niet bij neerleggen en bleef aandringen dat ik het nog een keer moest vragen.

‘Na zijn vele verzoeken vroeg ik het opnieuw aan de Heer, en kreeg hij toestemming om de geschriften onder bepaalde voorwaarden mee te nemen: hij mocht ze alleen laten zien aan zijn broer, Preserved Harris, zijn eigen vrouw, zijn ouders en ene mevrouw Cobb, een zus van zijn vrouw. Overeenkomstig dit laatste antwoord eiste ik van hem dat hij me plechtig zou beloven dat hij zich nauwkeurig aan de voorwaarden zou houden. Dat deed hij. Hij beloofde het plechtig, nam de geschriften mee en ging op weg. Maar ondanks de strenge beperkingen die hem waren opgelegd, en de plechtige belofte die [Martin Harris] had gedaan, liet hij ze aan anderen zien, en door een list hebben zij ze hem afhandig gemaakt. En ze zijn tot op de dag van vandaag niet meer teruggevonden.’⁷

In het voorwoord van de eerste editie van het Boek van Mormon verklaarde de profeet dat Gods doeleinden niet door het kwijtraken van de 116 pagina's gedwarsboomd konden worden: ‘Daar er veel valse berichten de ronde doen aangaande [het Boek van Mormon], en er veel onwettige maatregelen zijn genomen door kwaadwillenden om mij te vernietigen, en dit werk, vermeld ik dat ik door de gave en de macht Gods honderdenzestien pagina's uit het boek Lehi hebt vertaald en heb laten opschrijven, een kroniek die een samenvatting is van de platen van Lehi, van de hand van Mormon. Die kroniek is door iemand, of meerdere mensen, gestolen en is mij weerhouden, ondanks mijn uiterste inspanningen om te terug te krijgen. En de Heer heeft mij geboden ze niet opnieuw te vertalen, want Satan heeft hen ingegeven om de Here, hun God, te verleiden door de tekst die ik heb vertaald en heb laten opschrijven te wijzigen. En als ik dezelfde woorden nog eens zou laten opschrijven, of met andere

woorden als ik hetzelfde nog eens zou vertalen, zouden zij het gestolene publiceren en Satan zou het hart van deze generatie opstoken opdat zij dit werk niet zouden ontvangen. Maar, zie, de Heer heeft tegen mij gezegd: Ik zal niet toestaan dat Satan zijn kwade bedoelingen in deze zal bereiken, daarom zult gij van de platen van Nephi vertalen totdat gij het punt bereikt wat gij hebt vertaald en hebt behouden. En zie, gij zult dat publiceren als de kroniek van Nephi, en aldus zal ik hen verslaan die mijn woorden hebben veranderd. Ik zal niet dulden dat zij mijn werk vernietigen; ja, Ik zal hun tonen dat mijn wijsheid groter is dan de geslepenheid van de duivel. [Zie LV 10:38–43.]

‘Verder, uit gehoorzaamheid aan de geboden Gods, heb ik, door zijn genade en barmhartigheid, volbracht wat Hij mij dien-aangaande heeft geboden.’⁸

Het Boek van Mormon is het woord van God

‘Ik zei tegen de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook.’⁹

Geloofsartikelen 1:8: ‘Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is, voor zover die juist is vertaald; wij geloven ook dat het Boek van Mormon het woord van God is.’¹⁰

‘[Het Boek van Mormon] vertelt ons dat de Heiland na zijn opstanding op dit halfrond is verschenen; dat Hij zijn evangelie met alle volheid, rijkdom, macht en zegeningen heeft gevestigd; dat er apostelen, profeten, herders, leraars en evangelisten waren; dezelfde orde, hetzelfde priesterschap, dezelfde verordeningen, gaven, machten en zegeningen die ook op het oostelijk halfrond ontvangen waren; dat de mensen door hun zonden werden afgesneden; dat hun laatste profeet een samenvatting van hun profetieën, geschiedenis, enzovoort moest maken. En dat hij het verslag in de grond moest verbergen, en dat het te voorschijn zou komen en met de Bijbel verenigd zou worden om in de laatste dagen de doeleinden van God tot stand te brengen.’¹¹

*David Osborn was erbij toen Joseph Smith in 1837 predikte in Far West (Missouri). Hij berinnerde zich deze woorden van de profeet: 'Het Boek van Mormon is waar is, het is precies wat het beweert te zijn, en van dit getuigenis verwacht ik op de dag des oordeels rekenschap te geven.'*¹²

De Schriften beuren ons op en troosten ons, en maken ons wijs tot zaligheid

'Het drukken en verspreiden van het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en (...) de nieuwe vertaling van de [Bijbel] houdt verband met de opbouw van het koninkrijk. Het is niet nodig om iets over die werken te zeggen; zij die ze gelezen hebben en gedronken hebben van de overvloed aan kennis die ze overbrengen, weten ze op waarde te schatten. En hoewel dwazen ze bespotten, zijn ze bedoeld om mensen wijs tot zaligheid te maken en de spinnenwebben van het bijgeloof der eeuwen weg te vegen, licht te werpen op de handelingen van Jehova die al zijn verricht, en de toekomst te schetsen in al zijn vreselijke en heerlijke realiteiten. Zij die het voordeel hebben genoten van het onderzoek van deze werken zullen ongetwijfeld wedijveren in hun geestdrift om ze in de wereld te verbreiden opdat elke zoon van Adam dezelfde voorrechten mag krijgen en zich mag in dezelfde waarheden mag verheugen.'¹³

'[De Schriften van de laatste dagen worden uitgegeven] opdat de eerlijken van hart opgebeurd en getroost mogen worden en zich mogen verheugen als hun ziel wordt blootgesteld aan en hun verstand verlicht door kennis van Gods werk, dat door de vaders in vergane tijden tot hen komt, en kennis van wat Hij op het punt staat te doen in de laatste dagen om de woorden van de vaders te vervullen.'¹⁴

'Wij nemen de heilige geschriften in handen en geven toe dat zij door rechtstreekse inspiratie voor het welzijn van de mens zijn gegeven. Wij geloven dat God in zijn goedgunstigheid uit de hemelen gesproken heeft en zijn wil aangaande de menselijke familie heeft verklaard om hen rechtvaardige en heilige wetten te geven, hun gedrag te reguleren en hen rechtstreeks te leiden,

De Schriften uit de laatste dagen worden gepubliceerd 'opdat de oprechten van hart verbeugd en vertroost mogen worden en blijmoedig voort mogen gaan.'

opdat Hij hen na verloop van tijd tot zich kan nemen en hen mede-erfgenamen van zijn Zoon kan maken.

'Maar als we dit feit toegeven, dat de onmiddellijke wil van de hemel in de Schriften staat, zijn wij als rationele wezens dan niet gebonden om in overeenstemming te leven met alle voorschriften die erin staan? Wat baat het ons te erkennen dat dit de wil van de hemel is als we ons niet houden aan alle leringen die erin staan? Zijn wij de opperste Intelligentie van de hemel niet vijandig gezind als we toegeven dat zijn leringen waar zijn, maar we ze niet gehoorzamen? Vallen wij onze eigen kennis en de betere wijsheid waarmee de hemel ons heeft begiftigd niet af met dergelijk gedrag? Om die redenen hebben wij rechtstreekse openbaring uit de hemel. Die openbaringen zijn ons nooit gegeven om er lichtvaardig mee om te gaan, althans niet zonder dat degene die dat doet mishagen en straf over zich afroept, als er enige gerechtigheid in de hemel is; en dat die er is, moet ieder toege-

ven die de waarheid en de kracht van Gods leringen, zegeningen en vervloekingen in het heilige boek erkent. (...)

‘(...) Hij die de kracht van de Almachtige kan onderscheiden die in de hemelen gegrift is, kan ook Gods handschrift in dit heilige boek herkennen: en hij die dit het vaakst leest, zal het het meest waarderen. En hij die ermee bekend is, zal de hand herkennen waar hij die kan zien. En als hij die eenmaal ontdekt heeft, zal hij die niet alleen erkennen, maar zal hij alle hemelse voorschriften gehoorzamen.’¹⁵

‘O, gij Twaalven! En alle heiligen! Heb baat bij deze belangrijke *sleutel* — dat u er in al uw beproevingen, moeilijkheden, verleidingen, kwellingen, verbintenissen en in de dood voor zorgt dat u de hemel niet verraadt, dat u Jezus Christus niet verraadt, dat u de algemene autoriteiten niet verraadt, dat u de openbaringen van God niet verraadt — of het nu de openbaringen in de Bijbel, het Boek van Mormon of de Leer en Verbonden zijn, of welke openbaring dan ook, wanneer die ook is gegeven en geopenbaard aan de mens in deze wereld of in de toekomstige wereld.’¹⁶

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem de ervaringen van Joseph Smith tussen 21 september 1823 en 22 september 1827 door (pp. 61–64). Hoe zou hij door die ervaringen zijn voorbereid om de gouden platen te ontvangen? In welke opzichten bent u voorbereid op roepingen van de Heer?
- Lees de laatste volledige alinea op pagina 66 en let op de doelen van het Boek van Mormon. In welke opzichten hebt u die doelen vervuld gezien voor uzelf en voor anderen?
- Wat komt u over God te weten als u nadenkt over het verhaal van de profeet die 116 pagina’s vertaling kwijtraakte (zie pp. 67–68)? Welke invloed kan het hebben op de beslissingen die we nemen als we dit relaas begrijpen?

- Lees de derde alinea op pagina 68. Bedenk dat de sluitsteen de steen is die in een boog helemaal bovenaan komt en alle andere stenen in de boog bij elkaar houdt. In welk opzicht is het Boek van Mormon 'de sluitsteen van onze godsdienst'? Hoe bent u door het Boek van Mormon 'dichter tot God' gekomen?
- Joseph Smith noemde de zegeningen die we ontvangen als we 'gedronken hebben van de overvloed aan kennis' in de Schriften en 'het voordeel hebben genoten' van het woord Gods (p. 69). Wat haalt u uit die uitdrukkingen over schriftstudie? Hoe kunnen we onze schriftstudie zinvoller maken?
- Lees de tweede alinea op pagina 69. Waarom zouden zij die de Schriften bestuderen ze ijverig onder andere mensen willen verspreiden? Wat kunnen we doen om het Boek van Mormon te verspreiden? Welke ervaringen hebt u opgedaan met het verspreiden van het Boek van Mormon, of hoe heeft iemand anders u er opmerkzaam op gemaakt?
- Lees de laatste volledige alinea op pagina 69. Welke passages in het Boek van Mormon hebben u 'opgebeurd en getroost'? Hoe heeft het Boek van Mormon uw verstand verlicht?

Relevante teksten: Ezechiël 37:15–17; inleiding tot het Boek van Mormon; 1 Nephi 13:31–42; 2 Nephi 27:6–26; LV 20:6–15; Geschiedenis van Joseph Smith 1:29–54

Noten

1. Zie Joseph Smith, *History 1832*, p. 4; Letter Book 1, 1829–1835, Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
2. *History of the Church*, deel 4, p. 537; uit een brief die Joseph Smith schreef op verzoek van John Wentworth en George Barstow, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 maart 1842, p. 707.
3. *History of the Church*, deel 3, p. 28; uit een redactioneel artikel in *Elder's Journal*, juli 1838, pp. 42–43; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
4. *History of the Church*, deel 4, p. 537; uit een brief die Joseph Smith schreef op verzoek van John Wentworth en George Barstow, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 maart 1842, p. 707.
5. *History of the Church*, deel 6, p. 74; uit een brief van Joseph Smith aan James Arlington Bennet, 13 november 1843; James Bennets achternaam is in *History of the Church* onterecht gespeld als 'Bennett'.
6. *History of the Church*, deel 1, pp. 71–72; woorden tussen haakjes in het originele manuscript; ontleend aan 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, pp. 34–35, kerkarchieven.

7. *History of the Church*, deel 1, p. 21; alinea-indeling gewijzigd; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, pp. 9–10, kerkarchieven.
8. Voorwoord van de eerste uitgave (1830) van het Boek van Mormon; alinea-indeling gewijzigd.
9. *History of the Church*, deel 4, p. 461; uit instructies die Joseph Smith op 28 november 1841 in Nauvoo (Illinois) heeft gegeven; opgetekend door Wilford Woodruff.
10. Geloofsartikelen 1:8.
11. *History of the Church*, deel 4, p. 538; uit een brief die Joseph Smith op verzoek van John Wentworth en George Barstow heeft geschreven, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 maart 1842, pp. 707–708.
12. David Osborn, in 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 15 maart 1892, p. 173.
13. *History of the Church*, deel 4, p. 187; uit een brief die Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium schreven aan de heiligen, september 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, oktober 1840, pp. 178–179.
14. Brief van Joseph Smith aan *Times and Seasons*, ca. maart 1842, Nauvoo (Illinois); Miscellany, Joseph Smith, Collection, kerkarchieven; de brief is schijnbaar nooit verstuurd.
15. *History of the Church*, deel 2, pp. 11, 14; alinea-indeling gewijzigd; uit 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, februari 1834, p. 136; maart 1834, p. 142.
16. *History of the Church*, deel 3, p. 385; uit een leerrede van Joseph Smith op 2 juli 1839 in Montrose (Iowa); uit een verslag van Wilford Woodruff en Willard Richards. Ouderling Richards' aantekeningen van deze leerrede waren gebaseerd op aantekeningen die anderen ervan hadden gemaakt. Ouderling Richards maakte ook gebruik van de aantekeningen van anderen toen hij de leerrede van de profet op 27 juni 1839 en twee leerredes gedateerd "circa juli 1839" noteerde. Er wordt in dit boek hier en daar naar verwezen.

*Bekering wordt mogelijk door het zoenoffer van de Heiland, Jezus Christus.
"Onderzoek uw hart en zie of u zoals God bent", zei de profeet Joseph Smith. 'Ik heb
het mijne onderzocht en voel de aandrang om mij van al mijn zonden te bekeren.'*

Bekering

‘Laat deze dag een nieuw begin krijgen en laten wij nu met heel ons hart zeggen dat wij onze zonden zullen verzoeken en rechtschapen zullen zijn.’

Uit het leven van Joseph Smith

Op 14 juni 1828 verliet Martin Harris Harmony (Pennsylvania) en nam de eerste 116 manuscriptpagina's met vertaalde tekst van de gouden platen mee om die aan enkele familieleden in Palmyra (New York) te laten zien. De volgende dag werd het eerste kind van Joseph en Emma geboren, een zoon die zij Alvin noemden. De baby overleed dezelfde dag en Emma's gezondheid nam af tot ze zelf op het randje van de dood was. De moeder van de profeet schreef later: 'Een tijdlang leek het erop dat [Emma] haar baby naar dat stille oord zou volgen. Haar lot leek geruime tijd zo onzeker dat haar man twee weken lang geen uur ongestoord kon slapen. Na die episode begon hij zich zo druk te maken om het manuscript dat hij, nu zijn vrouw iets beter was, besloot om naar New York te gaan en naar het manuscript te zoeken zodra zijn vrouw weer wat op krachten was gekomen.'¹

In juli liet de profeet Emma volgens haar eigen suggestie in de zorg van haar moeder achter en reisde per postkoets naar de woning van zijn ouders in de township Manchester, in de staat New York. Dat was een reis van ruim tweehonderd kilometer, waar hij twee of drie dagen over moet hebben gedaan. Door zijn verdriet over het verlies van zijn eerste kind, de zorgen om zijn vrouw en het manuscript, kon Joseph de hele reis niet eten of slapen. Een medereiziger, de enige medepassagier in de postkoets, merkte op hoe verzwakt de profeet was en stond erop hem te vergezellen op de wandeltocht van meer dan dertig kilometer naar het huis van de familie Smith. De laatste zeven kilometer was het volgens de moeder van de profeet 'nodig dat de

vreemdeling Joseph aan de arm leidde, want hij was dermate afgemat dat hij zichzelf niet meer staande kon houden en hij telkens dreigde in slaap te vallen.¹² Onmiddellijk na het bereiken van de woning van zijn ouders liet de profeet Martin Harris komen.

Martin arriveerde vroeg in de middag bij de familie Smith. Hij was terneergeslagen en ongelukkig. Hij had het manuscript niet in zijn bezit, zei hij, en hij wist niet waar het was. Toen Joseph dit hoorde, riep hij uit: 'O! Mijn God, mijn God. (...) Alles is verloren, verloren. Wat moet ik doen? Ik heb gezondigd. Ik heb de toorn van God uitgelokt door iets te vragen waar ik het recht niet toe had. (...) Hoe kan ik voor de Heer verschijnen? En wat voor berisping verdien ik van de engel van de Allerhoogste?'

In de loop van de dag bleef de profeet wanhopig ijsberen in zijn ouderlijk huis, 'wenend en treurend'. De volgende dag ving hij de terugreis naar Harmony aan, waar — in zijn eigen woorden — 'ik begon mij in vurig gebed voor de Heer te vernederen (...) opdat ik zo mogelijk genade mocht ontvangen en vergiffenis voor alles wat ik had gedaan dat tegen zijn wil indruiste.'¹³

De Heer vermaande de profeet hevig omdat hij de mens meer had gevreesd dan God, maar verzekerde hem dat hij vergiffenis kon ontvangen. '(...) gij zijt Joseph,' zei de Heer, 'en gij werdt gekozen om het werk des Heren te doen, maar wegens overtreding zult gij, indien gij niet waakzaam zijt, vallen. Maar bedenk dat God barmhartig is; daarom, bekeer u van hetgeen gij hebt gedaan dat in tegenstrijd is met het gebod dat Ik u heb gegeven, en dan zijt gij nog steeds gekozen, en zijt wederom tot het werk geroepen' (IV 3:9–10).

De Heer ontnam Joseph een tijdlang de platen en de Urim en Tummim. Maar al gauw kreeg hij ze weer terug. 'De engel was verheugd toen hij me de Urim en Tummim teruggaf,' vertelde de profeet later, 'en hij zei dat God blij was met mijn getrouwheid en nederigheid en mij liefhad om mijn bekeerlijkheid en ijverige bidden, waarmee ik mijn plicht zo goed had gedaan dat ik (...) weer aan het vertaalwerk kon beginnen.'¹⁴ Toen Joseph vervolgens verder ging met het grote werk dat hij te doen had, werd hij

gesterkt door de fijne gedachte dat hij vergiffenis van de Heer had ontvangen, en hij was vastbesloten om voortaan zijn wil te doen.

Leringen van Joseph Smith

Als we ons bekeren van onze zonden, komen we dichter tot God en gaan we meer op Hem lijken

Wilford Woodruff, die destijds lid was van het Quorum der Twaalf, zei later: ‘Joseph de ziener stond op met de macht Gods; hij berispte en vermaande goddeloosheid voor het volk in naam van de Here God. Hij wilde enkele woorden zeggen die bij de toestand van het publiek in het algemeen zouden passen. Hij zei:

“Ik zal in naam van de Here God met priesterschapsgezag spreken. (...) Ook al geven de aanwezigen voor heiligen te zijn, toch bevind ik mij onder mensen met allerlei karakters en van allerlei standen. Als u zich wilt begeven waar God is, moet u zoals God zijn, of de beginselen bezitten die God bezit, want als wij niet in beginsel nader tot God komen, gaan wij van Hem af en naderen wij de duivel. Ja, ik bevind mij onder allerlei soorten mensen.

“Onderzoek uw hart en zie of u zoals God bent. Ik heb het mijne onderzocht en voel de aandrang om mij van al mijn zonden te bekeren.

“Wij hebben dieven onder ons, overspeligen, leugenaars en huichelaars. Als God uit de hemel zou spreken, zou Hij u gebieden om niet te stelen, geen overspel te plegen, niet te begeren noch te misleiden, maar getrouw te zijn in enkele zaken. (...) Is God niet goed? Weest u dan goed; als Hij getrouw is, weest u dan getrouw. Voeg aan uw geloof deugd toe, aan deugd kennis, en streef naar alles wat goed is. De kerk moet worden gezuiverd en ik spreek mij uit tegen alle ongerechtigheid.”⁵

‘U moet onschuldig zijn, anders kunt u niet voor God verschijnen: als wij voor God willen verschijnen, moeten we onszelf zuiver houden, zo zuiver als Hij is. De duivel heeft veel macht om te misleiden; hij zal alles zo verdraaien dat men versted staat van hen die de wil van God doen. (...) De heiligen moeten gezuiverd worden van goddeloosheid; dan wordt de sluier gescheurd

en stromen de zegeningen des hemels naar beneden — zij zullen over ons uitstromen als de Mississippi.⁶

‘Laat geen mens zijn eigen rechtschapenheid verkondigen, want die kunnen anderen in hem zien; laat hem liever zijn zonden belijden, dan ontvangt hij vergiffenis en zal hij meer vruchten voortbrengen.’⁷

‘Alle harten moeten zich bekeren en zuiver worden, dan zal God ze aanzien en ze op onnavolgbare wijze zegenen.’⁸

**Het is de wil van God dat we onze zonden verzaken
en ons van het kwaad afkeren**

‘Hoor dit, gij einden der aarde — al gij priesters, al gij zondaars en alle mensen. Bekeer u! Bekeer u! Gehoorzaam de geboden. Wend u tot God.’⁹

‘Laten we opnieuw aan deze dag beginnen en nu met heel ons hart zeggen dat wij onze zonden zullen verzaken en rechtschapen zullen zijn.’¹⁰

‘De ongelovige grijpt zich aan elke strohalm vast om hulp tot hij de dood in het gezicht staart, en dan vliedt het ongeloof van hem, want de realiteiten van de eeuwige wereld rusten sterk op hem; en als elke aardse steun en stut hem ontvalt, voelt hij heel zintuiglijk de eeuwige waarheden aangaande de onsterfelijkheid van de ziel. We moeten naar de waarschuwing luisteren en niet wachten op een sterfbedbekering; net zoals we zien dat zuigelingen door de dood worden weggenomen, kunnen jongeren en mensen van middelbare leeftijd worden weggenomen, net zo goed als een zuigeling plotseling naar de eeuwigheid wordt geroepen. Laat dit dan een waarschuwing zijn voor allen om hun bekering niet uit te stellen, noch om te wachten tot hun sterfbed, want het is Gods wil dat de mens zich bekeert en Hem in gezondheid dient, en zolang hij nog helder van verstand en gezond van lijf en leden is, om zijn zegen te verkrijgen, en niet om te wachten tot hij geroepen wordt om te sterven.’¹¹

‘[Op 1 maart 1835] werd het avondmaal bediend aan de kerk. Voorafgaand aan de bediening sprak ik over de gepastheid van deze instelling in de kerk en gaf ik een aansporing om dit te

doen op een wijze die aanvaardbaar is voor de Heer. En ik vroeg: Hoe lang zou een mens die dit niet waardig is aan deze verordening kunnen deelnemen zonder dat de Heer zijn Geest aan hem onttrekt! Hoe lang blijft hij lichtvaardig omspringen met heilige zaken zonder dat de Heer hem overgeeft aan de slagen van Satan tot aan de dag van de verlossing! (...) Daarom dient ons hart ootmoedig te zijn en moeten we ons bekeren van onze zonden en ons van het kwaad afkeren dat onder ons is.¹²

‘Bekering is iets waar we niet elke dag lichtvaardig mee om kunnen blijven gaan. Dagelijkse overtreding en dagelijkse bekering mishagen God.’¹³

*De profeet schreef het volgende aan zijn broer William Smith toen William boos op hem was geworden en hem met verachting behandelde: ‘[Ik sprak tot je] met het uitdrukkelijke doel om te proberen je te waarschuwen, te vermanen, aan te sporen en je te redden van de moeilijkheden en het verdriet die ik voorzie als je toegeeft aan de kwade geest die jij je zinnen noemt, die je zou moeten beteugelen en onderwerpen en in bedwang houden; want als je dat niet doet, kun je volgens mij nooit gered worden in Gods koninkrijk. God eist dat zijn schepselen hun wil in zijn wil laten opgaan.’*¹⁴

**Onze hemelse Vader is bereid hen te vergeven
die zich bekeren en met een volledig voornemen
des harten tot Hem komen**

In 1835 kreeg de profeet Joseph Smith een brief van Harvey Whitlock, die van de kerk was afgevallen en graag weer in de gemeenschap van de kerk wilde worden opgenomen. De profeet antwoordde: ‘Ik heb uw brief van 28 september 1835 ontvangen en heb die twee keer gelezen. Ik kreeg er gevoelens van die beter zijn voor te stellen dan te beschrijven. Laat ik volstaan met te zeggen dat mijn hart overvloedige — ik kon mezelf er niet van weerhouden te wenen. Ik dank God dat het in uw hart is opgekomen om te proberen terug te keren naar de Heer en zijn volk, indien Hij u genadig zal zijn. Ik heb uw kwestie aan de Heer voorgelegd en ontving daarop deze woorden:

‘Openbaring aan Harvey Whitlock.

Net zoals de verloren zoon thuis door zijn vader werd welkom gebeten, is onze hemelse Vader bereid 'om zonden te vergeven en zijn gunst te verlenen aan hen die bereid zijn zich voor Hem te verootmoedigen.'

“Voorwaar, aldus zegt de Heer tot u: laat hem die mijn dienst-knecht Harvey was terugkeren tot mij, tot de boezem van de kerk, en alle zonden verzaken waarmee hij Mij heeft mishaaagd, en van nu af aan een deugdzaam en rechtschapen leven leiden, en de leiding blijven volgen van hen die ik heb aangesteld als de steunpilaren en hoofden van mijn kerk. En voorwaar, zegt de Heer, uw God, zijn zonden zullen worden uitgewist in de hemel en zullen vergeten worden onder de mensen, en zullen niet meer tot Mij roepen, noch zullen zij worden opgetekend om tegen hem te getuigen, maar Ik zal hem verheffen als uit een

diep moeras, en hij zal verhoogd worden en zal gerekend worden onder de prinsen en zal alsnog een gepolijste pijl in mijn pijlenkoker worden om de versterkingen van het kwaad neer te halen onder hen die zichzelf verhoogd hebben opdat zij in de laatste dagen raad tegen mij en mijn gezalfden mogen aannemen. Laat hij zich daarom spoedig voorbereiden en tot u komen in Kirtland. En voor zover hij van nu af aan gehoor zal geven aan al uw raad, zal hij zijn voormalige status terugkrijgen, en zal hij tot het uiterste behouden worden, zo waar als de Heer uw God leeft. Amen.”

‘En zo, geliefde broeder, ziet u de bereidheid van uw hemelse Vader om zonden te vergeven en allen in zijn gunst te herstellen die bereid zijn om zich voor Hem te verootmoedigen en hun zonden te belijden en die te verzaken, en zonder huichelarij naar Hem terug te keren met vol voornemen des harten om Hem tot het einde toe te dienen [zie 2 Nephi 31:13].

‘Verwonder u niet dat de Heer zich verwaardigd heeft om uit de hemelen tot u te spreken en u instructies te geven waaruit u mag vernemen wat uw taak is. Hij heeft uw gebeden gehoord en uw ootmoed gezien en houdt de hand van vaderlijke liefde uitgestrekt om u uit te nodigen terug te keren; de engelen verheugen zich over u terwijl de heiligen bereid zijn om u weer in hun midden te ontvangen.’¹⁵

‘De geest is nooit te oud om God te benaderen. Zijn vergevingbrengende barmhartigheid is binnen het bereik van ieder die niet de onvergeeflijke zonde heeft begaan.’¹⁶

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Wat komt u in het relaas over de reactie van de profeet op het verlies van de 116 pagina’s vertaling (pp. 75–77) te weten over Joseph Smith? Wat leert u van zijn voorbeeld over bekering?

- Lees het onderdeel dat op pagina 75 begint. Neem terwijl u dit hoofdstuk overdenkt de tijd om uw hart te onderzoeken, zoals de profeet adviseert. Bedenk wat u moet doen — en waar u mee moet ophouden — om meer te worden zoals God.
- Overdenk Joseph Smiths waarschuwingen voor het uitstellen van onze bekering (pp. 78–79). Wat zijn eventuele gevolgen als we onze bekering uitstellen?
- Bestudeer de raad van de profeet Joseph over zich wenden tot God en zich voor Hem verootmoedigen (pp. 78–81). Waarom zou uw bekering onvolledig zijn als u niet ootmoedig was? Wat houdt volgens u in om ‘naar [God] terug te keren met vol voornemen des harten’? (Zie p. 81.)
- Lees de openbaring die Joseph Smith voor Harvey Whitlock ontving en let op de beloften van de Heer aan broeder Whitlock op voorwaarde van zijn bekering (pp. 80–81). Wat denkt of voelt u als u nadenkt over ‘de bereidheid van onze hemelse Vader om zonden te vergeven en [ons] in zijn gunst te herstellen’?

Relevante teksten: 2 Korintiërs 7:9–10; Mosiah 4:10–12; Alma 34:31–38; LV 1:31–33; 58:42–43

Noten

1. Lucy Mack Smith, ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 7, pp. 1–2, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
2. Lucy Mack Smith, ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 7, p. 5, kerkelijke archieven.
3. Aangehaald door Lucy Mack Smith in ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 7, pp. 6–9, kerkarchieven.
4. Aangehaald door Lucy Mack Smith in ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 7, p. 11, kerkelijke archieven.
5. *History of the Church*, deel 4, p. 588; woorden tussen haakjes in het origineel; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 10 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
6. *History of the Church*, deel 4, p. 605; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
7. *History of the Church*, deel 4, p. 479; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 december 1841 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
8. Leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow, uit notulen Relief Society maart 1842–maart 1844, p. 34, kerkelijke archieven.
9. *History of the Church*, deel 6, p. 317; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.

10. *History of the Church*, deel 6, p. 363; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
11. *History of the Church*, deel 4, pp. 553–554; uit een leerrede van Joseph Smith op 20 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
12. *History of the Church*, deel 2, p. 204; uit de notulen van een kerkelijke raadsvergadering, gehouden op 1 maart 1835 in Kirtland (Ohio).
13. *History of the Church*, deel 3, p. 379; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 juni 1839 in Commerce (Illinois); uit een verslag van Willard Richards.
14. *History of the Church*, deel 2, p. 342; uit een brief van Joseph Smith aan William Smith, 18 december 1835, Kirtland (Ohio).
15. *History of the Church*, deel 2, pp. 314–315; uit een brief van Joseph Smith aan Harvey Whitlock, 16 november 1835, Kirtland (Ohio).
16. *History of the Church*, deel 4, p. 425; uit een verslag van een kerkconferentie, gehouden op 3 oktober 1841 te Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 oktober 1841, p. 577.

Johannes herstelde op 15 mei 1829 het Aäronisch priesterschap door het op Joseph Smith en Oliver Cowdery te bevestigen, met de woorden: 'Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik in de naam van de Messias het priesterschap van Aäron.'

De zending van Johannes de Doper

‘Johannes [de Doper] droeg het Aäronisch priesterschap en was een rechtmatig bestuurder en was de voorloper van Christus, en hij kwam om de weg voor Hem te bereiden.’

Uit het leven van Joseph Smith

Joseph Smith bleef in de winter van 1828–1829 in Harmony (Pennsylvania) verder werken aan de vertaling van het Boek van Mormon, maar het werk ging slechts langzaam vooruit. Joseph moest niet alleen op de boerderij werken om in het onderhoud van zijn gezin te voorzien, maar hij had bovendien niet permanent de beschikking over een schrijver om hem te assisteren. In die tijd van grote nood riep hij ‘de Heer aan en vroeg Hem mij te verschaffen wat ik nodig had om het werk te doen wat Hij mij had geboden.’¹ De Heer beloofde dat Hij Joseph Smith zou verschaffen wat hij nodig had om het vertaalwerk voort te zetten (zie LV 5:34). Op 5 april 1829 vergezelde Oliver Cowdery, een jonge onderwijzer, Samuel, broer van de profeet, naar Harmony om Joseph te ontmoeten. Oliver had tijdens een verblijf bij de ouders van de profeet gehoord van de platen en had na daarover gebeden te hebben een persoonlijke openbaring ontvangen dat hij als schrijver voor de profeet diende te fungeren. Op 7 april begonnen de twee mannen aan het vertaalwerk, met Oliver als schrijver.

Toen Joseph en Oliver bezig waren met de vertaling van het verslag op de platen, lazen ze de instructies die de Heiland de Nephieten gaf met betrekking tot de doop voor de vergeving van zonden.² Op 15 mei gingen ze naar het bos in de buurt van de woning van de profeet om de Heer te vragen om meer begrip van deze belangrijke verordening. ‘Onze ziel was gewijd aan vurig gebed,’ herinnerde Oliver Cowdery zich later, ‘om te weten

te komen hoe wij de zegeningen van de doop en van de Heilige Geest konden bemachtigen volgens de orde van God. En wij streefden er ijverig naar het recht van de vaderen en het gezag van het priesterschap te ontvangen, alsmede de macht om daarin te bedienen.³

Joseph Smith schreef op wat er in antwoord op zijn gebed gebeurde: ‘Terwijl wij aldus doende waren om te bidden en de Heer aan te roepen, daalde er een hemelse boodschapper neer in een wolk van licht. Toen hij ons zijn handen had opgelegd, ordende hij ons met deze woorden: *Aan u, mijn mededienst-knechten, verleen ik in de naam van de Messias het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; en dit zal nooit meer van de aarde worden weggenomen, totdat de zonen van Levi de Heer wederom een offer offeren in gerechtigheid.*

‘Hij zei dat dit Aäronisch priesterschap niet het gezag omvatte van de oplegging der handen voor de gave van de Heilige Geest, maar dat dit later op ons zou worden bevestigd. (...)

‘De boodschapper die ons bij deze gelegenheid bezocht en dit priesterschap aan ons verleende, zei dat zijn naam Johannes was, dezelfde die in het Nieuwe Testament Johannes de Doper wordt genoemd, en dat hij handelde in opdracht van Petrus, Jakobus en Johannes, die de sleutels droegen van het priesterschap van Melchizedek, welk priesterschap, zei hij, te zijner tijd aan ons zou worden verleend.’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–70, 72)

De komst van Johannes de Doper was een belangrijke gebeurtenis in het leven van de profeet Joseph Smith en in de vooruitgang van Gods koninkrijk op aarde. Hoewel Joseph Smith God de Vader en Jezus Christus had gezien, door hemelse boodschappers was bezocht en de gouden platen had ontvangen, alsmede het vermogen om die te vertalen, had hij nog geen priesterschapsgesag en -macht ontvangen. Nu was het gezag van het Aäronisch priesterschap op aarde teruggebracht en die van het Melchizedeks priesterschap zou spoedig teruggebracht worden. Joseph Smith was een rechtmatig bestuurder geworden in Gods koninkrijk.

Leringen van Joseph Smith

Johannes de Doper vervulde de belangrijke zendingen om de weg voor de Heiland te bereiden en Hem te dopen

‘Ik woonde [op 29 januari 1843 een] vergadering in de tempel bij. (...) Ik zei dat er twee vragen waren die mij aangaande de laatste sabbat gesteld waren waarvan ik had beloofd om die in het openbaar te beantwoorden, en dat ik daarvoor deze gelegenheid te baat zou nemen.

‘De vraag kwam door de uitspraak van Jezus: “Onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is niemand groter dan Johannes, maar de kleinste in het Koninkrijk Gods is groter dan hij.” [Lucas 7:28.] Hoe kan het dat Johannes als een van de grootste profeten beschouwd werd? Die grootsheid kon onmogelijk het gevolg zijn van zijn wonderen. [zie Johannes 10:41].

‘Ten eerste. Hem was een goddelijke zending toevertrouwd om de weg voor de Heer te bereiden. In wie was er eerder of sindsdien soortgelijk vertrouwen gesteld? Niemand.

‘Ten tweede. Hem werd deze belangrijke zending toevertrouwd en er werd van hem gevraagd om de Zoon des Mensen te dopen. Wie had ooit de eer om dat te doen? Wie had ooit zo’n voorrecht en eer? Wie leidde ooit de Zoon van God de wateren van de doop in en had het voorrecht om te zien hoe de Heilige Geest in de gedaante van een duif neerdaalde, of liever gezegd met het *symbool* van de duif, om van die verordening te getuigen? Het symbool van de duif is al vóór de schepping van de wereld ingesteld als getuige van de Heilige Geest, en de duivel kan niet als een symbool van een duif verschijnen. De Heilige Geest is een persoon en heeft de vorm van een persoon. Hij verschijnt niet in de *vorm* van een duif, maar wel als het *symbool* van een duif. De Heilige Geest kan zich niet transformeren tot een duif, maar het symbool van een duif werd aan Johannes gegeven om de waarheid van de daad aan te geven, daar de duif voor waarheid en onschuld staat.

‘Ten derde. Johannes was destijds de enige bestuurder van de zaken van het koninkrijk dat toen op aarde was, en hij bezat de

sleutels van het gezag. Volgens hun eigen wet moesten de joden zich aan zijn instructies houden of veroordeeld worden. En Christus zelf vervulde alle gerechtigheid door de wet te gehoorzamen die Hij op de berg aan Mozes had gegeven, waarmee Hij die groot en eerzaam maakte in plaats van ze te vernietigen. De zoon van Zacharia ontnam de joden de sleutels, het koninkrijk, de macht en de heerlijkheid door de heilige zalving en verordening van de hemel, en om die drie redenen was hij de grootste profeet die ooit uit een vrouw geboren werd.

‘De tweede vraag: hoe kan het dat de kleinste in het koninkrijk der hemelen groter was dan hij? [Zie Lucas 7:28.]

‘In reactie daarop vroeg ik: ten aanzien van wie werd Jezus ook wel eens de minste genoemd? Jezus werd beschouwd als degene met de minste aanspraak in Gods koninkrijk en had [naar het schijnt] het minste recht op de titel van profeet, waardoor het erop lijkt dat Hij eigenlijk zei: “Hij die onder u als de minste wordt beschouwd is groter dan Johannes — en dat ben Ik.”⁴

Er moeten rechtmatige bestuurders zijn in Gods koninkrijk

‘Sommigen zeggen dat het koninkrijk van God niet vóór de dag van het pinksterfeest op aarde was, en dat Johannes [de Doper] niet de doop van bekering voor de vergeving van zonden predikte. Maar ik zeg in naam van de Heer dat het koninkrijk Gods in de tijd van Adam bestond op aarde, tot aan deze tijd. Wanneer er een rechtschapen mens op aarde was aan wie God zijn woord openbaarde en wie Hij macht en gezag gaf om in zijn naam te bedienen, en wanneer er een priester van God is — een geestelijke die macht en gezag van God heeft om te bedienen in de verordeningen van het evangelie en te officiëren in Gods priesterschap, dan is het koninkrijk Gods er. En doordat het evangelie van Jezus Christus en de profeten die God had gezonden, zijn verworpen, zijn de oordelen Gods in verschillende tijden op volken, steden en naties uitgestort, wat het geval was met de steden Sodom en Gomorra, die werden vernietigd omdat ze de profeten verwierpen. (...)

‘Met betrekking tot het evangelie en de doop die Johannes verkondigde, zou ik zeggen dat Johannes het evangelie voor de

vergeving van zonden kwam verkondigen. Hij had gezag van God en de orakelen Gods waren met hem, en het koninkrijk Gods leek een tijdlang alleen op Johannes te rusten. De Heer beloofde Zacharias dat hij een zoon zou krijgen die een afstammeling van Aäron was, daar de Heer had beloofd dat het priesterschap van Aäron en zijn zaad door de generaties heen doorgegeven zou worden. Niemand matigt zich die waardigheid aan, doch men wordt ertoe geroepen door God, zoals immers ook Aäron (zie Hebreëen 5:4); en Aäron ontving zijn roeping door openbaring. (...)

‘Maar, zegt men, het koninkrijk Gods kon in de dagen van Johannes niet bestaan, want Johannes zei dat het koninkrijk nabij was. Maar ik zou willen vragen of het naderbij kan zijn dan in handen van Johannes. De mensen hoeven niet te wachten tot de pinksterdag om Gods koninkrijk te vinden, want Johannes had het bij zich, en toen hij uit de wildernis kwam en uitriep: “Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen” [Matteüs 3:2], had hij net zo goed kunnen zeggen: “Ik heb hier het koninkrijk van God en ik kom achter u aan; ik heb het koninkrijk van God en u kunt het ontvangen; en als u het niet ontvangt, wordt u verdoemd”, en de Schriften geven weer dat heel Jeruzalem naar de dopen door Johannes ging [zie Matteüs 3:5–6]. Er was een rechtmatig bestuurder en zij die zich lieten dopen, waren onderdanen voor een koning; en de wetten en orakelen Gods waren er ook; daarom was het koninkrijk Gods er; want niemand kon meer gezag hebben om het te bedienen dan Johannes; en onze Heiland onderwierp zichzelf ook aan dat gezag door zich door Johannes te laten dopen; daarom was het koninkrijk Gods op aarde, zelfs in de tijd van Johannes. (...)

‘(...) Christus kwam overeenkomstig de woorden van Johannes [zie Marcus 1:7] en Hij was groter dan Johannes omdat Hij de sleutels van het Melchizedeks priesterschap en het koninkrijk Gods droeg, en voorheen het priesterschap van Mozes had geopenbaard, maar toch werd Christus door Johannes gedoopt om alle gerechtigheid te vervullen [zie Matteüs 3:15]. (...)

‘[Jezus] zegt: “Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan”; en “De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen

De Heiland ging naar Johannes de Doper om zich te laten dopen omdat Johannes het Aäronisch priesterschap droeg en een 'rechtmatig bestuurder' was.

geenszins voorbijgaan.” [Zie Johannes 3:5; Matteüs 24:35.] Als iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het koninkrijk Gods binnengaan. Het is duidelijk dat het koninkrijk Gods op aarde was, en Johannes bereidde onderdanen voor op het koninkrijk door het evangelie aan ze te verkondigen en ze te dopen, en hij bereidde de weg voor de Heiland, of kwam als zijn voorloper, en bereidde onderdanen voor op de prediking van Christus, en Christus predikte door heel Jeruzalem op dezelfde grond waar Johannes had gepredikt. (...) Johannes predikte hetzelfde evangelie en de doop die Jezus en de apostelen na hem predikten. (...)

‘Wanneer de mens achter de wil van God kan komen en een bestuurder kan vinden die rechtmatig gezag draagt van God, dan is het koninkrijk van God er; maar als die er niet zijn, is het koninkrijk van God er niet. Alle verordeningen, systemen en bedieningen op aarde zijn de mensenkinderen niet tot nut,

tenzij ze door God verordineerd en goedgekeurd zijn; want alleen een rechtmatig bestuurder kan de mens redden; want niemand anders wordt erkend door God of zijn engelen.’⁵

‘Johannes [de Doper] droeg het Aäronisch priesterschap en was een wettig bestuurder en de voorloper van Christus, en hij kwam om de weg voor Hem te bereiden. (...) Johannes was priester naar de orde van Aäron vóór Christus. (...)

‘De sleutels van het Aäronisch priesterschap werden hem toevertrouwd en hij was de stem van een die roept in de woestijn: “Bereidt de weg des Heren, maakt recht zijn paden.” [Matteüs 3:3]. (...)

‘De Heiland zei tegen Johannes: Ik heb nodig door u gedoopt te worden. Waarom? Om gehoor te geven aan mijn bevelen [zie Matteüs 3:15]. (...) Jezus had maar één rechtmatige bestuurder, [namelijk] Johannes.

‘Er schuilt in de hele Bijbel geen heil zonder een rechtmatig bestuurder.’⁶

Iemand met de geest van Elias heeft een voorbereidend werk te doen voor de Heer

‘Ik wil het eerst hebben over de geest van Elias; en om op dat onderwerp te komen, haal ik een getuigenis uit de Schriften aan en geef ik mijn eigen getuigenis.

‘Allereerst, laat ik volstaan met te zeggen dat ik het bos in ging om in gebed de Heer te vragen wat zijn wil voor mij was, en ik zag een engel [Johannes de Doper] die zijn handen op mijn hoofd legde en mij tot priester naar de orde van Aäron ordende, om de sleutels van dit priesterschap te dragen, en dit ambt was er om bekering en de doop voor vergeving van zonden te prediken en om te dopen. Maar mij werd gezegd dat dit ambt niet het gezag omvatte om de handen op te leggen voor het verlenen van de Heilige Geest; dat dát ambt een groter werk was en dat het later gegeven zou worden; maar dat mijn ordening een voorbereidend werk was, een voorafgaand werk, die de geest van Elias was; want de geest van Elias ging vooraf om de weg te bereiden voor de grotere, zoals bij Johannes de Doper. Hij riep in de

wildernis: ‘Bereidt de weg des Heren, maakt recht zijn paden’ [Matteüs 3:3]. En men kreeg te horen, als men het kon ontvangen, dat het de geest van Elias was [zie Matteüs 11:14]; en Johannes zorgde er wel voor dat hij de mensen vertelde dat hij niet dat Licht was, maar dat hij gestuurd was om van dat Licht te getuigen [zie Johannes 1:8].

‘Hij zei tegen het volk dat het zijn zending was om bekering te prediken en te dopen met water; maar het was Hij die na hem zou komen die met vuur en met de Heilige Geest zou dopen [zie Matteüs 3:11].

‘Was hij een bedrieger geweest, dan was hij misschien te ver gegaan en had hij het mogelijk op zich genomen om verordeningen te verrichten die niet bij zijn ambt en roeping pasten, niet in de geest van Elias.

‘De geest van Elias is er om de weg te bereiden voor een grotere openbaring van God, en het [de geest van Elias] is het priesterschap van Elias, oftewel het priesterschap waartoe Aäron geordend was. En als God een man de wereld instuurt om een groter werk voor te bereiden, iemand die de sleutels van Elia’s macht draagt, dan werd dat al vanaf het begin van de wereld de leer van Elias genoemd.

‘De zending van Johannes was beperkt tot prediken en dopen; maar wat hij deed, was rechtmatig; en toen Jezus Christus discipelen van Johannes tegenkwam, doopte Hij ze met vuur en met de Heilige Geest. (...) Johannes ging niet te ver, maar deed getrouw het deel dat bij zijn ambt hoorde; en elk deel van de grote opbouw moet goed voorbereid worden en de juiste plaats krijgen; en het is nodig om te weten wie de sleutels van het gezag draagt, en wie niet, anders kunnen wij misleid worden.

‘De persoon die de sleutels van Elias draagt, heeft een voorbereidend werk te doen. (...) De geest van Elias werd aan mij geopenbaard en ik weet dat het waar is; daarom spreek ik stoutmoedig, want ik weet echt dat mijn leer waar is.’⁷

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees het relaas over Johannes de Doper die het Aäronisch priesterschap bevestigde op Joseph Smith en Oliver Cowdery (pp. 85–86, 91–92). Wat was de uitwerking van deze gebeurtenis op Joseph en Oliver? Welke invloed heeft deze gebeurtenis op úw leven gehad?
- Lees de eerste volledige alinea op pagina 86 en let erop dat Johannes de Doper Joseph en Oliver zijn ‘mededienstknechten’ noemde. Wat kunnen priesterschapsdragers aan die uitspraak hebben? In welke opzichten zou die uitspraak onze omgang met jonge Aäronisch-priesterschapsdragers kunnen beïnvloeden?
- Lees het deel van dit hoofdstuk dat op pagina 87 begint. Wat vindt u van Johannes de Doper en zijn zending in dit leven?
- De profeet Joseph noemde Johannes de Doper een ‘rechtmatig bestuurder’ (pp. 87–91). Wat zou de term ‘rechtmatig bestuurder’ betekenen in verband met het priesterschap? Waarom is er ‘geen heil (...) zonder een rechtmatig bestuurder’? (Zie p. 91.)
- Lees het laatste onderdeel van dit hoofdstuk (pp. 91–92). Wat is de geest van Elias? Hoe bereidde Johannes de Doper de weg voor de komst van de Heiland?
- Joseph Smith heeft gezegd dat het bevestigen van het Aäronisch priesterschap ‘een voorbereidend werk’ is omdat het de weg bereidt voor iets groters (zie p. 91). Wat kunnen Aäronisch-priesterschapsdragers doen om zich voor te bereiden op het Melchizedeks priesterschap? Wat kunnen ouders, grootouders, leerkrachten en leidinggevendenden doen om hen te helpen met hun voorbereiding?

Relevante teksten: Matteüs 3:1–17; 1 Nephi 10:7–10; Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 3:43–46

Noten

1. Joseph Smith, History 1832, p. 6; Letter Book 1, 1829–1835, Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
2. Oliver Cowdery, aangehaald in Geschiedenis van Joseph Smith 1:71; uit een brief van Oliver Cowdery aan William W. Phelps, 7 september 1834, Norton (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, oktober 1834, p. 15.
3. Oliver Cowdery, uitspraak opgetekend september 1835 in 'The Book of Patriarchal Blessings, 1834', pp. 8–9; Patriarchal Blessings, 1833–2005, kerkelijke archieven.
4. *History of the Church*, deel 5, p. 260–261; tekst tussen haakjes in laatste alinea van originele tekst; uit een leerrede Joseph Smith op 29 januari 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en een onbekende correspondent van de *Boston Bee*. De brief aan de *Boston Bee* is geschreven op 24 maart 1843 in Nauvoo en op 15 mei 1843 gepubliceerd in *Times and Seasons*, p. 200. Zie ook het aanhangsel, p. 562, onderdeel 3.
5. *History of the Church*, deel 5, p. 256–259; uit een leerrede van Joseph Smith op 22 januari 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
6. Toespraak van Joseph Smith op 23 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); Joseph Smith-collectie, toespraken, 23 juli 1843, kerkarchieven.
7. *History of the Church*, deel 6, p. 249–251; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 10 maart 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.

De doop en de gave van de Heilige Geest

‘De doop met water, zonder de doop met vuur en de Heilige Geest, heeft geen zin; ze zijn beide noodzakelijk en onafscheidelijk met elkaar verbonden.’

Uit het leven van Joseph Smith

In de tijd van Joseph Smith stroomde de Susquehanna in grote bochten door bossen vol hard hout en pijnbomen, omringd door golvende heuvels en graanvelden. Het was de grootste rivier van Pennsylvania en maakte een belangrijk deel uit van het landschap rond Harmony. Omdat de rivier dichtbij zijn huis was en stille, afgelegen plekjes bood, trok de profeet zich er vaak terug om na te denken en te bidden.

Het was dan ook de oever van deze rivier waar de profeet en Oliver Cowdery zich op 15 mei 1829 terugtrokken om te bidden over de noodzaak om zich te laten dopen. In antwoord op hun gebed verscheen Johannes de Doper aan hen en bevestigde het Aäronisch priesterschap op hen, waarop hij hen opdracht gaf om elkaar te dopen. De zegening waarnaar ze geïnformeerd hadden, kon nu op de juiste wijze worden verstrekt, en met macht en gezag van God. Ze gingen in de rivier staan en doopten elkaar. Op aanwijzing van Johannes doopte Joseph eerst Oliver. Toen legde Joseph zijn handen op het hoofd van Oliver en verleende hem het priesterschap, waarop Oliver hetzelfde deed met Joseph. De profeet herinnerde zich later:

‘[Wij] ervoeren [...] grote en heerlijke zegeningen van onze hemelse Vader. Nauwelijks had ik Oliver Cowdery gedoopt, of de Heilige Geest viel op hem en hij stond op en profeteerde vele dingen die weldra zouden plaatsvinden. En nogmaals, zodra ik

De vader van de profeet, Joseph Smith sr., werd op 6 april 1830 gedoopt. Toen zijn vader uit het water opkwam, 'begroef [de profeet] zijn gezicht in de boezem van zijn vader en weende hardop van vreugde'.

door hem was gedoopt, kreeg ook ik de geest van profetie, toen ik opstond en profeteerde over de opkomst van deze kerk en vele andere dingen die met de kerk en deze generatie van de mensenkinderen verband hielden. Wij waren met de Heilige Geest vervuld, en verheugden ons in de God van ons heil' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:73).

De zegeningen van de doop werden al gauw ook aan andere gelovigen aangeboden. Later in de maand mei bezocht Samuel, jongere broer van de profeet, Joseph en Oliver in Harmony. 'Wij (...) spanden ons in om hem te overtuigen van het evangelie van Jezus Christus dat op het punt stond om in zijn volheid te worden geopenbaard', zei de profeet. Toen Samuel een getuigenis van het werk kreeg, doopte Oliver Cowdery hem en keerde Samuel 'terug naar zijn vaders huis, onderweg God verheerlijkend en prijzend, vervuld met de Heilige Geest.'¹ In juni doopte de profeet zijn oudere broer Hyrum, die al heel lang vast in de boodschap van de profeet geloofde. 'Van die tijd af aan gingen velen geloven', schreef Joseph, 'en sommigen werden gedoopt terwijl wij de mensen verder onderwezen en overtuigden.'²

De profeet was vooral dankbaar dat zijn vader, Joseph Smith sr., zich liet dopen. De profeet had zijn vader zeer lief. Hij was de eerste geweest die de boodschap van de profeet geloofde nadat deze door Moroni was bezocht. Joseph sr. werd gedoopt op 6 april 1830, de dag waarop de kerk werd opgericht. Lucy Mack Smith, moeder van de profeet, herinnerde zich later: 'Joseph stond op de oever toen zijn vader uit het water kwam. En toen hij hem de hand toestak, riep hij uit: "(...) Ik heb mijn vader nog in de ware kerk van Jezus Christus zien dopen" en begroef zijn gezicht in de boezem van zijn vader, net als Joseph in de oudheid deed toen hij zijn vader zag die naar Egypte was gekomen.'³

Op de dag dat de kerk werd opgericht ontvingen veel heiligen die al eerder waren gedoopt door de macht van het Melchizedeks priesterschap de gave van de Heilige Geest. De profeet Joseph Smith onderwees nadrukkelijk in het belang van zowel de doop als de oplegging van handen voor de gave van de Heilige Geest. 'De doop met water, zonder de doop met vuur en de Heilige Geest, heeft geen zin. Ze zijn beide noodzakelijk en

onafscheidelijk met elkaar verbonden. Iemand moet geboren worden uit water en Geest om het koninkrijk Gods binnen te gaan', aldus de profeet.⁴

Leringen van Joseph Smith

De doop is noodzakelijk voor de verhoging

'God heeft veel tekens gegeven op de aarde en in de hemelen. Bijvoorbeeld, de eik in het bos, de vrucht van de boom en het kruid op het veld zijn alle een teken dat daar zaad gezaaid is, want Hij heeft verordineerd dat elke boom, plant en kruid zaad moet voortbrengen naar zijn eigen soort en dat die niet door enige andere wet of beginsel voort kan komen.

'Op grond van ditzelfde beginsel stel ik dat de doop een teken is dat door God verordineerd is en dat hij die in Christus gelooft op zich moet nemen zodat hij Gods koninkrijk in kan gaan, want de Heiland heeft gezegd: "(...) tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan" [Johannes 3:5]. Het is een teken en een gebod dat God de mens heeft gegeven om zijn koninkrijk te kunnen betreden. Zij die proberen het op een andere manier binnen te gaan, zullen er vruchteloos naar zoeken; want God zal hen niet ontvangen, noch zullen de engelen hun werken aanvaarden, want zij hebben de verordeningen niet gehoorzaamd, noch de tekens op zich genomen die God voor het heil van de mens heeft verordineerd om hem voor te bereiden en het recht te geven op celestiale heerlijkheid; en God heeft gelast dat allen die zijn stem niet gehoorzamen niet aan de verdoemenis der hel zullen ontkomen. Wat is de verdoemenis der hel? In dat gezelschap te verkeren dat zijn geboden niet heeft gehoorzaamd.

'De doop is een teken voor God, engelen en de hemel dat wij de wil van God doen. God heeft geen andere manier onder de hemel verordineerd waarop de mens tot Hem kan komen om verlost te worden en Gods koninkrijk in te gaan dan door geloof in Jezus Christus, bekering en de doop ter vergeving van zonden — er is geen andere manier; en vervolgens hebt u de belofte van de gave van de Heilige Geest.'⁵

‘Als we de gewijde pagina’s van de Bijbel doorkijken, de woorden van de profeten en de uitspraken van de apostelen doorzoeken, vinden we geen enkel onderwerp dat zo nauw met ons heil verbonden is als dat van de doop. (...) Laten we daarbij goed begrijpen dat het woord *dopen onderdompelen* betekent. (...)

‘Het is waarschijnlijk wel gepast om de opdrachten en geboden van Jezus zelf aangaande dit onderwerp te behandelen. Hij zei tegen de twaalf, of destijds eigenlijk de elf: “Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.” Zo is het opgetekend door Matteüs. [Zie Matteüs 28:19–20.] In Marcus staan deze belangrijke woorden: “Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden’ (Marcus 16:15–16). (...)

‘(...) “Nikodemus, een overste der Joden; deze kwam des nachts tot Hem en zeide tot Hem: Rabbi, wij weten, dat Gij van God gekomen zijt als leraar; want niemand kan die tekenen doen, welke Gij doet, tenzij God met Hem is. Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien. Nikodemus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden? Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan” [Johannes 3:1–5].

‘Dit krachtige, bevestigende antwoord van Jezus met betrekking tot de doop door water maakt een einde aan de discussie over de vraag of God in het verleden, nu en voor altijd dezelfde is. Dan is het ook geen wonder dat Hij zo positief is in deze belangrijke verklaring: “Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden” [Marcus 16:16]. Er was geen enkele andere naam onder de hemelen gegeven, noch enige andere verordening toegelaten, waardoor de mens gered kon worden: geen wonder dat de

apostel zei dat “gij met Hem begraven zijt in de doop”, maar zult worden opgewekt uit de dood! [Kolossenzen 2:12.] Geen wonder dat Paulus moest opstaan, gedoopt worden en zijn zonden gewassen [zie Handelingen 9:17–18].

**In alle bedelingen zijn er heiligen in de naam
van Jezus Christus gedoopt**

‘De mensen in de oudheid die in werkelijkheid de vaders van de kerk in verschillende tijdperken waren, toen de kerk op aarde bloeide (...) werden door de doop als lid in de kerk opgenomen, want uit de Schriften blijkt wel dat God niet verandert. De apostel zegt dat het evangelie de kracht Gods tot heil is voor hen die geloven; en hij vertelt ons ook dat het leven en de onsterfelijkheid door het evangelie aan het licht gebracht zijn [zie Romeinen 1:16; 2 Timoteüs 1:10]. (...)

‘Als we nu voor vanzelfsprekend aannemen dat de Schriften zeggen wat ze menen en menen wat ze zeggen, hebben we voldoende reden om aan de hand van de Bijbel te zeggen dat het evangelie altijd hetzelfde is geweest; dat de verordeningen om aan de vereisten ervan te voldoen dezelfde zijn; dat de functionarissen die erin moeten officieren dezelfde zijn; en dat de tekens en vruchten die uit de beloften voortkomen dezelfde zijn. Daarom, daar Noach een prediker van gerechtigheid was, moet hij gedoopt zijn en door handoplegging tot het priesterschap geordend zijn — enz. Want niemand neemt die eer op zichzelf dan hij die van God is geroepen, zoals Aäron [zie Hebreeën 5:4]. (...)

‘(...) Het is duidelijk, en wij erkennen, dat als er zonde onder de mens was, bekering in het ene tijdperk van de wereld net zo nodig was als in ieder ander — en dat niemand een ander fundament kan leggen dan dit, dat door Jezus Christus is gelegd. Abel kon alleen rechtschapen genoemd worden omdat hij de geboden van God onderhield. Henoeh was rechtschapen genoeg om in de tegenwoordigheid van God te komen en met Hem te wandelen. Hij moet dat zijn geworden door Gods geboden na te leven. En dat geldt voor iedere rechtschapen persoon, of het nu Noach was, prediker van gerechtigheid; Abraham, vader van de getrouwen; Jakob, zegevierder voor God; Mozes, de man die over

Alma doopt in de wateren van Mormon. Joseph Smith heeft gezegd: 'Voordat de Heiland in het vlees kwam, werden "de heiligen" gedoopt in de naam van Jezus Christus die komen zou, want er is nooit een andere naam geweest waardoor de mens verlost kon worden.'

Christus schreef en de wet in de vorm van geboden voortbracht, als een schoolmeester om mensen tot Christus te brengen; of Jezus Christus zelf, die geen bekering nodig had, daar Hij geen zonden begaan had, volgens zijn plechtige verklaring tegenover Johannes: Laat mij nu gedoopt worden, want niemand kan zonder deze verordening te gehoorzamen het koninkrijk ingaan, en zo betaamt het ons om alle gerechtigheid te vervullen [zie Matteüs 3:43, Bijbelvertaling van Joseph Smith]. Als het Johannes en Jezus Christus, de Heiland, betaamde om alle gerechtigheid te vervullen en gedoopt te worden, dan betaamt het toch beslist ook elke andere persoon die naar het koninkrijk des hemels streeft om hetzelfde te doen. Want Hij is de poort, en als iemand op enige andere wijze opklimt, is die een dief en een rover! [Zie Johannes 10:1–2.]

'In de voorgaande eeuwen van de wereldgeschiedenis, voordat de Heiland in het vlees kwam, werden "de heiligen" gedoopt in de naam van Jezus Christus die zou komen, want er was geen enkele andere naam waardoor de mensen gered konden worden; en

toen Hij in het vlees kwam en werd gekruisigd, opstond uit de dood en opsteeg naar de hemel, opdat de mens net zoals Hij in de doop begraven mocht worden en net zoals Hij in heerlijkheid mocht worden opgewekt, en er slechts één Heer, één geloof, één doop en één God en Vader van ons allen is [zie Efeziërs 4:5–6], zo is er ook slechts één poort naar de woningen van gelukzaligheid.⁷

Kinderen die voor de jaren van verantwoordelijkheid sterven, hoeven niet te worden gedoopt; zij zijn verlost door de verzoening van Jezus Christus

‘De doop is voor de vergeving van zonden. Kinderen zijn zonder zonden. Jezus zegende hen en zei: “Doe wat gij Mij hebt zien doen.” Kinderen worden allen levend gemaakt in Christus, en mensen van rijpere jaren door geloof en bekering.⁸

‘De leer om kinderen te dopen, of te besprenkelen, omdat zij anders in de hel moeten verkeren, is een onware leer die niet onderschreven wordt in de heilige Schrift, en komt niet overeen met het karakter van God. Alle kinderen worden verlost door het bloed van Jezus Christus en op het moment dat kinderen deze wereld verlaten, worden zij in de boezem van Abraham opgenomen.⁹

Joseph Smith onderwees in april 1843 in het volgende (wat later opgetekend werd in Leer en Verbonden 137:1, 10): De hemelen werden ons geopend en ik aanschouwde het celestiale koninkrijk van God en de heerlijkheid ervan. (...) En ik zag ook dat alle kinderen die sterven eer ze de jaren van verantwoordelijkheid bereikt hebben, behouden worden in het celestiale koninkrijk van de hemel.¹⁰

Na de doop in water, ontvangen wij de gave van de Heilige Geest door handoplegging

‘Het evangelie vereist de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden, wat de oorspronkelijke betekenis van het woord in de brontaal is — namelijk begraven of onderdompelen. (...) Verder geloof ik in de gave van de Heilige Geest door handoplegging [zoals blijkt uit] Petrus’ prediking met Pinksteren in Handelingen 2:38. Als u iemand niet doopt voor de vergeving

De Heilige Geest wordt gegeven middels 'handoplegging door hen die hiertoe gezag van God hebben ontvangen.'

van zonden en om de Heilige Geest te verkrijgen, kunt u net zo goed een zandzak dopen. De doop in water is slechts een halve doop, en stelt niets voor zonder de andere helft — namelijk de doop met de Heilige Geest. De Heiland zegt: “Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.” [Johannes 3:5.]¹¹

Daniel Tyler herinnerde zich een toespraak die de profeet in 1833 in Springfield (Pennsylvania) hield: ‘Tijdens zijn korte verblijf predikte hij in mijn vaders woning, een nederige blokhut. Hij las voor uit het derde hoofdstuk in Johannes (...) en legde het vijfde vers als volgt uit: “Uit water en geest geboren worden betekent in water ondergedompeld worden voor de vergeving van zonden en daarna de gave van de Heilige Geest ontvangen.

Dit geschiedt door middel van handoplegging door hen die hier-toe gezag van God hebben ontvangen.’¹²

‘Wedergeboren worden gebeurt door Gods Geest, door middel van verordeningen.’¹³

‘De doop is een heilige verordening die voorbereidt op het ontvangen van de Heilige Geest; het is het kanaal en de sleutel waardoor de Heilige Geest wordt toegediend. De gave van de Heilige Geest door handoplegging kan niet door middel van enig ander beginsel worden ontvangen dan het beginsel der rechtschapenheid.’¹⁴

‘Als we nu zouden trachten de gave van de Heilige Geest te krijgen met andere middelen dan de tekens of manier die God daarvoor heeft aangewezen — zouden we die dan krijgen? Absoluut niet; alle andere manieren zouden falen. De Heer zegt: doe dit en dat, dan zal Ik u zegenen.

‘Er horen bepaalde sleutelwoorden en tekens tot het priesterschap waar men zich aan moet houden om de zegening te verkrijgen. Het teken waarin Petrus [onderwees] was bekering en de doop ter vergeving van zonden, met de belofte van de gave van de Heilige Geest; en de gave van de Heilige Geest is op geen enkele andere wijze te verkrijgen [zie Handelingen 2:38].

‘Er is een verschil tussen de Heilige Geest en de gave van de Heilige Geest. Cornelius ontving de Heilige Geest voordat hij gedoopt was. Door de macht Gods werd hij overtuigd van de waarheid van het evangelie, maar pas na zijn doop kon hij de gave van de Heilige Geest ontvangen. Als hij dat teken of die verordening niet had ontvangen, zou de Heilige Geest, die hem van de waarheid van God had overtuigd, hem verlaten hebben. [zie Handelingen 10:1–48]. Pas toen hij deze verordeningen had gehoorzaamd en de gave van de Heilige Geest had ontvangen doordat iemand hem naar de orde Gods de handen had opgelegd, kon hij de zieken genezen of een boze geest uitwerpen en hem die laten gehoorzamen; want de geesten hadden anders, net als tegen de zoons van Skevas, kunnen zeggen: “Jezus ken ik en van Paulus weet ik, maar wie zijt gij?” [Zie Handelingen 19:13–15.]’¹⁵

*In december 1839 waren Joseph Smith en Elias Higbee in Washington D.C. om genoegdoening te vragen voor het onrecht wat de heiligen in Missouri was aangedaan. In die periode schreven ze het volgende aan Hyrum Smith: 'In ons gesprek met de president [van de Verenigde Staten] vroeg hij ons waarin wij in onze godsdienst verschilden van de andere godsdiensten in deze tijd. Broeder Joseph zei dat we verschilden in onze manier van dopen en in de gave van de Heilige Geest door handoplegging. Wij vonden dat alle andere overwegingen onder de gave van de Heilige Geest vielen.'*¹⁶

De gave van de Heilige Geest geeft ons gemoedsrust, vreugde, goddelijke leiding en andere gaven

'Wij geloven in de gave van de Heilige Geest die wij nu bezitten, net als in de tijd van de apostelen; wij geloven dat die [gave van de Heilige Geest] nodig is om het priesterschap in te stellen en te organiseren, dat niemand tot enig ambt in de bediening kan worden geroepen zonder die gave; wij geloven ook in profetie, de gave van talen, visioenen, openbaringen, gaven en gezangen; en dat wij deze dingen alleen kunnen ervaren met de gave van de Heilige Geest. Wij geloven dat de heilige mannen in tijden vanouds spraken onder invloed van de Heilige Geest, en dat heilige mannen in deze tijd op basis van datzelfde beginsel spreken; wij geloven dat Hij een trooster is en iemand die getuigt, dat Hij ons zaken in herinnering brengt, ons leidt in alle waarheid, en ons zaken toont die gaan komen; wij geloven dat "niemand kan zeggen: Jezus is de Here, dan door de heilige Geest." [Zie 1 Korintiërs 12:3.] Wij geloven erin [in deze gave van de Heilige Geest], in al zijn volheid en kracht en grootsheid en heerlijkheid.'¹⁷

In februari 1847, bijna drie jaar nadat de profeet Joseph Smith de martelaarsdood had ondergaan, verscheen hij aan president Brigham Young en gaf hem deze boodschap: 'Zeg de mensen dat zij nederig en getrouw moeten zijn en dat ze ervoor moeten zorgen de Geest van de Heer bij zich te houden, dan zal Hij hen ten goede leiden. Wees behoedzaam en negeer de stille, zachte stem niet; zij zal u zeggen [wat u] moet doen en waar u

heen moet; dat zal de vruchten van het koninkrijk voortbrengen. Zeg tegen de broeders dat ze hun hart open moeten stellen, zodat ze in staat zijn om de overtuiging van de Heilige Geest te ontvangen. Ze kunnen de Geest van de Heer van alle andere geesten onderscheiden. Hij zal hen gemoedsrust geven en hun ziel vreugde influisteren; Hij zal kwaadaardigheid, haat, twist en goddeloosheid uit hun hart bannen. Dan zullen zij alleen nog maar het verlangen hebben om goed te doen, rechtschapenheid voort te brengen en het koninkrijk van God op te bouwen. Zeg tegen de broeders dat als zij naar de Geest van de Heer luisteren, ze op het goede pad zullen blijven.’¹⁸

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de pagina’s 95–97, waar de profeet Joseph Smith vertelt hoe hij zich voelde toen Oliver en hij werden gedoopt, en toen zijn vader werd gedoopt. Welke herinneringen hebt u aan uw eigen doop of de doop van familieleden of vrienden? Overweeg die herinneringen op te schrijven in uw dagboek of levensgeschiedenis.
- De uitspraken op de pagina’s 98–102 zijn ontleend aan boodschappen van Joseph Smith aan mensen die al gedoopt waren. Waarom zouden gedoopte leden van de kerk aan deze waarheden herinnerd moeten worden? Welke nieuwe inzichten heeft het bestuderen van deze leringen u opgeleverd?
- Wat zou u zeggen tegen een vriend die meent dat de doop niet nodig is? Wat zou u zeggen tegen een vriend die gelooft dat baby’s moeten worden gedoopt? (Zie voor enkele voorbeelden p. 102.)
- Lees de alinea die begint onderaan p. 102. Waarom is de doop ‘niets waard’ zonder de gave van de Heilige Geest? Joseph Smith heeft gezegd: ‘Er is een verschil tussen de Heilige Geest en de gave van de Heilige Geest’ (zie p. 104). Wat zijn in uw

ervaring enkele zegeningen die we kunnen krijgen door de gave van de Heilige Geest?

- Lees de eerste alinea op pagina 105. Waarom is de manier van dopen een aanzienlijk verschil tussen de herstelde kerk en andere kerken? Waarom is de gave van de Heilige Geest een belangrijk verschil? In welke opzichten vallen ‘alle andere overwegingen onder de gave van de Heilige Geest’?
- Bestudeer de laatste alinea in dit hoofdstuk (pp. 105–106). Bedenk hoe u zo kunt leven dat u in aanmerking komt voor het ontvangen en herkennen van de influisteringen van de Heilige Geest.

Relevante teksten: Johannes 15:26; Romeinen 6:3–6; 2 Nephi 31:13; 3 Nephi 11:18–41; Moroni 8:1–23

Noten

1. *History of the Church*, deel 1, p. 44; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek A–1, p. 19, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah, VS).
2. *History of the Church*, deel 1, p. 51; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek A–1, p. 23, kerkarchieven.
3. Lucy Mack Smith, ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 9, p. 12, kerkelijke archieven.
4. *History of the Church*, deel 6, p. 316; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.
5. *History of the Church*, deel 4, pp. 554–555; uit een leerrede van Joseph Smith op 20 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
6. ‘Baptism’, redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 september 1842, pp. 903–905; alinea-indeling gewijzigd; cursivering verwijderd; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
7. ‘Baptism’, redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 september 1842, pp. 904–905; alinea-indeling gewijzigd; cursivering verwijderd; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
8. *History of the Church*, deel 5, p. 499; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
9. *History of the Church*, deel 4, p. 554; uit een leerrede van Joseph Smith op 20 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
10. Leer en Verbonden 137:1, 10; visioen, op 21 januari 1836 in de tempel te Kirtland (Ohio) gegeven aan Joseph Smith.
11. *History of the Church*, deel 5, p. 499; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
12. Daniel Tyler, ‘Recollections of the Prophet Joseph Smith’, *Juvenile Instructor*, 15 februari 1892, pp. 93–94; alinea-indeling gewijzigd.

13. *History of the Church*, deel 3, p. 392; uit een leerrede van Joseph Smith ca. juli 1839 te Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
14. *History of the Church*, deel 3, p. 379; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 juni 1839 te Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
15. *History of the Church*, deel 4, p. 555; uit een leerrede van Joseph Smith op 20 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Wilford Woodruff.
16. *History of the Church*, deel 4, p. 42; uit een brief van Joseph Smith en Elias Higbee aan Hyrum Smith en andere kerkleiders, 5 december 1839, Washington D.C.; de president van de Verenigde Staten was destijds Martin Van Buren.
17. *History of the Church*, deel 5, p. 27; uit 'Gift of the Holy Ghost', een hoofdartikel in *Times and Seasons*, 15 juni 1842, p. 823; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
18. Aangehaald door Brigham Young in Brigham Young, Office Files, Brigham Young, Vision, 17 februari 1847, kerkelijke archieven.

Het eeuwige priesterschap

‘Het Melchizedeks priesterschap is het kanaal waardoor alle kennis, alle leer, het heilsplan en elke belangrijke kwestie uit de hemel wordt geopenbaard.’

Uit het leven van Joseph Smith

Toen Joseph Smith en Oliver Cowdery het Aäronisch priesterschap en de verordening van de doop ontvangen hadden, kregen zij ongekende zegeningen. De profeet herinnerde zich later: ‘Daar onze geest nu verlicht was, werden de Schriften geopend voor ons begrip en werden de ware betekenis en bedoeling van de meer verborgen passages ons geopenbaard op een wijze die voordien nooit binnen ons bereik had gelegen en ook nooit eerder bij ons was opgekomen’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:74). Met dit extra inzicht gingen zij verder met de vertaling van het Boek van Mormon. Maar de profeet had een belangrijke zegening nog niet ontvangen — een die nodig was om de kerk te organiseren, priesterschapsambten en quorums in te stellen en de gave van de Heilige Geest te verlenen. Hij moest het Melchizedeks priesterschap ontvangen.

Zoals Johannes de Doper beloofd had, ontvingen Joseph en Oliver deze zegening kort nadat zij het Aäronisch priesterschap ontvangen hadden. De apostelen Petrus, Jakobus en Johannes verschenen op een rustige plek bij de Susquehanna aan hen en verleenden hen het Melchizedeks priesterschap. Joseph zei later dat hij ‘de stemmen van Petrus, Jakobus en Johannes in de wildernis tussen Harmony (Susquehanna County) en Colesville (Broome County) aan de Susquehanna [had gehoord], die verkondigen dat zij de sleutels bezitten van het koninkrijk en van de bedeling van de volheid der tijden!’ (LV 128:20.)

In de daaropvolgende jaren werd Joseph Smith bezocht door veel andere priesterschapsdragers uit de oudheid. Die bood-

Lees op pagina 109 over Petrus, Jakobus en Jobannes die het Melchizedeks priesterschap verleenden aan Joseph Smith en Oliver Cowdery. 'De sleutels [van het priesterschap] moeten uit de bemel komen als het evangelie wordt gebracht', verklaarde de profet.

schappers van God kwamen om de priesterschapssleutels terug te brengen die nodig waren om alle evangeliezegeningen beschikbaar te stellen aan de kinderen van God. Zij kwamen ook om de profeet die aan het hoofd zou staan van de bedeling van de volheid der tijden te onderwijzen.

President John Taylor, de derde president van de kerk, heeft uitgelegd: ‘Mozes, Elia, Elias en veel andere prominenten uit de Schriften, die in verschillende bedelingen werkzaam waren geweest, verschenen en bevestigden op Joseph verschillende sleutels, machten, rechten, voorrechten en privileges, die zij in hun tijd bezaten. (...) Welke kennis, intelligentie, priesterschap, machten of openbaringen er door de tijden heen dan ook aan deze mannen zijn geschonken, ze zijn opnieuw op aarde hersteld door de bediening en door middel van hen die het heilig priesterschap van God in hun bedeling bezaten.’¹

President Taylor heeft bovendien gezegd: ‘Als u Joseph zou vragen hoe Adam eruitzag, zou hij dat meteen vertellen; hij zou u vertellen hoe lang hij is en hoe hij eruitziet en alles wat u van hem wilt weten. U had hem ook kunnen vragen wat voor mensen Petrus, Jakobus en Johannes waren, en hij had u dat kunnen vertellen. Waarom? Omdat hij hen gezien had.’²

In september 1842 schreef de profeet een brief aan de kerk om zijn vreugde uit te spreken over de kennis en de priesterschapssleutels die terug naar de aarde waren gebracht: ‘En nogmaals, wat horen wij? Blijde tijdingen uit Cumorah! Moroni, een engel uit de hemel, die de vervulling van de profeten verkondigt — het boek dat zal worden geopenbaard. (...) En de stem van Michaël, de aartsengel; de stem van Gabriël en van Rafaël en van verschillende engelen, vanaf Michaël of Adam tot aan de huidige tijd, die allen hun bedeling, hun rechten, hun sleutels, hun eer, majesteit en heerlijkheid, en de macht van hun priesterschap bekendmaakten; regel op regel, voorschrift op voorschrift; hier een weinig, en daar een weinig; ons vertroostend door te verkondigen wat zal komen, onze hoop versterkend!’ (LV 128:20–21.)

Leringen van Joseph Smith

Het priesterschap is eeuwig en profeten in elke bedeling droegen het

‘Er is vanaf Adam tot aan deze tijd een keten van gezag en macht geweest.’³

‘Het priesterschap is eerst aan Adam gegeven. Hij heeft het eerste presidentschap verkregen en heeft de bijbehorende sleutels van generatie tot generatie in zijn bezit gehad. Hij had die al tijdens de schepping gekregen, voordat de wereld was geschapen, zoals in Genesis 1:26–28 staat. Hij had heerschappij over elk levend wezen gekregen. Hij is de aartsengel Michaël die in de Schriften wordt genoemd. En toen ging het op Noach over, die Gabriël is; hij is in gezag na Adam de volgende in de priesterschapslijn; hij werd door God tot dit ambt geroepen en was de vader van alle levenden in zijn tijd, en hij kreeg de heerschappij. Deze mannen droegen als eersten de sleutels op aarde en vervolgens in de hemel.

‘Het priesterschap is een eeuwig beginsel, en bestaat al voor eeuwig bij God, en zal voor eeuwig blijven bestaan, zonder begin der dagen of einde der jaren [zie Hebréeën 7:3]. De sleutels moeten uit de hemel komen als het evangelie wordt gebracht. Als ze vanuit de hemel geopenbaard worden, gebeurt dat op gezag van Adam.

‘In het zevende hoofdstuk van zijn boek heeft Daniël het over de Oude van dagen; hij bedoelt de oudste mens, onze vader Adam [zie Daniël 7:9–14]; Hij (Adam) is de vader van de mensenfamilie en hij presideert de geesten van alle mensen, en allen die de sleutels hebben gehad, moeten in deze grote raadsvergadering voor hem staan. (...) De Zoon des mensen staat voor hem en hij krijgt eer en heerschappij. Adam geeft Christus zijn rentmeesterschap dat hij kreeg omdat hij de sleutels van het heelal bezat, maar hij behoudt zijn positie als hoofd van de mensenfamilie.

(...) De Vader riep alle geesten bijeen vóór de schepping van de mens, en Hij organiseerde hen. Hij (Adam) is het hoofd en hem werd geboden om zich te vermenigvuldigen. De sleutels zijn eerst aan hem gegeven en ze zijn door hem aan anderen

doorgegeven. Hij zal rekenschap moeten geven van zijn rentmeesterschap, en zij moeten aan hem rekenschap geven.

‘Het priesterschap is eeuwig. De Heiland, Mozes en Elias (Elia) hebben de sleutels aan Petrus, Jakobus en Johannes gegeven toen zij op de berg voor hen verheerlijkt werden. Het priesterschap is eeuwig — zonder begin van dagen of eind van jaren; zonder vader, moeder enzovoort. Als er geen verandering in verordeningen is, is er geen verandering in priesterschap. Waar de verordeningen van het evangelie worden bediend, daar is het priesterschap.

‘Hoe zijn wij in de laatste dagen aan het priesterschap gekomen? Het is in een regelmatige opvolging telkens weer van boven gekomen. Petrus, Jakobus en Johannes hadden het gekregen en zij gaven het door aan anderen. Christus is de grote hogepriester; Adam is de volgende. Paulus heeft het over de kerk die tot ontelbare aantallen engelen nadert — tot God, de Rechter van allen — tot de geesten van rechtschapen mensen die tot volmaking gekomen zijn; tot Jezus, de Middelaar van het nieuwe verbond [zie Hebreëen 12:22–24].’⁴

Profeten die de priesterschapssleutels in de oudheid droegen, hebben samen het werk van de laatste bedeling tot stand gebracht

‘Ik zag Adam in de vallei Adam-ondi-Ahman. Hij riep zijn kinderen bijeen en gaf hun een patriarchale zegen. De Heer verscheen in hun midden en hij (Adam) zegende hen allen en voorspogde wat hen tot de laatste generatie zou overkomen.

‘Dit is de reden dat Adam zijn nakomelingen zegende: hij wilde ze terugbrengen naar de tegenwoordigheid van God. Zij zochten naar een stad enzovoort [“waarvan God de ontwerper en de bouwmeester is” — Hebreëen 11:10]. Mozes probeerde door de kracht van het priesterschap de kinderen Israëls terug te brengen naar de tegenwoordigheid van God, maar daar slaagde hij niet in. In de begintijd van de wereld probeerde men datzelfde al te vestigen; en er werden Eliassen opgewekt die probeerden deze heerlijkheden terug te brengen, maar ze verkregen ze niet; maar ze profeteerden van een tijd waarin deze

'Ik zag Adam in de vallei Adam-ondi-Abman. Hij riep zijn kinderen bijeen en gaf hun een patriarchale zegen. De Heer verscheen in hun midden.'

heerlijkheid zou worden geopenbaard. Paulus had het over de bedeling van de volheid der tijden waarin God alles in één zou verzamelen, enzovoort [zie Efeziërs 1:10]; en de mannen aan wie die sleutels zijn gegeven, moeten daar zijn; en zonder ons kunnen zij niet vervolmaakt worden.

'Deze mannen zijn in de hemel, maar hun kinderen zijn op aarde. Zij voelen met ons mee. God stuurt mannen met een reden naar beneden. "De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven" [Matteüs 13:41]. Al die gezagsdragers komen omlaag en slaan de handen met de onze ineen om dit werk tot stand te brengen.

'Het koninkrijk der hemelen is als een mosterdzaadje. Het mosterdzaadje is klein, maar brengt een grote boom voort en de vogels wonen op zijn takken. [Zie Marcus 4:30–32.] De vogels zijn de engelen. Engelen komen dus omlaag en vergaderen samen hun kinderen. Wij kunnen zonder hen niet vervolmaakt worden, noch zij zonder ons; als deze dingen zijn gedaan, zal de

Zoon des mensen neerdalen, zal de Oude van dagen zitting hebben; wij kunnen een ontelbaar aantal engelen naderen, omgang met hen hebben en instructies van hen ontvangen.’⁵

**De priesterschapsverordeningen zijn vanaf het
begin ingesteld en wij moeten ze naleven zoals God
heeft aangewezen**

‘Adam (...) was de eerste mens, die door Daniël de “Oude van dagen” werd genoemd [Daniël 7:9], of met andere woorden, de eerste en oudste van allen, de grote, grote voorouder van wie is gezegd dat hij elders Michaël is, omdat hij de eerste en de vader van allen is, niet alleen door afstamming, en door wie Christus vanuit de hemel is geopenbaard en van nu af aan geopenbaard zal blijven. Adam draagt de sleutels van de bedeling van de volheid der tijden; namelijk de bedeling van alle tijden die door hem zijn en worden geopenbaard vanaf het begin tot Christus, en van Christus tot het einde van alle bedelingen die moeten worden geopenbaard. (...)

‘[God] heeft de verordeningen ingesteld om voor altijd en altijd hetzelfde te zijn en heeft Adam aangesteld om over ze te waken en ze vanuit de hemel aan de mens te openbaren of engelen te sturen om ze te openbaren. “Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven?” [Hebreeën 1:14].

‘Die engelen staan onder leiding van Michaël of Adam, die op aanwijzing van de Heer te werk gaat. Uit de bovenstaande aanhaling vernemen wij dat Paulus de doeleinden van God met betrekking tot zijn relatie met de mens volmaakt begreep, alsmede die heerlijke en volmaakte orde die Hij zelf vestigde, waarmee Hij macht, openbaringen en heerlijkheid verstrekke.

‘God erkent niet datgene wat Hij niet heeft geroepen, geordend en gekozen. In het begin riep God Adam met zijn eigen stem. “En de Here God riep de mens tot Zich en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij zeide: Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij” [Genesis 3:9–10]. Adam kreeg geboden en instructies van God — dat was vanaf het begin de orde.

‘Dat hij vanaf het begin openbaringen, geboden en verordeningen ontving, staat niet ter discussie; hoe konden zij anders op aanvaardbare wijze offers aan God gaan brengen? En als zij offers brachten, moest daar door ordening het gezag voor gegeven zijn. We lezen in Genesis [4:4] dat Abel ook de eerstelingen van de kudde en het vet daarvan bracht, en de Heer sloeg acht op Abel en zijn offer. (...)’

‘Dit is dan de aard van het priesterschap; iedere man die het presidentschap van deze bedeling draagt en een man die het presidentschap van hen allen draagt, namelijk Adam; en Adam krijgt zijn presidentschap en gezag van de Heer, maar kan geen volheid ontvangen tot Christus het koninkrijk aan de Vader geeft, wat aan het einde van de laatste bedeling zal plaatsvinden.

‘De macht, heerlijkheid en zegeningen van het priesterschap konden alleen voortduren als zij die een ordening hadden ontvangen ook rechtschapen bleven leven. Maar Kaïn, die ook het gezag had ontvangen om te offeren, bracht zijn offer niet in rechtschapenheid en werd vervloekt. Daaruit blijkt dat de verordeningen nauwkeurig volgens Gods aanwijzingen nageleefd moeten worden; anders zal het priesterschap een vloek in plaats van een zegen blijken te zijn.’⁶

Het Melchizedeks priesterschap is het kanaal waardoor God Zichzelf en zijn doeleinden openbaart

‘Er is in de Schriften sprake van twee priesterschappen, namelijk het Melchizedeks en het Aäronisch of Levitisch priesterschap. Hoewel er twee priesterschappen zijn, omvat het Melchizedeks priesterschap het Aäronisch of Levitisch priesterschap en is het het grootste en omvat het het hoogste gezag van het priesterschap, en de sleutels van Gods koninkrijk in alle tijdperken van de wereld, tot aan de laatste nakomelingen op aarde, en is het het kanaal waardoor alle kennis, leer, het heilsplan en elke belangrijke zaak uit de hemel wordt geopenbaard.

‘Het is ingesteld vóórdát de Heer “de aarde grondvestte”, vóórdát “de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden” [zie Job 38:4–7] en het is het hoogste en heiligste priesterschap, naar de orde van de Zoon Gods, en alle andere

priesterschappen zijn slechts onderdelen, uitvloeisels, machten en zegeningen ervan en worden erdoor omvat, bestuurd en geleid. Het is het kanaal waardoor de Almachtige vanaf de schepping van deze aarde zijn heerlijkheid begon te openbaren, en waarlangs Hij zich is blijven openbaren aan de mensenkinderen tot in de huidige tijd, en waardoor Hij zijn doeleinden tot het einde der tijden kenbaar zal blijven maken.⁷

‘De macht van het Melchizedeks priesterschap houdt de macht tot het hebben van een “leven zonder einde”; want het eeuwigdurende verbond kan niet verbroken worden. (...) Wat was de macht van Melchizedek? ‘Het was niet het priesterschap van Aäron, dat de uiterlijke verordeningen bedient en offers brengt. Zij die het volledige Melchizedekse priesterschap droegen, zijn koning en priester van de allerhoogste God, zij dragen de sleutels van macht en zegeningen. In feite is dat priesterschap een volmaakte theocratische wet en geeft het namens God wetten aan de mensen en verschaft levens zonder einde aan de zonen en dochters van Adam. (...)

“Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens, en, aan de Zoon van God gelijkgesteld, blijft hij priester voor altoos” [Hebreeën 7:3]. Het Melchizedeks priesterschap omvat het recht van de eeuwige God, en niet door afstamming van vader en moeder. En dat priesterschap is net zo eeuwig als God zelf, daar het zonder begin en zonder einde is. (...)

‘(...) Het Levitisch [Aäronisch] priesterschap bestaat uit priesters die in uiterlijke verordeningen bedienen, en [wordt ontvangen] zonder eed; maar het priesterschap van Melchizedek priesterschap wordt ontvangen met een eed en een verbond.⁸

‘Het Melchizedeks priesterschap [is] niets meer of minder dan het priesterschap van de Zoon Gods; (...) bepaalde verordeningen behoren tot het priesterschap, waar bepaalde resultaten uit voortvloeien. (...) Een groot voorrecht van het priesterschap is openbaringen omtrent de bedoeling en wil van God te verkrijgen. Dat is tevens het voorrecht van de Melchizedekse priesterschap: te vermanen en aan te sporen, en openbaring te ontvangen.⁹

‘Alle priesterschap is Melchizedeks, maar er zijn verschillende onderdelen of gradaties. (...) Alle profeten droegen het Melchizedeks priesterschap.’¹⁰

‘Ik adviseer iedereen om verder te streven naar volmaking en steeds diepgaander de verborgenheden van goddelijkheid te onderzoeken. Een mens kan niets voor zichzelf doen, tenzij God hem op de juiste weg leidt; en daar is het priesterschap voor.’¹¹

**Men moet van godswege gemachtigd zijn en tot
het priesterschap geordend zijn om in de
heilsverordeningen te bedienen**

Geloofsartikelen 1:5: ‘Wij geloven dat iemand van Godswege moet worden geroepen, door profetie en door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten, om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.’¹²

‘Wij geloven dat niemand een mensenziel door het evangelie het heil kan bedienen in de naam van Jezus Christus tenzij hij daartoe door openbaring van godswege is gemachtigd, of daartoe is geordend door iemand die God door openbaring heeft gezondend, zoals door Paulus is geschreven in Romeinen 10:14[-15]: “Hoe geloven [zij] in Hem, van wie zij niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker? En hoe zal men prediken zonder gezondend te zijn?” En verder vraag ik: hoe kunnen zij gezondend worden zonder openbaring, of zonder enige zichtbare manifestatie van God? In Hebreeën 5:4 staat: “En niemand matigt zichzelf die waardigheid aan, doch men wordt ertoe geroepen door God, zoals immers ook Aäron.” Dan zou ik willen vragen: hoe anders werd Aäron geroepen, dan door openbaring?’¹³

‘De engel zei tegen die goede oude Cornelius dat hij Petrus moest laten komen om te vernemen hoe hij behouden kon worden [zie Handelingen 10:21-22]: Petrus kon dopen en engelen konden dat niet — niet zolang er gezaghebbende functionarissen in het vlees waren die de sleutels van het koninkrijk of het gezag van het priesterschap droegen. Er is meer bewijs hiervan, namelijk dat Jezus zelf bij zijn verschijning aan Paulus op de weg naar Damascus niet zei hoe hij behouden kon worden. Hij had in de

‘Wij geloven dat iemand van Godswege moet worden geroepen, door profetie en door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten, om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.’

kerk ten eerste apostelen gevestigd, en ten tweede profeten, voor het werk der bediening, ter vervolmaking van de heiligen enzovoort [zie Efeziërs 4:11–12], en daar de grote regel van de hemel was dat er op aarde nooit iets gedaan zou worden zonder het geheim aan zijn dienstknechten, de profeten, te openbaren, zoals in Amos 3:7 beschreven staat, kon Paulus niet zoveel van de Heer vernemen over zijn taak in het totstandbrengen van het gewone heil van de mens als van een van Christus’ vertegenwoordigers die met dezelfde hemelse roeping van de Heer geroepen waren, en begiftigd waren met dezelfde macht van omhoog — zodat wat zij ontbonden op aarde, in de hemel ontbonden zou worden; en dat wat zij bonden op aarde, in de hemel gebonden zou worden [zie Matteüs 16:19].¹⁴

Het is een groot voorrecht om een priesterschapsambt groot te maken

‘[Het] priesterschap (...) is te illustreren met de vorm van het menselijk lichaam, dat verschillende ledematen heeft die verschillende functies hebben; alle zijn noodzakelijk en het lichaam is niet compleet als niet alle ledematen er zijn. (...) Als een priester zijn plicht begrijpt, zijn roeping en bediening, en met de Heilige Geest predikt, is zijn verheuging net zo groot alsof hij lid van het Presidium was; en zijn diensten zijn nodig in het lichaam, net als die van de leraars en diakenen.’¹⁵

Eliza R. Snow heeft geschreven: ‘[Joseph Smith gaf] instructies met betrekking tot de verschillende ambten en de noodzaak dat ieder de taken uitvoert die hem of haar zijn toegewezen en de ambten vervult waarin hij of zij is aangesteld. Hij had het over de neiging van veel mensen om de lagere ambten in de kerk oneer- vol te beschouwen en jaloers op te zien naar de status van anderen die geroepen zijn om hen te presideren; dat het de dwaas- heid en nonsens van het mensenhart was als iemand andere posities ambieerde dan God hem had aangewezen en dat het beter was als de mensen hun eigen roeping grootmaakten. (...) Ieder zou er uitsluitend naar moeten streven om zijn eigen ambt en roeping groot te maken.’¹⁶

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees op pagina 109 over Petrus, Jakobus en Johannes die het Melchizedeks priesterschap verleenden aan Joseph Smith en Oliver Cowdery. In welke opzichten zijn u en uw gezin door het terugbrengen van het Melchizedeks priesterschap gezegend?
- In dit hoofdstuk getuigt Joseph Smith van een lijn van priesterschapsgezag door een opvolging van profeten. Waarom zou het belangrijk zijn geweest dat hij daar in zijn tijd in onderwees? Waarom moeten wij die leer in deze tijd ook

begrijpen? Wat heeft de gezagslijn die Joseph Smith beschrijft te maken met de gezagslijn van een priesterschapdrager?

- Let bij het lezen van dit hoofdstuk op de manier waarop de profeet Joseph Smith de woorden *eeuwig* en *eeuwigheid* gebruikt. Wat blijkt daaruit over de aard en het belang van het priesterschap?
- Joseph Smith noemde de zegeningen die we ontvangen als we ‘gedronken hebben van de overvloed aan kennis’ in de Schriften en ‘het voordeel hebben genoten’ van het woord Gods (pp. 115–116). Hoe vergroten deze leringen uw begrip van de evangelieverordeningen?
- Neem de leringen van de profeet Joseph over het Melchizedeks priesterschap door (pp. 116–117). Bedenk in hoeverre het Melchizedeks priesterschap nodig is in alle aspecten van het evangelie. Welke gedachten en gevoelens hebt u als u op die manier aan het Melchizedeks priesterschap denkt?
- Lees de laatste twee alinea’s van het hoofdstuk (p. 120). Hoe hebt u gezien dat elk lid van de kerk een belangrijke rol in het werk van de Heer speelt? Wat kan het gevolg zijn als wij ‘jaloers opzien’ naar hen die geroepen zijn als leiders in de kerk? Bedenk wat u kunt doen om uw eigen roeping groot te maken.

Relevante teksten: Alma 13:1–12; LV 27:5–14; 84:33–44, 109–110; 107:6–20; 121:34–46

Noten

1. John Taylor, *Deseret News: Semi-Weekly*, 18 april 1882, p. 1; alinea-indeling gewijzigd.
2. John Taylor, *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 maart 1877, p. 1.
3. *History of the Church*, deel 4, p. 425; uit een verslag van een kerkconferentie, gehouden op 3 oktober 1841 te Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 oktober 1841, p. 577.
4. *History of the Church*, deel 3, pp. 85–88; uit een leerrede van Joseph Smith, ca. juli 1839 in Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
5. *History of the Church*, deel 3, pp. 388–391; uit een leerrede van Joseph Smith, ca. juli 1839 in Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
6. *History of the Church*, deel 4, pp. 207–209; uit een leerrede, opgesteld door Joseph Smith en op 5 oktober 1840 voorgelezen op een kerkconferentie in Nauvoo (Illinois).
7. *History of the Church*, deel 4, p. 207; uit een leerrede, opgesteld door Joseph Smith en op 5 oktober 1840 voorgelezen op een kerkconferentie in Nauvoo (Illinois).

8. *History of the Church*, deel 5, pp. 554–555; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
9. *History of the Church*, deel 2, p. 477; uit een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1837 in Kirtland (Ohio); opgetekend voor *Messenger and Advocate*, april 1837, p. 487.
10. Geciteerd door William Clayton in aantekeningen van een toespraak die Joseph Smith op 5 januari 1841 in Nauvoo (Illinois) hield; uit L. John Nuttall, 'Extracts from William Clayton's Private Book', p. 5, dagboeken van L. John Nuttall, 1857–1904, L. Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo (Utah); afschrift in de kerkarchieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
11. *History of the Church*, deel 6, p. 363; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
12. Geloofsartikelen 1:5.
13. Brief van Joseph Smith aan Isaac Galland, 22 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri), gepubliceerd in *Times and Seasons*, februari 1840, p. 54.
14. 'Baptism', redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 september 1842, p. 905; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
15. *History of the Church*, deel 2, p. 478; uit een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1837 in Kirtland (Ohio); opgetekend voor *Messenger and Advocate*, april 1837, p. 487.
16. *History of the Church*, deel 4, pp. 603, 606; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.

Gaven van de Geest

‘Als u het evangelie met een oprecht hart gehoorzaamt, beloof ik u in de naam van de Heer dat de gaven die onze Heiland heeft beloofd u zullen volgen.’

Uit het leven van Joseph Smith

Op het titelblad van het Boek van Mormon wordt uitgelegd hoe deze opmerkelijke Schriftuur aan de wereld ter beschikking zou worden gesteld. Lang geleden zijn de gouden platen ‘geschreven en verzegeld en in de hoede des Heren verborgen, opdat zij niet zouden worden vernietigd.’ In de laatste dagen moesten zij ‘te voorschijn [...] komen’ en vertaald worden ‘door de gave en macht Gods’. Voor de vervulling van die profetieën koos God Joseph Smith om de heilige kronieken te vertalen. Het is duidelijk dat Josephs vermogen om de oude tekens te vertalen niet door scholing kwam: hij kon uitsluitend lezen, schrijven en rekenen op het niveau van het voortgezet onderwijs. Zijn vermogen om eeuwenoude kronieken te vertalen die geschreven waren in een taal die hij niet kende, kreeg hij als een gave van God zelf.

Emma Smith, een van de eerste die haar mans werk ondersteunde door als schrijver te fungeren, getuigde van deze goddelijke gave: ‘Niemand had het manuscript kunnen dicteren, tenzij hij geïnspireerd was; want toen ik voor hem als schrijver [optrad], dicteerde [Joseph] mij urenlang; en na de maaltijd, of na een onderbreking, begon hij altijd waar hij opgehouden was zonder het manuscript in te kijken of een deel te laten voorlezen.’¹

De Heer gaf de profeet essentiële materiële hulp waardoor hij verder kon gaan met het vertaalwerk. Joseph Knight sr., vriend van de profeet, gaf Joseph meer dan eens geld en voedsel. Toen de situatie eens uiterst nijpend was geworden, reisde broeder Knight naar de woning van de profeet om Joseph en Oliver ‘een

to do you and I beheld that the fruit thereof was white
 to appear all the while saying that I had seen such an
 a part as the fruit thereof it was very good with
 doing great joy wherefore I began to be desirous that I might
 should partake of it also for I knew that it was desirable
 above all other fruit and as I cast my eyes around
 out that perhaps I might discover my journey also
 and I beheld a river of water and it ran along and it was
 near the tree of which I was pursuing the fruit and
 looked to behold from whence it came and I saw the
 head thereof a little way off and at the head thereof I
 beheld your Mother Sarah and your uncles and they
 stood as if they knew not whether they should go and
 it came to pass that I beckoned unto them and I also
 did say unto them with a loud voice that they should
 come unto me and partake of the fruit which was
 desirable above all other fruit and it came to pass that
 at they did come unto me and partake of the fruit
 also all it came to pass that I saw a river that I saw
 and I saw should come and partake of the fruit also
 therefore I cast mine eyes toward the head of the river
 that perhaps I might see them and it came to pass
 that I saw them but they would not come unto
 me and partake of the fruit and I beheld a rod of
 iron and it extended along the bank of the river
 and led to the tree in which I stood and I also saw
 a straight and narrow path which came along
 by the rod of iron unto the tree in which I stood
 and it also led by the head of the fountain unto a
 large and spacious field as if it had been a world
 but I saw numberless companies of people many of
 whom are precious persons that they may it obtain
 the path which led unto the tree in which I stood
 and it came to pass that they did come forth and com-
 menced in the path which led to the tree and it came
 to pass that they were

Deel van een pagina uit het oorspronkelijke manuscript van het Boek van Mormon.
 De getoonde tekst maakt deel uit van Lehi's verslag van zijn visioen van de
 boom des levens, dat te vinden is in 1 Nephi 8:11-23.

vat makreel en wat gelinieerd schrijfpapier' te geven, alsmede 'negen of tien schoven graan en twee of drie mud piepers [aard-appelen]'. Broeder Knight herinnerde zich later: 'Joseph en Oliver (...) kwamen thuis en troffen mij daar met de proviand, en ze waren blij, want ze hadden niets meer.'²

In april en mei 1829 werd het vertaalwerk van de profeet in zijn woning te Harmony (in Pennsylvania) regelmatig onderbroken door vervolging. Oliver Cowdery schreef een vriend, David Whitmer, over het heilige werk en vroeg hem of zij het werk bij hem thuis in Fayette (in de staat New York) mochten voortzetten. Zo gebeurde het dat de profeet en Oliver eind mei of begin juni 1829 met David Whitmer en zijn paard en wagen naar de boerderij van Davids vader, Peter Whitmer sr., reisden. In de maand juni werd in een bovenkamer van de woning van vader Whitmer de vertaling door de macht en gave Gods voltooid.

Oliver Cowdery beschreef hoe heerlijk het was om als schrijver van de profeet te fungeren: 'Dit waren dagen om nooit te vergeten — te zitten binnen het bereik van een stem die door inspiratie uit de hemel werd bevolen te spreken, wekte de allergrootste dankbaarheid op van dit hart! Dag in dag uit ging ik zonder onderbreking verder om de woorden uit zijn mond op te schrijven, terwijl hij met de Urim en Tummim (...) de geschiedenis of kroniek vertaalde die het "Boek van Mormon" heet.'³

In die periode merkte Joseph Smith dat hij de goddelijke gave alleen had als hij goed genoeg leefde om leiding van de Geest te ontvangen. David Whitmer heeft daarover verteld: 'Op een ochtend was [Joseph Smith] zich aan het klaarmaken om verder te gaan met de vertaling toen er thuis iets mis ging waardoor hij boos werd. Zijn vrouw, Emma, had iets verkeerd gedaan. Oliver en ik gingen naar boven en even later kwam Joseph ook om met de vertaling verder te gaan, maar hij kon niets doen. Hij kon geen lettergreep vertalen. Hij ging naar beneden, naar de boomgaard en smeekte de Heer om vergeving. Hij bleef ongeveer een uur weg — kwam weer naar huis, vroeg Emma om vergeving en kwam weer bij ons boven. Toen ging hij met succes verder met vertalen. Hij kon alleen maar vertalen als hij nederig en getrouw was.'⁴

De jonge profeet maakte nederig en getrouw gebruik van de gave die God hem had gegeven en tussen het begin van april en eind juni 1829 vervulde hij de schijnbaar onmogelijke taak om bijna het hele Boek van Mormon te vertalen.

Leringen van Joseph Smith

Ieder van ons krijgt gaven van de Geest en ieders gaven zijn nodig in de kerk

Geloofsartikelen 1:7: ‘Wij geloven in de gave van talen, profetie, openbaring, visioenen, gezondmaking, uitlegging van talen enzovoort.’⁵

‘Wij (...) geloven in profetie, talen, visioenen, openbaringen, gaven en genezingen; en dat deze dingen alleen met de gave van de Heilige Geest te krijgen zijn.’⁶

Amasa Potter herinnerde zich later: ‘Ik herinner me dat de profeet opstond om een groot publiek toe te spreken tussen de bomen ten westen van de tempel in Nauvoo. Hij zei dat hij zou prediken aangaande gaven van de Geest. (...) Joseph zei dat elke heilige der laatste dagen een gave had en dat de Heilige Geest die zou openbaren als hij of zij een rechtschapen leven leidde en erom vroeg.’⁷

‘Paulus zegt: “Wij geloven in de gave van talen, profetie, openbaring, visioenen, gezondmaking, uitlegging van talen enzovoort” — en: “Zijn zij allen profeten? Spreken soms allen in tongen? Vertolken zij soms allen?” Hieruit blijkt duidelijk dat niet iedereen deze gaven bezat. De een kreeg de ene gave, de andere een andere gave – ze profeteerden niet allemaal, ze spraken niet allemaal in tongen, ze verrichtten niet allemaal wonderen. Maar zij ontvingen allemaal de gave van de Heilige Geest. Soms spraken zij in tongen en profeteerden ze in de tijd van de apostelen, maar soms ook niet. (...)’

‘De kerk is een compact lichaam dat uit verschillende leden bestaat en het lijkt heel erg op het menselijk lichaam. En Paulus zegt het volgende als hij het heeft over de verschillende gaven: “Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden. En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten

eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna gaven van genezing, (bekwaamheid) om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen. Zijn allen leraars? Zijn allen bewerkstellers van wonderen? Spreken soms allen in tongen? Vertolken zij soms allen?” Het is duidelijk dat zij dat niet doen. En toch zijn allen leden van één lichaam. Alle leden van het natuurlijke lichaam zijn niet het oog, het oor, het hoofd of de hand — en toch kan het oog niet tegen het oor zeggen “Ik heb u niet nodig”; zij maken alle deel uit van de vele onderdelen van de volmaakte machine — van dat ene lichaam; en als één lid lijdt, lijden alle leden daaronder; en als één lid zich verheugt, voelen alle andere zich vereerd. [Zie 1 Korintiërs 12:9–10, 18–21, 26–30.]

‘Dit zijn dus alle gaven; zij komen van God; zij zijn afkomstig van God; zij zijn alle gaven van de Heilige Geest.’⁸

Door gehoorzaamheid en geloof ontvangen wij gaven van de Geest

‘Omdat het de mensen aan geloof ontbreekt, ontbreken de vruchten ook. Sinds het begin van de wereld heeft niemand geloof gehad zonder dat er iets mee gepaard ging. De gelovigen in de oudheid doofden hevige vuren, ontsnaptten aan het zwaard, vrouwen ontvingen hun doden levend terug enzovoort. De werelden zijn door geloof geschapen. [Zie Hebrëëen 11:3, 34–35.] Een mens zonder gaven is zonder geloof; en hij misleidt zichzelf als hij denkt dat hij ze heeft. Er is niet alleen een gebrek aan geloof onder heidenen geweest, maar ook onder hen die het christendom belijden, waardoor er een gebrek aan tongen, genezingen, profetie, profeten en apostelen is geweest.’⁹

‘Deze winter [1832–1833] heb ik doorgebracht met het vertalen van de Schriften, bijwonen van de school der profeten en deelnemen aan conferenties. Ik heb veel heerlijke momenten van verkwikking meegemaakt. De gaven die hen volgen die het evangelie geloven en gehoorzamen, als teken dat de Heer altijd dezelfde is in zijn omgang met de nederige liefhebbers en volgers van waarheid begonnen over ons uitgestort te worden, net als in de oudheid.’¹⁰

*Edward Stevenson was erbij toen Joseph Smith in 1834 predikte in Pontiac (Michigan). Hij herinnerde zich deze woorden van de profeet: 'Als u het evangelie met een oprecht hart gehoorzaamt, beloof ik u in de naam van de Heer dat de gaven die onze Heiland heeft beloofd u zullen volgen, en zo kunt u bewijzen dat ik een waar dienstknecht van God ben.'*¹¹

**Gaven van de Geest worden meestal in stilte ontvangen,
zonder uiterlijke manifestaties**

'Mensen hebben verschillende, tegenstrijdige meningen over de gave van de Heilige Geest. Sommigen zijn gewend om elke bovennatuurlijke manifestatie toe te schrijven aan de werking van de Geest Gods, terwijl anderen denken dat er helemaal geen manifestaties aan verbonden zijn en dat het slechts een ingeving van hun verstand is of een innerlijk gevoel, indruk of heimelijk getuigenis of bewijs dat de mensen hebben en dat er niet zoiets als een uiterlijke manifestatie is.

'We moeten ons er niet over verwonderen dat mensen zo onwetend zijn wat betreft de heilsbeginselen, en vooral wat betreft de aard, het ambt, de macht, de invloed, de gaven en de zegeningen van de gave van de Heilige Geest, als we bedenken dat de mensheid in het verleden eeuwenlang in grote duisternis en onwetendheid heeft verkeerd, zonder openbaring, zonder enig juist criterium om kennis te verkrijgen van de zaken Gods die men alleen door Gods Geest te weten kan komen. Vandaar dat het vaak voorkomt als ouderlingen van deze kerk prediken tot de inwoners der wereld, als zij het evangelie gehoorzamen, dat zij de gave van de Heilige Geest ontvangen en dat de mensen verwachten een of andere geweldige manifestatie te zien, groot machtsvertoon of een of ander groot wonder. (...)

'De mens is sterk geneigd om tot uitersten te gaan, vooral in godsdienstige aangelegenheden, en vandaar dat de mensen in het algemeen het een of andere wonder willen zien omdat zij anders helemaal niet in de gave van de Heilige Geest geloven. Velen denken dat als een ouderling iemand de handen oplegt, die persoon onmiddellijk moet opstaan en in talen spreken en profeteren. Dat denkbeeld heeft post gevat doordat Paulus mensen de handen

oplegde die eerder door Johannes waren gedoopt, en toen hij dat had gedaan, ‘spraken zij in tongen en profeteerden’ [zie Handelingen 19:1–6]. (...)

‘Wij geloven dat de Heilige Geest verleend wordt door oplegging van handen door hen die daartoe het gezag dragen, en dat de gave van talen en de gave van profetie gaven van de Geest zijn, en dat zij op die manier verkregen worden. Maar te zeggen dat de mensen altijd geprofeteerd hebben en in talen hebben gesproken bij de oplegging van handen, zou onwaarheid zijn, en zou strijdig zijn met het gebruik van de apostelen en in tegenstrijd met de heilige Schrift. (...)

‘Want niet alle gaven van de Geest zijn zichtbaar voor het natuurlijke gezichtsvermogen of het begrip van de mens; in feite zijn maar weinig dat. (...) Enkele zouden bij de mensen in het algemeen bekend kunnen zijn. Petrus en Johannes waren apostelen, maar de joodse rechtbank geselde hen als bedriegers. Paulus was apostel en profeet, maar toch stenigden ze hem en zetten hem in de gevangenis. Hoewel hij de gave van de Heilige Geest bezat, wisten de mensen daar niets van. Onze Heiland werd ‘met vreugdeolie gezalfd boven uw deelgenoten’ [Hebreeën 1:9], maar de mensen kenden Hem zo slecht dat ze zeiden dat Hij Beëlzebub was, en ze kruisigden Hem als bedrieger. Wie kan een dominee, leraar of evangelist aanwijzen vanwege hun uiterlijk — maar hebben zij de gave van de Heilige Geest?

‘Maar om het maar over de andere leden van de kerk te hebben en de gaven te onderzoeken die Paulus heeft genoemd, we zullen zien dat de wereld er in het algemeen niets van afweet en dat er een of twee zijn die onmiddellijk bekend zouden kunnen worden als ze alle onmiddellijk uitgestort werden bij handoplegging. In [1 Korintiërs 12:4–11] zegt Paulus: “Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in bedieningen, maar het is dezelfde Here; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt. Maar aan eenieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen. Want aan de een wordt door de Geest gegeven met wijsheid te spreken, en aan de ander met kennis te spreken krachtens dezelfde Geest; aan de een

geloof door dezelfde Geest en aan de ander gaven van genezingen door die ene Geest; aan de een werking van krachten, aan de ander profetie; aan de een het onderscheiden van geesten, en aan de ander allerlei tongen, en aan weer een ander vertolking van tongen. Doch dit alles werkt een en dezelfde Geest, die eenieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil.”

‘Er worden hier verscheidene gaven genoemd, maar welke ervan zouden een toeschouwer duidelijk worden bij de oplegging van handen? Het wijze woord en het woord van kennis zijn net zozeer gaven als ieder ander, maar als iemand deze beide gaven bezat, of ze door handoplegging kreeg, wie zou dat dan weten? Een ander zou de gave van geloof kunnen ontvangen en men zou dat net zomin weten. Of denk eens aan een man die de gave van genezing had of de macht om wonderen te verrichten, dat zou men dan niet weten; er zouden tijd en bijzondere omstandigheden voor nodig zijn om die gaven te activeren. Denk eens aan iemand die het onderscheid van geesten had, zou hij dat weten? Of als hij de uitleg van talen had, hij zou zijn mond moeten houden tenzij iemand in een onbekende taal sprak. Er zijn slechts twee gaven die zichtbaar gemaakt zouden kunnen worden — de gave van talen en de gave van profetie. Die worden het meest besproken, en toch, als iemand in een onbekende taal sprak, zouden de aanwezigen hem volgens Paulus’ getuigenis een barbaar vinden [zie 1 Korintiërs 14:11]. Ze zouden zeggen dat het gebazel was; en als hij profeteerde, dan zou het onzin worden genoemd. De gave van talen is misschien wel de minste van alle, maar toch is het de meest begeerde.

‘Dus volgens het getuigenis van de Schrift en de manifestaties van de Geest in de oudheid kon het omringende publiek er erg weinig van weten, behalve bij een uitzonderlijke gelegenheid zoals op de pinksterdag. Van de grootste, beste en nuttigste gaven zou een toeschouwer niets weten. (...)

‘De manifestaties van de gave van de Heilige Geest, de bediening van engelen of de ontwikkeling van de macht, majesteit of heerlijkheid van God werden slechts uiterst zelden in het openbaar gemanifesteerd, en dan over het algemeen aan Gods volk,

zoals de Israëlieten. Maar over het algemeen gebeurde dit als de engelen kwamen, of als God zich openbaarde, en dan is het aan individuele personen geweest, privé, in hun kamer, of in de wildernis of op het veld, en dan over het algemeen zonder lawaai of tumult. De engel verloste Petrus midden in de nacht uit de gevangenis; hij kwam ongezien door de anderen tot Paulus; hij verscheen aan Maria en Elisabeth zonder dat anderen er van wisten; hij sprak tot Johannes de Doper terwijl de andere mensen er niets van wisten.

‘Toen Elisa de strijdwagens van Israël en de ruiters ervan zag, wisten anderen daar niets van. Toen de Heer aan Abraham verscheen, was dat bij de opening van zijn tent; toen de engelen naar Lot gingen, was hij de enige die daarvan wist, wat waarschijnlijk ook geldt voor Abraham en zijn vrouw; toen de Heer aan Mozes verscheen, was dat in de brandende struik, in de tabernakel of op de bergtop; toen Elia werd meegenomen in een wagen van vuur, zag de wereld dat niet; en toen hij in een spleet van een rots was, was er een hard geluid van donder, maar de Heer was niet in de donder; er was een aardbeving, maar de Heer was niet in de aardbeving; en er was een stille, zachte stem, de stem van de Heer die zei: “Wat doet gij hier, Elia?” [Zie 1 Koningen 19:11–13.]

De Heer kan niet altijd herkend worden aan een donderend stemgeluid, aan de tentoonspreiding van zijn heerlijkheid of de manifestatie van zijn macht, en zij die zoiets het liefst willen zien, zijn daar het minst op voorbereid, en zelfs als de Heer zijn macht zou manifesteren zoals Hij voor de kinderen van Israël deed, zouden dergelijke lieden de eersten zijn om te zeggen: “God spreke niet met ons, opdat wij niet sterven” [Zie Exodus 20:19].¹²

'De macht, majesteit of heerlijkheid Gods [worden] zelden in het openbaar gemanifesteerd. (...) Als de Heer aan Abraham verscheen, was dat bij de ingang van zijn tent' [zie Genesis 18:1].

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- De Heer heeft de profeet Joseph Smith de gave gegeven om de gouden platen te vertalen (zie pp. 123–125). Heeft de Heer ú wel eens gaven gegeven om u te helpen met het uitvoeren van zijn werk?
- Wat kunnen we leren uit het verhaal dat David Whitmer op pagina 125 vertelt? Door welke ervaringen in uw eigen leven hebt u geleerd dat u uw geestelijke gaven alleen maar kunt

gebruik als u daar door uw levenswijze voor in aanmerking komt?

- Lees het onderdeel dat op pagina 126 begint. In welke opzichten heeft de kerk er baat bij dat de leden verschillende gaven van de Geest hebben? Hoe bent u door de geestelijke gaven van anderen gezegend? Hebt u wel eens mensen met verschillende gaven zien samenwerken om elkaar te helpen?
- Bestudeer het onderdeel dat begint op pagina 127. Bedenk welke geestelijke gaven u zouden sterken of u beter in staat zouden stellen om de Heer en andere mensen te dienen. Stel vast wat u kunt doen om 'ernstig naar de beste gaven [te] streven' (LV 46:8).
- Lees het onderdeel dat op pagina 128 begint. Denk na over de raad aangaande het verkrijgen van gaven van de geest, of bespreek dit onderwerp. Waarom is het belangrijk om te onthouden dat de gaven van de Geest 'slechts uiterst zelden in het openbaar gemanifesteerd' worden? (Zie p. 130.) Waarom zouden wij veel gaven van de Geest individueel en in stilte krijgen? Waarom is het belangrijk om te onthouden dat er voor veel gaven 'tijd en bijzondere omstandigheden [...] nodig zijn om [ze] te activeren'? (Zie p. 130.)
- Nu u dit hoofdstuk hebt gelezen, wat zouden volgens u enkele doelen van geestelijke gaven kunnen zijn?

Relevante teksten: 1 Korintiërs 12:1–31; 3 Nephi 29:6; Moroni 10:6–23; LV 46:8–33

Noten

1. Emma Smith, in een interview met Joseph Smith III, februari 1879, *Saints' Herald* (tijdschrift, uitgegeven door de voormalige Gereorganiseerde Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, nu de Gemeenschap van Christus), 1 oktober 1879, p. 290.
2. Joseph Knight, *Memoires*, p. 6, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
3. Oliver Cowdery, aangehaald in *Geschiedenis van Joseph Smith* 1:71; uit een brief van Oliver Cowdery aan William W. Phelps, 7 september 1834, Norton (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, oktober 1834, p. 14.
4. David Whitmer, in een interview met William H. Kelley en George A. Blakeslee, 15 september 1881, *Saints' Herald*, 1 maart 1882, p. 68.
5. Geloofsartikelen 1:7.

6. *History of the Church*, deel 5, p. 27; uit 'Gift of the Holy Ghost', hoofdartikel in *Times and Seasons*, 15 juni 1842, p. 823; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
7. Amasa Potter, 'A Reminiscence of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 15 februari 1894, p. 132.
8. *History of the Church*, deel 5, pp. 28–29; uit 'Gift of the Holy Ghost', hoofdartikel in *Times and Seasons*, 15 juni 1842, pp. 823–824; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
9. *History of the Church*, deel 5, p. 218; uit instructies die Joseph Smith op 19 april 1843 in Nauvoo (Illinois) heeft gegeven; opgetekend door Willard Richards.
10. *History of the Church*, deel 1, p. 322; datums tussen haakjes in het origineel; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 270, kerkarchieven.
11. Aangehaald door Edward Stevenson, *Reminiscences of Joseph, the Prophet, and the Coming Forth of the Book of Mormon*, (1893), p. 4.
12. *History of the Church*, deel 5, pp. 26–31; tekst tussen haakjes in tweede alinea in het origineel; alinea-indeling gewijzigd; uit 'Gift of the Holy Ghost', hoofdartikel in *Times and Seasons*, 15 juni 1842, pp. 823–825; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.

Gebed en persoonlijke openbaring

‘Kinderen van God hebben het voorrecht om tot God te komen en openbaring te ontvangen.’

Uit het leven van Joseph Smith

Toen de maand juni in het jaar 1829 aanbrak, hadden veel belangrijke gebeurtenissen in de voortgang van de herstelling van het evangelie al plaatsgevonden. De hemelen waren opengegaan ten tijde van het eerste visioen en God had weer tot de mens op aarde gesproken. De profeet Joseph Smith had de platen van het Boek van Mormon ontvangen en was de heilige boodschap ervan aan het vertalen. Het heilig priesterschap was hersteld en de verordening van de doop was Gods kinderen weer ter beschikking gesteld. Al die gebeurtenissen hadden plaatsgevonden in antwoord op gebeden van de profeet waarin hij om leiding van de Heer vroeg.

Toen het vertaalwerk ten einde liep, vroeg de profeet de Heer nogmaals om aanwijzingen. Omdat Moroni Joseph opdracht had gegeven om de platen aan niemand te laten zien, tenzij hij daartoe het gebod kreeg, had de profeet zich tijdens de vertaling van de platen erg eenzaam gevoeld, en zwaar belast met deze verantwoordelijkheid. Maar hij ontdekte in de kroniek zelf dat de Heer drie bijzondere getuigen zou verschaffen die tot de wereld zouden getuigen dat het Boek van Mormon waar was (zie 2 Nephi 11:3; Ether 5:2–4).

Joseph Smith herinnerde zich later: ‘Bijna onmiddellijk toen we dat hadden ontdekt, wilden Oliver Cowdery, David Whitmer en (...) Martin Harris (die naar onze voortgang met het werk was komen informeren) dat ik bij de Heer informeerde of zij misschien het voorrecht mochten ontvangen om de drie bijzondere

In juni 1829 hadden Oliver Cowdery, David Whitmer en Joseph Smith het voorrecht om Moroni en de gouden platen te zien. Korte tijd later op diezelfde dag zag ook Martin Harris de engel en de platen.

getuigen te zijn.¹ De profeet bad om leiding en ontving een openbaring met de instructie dat de drie mannen de platen, de Urim en Tummim en de Liahona zouden mogen zien (zie IV 17).

Enkele dagen later ging de profeet met de drie mannen naar het bos bij de woning van de familie Whitmer in Fayette (New York) en begon te bidden dat dit grote voorrecht aan hen verleend mocht worden. Martin had het gevoel dat hij het niet waardig was en trok zich terug. De profeet vertelt wat er toen gebeurde: ‘Wij (...) waren nog maar enkele minuten in gebed toen we een licht boven ons in de lucht zagen dat uitzonderlijk fel was, en zie, er stond een engel [Moroni] voor ons. Hij had de platen in zijn handen waarom wij gebeden hadden of we ze mochten zien. Hij draaide de bladzijden een voor een om zodat wij ze konden zien en de graveerselen erop duidelijk konden onderscheiden.’² De mannen hoorden ook de stem van God die getuigde van de waarheid van de vertaling en hen gebood om te getuigen van wat zij hadden gezien en gehoord. Joseph ging vervolgens op zoek naar Martin, die elders in het bos aan het bidden was. Ze baden samen en kregen hetzelfde visioen en hoorden dezelfde stem.

De moeder van Joseph Smith, die toen met haar man in Fayette op bezoek was bij de profeet, beschreef haar zoons vreugde en opluchting na deze manifestatie: ‘Toen Joseph binnenkwam [in het huis van de familie Whitmer] liet hij zich naast mij op de grond vallen. “Vader! Moeder!”, zei hij, “U weet niet hoe blij ik ben. De Heer heeft ervoor gezorgd dat drie andere mensen dan ikzelf de platen hebben gezien, en zij hebben een engel gezien, en zullen moeten getuigen van de waarheid van wat ik heb gezegd, want zij weten nu zelf dat ik er niet op uit ben om de mensen te misleiden. En ik heb het gevoel dat ik van een verschrikkelijke last ben bevrijd die ik bijna niet kon verdragen. Maar nu zullen zij een deel ervan moeten dragen, en het verheugt mijn ziel dat ik niet meer helemaal alleen in de wereld ben.”’³

Joseph Smith wendde zich in de loop van zijn leven vaak in gebed tot God en vroeg Hem om de hulp en de leiding die hij nodig had. Een kerklid herinnerde zich dat hij hem in Kirtland

(Ohio) hoorde bidden op een moment dat hij grote moeilijkheden had: ‘Nooit eerder had ik een man zijn Maker horen aanspreken alsof Hij daar aanwezig was en als een vriendelijke vader wilde luisteren naar de zorgen van een plichtsgetrouw kind. (...) Er was geen sprake van vertoon, geen verheffing van stem zoals bij enthousiasme het geval is, maar hij sprak op gewone gesprekstoon, zoals iemand tot een vriend zou spreken. Het leek mij toe dat ik, als de sluier zou worden weggenomen, de Heer zou kunnen zien staan voor de nederigste van al zijn dienstknechten die ik ooit had gezien.’⁴

Leringen van Joseph Smith

God zal onze gebeden verhoren en nu net zo tot ons spreken als hij tot de eerste heiligen sprak

‘Daar de Heer de wereld nooit in enige vroegere openbaring te verstaan heeft gegeven dat Hij voor altijd heeft opgehouden tot zijn schepselen te spreken wanneer zij Hem op de juiste wijze benaderen, waarom wordt het dan als ongelooflijk beschouwd dat het Hem in deze laatste tijd weer behaagt om over hun heil tot hen te spreken?

‘Misschien verbaast deze bewering van mij u, over het heil van deze schepselen in deze laatste tijd, daar wij al een dik boek met zijn woord hebben dat Hij ons eerder heeft gegeven. Maar u zult toegeven dat de woorden die tot Noach werden gesproken Abraham niet genoeg waren, noch werd er van Abraham verwacht dat hij zijn geboorteland verliet en een erfdeel zocht in een vreemd land op grond van wat Noach had gezegd — in plaats daarvan kreeg hij zelf beloften van de Heer en leefde hij zo volmaakt dat hij de vriend van God werd genoemd. Van Isaak, het beloofde zaad, werd niet verwacht dat hij zijn hoop baseerde op de beloften die aan zijn vader, Abraham, gedaan waren, maar hij had het voorrecht om zijn goedkeuring door de hemel rechtstreeks door de stem van de Heer bevestigd te krijgen.

‘Als iemand kan leven volgens de openbaringen die iemand anders heeft gekregen, zou ik met recht kunnen vragen, waarom was het dan nodig dat de Heer tot Isaak sprak, zoals is opgetekend in Genesis 26? Want daar herhaalt de Heer de eed, of liever

gezegd belooft Hij opnieuw, wat Hij voorheen al voor Abraham had gezworen. Waarom die herhaling tegenover Isaak? Waarom gold de eerste belofte niet met even grote zekerheid voor Isaak als voor Abraham? Was Isaak niet Abrahams zoon? En kon hij niet onvoorwaardelijk vertrouwen op het woord van zijn vader als man Gods? U zou kunnen zeggen dat hij een bijzonder man was, anders dan andere mensen in deze laatste tijd; en dat de Heer hem daarom begunstigde met bijzondere, afwijkende zegeningen, daar hij anders was dan mensen in deze tijd. Ik geef toe dat hij een bijzonder man was en dat hij niet alleen bijzonder werd gezegend, maar rijkelijk gezegend. Maar alle bijzondere eigenschappen die ik in de man kan ontdekken, of alle verschillen tussen hem en de mensen in deze tijd, houden in dat hij heiliger en volmaakter voor God was en dat hij tot de Heer kwam met een zuiverder hart en meer geloof dan mensen in deze tijd.

‘Datzelfde geldt voor de geschiedenis van Jakob. Waarom sprak de Heer tot hem over dezelfde belofte die al eerder aan Abraham was gedaan en hernieuwd tegenover Isaak? Waarom kon Jakob niet tevreden zijn met het woord dat tot zijn vaderen gesproken was?

‘Toen de tijd van de belofte aangaande de verlossing van de kinderen Israëls uit het land Egypte nabij was, waarom moest de Heer toen nog tot hen beginnen te spreken? De belofte of het woord aan Abraham was dat zijn zaad vierhonderd jaar lang in slavernij zou dienen en dat zij er daarna aan zouden ontkomen. Waarom vertrouwden zij niet op deze belofte en gingen zij, na vierhonderd jaar lang in Egyptische slavernij te zijn geweest, niet weg zonder op nadere openbaring te wachten, uitsluitend handelend naar de belofte aan Abraham dat zij uit slavernij zouden komen? (...)

‘(...) Ik kan geloven dat Henoch met God wandelde. Ik kan geloven dat Abraham nauw contact met God had en met engelen sprak. Ik kan geloven dat Isaak een hernieuwing ontving van het verbond dat de Heer rechtstreeks middels zijn eigen stem met Abraham sloot. Ik kan geloven dat Jakob met heilige engelen sprak en het woord van zijn Maker hoorde, dat hij met de engel worstelde tot hij overwon en een zegen verkreeg. Ik kan

geloven dat Elia in een vurige strijdswagen met vurige paarden in de hemel werd opgenomen. Ik kan geloven dat de heiligen de Heer zagen en na zijn herrijzenis van aangezicht tot aangezicht met Hem spraken. Ik kan geloven dat de Hebreeuwse kerk tot de berg Zion ging, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot ontelbare aantallen engelen. Ik kan geloven dat zij de eeuwigheid in keken en de Rechter van allen zagen, en Jezus, de Middelaar van het nieuwe verbond.

‘Maar verkrijg ik hiermee een verzekering, of zweef ik hiermee naar de sferen van de eeuwigheid met mijn klederen rein, zuiver en wit? Of moet ik eigenlijk niet voor mijzelf, door mijn eigen geloof en ijverige naleving van de geboden van de Heer, een verzekering van mijn eigen heil verkrijgen? En heb ik niet hetzelfde voorrecht als de heiligen in de oudheid? En zal de Heer mijn gebeden niet verhoren en luisteren naar mijn uitroepen zoals Hij naar die van hen luisterde, als ik tot Hem kom zoals zij?’⁵

We kunnen bidden over alles wat wij doen

Sarah Granger Kimball vertelt: ‘Toen Joseph Smith de broeders (...) in de school der profeten onderwees, zei hij dat ze moesten bidden over alles wat zij deden.’⁶

‘Streef ernaar God te leren kennen in uw binnenkamer, roep Hem aan in het veld. Volg de aanwijzingen van het Boek van Mormon en bid over en voor uw gezinsleden, uw vee, uw kuddes, uw maïs en al wat u bezit [zie Alma 34:18–27]; vraag God om een zegen over al uw werk en al wat u doet.’⁷

‘Verslap niet in het uitvoeren van de taken in uw gezin, maar roep God aan voor zijn zegeningen aan u en uw gezin — uw vee en kuddes, en al wat u bezit — opdat u vrede en voorspoed moogt hebben — en als u dat doet, “bid [Zion] vrede toe”, want zij die haar liefhebben, zullen voorspoedig zijn [zie Psalmen 122:6].’⁸

Uit een gebed dat de profet in augustus 1842 optekende, blijkt zijn verlangen naar wijsheid van God: ‘O Gij die het hart van alle mensen ziet en kent (...), zie nu neer op uw dienstknecht Joseph en laat meer geloof in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, op hem bevestigd worden dan uw dienstknecht

‘Verflauw niet in het uitvoeren van uw gezinstaken, maar roep God aan om zijn zegeningen voor u en uw gezin.’

ooit heeft gehad, ja het geloof van Elia; en laat de lamp van het eeuwige leven in zijn hart aangestoken worden om nooit meer weggenomen te worden; en laat de woorden van het eeuwige leven uitgestort worden op uw dienstknecht opdat hij uw wil, uw instellingen, uw geboden en uw oordelen mag weten en ze uitvoeren. Mogen uw goddelijke genade, heerlijkheid en eer, in uw overvloedige barmhartigheid, macht en goedheid, zich zoals de dauw op de berg Hermon afzetten op het hoofd van uw dienstknecht.’⁹

Als wij bidden in geloof en eenvoud, krijgen we de zegeningen die onze hemelse Vader voor ons heeft

‘Smeek bij de genadetroon dat de Geest van de Heer altijd op u mag rusten. Bedenk dat wij niets kunnen ontvangen als wij niet vragen; vraag daarom in geloof en u zult de zegeningen ontvangen die God voor u heeft. Bid niet met een begeerlijk hart opdat u uw lusten kunt bevredigen, maar bid ernstig om de beste gaven [zie LV 46:8–9].’¹⁰

‘Deugd is een van de voornaamste beginselen die ons in staat stellen vertrouwen te hebben in het benaderen van onze Vader die in de hemel is om Hem wijsheid te vragen. Daarom, als u dit beginsel in uw hart wilt koesteren, kunt u het Hem met alle vertrouwen vragen en het zal op uw hoofd worden uitgestort [zie LV 121:45–46].’¹¹

‘Laat de gebeden van de heiligen ten hemel stijgen opdat zij de oren van de Here Sabaoth mogen bereiken, want de effectieve gebeden van de rechtschapenen vermogen veel [zie Jakobus 5:16].’¹²

Henry W. Bigler vertelde ooit: ‘Ik hoorde Joseph Smith eens spreken over bidden tot onze Vader in de hemel. Hij zei: “Houd het eenvoudig en simpel en vraag wat u wilt, net zoals u naar een buurman zou gaan en zou zeggen: Ik wil uw paard lenen om naar [de] molen te gaan.”’¹³

Door de Heilige Geest kunnen we individuele openbaring ontvangen

‘Kinderen van God hebben het voorrecht om God te benaderen en openbaring te ontvangen. (...) God is geen aanzienner des persoons; wij hebben allen hetzelfde voorrecht.’¹⁴

‘Wij geloven dat wij recht hebben op openbaringen, visioenen en dromen van God, onze hemelse Vader; en op licht en intelligentie, door de gave van de Heilige Geest, in de naam van Jezus Christus, over alle onderwerpen met betrekking tot ons geestelijk welzijn; althans, als we zijn geboden onderhouden zodat we het waardig zijn in zijn ogen.’¹⁵

‘Het kan nuttig zijn de eerste aanwijzing van de geest van openbaring op te merken; bijvoorbeeld wanneer u voelt dat u zuivere intelligentie toevloeit, kunt u plotselinge invallen krijgen. Als u dat opmerkt, kan het zijn dat u het diezelfde dag of spoedig daarna ziet gebeuren; (d.w.z.) de zaken die u door de Geest van God werden ingegeven, zullen gebeuren; en door de Geest van God te onderkennen en te begrijpen, groeit u in het beginsel openbaring, totdat u volmaakt wordt in Christus Jezus.’¹⁶

‘Ik heb een oud exemplaar van het Nieuwe Testament in het Latijns, Hebreeuws, Duits en Grieks. (...) Ik dank God dat ik dat oude boek heb; maar ik dank Hem nog meer voor de gave van de Heilige Geest. Ik heb het oudste boek in de wereld; maar ik heb het oudste boek in mijn hart, namelijk de gave van de Heilige Geest. (...) De Heilige Geest is in mij en begrijpt meer dan de hele wereld; en ik zal er omgang mee hebben.’¹⁷

‘Niemand kan de Heilige Geest ontvangen zonder openbaringen te ontvangen. De Heilige Geest is een openbaarder.’¹⁸

*John Taylor, die destijds president van het Quorum der Twaalf was, zei ooit: ‘Ik herinner me een opmerking die Joseph Smith wel veertig jaar geleden eens tegen mij maakte nog goed. Hij zei: “Ouderling Taylor, u hebt zich laten dopen, u hebt door handoplegging de Heilige Geest ontvangen en u bent tot het heilig priesterschap geordend. Als u de ingevingen van die Geest blijft volgen, zal die u altijd ten goede leiden. Soms kan dat indruisen tegen uw eigen mening; trek u daar niets van aan, volg zijn ingevingen; en als u zich houdt aan zijn influisteringen, zal dat zich uiteindelijk in u ontwikkelen tot een beginsel van openbaring, zodat u alles zult weten.”*¹⁹

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Let op hoe belangrijk het gebed was in de ervaringen van Joseph Smith en de drie getuigen van het Boek van Mormon (zie pp. 135–137). Welke invloed heeft het gebed gehad op uw eigen ervaringen met het Boek van Mormon? Welke andere aspecten van uw leven worden door het gebed beïnvloed?
- Welke gedachten en gevoelens hebt u bij het lezen van de onderste alinea die begint op pagina 137? Denk na over die uitspraak en bedenk wat u kunt doen om de manier te verbeteren waarop u uw ‘Maker aanspreekt’.

- Waarom kunnen we ons niet uitsluitend op openbaringen uit het verleden verlaten? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 138–140.) Waarom hebben we voortdurend individuele openbaring nodig?
- Lees het onderdeel dat begint op pagina 140. Kijk wat de profeet ons leert over de vragen *wanneer* we moeten bidden en *waarover*. Wat kunt u daarvan leren om uw eigen gebeden te verbeteren? Hoe zou een gezin er het gezinsgebed mee kunnen verbeteren?
- Bestudeer de leringen van de profeet op de pagina's 141–142 over de vraag *hoe* we moeten bidden. Waarom is het goed om 'eenvoudige en simpele' bewoordingen te gebruiken bij het bidden? Hoe komt het dat we door een rechtschapen levenswijze vertrouwen krijgen in het in gebed benaderen van onze hemelse Vader? Waardoor hebt u een getuigenis gekregen dat God gebeden hoort en verhoort?
- Lees de onderste volledige alinea op pagina 142. Wanneer hebt u iets gehad aan het merken van 'de eerste aanwijzing' van de Geest aan u? Hoe kunnen we leren om de influisteringen van de Geest onmiddellijk te herkennen?

Relevante teksten: 1 Koningen 19:11–12; Jakobus 1:5–6; Helaman 5:30; 3 Nephi 18:18–21; LV 6:22–23; 8:2–3; 88:63–65

Noten

1. *History of the Church*, deel 1, pp. 52–53; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 23, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah, VS).
2. *History of the Church*, deel 1, p. 54; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, pp. 24–25, kerkarchieven.
3. Lucy Mack Smith, 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', manuscript uit 1844–1845, boek 8, p. 11, kerkelijke archieven.
4. Daniel Tyler, 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 15 februari 1892, p. 127.
5. Brief van Joseph Smith aan Silas Smith, 26 september 1833, Kirtland (Ohio); uit 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', Lucy Mack Smith, manuscript uit 1845, pp. 229–232, kerkarchieven.
6. Sarah Granger Kimball, uit 'R. S. Report', *Woman's Exponent*, 15 augustus 1892, p. 30.
7. *History of the Church*, deel 5, p. 31; uit 'Gift of the Holy Ghost', hoofdartikel in *Times and Seasons*, 15 juni 1842, p. 825; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
8. 'To the Saints of God', redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 oktober 1842, p. 952; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.

9. *History of the Church*, deel 5, pp. 127–128; alinea-indeling gewijzigd; uit een notitie in het dagboek van Joseph Smith, 23 augustus 1842, vlakbij Nauvoo (Illinois); deze notitie is onterecht 22 augustus 1842 geda-teerd in *History of the Church*.
10. Brief van Joseph Smith en John Whitmer aan de heiligen in Colesville (New York), 20 augustus 1830, Harmony (Pennsylvania). In: Newel Knight, *Autobiography and Journal*, ca. 1846–1847, p. 129, kerkarchieven.
11. Verklaring die Joseph Smith in februari 1840 in Philadelphia (Pennsylvania) heeft geschreven; origineel in privébezit.
12. *History of the Church*, deel 6, p. 303; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.
13. Henry W. Bigler, uit 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 1 maart 1892, pp. 151–152.
14. Leerrede van Joseph Smith, ca. juli 1839 in Commerce (Illinois); opgete-kend door Willard Richards, uit Willard Richards, *Pocket Companion*, pp. 75, 78–79, kerkarchieven.
15. Brief van Joseph Smith aan Isaac Galland, 22 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri), gepubliceerd in *Times and Seasons*, februari 1840, p. 54.
16. *History of the Church*, deel 3, p. 381; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 juni 1839 in Commerce (Illinois); uit een verslag van Willard Richards.
17. *History of the Church*, deel 6, pp. 307–308; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith, 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.
18. *History of the Church*, deel 6, p. 58; uit een leerrede van Joseph Smith, 15 oktober 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
19. John Taylor, *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 januari 1878, p. 1.

Laat in de zomer van 1829 gingen Joseph Smith, Martin Harris en verschillende anderen naar de drukker van het Boek van Mormon, Egbert B. Grandin, om de drukproef van het titelblad van het Boek van Mormon te inspecteren, de eerste bladzijde die zou worden gedrukt van het boek.

De oprichting en bestemming van de ware en levende kerk

‘U weet niet meer van de bestemming van deze kerk en koninkrijk dan een baby die op zijn moeders schoot ligt. U begrijpt het niet. (...) Deze kerk zal Noord- en Zuid-Amerika vullen — ze zal de wereld vullen.’

Uit het leven van Joseph Smith

In juni 1829 voltooide de profeet Joseph Smith de vertaling van het Boek van Mormon. ‘Toen de vertaling bijna klaar was’, verklaarde de profeet, ‘gingen we naar Palmyra, Wayne Country (New York), legden het auteursrecht vast en kwamen met de heer Egbert B. Grandin overeen dat hij tegen betaling van drieduizend dollar vijfduizend exemplaren zou drukken.’¹ Egbert B. Grandin was een jonge man, een jaar jonger dan Joseph Smith, die eigenaar was van een drukkerij in Palmyra. Hij had een nieuw soort pers aangeschaft waarmee aanzienlijk sneller gedrukt kon worden. Het was opmerkelijk dat de profeet in het landelijke Palmyra een drukker wist te vinden met een pers waarop zoveel exemplaren van een dik boek als het Boek van Mormon konden worden gedrukt. Daar het drukken van het Boek van Mormon een groot en duur project was, verhypotheceerde Martin Harris zijn boerderij aan de heer Grandin als waarborg voor de drukkosten.

Laat in de zomer van 1829 gingen Joseph Smith, Martin Harris en verschillende anderen naar de drukkerij om de drukproef van het titelblad van het Boek van Mormon te inspecteren, de eerste bladzijde van het boek die zou worden gedrukt. Toen de profeet aangaf tevreden te zijn met het uiterlijk van het blad, werd er direct met drukken begonnen. Het kostte drukkerij Grandin zeven maanden om het Boek van Mormon te drukken. De eerste

exemplaren waren op 26 maart 1830 beschikbaar voor het publiek.

Eens de vertaling en druk van het Boek van Mormon achter de rug kon Joseph Smith de kerk stichten. In de openbaring die nu in afdeling 20 van de Leer en Verbonden staat, openbaarde de Heer ‘ons de precieze datum waarop wij, naar zijn wil en gebod, zijn kerk op aarde moesten oprichten.’² De genoemde datum was 6 april 1830.

‘Wij (...) lieten onze broeders weten’, schreef de profeet, ‘dat we een gebod hadden gekregen om de kerk op te richten; en dienaangaande kwamen we (zes in getal) op dinsdag 6 april 1830 bijeen in het huis van de heer Peter Whitmer sr.’³ Ongeveer zestig mensen zaten, verdeeld over twee kamers, samengepakt in de woning van Whitmer in Fayette (New York). Zes van de aanwezige mannen werden aangewezen als stichters van de nieuwe kerk om aan de wet van de staat New York te voldoen — de profeet Joseph Smith, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Peter Whitmer jr., Samuel Smith, en David Whitmer.⁴

Hoewel de kerk in het begin heel klein was, had Joseph Smith profetisch inzicht in haar verheven bestemming. Wilford Woodruff herinnerde zich dat de profeet in april 1834 de broeders in een priesterschapsbijeenkomst in Kirtland (Ohio) in wilde laten zien hoe groot het koninkrijk Gods op aarde zou worden:

‘De profeet riep allen die het priesterschap droegen bijeen in het houten schooltje bij zijn huis. Het was een klein gebouw, misschien maar vijf bij vijf meter. Maar alle priestersdragers van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Kirtland pasten erin. (...) Toen we bijeengekomen waren, riep de profeet de ouderlingen Israëls op om met hem te getuigen van dit werk. (...) Toen ze dat gedaan hadden, zei de profeet: “Broeders, ik ben vanavond zeer opgebouwd en heb veel geleerd van uw getuigenissen, maar ik wil ten overstaan van de Heer tot u zeggen dat u niet meer van de bestemming van deze kerk en koninkrijk weet, dan een baby die op zijn moeders schoot ligt. U begrijpt het niet.” Ik was nogal verbaasd. Hij zei: “We zien hier vanavond maar een handjevol priestersdragers, maar deze kerk zal Noord- en Zuid-Amerika vullen — ze zal de wereld vullen.”’⁵

Leringen van Joseph Smith

In de bedeling van de volheid der tijden heeft Joseph Smith de ware kerk van Jezus Christus opgericht.

Joseph Smith heeft het verloop van de bijeenkomst op 6 april 1830, waarin de kerk werd opgericht, opgetekend: ‘Na de bijeenkomst met een plechtig gebed tot onze hemelse Vader te hebben geopend, vroegen we onze broeders vervolgens, overeenkomstig het gebod dat we eerder hadden gekregen, of zij ons aannamen als hun leermeesters in de zaken van het koninkrijk Gods, en of zij ermee akkoord gingen dat wij een kerk oprichtten overeenkomstig het eerder genoemde gebod. Zij stemden daar unaniem mee in.

‘Daarna legde ik Oliver Cowdery de handen op en ordende hem tot ouderling in de “Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen”, waarna hij mij eveneens tot ouderling van voornoemde kerk ordende. Daarna namen wij brood, braken en zegenden het; vervolgens ook wijn, zegenden die en dronken die met hen. Daarna legden wij elk daar aanwezig lid van de kerk de handen op, opdat zij de gave van de Heilige Geest konden ontvangen en tot lid van de kerk van Christus konden worden bevestigd. De Heilige Geest werd in grote mate op ons uitgestort — sommigen profeteerden, terwijl wij allen de Heer prezen en ons buitengewoon verheugden. (...)

‘Toen riepen we andere broeders naar voren en ordenden hen tot verschillende ambten in het priesterschap, naar de Geest ons ingaf. En na een fijne tijd waarin wij de macht en zegeningen van de Heilige Geest voelden en ervoeren dankzij de genade die God ons had verleend, sloten we de vergadering in de verheugende wetenschap dat wij nu lid waren van “De Kerk van Jezus Christus”, opgericht overeenkomstig de geboden en openbaringen die Hij ons in de laatste dagen heeft gegeven en overeenkomstig de orde van de kerk die in het Nieuwe Testament staat opgetekend.’⁶

In de eerste algemene conferentie van de kerk, op 9 juni 1830 gehouden te Fayette (New York), werd het avondmaal bediend, verscheidene mensen werden tot lid van de kerk bevestigd, anderen werden tot ambten in het priesterschap geordend en

de Heilige Geest werd op de heiligen uitgestort. De profeet Joseph Smith heeft geschreven: ‘Dergelijke taferelen vulden ons hart met onuitsprekelijke vreugde, ontzag en bewondering voor de Almachtige, dankzij wie wij, ten gunste van de menskeninderen, genadiglijk betrokken zijn bij de totstandbrenging van alle genietingen van de glorierijke zegeningen die in deze tijd op ons werden uitgestort. Dat we ons in dezelfde orde en organisatie opgenomen voelden als de apostelen van weleer; om het belang en de plechtige aard van dergelijke gebeurtenissen te beseffen; en om getuige te zijn van het priesterschap en met onze eigen zintuigen de glorieuze manifestaties en machten ervan te ervaren, evenals de gaven en zegeningen van de Heilige Geest, en de goedheid en goedgunstigheid van een barmhartige God jegens hen die het eeuwig evangelie van onze Heer Jezus Christus gehoorzamen — dat alles bij elkaar veroorzaakte in ons gevoelens van innige dankbaarheid en inspireerde ons met een nieuwe ijver en energie aangaande de waarheid.’⁷

Christus’ kerk is volgens de orde van God opgericht.

‘Christus was het hoofd van de kerk, de hoeksteen, de geestelijke rots waarop de kerk was gebouwd, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen [zie Matteüs 16:18; Efeziërs 2:20]. Hij bouwde het koninkrijk op, koos apostelen en ordende hen tot het Melchizedeks priesterschap, waarmee Hij hun van het gezag voorzag om de verordeningen van het evangelie te bedienen.’⁸

“En [Christus] heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars’ [Efeziërs 4:11]. En hoe werden de apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars gekozen? Door profetie (openbaring) en door handoplegging — door goddelijke communicatie en een door God voorgeschreven verordening — door middel van het priesterschap, ingesteld volgens de orde van God, op goddelijk bevel.’⁹

‘[Het Boek van Mormon] vermeldt dat de Heiland na zijn opstanding op dit [Amerikaanse] vasteland is verschenen; dat Hij zijn evangelie met alle volheid, rijkdom, macht en zegeningen heeft gevestigd; dat er apostelen, profeten, herders, leraars en evangelisten waren; dezelfde orde, hetzelfde priesterschap,

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is op 6 april 1830 officieel door de profeet Joseph Smith gesticht. Dat gebeurde in het huis van Peter Whitmer sr: in Fayette (New York). De kerk in de laatste dagen is op dezelfde manier georganiseerd als de kerk in de tijd van de Heiland, met 'apostelen, profeten, herders, leraars, evangelisten enzovoort.'

dezelfde verordeningen, gaven, machten en zegeningen, die ook op het oostelijk halfrond ontvangen waren.'¹⁰

'Een evangelist is een patriarch. (...) Waar de kerk van Christus op aarde is, dient er een patriarch te zijn ten gunste van het nageslacht van de heiligen, zoals in het geval van Jakob, die zijn zoons een patriarchale zegen heeft gegeven.'¹¹

Geloofsartikelen 1:6: 'Wij geloven in dezelfde organisatie die in de vroegchristelijke kerk bestond, namelijk: apostelen, profeten, herders, leraars, evangelisten enzovoort.'¹²

**De kerk wordt geleid door het Eerste Presidium,
het Quorum der Twaalf Apostelen en de
Quorums der Zeventig.**

‘Ik geloof stellig in de profeten en apostelen, waarvan Jezus Christus zelf de hoeksteen is, en spreek als gezaghebbende onder hen, en niet als de schriftgeleerden.’¹³

‘De presidenten of het [Eerste] Presidium leiden de kerk, en openbaringen over de zin en wil van God aan de kerk dienen door het Presidium te worden ontvangen. Dat is de orde van de hemel, en het gezag en het voorrecht van [het Melchizedeks] priesterschap.’¹⁴

‘Wat is er aan de roeping van deze twaalf apostelen zo belangrijk en anders dan aan de andere roepingen of functionarissen in de kerk? (...) Zij zijn de twaalf apostelen, geroepen tot de functie van de rondreizende hoge raad, die de kerkgemeenten van de heiligen presideren. (...) Zij bezitten de sleutels van deze bediening, om voor alle volken de deur naar het koninkrijk der hemelen te openen en het evangelie aan ieder schepsel te prediken. Dit is de macht, het gezag, en de kracht van hun apostelschap.’¹⁵

Orson Pratt, die later lid van het Quorum der Twaalf Apostelen werd, herinnerde zich: ‘Het Quorum der Twaalf Apostelen is op aanwijzing van de Heer (...) ingesteld, en heeft tot taak het evangelie tot de volken te prediken, eerst tot de andere volken, daarna tot de Joden. De priesterschap werd na de bouw van de Kirtlandtempel in vergadering bijeengeroepen, waarna de profeet Joseph over de twaalf apostelen zei dat zij het apostelschap hadden ontvangen met alle bijbehorende bevoegdheden, net als de apostelen van weleer.’¹⁶

Wilford Woodruff, vierde president van de kerk, heeft verklaard: ‘Joseph riep twaalf apostelen. Wie waren zij? De Heer zei tegen hem: “De Twaalf zijn zij die het verlangen zullen hebben mijn naam op zich te nemen met een volmaakt voornemen des harten. En indien zij het verlangen hebben mijn naam op zich te nemen met een volmaakt voornemen des harten, zijn zij geroepen om uit te gaan in de gehele wereld om mijn evangelie tot ieder schepsel te prediken.” [LV 18:27–28.] (...) Toen de profeet

Joseph het Quorum der Twaalf Apostelen oprichtte, leerde hij hun [het] beginsel van saamhorigheid. Hij gaf hun te verstaan dat ze één van hart en één van geest moesten zijn, en dat zij de naam van Christus volledig op zich moesten nemen; en als God hun een gebod gaf, moesten zij het onverwijld uitvoeren.¹⁷

‘De zeventigers vormen rondreizende quorums, om in de gehele wereld uit te gaan, waar de twaalf apostelen hen ook naartoe zenden.’¹⁸

‘De zeventigers zijn niet geroepen om de tafels te bedienen [zie Handelingen 6:1–2], (...) maar zij dienen het evangelie te prediken en de [kerkgemeenten] op te bouwen, en anderen, die niet tot die quorums behoren, namelijk hogepriesters, aan te stellen om [de kerkgemeenten] te presideren. Ook de Twaalf (...) dragen de sleutels van het koninkrijk naar alle naties, ontsluiten daar de deur van het evangelie, en dragen de zeventigers op om hun werk op te volgen en hun assistentie te verlenen.’¹⁹

**Hoewel kwade machten uit zijn op de vernietiging
van de kerk, ‘kan geen onheilige hand [...] de
voortgang van dit werk stuiten.’**

‘Sinds de oprichting van de Kerk van Christus (...) op 6 april 1830 hebben wij met groot genoegen gadeslagen dat de waarheid zich over ons land verspreidt, niettegenstaande haar vijanden alles in het werk gesteld hebben om haar groei te verhinderen; ofschoon boze en sluwe mannen eensgezind geprobeerd hebben de schuldelozen te vernietigen, (...) desondanks verspreidt het evangelie zich in volle glorie en treden er dagelijks mensen toe; en ons gebed tot God is dat daar geen eind aan zal komen, en dat wie zich aansluiten voor eeuwig zullen worden gered.’²⁰

‘Het waarheidsvaandel is opgericht; geen onheilige hand kan de voortgang van dit werk stuiten; al woeden vervolgingen, spannen benden samen, verzamelen er zich legers en viert de laster hoogtij, toch zal Gods waarheid moedig, nobel en onafhankelijk voorwaarts gaan, totdat zij in elk werelddeel is doorgedrongen, elke streek heeft bezocht, elk land heeft overspoeld en in elk oor heeft geklonken, totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht.’²¹

‘En [Jezus] hield hun nog een gelijkenis voor over het koninkrijk dat kort voor of ten tijde van de oogsttijd zou worden opgericht, die luidt als volgt: “Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het volgroeid is, is het groter dan de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogels des hemels in zijn takken kunnen nestelen.” [Matteüs 13:31–32.] Hieruit blijkt duidelijk dat met het bovenstaande de kerk wordt bedoeld die in de laatste dagen zal worden opgericht. Zie, het koninkrijk der hemelen wordt ermee vergeleken. Wat is ermee te vergelijken?

‘Laten we het Boek van Mormon nemen, dat iemand in zijn akker begraaft en door zijn geloof in veilige bewaring geeft, om in de laatste dagen te bestemder tijd uit de grond te voorschijn te komen. En het wordt inderdaad als een van de minste zaden beschouwd. Maar zie hoe het uitspruit en uitgroeit tot een breedgetakte, majestueuze boom, totdat het, evenals het mosterdzaadje, groter dan de tuingewassen wordt. En het is de waarheid, uitgelopen en voortgesproten uit de aarde, en gerechtigheid begint uit de hemel neer te zien [zie Psalmen 85:12; Mozes 7:62], en God stuurt zijn machten, gaven en engelen om zich in haar takken te nestelen.

‘Het koninkrijk der hemelen is als een mosterdzaadje. Zie, is dit dan niet het koninkrijk der hemelen, namelijk De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die zich in de laatste dagen in de grootsheid van haar God opricht als een ondoordringbare, onwrikbare rots midden in een uitgestrekte oceaan die, hoewel blootgesteld aan de stormen en orkanen van Satan, tot dusver stand heeft gehouden en overeind zal blijven ondanks de beukende golven van hevig verzet, opgezweept door de helse winden van geslepen praktijken, die met schuimende toppen over haar heen slaan en zullen blijven slaan; opgejaagd door de toorn van de vijand van alle gerechtigheid?’²²

Als onderdeel van het inwijdingsgebed van de Kirtlandtempel, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 109:72–76, heeft de profeet Joseph Smith gezegd: “Wees alle leden van uw kerk indachtig, o Heer, met al hun gezinsleden en al hun naaste familie, met al hun

zieken en bezochten, met alle armen en zachtmoedigen der aarde; opdat het koninkrijk dat Gij zonder handen hebt opgericht, een grote berg zal worden en de gehele aarde zal vervullen; opdat uw kerk tevoorschijn zal komen uit de wildernis van duisternis, en zal stralen, mooi als de maan, helder als de zon, en geducht als een leger met banieren; en als een bruid getooid zal zijn voor die dag dat Gij de hemelen zult ontsluiëren en de bergen door uw tegenwoordigheid doen vervloeien en de valleien verheffen, de ruwe plaatsen effenen, opdat uw heerlijkheid de aarde zal vervullen; opdat wij, wanneer de bazuin voor de doden schalt, in de wolk zullen worden opgenomen om U te ontmoeten, opdat wij altijd bij de Heer zullen zijn; opdat onze klederen rein zullen zijn, opdat wij bekleed zullen zijn met de mantel der gerechtigheid, met een palmtak in de hand en een kroon van heerlijkheid op het hoofd, en eeuwige vreugde zullen oogsten voor al ons lijden.²³

Ieder heeft de plicht de kerk te sterken en het koninkrijk van God mee op te bouwen.

‘Het werk van God is een gemeenschappelijk werk, waar alle heiligen bij betrokken zijn; we maken allen deel uit van een en hetzelfde lichaam, nemen deel aan een en dezelfde geest, laten ons dopen in een en dezelfde doop en zijn een en dezelfde glorieuze hoop deelachtig. De verbreiding van het werk van God en de opbouw van Zion is evenzeer de zaak van de een als van de ander. Het enige verschil is dat de een voor deze taak wordt geroepen en de ander voor die taak; ‘Als één lid lijdt, lijden alle leden mede, als één lid eer ontvangt, delen alle leden in de vreugde. En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig, of het hoofd tegen de voeten: ik heb u niet nodig; partijgevoelens, tegengestelde belangen, onverenigbare plannen dienen ondergeschikt te worden gemaakt aan het gemeenschappelijk belang, ten gunste van het geheel [zie 1 Korintiërs 12:21, 26].’²⁴

‘Broeders en zusters, wees gelovig, wees ijverig, strijd tot het uiterste voor het geloof dat eenmaal de heiligen overgeleverd is [zie Judas 1:3]; iedere man, iedere vrouw en ieder kind dient te beseffen hoe belangrijk dit werk is en dient zich ervoor in te zetten alsof het succes alleen van hem of haar afhangt; ieder dient

‘De verbreiding van het werk van God en de opbouw van Zion is evenzeer de zaak van de een als van de ander. Het enige verschil is dat de een voor de ene taak wordt geroepen, en de ander voor een andere taak.’

zich betrokken te voelen en zich er rekenschap van te geven dat we in een tijd leven die duizenden jaren geleden, wanneer men erover nadacht, de aangenaamste gevoelens teweegbracht bij koningen, profeten en rechtvaardigen — dat vooruitzicht inspireerde hen tot de genoeglijkste pennenvruchten, de meest verheven liederen en de meeslependste uitingen die in de Schriften zijn opgetekend; en spoedig zullen we in geïnspireerde taal moeten uitroepen —

“De Heer heeft Zion wedergebracht;
de Heer heeft zijn volk Israël verlost.” [LV 84:99.]²⁵

Volgens Wilford Woodruff heeft Joseph Smith het volgende verklaard tegen de leden van de Twaalf die in 1839 op zending naar Groot-Brittannië vertrokken: ‘Waar jullie ook op mogen stuiten, recht je schouders en draag het manhaftig, en verdedig en bevorder altijd de belangen van de kerk en het koninkrijk van God.’²⁶

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Stel u voor dat u in de priesterschapsvergadering geweest was die op p. 148 wordt beschreven. Hoe zou u zich gevoeld hebben als u Joseph Smith had horen profeteren dat de kerk op een goede dag de wereld zou vullen? Welke gedachten of gevoelens heeft u nu u terugkijkt op die profetie?
- Neem pp. 149–150 door en schenk aandacht aan de gang van zaken tijdens de oprichting van de kerk en de eerste algemene conferentie. Joseph Smith zei bij die gelegenheid: ‘Dergelijke taferelen vulden ons hart met onuitsprekelijke vreugde, ontzag en bewondering voor [God]’ (p. 150). Wanneer heeft u de gevoelens gehad die Joseph Smith omschreef?
- Neem de leringen van Joseph Smith door over de kerk in de tijd van Jezus en het Boek van Mormon (pp. 150–151). Hoe volgt de kerk nu hetzelfde patroon?
- Waarom denkt u dat we leiders nodig hebben die de gehele kerk presideren? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 152–153). Hoe bent u gezegend door het werk van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen, de Quorums der Zeventig, en de Presiderende Bisschop?
- Wat waren uw gedachten en gevoelens toen u Joseph Smiths profetieën over de bestemming van de kerk las? (Zie pp. 153–155.) Op welke manieren kunnen we aan dit werk deelnemen? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 155–156.)
- Joseph Smith verklaarde: ‘Iedere man, iedere vrouw en ieder kind dient te beseffen hoe belangrijk dit werk is en dient zich ervoor in te zetten alsof het succes alleen van hem of haar afhangt’ (p. 155). Hoe denkt u dat u deze raad kunt toepassen?

- Wat zou u antwoorden als iemand u vroeg waarom u lid bent van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen?

Relevante teksten: Daniël 2:31–45; Mosiah 18:17–29; IV 20:1–4; 65:1–6; 115:4–5

Noten

1. *History of the Church*, deel 1, p. 71; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 34, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. *History of the Church*, deel 1, p. 64; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 29, kerkarchieven.
3. *History of the Church*, deel 1, pp. 75–77; uit: 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 37, kerkarchieven.
4. Onder de wet van de staat New York waren er drie tot negen personen nodig om een kerk op te richten of te leiden. De profeet verkoos zes personen op te geven.
5. Wilford Woodruff, Conference Report, april 1898, p. 57.
6. *History of the Church*, deel 1, pp. 77–79; alinea-indeling gewijzigd; uit: 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, pp. 37–38, kerkarchieven.
7. *History of the Church*, deel 1, pp. 85–86; uit: 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 42, kerkarchieven.
8. Toespraak van Joseph Smith op 23 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); Joseph Smith, collectie, toespraken, 23 juli 1843, kerkarchieven.
9. *History of the Church*, deel 4, p. 574; uit: 'Try the Spirits', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 april 1842, pp. 744–745; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
10. *History of the Church*, deel 4, p. 538; uit: een brief die Joseph Smith op verzoek van John Wentworth en George Barstow heeft geschreven, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 maart 1842, pp. 707–708.
11. *History of the Church*, deel 3, p. 381; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 juni 1839 in Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
12. Geloofsartikelen 1:6.
13. Brief van Joseph Smith aan Isaac Galland, 22 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri), gepubliceerd in *Times and Seasons*, februari 1840, p. 53.
14. *History of the Church*, deel 2, p. 477; uit een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1837 in Kirtland (Ohio); opgetekend voor *Messenger and Advocate*, april 1837, p. 487.
15. *History of the Church*, deel 2, p. 200; alinea-indeling gewijzigd; uit de notulen van een kerkelijke raadsvergadering, gehouden op 27 februari 1835 in Kirtland (Ohio); genotuleerd door Oliver Cowdery.
16. Orson Pratt, *Millennial Star*, 10 november 1869, p. 732.
17. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 30 augustus 1890, p. 306.
18. *History of the Church*, deel 2, p. 202; uit: 'History of the Church' (manuscript), boek B-1, p. 577, kerkarchieven.
19. *History of the Church*, deel 2, pp. 431–432; uit instructies van Joseph Smith, gegeven op 30 maart 1836, in Kirtland (Ohio).
20. *History of the Church*, deel 2, p. 22. In: 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, april 1834, p. 152.
21. *History of the Church*, deel 4, p. 540; uit een brief die Joseph Smith schreef op verzoek van John Wentworth en George Barstow, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 maart 1842, p. 709.

22. *History of the Church*, deel 2, p. 268; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, december 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, december 1835, p. 227.
23. Leer en Verbonden 109:72–76; gebed dat Joseph Smith op 27 maart 1836 heeft uitgesproken bij de inwijding van de Kirtlandtempel (Ohio).
24. *History of the Church*, deel 4, p. 609; uit 'The Temple', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 2 mei 1842, p. 776; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
25. *History of the Church*, deel 4, p. 214; uit een verslag van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium, 4 oktober 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, oktober 1840, p. 188.
26. Geciteerd door Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 maart 1883, p. 1.

Of bij nu het evangelie uitdroeg in zijn omgeving of zendingen de wereld instuurde, de profeet Joseph Smith hield van zendingswerk.

Verkondig blijde tijdingen aan de hele wereld

‘De ziel van de mens is altijd van grote waarde geweest voor God; en de ouderlingen [dienen] alle mensen overal uit te nodigen en te overreden om zich te bekeren, opdat zij erfgenamen van eeuwig heil mogen worden.’

Uit het leven van Joseph Smith

Na de oprichting van de kerk op 6 april 1830 bleef Joseph Smith de blijde tijdingen van het evangelie verkondigen. In de maand april reisde hij naar Colesville (New York) om zijn vriend Joseph Knight sr. op te zoeken, die geïnteresseerd was geraakt in het evangelie. De profeet hield bijeenkomsten in de buurt, en ‘velen begonnen vurig tot de almachtige God te bidden dat Hij hun de wijsheid zou schenken om de waarheid te begrijpen.’¹ Bij een tweede bezoek aan Colesville, ongeveer twee weken later, trof de profeet een aantal mensen aan die kennis hadden genomen van het evangelie en zich nu wilden laten dopen. De profeet schreef dat het geloof en moed vergde van deze bekeerlingen om het evangelie aan te nemen:

‘We belegden een bijeenkomst op de sabbat en bouwden op zaterdagmiddag een dam in een beekje, zodat we daar de volgende dag de doopverordening konden voltrekken; maar ‘s nachts werd de dam door een stel onverlaten vernield, waardoor we op zondag niet konden dopen. (...) We stonden maandagmorgen vroeg op en repareerden de dam, voordat onze vijanden ons in de gaten kregen. De volgende dertien personen lieten zich vervolgens dopen door Oliver Cowdery: Emma Smith; Hezekiah Peck en echtgenote; Joseph Knight sr. en echtgenote; William Stringham en echtgenote; Joseph Knight jr.; Aaron Culver en echtgenote; Levi [Hall]; Polly Knight; en Julia Stringham.’²

Die herfst openbaarde de Heer aan Joseph Smith dat Oliver Cowdery, Peter Whitmer jr, Parley P. Pratt en Ziba Peterson ‘naar de Lamanieten [moesten] gaan en mijn evangelie tot hen [moesten] prediken’ (LV 28:8; 30:5–6; 32:1–3). Die zendelingen reisden ongeveer 2400 kilometer en predikten kort onder verschillende indiaanse stammen, waaronder de Seneca’s in New York, de Wyandots in Ohio, en de Delaware en Shawnee in het indianenterritorium. Maar de zendelingen kregen pas echt succes toen ze Kirtland (Ohio) aandeden. Daar doopten ze ongeveer 130 bekeerlingen, hoofdzakelijk uit de hervormde doopsgezinde gemeente van Sidney Rigdon, waarmee ze de basis legden van een vergaderplaats voor honderden kerkleden die het daaropvolgende jaar zouden arriveren. De zendelingen maakten ook bekeerlingen onder de kolonisten in Jackson County (Missouri), waar later de stad Zion zou worden gevestigd.

Of hij nu het evangelie uitdroeg in zijn omgeving of zendelingen de wereld instuurde, de profeet Joseph Smith hield van zendingswerk. Ouderling Parley P. Pratt heeft de volgende ervaring opgeschreven die in 1839 plaatsvond: ‘Toen ik broeder Joseph in Philadelphia [in Pennsylvania] trof, had men hem gevraagd om in een grote kerk te komen prediken. Er waren ruim drieduizend mensen op afgekomen. Broeder Rigdon sprak eerst en ging in op het evangelie, waarbij hij zich baseerde op de Bijbel. Toen hij klaar was, rees broeder Joseph op als een leeuw voor de jacht; vervuld van de Heilige Geest sprak hij met grote kracht. Hij getuigde van de visioenen die hij had gezien, de engelen die aan hem waren verschenen; en hoe hij de platen van het Boek van Mormon had gevonden en had vertaald door de gave en macht Gods. Hij begon zijn toespraak met deze woorden: “Als niemand anders de moed heeft om te getuigen van zo een schitterende boodschap en de vondst van zo’n opzienbarende kroniek, hij dat dan maar moest doen om de mensen recht te doen, en de zaak verder aan God te laten.”

‘De hele kerk was verbaasd, geschokt als het ware, en diep doordrongen van de waarheid en de kracht waarmee hij had gesproken, en de wonderen die hij hun had verkondigd. Hij maakte diepe indruk; velen werden in de kerk opgenomen. En ik

getuig dat hij, door zijn gelovige en krachtige getuigenis, zijn kleren reinigde van hun bloed. Er lieten zich veel mensen dopen in en om Philadelphia.’³

Leringen van Joseph Smith

**Daar de wereld in geestelijke duisternis is,
dienen wij het evangelie ijverig te prediken.**

In 1834 stuurden Joseph Smith en andere ouderlingen van de kerk in Kirtland de volgende brief naar de broeders in andere locaties: ‘Hoewel we u vaak schrijven, hopen we toch dat onze brieven door u met broederlijke gevoelens jegens ons worden ontvangen; en dat u ons, uw nietswaardige broeders, toestaat een bemoedigend woord in uw hart te leggen, nu u ziet hoe groot de invloed en heerschappij van de vorst der duisternis is en u beseft welke aantallen de weg des doods bevolken zonder ooit acht te slaan op de juichkreten die het evangelie van onze Heer Jezus Christus teweegbrengt.

‘Sta een ogenblik stil, broeders, bij de vervulling van de woorden van de profeet; want we zien dat duisternis de aarde bedekt en donkerheid de natiën [zie Jesaja 60:2]. Misdaad neemt hand over hand toe; men geeft zich over aan grote losbandigheid; het opkomende geslacht groeit op in grote hoogmoed en arrogantie; bejaarden zijn hun overtuiging aan het kwijtraken en wijzen kennelijk elke gedachte aan een dag des oordeels af; onmatigheid, onzedelijkheid, verkwisting, hoogmoed, blindheid van hart, afgoderij, zonder hart of barmhartigheid, wereldsgezindheid en onverschilligheid ten aanzien van eeuwige zaken, dat alles zien we in steeds grotere mate onder hen die zeggen godsdienstig te zijn, met als gevolg dat het ongeloof schrikbarend toeneemt. Mensen geven zich over aan de smerigste praktijken en donkerste daden, ze lasteren God, bedriegen, spreken kwaad over hun naasten, stelen, roven, moorden, noemen kwaad goed en goed kwaad, verzaken het hemels verbond en ontkennen het geloof in Jezus — en te midden van dat alles komt de dag des Heren snel naderbij, waarop niemand — behalve wie het bruiloftskleed hebben aangetrokken — wordt toegestaan te eten en te drinken in de tegenwoordigheid van de Bruidegom, de Vredevorst!

De profeet Joseph Smith spoorde de heiligen aan alle mensen de zegeningen van het evangelie aan te bieden. 'Hoe onbeschrijflijk glorieus is dit alles voor het mensdom!'

‘Wat zijn dan, gegeven deze ontluisterende feiten, de gevoelens van hen die de hemelse gave hebben genoten, die het goede woord Gods en de krachten der toekomstige wereld hebben gesmaakt? [Zie Hebrëen 6:4–5.] Wie anders dan degenen die zien voor welke afschuwelijk diepe afgrond het mensdom in dit geslacht staat, kunnen in de wijngaard des Heren arbeiden zonder geraakt te worden door de beklagenswaardige situatie waarin de wereld zich bevindt? Wie anders dan degenen die zich terdege bewust zijn van de goedertierenheid van de Vader van onze geest die voorzorg in een offer voor zijn schepsels — een verlossingsplan, een verzoenende kracht, een plan tot heil, met als voornaamste doel de mensenkinderen terug te brengen in de tegenwoordigheid van de Koning des hemels, hen te kronen in celestiale heerlijkheid, en hen erfgenamen met de Zoon te maken van die onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis [zie 1 Petrus 1:4] — wie anders dan diegenen beseffen hoe belangrijk het is om een volmaakte levenswandel te hebben en ijverig aan alle mensen te vragen of zij

deze zegeningen willen genieten? Hoe onbeschrijflijk glorieus is dit alles voor het mensdom! Het zijn met recht tijdingen van grote vreugde aan alle mensen; en tijdingen die in volle pracht over de aarde dienen te gaan om het hart van ieder die ze hoort te verblijden.⁴

‘Voordat de dienstknechten Gods hun waarschuwend stem in alle naties van de andere volken hebben laten horen, zal de engel der verwoesting al een begin hebben gemaakt met het ombrengen van de inwoners der aarde, en zoals de profeet heeft gezegd, zullen de berichten ‘louter verschrikking zijn’. [Zie Jesaja 28:19.] Ik zeg dit omdat ik begaan ben met mijn medemens; ik doe het in de naam van de Heer, vervuld van de Heilige Geest. O, dat ik ze kon redden van de maalstroom der ellende, waarin ik ze, door hun zonden, weggezogen zie worden; dat ik een stem tot waarschuwing kon heffen en een instrument kon zijn om hen tot ongeveinsde bekering te brengen, opdat ze het geloof krijgen om weerstand te bieden in de boze dag!’⁵

‘Moge God ons de kracht geven om, in alle verbondenheid en gerechtigheid ten overstaan van Hem, samen onze geloften en verbonden na te komen, opdat onze invloed en kracht onder de naties der aarde gevoeld worden, zozeer dat de koninkrijken der duisternis worden vernietigd en de zege wordt behaald op de priesterlisten en geestelijke verwording in hoge posities, en dat alle koninkrijken die zich tegen het koninkrijk van Christus hebben gekeerd in stukken worden gebroken, en het licht en de waarheid van het eeuwige evangelie vanaf de rivieren tot de einden der aarde worden verspreid.’⁶

*Wilford Woodruff, de vierde president van de kerk, herinnerde zich de volgende woorden van de profeet Joseph Smith: ‘De wereld is vol donkerheid. De zonde en het kwaad overspoelen de wereld zoals de wateren de bodem der zee bedekken. De duivel heerst in grote mate over de wereld. De wereld zal oorlog tegen u voeren; zo ook de duivel, de aarde, en de hel. Maar (...) u moet het evangelie prediken en uw plicht doen, dan zal de Heer u schragen. Aarde en hel zullen u niet overweldigen.’*⁷

Het is onze plicht om alle mensen op te roepen zich te bekeren, zich te laten dopen, de Heilige Geest te ontvangen en erfgenamen van het heil te worden.

‘Wij geloven dat dit onze plicht is — om alle mensen de leer van bekering te leren, wat ik aan de hand van de volgende teksten duidelijk wil maken:

“‘Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen. En Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden, en dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem” [Lucas 24:45–47].

‘Hieruit leren wij dat het noodzakelijk was dat Christus leed, werd gekruisigd en op de derde dag opstond, zodat er bekering en vergeving van zonden aan alle naties kon worden gepredikt.

“‘En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal” [Handelingen 2:38–39].

‘Hieruit leren wij dat de belofte van de Heilige Geest aan allen wordt gedaan aan wie de leer van bekering wordt gepredikt, en wel in alle naties. (...) Daarom geloven wij in het prediken van de leer van bekering in de hele wereld, aan zowel oud als jong, rijk als arm, dienaar als vrije.’⁸

‘De ziel van de mens is altijd van grote waarde geweest voor God; en de ouderlingen zijn nooit geroepen om iemand de hel in te jagen, maar wel om alle mensen overal uit te nodigen en te overreden om zich te bekeren, opdat zij erfgenamen van eeuwig heil mogen worden. Het is een jaar van het welbehagen des Heren: bevrijd de gevangenen, opdat zij hosanna zullen zingen [zie Jesaja 61:1–2].’⁹

‘Het is de plicht van de ouderlingen om onverschrokken op te komen voor de kerk van Christus, en eensgezind een waarschuwing onder de volken uit te laten gaan om zich te bekeren, zich

te laten dopen tot vergeving van zonden, en voor de Heilige Geest.’¹⁰

‘Ik zal u nu vertellen wat de Heer van alle mensen vergt, hoog en laag, rijk en arm, man en vrouw, predikant en leek, godsdienstige en niet-godsdienstige, zodat zij de Heilige Geest ten volle kunnen genieten en kunnen ontkomen aan de oordelen Gods, die spoedig over alle naties van de aarde zullen heenkomen. Bekeer u van al uw zonden en laat u in de naam van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest, dopen in water tot vergeving van die zonden, en ontvang de verordening van handoplegging van hem die tot dat gezag is geordend en verzegeld, opdat u de Heilige Geest kunt ontvangen; en dat is naar de heilige Schrift en het Boek van Mormon; en de enige manier waarop iemand het celestiale koninkrijk kan binnengaan. Dit zijn de voorwaarden van het nieuwe verbond, ofwel de eerste beginselen van het evangelie van Christus.’¹¹

‘Alle mensen moeten geloof in de Heer Jezus Christus hebben; zich van al hun zonden bekeren en zich in de naam van Jezus Christus laten dopen (door iemand met gezag) tot vergeving van zonden, waarna ze de handen opgelegd krijgen voor de gave van de Heilige Geest en om ze lid te maken van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.’¹²

De dienaren Gods zoeken in de hele wereld naar mensen die naar het evangelie van Jezus Christus willen luisteren.

‘Stuur iemand naar Midden-Amerika en naar heel Spaans Amerika; en laat geen hoekje van de aarde zonder een zendingsgebied.’¹³

‘We vragen niemand om het goede dat ze hebben weg te doen; we vragen ze alleen om te komen en meer van het goede te krijgen. Als de hele wereld nu eens dit evangelie zou omarmen? Dan zouden ze het onderling eens worden en zouden de zegeningen Gods over de mensen worden uitgestort. Daarnaar verlangt mijn hele ziel.’¹⁴

‘Duizenden die naar het evangelie hebben geluisterd, zijn er gehoorzaam aan geworden en verheugen zich uitermate in zijn gaven en zegeningen. Vooroordeel, met al zijn nare uitwassen,

wijkt voor de kracht van de waarheid, die nu gevoeld wordt in verre naties. (...) Er was een tijd dat we voor bedriegers werden aangezien en er gedacht werd dat het “mormonisme” gauw tot het verleden zou behoren, van generlei waarde was en spoedig vergeten zou zijn. Maar de tijd is voorbij dat het werd gezien als een kortstondige zaak, niet meer dan een luchtbel; en nu nestelt het zich diep in het hart en de ziel van allen die nobel genoeg zijn om de traditionele vooroordelen naast zich neer te leggen en het onderwerp onbevangen en eerlijk te onderzoeken.’¹⁵

‘Enkelen van de Twaalf en anderen zijn al op weg naar Europa [in september 1839], en naar verwachting zullen de overigen van die zending over een paar dagen op weg gaan. (...) Het werk van de Heer breidt zich op een heel aangename manier uit, zowel hier als in de oude wereld. In Engeland hebben zich de laatste tijd honderden bij ons gevoegd; en zo moet het ook zijn, want “Efraïm vermengt zich met de volken” [Hosea 7:8]. En de Heiland heeft gezegd: “Mijn schapen horen naar mijn stem” [Johannes 10:27]; en ook “Wie naar u hoort, hoort naar Mij” [Lucas 10:16]; en “Zie, Ik breng hen uit het land van het noorden en verzamel hen van de einden der aarde” [Jeremia 31:8]. En zoals Johannes de stem hoorde zeggen: “Gaaf uit van haar, mijn volk” [Openbaring 18:4], zo zal het worden vervuld; dat het volk des Heren zal leven wanneer “gevallen, gevallen is de grote (stad) Babylon” [Openbaring 18:2].’¹⁶

*In een brief die de profeet Joseph Smith in maart 1839 in de gevangenis te Liberty schreef, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 123:12, verklaarde hij: ‘Want er zijn er nog velen op aarde onder alle sekten, genootschappen en gezindten, die worden verblind door de sluwe listigheid der mensen, waarmee dezen op de loer liggen om te misleiden en die alleen van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is.’*¹⁷

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de tweede en derde alinea op pagina 161. Waarom is er soms moed voor nodig om ons getuigenis te geven van de herstelling en het Boek van Mormon? Hoe kunnen we die moed ontwikkelen?
- Joseph Smith omschreef de geestelijke duisternis in de wereld; daarna getuigde hij van ‘tijdingen van grote vreugde’ in het herstelde evangelie (pp. 163–165). Hoe kunnen die twee gedachten ons ertoe brengen om onze mond open te doen en over het evangelie te spreken?
- Lees de laatste alinea op p. 165. Wanneer heeft de Heer u gesteund in uw zendingswerk?
- Overpeins de teksten die Joseph Smith citeerde om ons te herinneren aan onze plicht om het evangelie onder het hele mensdom uit te dragen (pp. 166–167). Bedenk en bespreek wat u en uw gezin kunnen doen om het evangelie te verbreden.
- Lees de voorlaatste alinea op p. 166, waarin de profeet het zendingswerk ziet als een middel om de gevangenen te bevrijden. In welk opzicht kunnen sommige mensen als gevangene worden beschouwd? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 163–165.) Op welke manieren kunnen de eerste beginselelen en verordeningen van het evangelie hen bevrijden?
- Bespreek de uitnodiging van de profeet in de voorlaatste alinea op p. 167. Hoe kan deze uitnodiging mensen ertoe brengen om iets over het herstelde evangelie te leren? Bespreek de alinea die begint onderaan p. 167 en de laatste alinea van het hoofdstuk. Wat kunnen wij doen om mensen zover te brengen dat ze hun vooroordelen over de kerk naast zich neerleggen? Hoe kunnen onze daden andere mensen naar de waarheid leiden?
- Welke zegeningen hebt u ontvangen doordat u zendingswerk hebt gedaan?

Relevante teksten: Marcus 16:15–20; 2 Nephi 2:8; Alma 26:1–9, 26–37; IV 42:6–9, 11–14; 88:77–83

Noten

1. *History of the Church*, deel 1, p. 81; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, pp. 39–40, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. *History of the Church*, deel 1, pp. 86–88; alinea-indeling gewijzigd; uit: 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, pp. 42–43, kerkarchieven.
3. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), pp. 298–299.
4. *History of the Church*, deel 2, pp. 5–6; uit: 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, februari 1834, p. 135.
5. *History of the Church*, deel 2, p. 263; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, november 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, november 1835, p. 211.
6. *History of the Church*, deel 2, p. 375; uit de notulen van een raadsvergadering van het Eerste Presidium en de Twaalf, gehouden op 16 januari 1836 in Kirtland (Ohio); genoteerd door Warren Parrish.
7. Geciteerd door Wilford Woodruff; uit: *Deseret News*, 30 juli 1884, p. 434.
8. *History of the Church*, deel 2, pp. 255–256; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, september 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, september 1835, pp. 180–181.
9. *History of the Church*, deel 2, p. 229, voetnoot. In: 'To the Saints Scattered Abroad', *Messenger and Advocate*, juni 1835, p. 138.
10. *History of the Church*, deel 2, p. 263; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, november 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, november 1835, p. 211.
11. *History of the Church*, deel 1, pp. 314–315; uit een brief van Joseph Smith aan N.C. Saxton, 4 januari 1833, Kirtland (Ohio); de naam van de heer Saxton is in *History of the Church* foutief opgenomen als 'N.E. Seaton'.
12. Reactie van de redactie op een brief van Richard Savary, *Times and Seasons*, 15 maart 1842, p. 732; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
13. *History of the Church*, deel 5, p. 368; uit instructies die Joseph Smith op 19 april 1843 in Nauvoo (Illinois) heeft gegeven; opgetekend door Willard Richards.
14. *History of the Church*, deel 5, p. 259; uit een leerrede van Joseph Smith op 22 januari 1843 in Nauvoo (Illinois) heeft gehouden; opgetekend door Wilford Woodruff.
15. *History of the Church*, deel 4, pp. 336–337; alinea-indeling gewijzigd; uit een verslag van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium, 7 april 1841, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 april 1841, p. 384.
16. *History of the Church*, deel 4, pp. 8–9; uit een brief van Joseph Smith aan Isaac Galland, 11 september 1839, Commerce (Illinois).
17. Leer en Verbonden 123:12; brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, vanuit de gevangenis te Liberty (Missouri).

Gehoorzaamheid: ‘Als de Heer het gebiedt, doe het dan’

‘Onderhoud de geboden van God nauwgezet en wandel in ootmoed voor zijn aangezicht.’

Uit het leven van Joseph Smith

Van december 1827 tot augustus 1830 woonden Joseph en Emma Smith in Harmony (Pennsylvania). De profeet reisde in die periode van tijd tot tijd naar New York om kerkzaken te regelen. In september 1830 verhuisden Joseph en Emma naar Fayette (New York), om in de buurt te gaan wonen van de heiligen die in het westen van New York woonden. De daaropvolgende december ontving de profeet een openbaring die grote offers voor de kerkleden in New York inhield. Zij dienden hun woningen, boerderijen en bedrijven achter te laten en zich in Kirtland (Ohio) te vergaderen. (Zie LV 37.) Zij zouden zich voegen bij de bekeerlingen daar om de kerk op te bouwen en, naar de Heer beloofd had, te ‘worden begiftigd met macht uit den hoge’ (LV 38:32). Joseph en Emma Smith waren onder de eersten die gehoor gaven aan het gebod van de Heer en eind januari wegtrokken uit New York. Zij legden de 400 kilometers naar Kirtland per slee af in streng winters weer, terwijl Emma zwanger was van een tweeling.

Newel K. Whitney, inwoner van Kirtland, was een van de eersten die de profeet verwelkomden. Zijn kleinzoon, Orson F. Whitney, heeft daarover geschreven: ‘Rond de eerste februari 1831 reed er een slee met vier personen door de straten van Kirtland die stilhield voor de winkel van Gilbert en Whitney. (...) Een van de mannen, een jong en krachtig persoon, stapte uit, liep snel de treden op, en stevende in de winkel op de jongste eigenaar af.

In februari 1831 arriveerde Joseph Smith in Kirtland (Ohio), liep de winkel van Newel K. Whitney binnen en zei: 'Ik ben Joseph — de profeet. (...) U hebt om mijn komst gebeden; wat wilt u van mij?'

“Newel K. Whitney! Daar bent u dus!” riep hij uit terwijl hij hartelijk zijn hand uitstak, alsof het een oude bekende betrof.

“U hebt iets op me voor”, antwoordde de aangesprokene terwijl hij werktuiglijk de hem toegestoken hand vatte — de blik in zijn ogen hield het midden tussen verrassing en vertwijfeling — “Ik ken uw naam niet, zoals u de mijne.”

“Ik ben Joseph — de profeet”, zei de vreemdeling glimlachend. “U hebt om mijn komst gebeden; wat wilt u van mij?”

‘De heer Whitney ging het gezelschap, zodra hij van zijn verbazing was gekomen, (...) voor naar zijn huis aan de overkant van de straat, waar hij hen opgetogen voorstelde aan zijn vrouw [Elizabeth Ann]. Zij was niet minder verbaasd en opgetogen. Joseph schreef over deze gebeurtenis: “We werden vriendelijk ontvangen en verwelkomd bij broeder N. K. Whitney thuis. Mijn vrouw en ik verbleven een paar weken bij broeder Whitney en werden daar met alle mogelijke egards behandeld.” [Zie *History of the Church*, deel 1, pp. 145–146.]¹

Orson F. Whitney verklaarde: ‘Door welke macht herkende die opmerkelijke man, Joseph Smith, degene die hij daarvóór nog nooit had gezien? Waarom herkende Newel K. Whitney hem niet? Dat kwam omdat Joseph Smith ziener was, een uitverkoren ziener; op een afstand van honderden kilometers had hij Newel K. Whitney op zijn knieën zien bidden om zijn komst naar Kirtland. Wonderbaarlijk — maar waar!’²

Eind mei hadden bijna tweehonderd heiligen hun weg van New York naar Kirtland gevonden — sommigen per slee of huifkar, maar de meesten per schuit over het Eriekanaal en daarna per stoomboot of schoener over het Eriemeer. Of het nu om een verhuizing naar Kirtland ging of welke andere uitdaging in zijn leven ook, Joseph Smith ging de heiligen voor in het onderhouden van Gods geboden, ongeacht hoe moeilijk de opgelegde taak was.

Vier jaar later, toen hij zijn handen vol had aan de groeiende kerk in Kirtland, verwoordde de profeet zijn overtuiging die kenmerkend was voor zijn leven: ‘Ik heb het nog nooit zo druk gehad als in de maand november; niettemin heb ik, nu mijn leven bol staat met bezigheden en eindeloze verplichtingen, dit mijn stelregel gemaakt: *Als de Heer het gebiedt, doe het dan.*’³

*‘Als de Heer het gebiedt, doe het dan’, verklaarde Joseph Smith.
Zoals alle geboden van de Heer heeft de wet van tiende grote
zegeningen in zich voor hen die deze wet gehoorzamen.*

Leringen van Joseph Smith

**Als we Gods wil doen en alles doen wat Hij ons gebiedt,
zal de zegen des hemels op ons rusten.**

‘Om het eeuwig heil te ontvangen, moeten we niet slechts een aantal dingen doen, maar alles wat God heeft geboden. De mens kan van alles prediken en in praktijk brengen, maar als hij niet doet wat God hem gebiedt, zal hij vervloekt worden. We kunnen tiende geven van de munt en de ruit en van alle kruiden, en toch niet de geboden Gods gehoorzamen [zie Lucas 11:42]. Ik ben van plan God in alles te gehoorzamen en anderen te leren dat ook te doen. Het doet er niet toe of het beginsel populair is of niet, ik zal altijd een waar beginsel verdedigen, zelfs als ik de enige ben.’⁴

‘Het betaamt ons als kerk en als volk om wijs te zijn en de wil van God te weten te komen en die daarna te doen; want ‘zalig, die het woord Gods horen en het bewaren’, staat er in de Schrift.

‘Waakt te allen tijde, biddende’, zegt onze Heiland, ‘dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen.’ [Zie Lucas 11:28; 21:36.] Als Henoch, Abraham, Mozes en de kinderen van Israël, en het hele volk Gods eeuwig heil verwierven door de geboden te onderhouden, dan zullen wij, zo wij al gered worden, op basis van hetzelfde beginsel gered worden. Zoals God Abraham, Isaak en Jakob als familie bestuurde, en de kinderen Israëls als natie, zo zullen wij, als kerk, ook door Hem geleid moeten worden als we voorspoedig, behouden en gesteund willen worden. Ons vertrouwen moet alleen in God zijn; onze wijsheid moet alleen van Hem komen; en Hij alleen moet, zowel geestelijk als stoffelijk, onze bescherming en waarborg zijn, anders zullen we vallen.

‘We zijn voorheen door de hand van God gekastijd omdat we ons niet aan zijn geboden hielden, hoewel we geen landswetten of voorschriften van mensen hebben overtreden. Maar we zijn wel lichtvaardig omgesprongen met zijn geboden en afgeweken van zijn inzettingen, waarvoor de Heer ons zeer heeft gekastijd, en we hebben zijn macht gevoeld en ons eraan onderworpen; laten we in de toekomst wijzer zijn en onthouden dat “gehoorzamen beter is dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen.” [1 Samuel 15:22.]’⁵

‘Als we instructies krijgen, moeten we die stem gehoorzamen, de wetten van het koninkrijk Gods in acht nemen, opdat de zegeningen uit de hemel op ons allen zullen rusten. Allen moeten eensgezind samenwerken, anders kan er niets tot stand worden gebracht, en handelen volgens het aloude priesterschap. Derhalve behoren de heiligen een uitmuntend volk te zijn, ver verheven boven al het kwaad in de wereld — voortreffelijk, deugdzaam en heilig. De Heer [gaat] van de Kerk van Jezus Christus een koninkrijk van priesters maken, een heilige natie, een uitverkoren geslacht [zie Exodus 19:6; 1 Petrus 2:9], zoals in de dagen van Henoch, met alle gaven zoals die genoemd worden in Paulus’ brieven en leringen aan de kerkgemeenten in zijn tijd.’⁶

‘Iemand kan geloven dat Jezus Christus de Zoon van God is en zich daar heel gelukkig onder voelen, en toch niet zijn geboden

onderhouden; en ten slotte voor zijn ongehoorzaamheid aan Gods voorwaarden veroemd worden.⁷

‘Wees deugdzaam en rein; wees integer en eerlijk; onderhoud de geboden van God; dan zult u het verschil tussen goed en kwaad scherper onderkennen — tussen de zaken van God en de zaken van de mens; en uw pad zal dan gelijk zijn aan dat van de rechtvaardigen, als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag [zie Spreuken 4:18].’⁸

Wilford Woodruff heeft toen bij lid van het Quorum der Twaalf was het volgende gezegd: ‘President Joseph (...) las de gelijkenis van de wijnstok en zijn ranken voor [zie Johannes 15:1–8] en legde die uit, waarna hij zei: “Als we de geboden van God onderhouden, dienen we vruchten voort te brengen en vrienden van God te zijn, en te weten wat onze Heer heeft gedaan.”’⁹

God geeft wetten die ons bij naleving zullen voorbereiden op de celestiale rust.

‘God zal geen gebod uitvaardigen of aanpassen als dat niet tot verbetering zal leiden van het leven van elk mens, in welke omstandigheden hij zich ook mag bevinden of in welk koninkrijk of land hij ook woont.’¹⁰

‘De wet des hemels is aan de mens voorgelegd, en als zodanig garandeert zij ieder die haar naleeft een beloning die ver uitstijgt boven al het aardse; de gelovigen kan echter niet beloofd worden dat zij zijn vrijgesteld van de benauwingen en moeilijkheden van allerlei aard die zich aandienen als gevolg van de daden van slechte mensen. Toch is er desondanks een belofte, gegrond op het feit dat het de wet des hemels is, die de wet van de mens overstijgt, zoals eeuwig leven het sterfelijke; en zoals de zegeningen die God kan geven groter zijn dan die de mens kan geven. Als dan de wetten van mensen bindend zijn voor de mens die zich eraan onderwerpt, hoeveel te meer is de hemelse wet dan bindend! En daar de wet des hemels veruit volmaakter is dan de wetten van mensen, zoveel te groter zal de beloning zijn indien de wet wordt nageleefd. (...) De wet van God belooft een leven dat eeuwig is, namelijk een plek aan Gods rechterhand, veilig voor alle machten van de boze. (...)

‘(...) God heeft een tijd beschikt, ofwel een tijdperk in zijn boezem vastgesteld, waarin Hij al zijn onderdanen die zijn stem en zijn geboden hebben gehoorzaamd, zijn celestiale rust zal binnenleiden. Deze rust is zo volmaakt en heerlijk dat de mens wel genoodzaakt is om zich voor te bereiden op de wetten die in dat koninkrijk gelden, voordat hij daar kan binnengaan en kan genieten van de zegeningen aldaar. Derhalve heeft God het mensdom bepaalde wetten opgelegd, waarmee het zich, op voorwaarde van naleving, adequaat kan voorbereiden op die rust. We komen dus tot de slotsom dat dit de reden was dat God ons zijn wetten heeft gegeven. (...) Alle geboden die in de wet des Heren zijn opgenomen, dragen de zekere belofte in zich dat ieder die de wet nakomt daarvoor beloond zal worden, gelet op het feit dat die beloften afkomstig zijn van God, die niet kan liegen en zeer wel bij machte is om elke tittel van zijn woord in vervulling te laten gaan.’¹¹

*Joseph Smith verklaarde in april 1843 het volgende, dat later in Leer en Verbonden 130:20–21 te boek is gesteld: ‘Er is een wet vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel afgekondigd, waarop alle zegeningen zijn gegrond — en wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond.’*¹²

‘Alle zegeningen die door de hemelse raad voor de mens zijn ingesteld, zijn afhankelijk van gehoorzaamheid aan de bijbehorende wet.’¹³

Wie tot het einde volharden, zullen een kroon van gerechtigheid ontvangen.

‘Onderhoud de geboden van God nauwgezet en wandel in ootmoed voor zijn aangezicht, en Hij zal u in de door Hem bestemde tijd verhogen.’¹⁴

‘Hoe behoedzaam behoort de mens in de laatste dagen niet te zijn om te krijgen wat zij verwachten te krijgen, en wie denken te staan, zullen vallen, omdat zij de geboden van God niet onderhouden; terwijl u die de wil van de Heer doet en zijn geboden bewaart, reden heeft om met onuitsprekelijke vreugde te

jubelen, want u zult tot grote hoogten stijgen, en in triomf boven alle koninkrijken van deze wereld worden verheven.’¹⁵

‘In het 22e hoofdstuk van Matteüs’ beschrijving van de Heiland wordt het koninkrijk der hemelen vergeleken met een koning die een bruiloftsfeest aanricht voor zijn zoon [zie Matteüs 22:2–14]. Dat die zoon de Messias was lijkt geen twijfel, aangezien in de gelijkenis het koninkrijk der hemelen wordt voorgesteld, en dat de heiligen of wie door de Heer getrouw worden bevonden, zich een plaats aan het bruiloftsmaal zullen verwerven, blijkt uit de woorden van Johannes in Openbaring, waarin hij het geluid dat hij in de hemel hoorde, vergelijkt met “een grote schare”, of met “stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen” [Openbaring 19:6–8].

‘Dat wie tot het einde de geboden van de Heer naleven en in zijn paden wandelen, de enigen zijn die bij dit luisterrijke feest mogen aanzitten, blijkt duidelijk uit de volgende woorden in de laatste brief van Paulus aan Timoteüs, die hij kort voor zijn dood heeft geschreven: “Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de [kroon] der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad.” [2 Timoteüs 4:7–8.] Niemand die geloof hecht aan dit verslag zal ook maar een ogenblik deze verklaring van Paulus in twijfel trekken, die hij, zoals hij wist, kort voordat hij deze wereld verliet, heeft afgelegd. Ofschoon hij volgens zijn eigen woorden de kerk van God eens vervolgde en verwoestte, arbeidde hij, toen hij het geloof eenmaal had omarmd, onophoudelijk om het heerlijke nieuws te verspreiden; en gelijk een plichtsgetrouwe soldaat die geroepen wordt om zijn leven voor

de goede zaak op te offeren, legde ook hij het zijne neer met, zoals hij zei, de verzekering van een eeuwige kroon.

‘Ga de arbeid van deze apostel vanaf zijn bekering tot aan zijn dood na, dan heeft u een prachtig voorbeeld van de ijver en het geduld die met de verkondiging van het evangelie van Christus gepaard moeten gaan. Bespot, geslagen en gestenigd, maar op het moment dat hij aan zijn vervolgers wist te ontkomen, verkondigde hij weer even ijverig als daarvoor de leer van de Heiland. En het is alom bekend dat hij het geloof niet heeft aangenomen, omdat hij uit was op eer of gewin. Wat zou hem er dan toe hebben gebracht om dit alles te ondergaan? Het was naar eigen zeggen om uit Gods handen de kroon der rechtvaardigheid te ontvangen. Naar wij aannemen zal niemand de getrouwheid van Paulus betwijfelen. Niemand zal zeggen dat hij het geloof niet heeft behouden, dat hij de goede strijd niet heeft gestreden, dat hij niet tot het laatste toe heeft gepredikt en getuigd. En wat zou hij daarvoor krijgen? De kroon der rechtvaardigheid. (...)

‘Laat uw gedachten er een ogenblik over gaan, broeders, en vraag uzelf af of u met Paulus en anderen zoals hij, thuishoort op het bruiloftsfeest als u niet getrouw bent gebleven? Zou u een kroon willen ontvangen als u niet de goede strijd had gestreden en niet het geloof had behouden? Hebt u de belofte gekregen dat u de kroon der rechtvaardigheid uit handen van God zult ontvangen met de kerk van de Eerstgeborene? Het staat dus vast dat Paulus zijn hoop op Christus had gevestigd, omdat hij het geloof had behouden, zich in zijn verschijning had verheugd en van Hem de belofte had ontvangen dat hij de kroon der rechtvaardigheid zou ontvangen. (...)

‘(...) De heiligen vanouds — ofschoon vervolgd en gekweld — kregen van God zulke gewichtige en glorierijke beloften, dat ons hart vaak overloopt van dankbaarheid dat het ons is vergund hen te aanschouwen, waarbij we onderwijl overdenken dat God geen aannemer des persoons is, maar dat onder elk volk wie Hem vreest en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig is [zie Handelingen 10:34–35]. (...)

Paulus vóór koning Agrippa.

'Naar wij aannemen', zei Joseph Smith, 'zal niemand de getrouwheid van Paulus betwijfelen. (...) En wat zou hij daarvoor krijgen? De kroon der rechtvaardigheid.'

'Wij komen tot de conclusie dat er een dag zal komen waarop allen naar hun werken worden geoordeeld en daarnaar beloond worden; dat wie het geloof behouden hebben met een kroon der rechtvaardigheid worden gekroond, in het wit worden gekleed, tot het bruiloftsfeest worden toegelaten, vrij zullen zijn van alle kwelling, en met Christus op aarde zullen regeren, waar zij volgens de belofte vanouds in het glorierijke koninkrijk met Hem van de vrucht van de nieuwe wijnstok zullen drinken. Zulke beloften zijn althans gedaan aan de heiligen vanouds. En ofschoon wij geen aanspraak hebben op de beloften die de ouden zijn gedaan — dat ze aan de ouden zijn gedaan, wil nog niet zeggen dat ze ook ons toebehoren — zijn wij toch de kinderen van de Allerhoogste, want wij zijn geroepen met dezelfde

roeping waarmee zij waren geroepen, en wij hebben hetzelfde verbond aangegaan dat zij hebben aangegaan, en als wij evenzeer kloekmoedig zijn geweest in het getuigenis van onze Heer als zij, dan kunnen wij de Vader in de naam van Christus benaderen zoals zij Hem hebben benaderd, en voor onszelf dezelfde beloften zeker stellen.

“Wanneer wij ooit die beloften ontvangen, is het niet omdat Petrus, Johannes en de andere apostelen (...) in de vreze des Heren wandelden en de macht en het geloof hadden om staande te blijven en die zeker te stellen; maar het zal zijn omdat wij zelf net als zij geloof hebben om God in de naam van zijn Zoon Jezus Christus aan te roepen. En wanneer die beloften worden verkregen, zijn ze rechtstreeks voor ons bestemd, anders zullen ze ons geen goed doen. Ze zullen voor ons welzijn worden gegeven, daar ze ons toebehoren (door de gave Gods), omdat we ijverig zijn geboden hebben onderhouden en oprecht voor zijn aangezicht hebben gewandeld.”¹⁶

We zouden u zeker herinneren, broeders, aan de vermoeienissen, beproevingen, ontberingen en vervolgingen die de heiligen vanouds hebben doorstaan om de mensen te overtuigen van de voortreffelijkheid en de juistheid van het geloof in Christus, als dat volgens ons noodzakelijk was, of als dat u op enigerlei wijze zou stimuleren om ijveriger te arbeiden in de wijngaard des Heren. We hebben echter reden om aan te nemen (zo de heilige Schrift in ruime mate deel uitmaakt van uw studie) dat hun volharding u bekend is; alsook hun bereidheid om hun goede naam en de wereldse geneugten op te geven om van de Heer de zekerheid te krijgen dat de kroon des levens voor hen klaar lag; evenals hun uitstekende voorbeeld in zendingsarbeid, dat ons duidelijk maakt hoe ijverig zij arbeidden voor de zaak die zij hadden omarmd, en dat u dagelijks probeert na te volgen. We hopen tevens dat niet alleen die voorbeelden van de heiligen hun weg naar uw hart hebben gevonden, maar ook de geboden van de Heer, zodat u niet alleen beseft wat zijn wil is in de verkondiging van zijn evangelie, maar dat u ook doordrongen bent van zijn zachtmoedigheid en volmaakte levenswandel, zelfs in tijden van hevige vervolging, die over Hem werd uitgestort door een boos en overspelig geslacht.

‘Denk eraan broeders, dat Hij u tot heiligheid heeft geroepen; en moeten we er niet aan toevoegen om Hem gelijk te zijn in zuiverheid? Hoe wijs, hoe heilig; hoe zuiver en hoe volmaakt dient u zich dus te gedragen voor zijn aangezicht. En vergeet niet dat zijn ogen voortdurend op u gericht zijn. Dat alles in het juiste licht bezien, moet u wel tot de conclusie komen dat u, als u zich niet stipt houdt aan alle goddelijke voorwaarden, uiteindelijk tekort zult schieten; en in dat geval zult u moeten erkennen dat u hetzelfde lot wacht als de onnutte slaven. Daarom smeken wij u, broeders, dat u zich verbetert in die zaken die u zijn toevertrouwd, opdat u uw beloning niet zult mislopen.’¹⁷

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de laatste alinea op p. 173 met aandacht voor de regel die Joseph Smith zich in zijn leven gesteld had. Denk eens aan specifieke geboden die u onlangs hebt ontvangen bij monde van de levende profeet of de ingevingen van de Heilige Geest. Bent u gezegend toen u deze geboden onverwijld hebt gehoorzaamd?
- Lees de eerste alinea op p. 174. Waarom zijn we soms ‘de enige’ die een ‘waar beginsel verdedigen’? In welke opzichten staan we er dan *niet* alleen voor? (Zie voor enkele voorbeelden p. 175.) Hoe kunnen we ervoor zorgen dat kinderen en jongeren zich aan de evangeliebeginselen houden, vooral wanneer dat hun niet populair maakt?
- Bestudeer de paragraaf die op pagina 175 begint. Waarom geeft de Heer ons geboden? Waarom dienen wij ons aan zijn geboden te houden?
- Neem de leringen van Joseph Smith door over Matteüs 22:2–14 en 2 Timoteüs 4:7–8 (pp. 178–181). Overdenk hoe u zich zou voelen als u tot het bruiloftsfeest wordt toegelaten? Welke soort mensen moeten we zijn om te worden toegelaten? Wat betekent het om de goede strijd te strijden en het

geloof te behouden? Kent u iemand die de goede strijd heeft gestreden en het geloof heeft behouden? Wat kunt u leren van die persoon?

- De profeet Joseph moedigde ons aan om te onthouden dat de Heer '[ons] tot heiligheid heeft geroepen' (p. 182). Wat houdt het voor u in om tot heiligheid te worden geroepen? Hoe kan die 'roeping' een wending aan uw leven geven? Aan het leven van uw familie en vrienden?

Relevante teksten: Exodus 20:1–17; Johannes 7:17; 1 Nephi 3:7; LV 58:26–29; Abraham 3:25

Noten

1. Orson F. Whitney, 'Newel K. Whitney', *Contributor*, januari 1885, p. 125.
2. Orson F. Whitney, Conference Report, april 1912, p. 50.
3. *History of the Church*, deel 2, p. 170; uit 'History of the Church' (manuscript), boek B-1, p. 558, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
4. *History of the Church*, deel 6, p. 223; uit een leerrede van Joseph Smith op 21 februari 1844 in Nauvoo (Illinois) heeft gehouden; opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards.
5. *History of the Church*, deel 5, p. 65; uit 'The Government of God', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 juli 1842, p. 857; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
6. *History of the Church*, deel 4, p. 570; uit een leerrede van Joseph Smith op 30 maart 1842 in Nauvoo (Illinois) heeft gehouden; opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
7. *History of the Church*, deel 5, p. 426; uit een leerrede van Joseph Smith op 11 juni 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
8. *History of the Church*, deel 5, p. 31; uit 'Gift of the Holy Ghost', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 juni 1842, p. 825; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
9. *History of the Church*, deel 4, p. 478; uit een leerrede van Joseph Smith op 19 december 1841 in Nauvoo (Illinois) heeft gehouden; opgetekend door Wilford Woodruff.
10. Brief van Joseph Smith aan Isaac Galland, 22 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri), gepubliceerd in *Times and Seasons*, februari 1840, p. 54.
11. *History of the Church*, deel 2, pp. 7–8, 12; uit 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, februari 1834, p. 135.
12. Leer en Verbonden 130:20–21; instructies van Joseph Smith, gegeven op 2 april 1843 in Ramus (Illinois).
13. Toespraak van Joseph Smith op 16 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); opgeschreven door Franklin D. Richards, uit Franklin Dewey Richards, schriftuurlijke collectie, ca. 1841–1844, kerkarchieven.
14. *History of the Church*, deel 1, p. 408; uit een brief van Joseph Smith aan Vienna Jacques, 4 september 1833, Kirtland (Ohio); de achternaam van zuster Jacques wordt in de *History of the Church* soms gespeld als 'Jaques'.
15. *History of the Church*, deel 1, p. 299; uit een brief van Joseph Smith aan William W. Phelps, 27 november 1832, in Kirtland (Ohio).

16. *History of the Church*, deel 2, pp. 19–22; alinea-indeling gewijzigd; uit ‘The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad’, 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, maart 1834, p. 144.
17. *History of the Church*, deel 2, p. 13; alinea-indeling gewijzigd; uit ‘The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad’, 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, maart 1834, p. 142.

Woorden van hoop en troost bij een sterfgeval

*‘Wat zal ons troost schenken met betrekking tot de doden?
Van alle mensen op aarde zijn wij het wel die reden hebben
om de grootste hoop en troost voor onze doden te hebben.’*

Uit het leven van Joseph Smith

De profeet Joseph Smith is herhaaldelijk geconfronteerd met de dood van dierbaren. Op 15 juni 1828 stierf Alvin, de eerste zoon van Joseph en Emma, kort na de geboorte in Harmony (Pennsylvania). Toen Joseph en Emma in februari 1831 van New York naar Kirtland verhuisden was Emma weer zwanger, ditmaal van een tweeling. Kort na hun aankomst in Kirtland betrokken Joseph en Emma een blokhut op de boerderij van Isaac Morley, een lid van de kerk. Daar werden op 30 april de kleine Thadeus en Louisa geboren, maar ze zouden niet lang leven, maar enkele uren.

Op diezelfde dag in het nabijgelegen Warrensville (Ohio) stierf Julia, echtgenote van broeder John Murdock, die kort daarvoor het leven had geschonken aan een gezonde tweeling. Broeder Murdock had nu met de komst van de tweeling voor vijf kinderen te zorgen en daar hij er niet zeker van was dat dat hem zou lukken, vroeg hij Joseph en Emma de tweeling te adopteren. Dat deden Joseph en Emma, die de twee zuigelingen, Joseph en Julia genaamd, liefdevol in hun gezin opnamen. De kleine Joseph zou elf maanden later, in maart 1832, treurig genoeg het leven laten, omdat hij, terwijl hij mazelen had, was blootgesteld aan nachtelijke kou toen de profeet door een bende uit zijn huis werd gesleept om met teer en veren te worden ingesmeerd. Met dit sterfgeval hadden de diepbedroefde ouders vier van hun vijf kinderen in een voortijdig graf gelegd, alleen Julia leefde nog.

Joseph en Emma Smith met de tweeling die zij kort nadat hun eigen tweeling was gestorven adopteerden. Joseph en Emma namen Joseph en Julia dankbaar op in hun gezin, maar de kleine Joseph stierf in maart 1832.

Van de elf kinderen van Joseph en Emma — negen eigen kinderen en twee geadopteerd — zouden maar vijf volwassen worden: Julia, geboren in 1831; Joseph III, geboren in 1832; Frederick, geboren in 1836; Alexander, geboren in 1838; en David, geboren in november 1844, vijf maanden na de dood van zijn vader. Joseph en Emma's 14 maanden oude zoon, Don Carlos, stierf in 1841. Een zoon die in 1842 werd geboren, stierf dezelfde dag nog.

Joseph Smith verloor ook drie broers voortijdig aan de dood. Ephraim stierf kort na de geboorte in 1810. Josephs oudere broer, Alvin, stierf in 1823, op 25-jarige leeftijd, en zijn jongere broer, Don Carlos, stierf in 1841, ook 25 jaar oud.

De profeet kreeg nog een groot verlies te verwerken toen zijn vader, op wie hij terugviel voor raad en troost, in 1840 het leven liet in Nauvoo (Illinois). Toen vader Smith beseftte dat hij spoedig zou sterven, riep hij zijn gezin bijeen om zijn bed. Hij richtte zich eerst tot zijn vrouw: ‘Wanneer ik naar mijn kinderen kijk en mij realiseer dat zij, hoewel zij geroepen zijn Gods werk te doen, veel problemen en moeilijkheden op hun pad zullen tegenkomen zo lang ze leven, krint mijn hart ineen en zie ik er tegenop om je hier achter te laten met de vijand zo dichtbij.’¹

Daarna sprak hij tot ieder van zijn zoons en dochters en gaf hun zijn laatste zegen. Volgens de moeder van de profeet heeft hij de volgende geruststellende woorden tot de profeet Joseph gesproken:

“Joseph, mijn zoon, je bent geroepen om een hoge en heilige roeping te vervullen. Je bent geroepen om het werk van de Heer te doen. Als je getrouw blijft, zul je gezegend worden, zal je gezin gezegend worden, en zullen je nakomelingen gezegend worden. Je zult in leven blijven om je werk af te maken.’

‘Toen riep Joseph uit: “O Vader, echt waar?” “Ja,” zei zijn vader, “je zult in leven blijven om vorm te geven aan het plan dat God je heeft gegeven. Dit is mijn laatste zegen op jouw hoofd in de naam van Jezus.”’²

De profeet Joseph Smith zou in de jaren die volgden terugvallen op deze droeve ervaringen in zijn eigen leven en zijn geïnspireerde inzicht in Jezus' verzoening om veel rouwende heiligen de troost te schenken die ze zo hard nodig hadden.

Leringen van Joseph Smith

**Als een van onze dierbaren of vrienden sterft,
kan het ons veel troost schenken dat we hen in de
toekomstige wereld zullen weerzien.**

De profeet sprak op 7 april 1844 in een conferentie van de kerk. Hij sprak over zijn vriend King Follett die kort daarvoor was overleden: 'Geliefde heiligen: ik vraag de aandacht van alle aanwezigen terwijl ik tot u spreek over het onderwerp van de dood. De dood van onze geliefde broeder, ouderling King Follett, die in een put is verpletterd door een vallende ton met rotsblokken, is de onmiddellijke aanleiding hiertoe. Zijn vrienden en familie hebben mij verzocht te spreken, maar omdat er zich onder de aanwezigen velen uit deze stad en de omliggende plaatsen bevinden die vrienden hebben verloren, acht ik het verstandig het onderwerp in algemene zin te behandelen en u, voor zover mij dat lukt en de Heilige Geest mij inspireert, mijn opvattingen uiteen te zetten. Ik heb behoefte aan uw gebeden en geloof, opdat ik de instructie van de almachtige God en de gave van de Heilige Geest krijg, zodat ik datgene kan zeggen wat waar is en wat door u makkelijk wordt begrepen, en dat u in uw hart en in uw verstand met zekerheid mag weten dat wat ik zeg waar is. (...)

'(...) Ik weet dat mijn getuigenis waar is. Wanneer ik dus tot deze bedroefden spreek, vraag ik hun: wat zijn zij kwijtgeraakt? Hun verwanten en vrienden zijn maar een korte tijd van hun lichaam gescheiden; hun geest, die ooit bij God heeft gewoond, heeft als het ware hun stoffelijke omhulsel slechts voor een klein moment verlaten, en zij bevinden zich nu op een plek waar zij met elkaar kunnen omgaan zoals wij dat op aarde doen. (...)

'(...) Wat zal ons troost schenken met betrekking tot de doden? Van alle mensen zijn wij het wel die reden hebben om de grootste hoop en vertroosting voor onze doden te hebben; want we hebben gezien dat ze hier een goed leven geleid hebben en dat ze in de armen van Jezus ontslapen zijn. (...)

'En wat de dood van ouderling King Follett betreft: u die treurt heeft alle reden om u te verheugen, want uw echtgenoot en vader is heengegaan en wacht op de opstanding der doden

— totdat hij zijn volmaakte staat heeft bereikt, want bij de opstanding zal uw vriend in volmaakte gelukzaligheid herrijzen en naar de celestiale heerlijkheid gaan. (...)

‘In en door de Heilige Geest ben ik bevoegd om u te zeggen dat u niet hoeft te vrezen, want hij is naar het huis der rechtvaardigen gegaan. Treur niet, ween niet. Dit weet ik in en door het getuigenis van de Heilige Geest dat in mij is. Gij kunt erop rekenen dat uw vrienden in de morgen van de celestiale wereld zullen herrijzen om u te begroeten. (...)

‘Ik heb een vader, broers, kinderen en vrienden die naar het geestenrijk zijn gegaan. Ze zijn slechts voor een ogenblik afwezig. Zij zijn in de geest en spoedig zullen wij elkaar weerzien. Spoedig zal de tijd aanbreken dat de bazuin zal schallen. Wanneer wij heengaan, zullen wij onze moeder, vader, vrienden en dierbaren begroeten die in Jezus zijn ontslapen. Daar hoeven we niet bang te zijn voor het gepeupel, vervolgingen, kwaadwillige rechtszaken en arrestaties, want we bevinden ons dan in eeuwige gelukzaligheid.’³

Ouderling Lorenzo D. Barnes stierf terwijl hij in Engeland een zending vervulde. De profeet besprak zijn overlijden in een bijeenkomst die in de onvoltooide Nauwootempel werd gehouden: ‘Ik zal u zeggen wat ik wil. Als ik morgen zou worden geroepen om in het graf af te dalen, laat mij dan in de morgen van de eerste opstanding mijn vader aan de borst drukken en uitroepen: ‘Vader!’, en hij zal zeggen: ‘Zoonlief, jongen van me’, zodra de rotsen splijten en nog voordat wij uit onze graven komen.

‘En mogen wij zo over de dood en de opstanding denken? Ja, als we leren hoe we moeten leven en hoe we moeten sterven. Wanneer we zijn ontslapen, bezinnen we ons op onze opstanding in de morgen; en het is aangenaam dat vrienden samen ontslapen, verbonden in de armen der liefde, om in elkaars armen te slapen, wakker te worden en hun gesprek voort te zetten.

‘Zou u het vreemd vinden als ik u vertel wat ik in een visioen in verband met dit interessante onderwerp heb gezien? Wie in Jezus Christus sterven, kunnen bij hun opstanding verwachten in die volkomen vreugde te delen, die ze hier bezaten of waarop ze hoopten.

‘Het visioen was zo duidelijk, dat ik echt mensen heb gezien, voordat zij uit het graf waren opgestaan, alsof ze langzaam opstonden. Zij namen elkaar bij de hand en zeiden tegen elkaar: “Vader, zoon, moeder, dochter, broer, zus.” En stel, als de stem de doden roept om op te staan en ik naast mijn vader lig, wat zou dan mijn eerste vreugde zijn? Om mijn vader, moeder, broer, zus te ontmoeten, en als ze naast me staan, omhels ik ze, en zij omhelzen mij. (...)’

‘De gedachten aan vernietiging zijn voor mij veel pijnlijker dan gedachten aan de dood. Als ik niet kan verwachten mijn vader, moeder, broer, zus en vrienden terug te zien, zou mijn hart het onmiddellijk begeven en ik zou liever in mijn graf neerdalen. De verwachting mijn vrienden in de morgen van de eerste opstanding terug te zien verheugt mijn ziel en geeft mij de kracht om de tegenslagen van het leven onder ogen te zien. Het is alsof zij op een lange reis zijn en bij hun terugkomst zullen wij elkaar met zelfs grotere vreugde ontmoeten. (...)’

‘Marcellus Bates [een lid van de kerk wiens vrouw overleden was] wil ik deze troost geven. U zult in de toekomstige glorie-rijke wereld het gezelschap hebben van uw vrouw, en ook de vrienden van broeder Barnes en alle heiligen die treuren. Dit was een waarschuwing voor ons allen om verstandig en ijverig te zijn en lichtzinnigheid, ijdelheid en dwaasheid af te leggen en erop voorbereid te zijn om morgen te sterven.’⁷⁴

De ouders van wie kinderen vroeg sterven, krijgen hen in de opstanding terug zoals ze hen in het graf hebben gelegd.

Op de begrafenis van de tweejarige Marian Lyon, heeft de profeet gezegd: ‘Wij hebben weer de waarschuwendende stem in ons midden gehoord, die aangeeft hoe onzeker een mensenleven is; en in mijn vrije ogenblikken heb ik erover nagedacht en mij afgevraagd waarom kleine, onschuldige kinderen uit ons midden worden weggenomen, vooral die het intelligentst en interessantst leken. De beste redenen die ik kon bedenken zijn: Deze wereld is een zeer slechte wereld, die (...) almaar slechter wordt. (...) De Heer neemt velen zelfs al in hun kinderjaren weg, zodat zij aan de nijld van de mens, en de smart en het kwaad van

Joseph Smith verkondigde dat kleine kinderen 'herrijzen zoals ze zijn gestorven' en dat ouders hun kinderen met 'dezelfde liefvalligheid in de celestiale heerlijkheid' zullen begroeten.

deze wereld ontkomen; zij waren te zuiver en te lieflijk om op deze aarde te blijven; welbeschouwd hebben wij dus reden tot vreugde in plaats van verdriet, daar zij van het kwaad zijn bevrijd en wij hen spoedig weer terug zullen hebben. (...)

'(...) Het enige verschil tussen de dood van ouderen en jongeren is dat de een langer in de hemel en in eeuwig licht en eeuwige heerlijkheid woont dan de ander, en een beetje eerder is bevrijd van deze ellendige, slechte wereld. Niettegenstaande al deze glorie, ontgaat ons die op het moment en betreuren wij het verlies, maar we rouwen niet zoals de hopelozen rouwen.

'De vraag kan gesteld worden: "Zullen moeders hun kinderen in de eeuwigheid hebben?" Ja! Ja! Moeders, u zult uw kinderen bij u hebben, want die zullen eeuwig leven hebben, want hun schuld is voldaan.'⁶

'Kinderen (...) herrijzen zoals ze zijn gestorven; daar kunnen we onze dierbare kinderen met dezelfde glorie begroeten — dezelfde liefvalligheid in de celestiale heerlijkheid.'⁷

Joseph F. Smith, de zesde president van de kerk, heeft verklaard: ‘Joseph Smith heeft de leerstelling verkondigd dat een kind dat jong sterft in de opstanding herrijst als kind; en wijzend op de moeder van een overleden kind zei hij: “U zult de vreugde, het plezier en de voldoening hebben om dit kind na zijn opstanding op te voeden, tot het de volle wasdom van zijn geest bereikt.” (...)

‘In 1854 kwam ik in contact met mijn tante [Agnes Smith], de echtgenote van mijn oom, Don Carlos Smith, en de moeder van het meisje [Sophronia] over wie de profeet Joseph Smith sprak toen hij tegen de moeder zei dat ze de vreugde, het plezier en de voldoening zou hebben om dit kind na haar opstanding op te voeden, tot het de volle wasdom van haar geest had bereikt; en dat het een veel grotere vreugde zou zijn dan die ze ooit in dit leven zou hebben gehad, omdat ze vrij zou zijn van de smart en angst en gebreken van het sterfelijk leven, en ze zou meer weten dan ze in dit leven zou kunnen weten. Ik sprak met die weduwe, de moeder van dat kind, en zij lichtte mij in over dit geval en gaf haar getuigenis dat de profeet Joseph Smith dat gezegd heeft toen hij op de begrafenis van haar dochtertje sprak.’⁸

Mary Isabella Horne en Leonora Cannon Taylor verloren beiden een kind. Zuster Horne heeft verklaard dat de profeet Joseph Smith deze beide zusters de volgende troost heeft gegeven: ‘Hij zei tegen ons dat we onze kinderen in de morgen van de opstanding zouden terugkrijgen, zoals we hen in het graf hadden gelegd, in reinheid en onschuld, en dat we ze, hun moeders zijnde, zouden kunnen opvoeden en verzorgen. Hij zei dat kinderen in de opstanding zouden herrijzen zoals ze waren gestorven, en dat ze alle intelligentie zouden verwerven die ze nodig hebben om tronen, prinsdommen en machten te bezetten.’⁹

Hoewel we rouwen als dierbaren overlijden, kunnen we erop vertrouwen dat ‘de God van de hele aarde het juiste doet’.

Op de begrafenis van de 24-jarige Ephraim Marks heeft de profeet verklaard: ‘Dit was een plechtig en ontzagwekkend moment. Ik heb mij nooit plechtiger gevoeld; het doet me denken aan de dood van mijn oudste broer, Alvin, die in New York

overleden is, en aan die van mijn jongste broer, Don Carlos Smith, die in Nauvoo de dood vond. Het was heel moeilijk voor me om te zien hoe die jongemannen, op wie we voor steun en troost vertrouwden, in de kracht van hun leven van ons werden weggenomen. Ja, het is moeilijk om daar vrede mee te hebben. Soms dacht ik wel eens dat ik er meer vrede mee zou hebben gehad als ik was weggenomen als dat Gods wil was geweest; toch weet ik dat we stil moeten zijn en moeten beseffen dat het Gods hand is, en ons moeten overgeven aan zijn wil; dan is het goed. Het zal niet zo heel lang duren voordat we op dezelfde wijze worden geroepen: dat geldt zowel voor mij als voor u.¹⁰

Joseph Smith schreef op 6 juni 1832 aan zijn vrouw Emma: ‘Het doet mij verdriet te horen dat een van de kinderen van Hyrum overleden is. Ik denk dat we tot op zekere hoogte weten waar hij doorheen gaat, maar we moeten ons allemaal verzoenen met ons lot en zeggen dat de wil van de Heer geschiede.’¹¹

Joseph Smith schreef op 20 januari 1840 aan zijn vrouw Emma: ‘Ik ontving een brief van Hyrum waarin hij tot mijn grote genoegen schreef dat al mijn familieleden in leven waren. Maar mijn hart huilt voor wie uit ons midden zijn weggenomen, maar niet zonder hoop, want ik zal ze weerzien en bij hen zijn. Daardoor kunnen we meer vrede hebben met de handelingen Gods.’¹²

‘Wat de sterfgevallen in Zion betreft, zijn wij bereid te treuren met hen die treuren, maar tegelijk te bedenken dat de God van de hele aarde het juiste doet.’¹³

‘Er zijn vele doden te betreuren, waardoor we ons verdrietig voelen, maar waar we niets aan kunnen doen. Als God uit de hemelen spreekt en ons wegroept, moeten we ons onderwerpen aan zijn bevelen.’¹⁴

Op de begrafenis van James Adams heeft de profeet verklaard: ‘Ik zag hem voor het eerst in Springfield [Illinois] toen ik van Missouri op weg was naar Washington. Hij ontbood mij, hoewel ik een vreemde voor hem was, in zijn huis, sprak mij moed in en gaf mij geld. Hij was een heel goede vriend van mij. (...) Hij had openbaringen over zijn vertrek en is heen gegaan om belangrijker werk te doen. Wanneer iemand daarop is voorbereid, zijn ze

daar veel beter af. Broeder Adams is heengegaan om de doden bij te staan. De geesten der rechtvaardigen krijgen een groter en glorierijker werk te doen; vandaar dat hun vertrek naar de geestenwereld een zegen voor hen is.’¹⁵

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Wat dacht of voelde u toen u het relaas op pp. 185–187 las? Hoe zullen die ervaringen hun invloed hebben gehad op de leringen van de profeet Joseph over de dood en de opstanding?
- Dit hoofdstuk bevat leringen die Joseph Smith overbracht aan mensen die treurden over de dood van dierbaren (pp. 188–194). In die boodschappen vervatte de profeet ‘hoop en vertroosting’ door de leringen van het evangelie te prediken en zijn luisteraars te laten zien dat die leringen op hun leven kunnen worden toegepast. Wanneer u nadenkt over dierbaren die overleden zijn of die spoedig zullen sterven, welke evangeliewaarheden brengen u dan troost? Waarom zijn deze waarheden belangrijk voor u?
- Lees de raad die Joseph Smith gaf toen hij sprak ter gelegenheid van de dood van ouderling Barnes, met inbegrip van ‘hoe we moeten leven en hoe we moeten sterven’ (pp. 189–190). Wat houdt die raad voor u in? Hoe zou die, als u die ter harte neemt, een verandering in uw leven teweeg kunnen brengen.
- Bespreek welke troost de profeet te bieden heeft aan ouders die een kind hebben verloren (pp. 190–192). Hoe kunnen die leerstellingen hoop bieden aan bedroefde ouders?
- Bestudeer de raad van Joseph Smith over het belang van het accepteren van Gods wil wanneer dierbaren sterven (pp. 192–193). Hoe is onze beslissing om Gods wil te accepteren van invloed op onze emoties? Op onze woorden en onze daden? Hoe kan onze beslissing zoal een steun zijn voor anderen?

Relevante teksten: Johannes 20:1–29; Mosiah 16:7–8; Alma 40:11–12; Moroni 8:11–20; LV 42:45–46

Noten

1. Joseph Smith sr., geciteerd in Lucy Mack Smith, 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', 1844–1845 manuscript, boek 18, p. 5, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. Joseph Smith sr., zegen aan Joseph Smith kort voor de dood van Joseph Smith sr. op 14 september 1840 in Nauvoo [Illinois]; geciteerd in Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet," manuscript van 1845, p. 298, kerkarchieven.
3. *History of the Church*, deel 6, pp. 302–303, 310–311, 315–316; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo [Illinois]; opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
4. *History of the Church*, deel 5, pp. 361–363; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards.
5. *History of the Church*, deel 4, pp. 553–554; uit een leerrede van Joseph Smith op 20 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
6. *History of the Church*, deel 6, p. 316; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo [Illinois]; opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
7. *History of the Church*, deel 6, p. 366; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo; opgetekend door Thomas Bullock.
8. Joseph F. Smith, 'Status of Children in the Resurrection', *Improvement Era*, mei 1918, p. 571.
9. Mary Isabella Horne, geciteerd in *History of the Church*, deel 4, p. 556, voetnoot; uit haar verklaring van 19 november 1896 in Salt Lake City (Utah).
10. *History of the Church*, deel 4, p. 587; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
11. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 6 juni 1832, Greenville [Indiana]; Chicago Historical Society, Chicago [Illinois].
12. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 20 januari 1840, Chester County (Pennsylvania); Chicago Historical Society, Chicago (Illinois).
13. *History of the Church*, deel 1, p. 341; uit een brief van Joseph Smith aan de autoriteiten in Missouri, 21 april 1833, Kirtland (Ohio).
14. *History of the Church*, deel 4, p. 432; uit een brief van Joseph Smith aan Smith Tuttle, 9 oktober 1841, Nauvoo (Illinois).
15. *History of the Church*, deel 6, pp. 51–52; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 oktober 1843 in Nauvoo, Illinois; opgetekend door Willard Richards; en *Times and Seasons*, 15 september 1843, p. 331; deze uitgave van de *Times and Seasons* werd laat gepubliceerd.

In 1833 maakten Joseph Smith en Frederick G. Williams deze kaart voor de stad Zion, die gebouwd zou worden in Jackson County (Missouri). De openbare gebieden in het centrum zijn omringd door stadsblokken van 5 hectares met huispercelen van een kwart hectare. De stad is nooit gebouwd, maar veel van de basisideeën zijn later gebruikt in de nederzettingen van de heiligen der laatste dagen.

De zaak van Zion vestigen

‘De opbouw van Zion is een zaak die het volk van God altijd geboeid heeft; het is het thema waar profeten, priesters en koningen vol verrukking over spraken.’

Uit het leven van Joseph Smith

Vroeg in juni 1831, maar een paar weken nadat de kerk van New York naar Ohio was verhuisd, kwamen de heiligen in Kirtland bijeen voor een conferentie van de kerk. Op 7 juni, de dag na de conferentie, ontving Joseph Smith een openbaring die de gedachten van de heiligen op Zion richtten: ‘De volgende conferentie [wordt gehouden] in Missouri, op het land dat Ik zal wijden aan mijn volk’ (LV 52:2).

De heiligen waren zeer geïnteresseerd in de vestiging van Zion — een heilige stad, een vredige wijkplaats voor de rechtvaardigen die wilden ontkomen aan de wereld. Ter voorbereiding van de heiligen heeft de Heer hen voortdurend de raad gegeven om ernaar te streven ‘de zaak van Zion voort te brengen en te vestigen’ (LV 6:6; 11:6; 12:6; zie ook 14:6). Nu gingen de kerkleiders onverwijld op pad om de locatie van Zion vast te stellen. Joseph Smith, Sidney Rigdon en anderen begonnen op 19 juni aan de tocht van 1500 kilometer naar Jackson County (Missouri). Ze reisden per boot, per koets en heel veel kilometers te voet. De reis was moeilijk en zwaar, maar de profeet voelde de beschermende hand van de Heer: ‘Niettegenstaande de verdorvenheden en gruwelen van deze tijd, en de kwade wil jegens ons in veel plaatsen en door verschillende personen omdat we in het Boek van Mormon geloven, blijft de Heer dag in, dag uit over ons waken en ons behoeden; en we hadden als regel dat we waar en wanneer we maar konden een hoofdstuk uit de Bijbel lezen en baden; en in die momenten van godsdienstoefening vonden wij grote troost.’¹

Halverwege juli kwam de profeet in het westen van Missouri aan, waar zich een vruchtbare prairie uitstreckte die prachtig in bloei stond. Daar, in antwoord op zijn vraag wat de exacte locatie van Zion was, openbaarde de Heer: ‘De plaats die nu Independence heet, is het middelpunt; en een plek voor de tempel bevindt zich ten westen daarvan op een perceel niet ver van het gerechtsgebouw’ (LV 57:3) en dat er percelen land moesten worden aangekocht. Op 2 augustus kwamen Joseph Smith en anderen bijeen om te beginnen met de bouw van Zion. De profeet schreef: ‘Ik heb de gemeente Colesville van de kerk geholpen om de eerste balk te leggen voor een huis, het fundament als het ware voor Zion in Kaw township, negentien kilometer ten westen van Independence. Ter ere van de twaalf stammen Israëls werd de balk gedragen en gelegd door twaalf mannen. Terzelfder tijd werd het land door ouderling Sidney Rigdon aan de vergadering van de heiligen met een gebed toegewijd. Voor allen daar aanwezig was het een moment van grote vreugde, dat ons een glimp van de toekomst bood, zoals die zich eenmaal tot voldoening van de getrouwen zal ontvouwen.’² De profeet wijdde de volgende dag het tempel terrein in.

De heiligen uit Colesville (New York) waren onder de eerste kerkleden die zich in Missouri vestigden. Zij hadden de zware reis van New York naar Kirtland gemaakt, maar hadden daar maar kort gewoond toen zij het gebod kregen om naar Missouri te reizen. Polly Knight, een lid van de gemeente Colesville, was naar het land van Zion gereisd, maar was een week na aankomst overleden. Hoewel ze een zwakke gezondheid had, was ze vast van plan Missouri te halen. Haar zoon schreef: ‘Zij ontsliep in vrede, verheugd over het nieuwe en eeuwigdurende verbond van het evangelie en God lovend dat ze het land Zion had mogen aanschouwen. (...) Broeder Joseph Smith woonde de begrafenis van mijn moeder bij en sprak ons op troostrijke wijze toe.’³ Hoewel de profeet kort daarna weer naar Kirtland terugkeerde en tot 1838 van daaruit de kerk leidde, bleven er veel heiligen naar Missouri verhuizen.

De heiligen werkten ijverig aan de opbouw van Zion, maar kregen al gauw te maken met vervolging, zodat ze tegen het

einde van 1833 uit hun woningen in Jackson County waren verdreven en hun dromen over de vestiging van Zion en de bouw van een tempel daar moesten opgeven. Bij monde van de profeet Joseph Smith openbaarde de Heer dat er nog niet was voldaan aan de voorwaarden van de verlossing van Zion in dat land en dat de vestiging van Zion ‘nog een korte tijd [moest] wachten’ (LV 105:9).

Leringen van Joseph Smith

De Heer heeft Jackson County (Missouri) aangewezen als het land Zion — een plek waar de heiligen uit de tijd van Joseph Smith zich moesten vergaderen en waar uiteindelijk de heilige stad Zion zal worden gebouwd.

‘In de daaropvolgende maand juni 1831 ontving ik door middel van een hemels visioen een gebod om naar de grens in het westen van de staat Missouri te reizen en daar de plek te markeren die het middelpunt zou worden van de vergadering van hen die de volheid van het eeuwig evangelie zouden aannemen. Dienovereenkomstig ging ik met een aantal broeders op reis, en na een lange, vermoeiende reis, waarop het ons ontbrak aan veel van de eerste levensbehoeften, arriveerden we in Jackson County (Missouri). Na het land te hebben bekeken, waarbij we ons verlieten op de hand des Heren, manifesteerde Hij Zich aan ons en liet mij en anderen weten wat de exacte plek was waar we de vergadering, en de bouw van een “heilige stad” moesten beginnen, die Zion zou gaan heten — Zion omdat het een plaats van gerechtigheid is. En allen die zich in Zion vestigen, moeten de ware en levende God aanbidden, en in één leer geloven, namelijk in de leer van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Uw wachters zullen de stem verheffen; met één stem zullen zij zingen, want met eigen ogen zullen zij zien, wanneer de Heer Zion wederbrengt” [Jesaja 52:8].’⁴

Vroeg in de jaren 1830 probeerden de heiligen naar het gebod van de Heer het fundament van Zion in Jackson County (Missouri) te leggen, maar het lukte hen niet omdat het hen aan geestelijke kracht ontbrak. De profeet Joseph Smith heeft het volgende gezegd over het tijdstip waarop Zion dan wel zal worden

gevestigd: 'Ik kan uit geen enkele communicatie van de Geest opmaken dat Zion haar recht op een celestiale kroon zou zijn kwijtgeraakt, hoewel de Heer haar aldus heeft laten lijden. Enkelen zijn wellicht ongehoorzaam geweest en hebben het nieuwe verbond verbroken, maar dat zal te zijner tijd wel uit hun werken blijken. Van wat ik uit de ontvangen geboden kon opmaken, verwachtte ik al wel dat Zion enig lijden zou ondergaan. Maar ik zou uw aandacht willen vestigen op een gedeelte in één ervan, dat zegt dat na *veel* beproeving de zegen zal volgen [zie LV 58:4]. Hieruit en ook uit andere openbaringen, alsmede uit één die ik onlangs heb ontvangen, weet ik dat Zion in bestemde tijd des Heren zal worden verlost; maar de Heer heeft voor mij verborgen gehouden hoelang haar reiniging, beproeving en lijden zal duren; en wanneer ik de Heer hiernaar vraag, zegt zijn stem: Wees stil, en weet dat ik God ben! Allen die ter wille van mijn naam lijden, zullen met Mij regeren, en hij die zijn leven om Mijnentwil neerlegt, zal het wederom opnemen. (...) Moge God ons toestaan dat niets, niettegenstaande onze grote benauwingen en pijnen, ons zal scheiden van de liefde van Christus [zie Romeinen 8:35–39].'⁵

We bouwen de zaak van Zion op door een volk te worden dat rein van hart is en dat ijverig één van hart en één van geest samenwerkt.

'De opbouw van Zion is een zaak die het volk van God altijd geïnteresseerd heeft; het is een onderwerp waarbij profeten, priesters en koningen met bijzondere vreugde hebben stilgestaan. Ze hebben vreugdevol naar deze tijd uitgekeken, en gestimuleerd door hemelse en vreugdevolle verwachting hebben ze over onze tijd gezongen, geschreven en geprofeteerd. Maar ze zijn gestorven zonder het te mogen aanschouwen. Wij zijn het uitverkoren volk van God om die heerlijkheid in de laatste dagen tot stand te brengen.'⁶

'Elke plek waar de heiligen zich vergaderen is Zion, daar waar elke rechtschapen man een plek creëert waar zijn kinderen veilig zijn.'⁷

'Hier en daar zullen er ringen [van Zion] zijn voor de vergadering van de heiligen. (...) Daar zullen uw kinderen gezegend

worden, en u bent daar te midden van vrienden, die u tot zegen zullen zijn. In het evangelienet wordt van elk soort bijeengebracht.

‘(...) De opbouw van Zion moet ons grootste doel zijn. (...) De tijd zal spoedig aanbreken dat de mens nergens meer vrede zal vinden, behalve in Zion en haar ringen.’⁸

‘De opbouw van Zion moet plaatsvinden volgens de raad van Jehova, volgens de openbaringen uit de hemel.’⁹

‘Want indien Zion zich niet wil reinigen, zodat zij in alles zijn goedkeuring wegdraagt, zal Hij een ander volk zoeken. Zijn werk moet voortgaan totdat Israël vergaderd is, en wie niet naar zijn stem willen luisteren, kunnen verwachten dat zij zijn toorn zullen voelen. Laat ik u dit zeggen: reinig u, alsook de inwoners van Zion, opdat de toorn des Heren niet in alle hevigheid zal ontbranden. Bekeer u, bekeer u, zegt Gods stem tot Zion; en hoe vreemd het ook mag klinken, toch is het waar dat de mensen zullen blijven volharden in al hun boosheden, totdat die aan het licht worden gebracht en hun karakter niet meer te redden is. Dan zal datgene wat er in hun hart leeft, openbaar worden gemaakt ten aanschouwe van alle mensen. Ik zeg u (en wat ik tot u zeg, zeg ik tot allen): luister naar Gods waarschuwend stem, opdat Zion niet valt en de Heer in zijn toorn besluit dat de inwoners van Zion hun rust niet zullen ingaan.’¹⁰

‘Zo lang er in de kerk onrechtvaardige handelingen worden toegestaan, kan zij niet worden geheiligd, noch kan Zion worden verlost.’¹¹

‘Laat ieder ijverig werken in de wijngaard, en bovendien tijd vrijmaken om te treuren met de treurenden; de diepbedroefden te troosten; de afvallige terug te winnen; de afgedwaalde terug te brengen; om afgesnedenen weer in het koninkrijk uit te nodigen en hen aan te moedigen zich daarvoor in te zetten terwijl het nog kan, en goed te doen, en één van hart en één van geest mede te arbeiden aan de verlossing van Zion, dat goede land van belofte, waar de bereidwilligen en gehoorzamen zullen worden gezegend. (...)’

‘[Wij] bidden onze hemelse Vader dat u heel veel bidt, heel nederig bent en zeer liefdadig; dat u ijverig werkt, zowel

'Elke plek waar de heiligen zich vergaderen is Zion, daar waar elke rechtschapen man een plek creëert waar zijn kinderen veilig zijn.'

geestelijk als stoffelijk, voor de verlossing van Zion, dat de reinen van hart zullen terugkeren met gezangen van eeuwigdurende vreugde, om de woeste plaatsen van Zion op te bouwen en de Heer te ontmoeten wanneer Hij in heerlijkheid komt [zie LV 101:18].¹²

Zion, het nieuwe Jeruzalem, wordt op het Amerikaanse continent gebouwd.

Geloofsartikelen 1:10: 'Wij geloven in de letterlijke vergadering van Israël en in de herstelling van de tien stammen; dat Zion (het nieuwe Jeruzalem) op het Amerikaanse continent zal worden gebouwd.'¹³

'De stad Zion, genoemd door David in psalm 102, zal in Amerika worden gebouwd, en "de vrijgekochten des Heren zullen wederkeren en met gejubel in Sion komen; eeuwige vreugde zal op hun hoofd zijn" [Jesaja 35:10]; en dan zullen ze bevrijd worden van de voortstormende gesel die door het land zal gaan. Maar Juda zal in Jeruzalem bevrijding vinden. [Zie Joël 2:32; Jesaja 26:20–21; Jeremia 31:12; Psalmen 1:5; Ezechiël 34:11–13.]

Dit zijn getuigenissen dat de goede Herder zijn schapen bijeen zal brengen en ze uit alle naties zal leiden — waar ze op een donkere, bewolkte dag naar waren verstrooid — naar Zion, en naar Jeruzalem.’¹⁴

‘Ik begin met het citeren van de profetie van Henoeh, die sprak over de laatste dagen: Gerechtigheid zal Ik uit de hemel neerzenden; en waarheid zal Ik uit de aarde voortzenden om te getuigen van mijn Eniggeborene, van zijn opstanding uit de doden [ik begrijp dat hier over de opstanding van het stoffelijk lichaam wordt gesproken]; ja, en ook van de opstanding van alle mensen; en gerechtigheid en waarheid zal Ik als een watervloed over de aarde doen stromen, om mijn uitverkorenen vanuit de vier hoeken der aarde te vergaderen naar een plaats die Ik zal bereiden, een heilige stad, opdat mijn volk zijn lendenen kan omgorden en kan uitzien naar de tijd van mijn komst; want daar zal mijn tabernakel zijn en het zal Zion worden genoemd, een nieuw Jeruzalem” [Mozes 7:62].

‘Ik begrijp uit dit citaat dat (...) de gerechtigheid en de waarheid als een vloed over de aarde zal spoelen. En nu vraag ik, hoe wordt de aarde met rechtschapenheid en waarheid overspoeld? En ik zal zelf het antwoord geven. Mensen en engelen moeten samenwerken om dit grote werk tot stand te brengen en Zion moet worden voorbereid, een nieuw Jeruzalem, voor de uitverkorenen die uit de vier hoeken van de aarde worden vergaderd, en als heilige stad worden gevestigd, want de tabernakel des Heren zal in hun midden zijn. (...)

‘(...) “Zie, Ik zal dit volk in dit land vestigen ter vervulling van het verbond dat Ik heb gesloten met uw vader Jakob; en het zal een nieuw Jeruzalem zijn.” [3 Nephi 20:22.] Zo leren wij uit het Boek van Mormon op welk continent en op welke plek het Nieuwe Jeruzalem zal komen, en het moet, naar het visioen van Johannes op het eiland Patmos, worden opgenomen.

‘Nu zullen veel mensen zeggen dat dit nieuwe Jeruzalem waarover we het hebben het Jeruzalem is dat door de Joden op het oostelijk halfmond is gebouwd. Maar u zult uit openbaring 21:2 opmaken dat er een nieuw Jeruzalem uit de hemel zal neerdalen, getooid als een bruid voor haar echtgenoot; dat

nadien de openbaarder in de Geest werd opgenomen en naar een grote en hoge berg werd gebracht, vanwaar hij de grote en heilige stad uit de hemel zag neerdalen. Kijk, er wordt hier over twee steden gesproken. Daar niet alles wat dit onderwerp betreft in een brief kan worden vervat, zal ik bondig zeggen dat op dit continent het Nieuwe Jeruzalem zal worden gevestigd, en ook zal Jeruzalem op het oostelijke halfrond worden herbouwd [zie Ether 13:1–12]. “Zie, Ether zag de dagen van Christus, en hij sprak ook eveneens van het huis Israëls en het Jeruzalem waar Lehi vandaan zou komen; nadat het verwoest was, zou het wederom worden opgebouwd, een heilige stad voor de Heer; daarom kon dat niet een nieuw Jeruzalem zijn, want het had in vroegere tijd bestaan.” [Ether 13:4–5.]¹⁵

‘De profeten hebben over het Zion in de laatste dagen gezegd: De heerlijkheid van de Libanon zal tot u komen, cipres, plataan en denneboom tezamen, om de plaats van mijn heiligdom op te luisteren; en de plaats mijner voeten zal Ik heerlijk maken [zie Jesaja 60:13]. Voor koper zal ik er goud brengen, voor ijzer zilver, voor hout koper, voor stenen ijzer [zie Jesaja 60:17]; en er zal de rechtvaardigen een feestmaal van vette spijsen bereid worden [zie Jesaja 25:6]; ja, dan zal de luister van de Heer ten gunste van zijn volk komen, en zullen de voorspellingen van de mens en de ijdele glorie van de wereld vervagen, en zullen wij uitroepen: “Uit Sion, de volkomen schoonheid, verschijnt God in lichtglans.” [Psalmen 50:2.]¹⁶

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- In dit hoofdstuk merkt u dat de profeet Joseph Smith het woord *Zion* gebruikt om naar specifieke plaatsen en naar het volk des Heren te verwijzen. Hoe helpt dat u begrijpen wat het betekent om Zion op te bouwen? (Overweeg Leer en Verbonden 97:21 te lezen, terwijl u nadenkt over deze vraag of die bespreekt.)

- In de alinea die onderaan pagina 199 begint, vertelt Joseph Smith dat hij wilde weten wanneer de stad Zion in Jackson County (Missouri) zou worden gevestigd. Wat kunnen we leren uit het antwoord van de Heer op Joseph Smiths gebeden?
- Lees de laatste volledige alinea op pagina 199, en geef dan aan op welke plaatsen de heiligen worden vergaderd. Hoe kunnen we Zion in die plaatsen opbouwen?
- Neem de laatste alinea op p. 200 en de eerste alinea op pagina 201 door en overweeg hoe de ringen in de kerk veilig en vreedig zijn. Hoe bent u zoal gezegend doordat u met de andere leden van uw ring vergadert?
- Hoe is de raad van de profeet over de opbouw van Zion van toepassing op uw gezin?
- De profeet Joseph predikte dat Zion opbouwen onder meer betekent dat we onszelf moeten reinigen. Hoe kunnen we die raad zoal opvolgen? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 201–202.) Waarom denkt u dat de leden rein moeten zijn voordat Zion kan worden verlost?
- Neem de profetieën van Joseph Smith over de twee heilige steden door (pp. 202–204). Welke rol spelen wij in de vervulling van die profetieën?

Relevante teksten: Openbaring 21:1–27; IV 45:65–71; 97:18–25; 103:1–7; Mozes 7:16–21, 62–69

Noten

1. *History of the Church*, deel 1, pp. 188–189; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, pp. 126–127, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. *History of the Church*, deel 1, p. 196; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 137, kerkarchieven.
3. Newel Knight, autobiografie en dagboek, ca. 1846, pp. 32, 34, kerkarchieven.
4. *History of the Church*, deel 2, p. 254; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, september 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, september 1835, pp. 179–180.
5. *History of the Church*, deel 1, pp. 453–454; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan Edward Partridge en anderen, 10 december 1833, Kirtland (Ohio).

6. *History of the Church*, deel 4, pp. 609–610; uit ‘The Temple’, een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 2 mei 1842, p. 776; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
7. Geciteerd door Martha Jane Knowlton Coray, die een toespraak van Joseph Smith in Nauvoo (Illinois) heeft opgetekend; Martha Jane Knowlton Coray, notitieblok, kerkarchieven; deze toespraak is in het notatieblok van zuster Coray op 19 juli 1840 opgetekend, maar de toespraak is waarschijnlijk op een latere datum gehouden.
8. *History of the Church*, deel 3, pp. 390–391; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith rond juli 1839 in Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
9. *History of the Church*, deel 5, p. 65; uit ‘The Government of God’, een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 juli 1842, p. 858; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
10. *History of the Church*, deel 1, p. 316; uit een brief van Joseph Smith aan William W. Phelps, 11 januari 1833, Kirtland (Ohio); deze brief is abusievelijk op 14 januari 1833 gedateerd, in *History of the Church*.
11. *History of the Church*, deel 2, p. 146; uit een brief van Joseph Smith aan Lyman Wight en anderen, 16 augustus 1834, Kirtland (Ohio).
12. *History of the Church*, deel 2, pp. 229–230, voetnoot; alinea-indeling gewijzigd; uit ‘To the Saints Scattered Abroad’, *Messenger and Advocate*, juni 1835, p. 138.
13. Geloofsartikelen 1:10.
14. *History of the Church*, deel 1, p. 315; uit een brief van Joseph Smith aan N.C. Saxton, 4 januari 1833, Kirtland (Ohio); de naam van de heer Saxton is in *History of the Church* foutief opgenomen als ‘N.E. Seaton’.
15. *History of the Church*, deel 2, p. 260–262; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, november 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, november 1835, pp. 209–210.
16. *History of the Church*, deel 1, p. 198; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek A-1, p. 139, kerkarchieven.

Openbaring en de levende profeet

‘De gulden regel in de hemel [is] dat er op aarde niets mag worden gedaan zonder die verborgenheid eerst te openbaren aan zijn dienstknechten, de profeten.’

Uit het leven van Joseph Smith

In Kirtland (Ohio) ontving de profeet Joseph Smith een reeks openbaringen, waardoor die periode van groot belang is voor de ontvouwing van de leer en het bestuur van de kerk. Toen de profeet deze openbaringen ontving, was hij vaak in het bijzijn van andere kerkleiders, van wie een de woorden opschreef die hij van de Heer ontving. De openbaringen kwamen vaak in antwoord op gebed. Parley P. Pratt, die later lid van de Twaalf zou worden, was aanwezig toen de profeet de openbaring ontving die nu te boek staat als Leer en Verbonden 50. Ouderling Pratt herinnerde zich:

‘Toen we gezamenlijk hadden gebeden in zijn vertaalruimte, dicteerde hij in ons bijzijn de volgende openbaring. Elke zin werd langzaam en duidelijk uitgesproken, gevolgd door een pauze, die lang genoeg was om iemand de zin in gewoon handschrift te laten opschrijven. (...) Er was nooit enige weifeling, herziening of teruglezing om de draad weer te kunnen oppakken.’¹

Hoewel sommige openbaringen handmatig werden overgeschreven voor persoonlijk gebruik, waren ze doorgaans niet in het bezit van de leden van de kerk. Joseph Smith wist dat de openbaringen van God zo belangrijk waren, dat ze zorgvuldig moesten worden bewaard en openbaar gemaakt. In november 1831, in een bijzondere conferentie in Hiram (Ohio), besloten de profeet en andere kerkleiders een selectie van de openbaringen die de profeet tot op dat moment had ontvangen, te publiceren.

Toen de profeet Joseph Smith deze openbaringen ontving, was hij vaak in het bijzijn van andere kerkleiders, van wie een de woorden opschreef die hij van de Heer ontving.

Toen dit besluit was genomen, ontving de profeet een openbaring die de Heer 'Mijn voorwoord op het boek van mijn geboden' (LV 1:6) noemde. Met deze openbaring, nu Leer en Verbonden 1, gaf de Heer zijn goedkeuring aan de publicatie van de openbaringen en legde Hij uit waarom Hij ze had gegeven. 'Onderzoekt deze geboden,' verklaarde de Heer, 'want ze zijn waar en betrouwbaar, en de profetieën en beloften die erin staan, zullen alle worden vervuld' (LV 1:37). Nadat de openbaring op de tweede dag van de conferentie aan hem was teruggelezen, stond de profeet op en 'verwoordde zijn gevoelens en dankbaarheid' voor deze manifestatie van 's Heren goedkeuring.²

Na deze conferentie, zo herinnerde de profeet zich later, 'had ik twee weken lang eigenlijk alleen maar tijd om de openbaringen door te lezen en conferenties voor te zitten, want van de eerste tot de twaalfde november hielden we vier bijzondere conferenties. In de laatste (...) conferentie werd besloten dat de openbaringen (...) meer waard zijn dan de rijkdommen van de hele aarde.' De conferentie verklaarde ook dat de openbaringen 'de fundering van de kerk in deze laatste dagen zijn, een aanwinst voor de wereld, waaruit blijkt dat de sleutels van de verborgenheden van het koninkrijk van onze Heiland opnieuw aan de mens zijn toevertrouwd; en dat de rijkdommen van de eeuwigheid binnen het bereik [liggen] van wie bereid zijn om naar ieder woord te leven dat de mond Gods uitgaat.'³

De handgeschreven afschriften van de openbaringen gingen naar William W. Phelps in Missouri om als het Boek der Geboden te worden gepubliceerd. Broeder Phelps, die van de Heer het gebod had gekregen om naar Missouri te gaan en daar de drukker van de kerk te worden (zie LV 57:11), begon spoedig daarna aan het zetten van het boek. Op 20 juli 1833 werd de pers en de meeste gedrukte bladen door een bende onverlaten vernietigd. Enkele losse bladen werden door leden van de kerk gered en apart gebonden, maar het boek is nooit officieel gepubliceerd. In 1835 werden de openbaringen die bedoeld waren voor het Boek der Geboden en vele latere openbaringen in Kirtland als de Leer en Verbonden gepubliceerd. Met de latere openbaringen die sinds 1835 zijn toegevoegd, is dit boek een getuigenis dat God

heden ten dage bij monde van zijn levende profeet, de president van de kerk, spreekt ten gunste en tot leiding van zijn kerk.

Leringen van Joseph Smith

God heeft zijn volk en zijn kerk altijd door openbaring geleid.

Geloofsartikelen 1:9: ‘Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het koninkrijk Gods zal openbaren.’⁴

‘We zullen hetgeen Gods en des hemels is nooit begrijpen, tenzij we openbaring ontvangen. We kunnen de hele eeuwigheid in geestelijke zin verklaren; en onze mening daarover geven. Maar dat geeft iemand nog geen bevoegdheid.’⁵

‘De leer van openbaring gaat de leer van geen openbaring ver te boven; want één waarheid die uit de hemel wordt geopenbaard is meer waard dan alle bestaande sektarische ideeën bij elkaar.’⁶

‘Het eeuwig heil kan niet zonder openbaring worden verkregen; het is vruchteloos om zonder openbaring te dienen. (...) Niemand kan een dienaar van Jezus Christus zijn tenzij hij het getuigenis van Jezus heeft; en dat is de geest van profetie [zie Openbaring 19:10]. Altijd als er heil is bediend, is dat gebeurd door getuigenis. De mensen uit onze tijd getuigen van hemel en hel, maar hebben geen van beide ooit gezien; en ik zeg u dat niemand zoiets kan weten zonder openbaring.’⁷

‘Jezus zegt in zijn leringen: “Op deze petra [rots] zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.” [Matteüs 16:18.] Welke rots? Openbaring.’⁸

‘De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste dagen is gefundeerd op rechtstreekse openbaring, zoals de ware Kerk van God volgens de Schrift altijd geweest is (Amos 3:7, en Handelingen 1:2); en door de wil en zegeningen van God ben ik tot dusver een instrument in zijn handen om de zaak van Zion voorwaarts te laten gaan.’⁹

De profeet sprak aldus in april 1834 in een conferentie van de kerk: ‘President Joseph Smith jr. las het tweede hoofdstuk van

Joëls profetie voor, ging in gebed voor en sprak de conferentie als volgt toe: (...) “Wij verkeren in een andere situatie dan welk volk dan ook dat ooit op aarde heeft geleefd. Dientengevolge kunnen openbaringen vanouds niet op onze situatie betrekking hebben, omdat zij gegeven waren aan andere volken die vóór ons hebben geleefd. Maar in deze laatste dagen zou God een overblijfsel roepen dat zowel in Jeruzalem als in Zion een bevrijding teweeg zou brengen [zie Joël 2:32]. Hoe zouden we Zion en dit overblijfsel kunnen vinden als God geen openbaring meer geeft? (...)”

‘De president verhaalde toen hoe hij het Boek van Mormon had gekregen en vertaald, hoe het priesterschap van Aäron was geopenbaard, hoe de kerk in 1830 was gesticht, hoe het hoge priesterschap was geopenbaard, en hoe de gave van de Heilige Geest op de kerk werd uitgestort, en zei: “Haal het Boek van Mormon en de openbaringen weg, en wat blijft er van onze godsdienst over? Niets.”’¹⁰

De president van de kerk is aangewezen om openbaring van God voor de kerk te ontvangen; iedereen kan openbaring voor zijn taken ontvangen.

‘Jezus (...) heeft de kerk eerst apostelen gegeven, en ten tweede profeten, voor het werk van de bediening, om de heiligen toe te rusten enz.; (...) De gulden regel in de hemel [is] dat er op aarde niets mag worden gedaan zonder die verborgenheid eerst te openbaren aan zijn dienstknechten de profeten, zoals in Amos 3:7 staat opgetekend.’¹¹

In september 1830 verhuisden Joseph en Emma Smith van Harmony (Pennsylvania) naar Fayette (New York). Toen ze daar aankwamen bleek dat sommige heiligen zich hadden laten misleiden door valse openbaringen: “Tot onze grote schrik (...) had Satan op de loer gelegen om te misleiden en te kijken of hij iemand kon verschalken. Broeder Hiram Page was in het bezit van een zekere steen waarmee hij bepaalde “openbaringen” had ontvangen aangaande de opbouw van Zion, de gang van zaken in de kerk enz., wat volkomen in tegenspraak was met de gang van zaken in Gods huis, zoals beschreven in het Nieuwe

Testament en in de hedendaagse openbaringen. Daar er voor de 26e september een conferentiebijeenkomst was uitgeschreven leek het me wijs niet veel anders te doen dan dit onderwerp met de algemene autoriteiten te bespreken tot de conferentie aanving. Toen ik echter merkte dat velen, vooral de familie Whitmer en Oliver Cowdery, veel waarde hechtten aan de zaken die met deze steen waren uiteengezet, leek het ons het beste om over zo'n belangrijk onderwerp de raad van de Heer te vragen. Nog voordat de conferentie bijeenkwam, ontvingen wij het volgende:

'Openbaring (...) aan Oliver Cowdery in september 1830 te Fayette (New York).

“(...) Zie, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Niemand zal worden aangewezen om in deze kerk geboden en openbaringen te ontvangen behalve mijn dienstknecht Joseph Smith jr., want hij ontvangt ze gelijk Mozes. En gij zult gehoorzaam zijn aan de dingen die Ik hem zal geven. (...)”

“En gij zult hem die boven u en aan het hoofd der kerk staat, niet gebieden; want Ik heb hem de sleutels van de verborgenheden gegeven, en van de openbaringen die verzegeld zijn, totdat Ik voor hen een ander in zijn plaats zal aanwijzen. (...)”

“En voorts, gij zult uw broeder, Hiram Page, apart nemen, en hem zeggen dat de dingen die hij geschreven heeft door middel van die steen niet van Mij zijn en dat Satan hem misleidt; Want, zie, die dingen zijn hem niet toegewezen, noch zal iemand van deze kerk iets worden toegewezen in strijd met de verbonden van de kerk.

“Want alle dingen moeten ordelijk worden gedaan, en door algemene instemming in de kerk, door het gelovige gebed.” [LV 28:2–3, 6–7, 11–13.] (...)”

'(...) Uiteindelijk kwam onze conferentie bijeen. De al eerder genoemde steen werd besproken, en na een diepgaand onderzoek verwierpen zowel broeder Page als alle aanwezige kerkleden de steen en alles wat daarmee verband hield; dit alles tot onze grote voldoening.’¹²

'De presidenten of het [Eerste] Presidium leiden de kerk, en openbaringen over de zin en wil van God aan de kerk dienen

door het Presidium te worden ontvangen. Dat is de orde van de hemel, en het gezag en het voorrecht van [het Melchizedeks] priesterschap. Ook is het het voorrecht van elke functionaris in deze kerk om openbaring te ontvangen, voor zover dat verband houdt met zijn roeping en plicht in de kerk.¹³

‘Wij achten ons niet gehouden aan welke openbaring van welke man of vrouw ook als zij niet op wettige wijze tot dat gezag zijn geordend, en dat afdoende kunnen bewijzen.

‘(...) Het is in tegenstrijd met Gods bestuur dat een lid van de kerk of iemand anders aanwijzingen ontvangt voor hen die in gezag boven hem staan. Daarom kunt u wel inzien dat het niet juist is aan dergelijke openbaringen aandacht te besteden. Maar als iemand een visioen ontvangt of door een hemelse boodschapper bezocht wordt, dan is dat voor zijn eigen welzijn en onderricht, want de grondbeginselen, het bestuur en de leerstellingen van de kerk zijn in de sleutels van het koninkrijk gevestigd.¹⁴

**De president van de kerk deelt ons in deze tijd
en dit geslacht het woord van God mede.**

Heber C. Kimball

Heber C. Kimball, toentertijd raadgever van president Brigham Young, heeft verklaard: ‘Broeder Joseph Smith heeft vaak tegen broeder Brigham en mij, en ook tegen anderen, gezegd dat hij Gods afgezant was en ons als zodanig moest onderwijzen en leiden, en de overtreders moest bestraffen.’¹⁵

Wilford Woodruff, vierde president van de kerk, heeft verklaard: ‘Ik refereer aan een bepaalde bijeenkomst die ik in de begintijd bijwoonde in de stad Kirtland. In die bijeenkomst werden er uitspraken gedaan (...) over de levende orakelen en het geschreven woord Gods. (...) Een leider in de kerk stond op, sprak over dit onderwerp, en zei: “U heeft het woord Gods voor u, hier in de Bijbel, het Boek van Mormon en de Leer en

Verbonden; u hebt het geschreven woord Gods, en u die openbaringen geven, dienen zich daarbij te houden aan wat er in die boeken staat, want wat er in de boeken staat geschreven is het woord van God. We behoren ons tot die boeken te beperken.”

‘Toen hij klaar was, wendde broeder Joseph zich tot broeder Brigham Young en zei: “Broeder Brigham, ik wil dat u naar het spreekgestoelte gaat en ons uw mening geeft over de levende orakelen en het geschreven woord van God.” Broeder Brigham liep naar het spreekgestoelte, hij pakte de Bijbel op en legde die weer neer, hij pakte het Boek van Mormon op en legde het neer; en hij pakte de Leer en Verbonden op en legde die voor hem neer, waarna hij zei: “Hier ligt het geschreven woord van God voor ons aangaande het werk van God bijna vanaf het begin van de wereld tot onze tijd. Maar,” zo zei hij, “vergeleken met de [levende] orakelen betekenen die boeken niets voor mij. In die boeken staan niet de woorden die God rechtstreeks aan ons richt, zoals de woorden van een profeet, of een man die in deze tijd het heilig priesterschap draagt. Ik heb liever de hedendaagse profeten dan alles wat er in de boeken staat geschreven.” Op die manier sprak hij. Toen hij klaar was, zei broeder Joseph tegen de aanwezigen: “Broeder Brigham heeft u het woord van de Heer verteld, en de waarheid.”¹⁶

Brigham Young, de tweede president van de kerk, herinnerde zich: ‘Veel jaren geleden heeft de profeet Joseph opgemerkt dat als de mensen de openbaringen hadden aanvaard die hij in zijn bezit had en daar verstandig naar gehandeld hadden, naar het woord van de Heer, zij veel meer macht hadden gehad en veel meer hadden bereikt dan wat ze toen bereikt hadden.’¹⁷

**We steunen de president van de kerk en
de andere kerkleiders door voor hen te
bidden en hun raad op te volgen.**

Joseph Smith heeft opgetekend dat het volgende plaatsvond bij de inwijding van de Kirtlandtempel op 27 maart 1836: Ik hield een korte toespraak en riep de verschillende quorums en alle heiligen op om de leden van het [Eerste] Presidium als profeet en ziener te erkennen en hen door middel van gebed steun te verlenen. Dat beloofden zij allemaal door op te staan.

‘Vervolgens riep ik de quorums en alle heiligen op om de twaalf apostelen, die aanwezig waren, te erkennen als profeet, ziener en openbaarder, en als bijzondere getuige tot alle landen op aarde, bezitter van de sleutels van het koninkrijk, om die landen te ontsluiten of daartoe opdracht te geven en hen door middel van gebed steun te verlenen. En ook dat beloofden zij door op te staan.

‘Vervolgens verzocht ik de quorums en de verzamelde heiligen om de presidenten van de Zeventig te erkennen (...) en hen door middel van gebed te steunen. En ook dat beloofden ze door op te staan.

‘De steunverlening was in alle gevallen unaniem bevestigend en ik profeteerde tot de aanwezigen dat in zoverre zij deze mannen in hun ambt zouden steunen, (...) de Heer hen zou zegenen; ja, in de naam van Christus, zouden de zegeningen des hemels hun toekomen.’¹⁸

‘Zoals de handen van Mozes omhoog werden gehouden [zie Exodus 17:8–13], laat ons zo de handen omhoog houden van wie zijn aangewezen om leiding te geven aan de zaken van het koninkrijk, zodat ze gesterkt mogen worden, en zo hun grote plannen mogen uitwerken om zo het grote werk van de laatste dagen uit te voeren.’¹⁹

‘Kijk, als iemand iets doet, louter omdat hem dat gevraagd is, maar voortdurend klaagt terwijl hij het aan het doen is, zet dat totaal geen zoden aan de dijk; dan kan hij dat beter niet doen. Er zijn mensen die voorgeven heilige te zijn, die veel te vlug morren en kritiek hebben wanneer er raad wordt gegeven waar ze het niet mee eens zijn, zelfs wanneer zij zelf om die raad hebben verzocht; en des te meer wanneer ongevroegde raad niet strookt met hun ideeën; maar, broeders, wij hopen van de meesten op veel betere dingen en vertrouwen erop dat u van tijd tot tijd raad zult willen ontvangen en dat u zich er blijmoedig naar zult voegen, wanneer u die uit de juiste bron ontvangt.’²⁰

Eliza R. Snow heeft geschreven: ‘[Joseph Smith] vond dat aanzien God hem had geroepen en hem had uitgekozen om de kerk te leiden, waarom hem dat dan ook niet laten doen? Waarom zou iemand in de weg gaan lopen van iemand die

daartoe geroepen is? Wie kent de zin des Heren? Openbaart Hij bepaalde zaken niet anders dan we verwacht hadden? [De profeet] merkte op dat hij voortdurend vooruitging, hoewel veel hem neerdruckte, tegenhield en tegenwerkte; en niettegenstaande al deze tegenwerking, ontwikkelde de situatie zich altijd in zijn voordeel. (...)

‘Hij bestrafte hen die geneigd waren fouten te zoeken bij het bestuur van de kerk, waarbij hij liet weten dat God hem had geroepen om de kerk te leiden en dat hij dat goed zou doen; wie proberen het bestuur van de kerk te dwarsbomen, zullen worden beschaamd als hun eigen dwaasheden bekend worden.’²¹

Wie de levende profeet verwerpen, maken geen vooruitgang en roepen de oordelen Gods over zich af.

‘Ofschoon, letterlijk gezien, alle kennis van God komt, hebben niet alle mensen geloofd dat het om openbaring ging toen die kennis aan de mens werd gegeven. (...)

‘Noach was een volmaakt mens en doordat hij door openbaring kennis had over wat er op aarde ging plaatshebben, kon hij zich voorbereiden en zichzelf en zijn familie redden van de zondvloed. Deze kennis, of openbaring, (...) werd niet door de inwoners van de aarde geloofd. Zij wisten dat Adam de eerste mens was, geschapen naar het beeld van God; dat hij een goed mens was; dat Henoch driehonderdvijfenzestig jaar met God wandelde en vervolgens in de hemel werd opgenomen zonder de dood te smaken. Maar ze konden geen nieuwe openbaring aan: de oude geloven we omdat onze vaders dat ook deden, maar weg met nieuwe openbaringen. En ze werden door het wassende water verrast. (...)

‘Hetzelfde beginsel (...) was duidelijk zichtbaar onder de Joden toen de Heiland in het vlees kwam. [Zij] pochten over de oude openbaringen, versierden de graven van de doden, betaalde tiende in de vorm van mint en dille, zegden lange gebeden op en staken zee en land over om bekeerlingen te maken, maar toen de nieuwe openbaring uit de mond kwam van de grote Ik ben zelf, konden ze dat niet verdragen — dat was hen te veel.

'Noach was een volmaakt mens en zijn kennis of openbaring over wat er op aarde ging plaatsbebben, (...) werd niet geloofd door de bewoners van de aarde.'

Dat geeft aan hoe verworpen dat geslacht was, zoals anderen voor hen; en ze schreeuwden: weg met Hem, kruisig Hem! (...)

En wat dies meer zij, hetzelfde gedrag en dezelfde taal werd gebruikt toen dit geslacht met het Boek van Mormon werd geconfronteerd. De oude openbaringen, de oude patriarchen, pelgrims en apostelen, zijn ons tot zegen. Wij geloven in hen, maar de nieuwe kunnen we niet verdragen.²²

'De wereld heeft altijd valse profeten voor ware aangezien, en de profeten van God zijn als valse profeten beschouwd. Zij hebben de ware profeten gedood, gestenigd, gestraft en gevangengenomen. Zij moesten zich verbergen in "woestijnen, en gebergten, in spelonken en de holen der aarde" [zie Hebreeën 11:38], en hoewel zij de meest eerbare mensen op aarde waren, werden zij als zwervers uit de samenleving verbannen, terwijl de schurken, zwervers, huichelaars, bedriegers en de laagsten van het volk werden gekoesterd, geëerd en gesteund.'²³

‘Ik maak mij geen illusies, als Christus de aarde zou bezoeken en zo cru zou prediken als Hij tegen de Joden deed, dan zou dit geslacht Hem verwerpen omdat Hij zo cru overkomt. (...) ‘Velen zullen zeggen: “Ik zal u nooit in de steek laten, maar altijd aan uw zijde staan.” Maar zodra je ze enkele verborgenheden van het koninkrijk van God bijbrengt, die in de hemel zijn bewaard en aan de mensenkinderen geopenbaard moeten worden wanneer zij zich daarop hebben voorbereid, zijn zij de eersten die je stenen en ter dood brengen. Naar datzelfde beginsel is de Heer Jezus Christus gekruisigd en zullen de mensen de profeten in deze bedeling doden.

‘Veel zaken zijn [onverklaarbaar] voor de mensenkinderen in de laatste dagen: bijvoorbeeld dat God de doden zal opwekken; [ze vergeten] dat er dingen al van vóór de grondlegging der wereld verborgen zijn, die in de laatste dagen aan kinderen zullen worden geopenbaard.

‘Er zijn veel wijze mannen en vrouwen in ons midden die te wijs zijn om zich te laten onderrichten; daarom zullen ze in onwetendheid sterven en in de opstanding zullen ze hun dwaling herkennen. Velen sluiten de deur naar de hemel door te zeggen: “Tot hier en niet verder kan God bepaalde zaken openbaren, die ik zal geloven.”

‘Het is altijd zo geweest dat wanneer iemand door God met het priesterschap gestuurd wordt en hij de volheid van het evangelie begint te prediken, dat hij door zijn vrienden buiten de deur wordt gezet, en wordt afgemaakt als hij zaken predikt die volgens hen verkeerd zijn. Jezus is op grond van dit beginsel gekruisigd.²⁴

‘Wee, wee de mens of de groep mensen die hun handen opheffen tegen God en zijn getuigen in deze laatste dagen: want zij zullen haast uitverkorenen misleiden!

‘(...) Als iemand profeteert en gebiedt dat zijn leringen gehoorzaamd moeten worden, is hij of een ware of een valse profeet. Valse profeten treden altijd op om de ware profeten te bestrijden en zij profeteren zo dicht bij de waarheid dat ze de uitverkorenen bijna misleiden.²⁵

‘Doordat het evangelie van Jezus Christus en de profeten die God had gezonden werd verworpen, zijn de oordelen Gods in verschillende tijden op volken, steden en naties uitgestort, wat het geval was met de steden Sodom en Gomorra, die werden vernietigd omdat ze de profeten verwierpen.’²⁶

William P. McIntire heeft verklaard: ‘[Joseph Smith] heeft geprofeteerd dat iedereen die de gegeven openbaringen als niets achten, alsook hem en zijn woorden, spoedig zouden weeklagen en zeggen: O! hadden we maar geluisterd naar de woorden van God en de openbaringen die zijn gegeven.’²⁷

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem het relaas op pp. 207–210 door en schenk aandacht aan hoe de leden van de kerk in de beginperiode dachten over de openbaringen die Joseph Smith had ontvangen. Wat zijn uw gevoelens over de Leer en Verbonden?
- Lees de derde volledige alinea op pagina 210. Waarom denkt u dat ‘Het eeuwig heil [...] niet zonder openbaring [kan] worden verkregen’?
- Neem de pagina’s 211–212 door. Waarom denkt u dat mensen soms openstaan voor misleiding, zoals in het geval van Hiram Page? Wat kunnen we doen om te voorkomen dat we door valse profeten of valse leringen worden misleid?
- Lees de laatste alinea die begint onderaan p. 212 en de twee daaropvolgende alinea’s op p. 213 door. Hoe komt het ons ten goede dat er maar één man is die openbaring voor de hele kerk kan ontvangen? Welke ervaringen kunt u vertellen waarin u de leiding van de Heer hebt gevoeld in uw taken?
- Lees op pp. 213–214 hoe Joseph Smith en Brigham Young reageerden toen iemand verkondigde dat we ons moesten beperken tot de openbaringen die in de Schriften staan. Wat

zou er aan uw leven ontbreken als u zich beperkte tot de standaardwerken zonder acht te slaan op de woorden van de levende profeet? Wat kunnen we doen om in de geest van de raad van Brigham Young te handelen?

- Wat kunnen we doen om de president van de kerk en de andere kerkleiders te steunen? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 214–215.) Welke raad heeft de president van de kerk in de afgelopen algemene conferentie gegeven? In welke opzichten bent u gezegend omdat u de profeet en de andere kerkleiders hebt gevolgd?
- Op welke manieren verwerpen de mensen zoal de profeten van God? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 216–219.) Wat kunnen mogelijk de gevolgen zijn als we niet de raad opvolgen van de leiders die de Heer gekozen heeft om zijn kerk te leiden?

Relevante teksten: Spreuken 29:18; Jakob 4:8; 3 Nephi 28:34; Mormon 9:7–9; LV 21:1–6

Noten

1. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), p. 62.
2. 'The Conference Minutes and Record Book of Christ's Church of Latter Day Saints 1838–39; 1844', ingang van 2 november 1831, p. 16, opgetekend door John Whitmer, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (Utah). Dit verslagenboek bevat verslagen uit de jaren 1830–1844.
3. *History of the Church*, deel 1, p. 235; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, pp. 172–173, kerkarchieven.
4. Geloofsartikelen 1:9.
5. *History of the Church*, deel 5, p. 344; uit een leerrede van Joseph Smith op 8 april 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
6. *History of the Church*, deel 6, p. 252; uit een leerrede van Joseph Smith op 10 maart 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
7. *History of the Church*, deel 3, pp. 389–390; uit een leerrede van Joseph Smith in juli 1839 in Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
8. *History of the Church*, deel 5, p. 258; uit een leerrede van Joseph Smith op 22 januari 1843 in Nauvoo (Illinois) heeft gehouden; opgetekend door Wilford Woodruff.
9. *History of the Church*, 6:9; uit Joseph Smith, 'Latter Day Saints', in I. Daniel Rupp, verz., *He Pasa Ekklesia [The Whole Church]: An Original History of the Religious Denominations at Present Existing in the United States* (1844), p. 404.
10. *History of the Church*, deel 2, p. 52; alinea-indeling gewijzigd; uit de notulen van een kerkelijke raadsvergadering, gehouden op 21 april 1834 in Norton (Ohio); genotuleerd door Oliver Cowdery.
11. 'Baptism', redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 september 1842, p. 905; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.

12. *History of the Church*, deel 1, pp. 109–111; alinea-indeling gewijzigd; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, pp. 53–55, 58, kerkarchieven; de datum waarop Joseph en Emma in Fayette aankomen is in de *History of the Church* abusievelijk als augustus 1830 vermeld.
13. *History of the Church*, deel 2, p. 477; uit een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1837 in Kirtland (Ohio); opgetekend voor *Messenger and Advocate*, april 1837, p. 487.
14. *History of the Church*, deel 1, p. 338; uit een brief van Joseph Smith en Frederick G. Williams aan John S. Carter, 13 april 1833, Kirtland (Ohio).
15. Heber C. Kimball, *Deseret News*, 5 november 1856, p. 274.
16. Wilford Woodruff, Conference Report, oktober 1897, pp. 22–23.
17. Brigham Young, *Deseret News*, 9 december 1857, p. 316.
18. *History of the Church*, deel 2, pp. 417–418; uit een aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 27 maart 1836, Kirtland (Ohio); zie ook *Messenger and Advocate*, maart 1836, p. 277.
19. *History of the Church*, deel 4, p. 186; uit een brief die Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium schreven aan de heiligen, september 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, oktober 1840, p. 178.
20. *History of the Church*, deel 4, p. 45, voetnoot; uit een brief van het Eerste Presidium en de hoge raad aan de heiligen die ten westen van Kirtland (Ohio) wonen, 8 december 1839, Commerce (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, december 1839, p. 29.
21. *History of the Church*, deel 4, pp. 603–604; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
22. 'Knowledge Is Power', een redactioneel artikel uit *Times and Seasons*, 15 augustus 1842, pp. 889–990; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
23. *History of the Church*, deel 4, p. 574; uit 'Try the Spirits', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 april 1842, pp. 744; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
24. *History of the Church*, deel 5, p. 423–425; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 11 juni 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
25. *History of the Church*, deel 6, p. 364; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo; opgetekend door Thomas Bullock.
26. *History of the Church*, deel 5, p. 256–257; uit een leerrede van Joseph Smith op 22 januari 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
27. William P. McIntire, notulist van een leerrede door Joseph Smith begin 1841 in Nauvoo (Illinois); William Patterson McIntire, Notebook 1840–1845, kerkelijke archieven.

*'En de Here God sprak tot Mozes, zeggende: (...)
Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid
en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'*

Het grote heilsplan

‘Het grote heilsplan is een onderwerp dat onze volledige aandacht verdient, en dat beschouwd moet worden als een van de grootste gaven die de mens uit de hemel heeft ontvangen.’

Uit het leven van Joseph Smith

In september 1831 verhuisde de profeet Joseph Smith met zijn gezin naar Hiram (Ohio), 48 kilometer ten zuidoosten van Kirtland, waar ze ongeveer een jaar in het huis van John en Alice (ook bekend als Elsa) Johnson woonden. Hier besteedde de profeet veel tijd aan de Bijbelvertaling van Joseph Smith.

Door dit belangrijke werk, dat de profeet een ‘tak van mijn roeping’¹ noemde, hebben we nu veel meer begrip van het heilsplan. De profeet begon dit werk in juni 1830, toen de Heer hem gebood te beginnen aan een geïnspireerde revisie van de King James-vertaling van de Bijbel. Het was de profeet al geruime tijd duidelijk dat de Bijbel vaak niet duidelijk was over bepaalde belangrijke kwesties. Het was hem opgevallen dat Moroni sommige bijbelteksten citeerde ‘met een kleine afwijking van de manier waarop het in onze Bijbel staat’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:36). Toen hij 1 Nephi 13:23–29 vertaalde, ontdekte hij dat vele delen ‘die duidelijk en uitermate waardevol zijn’ waren weggenomen uit de Bijbel, met inbegrip van ‘vele verbonden des Heren’ (1 Nephi 13:26).

De profeet zou later zeggen: ‘Ik geloof in de Bijbel, zoals die door de oorspronkelijke schrijvers is opgeschreven. Maar onwetende vertalers, achteloze overschrijvers of samenspannende en verdorven geestelijken hebben veel fouten gemaakt. (...) Kijk maar eens naar [Hebreeën 6:1] voor tegenstrijdigheden — “Laten wij daarom het eerste onderwijs aangaande de leer van

Christus laten rusten en ons richten op het volkomene.” Als iemand de beginselen van de leer van Christus naast zich neerlegt, hoe kan hij dan door die beginselen gered worden? Dat is een tegenstrijdigheid. Ik geloof het niet. Ik zal u zeggen hoe deze tekst moet luiden: “Laten wij daarom *niet* het eerste onderwijs aangaande de leer van Christus laten rusten en ons richten op het volkomene.”²

Onder invloed van de Geest ging Joseph ongeveer drie jaar lang door de Bijbel, waarin hij duizenden correcties aanbracht en veel tekst in de originele staat terugbracht. Deze herstelde teksten werpen helder licht op veel leerstellingen die niet goed uit de verf komen in de huidige Bijbel. Deze geïnspireerde revisies van de bijbeltekst staan bekend als de Bijbelvertaling van Joseph Smith. Ruim honderd passages uit de Bijbelvertaling van Joseph Smith zijn opgenomen in de Gids bij de Schriften in de tripelcombinatie van de kerk.

De bijbelvertaling van de profeet droeg voor een belangrijk deel bij aan zijn eigen geestelijke vorming en de voortgaande herstelling van evangeliewaarheid. Terwijl hij het Oude en Nieuwe Testament reviseerde, ontving hij vaak openbaringen die de bijbeltekst verduidelijkten of uitbreidden. Op die manier ontving de profeet veel leerstellingen van de Heer, onder andere die nu voorkomen in Leer en Verbonden 74, 76, 77, 86 en 91, en fragmentarisch in vele andere afdelingen van de Leer en Verbonden.

Toen de profeet zijn bijbelvertaling in juni 1830 begon, openbaarde de Heer een lange passage uit de geschriften van Mozes aan hem. Deze passage is het eerste hoofdstuk van het boek Mozes in de Parel van grote waarde geworden. Zij is de weerslag van een visioen waarin Mozes God zag en met Hem sprak — een visioen zo opmerkelijk dat Joseph Smith het ‘een kostbare brok’ en ‘een voorraad aan kracht’³ noemde. In dit visioen leerde God het fundamentele doel van het grote heilsplan aan Mozes:

‘En de Here God sprak tot Mozes, zeggende: (...) Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:37, 39).

De leerstellingen, verordeningen en beloften die de grondslag zijn van het heilsplan zijn in deze laatste dagen bij monde van de profeet Joseph Smith geopenbaard. Als geen ander begreep de profeet het belang van dit plan. Vandaar dat hij heeft verklaard: ‘Het grote heilsplan is een onderwerp dat onze volledige aandacht verdient, en dat beschouwd moet worden als een van de grootste gaven die de mens uit de hemel heeft ontvangen.’⁴

Leringen van Joseph Smith

In de voorsterfelijke wereld is Jezus Christus tot Redder gekozen en wij kozen ervoor om het heilsplan te accepteren.

‘We waren allemaal aanwezig bij de eerste raadsvergadering in de hemel en zagen de Redder gekozen en aangesteld, het heilsplan opgesteld worden, en we hechtten er onze goedkeuring aan.’⁵

‘De Heer [is] een priester tot in eeuwigheid naar de orde van Melchizedek, een gezalfde Zoon van God van vóór de grondlegging van de wereld [zie Psalmen 110:4].’⁶

‘De verlossing door Jezus Christus is voor alle mensen tot stand gebracht om over de duivel te kunnen zegevieren. (...) Iedereen zal lijden totdat hij Christus gehoorzaamt.

‘De strijd in de hemel was als volgt — Jezus zei dat sommige zielen niet zalig zouden worden; de duivel zei dat hij hen allen zalig kon maken en legde zijn plannen voor aan de grote raad, die echter ten gunste van Jezus Christus stemde. Daarop rebelleerde de duivel tegen God en werd uitgeworpen met allen die met hem instemden.’⁷

Wij zijn eeuwige wezens; door de wetten van God te gehoorzamen, brengen we onze verhoging binnen bereik.

De profeet Joseph Smith ontving de volgende openbaring van de Heer in mei 1833, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 93:29: ‘De mens was eveneens in het begin bij God. Intelligentie, of het licht der waarheid, is niet geschapen of gemaakt, en dat kan ook niet.’ In april 1844 verkondigde de profeet: ‘Ik heb nog

een ander onderwerp, waarover ik wil spreken dat er op gericht is de mens te verhogen. (...) Het houdt verband met het onderwerp van de opstanding der doden — namelijk de ziel van de mens — de onsterfelijke geest. Waar kwam die vandaan? Alle geleerden en doctors in de godgeleerdheid zeggen dat God die in het begin geschapen heeft, maar dat is niet waar. Volgens mijn opvatting verlaagt dat denkbeeld de mens. Ik geloof niet in die leerstelling, want ik weet beter. Luister, al gij einden der wereld, want God heeft het mij verteld; en als u mij niet gelooft, zal dat toch niets afdoen aan de waarheid. (...)

‘Ik blijf lang stilstaan bij de onsterfelijkheid van de geest van de mens. Is het logisch om te zeggen dat de intelligentie van geesten onsterfelijk is, maar dat die wel een begin heeft gehad? De intelligentie van geesten heeft geen begin en geen einde. Dat is zuivere logica. Wat een begin heeft, moet ook een eind hebben. Er is nimmer een tijd geweest waarin er geen geesten bestonden. (...)

‘(...) Ik neem mijn ring van mijn vinger en vergelijk die met de geest van de mens — het onsterfelijke deel, want het heeft geen begin gehad. Veronderstel dat we deze ring doormidden zagen, dan heeft hij een begin en een eind; smeden wij de helften weer aaneen, dan hebben wij de eeuwige cirkel terug. Zo is het ook met de geest van de mens. Zowaar de Heer leeft, wanneer onze geest een begin heeft, dan moet die ook een eind hebben. Alle dwazen, geleerden en wijzen vanaf het begin der schepping die zeggen dat de geest van de mens een begin heeft, zeggen daarmee dat die ook een eind heeft; en als die leer waar is, dan moet de leer van vernietiging ook waar zijn. Maar als ik gelijk heb, zou ik stoutmoedig van de daken kunnen verkondigen dat God nooit de macht heeft bezeten om de geest van de mens te scheppen. God kon zichzelf niet scheppen.

‘Intelligentie is eeuwig en bestaat volgens het onafhankelijkheidsbeginsel. Het is van tijdperk tot tijdperk een geest en heeft niets vandoen met een schepping. Alle geesten die God ooit naar de aarde heeft gezonden, hebben de mogelijkheid om zich te ontwikkelen.

‘De eerste beginselen met betrekking tot de mens bestaan onafhankelijk bij God. God, die zich te midden van geesten en heerlijkheid bevond, achtte het raadzaam, daar hij intelligenter was, om wetten in te stellen waardoor de rest het voorrecht kon krijgen om net zoveel vooruitgang te maken als Hijzelf. Door de relatie die we met God hebben, kunnen we steeds meer kennis verkrijgen. Hij heeft de macht om wetten uit te vaardigen om de zwakkere intelligenties te instrueren, zodat zij net als Hij de verhoging kunnen ontvangen, van heerlijkheid tot heerlijkheid mogen groeien en alle kennis, macht, heerlijkheid en intelligentie kunnen ontvangen die nodig is om hen in de geestenwereld te verlossen.’⁸

‘Wij zijn van mening dat God de mens geschapen heeft met een verstand dat kan redeneren en met verstandelijke vermogens die tot ontwikkeling kunnen komen, evenredig aan de mate waarin en de ijver waarmee acht geslagen wordt op het licht dat vanuit de hemel aan het intellect gegeven wordt; en dat, naarmate de mens de volmaaktheid nadert, zijn visie helderder en zijn vreugde groter wordt, totdat hij het kwaad in zijn leven heeft overwonnen en elk verlangen naar zonde verloren heeft, en zoals de mensen van weleer, dat punt in zijn geloofsleven bereikt waarop hij omhuld is door de macht en de heerlijkheid van zijn Schepper en opgenomen wordt om bij Hem te wonen. Maar wij zijn van mening dat niemand dit stadium in een oogwenk kan bereiken.’⁹

**We zijn naar de aarde gekomen om een lichaam te krijgen,
kennis op te doen en door geloof te overwinnen.**

‘Iedereen weet dat hij eens zal sterven. En het is belangrijk dat we begrijpen waarom wij aan de wisselvalligheden van het leven en aan de dood blootstaan, waarom God ons in de wereld liet komen, waarom wij hier lijden en later naar een andere plek gaan. Wat is het doel van ons bestaan hier? En waarom moeten we eens sterven en hier vandaan gaan? Het is niet meer dan redelijk te veronderstellen dat God hier iets over zou openbaren, en dit onderwerp moeten we meer dan enig ander onderwerp onderzoeken. We moeten het dag en nacht bestuderen,

want de wereld is onwetend wat haar ware toestand en relatie [tot God] betreft.’¹⁰

‘Het doel van God was al vóór de grondlegging van de wereld dat we een tabernakel zouden krijgen, dat we door getrouwheid kunnen overwinnen en zo een opstanding uit de dood kunnen bewerkstelligen en op die wijze heerlijkheid, eer, macht en heerschappij kunnen krijgen.’¹¹

‘We zijn naar deze aarde gekomen om een lichaam te ontvangen, dat wij in zuivere staat aan God in het celestiale koninkrijk moeten presenteren. Het grote beginsel van geluk ligt in het bezitten van een lichaam. De duivel heeft geen lichaam en dat is zijn straf. Hij is tevreden als hij een lichaam van een mens kan innemen, en toen hij door de Heiland werd uitgedreven, vroeg hij of hij in een kudde zwijnen mocht gaan, wat aangeeft dat hij het lichaam van een zwijn verkiest boven helemaal geen lichaam. Allen die een lichaam bezitten, hebben macht over hen die dat niet bezitten.’¹²

‘Eeuwig heil betekent dat iemand van al zijn vijanden bevrijd is; want zolang de mens niet over de dood kan zegevieren, is hij niet gered. (...)

‘De geesten in de eeuwige wereld zijn als de geesten in deze wereld. Wie in deze wereld zijn geboren en aldus een tabernakel hebben gekregen, sterven en daarna opstaan met een verheerlijkt lichaam, zullen macht hebben over de geesten die geen lichaam hebben gekregen, ofwel hun eerste staat niet hebben behouden, zoals de duivel. De straf van de duivel was dat hij geen lichaam kreeg zoals de mensen.’¹³

‘Het kennisbeginsel is het heilsbeginsel. Dit beginsel wordt door de getrouwen en ijverigen begrepen; en iedereen die niet genoeg kennis tot zich neemt om te worden gered, zal worden verdoemd. Dit heilsbeginsel krijgen wij door de kennis van Jezus Christus.

‘Eeuwig heil betekent eigenlijk niets meer of minder dan over al onze vijanden te triomferen en hen te onderwerpen. En indien wij de macht bezitten om al onze vijanden in deze wereld

'Het doel van God was al vóór de grondlegging van de wereld dat we een tabernakel zouden krijgen, zodat we door getrouwheid kunnen overwinnen.'

te overwinnen en de kennis hebben om in de komende wereld over alle boze geesten te zegevieren, dan hebben wij ons heil verkregen, zoals het geval was met Jezus, die zou regeren totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd had, en de laatste vijand was de dood [zie 1 Korintiërs 15:25–26].

'Er is een beginsel waar slechts weinig mensen aan gedacht hebben. Niemand kan dit heil bereiken zonder een tabernakel.

'In deze wereld is de mens van nature zelfzuchtig, eierzuchtig en volop bezig de ander naar de kroon te steken; sommigen zijn echter bereid anderen alsmede zichzelf op te bouwen. Ook in de andere wereld is er een verscheidenheid aan geesten. Sommigen willen uitmunten. En dat was het geval met Lucifer toen hij viel. Hij was uit op zaken die onwettig waren. Daarom werd hij neergeworpen, en er wordt gezegd dat velen hem volgden; en de zwaarte van zijn straf was dat hij nooit een lichaam zal hebben. Dat is zijn straf.'¹⁴

God heeft ons morele keuzevrijheid gegeven en het vermogen om tussen goed en kwaad te kiezen.

‘Als mensen hun eeuwig heil willen bewerken, moeten zij zich, voordat ze de wereld verlaten, onderwerpen aan bepaalde regels en beginselen, die al vóór de totstandkoming van de wereld waren vastgesteld. (...) De schepping van de geestelijke en hemelse werelden, en van geestelijke en hemelse wezens gebeurde overeenkomstig de volmaaktste orde en harmonie: hun grenzen en beperkingen werden onherroepelijk vastgelegd en door hen vrijwillig aanvaard in hun hemelse staat, evenals onze eerste ouders op aarde. Daarom is het zo belangrijk, dat allen die op aarde zijn en verwachten het eeuwige leven te beërven de beginselen van eeuwige waarheid aanvaardden en zich eraan onderwerpen.’¹⁵

‘Alle mensen hebben recht op keuzevrijheid, want dat heeft God zo ingesteld. Hij heeft de mensen verantwoordelijk voor hun keuzen gemaakt en hun het vermogen gegeven om tussen goed en kwaad te kiezen; om het goede na te streven door in dit leven te kiezen voor een pad dat tot heiliging leidt, dat hier gemoedsrust schenkt en vreugde in de Heilige Geest, en hierna een volheid van vreugde en geluk aan zijn rechterhand; of om een kwade koers te volgen, op te gaan in zonde en rebellie tegen God, waarmee ze in deze wereld verdoemenis over hun ziel afroepen en zichzelf eeuwige schade toebrengen in de toekomstige wereld.’¹⁶

‘Satan kan ons niet verleiden met zijn verzoeken, tenzij we er in ons hart mee instemmen en eraan toegeven. Ons bestaan is zo georganiseerd dat we de duivel kunnen weerstaan; als we zo niet waren georganiseerd, zouden we geen keuzevrijheid hebben.’¹⁷

‘De duivel heeft alleen macht over ons als wij dat toelaten. Zodra wij ons verzetten aan iets dat van God komt, neemt de duivel de macht over.’¹⁸

Op 16 mei 1841 heeft de profet de heiligen als volgt toegeproken: ‘President Joseph Smith (...) merkte op dat Satan over het algemeen de schuld krijgt van het kwaad dat wij bedrijven,

maar als hij de oorzaak van al onze verkeerde daden is, zouden de mensen niet veroordeeld kunnen worden. De duivel kan de mens niet tot kwaaddoen dwingen; het is geheel vrijwillig. Wie de Geest van God weerstaat, kan in verzoeking worden gebracht. De invloed van de hemel onttrekt zich aan allen die weigeren deelgenoot van zulk een grote heerlijkheid te zijn. God zal geen dwangmiddelen gebruiken, en de duivel kan het niet; dergelijke denkbeelden, die door velen [over deze onderwerpen] worden gekoesterd, zijn ongerijmd.’¹⁹

Eliza R. Snow heeft geschreven: ‘[Joseph Smith] zei dat het hem niets kon schelen hoe hard we vooruitgaan op het pad der deugd. Weersta het kwaad en u zult veilig zijn; God, mensen en engelen zullen hen die al het kwaad weerstaan niet verdoemen, en de duivels kunnen dat evenmin. De duivel zou evengoed kunnen proberen Jehova te onttronen als te proberen een onschuldige ziel die al het kwaad weerstaat, omver te werpen.’²⁰

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Welke specifieke waarheden over het heilsplan en het doel van het leven kennen we dankzij de openbaringen aan de profeet Joseph Smith? Hoe hebben die waarheden u geholpen?
- Joseph Smith heeft over het heilsplan gezegd dat we ‘dit onderwerp [...] meer dan enig ander onderwerp [moeten] onderzoeken’ (p. 227) en het ‘een onderwerp [is] dat onze volledige aandacht verdient’ (p. 225). Op welke manieren kunnen we het heilsplan bestuderen? Hoe kunnen we het heilsplan in ons dagelijks leven onze volle aandacht geven? Hoe kunnen we het heilsplan zoal aan anderen uitleggen?
- Neem Joseph Smiths leringen over de hemelse raadsvergadering en onze eeuwige natuur door (pp. 225–227). Hoe kunnen deze leerstellingen u tot zegen zijn?
- De profeet heeft getuigd: ‘Alle geesten die God ooit naar de aarde heeft gezonden, hebben de mogelijkheid om zich te

ontwikkelen' (p. 226). Wat betekent dat volgens jullie? Hoe kan deze waarheid van invloed zijn op hoe u met zorgen omgaat? Hoe u over uw waarde en vermogens denkt? Hoe u andere mensen behandelt?

- Lees de alinea die onderaan pagina 227 begint. Denk na over de zegeningen die we ontvangen als we acht slaan 'op het licht dat vanuit de hemel (...) gegeven wordt.'
- Neem Joseph Smiths leringen door over het belang van een stoffelijk lichaam (pp. 227–229). Hoe kan deze kennis van invloed zijn op hoe wij voor ons lichaam zorgen?
- Lees de laatste twee alinea's op pagina 230. Denk na over wat deze leringen inhouden voor het gebruik van uw keuzevrijheid. Wat kunnen we specifiek zoal doen om de invloed van Satan te weerstaan?

Relevante teksten: 2 Nephi 2:25; 9:6–12; Alma 34:31–33; IV 76:25–32; 101:78; Abraham 3:22–25

Noten

1. *History of the Church*, deel 1, p. 238; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 175, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. *History of the Church*, deel 6, pp. 57–58; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 15 oktober 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
3. *History of the Church*, deel 1, p. 98; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, diverse stukken, kerkarchieven.
4. *History of the Church*, deel 2, p. 23. In: 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*; april 1834, p. 152.
5. Aangehaald door William Clayton in een verslag van een ongedateerde leerrede door Joseph Smith in Nauvoo (Illinois); L. John Nuttall, 'Extracts from William Clayton's Private Book', p. 7, Journals of L. John Nuttall, 1857–1904, L. Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo (Utah); afschrift in de kerkelijke archieven.
6. "Baptism," een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 september 1842, p. 905; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
7. *History of the Church*, deel 6, p. 314; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo; opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.
8. *History of the Church*, deel 6, p. 310–312; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
9. *History of the Church*, deel 2, p. 8; uit 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*; februari 1834, p. 135.

10. *History of the Church*, deel 6, p. 50; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 oktober 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; en *Times and Seasons*, 15 september 1843, p. 331; deze uitgave van de *Times and Seasons* werd laat gepubliceerd.
11. Geciteerd in Martha Jane Knowlton Coray, die een toespraak van Joseph Smith op 21 mei 1843, in Nauvoo (Illinois) optekende; Martha Jane Knowlton Coray, notitieblok, kerkarchieven.
12. Geciteerd door William Clayton, die een ongedateerde toespraak van Joseph Smith in Nauvoo (Illinois) optekende; in L. John Nuttall, 'Extracts from William Clayton's Private Book', pp. 7–8, dagboeken van L. John Nuttall, 1857–1904, L. Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo (Utah); afschrift in de kerkarchieven.
13. *History of the Church*, deel 5, p. 403; uit een leerrede van Joseph Smith op 21 mei 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
14. *History of the Church*, deel 5, pp. 387–388; uit een leerrede van Joseph Smith op 14 mei 1843 in Yelrome (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
15. *History of the Church*, deel 6, pp. 50–51; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 oktober 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; en *Times and Seasons*, 15 september 1843, p. 331; deze uitgave van de *Times and Seasons* werd laat gepubliceerd; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
16. *History of the Church*, deel 4, p. 45, voetnoot; uit een brief van het Eerste Presidium en de hoge raad aan de heiligen die ten westen van Kirtland (Ohio) wonen, 8 december 1839, Commerce (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, december 1839, p. 29.
17. Geciteerd door William P. McIntire, rapporteur van een toespraak van Joseph Smith in het begin van 1841 in Nauvoo (Illinois); William Patterson McIntire, notitieblok 1840–1845, kerkarchieven.
18. Aangehaald door William Clayton in een verslag van een ongedateerde leerrede door Joseph Smith in Nauvoo (Illinois); L. John Nuttall, 'Extracts from William Clayton's Private Book', p. 8, Journals of L. John Nuttall, 1857–1904, L. Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo (Utah); afschrift in de kerkelijke archieven.
19. *History of the Church*, deel 4, p. 358; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 mei 1841, in Nauvoo (Illinois); gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 juni 1841, p. 429.
20. *History of the Church*, deel 4, p. 605; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 december 1841 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.

*Het gerestaureerde huis van John Johnson in Hiram (Ohio).
In de woning van de Johnsons heeft de profeet Joseph Smith in
februari 1832 in een visioen de drie graden van heerlijkheid
gezien die God voor zijn kinderen heeft bereid.*

Achter de sluier: het leven in de eeuwigheid

[De rechtvaardigen die zijn gestorven] zullen weer opstaan om in onsterfelijke heerlijkheid in een eeuwige gloed te verkeren, en zullen dan niet meer rouwen, lijden of sterven, maar zullen erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Jezus Christus zijn.'

Uit het leven van Joseph Smith

Joseph Smiths werk aan de vertaling van de Bijbel leidde tot een hoogst opmerkelijk visioen over het leven in de eeuwigheid. Op 16 februari 1832 was de profeet aan het werk in het huis van John Johnson in Hiram (Ohio), waarbij Sidney Rigdon zijn schrijver was. Hij was het evangelie van Johannes aan het vertalen. 'Uit verscheidene openbaringen die waren ontvangen', zei de profeet later, 'bleek dat veel belangrijke punten aangaande het heil der mensen uit de Bijbel waren gelicht of vóór de publicatie verloren waren gegaan. Uit de waarheden die waren overgebleven is wel duidelijk dat als God eenieder beloont volgens de daden in het vlees verricht, de term "hemel", de eeuwige woonplaats voor de heiligen, uit meer dan één koninkrijk moet bestaan.'¹

De profeet vertaalde Johannes 5.29, waarin wordt beschreven hoe allen zullen voortkomen in de opstanding — 'wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven, tot de opstanding ten oordeel.' Toen hij en Sidney over deze tekst nadachten, opende zich een groots visioen aan hen. De profeet heeft geschreven: 'Door de macht van de Geest werden onze ogen geopend en werd ons verstand verlicht, zodat wij de dingen Gods konden zien en begrijpen — ja, die dingen die hebben bestaan vanaf het begin, eer de wereld was, die door

de Vader waren verordonneerd door zijn eniggeboren Zoon, die vanaf het begin aan de boezem des Vaders was' (LV 76:12–13).

In dat glorierijke visioen zagen de profeet en Sydney Rigdon de Zoon van God aan de rechterhand van de Vader en 'ontvingen van zijn volheid' (LV 76:20). Zij zagen de drie koninkrijken van heerlijkheid die God heeft bereid voor zijn kinderen en leerden wie deze koninkrijken zullen beërven. Ze zagen ook dat Satan uit de tegenwoordigheid van God werd geworpen, alsmede het lijden van hen die zich door Satan laten overwinnen.

Deze openbaring is nu afdeling 76 van de Leer en Verbonden. De profeet legde uit: 'Niets kon de heiligen aangenamer zijn wat de orde in het koninkrijk van de Heer betreft dan het licht dat door het voorgaande visioen op de wereld losbarstte. Elke wet, elk gebod, elke belofte, elke waarheid en elk facet wat de bestemming van de mens betreft, van Genesis tot Openbaring, daar waar de Schrift gevrijwaard is gebleven van de dwaasheden van de mens (...) getuigt van het feit dat dit document een afschrift is van de verslagen in de eeuwige wereld. De verhevenheid van de ideeën; de zuiverheid van de taal; de draagwijdte van iemands daden; de voortgang tot voltooiing opdat de erfgenamen van eeuwig heil de Heer zullen herkennen en hun knie buigen; de beloningen voor getrouwheid en de straffen voor zonde stijgen zover boven de kortzichtigheid van de mens uit dat elke eerlijke man ertoe gebracht wordt uit te roepen: *"Het is van God."*'²

Leringen van Joseph Smith

God heeft drie graden van heerlijkheid voor zijn kinderen voorbereid.

'Mijn toespraak gaat over de opstanding uit de dood, die u in het veertiende hoofdstuk van Johannes vindt — "In het huis mijns Vaders zijn vele woningen." [Johannes 14:2.] Dat moet zijn: "In het huis mijns Vaders zijn vele koninkrijken", zodat u erfgenamen van God en mede-erfgenamen met mij zult zijn. (...) Er zijn woningen voor wie een celestiale wet gehoorzamen, en er zijn anderen woningen voor wie de wet niet hebben nageleefd, elk mens naar zijn eigen orde.'³

“Maar”, zegt iemand, “Ik geloof in één hemel en één hel, waar iedereen naartoe gaat, allemaal even ellendig of allemaal even gelukkig.”

‘Wat! Waar iedereen op een kluitje zit — de eerzamen, deugdzamen, en moordenaars en hoereerders, hoewel er geschreven staat dat ze naar hun daden in het vlees worden geoordeeld? Maar Paulus laat ons weten dat er drie heerlijkheden en drie hemels zijn. Hij kende iemand die was opgenomen tot in de derde hemel [zie 1 Korintiërs 15:40–41; 2 Korintiërs 12:2–4]. (...) Jezus zei tegen zijn discipelen: “In het huis mijns Vaders zijn vele woningen — anders zou Ik het u gezegd hebben. Want Ik ga heen om u een plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.” [Zie Johannes 14:2–3.]’⁴

‘Ga en lees het visioen in [Leer en Verbonden 76]. In dat visioen wordt elke heerlijkheid aangegeven — de heerlijkheid van de zon, een andere heerlijkheid van de maan, en een heerlijkheid van de sterren; en zoals elke ster in heerlijkheid verschilt van andere, zo verschillen de werelden van telestiale orde in heerlijkheid, en iedere man die in celestiale heerlijkheid regeert is een God over zijn heerlijkheden. (...)’

Paulus zegt: ‘De glans der zon is anders dan die der maan en der sterren, want de ene ster verschilt van de andere in glans. Zo is het ook met de opstanding der doden.’ [1 Korintiërs 15:41–42.]⁵

**Wie het getuigenis van Jezus ontvangen, de
evangelieverordeningen ontvangen en door geloof
overwinnen, zullen het celestiale koninkrijk beërven.**

De profeet Joseph Smith zag het volgende in een visioen, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 76:50–59, 62, 68–70: ‘En wederom getuigen wij — want wij zagen en hoorden, en dit is het getuigenis van het evangelie van Jezus Christus aangaande hen die tevoorschijn zullen komen in de opstanding der rechtvaardigen — het zijn zij die het getuigenis van Jezus hebben ontvangen, en in zijn naam hebben geloofd, en zich hebben laten dopen naar de wijze van zijn begrafenis, doordat zij in het water

zijn begraven in zijn naam, en wel volgens het gebod dat Hij heeft gegeven — opdat zij, door de geboden te onderhouden, konden worden gewassen en gereinigd van al hun zonden, en de Heilige Geest konden ontvangen door de handoplegging van hem die tot die macht is geordend en verzegeld; en die overwinnen door geloof, en worden verzegeld door de Heilige Geest der belofte, die de Vader uitstort op allen die rechtvaardig en getrouw zijn.

‘Zij zijn het die de kerk van de Eerstgeborene vormen. Zij zijn het in wier handen de Vader alle dingen gegeven heeft — zij zijn het die priester en koning zijn, die van zijn volheid en van zijn heerlijkheid hebben ontvangen; en priesters zijn van de Allerhoogste, naar de orde van Melchizedek, die naar de orde van Henoeh was, die naar de orde van de eniggeboren Zoon was.

‘Daarom, zoals er geschreven staat: zij zijn goden, ja de zonen van God — daarom, alle dingen zijn van hen, hetzij leven of dood, of tegenwoordige dingen, of toekomstige dingen, ze zijn alle van hen, en zij zijn van Christus, en Christus is van God. (...)

‘Dezen zullen in de tegenwoordigheid van God en zijn Christus wonen voor eeuwig en altijd. (...) Dezen zijn het wier naam ingeschreven is in de hemelen, waar God en Christus rechter over allen zijn. Dezen zijn het die rechtvaardige mensen zijn, tot volmaking gekomen door Jezus, de Middelaar van het nieuwe verbond, die deze volmaakte verzoening tot stand heeft gebracht door het vergieten van zijn eigen bloed. Dezen zijn van wie het lichaam celestiaal is, van wie de heerlijkheid die van de zon is, ja, de heerlijkheid van God, de hoogste van allen, van wiens heerlijkheid geschreven staat dat de zon aan het uitspannel daarvoor typerend is.’⁶

De profeet Joseph Smith predikte het volgende in mei 1843, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 131:1–4: ‘In de celestiale heerlijkheid zijn drie hemelen of graden; en om de hoogste te verwerven, moet een mens tot deze orde van het priesterschap toetreden (namelijk het nieuw en eeuwigdurend huwelijksverbond); en als hij dat niet doet, kan hij die niet verwerven. Hij kan de andere ingaan, maar dat is dan het einde van zijn koninkrijk; hij kan geen vermeerdering hebben.’⁷

Wie het celestiale koninkrijk beërven, zijn zij 'van wie het lichaam celestiaal is, van wie de heerlijkheid die van de zon is, ja, de heerlijkheid van God, de hoogste van allen.'

'Dat is dan het eeuwige leven — de enige wijze en ware God te kennen; en u zult zelf moeten leren om een god te worden, en koningen en priesters van God te zijn, (...) door van de ene kleine graad tot de andere te gaan, en van een klein vermogen tot een groot; van genade tot genade, van verhoging tot verhoging, totdat u de opstanding uit de doden bereikt, en in staat bent in een eeuwige gloed te verkeren, en in heerlijkheid te zitten, evenals hen die in eeuwigdurende macht tronen. (...)

'(...) [De rechtvaardigen die zijn gestorven] zullen weer opstaan om in onsterfelijke heerlijkheid in een eeuwige gloed te verkeren, en zullen dan niet meer rouwen, lijden of sterven, maar zullen erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Jezus Christus zijn. Wat houdt dat in? Dezelfde macht te beërven, dezelfde heerlijkheid en dezelfde verhoging, tot u de positie van een god bereikt en de troon van eeuwige macht bestijgt, net als zij die u zijn voorgegaan.'⁸

'Wie een glorierijke opstanding uit de dood krijgt, zullen verheven zijn boven prinsdommen, machten, tronen, heer-

schappijen en engelen, en van hen wordt gezegd dat ze erfgenamen zijn van God en mede-erfgenamen van Jezus Christus en dat ze allen eeuwige macht hebben [zie Romeinen 8:17].⁹

**De ‘eerzamen van de aarde’, wie niet kloekmoedig
zijn in het getuigenis van Jezus, beërven het
terrestriale koninkrijk.**

De profeet Joseph Smith zag het volgende in een visioen, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 76:71–79: ‘En voorts zagen wij de terrestriale wereld, en zie, ja, zie, dezen zijn het die van het terrestriale zijn, van wie de heerlijkheid verschilt van die van de kerk van de Eerstgeborene, waarvan de leden de volheid van de Vader hebben ontvangen, ja, zoals de maan verschilt van de zon aan het uitspansel.

‘Zie, dezen zijn het die zijn gestorven zonder wet; en ook zij die de geesten van de mensen zijn die in de gevangenis zijn gehouden, die de Zoon heeft bezocht en tot wie Hij het evangelie heeft gepredikt, opdat zij kunnen worden geoordeeld als mensen in het vlees; die het getuigenis van Jezus niet in het vlees hebben ontvangen, maar het later hebben ontvangen.

‘Dezen zijn het die de eerzamen van de aarde zijn, die door de listigheid der mensen werden verblind. Dezen zijn het die van zijn heerlijkheid ontvangen, maar niet van zijn volheid. Dezen zijn het die van de tegenwoordigheid van de Zoon ontvangen, maar niet van de volheid van de Vader.

‘Daarom, het zijn terrestriale lichamen, en geen celestiale lichamen, en zij verschillen in heerlijkheid zoals de maan verschilt van de zon. Dezen zijn het die niet kloekmoedig zijn in het getuigenis van Jezus; daarom verwerven zij niet de kroon in het koninkrijk van onze God.’¹⁰

**Wie slecht zijn en het evangelie of het getuigenis van Jezus
niet ontvangen, beërven het telestiale koninkrijk.**

De profeet Joseph Smith zag het volgende in een visioen, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 76:81–85, 100–106, 110–112: ‘En voorts zagen wij de heerlijkheid van het telestiale,

welke heerlijkheid die van een lagere orde is, zoals de heerlijkheid van de sterren verschilt van de heerlijkheid van de maan aan het uitspansel.

‘Dezen zijn het die het evangelie van Christus niet hebben ontvangen, noch het getuigenis van Jezus. Dezen zijn het die de Heilige Geest niet verloochenen. Dezen zijn het die worden neergeworpen in de hel. Dezen zijn het die niet van de duivel zullen worden verlost tot de laatste opstanding, tot de Heer, ja, Christus, het Lam, zijn werk zal hebben voleindigd. (...)

‘Dezen zijn het die zeggen dat sommigen van hen van de een zijn en sommigen van de ander — sommigen van Christus en sommigen van Johannes en sommigen van Mozes en sommigen van Elias en sommigen van Esajas en sommigen van Jesaja en sommigen van Henoch; maar zij hebben het evangelie niet ontvangen, noch het getuigenis van Jezus, noch de profeten, noch het eeuwigdurend verbond.

‘En ten laatste: al dezen zijn het die niet met de heiligen zullen worden vergaderd, om tot de kerk van de Eerstgeborene te worden opgenomen, en in de wolk te worden ontvangen.

‘Dezen zijn het die leugenaars zijn, en tovenaars en overspelingen en hoereerders en allen die de leugen liefhebben en doen. Dezen zijn het die de verbolgenheid Gods op aarde ondergaan. Dezen zijn het die de straf van het eeuwige vuur ondergaan. Dezen zijn het die worden neergeworpen in de hel en de verbolgenheid van de almachtige God ondergaan tot de volheid der tijden, wanneer Christus alle vijanden onder zijn voeten zal hebben gelegd en zijn werk zal hebben vervolmaakt. (...)

‘En wij hoorden de stem des Heren, zeggende: Al deze zullen de knie buigen en iedere tong zal belijden aan Hem die voor eeuwig en altijd op de troon is gezeten; want zij zullen geoordeeld worden naar hun werken, en ieder mens zal, naar zijn eigen werken, zijn eigen heerschappij ontvangen, in de woningen die zijn bereid; en zij zullen dienstknechten van de Allerhoogste zijn; maar waar God en Christus wonen, kunnen zij niet komen, van eeuwigheid tot eeuwigheid.’¹¹

De bron van kwelling voor de goddelozen is dat ze beseffen dat ze niet de heerlijkheid hebben gekregen die ze hadden kunnen hebben.

‘God heeft bepaald dat allen die zijn stem niet gehoorzamen niet ontkomen aan de verdoemenis der hel. Wat is de verdoemenis der hel? In dat gezelschap te verkeren dat zijn geboden niet heeft gehoorzaamd. (...) Ik weet dat alle mensen verdoemd zullen worden als ze niet het pad volgen dat Hij heeft gebaad, en dat is het pad dat wordt gemarkeerd door het woord des Heren.’¹²

‘De grote ellende van de geesten in de geestenwereld, waarheen zij na hun dood gaan is het besef dat zij de heerlijkheid niet zullen beërven, die anderen bezitten en dat die ook hun deel had kunnen zijn; zij zijn hun eigen aanklagers.’¹³

‘De pijn van onzekerheid is het afschuwelijkst. Dat is de straf van de goddelozen; hun twijfel, kwelling en onzekerheid veroorzaken geweent, geweeklaag en tandengeknars.’¹⁴

‘De mens is zijn eigen kweller en spreekt zijn eigen oordeel uit. Derhalve staat er geschreven: hun deel is in de poel die brandt van vuur en zwavel [zie Openbaring 21:8]. De kwelling van teleurstelling is voor een man zo bitter als een poel des vuurs, die van zwavel brandt. Ik zeg dat de kwelling van de mens daar op lijkt.

‘Sommigen zullen herrijzen tot de eeuwigdurende gloed, want God woont in een eeuwigdurende gloed, en sommigen zullen herrijzen tot verdoemenis van hun eigen vuilheid, die net zo’n kwelling is als ware het een poel van vuur en zwavel.’¹⁵

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Joseph Smith en Sidney Rigdon dachten na over een schrifttekst toen zij de openbaring ontvingen die te boek is gesteld

in Leer en Verbonden 76 (pp. 235–236; zie ook LV 76:15–19). Welke ervaringen hebt u gehad die u duidelijk hebben gemaakt dat meditatie tot meer begrip kan leiden? Neem terwijl u dit hoofdstuk, alsmede de andere hoofdstukken, bestudeert of bespreekt de tijd om na te denken over de waarheden die u leest.

- Lees Johannes 14:2–3 en 1 Korintiërs 15:40–41. Hoe hebben de leringen in dit hoofdstuk u meer inzicht gegeven in deze teksten?
- In de uitleg over wie er de celestiale, terrestriale en telestiale heerlijkheid zullen beërven, wordt de term ‘het getuigenis van Jezus’ vijf keer gebruikt (pp. 237–241). Welke kenmerken heeft iemand die ‘kloekmoedig is in het getuigenis van Jezus’? Welke beloften zijn er gegeven aan wie kloekmoedig zijn in het getuigenis van Jezus?
- Lees de laatste alinea die begint onderaan op p. 237 en schenk vooral aandacht aan de term ‘door geloof overwinnen’. Wat dienen wij zoal te overwinnen? Hoe helpt geloof in Jezus Christus ons om onze problemen te overwinnen?
- Lees de eerste alinea op pagina 239. Waarom denkt u dat we ons ‘van de ene kleine graad tot de andere’ moeten verbeteren om eeuwige vooruitgang te kunnen maken? Welke ervaringen heeft u gehad die illustreren dat we op die manier leren en groeien?
- Lees de tweede volledige alinea op p. 240, waarin mensen omschreven worden die het terrestriale koninkrijk beërven. Hoe kunnen we voorkomen dat we ‘verblind worden door de listigheid der mensen’? En hoe kunnen we daar andere mensen voor behoeden?
- Zoek op p. 242 naar woorden en zinsneden die Joseph Smith gebruikte om de toestand van de goddelozen in het volgende leven te omschrijven? Wat maken die woorden en zinsneden u duidelijk? Hoe kan een mens ‘zijn eigen kweller [zijn] en zijn eigen oordeel uit[spreken]’?

Relevante teksten: Alma 41:2–8; LV 14:7; 76:20–49; 88:15–39

Noten

1. *History of the Church*, deel 1, pp. 245–53; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 183, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah, VS).
2. *History of the Church*, deel 1, pp. 252–253; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 192, kerkarchieven.
3. *History of the Church*, deel 6, p. 365; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Commerce (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
4. *History of the Church*, deel 5, pp. 425–426; uit een leerrede van Joseph Smith op 11 juni 1843 in Nauvoo (Illinois) heeft gehouden; opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
5. *History of the Church*, deel 6, pp. 477–478; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 juni 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
6. Leer en Verbonden 76:50–59, 62, 68–70; visioen gegeven op 16 februari 1832 in Hiram (Ohio) aan Joseph Smith en Sidney Rigdon.
7. Leer en Verbonden 131:1–4; instructies van Joseph Smith, gegeven op 16 en 17 mei 1843 in Ramus (Illinois).
8. *History of the Church*, deel 6, p. 306; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo; opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.
9. *History of the Church*, deel 6, p. 478; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 juni 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
10. Leer en Verbonden 76:71–79; visioen gegeven op 16 februari 1832 in Hiram (Ohio) aan Joseph Smith en Sidney Rigdon.
11. Leer en Verbonden 76:81–85, 100–106, 110–112; visioen gegeven op 16 februari 1832 in Hiram (Ohio) aan Joseph Smith en Sidney Rigdon.
12. *History of the Church*, deel 4, pp. 554–555; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 20 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
13. *History of the Church*, deel 5, p. 425; uit een leerrede van Joseph Smith op 11 juni 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
14. *History of the Church*, deel 5, p. 340; uit een leerrede van Joseph Smith op 8 april 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
15. *History of the Church*, deel 6, pp. 314, 317; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.

Standvastig in de stormen van het leven

‘Blijf standvastig, heiligen van God. Houd nog wat langer vol, totdat de storm des levens uitgewoed is en u beloond wordt door de God, wiens dienstknechten u bent.’

Uit het leven van Joseph Smith

Op de avond van 24 maart 1832 was Joseph Smith laat opgebleven om voor zijn elf maanden oude zoon, Joseph, te zorgen die mazelen had. Het gezin Smith woonde toen in het huis van John Johnson in Hiram (Ohio). De profeet was ten slotte gaan slapen op een onderschuifbed, toen een groep beschonken onverlaten zijn huis binnendrongen. De profeet heeft later verteld wat er die afschuwelijke nacht gebeurd is:

‘De onverlaten traptten de deur open en stonden ogenblikkelijk om mijn bed heen, en (...) voordat ik het wist werd ik door hen naar buiten gesleept. Terwijl ze dat deden probeerde ik mij uit alle macht te bevrijden, maar ik wist slechts een been vrij te krijgen, waarmee ik een van de mannen een trap gaf, die op de drempel in elkaar zakte. Maar ze grepen me meteen weer vast en zwoeren (...) dat ze me zouden doden als ik me niet rustig hield, zodat ik geen tegenstand meer bood. (...)

‘Toen grepen zij mij bij de keel en knepen die dicht totdat ik bewusteloos was. Toen ik bijkwam — ze hadden ze me ongeveer 150 meter van het huis weggedragen — zag ik ouderling Rigdon op de grond liggen, die ze daar aan zijn voeten naartoe hadden gesleept. Ik dacht dat hij dood was. Ik begon voor mijn leven te pleiten: ‘Ik hoop dat jullie genade met mij hebben en mij in leven laten.’ Waarop zij antwoordden: “(...) Roep je God maar aan voor hulp, want wij kennen geen genade.”

Op de avond van 24 maart 1832 werd Joseph Smith in Hiram (Ohio) uit zijn huis gesleept door een woedende bende en ingesmeerd met pek en veren.

Na overleg onder elkaar besloot de bende “mij niet te doden, maar me in elkaar te slaan en open te krabben, mijn shirt en broek uit te trekken, zodat ik naakt was. (...) Ze renden terug om de emmer met teer te halen, toen een van hen een vloek liet en riep “Laten we zijn mond dichtpekken;” waarop zij de pek-kwast in mijn mond probeerden te duwen; ik draaide mijn hoofd af, zodat hen dat niet lukte, en zij schreeuwden: “Hier met die mond, zodat we je wat pek kunnen voeren.” Toen probeerden zij een fiool in mijn mond te duwen, die stuksloeg tegen mijn tanden. Al mijn kleren werden van mijn lijf gerukt, uitgezonderd de boord van mijn shirt, waarna een van hen mij besprong en als een wilde kat met zijn nagels mijn huid openkrabde. (...)

‘Toen lieten ze me met rust; ik probeerde op te staan, maar viel weer neer; ik veegde de pek van mijn mond, zodat ik beter kon ademen, en na een tijdje kreeg ik mijn kracht terug en lukte het mij om op te staan. Ik zag twee lichtjes in de verte. Ik liep in de richting van een van die lichtjes en het bleek een lichtje bij het huis van vader Johnson te zijn. Toen ik bij de deur kwam (...) leek het door al die teer alsof ik onder het bloed zat, en toen mijn vrouw mij zag, dacht ze dat ik allerlei verwondingen had, waarna ze flauwviel. (...)

‘Mijn vrienden hebben mij de rest van de nacht zo goed en kwaad als het ging schoongeschrobd, zodat ik tegen de morgen mijn kleren weer aan kon doen.’

Na deze beproeving ging de profeet gewoon weer verder met het werk van de Heer. De volgende dag was het zondag. ‘Het volk kwam bijeen voor onze gebruikelijke eredienst’, schreef de profeet later, ‘en onder hen waren ook de onverlaten. (...) Hoewel ik helemaal bont en blauw was, hield ik zoals gewoonlijk een toespraak, en ’s middags nog doopte ik drie personen.’¹ Joseph en Emma’s zoon, Joseph, stierf vijf dagen later na de schermutseling, omdat hij terwijl hij mazelen had was blootgesteld aan de nachtelijke kou.

Wilford Woodruff, vierde president van de kerk, heeft verklaard: ‘De Heer zei tegen Joseph dat Hij hem zou beproeven

om te zien of hij zich aan zijn verbond zou houden, zelfs al hield dat de dood in. En Hij beproefde hem. En hoewel [Joseph] de hele wereld tegen zich had en met het verraad van valse vrienden te maken kreeg, hoewel zijn hele leven een opeenvolging van moeilijkheden en zorgen was, bleef hij ondanks zijn tegenwoord, gevangenschap, geweld door benden en andere mishandeling altijd trouw aan zijn God.²

Leringen van Joseph Smith

Wie Jezus volgen, zullen beproefd worden en moeten bewijzen dat ze God trouw blijven.

‘Er is alleen veiligheid in de armen van Jehova. Alleen Hij kan ons bevrijden, en Hij zal ons niet bevrijden, tenzij wij Hem, zelfs onder de moeilijkste omstandigheden, trouw blijven. Want hij die zijn klederen gewassen wil hebben in het bloed van het Lam, moet grote beproevingen doorstaan [zie Openbaring 7:13–14], zelfs de grootste van alle onheil.’³

‘De toekomst van alle mensen is in de handen van een rechtvaardig God, en Hij zal niemand onrechtvaardig behandelen; en dit is in ieder geval zeker, dat zij die godvruchtig in Christus Jezus leven, vervolging zullen ondergaan [zie 2 Timoteüs 3:12]; en voordat hun klederen wit worden gemaakt in het bloed van het Lam, kan men verwachten, volgens Johannes de Openbaarder, dat ze met grote benauwingen te maken krijgen [zie Openbaring 7:13–14].’⁴

‘Mensen moeten lijden, opdat zij tot de berg Zion komen en boven de hemelen verhoogd worden.’⁵

Terwijl hij het zwaar te verduren had in de gevangenis van Liberty in de winter van 1838–1839 schreef Joseph Smith aan de leden van de kerk: Geliefde broeders, wij willen u dit zeggen: daar God heeft gezegd dat hij een beproefd volk wil en dat zal louteren als goud [zie Maleachi 3:3], denken we dat Hij in deze tijd voor ons een vuurproef heeft uitgekozen, waarmee we worden beproefd; en we denken dat als we daar goed doorheen komen, en het geloof hebben behouden, dat dit een teken voor dit geslacht zal zijn, dat voldoende duidelijk is en hen zonder

excuus laat; en we denken ook dat het een beproeving van ons geloof is gelijk aan die van Abraham, zodat de ouden op de dag des oordeels niet kunnen zeggen dat zij zwaarder beproefd zijn dan wij; opdat wij gelijk zullen zijn.⁶

‘Door beproefd te worden gaan we begrijpen wat de ouden wisten. Wat mij betreft denk ik dat ik mij nooit zo ontwikkeld had als ik niet zo beproefd was met zoveel moeilijkheden. Alles zal goed komen voor hen die God liefhebben [zie Romeinen 8:28].⁷

John Taylor

John Taylor, de derde president van de kerk, heeft gezegd: ‘Ik heb de profeet Joseph een keer het volgende tegen de Twaalf horen zeggen: “U zult allerlei beproevingen moeten doorstaan. En het is net zo noodzakelijk dat u beproefd wordt als dat Abraham en andere mannen Gods beproefd werden. En (zei hij) God zal naar u zoeken, u beetpakken en u tot in het diepst van uw ziel raken, en als u het niet kunt ver-

dragen, zult u niet geschikt zijn voor een erfenis in het celestiale koninkrijk van God.” (...) Joseph Smith heeft na de waarheid te hebben ontvangen nooit veel rust en vrede meer gekend, en ten slotte is hij in de gevangenis van Carthage vermoord.⁸

God zal hulp en zegen bieden aan wie op Hem vertrouwt in tijden van beproeving.

‘De kracht van het evangelie zal ons in staat stellen staande te blijven en met geduld de grote beproevingen te dragen die van alle kanten op ons af komen. (...) Hoe heftiger de vervolging, hoe groter de gaven van God op zijn kerk. Ja, alles zal goed komen voor hen die bereid zijn hun leven neer te leggen om Christus’ wil.⁹

‘Ik heb al mijn hoop en vertrouwen gesteld in de God die mij het leven heeft geschonken, in wie alle macht is, die Zich aan mij geopenbaard heeft en die al mijn gedachten en gevoelens kent. Hij schenkt mij troost, en laat mij niet aan mijn lot over.¹⁰

‘Ik weet in wie ik mijn vertrouwen heb gesteld; ik ben op de rots gebouwd, de wateren kunnen mij niet, nee, zullen mij niet, overspoelen.’¹¹

Nadat de profeet uit de gevangenis van Liberty was vrijgelaten, zei bij het volgende over die ervaring: ‘Dank God dat we zijn bevrijd. En hoewel sommigen van onze dierbare broeders hun getuigenis hebben bezegeld met hun bloed en martelaren zijn geworden voor de waarheid —

‘Kort maar heftig was hun pijn,
Oneindig hun vreugde.

‘Laten we niet bedroefd zijn zoals ‘hen zonder hoop’ [zie 1 Tessalonicenzen 4:13]; de tijd komt spoedig dat we hen zullen weerzien en ons met hen zullen verheugen, zonder bang te hoeven zijn voor slechte mensen. Ja, wie in Christus zijn ontslapen, zal Hij met Zich meebrengen wanneer Hij komt om in zijn heiligen verheerlijkt te worden en bewonderd te worden door allen die in Hem geloven, maar om wraak te nemen op zijn vijanden en allen die zijn evangelie niet gehoorzamen.

‘Dan zal het hart van de weduwen en de wezen vertroost worden, en alle tranen zullen van hun gezicht worden weggeveegd. De beproevingen die ze te verduren hebben gekregen zullen hen ten goede komen en ze voorbereiden op het gezelschap van hen die uit de grote verdrukking naar voren zijn gekomen en hun klederen hebben gewassen en ze wit hebben gemaakt in het bloed van het Lam. [Zie Romeinen 8:28; Openbaring 7:13–14, 17.]’¹²

De profeet schreef op 1 september 1842 het volgende aan de heiligen, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 127:2: ‘En wat de gevaren betreft die ik geroepen ben door te maken, mij lijken ze slechts een kleinigheid, want de haat en nijd van de mensen zijn al mijn levensdagen mijn lot geweest. (...) Ik ben gewend om in diep water te zwemmen. Het is mij alles een tweede natuur geworden; net als Paulus voel ik mij genegen in verdrukking te roemen, want tot op heden heeft de God van mijn vaders mij er steeds uit verlost en Hij zal mij blijven verlossen; want zie, ja, zie, ik zal over al mijn vijanden zegevieren, want de Here God heeft het gesproken.’¹³

De getrouwen morren niet bij ellende, maar zijn dankbaar voor Gods goedheid.

Op 5 december 1833 schreef de profeet het volgende aan de leiders die de vervolgte leden van de kerk in Missouri presi-deerden: ‘Denk eraan dat u niet mort over de handelingen van God met zijn schepsels. U hebt nog niet dezelfde beproevingen doorgemaakt als de profeten en apostelen van weleer. Denk eens aan Daniël, de drie Hebreeuwse kinderen [Sadrak, Mesak en Abednego], Jeremia, Paulus, Stefanus en anderen, te veel om op te noemen, die zijn gestenigd, doormidden gezaagd, bezocht, met het zwaard omgebracht en [die] gekleed in schapen- en geitenhuiden ronddwaalden, berooid, gekweld, gepijnigd, omdat de wereld hen niet waardig was. Zij dwaalden rond in woestijnen en bergen, verborgen zich in holen en grotten; toch kregen zij dankzij hun geloof de beloning [zie Hebreeën 11:37–39], en te midden van al hun ellende verheugden zij zich dat zij deze vervolging om Christus’ wil waardig waren.

‘Wij weten niet wat wij zullen moeten doormaken voordat Zion verlost en gevestigd is; daarom behoeft het ons dicht bij God te leven en steeds al zijn geboden stipt na te komen, opdat ons geweten vrij zal zijn van alle schuld jegens God en alle mensen. (...)

‘(...) Ons vertrouwen is in God, en we zijn vastbesloten, met behulp van zijn genade, om het werk voort te zetten en tot het einde getrouw te zijn, opdat we mogen worden gekroond met de kronen van celestiale heerlijkheid, en de rust zullen ingaan die is bereid voor de kinderen Gods.’¹⁴

Vijf dagen later schreef de profeet aan de kerkleiders en heiligen in Missouri: ‘Laten we dankbaar zijn dat het naar verhouding goed met ons gaat en dat we nog in leven zijn en dat God wellicht voor ons veel goeds in petto heeft in dit geslacht en dat we zijn naam zullen verheerlijken. Ik ben dankbaar dat niet meer mensen het geloof hebben verloochend; ik bid in de naam van Jezus dat u allen tot het einde het geloof behoudt.’¹⁵

Op 1 januari 1836 schreef de profeet in zijn dagboek: ‘Nu we aan het begin staan van een nieuw jaar is mijn hart vervuld van

'Ons vertrouwen is in God, en we zijn vastbesloten, met behulp van zijn genade, om het werk voort te zetten en tot het einde getrouw te zijn.'

dankbaarheid jegens God dat Hij mij en mijn gezin, nu er weer een jaar voorbij is gegaan, heeft beschermd. We zijn behoeft en gedragen te midden van een goddeloos en verkeerd geslacht, hoewel we veel benauwingen, bezoeken en ellende hadden te verduren die nu eenmaal bij het leven horen; daarvoor wil ik mij voor de Heer vernederen in zak en as.^{'16}

Over zijn herstel na een ziekte in juni 1837 heeft de profeet gezegd: 'Dit is een van de vele gevallen waarin ik plotseling van een gezonde toestand op de rand van het graf gebracht ben, en weer net zo plotseling beter ben geworden als ik ziek werd, waarvoor ik zeer dankbaar ben jegens mijn hemelse Vader, en ik wil mij met hernieuwde kracht inzetten in zijn dienst.'^{'17}

Als we in moeilijke tijden vertrouwen op Gods macht, wijsheid en liefde zullen we niet ontmoedigd raken.

'Alle moeilijkheden die ons pad zouden kunnen kruisen, moeten overwonnen worden. Hoewel de ziel wordt beproefd, het hart week wordt en de handen neerhangen, moeten we ons niet afkeren; we moeten karakter tonen.'^{'18}

‘Daar zij hun vertrouwen hadden gesteld in de macht, wijsheid en liefde van God hebben de heiligen de kracht gekregen om onder de moeilijkste omstandigheden voort te gaan, en vaak, als het zich liet aanzien dat alleen de dood nog uitkomst kon bieden en vernietiging onvermijdelijk [leek], heeft de macht van God zich gemanifesteerd, zijn heerlijkheid zich geopenbaard en is bevrijding tot stand gebracht; en de heiligen hebben, zoals de kinderen van Israël, die uit het land Egypte kwamen en door de Rode Zee gingen, zijn heilige naam lof toegezongen.’¹⁹

‘Ik weet dat er een eind zal komen aan onze ellende en dat Satans koninkrijk, met al zijn duistere plannen, zal worden vernietigd en dat de heiligen als het goud zullen zijn dat zeven keer in het vuur gelouterd is, vervolmaakt door lijden en bezoeken, en dat de zegeningen van de hemel en de aarde op hun hoofd zullen worden vermenigvuldigd; wat God zal toestaan om Christus’ wil.’²⁰

‘Blijf standvastig, heiligen van God. Houd nog wat langer vol, totdat de storm des levens uitgewoed is en u beloond wordt door de God, wiens dienstknechten u bent, en die al uw zwoegen en beproevingen ter wille van Christus en het evangelie naar juiste waarde zal schatten. Uw naam zal als heiligen Gods aan het nageslacht worden doorgegeven.’²¹

*George A. Smith, raadgever van president Brigham Young, kreeg de volgende raad van de profeet Joseph Smith toen hij grote problemen had: ‘Hij zei dat ik nooit ontmoedigd mocht raken, in wat voor moeilijkheden ik mij ook bevond. Als ik neergelaten zou worden in de diepste put van Nova Scotia en alle bergen van de Rocky Mountains op mij zouden worden gestapeld, zou ik nog niet ontmoedigd moeten zijn, maar vol moeten houden, geloof moeten hebben en goede moed blijven houden. Dan zou ik er weer bovenuit komen.’*²²

*Slechts een paar dagen voordat de profeet de dood vond, toen hij en de heiligen wisten dat zijn leven in gevaar was, nam Joseph Abraham C. Hodge bij de hand en zei: ‘Broeder Hodge, laat komen wat komt; keer u niet van het geloof af en alles zal goed komen.’*²³

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem het relaas op pp. 245–247 door. Waarom denkt u dat de profet Joseph Smith al zijn beproevingen kon doorstaan? Wat zijn uw gedachten of gevoelens als u aan hem denkt toen hij ‘helemaal bont en blauw’ een toespraak hield?
- Lees de voorlaatste alinea op p. 248. Hoe denkt u dat lijden ons voorbereidt op de verhoging? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 248–249.) Wat heeft u van uw beproevingen geleerd?
- Drie keer in dit hoofdstuk verzekert Joseph Smith ons dat ‘de beproevingen die we hebben te doorstaan ons ten goede zullen komen’ (p. 249; zie ook p. 250). Wanneer hebt u de waarheid van die uitspraak gezien?
- Lees de laatste alinea op pagina 249 en de eerste alinea op pagina 250. Welke ervaringen kunt u vertellen waarin de Heer u in uw beproevingen heeft getroost? Wat betekent het voor u ‘om op de rots te zijn gebouwd’?
- Joseph Smith gaf de heiligen de raad niet te morren of te klagen over Gods handelingen met ons (p. 251). Op welke manieren kan morren ons beïnvloeden? Hoe kunnen wij het beste op problemen reageren? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 251–253.)
- Wat betekent het om ‘karakter te tonen’ als we voor problemen komen te staan? (Zie p. 252.)
- Lees de raad van de profet aan George A. Smith (p. 253). Hoe kan deze raad u helpen als u door een moeilijke tijd heengaat?

Relevante teksten: Psalmen 55:22; Johannes 16:33; Alma 36:3; Helaman 5:12; LV 58:2–4; 90:24; 122:5–9

Noten

1. *History of the Church*, deel 1, pp. 261–189; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek A-1, pp. 205–208, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 18 oktober 1881, p. 1.
3. Brief van Joseph Smith aan William W. Phelps en andere, 18 augustus 1833, Kirtland (Ohio); Joseph Smith, collectie, kerkarchieven.
4. *History of the Church*, deel 1, p. 449; uit een brief van Joseph Smith aan Edward Partridge en anderen, 5 december 1833, Kirtland (Ohio).
5. *History of the Church*, deel 5, p. 556; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
6. *History of the Church*, 3:294; brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, vanuit de gevangenis te Liberty (Missouri).
7. *History of the Church*, deel 3, p. 286; uit een brief van Joseph Smith aan Presendia Huntington Buell, 15 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); zuster Buells achternaam is in *History of the Church* verkeerd gespeld als ‘Bull’.
8. John Taylor, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 augustus 1883, p. 1.
9. Brief van Joseph Smith aan William W. Phelps en andere, 18 augustus 1833, Kirtland (Ohio); Joseph Smith, collectie, kerkarchieven.
10. Brief van Joseph Smith aan William W. Phelps, 31 juli 1832, Hiram (Ohio); Joseph Smith, collectie, kerkarchieven.
11. *History of the Church*, deel 2, p. 343; uit een brief van Joseph Smith aan William Smith, 18 december 1835, Kirtland (Ohio).
12. *History of the Church*, deel 3, pp. 330–331; uit ‘Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.’, *Times and Seasons*, november 1839, p. 8.
13. Leer en Verbonden 127:2; brief van Joseph Smith aan de heiligen, 1 september 1842, Nauvoo (Illinois).
14. *History of the Church*, deel 1, p. 450; uit een brief van Joseph Smith aan Edward Partridge en anderen, 5 december 1833, Kirtland (Ohio).
15. *History of the Church*, deel 1, p. 455; alineaindeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan Edward Partridge en anderen, 10 december 1833, Kirtland (Ohio).
16. *History of the Church*, deel 2, p. 352; uit het dagboek van Joseph Smith, 1 december 1836, Kirtland (Ohio).
17. *History of the Church*, deel 2, p. 493; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek B-1, pp. 762–763, kerkarchieven.
18. *History of the Church*, deel 4, p. 570; uit een leerrede van Joseph Smith op 30 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
19. *History of the Church*, deel 4, p. 185; uit een brief die Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium schreven aan de heiligen, september 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, oktober 1840, p. 178.
20. *History of the Church*, deel 2, p. 353; uit het dagboek van Joseph Smith, 1 december 1836, Kirtland (Ohio).
21. *History of the Church*, deel 4, p. 337; uit een verslag van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium, 7 april 1841, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 april 1841, p. 385.
22. George A. Smith, ‘History of George Albert Smith by Himself’, p. 49, George Albert Smith, papieren, 1834–1875, kerkarchieven.
23. *History of the Church*, deel 6, p. 546; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek F-1, p. 147, kerkarchieven.

De profeet was door zijn vele verplichtingen, alsmede de vervolging waar bij mee te maken kreeg, vaak van huis. Terwijl hij en zijn broer Hyrum gevangen zaten in de gevangenis van Liberty kwam de vrouw van de profeet, Emma, en hun zoontje Joseph bij hem op bezoek.

Een hart vol liefde en geloof: brieven van de profeet aan zijn gezin

‘Vergeet nooit dat ik voor eeuwig een ware en trouwe vriend ben van jou en de kinderen. Mijn hart is voor eeuwig en altijd aan jouw hart geklonken. O, moge God jullie altijd zegenen.’

Uit het leven van Joseph Smith

Joseph Smith moest voor zijn roeping als profeet veel reizen om de snel groeiende kerk goed te kunnen leiden. Nadat hij in de zomer van 1831 had aangegeven dat Zion in Independence (Missouri) moest worden gebouwd, groeide de kerk daar snel, maar ook in Kirtland (Ohio) bleef zij zich uitbreiden. Van 1831 tot 1838 had de kerk twee groeikernen, de een in Missouri en de andere in Kirtland, waar de profeet woonde. In deze periode maakte de profeet vijf keer de zware reis naar Missouri, zo’n 1500 kilometer, om daar toe te zien op de ontwikkeling van de kerk.

In 1833 en weer in 1837, bezocht Joseph Smith Opper-Canada om daar het evangelie te prediken en de gemeenten te sterken. In 1834 en 1835 reisde hij naar Michigan om daar kerkleden te bezoeken. Jarenlang predikte hij het evangelie en handelde hij kerkzaken af in Springfield (Illinois); Boston en Salem (Massachusetts); Monmouth County (New Jersey); New York City en Albany (New York); Cincinnati (Ohio); Philadelphia (Pennsylvania); Washington, D.C.; en verschillende andere locaties.

Daar hij veel moest reizen en hij herhaaldelijk vervolgd werd, was hij vaak weg van huis en haard. Hij is verschillende keren ten onrechte gearresteerd en gevangengezet, en hij was het

slachtoffer van tientallen ongegronde aanklachten. Op 27 juli 1837 vertrokken de profet en verschillende andere kerkleiders bijvoorbeeld uit Kirtland om de heiligen in Canada te bezoeken. Toen zij Painesville (Ohio) aandeden, werden zij ‘in hechtenis genomen op grond van kwaadwillige aanklachten.’ Aangezien ze niet ver van Kirtland waren, besloten ze naar huis te gaan om te rusten en de volgende dag opnieuw op pad te gaan. ‘Toen de zon onderging, stapte ik in mijn koetsje om naar Kirtland af te reizen’, schreef de profet. ‘Op dat moment sprong de sheriff op mijn koets, greep de teugels en overhandigde mij nog een aanklacht.’¹

De profet en zijn gezin gingen gebukt onder het feit dat hij zo vaak afwezig was. Uit zijn brieven aan Emma blijkt hoe eenzaam hij zich voelde en hoezeer hij verlangde bij haar en zijn kinderen te zijn. Hij schreef haar herhaaldelijk hoeveel hij van zijn gezin hield en over zijn geloof in God. Hij sprak zijn dierbaren ook moed in en dat hij optimistisch was over de toekomst, ondanks de problemen waarmee ze geconfronteerd werden.

Op 1 april 1832 ging de profet van huis voor zijn tweede reis naar Missouri, slechts een week nadat hij door onverlaten was ingesmeerd met pek en veren en slechts twee dagen nadat zijn geadopteerde zoon gestorven was. Hij zal vast verdrietig zijn geweest en zorgen hebben gehad over zijn vrouw, Emma, en zijn enige levende kind, Julia. Toen hij de daaropvolgende maand op weg naar huis was om zich zo snel mogelijk bij zijn gezin te kunnen voegen, werd hij een paar weken opgehouden in Greenville (Indiana). Bisschop Newel K. Whitney, een van de reisgenoten van de profet, had ernstige verwondingen opgelopen aan zijn been bij een koetsongeluk, waarvan hij moest herstellen voordat hij kon verder reizen. In die tijd werd de profet op de een of andere manier vergiftigd, waardoor hij zo hard moest braken dat het zijn kaak ontwrichtte. Hij strompelde naar bisschop Whitney, die hem, hoewel nog bedlegerig, een priesterschapszegen gaf. De profet was onmiddellijk genezen.

Kort na deze ervaring schreef de profet het volgende aan zijn vrouw: ‘Broeder Martin [Harris] is gearriveerd met het aangename nieuws dat het onze gezinnen goed gaat. Dat was een

enorme opsteker voor ons. We dankten onze hemelse Vader voor zijn goedertierenheid jegens ons en jullie allemaal. (...) Ik bevind mij in een hoogst onplezierige situatie, hoewel ik probeer er het beste van te maken met de hulp van de Heer. (...) Ik wil kleine Julia heel graag op mijn knie nemen en met haar praten. (...) Ik beloof je eeuwige trouw. De Heer zegene je, zijn vrede zij met je, ik hoop snel weer thuis te zijn.²

Leringen van Joseph Smith

Gezinsleden bidden voor elkaar, beuren elkaar op en sterken elkaar.

Aan Emma Smith op 13 oktober 1832 uit New York City (New York): ‘Vandaag ben ik door het mooiste deel van de stad New York gelopen. De gebouwen zijn hoog en indrukwekkend, verbazingwekkend voor ieder die ze ziet. (...) Nadat ik alles gezien had wat ik wilde zien, keerde ik terug naar mijn kamer om te mediteren en tot rust te komen; en zie daar, ik moest onwillekeurig aan thuis denken, aan Emma en Julia, en ik wenste dat ik, al was het maar even, bij jullie kon zijn. Ik ben vervuld van alle tedere gevoelens van een ouder en echtgenoot, en zo ik bij jullie was, zou ik je heel veel te vertellen hebben. (...)’

‘Ik heb het gevoel dat ik je iets moet schrijven om je troost te bieden in je huidige moeilijke situatie [Emma was op dat moment in verwachting]. Ik hoop dat God je kracht zal geven, zodat je je goed zult voelen. Ik bid God dat Hij het hart verzacht van de mensen in je omgeving, zodat ze aardig voor je zullen zijn en je zoveel mogelijk zullen helpen en je niet tot last zullen zijn. Ik leef met je mee, want ik weet hoe je ervoor staat en dat anderen dat niet weten, maar je moet jezelf troosten met de gedachte dat God je vriend in de hemel is en dat je een ware vriend op aarde hebt, je echtgenoot.³

Aan Emma Smith op 12 november 1838 uit Richmond (Missouri), waar hij gevangenzat: ‘Ik heb je brief ontvangen. Ik heb hem keer op keer gelezen; het was een geschenk uit de hemel. O God, sta toe dat ik mijn gezin binnenkort weer zal zien en een normaal, vrij, gezinsleven met hen kan leiden. Ze aan

mijn borst te drukken en hun zachte wangen te kussen, zou mijn hart met onuitsprekelijk dankbaarheid vervullen. Zeg de kinderen dat ik in leven ben en erop vertrouw dat we elkaar spoedig weer zullen zien. Troost hen zoveel je kunt en probeer er zelf ook de goede moed in te houden. (...)

‘PS. Wil je me alsjeblieft zoveel mogelijk schrijven en mij misschien zelfs komen opzoeken, zo mogelijk met de kinderen. Ga maar op je gevoel af en je beste inschatting, en maak je, zo mogelijk, niet te veel zorgen, want ik ben er zeker van dat alles wel goed zal komen.’⁴

Aan Emma Smith op 4 april 1839, uit de gevangenis in Liberty (Missouri): ‘Mijn lieve Emma, ik denk voortdurend aan jou en de kinderen. (...) Ik wil de kleine Frederick, Joseph en Julia zien, en Alexander, Johanna [een wees die bij de Smiths inwoonde], en de oude Major [de hond]. En wat jou betreft, als je wil weten hoe graag ik je wil zien, ga dan maar eens na hoe graag je mij wil zien, en dan weet je het vast. Ik wil met liefde van hier blootsvoets, blootshoofds en half naakt naar je toe komen wandelen om je te zien en dat zou ik als een groot voorrecht zien, niet een last. (...) Ik draag mijn last moedig; en wie bij mij zijn ook. Niemand van ons heeft de hoop al opgegeven.’⁵

Aan Emma Smith op 20 januari 1840, uit Chester County (Pennsylvania): ‘Ik wil jullie allemaal weer heel graag in levenden lijve zien. Voor mijn gevoel hebben we elkaar al een hele lange tijd niet gezien, maar met de hulp van de Heer zal ik spoedig weer bij jullie zijn. (...) Ik maak me voortdurend zorgen over jullie en dat zal zo blijven tot ik thuis ben. Ik bid God jullie te beschermen totdat ik thuis ben. Lieve Emma, ik heb hele sterke gevoelens voor jou en de kinderen. Blijf aan mij denken. Zeg tegen de kinderen dat ik van ze hou en dat ik zo gauw mogelijk weer thuis ben. In liefde verbonden, je echtgenoot.’⁶

**We hebben altijd de plicht om onze
kinderen te onderwijzen.**

Aan Emma Smith op 12 november 1838 uit Richmond (Missouri), waar hij gevangenzat: ‘Zeg tegen Joseph dat hij een goede jongen moet zijn; zijn vader heeft hem volmaakt lief. Hij is

de oudste en moet de kinderen die kleiner dan hij zijn geen pijn doen, maar ze helpen. Zeg tegen kleine Fredrick dat zijn vader met heel zijn hart van hem houdt; hij is lief. Julia is een lief klein meisje. Van haar hou ik ook. Zij is een veelbelovend kind. Zeg haar dat haar vader wil dat ze aan hem denkt en dat ze een goed meisje moet zijn. Vertel alle anderen dat ik aan ze denk en voor ze bid. (...) Ik denk voortdurend aan de kleine Alexander. O mijn lieve Emma, vergeet nooit dat ik voor eeuwig een ware en trouwe vriend ben van jou en de kinderen. Mijn hart is voor eeuwig en altijd aan jouw hart geklonken. O, moge God jullie altijd zegenen. Amen. Ik ben je echtgenoot, geketend en geknecht.⁷

Aan Emma Smith op 4 april 1839, uit de gevangenis in Liberty (Missouri): ‘Laat die kleine rakkers mij alsjeblieft niet vergeten. Zeg ze dat hun vader ze volmaakt liefheeft en dat hij er alles aan doet om uit de greep van de bende te komen om ze weer te zien. Leer [de kinderen] zoveel je kunt, zodat ze een scherp verstand zullen hebben. Wees aardig voor ze; wees niet kortaf tegen ze, maar luister naar wat ze te zeggen hebben. Zeg tegen ze dat hun vader zegt dat ze goed moeten zijn en lief voor hun moeder moeten zijn. Lieve Emma, je hebt de belangrijke taak om je van je beste kant te laten zien en je kalmte te bewaren bij de kinderen en hun de juiste dingen te leren, zodat je hun jonge en plooibare zieltjes kunt vormen, ze op het rechte pad beginnen en niet al op jonge leeftijd worden besmet met het verkeerde voorbeeld.’⁸

Aan Emma Smith op 9 november 1839 uit Springfield (Illinois): ‘Ik zal me voortdurend zorgen maken over jou en de kinderen totdat ik van jou en, vooral, kleine Frederick heb gehoord. Ik had het er moeilijk mee dat hij bij mijn vertrek zo ziek was. Ik hoop dat je over onze lieve kinderen zulk waken zoals het een moeder en heilige betaamt, probeert ze te vormen en te [leren] lezen en matig te zijn. Stel ze niet bloot aan het koude weer, zodat ze een kou vatten, en probeer zoveel mogelijk te rusten. Ik zal me heel eenzaam voelen zolang ik niet bij je ben. (...) Heb geduld totdat ik weer thuis ben en maak er het beste van. Ik kan niet schrijven wat ik wil, maar geloof me, ik heb het allerbeste met jullie voor.’⁹

**God is onze vriend en we kunnen op Hem
vertrouwen in tijden van tegenspoed.**

Aan Emma Smith op 6 juni 1832 uit Greenville (Indiana): ‘Ik ben bijna elke dag het bos vlak buiten de stad ingegaan, waar ik mij kan terugtrekken en niemand mij ziet om lucht te geven aan de gevoelens van mijn hart in meditatie en gebed. Ik heb daar nagedacht over mijn leven en betreur het en heb er zelfs tranen voor gelaten dat ik de vijand van mijn ziel in vroeger tijden heb toegestaan zoveel macht over mij te hebben. Maar God is genadig en heeft mij mijn zonden vergeven, en ik verheug mij dat Hij de Trooster heeft gestuurd aan wie geloven en zich voor Hem vernederen. (...)’

‘Ik verzoen me met mijn lot, in het besef dat God mijn Vriend is. In Hem zal ik troost vinden. Ik heb mijn leven in zijn handen gelegd. Ik ben bereid alles te doen wat Hij van mij vraagt. Ik verlang bij Christus te zijn. Mijn leven heeft [pas] waarde als ik zijn wil doe.’¹⁰

Aan Emma Smith op 4 juni 1834, vanaf de oever van de Mississippi in het westen van Illinois; de profeet was op reis met het Zionskamp: ‘Zo nu en dan zijn we in hoge mate ongerust over onze vrouw en kinderen — onze verwanten naar het vlees die om ons hart zijn gevlochten — en ook onze broeders en vrienden. (...) Zeg tegen vader Smith en de hele familie, alsmede broeder Oliver [Cowdery], vertroost te zijn en uit te kijken naar de dag dat aan de moeilijkheden en beproevingen van dit leven een eind komt, en wij allen, als we tot het einde getrouw zijn, de vruchten zullen smaken van onze arbeid, wat, zo bid ik, voor ons allemaal zal zijn weggelegd.’¹¹

Aan Emma Smith op 4 november 1838 uit Independence (Missouri), waar hij gevangenzat: ‘Mijn geliefde en beminde metgezellin in tegenspoed en ellende, ik wil je laten weten dat ik het goed maak en dat we allemaal goede hoop hebben dat we hier goed uit komen. (...) Ik maak mij grote zorgen over jou en mijn lieve kinderen. Ik heb medelijden met de broeders en zusters en de slachtoffers onder het volk Gods. (...) Wat God voor ons zal doen, weet ik niet, maar ik hoop altijd het beste

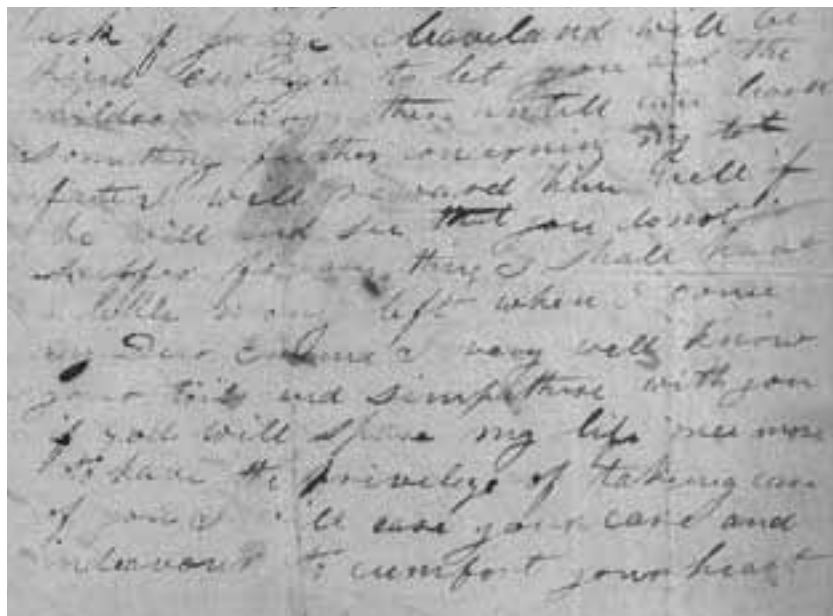
onder alle omstandigheden. Hoewel ik misschien de dood vind, zal ik op God vertrouwen. Welke wreedheden die bendes zullen begaan, weet ik niet, maar ik verwacht er niet veel goeds van. O, moge God ons genadig zijn. (...) God heeft sommigen van ons tot dusver gespaard, misschien dat Hij ons toch nog gunstig gezind is. (...)

‘Ik weet niet precies hoe de situatie waarin ik mij bevind zich zal ontwikkelen, en ik kan eigenlijk alleen om bevrijding bidden en erop vertrouwen dat ik vrij zal komen, en wat er ook gaat gebeuren geduldig en moedig tegemoet treden. Ik hoop dat je gelovig en trouw zult blijven aan wat je is gegeven. Ik kan niet veel schrijven in deze situatie. Doe alles maar naar de omstandigheden zich voordoen. Moge God je zegenen met wijsheid, tact en kalmte, en ik heb alle reden te geloven dat je die zult [hebben].

‘Ik denk voortdurend na over die kleine kinderen van mij. Zeg ze dat hun vader in leven is. Moge God toestaan dat ik ze weer zal zien. O Emma, (...) vergeet mij niet en blijf trouw aan de waarheid, blijf aan me denken; als ik je niet meer in dit leven zie, moge God dan toestaan dat we elkaar in de hemel weerzien. Ik kan mijn gevoelens niet goed onder woorden brengen; maar ik hou van je. Vaarwel, mijn lieve en toegenegen Emma. Ik ben voor eeuwig de uwe, je man en ware vriend.’¹²

Aan Emma Smith op 21 maart 1839, uit de gevangenis in Liberty (Missouri): ‘Lieve Emma, ik weet heel goed hoeveel je te verduren hebt en voel met je mee. Als God mijn leven nog eens spaart, zodat het mij gegeven is om voor jou te zorgen, zal ik je lasten verlichten en je troosten. Ik wil dat je zo goed mogelijk zorgt voor ons gezin. Ik geloof dat je dat ook zult doen. Het deed mij pijn te lezen dat Frederick ziek was, maar ik vertrouw erop dat hij weer beter is en dat het goed met jullie gaat. Probeer wat tijd vrij te maken en mij een lange brief te schrijven over alles wat er thuis gebeurt, bijvoorbeeld of de oude Major nog leeft en wat de kinderen zeggen als ze om je nek hangen. (...) Zeg ze dat ik in de gevangenis zit, zodat hun leven gespaard blijft (...)

‘God regeert het eeuwig bestel naar zijn eigen wil. Ik vertrouw op Hem. Het heil van mijn ziel is heel belangrijk voor mij, omdat

Een deel van de brief die de profeet Joseph Smith op 21 maart 1839 in de gevangenis van Liberty aan Emma Smith heeft geschreven.

ik zekerheid heb over eeuwige zaken. Het maakt mij niet uit dat de Heer nu niet ingrijpt. Ik moet voor mijn ziel zorgen en dat zal ik doen ook. Ik wil dat jij hetzelfde doet. Voor eeuwig de uwe.’¹³

Aan Emma Smith op 16 augustus 1842, vlakbij Nauvoo (Illinois); de profeet Joseph hield zich schuil voor zijn vijanden: ‘Ik ben zo vrij om je oprecht te bedanken dat je me twee keer hebt bezocht in mijn schuilplaats; ik vond het interessante en opbeurende bezoeken. Ik kan niet verwoorden hoe dankbaar ik ben dat ik zoveel warmte en ware vriendschap van je krijg. Sinds de laatste keer dat je hier was, is de tijd voorbij gevlogen; ik heb mij verzoend met mijn lot, wat dat ook moge zijn. (...)

‘Zeg de kinderen maar dat alles goed gaat met hun vader; en dat hij vurig tot de almachtige God blijft bidden dat hem, en jou en hen niets overkomt. Zeg moeder Smith dat het goed komt met haar zoon, hetzij in leven of dood; aldus zegt de Here God. Zeg haar dat ik voortdurend aan haar denk, alsook aan Lucy [Josephs zus], en de anderen. Zij moeten allemaal goede moed

houden. (...) Uw toegenegen, beminde echtgenoot tot in de dood, tot in alle eeuwigheid; voor eeuwig.¹⁴

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem dit hoofdstuk vluchtig door, schenk aandacht aan de gevoelens die Joseph Smith had voor Emma en hun kinderen. Wat leert u uit zijn voorbeeld over hoe we in ons gezin moeten spreken en handelen? Wat kunnen we leren van de moeite die Joseph en Emma Smith namen om elkaar te schrijven en op te zoeken? Wat hebt u zoal gedaan om uw gezin te laten zien dat u van ze houdt?
- De profeet zei tegen Emma dat hij ‘voor eeuwig een ware en trouwe vriend [is] van jou en de kinderen’, en hij bedankt haar dat hij ‘zoveel warmte en ware vriendschap’ van haar kreeg (pp. 261, 264). Wat kunnen echtparen doen om hun vriendschap te verstevigen?
- Uit zijn brieven blijkt dat Joseph Smith in Emma geloofde en dat hij ervan overtuigd was dat zij de juiste beslissingen zou nemen en al het mogelijk zou doen om voor het gezin te zorgen (p. 263). Hoe kunnen dergelijke uitingen van vertrouwen van invloed zijn op de relatie van man en vrouw?
- Lees de boodschap van de profeet Joseph aan zijn kinderen onderaan pagina 264. Hoe zullen zijn kinderen geholpen zijn geweest met dit nieuws? Wat kunnen ouders in tijden van tegenslag doen om hun kinderen te laten zien dat ze geloof in God hebben?
- Neem de uitdrukkingen van Joseph Smiths vertrouwen in God door op pagina's 262–264. Zijn er passages die u in het bijzonder ontroeren? Hoe kunt u die waarheden in uw leven toepassen?

Relevante teksten: Genesis 2:24; 1 Korintiërs 11:11; Efeziërs 5:25; Mosiah 4:14–15; LV 25:5, 9, 14; 68:25–28

Noten

1. *History of the Church*, deel 2, p. 502; uit 'History of the Church' (manuscript), boek B-1, p. 767, en addendum, p. 6, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 6 juni 1832, Greenville [Indiana]; Chicago Historical Society, Chicago [Illinois].
3. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 13 oktober 1832, New York City (New York); archieven van Community of Christ, Independence (Missouri).
4. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 12 november 1838, Richmond (Missouri); archieven van Community of Christ, Independence (Missouri).
5. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 4 april 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); Beinecke Library, Yale University, New Haven (Connecticut); afschrift in de kerkarchieven. Johanna's volledige naam was Johanna Carter; zij was de dochter van John S. en Elizabeth Kenyon Carter.
6. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 20 januari 1840, Chester County (Pennsylvania); Chicago Historical Society, Chicago (Illinois).
7. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 12 november 1838, Richmond (Missouri); archieven van Community of Christ, Independence (Missouri).
8. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 4 april 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); Beinecke Library, Yale University, New Haven (Connecticut); afschrift in de kerkarchieven.
9. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 9 november 1839, Springfield (Illinois); archieven van Community of Christ, Independence (Missouri); afschrift in de kerkarchieven.
10. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 6 juni 1832, Greenville [Indiana]; Chicago Historical Society, Chicago [Illinois].
11. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 4 juni 1834, vanaf de oever van de Mississippi in het westen van Illinois; brievenboek 2, 1837-1843, p. 58, Joseph Smith, collectie, kerkarchieven.
12. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 4 november 1838, Independence (Missouri); archieven van Community of Christ, Independence (Missouri); afschrift in de kerkarchieven.
13. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 21 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); Joseph Smith, collectie, kerkarchieven.
14. *History of the Church*, deel 5, pp. 103, 105; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 16 augustus 1842, vlakbij Nauvoo (Illinois).

De wederkomst en het millennium

‘We doen (...) er goed aan om acht te slaan op de tekenen des tijds, opdat de dag des Heren ons niet overvalt “als een dief in de nacht.”’

Uit het leven van Joseph Smith

In september 1832 verhuisden Joseph en Emma Smith en hun zestien maanden oude dochter, Julia, van de boerderij van Johnson in Hiram (Ohio) naar Kirtland terug. Daar gingen zij boven de kruidenierswinkel van Newel K. Whitney wonen. Ze zouden er ruim een jaar blijven. Het gezin Smith had de eerste verdieping van het pand en een deel van de begane grond dat niet in gebruik was tot zijn beschikking. Joseph Smith III, de zoon van Joseph en Emma, is geboren terwijl het gezin daar verbleef. De profeet ontving daar ook veel openbaringen.

Een van die openbaringen ontving hij in 1832 op Kerstmis. De profeet bracht een deel van de dag thuis door, diep in gedachten verzonken over de ernstige problemen waarmee de naties der wereld in die tijd te kampen hadden. ‘Sinds de kerk haar tocht uit de wildernis is begonnen, zijn er in de wereld in de afgelopen tijd meer dan voorheen allerlei problemen zichtbaar geworden’, schreef de profeet.¹ De gebeurtenissen in de Verenigde Staten waren de opmaat tot de burgeroorlog en overal ter wereld waren er dodelijke ziekten uitgebroken. Terwijl de profeet ‘ernstig over dit onderwerp bad’,² ontving hij de openbaring die nu te boek is gesteld als afdeling 87 van de Leer en Verbonden. De Heer openbaarde aan Joseph dat er vóór de wederkomst op alle naties oorlog zou worden uitgestort en dat de volken door natuurrampen gekastijd zouden worden:

Een bovenkamer in de gerestaureerde winkel van Newel K. Whitney. Joseph en Emma Smith woonden ruim een jaar in deze winkel, waar de profeet vele openbaringen ontving, met inbegrip van openbaringen over de komst van de Heer.

‘Met het zwaard en door bloedvergieten zullen de bewoners der aarde treuren; en hongersnood en plagen en aardbevingen en de donder des hemels en ook de hevige en felle bliksem, zullen de bewoners der aarde de verbolgenheid, de gramschap en de kastijdende hand van een almachtig God doen voelen, totdat de vastbesloten verdelging een volkomen einde aan alle natiën heeft gemaakt. (...) Daarom, staat op heilige plaatsen en wordt niet aan het wankelen gebracht, totdat de dag des Heren komt; want zie, die komt spoedig, zegt de Heer’ (LV 87:6, 8).

Twee dagen later, op 27 december, ontving de profeet nog een openbaring die veel licht wierp op de wederkomst. Op die dag was er een conferentie voor hogepriesters gehouden in de ‘vertaalruimte’ van de profeet, de kamer in de winkel van Whitney waar Joseph veel aan de Bijbelvertaling van Joseph Smith had gewerkt. In de notulen van de conferentie staat: ‘Broeder Joseph stond op en zei dat het om openbaring en de zegeningen des hemels te ontvangen noodzakelijk was zich op God te richten, geloof te oefenen en één van hart en geest te worden. Daarom beval hij aan dat alle aanwezigen voor [hem] afzonderlijk en hardop tot de Heer baden, dat Hij zijn wil aan ons openbaarde aangaande de opbouw van Zion en tot zegen van de heiligen.’

Elke hogepriester ‘boog zich voor de Heer neer’ en sprak daarna zijn gevoelens en zijn vaste voornemen uit om de geboden van God te bewaren.³ Kort daarna begon de profeet van God de openbaring te ontvangen die later te boek gesteld werd als afdeling 88 van de Leer en Verbonden. Op weinig plaatsen in de Schrift wordt de komst van de Heer en de duizend jaar van vrede die er op volgt gedetailleerder geprofeteerd dan in deze openbaring (zie LV 88:86–116).

Bij monde van de profeet Joseph Smith openbaarde Heer veel profetieën over de wederkomst, het millennium en de roerige tijd die voorafgaat aan die gebeurtenissen. Deze grote uitstorting van het geopenbaarde woord is een getuigenis dat Joseph Smith werkelijk een ziener was, verwekt door God. Het Boek van Mormon getuigt: ‘een ziener kan weten van dingen die voorbij zijn, en ook van dingen die zullen komen, en door [hem] zullen

alle dingen worden geopenbaard of, liever gezegd, geheime dingen zullen openbaar worden gemaakt, en verborgen dingen zullen aan het licht komen, en dingen die niet bekend zijn, zullen door hen worden bekendgemaakt' (Mosiah 8:17).

Leringen van Joseph Smith

De tekenen van Jezus' wederkomst gaan momenteel in vervulling; de getrouwen herkennen die tekenen en ervaren vrede in roerige tijden.

'We doen (...) er goed aan om acht te slaan op de tekenen des tijds, opdat de dag des Heren ons niet overvalt "als een dief in de nacht." [Zie LV 106:4–5.]'⁴

'Ik profeteer dat de tekenen van de komst van de Zoon des Mensen al zijn begonnen. De ene na de andere ziekte zal de dood veroorzaken. Er zullen binnenkort oorlog en bloedvergieten zijn. De maan zal in bloed veranderen. Ik getuig van deze zaken en van het feit dat de komst van de Zoon des Mensen voor de deur staat. Als onze ziel en ons wezen niet uitkijken naar de komst van de Zoon des Mensen, en als we dood zijn, en er dan niet naar uitkijken, zullen we ons bevinden onder hen die willen dat de rotsen over hen heen vallen [zie Openbaring 6:15–17].'⁵

'Geliefde broeders, we zien dat de zware tijden zijn aangebroken die zijn geprofeteerd [zie 2 Timoteüs 3:1]. Daarom kunnen we met volmaakte zekerheid uitkijken naar de vervulling van alle zaken die zijn geschreven, en met meer zekerheid dan ooit tevoren onze ogen opslaan naar het licht des daags en in ons hart zeggen: spoedig zal u uw blozende gezicht versluieren. Hij die zei: 'Laat er licht zijn' en er was licht [zie Genesis 1:3], heeft dit woord gesproken. En evenzo: Gij maan, kleiner licht, het licht des nachts, zult in bloed veranderen.

'We zien dat alles in vervulling aan het gaan is; en dat de tijd spoedig zal komen dat de Zoon des Mensen op de wolken zal neerdalen.'⁶

'De aarde zal spoedig gemaaid worden — dat wil zeggen, de goddelozen zullen spoedig van het oppervlak der aarde geveegd worden, want de Heer heeft het gesproken, en wie kan de hand

des Heren tegenhouden, of wie kan zich meten met de Almachtige, want op zijn bevel zullen de hemelen en de aarde vergaan. De dag komt spoedig dat de herstelling aller dingen zal zijn voltooid, waarvan alle heilige profeten hebben geprofeeteerd, zelfs de vergadering van het huis van Israël. Dan zal het geschieden dat de leeuw zich bij het lam neerlegt, enz.

‘Maar, broeders, wees niet ontmoedigd als we over zware tijden spreken, want die zullen spoedig aanbreken, want zwaard, hongersnood en pestilenties naderen snel. Er zullen grote verwoestingen op de aarde zijn, want u moet niet denken dat ook maar een jota of tittel van de profetieën van alle heilige profeten niet in vervulling zal gaan, en er zijn er nog vele die nog in vervulling moeten gaan. De Heer heeft gezegd dat hij korte metten zal maken, en de rechtvaardigen zullen gered worden, zo nodig zelfs door vuur [zie Romeinen 9:28; 1 Nephi 22:17].’⁷

‘De schriftuurplaats staat op het punt vervuld te worden dat er grote oorlogen, hongersnoden, grote rampen, oordelen enz. over de inwoners der aarde zullen worden uitgestort.’⁸

‘We zien dat de zware tijden die we al zo lang hadden verwacht een aanvang hebben genomen; maar wanneer de vijgenboom begint uit te spruiten, weet u dat de zomer nabij is [zie Matteüs 24:32–33]. Het werk op aarde zal maar kort duren. Het is al begonnen. Ik veronderstel dat er overal op aarde spoedig moeilijkheden zullen zijn. U moet de moed niet verliezen als we met die dingen te maken krijgen, want ze moeten komen, anders kan het woord niet vervuld worden.’⁹

‘Ik heb de Heer naar zijn komst gevraagd en terwijl ik Hem dat vroeg, gaf Hij een teken en zei: “In de dagen van Noach heb Ik een boog aan de hemel gezet als teken en bewijs dat wanneer deze boog in enig jaar gezien wordt, de Heer niet komt; en in dat jaar zal er een zaai- en oogsttijd zijn. Wordt de boog echter niet meer waargenomen, dan is dat een teken van hongersnood, pestilentie en grote verdrukking onder de naties, en dan is de komst van de Messias niet ver weg meer.”’¹⁰

‘Juda moet terugkeren, Jeruzalem moet worden herbouwd, en de tempel, het water dat vanonder de tempel stroomt, en het water van de Dode Zee, moeten worden genezen [zie Ezechiël

47:1-9]. Het zal wat tijd kosten om de muren van de stad en de tempel te herbouwen, enz.; en dit alles moet geschieden voordat de Zoon des Mensen op aarde terugkomt. Er zullen oorlogen en geruchten van oorlogen zijn, tekenen aan de hemel en op de aarde, de zon zal verduisterd worden en de maan zal in bloed veranderen, aardbevingen op verschillende plaatsen, de zeeën zullen zich buiten hun grenzen storten; en dan zal het grote teken van de Zoon des Mensen aan de hemel verschijnen. Maar wat doet de wereld? Ze zullen zeggen dat het een planeet, een komeet is, enz. Maar de Zoon des Mensen komt als het teken van de komst van de Zoon des Mensen, wat zal zijn als het morgenlicht dat uit het oosten komt [zie Matteüs naar Joseph Smith 1:26].¹¹

‘[Ik] heb de komst van de Zoon des Mensen uitgelegd; en ook dat het een verkeerd idee is dat de heiligen aan alle oordelen zullen ontkomen terwijl de goddelozen lijden; alle vlees is onderworpen aan lijden, en “de heiligen zullen nauwelijks ontkomen” [zie LV 63:34]; toch zullen veel heiligen eraan ontkomen, want de rechtvaardigen zullen leven door geloof [zie Habakkuk 2:4]; niettemin zullen veel rechtvaardigen ten prooi vallen aan ziekte, pestilentie enz., wegens de zwakte van het vlees, en toch gered worden in het koninkrijk van God. Het is dus verkeerd om te zeggen dat die en die overtreden hebben omdat ze ten prooi zijn gevallen aan ziekte of dood, want alle vlees is onderworpen aan de dood; en de Heiland heeft gezegd: “Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.” [Zie Matteüs 7:1.]’¹²

**De Heer komt pas als alles in gereedheid
is gebracht voor zijn komst.**

‘De komst van de Zoon des Mensen zal nooit en kan nooit plaatsvinden, voordat de oordelen die genoemd worden voor dit uur worden uitgestort; met die oordelen is een aanvang gemaakt. Paulus zegt: “(...) want gij zijt allen kinderen des lichts (...) gij zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou.” [Zie 1 Tessalonicenzen 5:4-5.] Het is niet de opzet van de Almachtige om op aarde te komen en haar te vernietigen en tot poeder te vermalen, of Hij zal het aan zijn knechten, de profeten, openbaren [zie Amos 3:7].’¹³

‘Jezus Christus heeft nooit aan enig mens de exacte tijd van zijn wederkomst geopenbaard [zie Matteüs 24:36; LV 49:7]. Lees de Schrift en gij zult nergens een tekst kunnen vinden waarin het uur van zijn komst wordt aangegeven. Allen die anders beweren zijn valse leraars.’¹⁴

Aangaande een man die beweerde het teken van de Zoon des Mensen te hebben gezien, heeft de profeet Joseph Smith gezegd: ‘Hij heeft het teken van de Zoon des Mensen, voorzeggd door Jezus, niet gezien, noch enig ander mens, en niemand zal het zien, voordat de zon verduisterd is en de maan in bloed baadt; want de Heer heeft mij een dergelijk teken niet gegeven; en het zal zo zijn als de profeet heeft gezegd — “Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten.” (Zie Amos 3:7.) Daarom o aarde, luister hier-naar: de Heer zal in 1843 niet in deze wereld komen regeren over de rechtvaardigen, want Hij komt pas als alles voor de Bruidegom in gereedheid is gebracht.’¹⁵

**Wie verstandig en getrouw zijn zullen zich
voorbereiden op de wederkomst van de Heer.**

‘Wanneer ik mijn gedachten laat gaan over de spoed waarmee de grote en heerlijke dag van de komst van de Zoon des Mensen naderbij komt, wanneer Hij komt om zijn heiligen tot Zichzelf te nemen, waar zij in zijn tegenwoordigheid zullen vertoeven en worden gekroond met heerlijkheid en onsterfelijkheid; wanneer ik overpeins dat de hemelen spoedig zullen wankelen, en dat de aarde heen en weer zwaait; en dat de hemelen ontrold worden als een boekrol; en dat elke berg en elk eiland zal wegvluchten, roep ik in mijn hart uit: Wat voor soort mensen moeten wij dan zijn in heilige wandel en godsvrucht! [Zie 2 Petrus 3:11.]’¹⁶

‘De aarde zucht onder verdorvenheden, verdrukking, tirannie en bloedvergieten; en God komt uit zijn schuilplaats, zoals Hij beloofd heeft te doen om de naties van de aarde te kwellen. Daniël zag in zijn visioen beroering op beroering; en terwijl hij bleef toekijken “werden tronen opgesteld, en een oude van dagen zette zich neder”; en hij zag er een die gelijk de Zoon des Mensen was; en alle naties, geslachten, talen en volken, dienden

en gehoorzaamden Hem [zie Daniël 7:9–14]. Het is aan ons om rechtschapen te zijn, opdat we verstandig zijn en zullen begrijpen; want geen van de goddelozen zal het begrijpen; maar de verstandigen zullen het begrijpen en wie velen tot rechtschapenheid brengen zullen schijnen als de sterren, voor eeuwig en eeuwig [zie Daniël 12:3].¹⁷

‘Laten de rijken en geleerden, de wijzen en edelen, de armen en noodlijdenden, de slaven en vrijen, de zwarten en blanken acht slaan op hun daden en de kennis van God aankleven, en recht en gerechtigheid te handhaven onder de volken, en zich voorbereiden om de rechter van de levenden en doden te ontmoeten, want het uur van zijn komst is nabij.’¹⁸

‘Laten we in alles wijs zijn en alle geboden van God onderhouden, opdat ons heil vaststaat. Laten we onze wapenrusting aan hebben en voorbereid zijn op wat komen gaat doordat we de hele wapenrusting der gerechtigheid hebben aangedaan, opdat we in die moeilijke tijd staande zullen blijven [zie Efeziërs 6:13].’¹⁹

In december 1830 schreef de profeet Joseph Smith het volgende aan de leden van de kerk in Colesville (New York): ‘Moge u allen getrouw zijn en wachten op de tijd des Heren, want zijn komst is nabij.

“Maar over de tijd en het jaar, broeders, is het niet nodig dat ik u schrijf: immers, gij weet zelf zeer goed dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen.

“Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis. (...) laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn. Want die slapen, slapen des nachts en die zich bedrinken, zijn des nachts dronken,

maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid; want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus.” [1 Thessalonicenzen 5:1–4, 6–9.]

‘Troost dus elkaar, zoals u altijd al doet, want er komen zware tijden. (...) De vrede is gedeeltelijk van de aarde weggenomen, en spoedig helemaal; ja, er staan vernietigingen voor de deur, en die zullen spoedig in de huizen van de goddelozen en wie God niet kennen zijn.

‘Ja, hef uw hoofd op en verheug u, want uw verlossing is ophanden. We zijn het meest begunstigde volk dat ooit op deze aarde heeft geleefd als we getrouw blijven in het nakomen van de geboden van God. Ja, zelfs Henoeh, de zevende van Adam, heeft onze dag gezien en zich verheugd [zie Mozes 7:65–67], en de profeten uit die tijd hebben de wederkomst van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, geprofeteerd en zich verheugd over de dag van rust voor de heiligen; ja, en de apostel van onze Heiland verheugde zich ook in zijn verschijning in een wolk met de hemelse schare om duizend jaar met de mens op aarde te wonen [zie Openbaring 1:7]. Daarom hebben we reden om ons te verheugen.

‘Zie, de profetieën van het Boek van Mormon gaan zo snel in vervulling als tijd toestaat. De Geest van de levende God rust op mij, wie zal mij dus weerhouden van profeteren. De tijd komt spoedig dat we voor onze veiligheid zullen moeten vluchten naar waar de Heer ons brengt. Heb geen angst voor hen die u om een woord schuldig verklaren [zie Jesaja 29:20–21], maar wees getrouw in het getuigen tot een slecht en verdorven geslacht dat de dag van de komst van onze Heer en Heiland ophanden is. Ja, bereid de weg des Heren, maak recht zijn paden [zie Matteüs 3:3].

“Ineenkrimpen zal men wegens verleidingen, want er moeten verleidingen komen, maar wee die mens, door wie verleiding komt, want de steen moet op hen vallen en hen vermorzelen [zie Matteüs 18:7; 21:43–44]. Want de volheid van de andere volken is begonnen, en wee hen die zich niet bekeren en zich niet laten dopen in de naam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, voor de vergeving van zonden, en ingaan door de enge poort en gerekend worden onder het huis van Israël. Want God laat niet altijd met zich spotten en zal zijn toorn uitstorten op

hen die zijn heilige naam lasteren, want zwaard, hongersnood en verwoesting zal hun zondige leven spoedig overvallen, want God zal zich wreken en zijn schalen van gramschap uitgieten en de uitverkorenen redden [zie Openbaring 16:1].

‘En allen die zijn geboden onderhouden zijn zijn uitverkorenen, en Hij zal ze spoedig uit de vier windstreken bijeenbrengen, uit alle hoeken van de aarde [zie Matteüs 24:31] naar een plek die Hij daarvoor heeft bestemd; volhardt dus, want door uw volharding zult gij uw leven verkrijgen [zie Lucas 21:19].’²⁰

**Het millennium zal een tijd van vrede zijn waarin
de Heiland de aarde zal regeren.**

Geloofsartikelen 1:10: ‘Wij geloven (...) dat Christus persoonlijk op aarde zal regeren; en dat de aarde zal worden vernieuwd en haar paradijselijke heerlijkheid zal ontvangen.’²¹

‘De opzet van God (...) was (...) om vrede en welbehagen onder de mensen teweeg te brengen; om de beginselen van eeuwige waarheid te bevorderen; om tot een staat te komen waarin er ultieme eensgezindheid is onder de mensen; dan zullen zij “hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speeren tot snoeimessen” [Jesaja 2:4], dan zullen de volken der aarde in vrede leven, en zal de millenniaanse heerlijkheid worden bewerkstelligd, wanneer “het land zijn opbrengst zal geven, wederom haar [paradijselijke] heerlijkheid zal krijgen en worden als de hof van de Heer.” (...)’

‘Het was de opzet van Jehova, vanaf het begin van de wereld, en het is nog steeds zijn doel, om de zaken van de wereld in zijn eigen tijd te regelen, zijn plaats als hoofd van het heelal in te nemen, en de leidsel van heerschappij in zijn eigen hand te nemen. Wanneer het zover is, zal er in gerechtigheid recht worden gesproken; anarchie en verwarring zullen niet meer bestaan, en “zij zullen de oorlog niet meer leren.” [Zie Jesaja 2:4.]’

‘(...) Mozes ontving het woord des Heren van God zelf; hij was de mond van God tot Aäron, en Aäron onderwees het volk, zowel in wereldlijke als geestelijke zaken; zij waren als één, er was geen onderscheid; zo zal het zijn als de doeleinden van God

‘De dag komt spoedig dat de herstelling aller dingen zal zijn voltooid. (...) Dan zal het geschieden dat de leeuw zich bij het lam neerlegt.’

worden verwezenlijkt: wanneer “de Here [koning zal] worden over de gehele aarde” en Jeruzalem zijn troon. “Uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem.” [Zie Zacharia 14:9; Jeremia 3:17; Micha 4:2.]

‘(...) “Hij die er recht op heeft, zal het koninkrijk bezitten en regeren totdat Hij alles aan zijn voeten [heeft] onderworpen” [zie Ezechiël 21:27; 1 Korintiërs 15:27]; de zonde zal zijn grijze hoofd verbergen, Satan zal gebonden worden en de werken der duisternis zullen worden tenietgedaan; gerechtigheid zal de norm worden en recht zal geschieden, en “alleen wie de Heer vreest, zal te dien dage verhoogd worden.” [Zie Jesaja 2:11, 28:17.]’²²

‘Dat Jezus duizend [jaar] met de heiligen op aarde zal wonen is niet het geval, maar Hij zal de heiligen regeren en naar beneden komen en instructie geven, zoals Hij de vijfhonderd broeders heeft gedaan [zie 1 Korintiërs 15:6], en degenen van de eerste opstanding zullen ook met Hem de heiligen regeren.’²³

Na het millennium wordt de aarde veranderd tot een geheiligde, celestiale staat.

‘Toen we aan tafel zaten, maakte ik tegen mijn gezin en vrienden de opmerking dat wanneer de aarde eenmaal geheiligd was en als een glazen zee was geworden, zij één grote Urim en Tummim zou zijn, waarin de heiligen kunnen kijken en alles zien zoals het werkelijk is.’²⁴

‘Deze aarde zal in de tegenwoordigheid van God terugrollen en worden gekroond met celestiale heerlijkheid.’²⁵

‘Als de korte tijd [van Satans laatste opstand] voorbij is en de aarde haar laatste verandering ondergaat en is verheerlijkt, dan zullen alle zachtmoedigen de aarde beërven, waarop de rechtvaardigen wonen.’²⁶

De profet predikte op 2 april 1843 het volgende, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 130:9: ‘Deze aarde, in haar geheiligde en onsterfelijke staat, zal gelijk kristal worden gemaakt en zal een Urim en Tummim zijn voor wie erop wonen, waardoor alle dingen die verband houden met een minder koninkrijk, ofwel alle koninkrijken van een lagere orde, kenbaar zullen zijn voor wie erop wonen; en deze aarde zal van Christus zijn.’²⁷

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de tweede en derde alinea op p. 269 en schenk aandacht aan hoe de hogepriesters zich voorbereidden op de openbaring die nu afdeling 88 in de Leer en Verbonden is. Bedenk hoe dit relaas op u van toepassing is wanneer u probeert de profetieën over de wederkomst te begrijpen.
- Lees de profetieën van de profet Joseph Smith over de zware tijden vóór de komst van de Heer (pp. 270–272). Hoe kunnen we in zulke tijden onze gemoedsrust behouden? Waarom denkt u dat het voor ons van belang is om te weten welke tekenen er aan de wederkomst voorafgaan en die te begrijpen?

pen? Welke tekenen van de wederkomst zijn al of worden momenteel vervuld?

- Lees de laatste alinea op p. 272 en de vierde alinea op p. 274. Wat lijkt de zinsnede ‘als een dief in de nacht’ aan te geven over de komst van de Heer? Waarom denkt u dat de dag van de Heer de kinderen van het licht niet als een dief in de nacht zal overvallen?
- Hoe kunnen we ons op de wederkomst van de Heiland voorbereiden? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 273–276.) Hoe denkt u dat u zich zal voelen als u de Heiland ziet en u zich heeft voorbereid op zijn komst? Hoe kunnen we bij onze voorbereiding op de wederkomst gevoelens van angst of ontsteltenis voor blijven?
- Neem de profetieën van Joseph Smith over het millennium door (pp. 276–278). Wat zijn uw gedachten en gevoelens over deze tijdsperiode?

Relevante teksten: Micha 4:1–7; LV 29:9–25; 45:36–71; 88:95–98, 110–115; Matteüs naar Joseph Smith 1:21–55

Noten

1. *History of the Church*, deel 1, p. 301; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek A-1, p. 244, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. Leer en Verbonden 130:13; instructies van Joseph Smith, gegeven op 2 april 1843 in Ramus (Illinois).
3. Hoge raad van Kirtland, notulen december 1832–november 1837, 27 december 1832, pp. 3–4, genoteerd door Frederick G. Williams, kerkarchieven.
4. *History of the Church*, deel 3, p. 331; uit ‘Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.’, *Times and Seasons*, november 1839, p. 9.
5. *History of the Church*, deel 3, p. 390; uit een leerrede van Joseph Smith in juli 1839 in Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
6. *History of the Church*, 3:291; brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, vanuit de gevangenis te Liberty (Missouri).
7. Brief van Joseph Smith en John Whitmer aan de heiligen in Colesville (New York), 20 augustus 1830, Harmony (Pennsylvania). In: Newel Knight, *Autobiography and Journal*, ca. 1846–1847, pp. 133–136, kerkarchieven.
8. *History of the Church*, deel 6, p. 364; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo; opgetekend door Thomas Bullock.
9. *History of the Church*, deel 3, p. 286; uit een brief van Joseph Smith aan Presendia Huntington Buell, 15 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); zuster Buells achternaam is in *History of the Church* verkeerd gespeld als ‘Bull’.
10. *History of the Church*, deel 6, p. 254; uit een leerrede van Joseph Smith op 10 maart 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.

11. *History of the Church*, deel 5, p. 337; uit een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
12. *History of the Church*, deel 4, p. 11; uit een leerrede van Joseph Smith op 29 september 1839 in Commerce (Illinois); opgetekend door James Mulholland.
13. *History of the Church*, deel 5, pp. 336–337; uit een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
14. *History of the Church*, deel 6, p. 254; uit een leerrede van Joseph Smith op 10 maart 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
15. *History of the Church*, deel 5, p. 291; uit een brief van Joseph Smith aan de redacteur van *Times and Seasons*, 28 februari 1843, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 maart 1843, p. 113.
16. *History of the Church*, deel 1, p. 442; uit een brief van Joseph Smith aan Moses Nickerson, 19 november 1833, Kirtland (Ohio).
17. *History of the Church*, deel 5, p. 65; uit 'The Government of God', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 juli 1842, p. 857; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
18. *History of the Church*, deel 6, p. 93; uit Joseph Smiths verzoek aan de staat Vermont, 29 november 1843, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd als *General Joseph Smith's Appeal to the Green Mountain Boys* (1843), p. 7.
19. Brief van Joseph Smith en anderen aan Hezekiah Peck, 31 augustus 1835, Kirtland (Ohio); uit 'The Book of John Whitmer', p. 80, archieven van de Community of Christ, Independence (Missouri); exemplaar van 'The Book of John Whitmer' in de kerkarchieven.
20. Brief van Joseph Smith en John Whitmer aan de heiligen in Colesville (New York), 2 december 1830, Fayette (New York). In: Newel Knight, *Autobiography and Journal*, ca. 1846–1947, pp. 198–206, kerkarchieven.
21. Geloofsartikelen 1:10.
22. *History of the Church*, deel 5, pp. 61, 63–65; uit 'The Government of God', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 juli 1842, pp. 855–857; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
23. Geciteerd door William P. McIntire, rapporteur van een toespraak van Joseph Smith in het begin van 1841 in Nauvoo (Illinois); William Patterson McIntire, notitieblok 1840–1845, kerkarchieven.
24. *History of the Church*, deel 5, p. 279; uit het dagboek van Joseph Smith, 18 februari 1843, Nauvoo (Illinois).
25. Aangehaald door William Clayton in een verslag van een ongedateerde leerrede door Joseph Smith in Nauvoo (Illinois); L. John Nuttall, 'Extracts from William Clayton's Private Book', p. 8, Journals of L. John Nuttall, 1857–1904, L. Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo (Utah); afschrift in de kerkelijke archieven.
26. Geciteerd door William P. McIntire, rapporteur van een toespraak van Joseph Smith in het begin van 1841 in Nauvoo (Illinois); William Patterson McIntire, notitieblok 1840–1845, kerkarchieven.
27. Leer en Verbonden 130:9; instructies van Joseph Smith, gegeven op 2 april 1843 in Ramus (Illinois).

Kennis van eeuwige waarheden verwerven

*‘Iemand kan niet vlugger zalig worden
dan hij kennis verwerft.’*

Uit het leven van Joseph Smith

De profeet Joseph Smith ‘was leergierig’, schreef George Q. Cannon. ‘Hij nam graag kennis tot zich omdat het hem macht in rechtvaardigheid gaf. De beproevingen die zijn deel waren vanaf de dag dat hij zijn omgang met de hemelen aan een sceptische wereld bekendmaakte, zorgden ervoor dat zijn intelligentie almaar toenam. De Heer had hem geboden te studeren, en dat nam hij serieus ter hand. (...) Zijn verstand, verlicht door de Heilige Geest, nam gretig alle ware beginselen op. Hij kreeg ze een voor een onder de knie en onderwees anderen erin.’¹

In 1833 kregen de profeet en een groep heiligen uit Kirtland een unieke gelegenheid om het evangelie te bestuderen. In januari van dat jaar richtte de profeet, in overeenstemming met het gebod van de Heer (zie LV 88:127–141) de school der profeten op om de priesterschapsleiders te trainen in hun bediening en ze voor te bereiden op de prediking van het evangelie. De school werd gehouden in een kamer op de eerste verdieping van de winkel van Newel K. Whitney, waar de profeet woonde. Ongeveer 25 broeders deden mee, van wie sommigen honderden kilometers reisden om het evangelie te bestuderen in een kamer die niet groter was dan 3,50 bij 4,50 meter. Veel van die mannen zouden later apostel of zeventiger worden, of andere leidinggevende functies vervullen. Hoewel de profeet en de andere broeders af en toe talen bestudeerden, richtten ze zich voornamelijk op de leringen van het evangelie, waarin ze zich van de vroege morgen tot laat in de middag ijverig verdiepten. Deze school functioneerde vier maanden,

In een bijeenkomst van de school der profeten op 27 februari 1833 ontving de profeet in het bijzijn van verschillende broeders de openbaring die bekend werd als het woord van wijsheid. Daarna liep hij naar de grote kamer en las de openbaring voor aan de broeders die zich daar bevonden.

en soortgelijke scholen werden later gesticht in Kirtland en ook in Missouri, waar honderden mensen de lessen volgden.

Tijdens de bijeenkomst die op 27 februari 1833 in de school werd gehouden, ontving de profeet een belangrijke openbaring. In de beginperiode van de kerk was het gebruik van alcohol, tabak, koffie en thee normaal in de samenleving en onder de kerkleden. Toen de profeet zag dat de broeders in de school tabak gebruikten, verontrustte hem dat. Brigham Young herinnerde zich: 'Als zij na het ontbijt in de kamer bijeenkwamen, staken ze als eerste hun pijp op om onder het roken over de grootse dingen van het koninkrijk te praten. (...) Vaak als de profeet de kamer binnenkwam om les te geven, stond die al blauw van de rook. Daardoor, en door de klachten van zijn vrouw over het schoonmaken van de vloer [die vies was door de uitgekauwde tabak], werd de profeet aan het denken gezet. Hij vroeg aan de Heer wat er gedaan moest worden aan het gedrag van de ouderlingen op het gebied van tabaksgebruik. De openbaring die bekendstaat als het woord van wijsheid was het antwoord op zijn vraag.'²

Miljoenen mensen hebben de raad in deze openbaring opgevolgd en daardoor stoffelijke en geestelijke zegeningen ontvangen, inclusief 'wijsheid (...) en grote schatten aan kennis', beloofd aan wie gehoorzaam zijn aan Gods geboden (LV 89:19).

De schatten aan geestelijke kennis werden op de broeders die de school der profeten bezochten uitgestort en zij maakten grote vooruitgang in hun begrip van het evangelie. In de klas die op 18 maart 1833 in de school werd gehouden, werden Sidney Rigdon en Frederick G. Williams aangesteld als de raadgevers van de profeet in het Eerste Presidium. Nadien spoorde de profeet 'de broeders aan om de geboden van God trouw en ijverig te onderhouden, en instrueerde de heiligen in allerlei zaken, met de belofte dat de reinen van hart een hemels visioen zouden zien; en na een korte tijd in stil gebed te hebben doorgebracht, ging de belofte in vervulling; want bij velen opende de Geest Gods de ogen van hun begrip, zodat ze vele zaken aanschouwden. (...) Veel broeders zagen een hemels visioen van de Heiland en heerschen engelen, en vele andere zaken.'³

De profeet legde uit dat er 'voortdurend grote vreugde en voldoening in de school der profeten en onder de heiligen heerste, vanwege de ontvangen openbaringen en de vooruitgang in de kennis van God.'⁴

Leringen van Joseph Smith

Het evangelie van Jezus Christus omvat alle waarheid; de getrouwen aanvaarden de waarheden die God heeft geopenbaard en ontdoen zich van verkeerde overleveringen.

'Het mormonisme is waar; en iedereen die het omarmt voelt zich vrij om elke waarheid aan te nemen: derhalve vallen alle ketenen van bijgeloof, onverdraagzaamheid, onwetendheid en priesterlist onmiddellijk af, zijn ogen gaan open voor de waarheid, en de waarheid zal priesterlist overwinnen. (...)

'(...) Het mormonisme is waar, met andere woorden: de leer van de heiligen der laatste dagen is waar. (...) Het eerste en fundamentele beginsel van onze heilige godsdienst is dat wij geloven dat we het recht hebben om elke en alle waarheid aan te nemen, zonder beperkt of begrensd of gehinderd te worden door de geloofsovertuigingen of bijgelovige ideeën van mensen, of door de overheersing van anderen, wanneer die waarheid zich duidelijk aan ons manifesteert en we in hoge mate overtuigd zijn van die waarheid.'⁵

*In januari 1843 had Joseph Smith een gesprek met een groepje mensen die geen lid van de kerk waren: 'Ik zei hun dat het belangrijkste verschil tussen de heiligen der laatste dagen en de verschillende gezindten was dat de laatsten beperkt werden door een bepaalde geloofsbelijdenis, die hen ervan weerhield ook maar iets te geloven dat er niet onder viel, terwijl de heiligen der laatste dagen (...) bereid zijn alle bestaande ware beginselen te geloven, zoals die van tijd tot tijd worden gemanifesteerd.'*⁶

'Ik kan de geloofsbelijdenissen van de verschillende gezindten niet geloven, omdat ze alle zaken in zich dragen die ik niet kan aanvaarden, hoewel ze alle enige waarheid bezitten. Ik wil graag in de tegenwoordigheid van God komen en van alles leren; maar

de geloofsbelijdenissen stellen beperkingen en zeggen, 'Tot hier toe en niet verder zult gij komen' [Job 38:11]; daar kan ik mij gewoon niet in vinden.'⁷

'Ik zeg tot iedereen die geneigd is de Almachtige beperkingen op te leggen, dat de heerlijkheid Gods aan u zal voorbijgaan. Om mede-erfgenaar te worden van de Zoon moet iemand al zijn verkeerde overleveringen afleggen.'⁸

'Het belangrijkste om te weten is wat God vóór de grondlegging van de wereld heeft ingesteld. Wie weet het? Het mensdom is van nature geneigd om de werken en wegen van de Almachtige te beperken en er grenzen aan te stellen. (...) Datgene wat vanaf de grondlegging der wereld verborgen is, is in de laatste dagen geopenbaard aan kleine kinderen en zuigelingen [zie LV 128:18].'⁹

'Als mensen zich uitspreken tegen [de waarheid] schaden ze mij daar niet mee, alleen zichzelf. (...) Wanneer zwakkelingen niet eens aandacht willen schenken aan zaken van het grootste belang, dan denk ik: geef mij de waarheid in al haar vormen en ik zal ze aan mijn borst drukken. Ik geloof alles wat God ooit heeft geopenbaard, en er is nog nooit een mens veroemd omdat hij te veel geloofde; maar men wordt wel veroemd voor ongeloof.'¹⁰

'Wanneer God een mens een zegen of kennis aanbiedt en hij weigert die te ontvangen, zal hij veroemd worden. De Israëlieten baden dat God tot Mozes zou spreken en niet tot hen; derhalve vervloekte Hij hen met een vleselijke wet.'¹¹

'Ik heb altijd de voldoening gesmaakt dat waarheid het wint van dwaling, en dat de duisternis moet wijken voor het licht.'¹²

**Kennis krijgen van eeuwige waarheden is van
wezenlijk belang voor eeuwig heil.**

'Kennis is noodzakelijk voor leven en godsvrucht. Wee alle priesters en geestelijken die prediken dat je voor het eeuwige leven en het heil geen kennis nodig hebt. Neem de apostelen enzovoort weg, neem alle kennis weg en dan blijkt al gauw dat u zich op de weg naar de hel bevindt. Kennis is openbaring. Luister goed, broeders, naar deze belangrijke verklaring: kennis is de kracht Gods tot eeuwig heil.'¹³

‘Kennis verdrijft duisternis, onzekerheid en twijfel, want waar kennis is kunnen die niet bestaan. (...) In kennis ligt macht. God bezit meer macht dan alle andere schepsels, omdat Hij meer kennis bezit; daarom weet Hij alle andere schepsels aan Zich te onderwerpen. Hij bezit macht over allen.’¹⁴

‘Als wij ons van God verwijderen, dalen we naar het gebied van de duivel af en vermindert onze kennis. En zonder kennis kunnen wij niet verlost worden. En als ons hart van het kwade vervuld is en wij het kwade najagen, is er in ons hart geen plaats voor het goede of om het goede te bestuderen. Is God niet goed? Dan bent u goed; als Hij getrouw is, dan bent u getrouw. Voeg aan uw geloof deugd toe, aan deugd kennis, en zoek naar alles wat goed is [zie 2 Petrus 1:5].

‘(...) Iemand kan niet vlugger zalig worden dan hij kennis verwerft, want als iemand geen kennis verwerft, wordt hij door de een of andere macht in de andere wereld in gevangenschap gebracht, daar boze geesten meer kennis hebben en derhalve meer macht hebben dan menig mens op aarde. Daarom zijn wij afhankelijk van openbaring, die ons kennis geeft van hetgeen Gods is.’¹⁵

*Joseph Smith predikte het volgende in april 1843, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 130:18–19: ‘Welk niveau van intelligentie wij in dit leven ook bereiken, in de opstanding zal het met ons verrijzen. En als iemand in dit leven, door zijn ijver en gehoorzaamheid, meer kennis en intelligentie verkrijgt dan een ander, zal hij daar in die mate voordeel bij hebben in de toekomstige wereld.’*¹⁶

*Joseph Smith predikte het volgende in mei 1843, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 131:6: ‘Het is voor een mens onmogelijk om in onwetendheid gered te worden.’*¹⁷

We krijgen kennis van eeuwige waarheden door ijverige studie en gebed.

George A. Smith, raadgever in het Eerste Presidium, heeft verklaard: ‘Joseph Smith heeft verkondigd dat elke man en vrouw de Heer dient te benaderen om wijsheid en zo kennis te krijgen

van Hem die de bron van alle kennis is; en de beloften van het evangelie, zoals dat geopenbaard is, waren dusdanig dat we mogen geloven dat we door deze weg te bewandelen de kennis krijgen die we verlangen.’¹⁸

De profeet Joseph Smith schreef het volgende aan iemand die kort daarvoor lid van de kerk was geworden: ‘U herinnert zich beslist het getuigenis dat ik in de naam van de Heer Jezus heb gegeven over het grote werk dat Hij in de laatste dagen is begonnen. U kent mijn manier van communiceren, hoe ik in zwakte en eenvoud aan u verklaard heb wat de Heer in deze generatie tot stand heeft gebracht door heilige engelen naar mij te sturen. Ik bid dat de Heer u in staat mag stellen om die zaken in uw gedachten te koesteren, want ik weet dat zijn Geest tot allen zal getuigen die er ijverig naar streven kennis van Hem te ontvangen.’¹⁹

De profeet Joseph Smith schreef het volgende aan iemand die meer over de kerk wilde weten: ‘Verdiep u in de Bijbel en in zoveel boeken als u kunt krijgen; bid tot de Vader in de naam van Jezus Christus en heb geloof in de beloften gedaan aan de vaders, en dan zal u tot de waarheid worden geleid.’²⁰

‘De zaken Gods zijn van het grootste belang; en alleen door tijd, ervaring en weloverwogen, plechtige gedachten kan hieromtrent onze kennis toenemen. O mens, uw gedachten moeten zich, om een ziel tot heil te leiden, tot aan de hoogste hemelen verheffen en de diepste onpeilbare afgrond doorgronden, alsmede het wijde uitspansel der eeuwigheid — gij moet gemeenschap met God hebben. Hoeveel verhevener en edeler zijn de overwegingen Gods dan de ijdele inbeeldingen van het mensenhart! (...)

‘(...) Laat eerlijkheid, ernst, oprechtheid en plechtigheid, deugd, reinheid, ootmoed en eenvoud ons overal tot sieraad zijn; ja, laat ons als kleine kinderen worden zonder boosaardigheid, bedrog of huichelarij. En nu, broeders, indien u na uw beproevingen deze dingen doet en voor Gods aangezicht steeds vurig bidt en geloof oefent, zal Hij u kennis geven door zijn Heilige Geest, ja, door de onuitsprekelijke gave van de Heilige Geest [zie IV 121:26].’²¹

'Ik weet dat zijn Geest tot allen zal getuigen die er ijverig naar streven kennis van Hem te ontvangen.'

We krijgen stukje bij beetje meer kennis van eeuwige waarheden; we kunnen alles leren zodra wij het aankunnen.

'Ik acht het niet wijs om alle kennis in één keer voorgeschoteld te krijgen; maar we krijgen haar stukje bij beetje, zodat we ze in ons kunnen opnemen.'²²

'Als u een ladder opklimt, moet u aan de onderkant beginnen en stap voor stap naar boven gaan totdat u de top bereikt; en dat geldt ook voor de beginselen van het evangelie — u moet met de eerste beginnen en doorgaan tot u alle beginselen van de verhoging hebt geleerd. Maar het zal nog lang duren nadat u door de sluier bent gegaan, voordat u ze hebt geleerd. Het kan niet allemaal in deze wereld worden begrepen; het zal een groot werk zijn om met ons heil en onze verhoging zelfs aan de andere zijde van het graf verder te gaan.'²³

Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium gaven de volgende instructie aan de beiligen die zich in Nauvoo wilden vestigen: “Tot hen die (...) kunnen assisteren bij dit grote werk, zeggen we, laat ze hier naartoe komen; door dat te doen zullen ze niet alleen assisteren bij de uitbreiding van het koninkrijk, maar komen ze ook in een situatie dat ze hun voordeel kunnen doen met de instructie van het Presidium en de andere autoriteiten van de kerk, en zo hoger en hoger stijgen op de intelligentieschaal totdat zij “in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat.” [Efeziërs 3:18–19.]²⁴

‘God heeft niets aan Joseph geopenbaard wat Hij niet aan de Twaalf bekend zal maken; ja, de minste der heiligen mag alle dingen weten zodra hij die kan verwerken. Want de dag zal komen dat niemand tegen zijn naaste hoeft te zeggen: leer de Heer kennen; want alle mensen zullen Hem kennen (...), van de laagste tot de hoogste [zie Jeremia 31:34].’²⁵

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de eerste alinea op p. 285. Denk aan gewoonten of ideeën in ons leven die ‘de werken en wegen van de Almachtige (...) grenzen stellen.’ Wat denkt u dat we moeten doen om alle waarheid te kunnen aannemen die de Heer ons zal geven?
- Lees de eerste alinea op p. 286. Wanneer heeft kennis duisternis en twijfel uit uw leven verdreven? Waarom denkt u dat het voor uw eeuwig heil van belang is dat u kennis krijgt van de waarheid? (Zie voor enkele voorbeelden p. 285.)
- Uit de leringen van de profeet Joseph zien we dat Satan wil dat we inboeten aan kennis (p. 286) en dat de Heer ons kennis wil geven (pp. 286–287). Wat kunnen we van deze tegenstelling leren?

- Wat kunnen wij doen om in de kennis van de waarheid toe te nemen? (Zie pp. 281–283, 286–289 voor enkele voorbeelden.) Denk na over de alinea die onderaan pagina 287 staat. Kies een paar kenmerken uit die in deze alinea genoemd worden. Hoe helpen die kenmerken ons om kennis te krijgen?
- Lees de tweede volledige alinea op p. 288. Hierin wordt het zich eigen maken van de evangeliebeginselen vergeleken met het beklimmen van een ladder. Wat kunnen we daaruit leren? Wat doet u om te blijven toenemen in uw kennis van het evangelie?
- Welke gedachten en gevoelens hebt u bij de laatste alinea in dit hoofdstuk?

Relevante teksten: Spreuken 1:7; 1 Timoteüs 2:3–4; 2 Nephi 28:29–31; Alma 5:45–47; LV 88:118

Noten

1. George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith, the Prophet*, (1888), p. 189.
2. Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 februari 1868, p. 2.
3. *History of the Church*, deel 1, pp. 334–335; uit de notulen van een bijeenkomst van de school der profeten op 18 maart 1833 in Kirtland (Ohio); genotuleerd door Frederick G. Williams.
4. *History of the Church*, deel 1, p. 334; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek A-1, p. 281, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
5. Brief van Joseph Smith aan Isaac Galland, 22 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri), gepubliceerd in *Times and Seasons*, Feb. 1840, pp. 53–54.
6. *History of the Church*, deel 5, p. 215; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek D-1, p. 1433, kerkarchieven.
7. *History of the Church*, deel 6, p. 57; uit een leerrede van Joseph Smith op 15 oktober 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
8. *History of the Church*, deel 5, p. 554; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
9. *History of the Church*, deel 5, pp. 529–530; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 13 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
10. *History of the Church*, deel 6, p. 477; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 juni 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
11. *History of the Church*, deel 5, p. 555; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
12. Brief van Joseph Smith aan Oliver Cowdery, 24 september 1834, Kirtland (Ohio), gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, september 1834, p. 192.
13. Geciteerd in Martha Jane Knowlton Coray, die een toespraak van Joseph Smith op 21 mei 1843, in Nauvoo (Illinois) optekende; Martha Jane Knowlton Coray, notitieblok, kerkarchieven.
14. *History of the Church*, deel 5, p. 340; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith

- op 8 april 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
15. *History of the Church*, deel 4, p. 588; uit een leerrede van Joseph Smith op 10 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
  16. Leer en Verbonden 130:18–19; instructies van Joseph Smith, gegeven op 2 april 1843 in Ramus (Illinois).
  17. Leer en Verbonden 131:6; instructies van Joseph Smith, gegeven op 16 en 17 mei 1843 in Ramus (Illinois).
  18. George A. Smith, *Deseret News: Semi-Weekly*, 29 november 1870, p. 2.
  19. *History of the Church*, deel 1, p. 442; uit een brief van Joseph Smith aan Moses Nickerson, 19 november 1833, Kirtland (Ohio).
  20. *History of the Church*, deel 6, p. 459; uit een brief van Joseph Smith aan Washington Tucker, 12 juni 1844, Nauvoo (Illinois).
  21. *History of the Church*, deel 3, pp. 295–296; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); fragmenten uit deze brief zijn later opgenomen in de Leer en Verbonden als de afdelingen 121, 122 en 123.
  22. *History of the Church*, deel 5, p. 387; uit een leerrede van Joseph Smith op 14 januari 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
  23. *History of the Church*, deel 6, pp. 306–307; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
  24. *History of the Church*, deel 4, p. 186; uit een brief die Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium schreven aan de heiligen, september 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, oktober 1840, p. 179.
  25. *History of the Church*, deel 3, p. 380; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 juni 1839 in Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.

Nadat Joseph Smith het plan van de Kirtlandtempel dat de Heer had geopenbaard had uitgelegd, rende Hyrum Smith weg om een zeis te halen om het land bouwrijp te maken, waarbij hij uitriep: 'We treffen voorbereidingen om een huis des Heren te bouwen, en ik wil de eerste zijn die daaraan begint.'

Hoe goed en hoe liefelijk is het als we eendrachtig tezamen wonen

*‘Een lange ruk, een krachtige ruk,
en een gezamenlijke ruk.’*

Uit het leven van Joseph Smith

Op 27 december 1832 ontving de profeet Joseph Smith het gebod van de Heer dat de heiligen moesten beginnen aan de bouw van een tempel in Kirtland (zie LV 88:119). Op 1 juni 1833 kreeg de profeet aanvullende instructies van de Heer: ‘Welnu, hier is wijsheid en de zin des Heren: laat het huis gebouwd worden, maar niet naar de wijze der wereld (...); laat het worden gebouwd naar de wijze die Ik zal tonen aan drie van u’ (LV 95:13–14).

Een paar dagen later loste de Heer zijn belofte in door Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium een opmerkelijk visioen te geven, waarin zij de tempel in detail zagen. Frederick G. Williams, tweede raadgever in het Eerste Presidium, herinnerde zich later: ‘Joseph [Smith] ontving het woord van de Heer om met zijn twee raadgevers, [Frederick G.] Williams en [Sidney] Rigdon, voor de Heer te verschijnen, zodat Hij hun het plan of het model van het te bouwen huis kon tonen. We gingen op onze knieën, riepen de Heer aan, waarna het gebouw in ons gezichtsveld kwam, waarbij ik het het eerst gewaar werd. En toen zagen wij het allemaal tegelijk. Toen we de buitenkant goed hadden bekeken, leek het wel of het gebouw over ons heen kwam.’¹

Toen Joseph Smith het glorierijke plan dat aan het Eerste Presidium was geopenbaard uitlegde aan een raad van hogepriesters waren die broeders opgetogen en ze gingen meteen naar buiten om een bouwplek uit te kiezen — een plek in een

graanakker, die de gebroeders Smith de vorige herfst hadden gezaaid. Hyrum Smith rende weg om een zeis te halen om het land bouwrijp te maken, waarbij hij uitriep: ‘We treffen voorbereidingen om een huis des Heren te bouwen, en ik wil de eerste zijn die daaraan begint.’²

Dit aanstekelijk enthousiasme werd het verenigde gevoel voor de heiligen die werkten en zich opofferingen getroostten om de eerste tempel in deze bedeling te bouwen. Onder leiding van Emma Smith maakten de vrouwen sokken, broeken en jassen voor de mannen die aan de tempel werkten. De vrouwen maakten ook de gordijnen en vloerkleden voor de tempel, waarbij Brigham Young toezicht hield op het werk aan het interieur van de tempel. Broeder John Tanner verkocht zijn boerderij van 900 hectares in New York en kwam net op tijd in Kirtland aan om de profeet 2000 dollar te lenen, waarmee hij de hypotheek op de tempelgrond kon inlossen, net voordat dat geëxecuteerd zou worden. ’s Nachts werd de tempel bewaakt tegen de dreiging van bendes, waarbij de bewakers in dezelfde kleren sliepen als waarmee zij overdag aan de tempel werkten.

De profeet verklaarde: ‘De voorbereidingen om met de bouw van het huis des Heren te beginnen, waren in volle gang; en hoewel de kerk arm was, was er eendracht, saamhorigheid en naastenliefde in overvloed, wat ons sterkte in ons voornemen om de geboden Gods te bewaren.’³

Heber C. Kimball, die een jaar vóór de inwijding van de tempel tot het Quorum der Twaalf ging behoren, beschreef deze grote onderneming: ‘De hele kerk was betrokken bij deze onderneming, iedereen stak zijn handen uit de mouw. Wie geen span paarden had, ging aan het werk in de steengroeve en bewerkte de stenen die naar het huis werden vervoerd.’⁴ Ouderling Kimball herinnerde zich ook: ‘Joseph zei dan: “Kom broeders, laten we naar de steengroeve gaan en voor de Heer gaan werken.” En de profeet ging zelf, net als ieder ander, in kiel en werkbreek aan de slag in de steengroeve. En op zaterdag zetten we elk span paarden in om de stenen naar de tempel te vervoeren, en dat deden we tot het huis klaar was; en de vrouwen waren al die tijd aan het breien, spinnen en naaien, en (...) allerhande werkjes aan het doen.’⁵

De inspanningen in Kirtland waren typerend voor de eendracht, offerbereidheid en toewijding onder de heiligen, die het mogelijk maakten dat de doeleinden van de Heer in de jaren die voor hen lagen, konden worden verwezenlijkt. Dit was een van de vele keren dat de heiligen, om met de profeet te spreken, ‘een lange ruk, een krachtige ruk, en een gezamenlijke ruk’ gaven.⁶

Leringen van Joseph Smith

Als we eendrachtig samenwerken, kunnen we de doeleinden van God verwezenlijken.

‘Het verheugt ons dat we de heiligen in weer een algemene conferentie [oktober 1840] kunnen begroeten. (...) De heiligen zijn nog nooit zo toegewijd, verenigd en vastberaden geweest in het grote werk van de laatste dagen; en [dat] maakt ons blij en schenkt ons troost, en bemoedigt ons grotelijks nu we te kampen hebben met de moeilijkheden waar we noodzakelijk op stuiten.

‘Laten de broeders immer vervuld zijn van deze geest en onze handen omhoog houden; we moeten, we zullen voorwaarts gaan; het werk van de Heer zal voorwaarts gaan, de tempel des Heren zal worden gebouwd, de ouderlingen Israëls bemoedigd, Zion zal worden opgebouwd en de lof, de vreugde en de heerlijkheid van de hele aarde worden; en het lied van lof, heerlijkheid, eer en majesteit voor Hem die op de troon zit, en voor het Lam in alle eeuwigheid, zal weerklinken van heuvel tot heuvel, van berg tot berg, van eiland tot eiland, en van continent tot continent, en de koninkrijken van deze wereld zullen het koninkrijk van onze God en zijn Christus worden [zie Openbaring 11:15].

‘We zijn heel blij dat we weten dat er zoveel eendracht heerst in de kerken, in dit land en in het buitenland, op dit continent, maar ook op de eilanden van de zee; want het is door dit beginsel en de bundeling van onze krachten dat we de doeleinden van onze God zullen kunnen verwezenlijken.’⁷

‘De bouw van [de Nauvootempel] vordert gestaag; er wordt door iedereen hard gewerkt om de bouw af te ronden en materialen van elke soort zijn daarvoor al praktisch gereed. We verwachten dat het gebouw volgend jaar herfst dicht is. (...) Vaak

was het zo dat er wel vijftig man stenen aan het uithakken waren, en nog wel in de winter, terwijl anderen die weer vervoerden en bij andere werkzaamheden betrokken waren. (...)

‘Terwijl velen zich ijverig van de hun opgedragen werkzaamheden kwijten en daaraan een tiende van hun tijd besteden, hebben anderen zich niet minder loyaal opgesteld en hun tiende en offergaven voor hetzelfde project ter beschikking gesteld. Niet eerder sinds het fundament van deze kerk werd gelegd, hebben we een dergelijke grote bereidwilligheid waargenomen om zich te voegen naar de [vereisten] van Jehova, een standvastiger voornemen om de wil van God te doen. Men heeft zich meer inspanningen getroost of meer offers gebracht vanaf de tijd dat de Heer zei: “Laat de tempel worden gebouwd door middel van de vertiending van mijn volk.” [Zie LV 97:10–11.] Het leek wel of jong en oud tegelijk vervuld waren van de geest van onderneming, liefdadigheid en gehoorzaamheid. En broeders en zusters, jongens en meisjes, en zelfs vreemden, die niet tot de kerk behoorden, sloegen de handen ongekend eensgezind ineen om dit werk tot een goed einde te brengen. Noch kan de weduwe er, in veel gevallen, van weerhouden worden om van haar armoede een penningske bij te dragen.

‘We willen op dit punt aan ieder, jong en oud, zowel in als buiten de kerk, onze oprechte dank uitdrukken voor hun ongekende milddadigheid, goedheid, ijver en gehoorzaamheid, die zij bij deze gelegenheid aan de dag hebben gelegd. Niet dat we er zelf financieel beter van zijn geworden, maar als de broeders, zoals hier het geval was, eensgezind zijn in doel en opzet, en iedereen zijn handen uit de mouw steekt, vermindert dat onze zorgen, zware arbeid en ongerustheid, maakt dat ons juk zacht en onze last licht [zie Matteüs 11:30].⁷⁸

‘Ik wil nog een laatste keer zeggen, om de woorden van de psalmist te gebruiken: “Hoe goed en hoe liefelijk is het, als broeders [eendrachtig] tezamen wonen.” Eendracht “is als de kostelijke olie op het hoofd, nedervloeiende op de baard van Aäron, die nedergolft op de zoom van zijn klederen; het is als de dauw van de Hermon, die nederdaalt op de bergen van Sion. Want daar gebiedt de Here de zegen, leven tot in eeuwigheid”! Eendracht is macht. [Zie Psalmen 133:1–3.]⁷⁹

**We worden eensgezinder wanneer wij Gods
wetten willen naleven en zelfzuchtige gevoelens
en vooroordelen achter ons laten.**

In december 1840 schreef de profeet het volgende aan de leden van het Quorum der Twaalf en andere priesterschapsleiders die in Groot-Brittannië op zending waren: ‘Het geeft mij veel (...) voldoening dat er zoveel wederzijds begrip tussen jullie is, en dat de heiligen zo opgewekt acht slaan op goede raad, en gezamenlijk hun uiterste best [doen] in dit liefdewerk en voor de bevordering van waarheid en gerechtigheid. En het hoort niet anders te zijn in de Kerk van Jezus Christus; eendracht is macht. “Hoe liefelijk is het als broeders [eendrachtig] tezamen te wonen”! [Psalmen 133:1.] Laat de heiligen van de Allerhoogste dit beginsel immer aanhangen, dan zullen de glorierijkste zegeningen het gevolg zijn, niet alleen voor hen individueel, maar ook voor de hele kerk — de orde in het koninkrijk blijft gehandhaafd, haar functionarissen gerespecteerd, en haar vereisten op slag en opgewekt gehoorzaamd. (...)

‘Laat de heiligen zich er rekenschap van geven dat veel afhangt van hun individuele inspanningen, en dat zij geroepen zijn om medewerkers van ons en de Heilige Geest te zijn bij dit grote werk in de laatste dagen; en nu we van dit werk de omvang, de zegeningen en heerlijkheden in overweging nemen, wordt het tijd dat elke zelfzuchtige neiging niet alleen wordt begraven, maar wordt verdelgd; en laat de liefde voor God en de medemens overheersen en regeren in elk gemoed, dat hun hart mag worden als dat van Henoch vanouds, zodat ze alle dingen zullen doorgronden, heden, verleden en toekomst, en in geen enkele gave te kort komen, terwijl ze uitzien naar de komst van de Heer Jezus Christus [zie 1 Korintiërs 1:7].

‘Het werk waarbij wij allen betrokken zijn is geenszins alle-daags werk. De vijanden die wij tegenover ons hebben, handelen sluw en slinks; daarom zullen we onze energie voortdurend moeten bundelen en ervoor moeten zorgen dat er steeds de beste gevoelens onder ons zijn; en dan zullen wij, met de hulp van de Almachtige, overwinning op overwinning behalen, en van verovering tot verovering gaan; onze kwade neigingen zullen

'Eendracht is macht. "Hoe liefelijk is het als broeders [eendrachtig] tezamen te wonen"! Laat de heiligen van de Allerhoogste dit beginsel immer aanhangen.'

worden beteugeld, onze vooroordelen weggedaan; er zal in onze boezem geen plaats voor haat zijn; van kwaadwilligheid wordt niets meer vernomen, en we zullen de goedkeuring wegdragen van de hemelen, en worden aangenomen als de zoons van God.

'Laten we inzien dat we niet voor onszelf moeten leven, maar voor God; door dat te doen zullen we hier en in de eeuwigheid de grootste zegeningen zeker stellen.'¹⁰

'We willen tegen de heiligen die hier [Nauvoo] komen, zeggen dat we het fundament hebben gelegd van de vergaderplaats van Gods volk, en [we] verwachten dat de heiligen die komen, zich zullen laten leiden door de raad die God heeft gegeven. (...) We proberen hier onze lendenen te omgorden en de werkers van duisternis uit ons midden te weren; en we hopen dat wanneer onze broeders uit het buitenland arriveren, zij ons zullen helpen

om dit goede werk te verbreiden en dit grote doel te bewerkstelligen, ‘dat Zion in gerechtigheid mag worden opgebouwd; en alle naties naar zijn standaard zullen toestromen’; dat wij als Gods volk onder zijn leiding en in gehoorzaamheid aan zijn wet, zullen opgroeien in recht en waarheid; en dat wij, wanneer zijn doeleinden zijn verwezenlijkt, een erfdeel mogen ontvangen onder hen die zijn geheiligd.’¹¹

‘Wij allemaal hebben onze vrienden, onze betrekkingen, onze gezinnen en relaties; en we ontdekken dat de banden van vriendschap (...) en broederschap ons onverbreeklijk hebben verenigd in duizend innemende relaties; we hebben het ene gemeenschappelijke geloof in ons hart gesloten, “dat eenmaal de heiligen overgeleverd is”. [Judas 1:3.] Wij zijn bevoorrecht dat we het eeuwige evangelie hebben gehoord, dat tot ons gekomen is door de geest van profetie, doordat de hemelen zich geopend hebben, door middel van de gave van de Heilige Geest, door de bediening van engelen, en door de macht Gods. (...) Een verwante genegenheid loopt door het hele lichaam, namelijk het lichaam van Christus, waarmee, volgens Paulus, zijn kerk wordt bedoeld; en het ene lid van het lichaam kan niet verwond worden zonder dat een ander lid pijn voelt, want als één lid lijdt, zo zegt Paulus, lijden alle leden mede, als één lid eer ontvangt, delen alle leden in de vreugde [zie 1 Korintiërs 12:12–27].’¹²

Een eensgezinde samenwerking heeft altijd de grootste stoffelijke en geestelijke zegeningen tot gevolg.

In januari 1841 gaven de profeet Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium de volgende instructie aan de heiligen die zich in Nauwoo uit verschillende delen van de wereld wilden vestigen: ‘Alleen door gerichte daadkracht en eendrachtige inspanning kunnen we het grote werk van de laatste dagen verwezenlijken (...), en daarmee zullen onze materiële en geestelijke belangen worden bevorderd en zullen de zegeningen des hemels in een ononderbroken stroom over Gods volk worden uitgestort; daarover hoeft geen enkele twijfel te bestaan.

‘De grootste stoffelijk en geestelijke zegeningen, die altijd voortvloeien uit getrouwheid en gezamenlijke inzet, zijn nooit

weggelegd voor individuele inspanningen of initiatieven. De geschiedenis draagt overvloedig bewijs aan voor deze stelling. (...)

‘We willen dat de heiligen begrijpen dat zij, als zij hier aankomen, geen volmaaktheid moeten verwachten; of dat alles pais en vree zal zijn; als zij dat denken, zullen ze ongetwijfeld bedrogen uitkomen, want er zijn hier mensen, niet alleen uit verschillende staten, maar uit verschillende landen, die hoewel zij zeer toegewijd zijn aan de zaak der waarheid, zo hun vooroordelen hebben en dientengevolge zal het even duren voordat dergelijke zaken zijn overwonnen. Nogmaals, er zijn mensen die ongezien binnensluipen en die proberen onenigheid, ruzie en vijandschap onder ons te zaaien om zodoende onheil over de heiligen af te roepen. (...) Laten zij die hier naartoe komen zich dus voor-nemen om de geboden van God te onderhouden en niet ontmoedigd te raken door wat we net hebben opgenoemd, en dan zullen zij voorspoedig zijn — er zal hun hemelse kennis gegeven worden en zij zullen uiteindelijk met eigen ogen zien en zich verheugen in de volle verwezenlijking van die heerlijkheid die voor de rechtvaardigen is weggelegd.

‘Ten einde de tempel des Heren te kunnen bouwen, zal er heel veel gevergd worden van de heiligen, zodat ze een huis kunnen bouwen dat door de Almachtige wordt aanvaard, en waarin zijn macht en heerlijkheid zich zal manifesteren. ‘Laten daarom zij die hun tijd, hun talenten en hun eigendom vrijelijk kunnen opofferen voor de voorspoed van het koninkrijk, en voor de liefde die zij voor de zaak der waarheid koesteren, (...) zich met ons verenigen in het grote werk van de laatste dagen, en delen in de verdrukking, opdat zij uiteindelijk zullen delen in de heerlijkheid en glorie.’¹³

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Denk na over de volgende uitspraak van de profeet Joseph Smith: ‘Een lange ruk, een krachtige ruk, en een gezamenlijke

ruk?’ (p. 295.) Wat gebeurt er als er niet lang genoeg of hard genoeg wordt doorgewerkt? Wat gebeurt er als mensen in verschillende richtingen trekken? Hoe kunnen we deze uitspraak van de profeet betrekken op ons gezin? Op onze kerkroeping?

- Lees de voorlaatste alinea op p. 296. Waarom wordt onze last lichter als we samenwerken? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 293–296.) Welke beginselen hebben u in staat gesteld om eensgezinder met anderen samen te werken?
- Lees de tweede alinea op pagina 297. Wat zijn enkele gevaren van zelfzucht? Wat kunnen we doen om zelfzucht in onszelf uit te delgen? Hoe voelt u zich als u ‘de liefde voor God en de medemens’ de boventoon laat voeren in uw hart?
- Denk na over de eerste volledige alinea op pagina 299. Op welke manieren hebt u profijt gehad van ‘banden van vriendschap’ en ‘innemende relaties’ in uw wijk of gemeente? Hoe zijn wijken en gemeenten geholpen als er ‘een verwante genegenheid (...) door het hele lichaam (loopt)’?
- Bestudeer de alinea die bovenaan pagina 300 begint. Waarom is het volgens u onverstandig om volmaaktheid te verwachten van de leden in onze wijken en gemeenten? Wanneer hebt u gezien hoe een groep onvolmaakte mensen hun verschillende talenten en bekwaamheden gebruikten voor een gemeenschappelijk doel? En wat was het gevolg van die eensgezinde inspanning?

Relevante teksten: Matteüs 18:19–20; Johannes 17:6–26; Mosiah 18:21; 3 Nephi 11:29–30; LV 38:24–27; Mozes 7:18

Noten

1. Frederick G. Williams, geciteerd door Truman O. Angell, in Truman Osborn Angell, autobiografie 1884, pp. 14–15, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
2. Hyrum Smith, geciteerd in Lucy Mack Smith, ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 14, pp. 1–2, kerkelijke archieven.
3. *History of the Church*, deel 1, p. 349; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek A-1, pp. 296–297, kerkarchieven.
4. Heber C. Kimball, ‘Extracts from H. C. Kimball’s Journal,’ *Times and Seasons*, 15 april 1845, pp. 867–868.
5. Heber C. Kimball, *Deseret News*, 27 mei 1863, p. 377.
6. Geciteerd door Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 april 1867, p. 2.

7. *History of the Church*, deel 4, pp. 212–213; alinea-indeling gewijzigd; uit een verslag van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium, 4 oktober 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, oktober 1840, p. 187.
8. *History of the Church*, deel 4, pp. 608–609; uit ‘The Temple’, een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 2 mei 1842, pp. 775–776; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
9. *History of the Church*, deel 6, p. 70; uit een brief van Joseph Smith aan de heiligen, 1 november 1843, Nauvoo (Illinois); gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 november 1843, pp. 376–377; deze brief is foutief gedateerd op 8 november 1843 in *History of the Church*.
10. *History of the Church*, deel 4, pp. 230–231; uit een brief van Joseph Smith aan de Twaalf, 15 december 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 januari 1841, pp. 258, 260–261; deze brief is foutief gedateerd op 19 oktober 1840 in *History of the Church*.
11. *History of the Church*, deel 5, pp. 65–66; uit ‘The Government of God’, een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 juli 1842, p. 858; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
12. ‘To the Saints of God’, redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 oktober 1842, p. 951; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
13. *History of the Church*, deel 4, pp. 272–273; uit een brief van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium aan de heiligen, 15 januari 1841, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 januari 1841, pp. 276–277.

Leiden op de wijze van de Heer

‘Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf.’

Uit het leven van Joseph Smith

Terwijl de heiligen in Kirtland aan de bouw van een tempel begonnen, kregen de heiligen in Jackson County (Missouri) met zware vervolging te maken. De oorspronkelijke kolonisten in Missouri keken met argusogen naar de toestroom van heiligen der laatste dagen. De Missourianen vreesden de politieke controle te verliezen, hadden niets op met de godsdienstige opvattingen van een onbekende kerk en vonden het maar niets dat de kerkleden handel met elkaar dreven. Daardoor kregen de heiligen in toenemende mate met geweld te maken, zozeer zelfs dat zij in november 1833 door bendes uit hun huizen werden gejaagd. Met achterlating van hun levende have en huisraad, zochten en vonden zij, althans tijdelijk, een goed heenkomen in het noorden van Missouri, hoofdzakelijk in Clay County.

Het leed van de heiligen in Missouri ging de profeet Joseph Smith, die in Kirtland woonde, zeer aan het hart en hij wilde ze helpen. In februari 1834 openbaarde de Heer aan hem dat hij een groep heiligen bijeen moest brengen, waarmee hij naar Jackson County in Missouri moest optrekken. Deze groep, Zionskamp genaamd, moest het land en de bezittingen die de heiligen op onrechtmatige wijze afhandig waren gemaakt, terugvorderen. (Zie IV 103:21–40.) Het kamp werd op 6 mei 1834 officieel geïnstalleerd en bestond uiteindelijk uit ruim tweehonderd personen. De manschappen, bewapend en ingedeeld naar militair voorbeeld, sloegen halverwege juni hun tenten op aan de rand van Jackson County, na 1450 kilometer te hebben afgelegd.

De mannen liepen elke dag, vaak in drukkende hitte, lange afstanden, de maaltijden waren karig, het drinkwater brak. Na

Leidinggeevenden in het koninkrijk van de Heer moeten 'zijn begiftigd met wijsheid, kennis en begrip om het volk Gods te kunnen onderwijzen en leiden.'

weken met elkaar te zijn opgetrokken, geprikkeld door vermoedheid en honger, begonnen sommige mannen met elkaar te ruziën en de profeet te kritiseren.

Ondanks alle problemen van deze gevaarlijke en moeilijke tocht leerde Joseph Smith de manschappen van dag tot dag belangrijke leidersbeginselen. Wilford Woodruff, een van de mannen in het Zionskamp die later de vierde president van de kerk zou worden, verklaarde: ‘We hebben een ervaring opgedaan die we in geen enkele andere situatie opgedaan zouden kunnen hebben. We hadden het voorrecht de profeet te aanschouwen, we hadden het voorrecht om 1500 kilometer met hem af te leggen, te zien hoe de Geest Gods op hem inwerkte, de openbaringen van Jezus Christus die hij ontving, en de vervulling van die openbaringen.’¹

Toen de groep in Missouri aankwam, begon men te onderhandelen met functionarissen van de staat, maar er was geen zicht op een vreedzame oplossing. Toen het op een gewapend conflict leek uit te gaan draaien, bad de profeet om inspiratie, waarna hij op 22 juni 1834 een openbaring ontving om het kamp te ontbinden, omdat Zion op dat tijdstip niet kon worden verlost (zie LV 105). Aangaande de deelnemers aan het kamp zei de Heer: ‘Ik heb hun gebeden gehoord en zal hun offer aan nemen; en het is raadzaam in mijn bestel dat zij tot zover worden gebracht ter beproeving van hun geloof’ (LV 105:19).

Het Zionskamp verwezenlijkte niet haar politieke doelstelling, maar het had verstrekkende geestelijke gevolgen. Toen de profeet in februari 1835 het Quorum der Twaalf Apostelen en het Quorum der Zeventig samenstelde, kwamen negen van de twaalf apostelen en alle zeventigers uit de mannen die aan het Zionskamp hadden deelgenomen. Volgens Joseph Young, een van de oorspronkelijke leden van de Zeventig, heeft de profeet later aan een aantal broeders uit de groep het volgende uitgelegd: ‘God wilde niet dat u ging vechten. Hij kon zijn koninkrijk niet organiseren met twaalf mannen die de deur van het evangelie openen voor de volken van de aarde, en met zeventig mannen onder hun leiding die in hun voetspoor volgden, tenzij

Hij die koos uit een groep mannen die hun leven hadden willen geven en net zo'n groot offer hadden gebracht als Abraham.²

Het was in het Zionskamp dat Brigham Young, Heber C. Kimball, Wilford Woodruff en anderen de praktische ervaring opdeden die hen in 1839 in staat stelden de heiligen van Missouri naar Illinois te leiden, en later naar de Salt Lake Valley. Door deze ervaring met de profeet leerden deze broeders op de wijze van de Heer te leiden.

Leringen van Joseph Smith

Leidinggevenden onderwijzen in juiste beginselen en leren anderen zichzelf te besturen.

John Taylor, de derde president van de kerk, heeft gezegd: ‘Een paar jaar geleden vroeg iemand in mijn gezelschap, een lid van het wetgevend lichaam, aan Joseph Smith hoe het hem lukte om zoveel mensen te besturen en een volmaakte orde te bewaren, waarbij hij opmerkte dat het voor hen onmogelijk was om dat elders voor elkaar te krijgen. Meneer Smith antwoordde dat het eigenlijk heel makkelijk was. “Hoe dan?”, reageerde de man, “voor ons is het heel moeilijk.” Meneer Smith antwoordde: “Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf.”³

Brigham Young, de tweede president van de kerk, heeft verklaard: ‘De volgende vraag werd Joseph Smith zeer dikwijls gesteld door heren die hem en zijn volk kwamen bezoeken: “Hoe komt het dat u uw volk met zoveel gemak kunt leiden? Het lijkt wel of ze niets anders doen dan wat u zegt; hoe komt het dat u hen zo gemakkelijk kunt besturen?” Dan zei hij: “Ik bestuur ze helemaal niet. De Heer heeft vanuit de hemel bepaalde beginselen geopenbaard waar wij in deze laatste dagen naar dienen te leven. De tijd komt naderbij waarin de Heer zijn volk vanuit de goddelozen zal vergaderen, en Hij zal zijn werk in gerechtigheid bekorten, en de beginselen die Hij heeft geopenbaard heb ik de mensen geleerd, en ze proberen in overeenstemming ermee te leven, en ze besturen zichzelf.”⁴

In antwoord op de beschuldiging dat hij op macht uit was, heeft Joseph Smith gezegd: ‘Met betrekking tot de macht die ik

over mensen zou uitoefenen, zeg ik dat die voortvloeit uit de waarheidskracht van de leerstellingen die ik hun als een instrument in de handen van God verkondig, en niet omdat ik hen daartoe dwing. (...) Ik vraag u: is er ooit een mens geweest die ik mijn wil heb opgelegd? Heb ik hem niet vrij gelaten om, zo hij dat verkoos, niet te geloven in de leer die ik predik? Waarom vallen mijn vijanden de leer niet aan? Dat kunnen ze niet, omdat het waarheid is. Ik geef het ze te doen om die omver te werpen.⁵

‘Een broeder die voor de *St. Louis Gazette* werkt (...) wilde weten door welk beginsel ik zoveel macht had gekregen. (...) Ik zei hem dat ik mijn macht ontleende aan de beginselen van waarheid en deugd, die stand zouden houden, lang nadat ik dood en begraven was.’⁶

Leidinggeevenden ontvangen de noodzakelijke wijsheid van de Geest en erkennen dat de Heer hen zegent.

‘Een man moet zijn begiftigd met wijsheid, kennis en begrip om het volk Gods te kunnen onderwijzen en leiden.’⁷

Joseph Smith heeft het volgende aan de leden van het Quorum der Twaalf en andere priesterschapsleiders die in Groot-Brittannië op zending waren geschreven: ‘Ik kan zeggen dat het voor mij, voor zover ik bekend ben met uw daden, vaststaat dat u die in wijsheid hebt gedaan; en ik twijfel er niet aan dat de Geest van de Heer u daarin geleid heeft; en dat is voor mij het bewijs dat u nederig bent, en dat u niets anders voor ogen heeft dan het heil der mensen en dat u niet uit bent op zelfverheerlijking en eigenbelang. Zo lang de heiligen een dergelijke houding aan de dag leggen, zullen hun plannen worden bekrachtigd en hun inspanningen bekroond worden met succes.

‘Er zijn veel belangrijke kwesties waarover u raad vraagt, waarvan ik vind dat u die heel goed zelf kunt oplossen, daar u meer vertrouwd bent met de omstandigheden dan ik; en ik heb veel vertrouwen in uw gezamenlijke wijsheid. (...)

‘Geliefde broeders, ik vind dat u enigszins inzicht moet hebben in mijn gevoelens, nu ik mijn gedachten laat gaan over dit grootse werk dat zich nu ontvouwt en welke rol ik daarin speel,

nu het zijn weg vindt naar verre landen en duizenden het omarmen. Ik ben mij in zekere mate bewust van de taak die op mijn schouders rust en mijn behoefte aan hulp uit de hemel en wijsheid van omhoog, opdat ik dit volk, dat nu een groot volk is geworden, zal kunnen onderwijzen in de beginselen van rechtchapenheid en zal kunnen leiden overeenkomstig de wil des hemels, zodat het vervolmaakt kan worden en worden voorbereid op de komst van de Heer Jezus Christus, wanneer Hij in grote heerlijkheid zal verschijnen. Kan ik vertrouwen op uw gebeden aan onze hemelse Vader ten behoeve van mij, en op alle gebeden van al mijn broeders en zusters in Engeland (die ik nooit gezien heb, maar wel liefheb), opdat ik kan ontsnappen aan elke kriegslist van Satan, elk probleem te boven kan komen, en ik dit volk tot die zegeningen kan voeren die voorbehouden zijn aan de rechtvaardigen? Dat vraag ik u in de naam van de Heer Jezus Christus.’⁸

In 1833 schreven de profeet en andere kerkleiders aan de leden in Thompson (Ohio) dat broeder Salmon Gee tot hun president was benoemd: ‘Onze geliefde broeder Salmon (...) is door ons geordend (...) om u te leiden en te onderwijzen in godsvrucht, in wie wij groot vertrouwen hebben, zoals u, naar wij aannemen, ook hebt. Daarom zeggen wij tot u — en niet alleen wij, maar de Heer ook — dat u hem als zodanig aanvaardt, in het besef dat de Heer hem ten gunste van u tot dit ambt heeft benoemd, dat u hem voortdurend gedenkt in uw gebeden, opdat hij begiftigd mag worden met wijsheid en begrip in de kennis des Heren, dat u door hem gevrijwaard blijft van boze geesten, en van alle conflicten en onenigheden, zodat u mag groeien in de genade en kennis van onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

‘(...) Ten slotte, broeders, bid voor ons, opdat we het werk kunnen volbrengen waartoe wij zijn geroepen, zodat u de verborgenheden Gods ten volle kunt genieten.’⁹

De profeet heeft aan een groep priesterschapsleiders de volgende leidraad gegeven voor hun discussies: ‘Ieder behoort zijn plaats te kennen en op zijn beurt te spreken, opdat er volmaakte orde in alle dingen zal zijn; en (...) elke man (...) moet er zeker

van zijn dat hij licht op het onderwerp kan werpen in plaats van duisternis te verspreiden, (...) en dat kan als zij zich nauwgezet toeleggen op een studie van de zin en wil des Heren, wiens Geest de waarheid altijd kenbaar maakt en bewijst aan allen die in het bezit zijn van de Geest.¹⁰

‘Wanneer de Twaalf of enig andere getuige voor de scharen van de aarde staan en onder invloed van de macht van de Geest Gods prediken, en de mensen zich verwonderen en versteld staan over de leer en zeggen: “Die man heeft een krachtige verhandeling gehouden, een geweldige redevoering”, laat die man of die mannen er dan voor waken die macht aan zichzelf toe te schrijven, want het is door de macht van het heilige priesterschap en de Heilige Geest dat zij zo krachtig kunnen prediken. U, o mens, bent niet meer dan stof. En is het niet van God dat u die macht en zegeningen krijgt?’¹¹

Leidinggevend in het koninkrijk van de Heer tonen liefde voor de mensen die ze dienen.

‘Nu ik ouder word, voel ik in mijn hart steeds meer genegenheid voor u. Ik ben te allen tijde bereid alles op te geven wat verkeerd is, want ik wil dat dit volk een deugdzaam leider heeft. Ik heb u vrijheid geboden door u dingen van Christus Jezus te verkondigen. (...) Ik heb alleen maar goede gevoelens in mijn hart.’¹²

‘Er zijn sektarische priesters die zich tegen mij uitspreken en vragen: “Hoe komt het toch dat deze kletsmaajoor zoveel volgelingen krijgt, en ze nog vasthoudt ook?” Dan antwoord ik: Dat komt omdat ik het beginsel van liefde bezit. Al wat ik de wereld kan bieden, is een goed hart en een paar goede handen.’¹³

*Een paar dagen voordat hij naar de gevangenis in Carthage ging, uitte de profeet zijn liefde voor de heiligen: ‘God heeft u op de proef gesteld. U bent een goed volk; daarom heb ik u met heel mijn hart lief. Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden [zie Johannes 15:13]. U hebt mij bijgestaan in mijn uur van tegenspoed, en ik ben bereid om mijn leven voor uw behoud op te offeren.’*¹⁴

Leidinggeevenden in het koninkrijk van de Heer onderwijzen door hulpbetoon en voorbeeld.

*Toen de deelnemers aan het Zionskamp van Kirtland (Ohio) naar Missouri optrokken, leerden zij veel leidersbeginselen van hun omgang met Joseph Smith. George A. Smith, deelnemer aan het Zionskamp, herinnerde zich: 'De profeet Joseph onderging alle vermoeienissen van de hele tocht. Hij trof niet alleen de nodige voorzieningen voor het kamp en had niet alleen de leiding, maar hij liep ook het grootste deel en kreeg ook blaren op zijn bebloede, pijnlijke voeten, wat een logisch gevolg was van een afstand van 50 tot 80 kilometer per dag te voet in een hete periode van het jaar. Maar de hele tocht kwam er geen klacht over zijn lippen, terwijl de meeste mannen bij hem klaagden over pijnlijke tenen, blaren, lange afstanden, karig proviand, de slechte kwaliteit van het brood, onsmakelijke maïskoek, ranzige boter, scherpe honing, bedorven spek en kaas enz.; er kon geen hond naar hen blaffen of ze beklagden zich daarover bij Joseph. Als ze hun kamp moesten opslaan bij brak water, brak er bijna een opstand uit. En toch waren wij het Zionskamp, en velen van ons baden niet, waren onnadenkend, onverschillig, onvoorzichtig, dwaas of boosaardig, al wisten we het niet. Joseph moest geduld met ons hebben en ons als kleine kinderen leren. Er waren er echter velen in het kamp die nooit morden en die altijd bereid en gewillig waren om te doen wat hun leider verlangde.'*¹⁵

*De volgende fragmenten uit mei 1834 komen uit de geschiedenis van de profeet: 'Elke avond voordat we gingen slapen, bogen we ons, als er op de trompet werd geblazen, voor het aanzicht des Heren in onze tenten om Hem dank te zeggen; en als er 's ochtends reveille werd geblazen om ongeveer vier uur was iedere man weer op zijn knieën om de Heer een zegen over de dag af te smeken.'*¹⁶

*27 mei 1834: 'Ofschoon onze vijanden ons voortdurend allerlei bedreigingen toeschreeuwden, waren we niet bang, noch weerhield dat ons ervan om onze reis voort te zetten, want God was met ons en zijn engelen gingen ons voor, en het geloof van onze kleine groep was onwrikbaar. We weten dat we door engelen begeleid werden, want we hebben ze gezien.'*¹⁷

29 mei 1834: 'Ik kwam erachter dat een deel van de groep zuur brood te eten had gekregen, terwijl ik goed, zoet brood had gekregen van dezelfde kok. Ik gispte broeder Zebedee Coltrin voor zijn voortrekkerij, want ik wil dat het mijn broeders net zo goed gaat als mij.'¹⁸

John M. Chidester, deelnemer aan het Zionskamp, herinnerde zich: 'Het Zionskamp moest in de staat Indiana door een zeer moerassig gebied trekken; dientengevolge moesten we touwen aan de wagens vastmaken om ze erdoorheen te kunnen loodsen, en de profeet was de eerste die op blote voeten een touw ter hand nam. Dat was kenmerkend voor hem in alle moeilijke tijden.

'We vervolgden onze reis tot we, na veertig kilometer zonder rust of eten te hebben afgelegd, de [Wakenda] River bereikten. We moesten die wel per veerboot oversteken, waarna we aan de overkant een prachtige kampeerplek vonden, die veel van de vermoeide en hongerige mannen bijzonder aansprak. Toen de profeet op de plek aankwam, kondigde hij aan dat hij het gevoel had dat ze verder moesten trekken. Hij ging voorop en riep de broeders op hem te volgen.

'Dat veroorzaakte onenigheid in het kamp. Lyman Wight en anderen weigerden aanvankelijk de profeet te volgen, maar voegden zich later toch bij ons. Latere gebeurtenissen toonden aan dat de beslissing van de profeet om ongeveer tien kilometer verder te trekken geïnspireerd was. Later kregen we te horen dat er op ongeveer 13 kilometer van de plek waar we waren overgestoken een bende lag te wachten om ons 's nachts te overvallen.'¹⁹

Tijdens de tocht van het Zionskamp morden en klaagden sommige mannen. De profeet kastijdde de betrokkenen en waarschuwde hen dat er zich een ramp zou voltrekken als ze zich niet bekeerden. Sommigen namen zijn raad ter harte, anderen niet. Kort daarna brak er cholera uit, waaraan sommige mannen stierven. Orson Hyde, die later lid van het Quorum der Twaalf werd, herinnerde zich: 'Bekommerde de profeet zich daarna niet meer om het welzijn van het kamp? Wendde hij zich af van zijn vrienden in hun uur van kastijding en rampspoed? Werd hij hun vijand omdat hij zulke harde dingen tegen hen had gezegd? Nee! Zijn hart smolt van deernis — zijn

*'De profeet was de eerste die op blote voeten een touw ter hand nam',
berinnerde zich een deelnemer aan het Zionskamp. 'Dat was kenmerkend
voor hem in alle moeilijke tijden.'*

boezem gloeide van liefde, medeleven en tederheid; en met een ijver en loyaliteit die alleen een toegewijde vriend in het uur van gevaar ten toon kan spreiden, bediende hij hoogstpersoonlijk de zieken en stervenden, en hielp de doden begraven. Elke daad van hem gedurende die zware beproeving was voor de deelnemers aan het kamp een bewijs dat hij hen, ondanks hun fouten, nog steeds liefhad.²⁰

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de tweede alinea op p. 306. Welke sterke punten ziet u in de wijze waarop de profeet Joseph Smith leiderschap benaderde? Hoe zouden de meeste mensen volgens u op dit type leiderschap reageren?

- Neem de leringen van de profeet door over hoe noodzakelijk het is dat leidinggevenden wijsheid van de Geest ontvangen (pp. 306–309). Hoe kunnen leidinggevenden de wijsheid krijgen die ze nodig hebben?
- Lees de derde volledige alinea op p. 307. Waarom zijn ootmoed en onbaatzuchtigheid essentiële eigenschappen van leidinggevenden? Over welke andere eigenschappen moeten leidinggevenden volgens u beschikken?
- Joseph Smith sprak openlijk over zijn liefde en goede gevoelens voor de heiligen (p. 309). Hoe weet u wanneer een leidinggevende echt van u houdt? Wanneer bent u gezegend door de liefde van een leidinggevende?
- Bestudeer de fragmenten over het Zionskamp op pagina's 303–306 en 310–312. Van welke leiderscapaciteiten gaf de profeet blijk?
- Denk na over uw verplichtingen als leider in uw gezin, de kerk, uw werk, op school, in de gemeenschap of ergens anders. Wat kunt u doen om het voorbeeld van Joseph Smith te volgen?

Relevante teksten: Exodus 18:13–26; Spreuken 29:2; Matteüs 20:25–28; Alma 1:26; IV 107:99–100

Noten

1. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, p. 1.
2. Geciteerd door Joseph Young sr., *History of the Church*, deel 2, p. 182, voetnoot. Uit Joseph Young Sr., *History of the Organization of the Seventies* (1878), p. 14.
3. John Taylor, 'Organization of the Church', *Millennial Star*, 15 november 1851, p. 339.
4. Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 juni 1870, p. 3.
5. *History of the Church*, deel 6, p. 273; uit een leerrede van Joseph Smith op 24 maart 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
6. *History of the Church*, deel 6, p. 343; uit het dagboek van Joseph Smith, 25 april 1844, Nauvoo (Illinois).
7. *History of the Church*, deel 5, p. 426; uit een leerrede van Joseph Smith op 11 juni 1843 in Nauvoo (Illinois); verslag door Wilford Woodruff en Willard Richards.
8. *History of the Church*, deel 4, pp. 230–231; uit een brief van Joseph Smith aan de Twaalf, 15 december 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 januari 1841, pp. 259–260; deze brief is foutief gedateerd op 19 oktober 1840 in *History of the Church*.

9. Brief van Joseph Smith en anderen aan de leden van de kerk in Thompson (Ohio), 6 februari 1833 Kirtland (Ohio); Letter Book 1, 1829–1835, pp. 25–26, Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
10. *History of the Church*, deel 2, p. 370; uit het dagboek van Joseph Smith, 15 januari 1836, Kirtland (Ohio).
11. *History of the Church*, deel 3, p. 384; uit een leerrede van Joseph Smith op 2 juli 1839 in Montrose (Iowa); verslag door Wilford Woodruff en Willard Richards.
12. *History of the Church*, deel 6, p. 412; uit een leerrede van Joseph Smith op 26 mei 1844 in Nauvoo; opgetekend door Thomas Bullock.
13. *History of the Church*, deel 5, p. 498; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
14. *History of the Church*, deel 6, p. 500; uit een leerrede van Joseph Smith op 18 juni 1844 in Nauvoo (Illinois). De samenstellers van *History of the Church* combineerden mondelinge rapportages van verschillende ooggetuigen tot één verslag van de leerrede.
15. George A. Smith, 'History of George Albert Smith by Himself', p. 30, George Albert Smith, papieren, 1834–1875, kerkarchieven.
16. *History of the Church*, deel 2, pp. 64–65; uit Heber C. Kimball, 'Elder Kimball's Journal', *Times and Seasons*, 15 januari 1845, p. 771.
17. *History of the Church*, deel 2, p. 73; uit Heber C. Kimball, 'Elder Kimball's Journal', *Times and Seasons*, 15 januari 1845, p. 772.
18. *History of the Church*, deel 2, p. 75; uit George A. Smith, 'History of George Albert Smith by Himself', p. 17, George Albert Smith, papieren, 1834–1875, kerkarchieven.
19. John M. Chidester, uit 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 1 maart 1892, pp. 151–152.
20. Orson Hyde, *Deseret News*, 30 juli 1853, p. 66.

Waarheden uit de gelijkenissen van de Heiland in Matteüs 13

‘De wielen van de strijdswagen van het koninkrijk rollen voort, aangedreven door de machtige arm van Jehova; en ondanks alle tegenstand zullen zij voortrollen tot al zijn woorden zijn vervuld.’

Uit het leven van Joseph Smith

Toen de Kirtlandtempel bijna was afgebouwd, begonnen Joseph Smith en de heiligen zich voor te bereiden op de grote zegeningen die zij daar zouden ontvangen. Om de algemene autoriteiten van de kerk voor te bereiden op de inwijding van de tempel begon er in november 1835 een speciale leergang van de school der ouderlingen. Die school was in 1834 opgericht als vervolg op de eerdere school der profeten.

Joseph Smith en de andere broeders studeerden er onder andere Hebreeuws, de taal waarin het grootste deel van het Oude Testament oorspronkelijk is geschreven. Uit het dagboek van de profeet blijkt dat hij in deze periode bijna dagelijks Hebreeuws studeerde, vaak vele uren per dag. In zijn dagboek staan bijvoorbeeld opmerkingen als ‘Heb de dag doorgebracht met Hebreeuws lezen’ of ‘Ben naar school geweest en heb Hebreeuws gelezen’.¹ Op 19 januari 1836 schreef hij: ‘Heb de dag op school doorgebracht. De Heer zegende ons in onze studie. Vandaag zijn we met veel succes begonnen om onze Hebreeuwse bijbels te lezen. Het leek wel of de Heer ons verstand op wonderbaarlijke wijze openstelde voor begrip van zijn woord in de oorspronkelijke taal.’² Een maand later schreef hij: ‘Ben naar school geweest en heb zoals gebruikelijk met mijn klas gelezen en vertaald. Mijn ziel schept behagen in het lezen van het woord des Heren in de oorspronkelijke taal.’³

*De profeet Joseph Smith geeft een groep broeders onderricht.
Onder ben Brigham Young (links). Brigham Young zei later dat de profeet
'de Schriften zo duidelijk kon uitleggen dat iedereen ze kon begrijpen.'*

Joseph Smiths ervaring met de school der ouderlingen is slechts een van de vele aanwijzingen hoezeer hij van de Schriften hield. Hij bestudeerde de Schriften ijverig en putte er zijn hele leven troost, kennis en inspiratie uit. En het was dan ook een passage uit de Bijbel die hem er op nog maar veertienjarige leeftijd toe bracht God om wijsheid te vragen (zie Jakobus 1:5).

De geschriften en toespraken van de profeet staan vol schriftcitaten en –uitleg, want hij had de Schriften zo uitvoerig bestudeerd dat ze een integraal onderdeel van zijn denken waren geworden. In zijn leringen haalde hij schriftteksten rechtstreeks aan, verwees hij ernaar en parafraseerde hij ze. En hij gebruikte ze als basis voor zijn toespraken. ‘Ik ken de Schriften en begrijp ze’, zei hij in april 1844.⁴

Zijn uitzonderlijke schriftkennis stelde hem in staat om erin te onderwijzen en ze uiterst duidelijk en krachtig uit te leggen. Veel mensen die hem hoorden spreken, herinnerden zich hoe goed hij dat deed. President Brigham Young herinnerde zich later dat de profeet ‘de Schriften zo duidelijk kon uitleggen dat iedereen ze kon begrijpen.’⁵

Wandle Mace herinnerde zich: ‘Ik heb de profeet Joseph Smith in het openbaar en privé horen spreken, in zonneshijn en regen, net als zoveel anderen die hij vanaf het podium heeft onderricht. En in mijn eigen huis en in zijn huis ben ik met hem omgegaan (...) en ik weet dat niemand de Schriften kan verklaren, ze zo wijd open kan gooien en duidelijk maken zodat niemand ze verkeerd kan begrijpen, zonder dat hij daarin door God is onderwezen.

‘Soms schaamde ik me omdat ik al van kindsbeen af de Schriften zo uitgebreid bestudeerd had en toch niet had gezien wat zo duidelijk was toen hij erover sprak. Hij draaide als het ware de sleutel om en de deur van kennis ging wijd open en onthulde belangrijke beginselen, zowel nieuwe als oude.’⁶

De kennis die de profeet van de Schriften had, blijkt uit de volgende brief waarin hij een profetische interpretatie gaf van de gelijkenissen van de Heiland in Matteüs 13. Hij schreef dat deze gelijkenissen de vestiging van de kerk in de tijd van de Heiland

beschrijven, alsmede haar wonderbaarlijke groei en bestemming in de laatste dagen.

Leringen van Joseph Smith

De Heiland onderwees met gelijkenissen zodat zij die zijn leringen geloofden meer licht konden ontvangen terwijl zij die zijn leringen verwierpen het licht verloren dat zij hadden.

“En de discipelen kwamen en zeiden tot [de Heiland]: Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen? [Ik wil hierbij opmerken dat het woord ‘hen’ in die vraag (...) op de menigte slaat.] Hij antwoordde en zeide [tot de discipelen]: Omdat het *u* gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar *bun* [de ongelovigen] is dat niet gegeven. Want wie heeft, hem zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden” [Matteüs 13:10–12.]

‘Uit die uitspraak begrijpen wij dat zij die eerder naar een messias hadden uitgezien, die volgens het getuigenis van de profeten zou komen, en toen naar een messias uitkeken maar wegens hun ongeloof niet voldoende licht hadden om Hem als hun Heiland te herkennen — terwijl Hij wél de ware Messias was — wel teleurgesteld moesten zijn en zelfs al hun kennis, oftewel alle licht en begrip van dit onderwerp en hun geloof erin moesten kwijtraken. Daarom moet van hem die het grotere licht niet wil ontvangen al het licht dat hij heeft worden weggenomen; en als het licht dat in u is duisternis wordt, ziet, hoe groot is die duisternis dan! “Daarom spreek ik tot hen in gelijkenissen”, zegt de Heiland, “omdat zij ziende niet zien en horende niet horen of begrijpen. En aan hen wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij horen en gij zult het geenszins verstaan, en ziende zult gij zien en gij zult het geenszins opmerken” [Matteüs 13:13–14.]

‘Nu ontdekken wij dat de reden die deze profeet [Jesaja] gaf dat zij de Messias niet wilden ontvangen, was omdat zij niet begrijpen of niet wilden begrijpen; en ziende, snapten zij het niet, “want het hart van dit volk is vet geworden, en hun oren

zijn hardhorend geworden, en hun ogen hebben zij toegesloten, opdat zij niet zien met hun ogen, en met hun oren niet horen, en met hun hart niet verstaan en zich bekeren, en Ik hen zou genezen" [Matteüs 13:15]. Maar wat zei Hij tegen zijn discipelen? "Maar uw ogen zijn zalig, omdat zij zien en uw oren, omdat zij horen. Voorwaar, Ik zeg u: Vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien wat gij ziet, en zij hebben het niet gezien, en te horen wat gij hoort, en zij hebben het niet gehoord" [Matteüs 13:16–17.]

'En hierbij merken wij weer op — want wij zien dat het beginsel op grond waarvan de discipelen als gezegend werden beschouwd, was omdat zij met hun ogen mochten zien en met hun oren mochten horen — dat de veroordeling die rustte op de menigte die zijn woord niet ontving, veroorzaakt werd door het feit dat zij niet bereid waren om met hun ogen te zien en met hun oren te horen; niet omdat zij dat niet konden, en niet het voorrecht hadden om te zien en te horen, maar omdat hun hart vol goddeloosheid en gruwelen was; "gelijk uw vaders, zo ook gij" [Handelingen 7:51]. De profeet, die voorzag dat zij aldus hun hart zouden verharderen, zei dit duidelijk; en hierin schuilt de veroordeling van de wereld, dat er licht in de wereld is gekomen en de mensen de duisternis boven het licht verkozen omdat hun werken slecht zijn. De Heiland leert ons dat zo duidelijk dat iemand dit zelfs in het voorbijgaan niet verkeerd zou mogen begrijpen.

'(...) Het is de gewoonte van mensen om tegen dienstknechten van God die de waarheid tentoonspreiden te zeggen: Alles is een mysterie; zij hebben in gelijkenissen gesproken en zijn daarom niet te begrijpen. Het is waar dat zij ogen hebben om te zien en dat zij toch niet zien, maar niemand is zo blind als zij die niet willen zien. En hoewel de Heiland dit tegen dergelijke mensen zei, legde Hij het duidelijk uit aan zijn discipelen. En wij hebben reden om ootmoedig te zijn voor de God onzer vaders dat Hij deze dingen voor ons op schrift heeft laten stellen en dat zij zo duidelijk zijn, niettegenstaande de inspanningen en gezamenlijke invloed van de priesters van Baäl, dat zij de macht niet hebben om onze ogen te verblinden en ons begrip te verduisteren,

want wij hoeven maar even onze ogen open te doen en onbevangen te lezen.⁷

Uit de gelijkenis van de zaaier blijken de resultaten van de verkondiging van het evangelie; er blijkt ook uit dat de Heiland zijn koninkrijk in het midden des tijds vestigde.

‘De Heiland gaf deze prachtige uitspraken en gelijkenissen in [Matteüs 13] toen Hij in een scheepje zat, vanwege de grote menigte die erop aandrong zijn woorden te horen. En Hij begon hen te onderwijzen met deze woorden:

‘Zie, een zaaier ging uit om te zaaien. En bij het zaaien viel een deel langs de weg en de vogels kwamen en aten het op. Een ander deel viel op de steenachtige plaatsen, waar het niet veel aarde had, en terstond schoot het op, omdat het geen diepe aarde had, maar toen de zon opkwam, verschroeide het en omdat het geen wortel had, verdorde het. Een ander deel viel op de dorens en de dorens kwamen op en verstikten het. Een ander deel viel in goede aarde en gaf vrucht, deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig. Wie oren heeft, die hore! [Matteüs 13:3–9.] (...)

‘Maar luister naar de uitleg die de Zaaier van de gelijkenis geeft: “Bij een ieder, die het woord van het Koninkrijk hoort en het niet verstaat, komt de boze en rooft wat in zijn hart gezaaid is: dat is de langs de weg gezaaide.” Let nu op de woorden — wat in zijn hart gezaaid is. “Dat is de langs de weg gezaaide” [Matteüs 13:19]. Mensen die zelf geen rechtschapen principes hebben en wiens hart vol ongerechtigheid is, en die geen verlangen hebben naar de beginselen van waarheid, begrijpen het woord der waarheid niet als ze het horen. De duivel neemt het woord der waarheid weg uit hun hart, want zij hebben geen verlangen naar rechtschapenheid.

‘De op steenachtige plaatsen gezaaide is hij, die het woord hoort en het terstond met blijdschap aanneemt; maar hij heeft geen wortel in zich, doch is iemand van het ogenblik; wanneer echter verdrukking of vervolging komt om der wille van het woord, komt hij terstond ten val. De in de dorens gezaaide is hij, die het woord hoort, en de zorg van de wereld en het bedrog

'Zie, een zaaiër ging uit om te zaaien. En bij het zaaien viel een deel langs de weg. (...) Een ander deel viel in goede aarde en het gaf vrucht.'

van de rijkdom verstikt het woord en hij wordt onvruchtbaar. De in goede aarde gezaaide is hij, die het woord hoort en verstaat, die dan ook vrucht draagt en oplevert, deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig" [Matteüs 13:20–23.]

'Zo legde de Heiland zelf zijn gelijkenis aan zijn discipelen uit en liet geen mysterie of duisternis achter in het verstand van hen die vast in zijn woorden geloofden.

‘Daaruit trekken wij de conclusie dat de reden dat de menigte, of de wereld zoals de Heiland ze noemde, geen uitleg van zijn gelijkenissen kreeg, ongeloof was. Tot u sprekende (zoals tot zijn discipelen) zegt Hij dat het u is gegeven de verborgenheden van Gods koninkrijk te kennen [zie Matteüs 13:11]. Waarom? Vanwege het vertrouwen en geloof dat zij in Hem hadden. Deze gelijkenis werd gegeven om de gevolgen te laten zien van de prediking van het woord. En wij geloven dat het rechtstreeks verwijst naar het begin of de vestiging van het koninkrijk in die tijd. Daarom zullen wij zijn uitspraken aangaande dit koninkrijk vanaf die tijd tot aan het einde van de wereld blijven volgen.’⁸

De gelijkenis van het graan en het onkruid betekent dat de rechtschapenen en de goddelozen tot het eind van de wereld samen zullen groeien, waarop de rechtschapenen worden vergaard en de goddelozen verbrand.

“Nog een gelijkenis hield Hij hun voor en Hij zeide: Het koninkrijk der hemelen komt overeen met iemand, die goed zaad gezaaid had in zijn akker. Doch terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging weg. Toen het graan opkwam en vrucht zette, toen kwam ook het onkruid te voorschijn. Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid? Hij zeide tot hen: Dat heeft een vijandig mens gedaan. De slaven zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij het bijeenhalen? Hij zeide: Neen, want bij het bijeenhalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken. Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar brengt het koren bijeen in mijn schuur.” [Matteüs 13:24–30.]

‘Nu leren wij uit deze gelijkenis niet alleen dat de vestiging van het koninkrijk in de tijd van de Heiland wordt voorgesteld door het goede zaad, wat goede vruchten voortbracht, maar tevens dat het verderf van de kerk, voorgesteld door het onkruid, door de vijand was gezaaid en maar al te graag door zijn discipelen zou zijn verwijderd, dat zij de kerk hadden gereinigd als hun opvatting goed was gekeurd door de Heiland. Maar

Hij die alles weet zegt: nee, dat doen we niet. Hoeveel er ook voor te zeggen is, uw opvatting is niet juist, want de kerk staat nog in de kinderschoenen en als u deze overhaaste stap doet, vernietigt u het graan, oftewel de kerk, met het onkruid. Daarom is het beter om ze samen te laten groeien tot de oogst oftewel het einde van de wereld, wat de vernietiging van de goddelozen inhoudt, die nog niet is vervuld. (...)

“ (...) zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk. Hij antwoordde en zeide: Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het koninkrijk; het onkruid zijn de kinderen van de boze.’ [Matteüs 13:36–38.]

‘Laten onze lezers nu letten op de woorden “de akker is de wereld; (...) het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding der wereld [laat hen goed letten op deze uitdrukking: *de voleinding der wereld*]; de maaiers zijn de engelen.” [Matteüs 13:38–39.]

‘Nu kan men geen enkele reden hebben om te zeggen dat dit figuurlijk bedoeld is, of dat het niet betekent wat er staat, want Hij legt hier uit wat er in de gelijkenissen staat en volgens Hem is de voleinding van de wereld de vernietiging van de goddelozen. De oogst en het eind van de wereld slaan rechtstreeks op de mensheid in de laatste dagen en niet op de aarde, zoals sommigen meenden, en dat wat vooraf zal gaan aan de komst van de Zoon des mensen, en de herstelling van alle dingen waarover sinds het begin van de wereld door alle heilige profeten is gesproken. En de engelen krijgen een aandeel in dit grote werk, want zij zijn de maaiers.

“Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld” [Matteüs 13:40]; dat wil zeggen, als de dienstknechten van God uitgaan om de naties te waarschuwen, zowel de priesters als het volk, en als die hun hart verharden en het licht van de waarheid verwerpen, worden ze eerst overgeleverd aan de slagen van Satan en worden de wet en het getuigenis gesloten, (...) worden zij in duisternis gelaten en overgeleverd op de dag van verbranding. Daar zij aldus door

hun geloofsbelijdenis zijn gebonden en hun banden versterkt zijn door hun priesters, zijn [zij] voorbereid op de vervulling van deze uitspraak van de Heiland: “De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn koninkrijk verzamelen al wat tot de zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars.” [Matteüs 13:41–42.]

‘Wij begrijpen dat het werk van het inzamelen van het graan in schuren of graanzolders zal plaatsvinden terwijl het onkruid wordt samengebonden en voorbereid op de dag van verbranding; dat de rechtschapenen na de dag van verbrandingen zullen “stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders. Wie oren heeft, die hore! [Matteüs 13:43.]’⁹

Uit de gelijkenis van het mosterdzaad leren we dat de kerk en het koninkrijk Gods dat in deze laatste dagen gevestigd is, zich over de hele aarde zal verbreiden.

‘Nog een gelijkenis hield Hij hun voor die verwees naar het koninkrijk dat kort voor of ten tijde van de oogsttijd zou worden opgericht, die luidt als volgt: “Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het volgroeid is, is het groter dan de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogels des hemels in zijn takken kunnen nestelen.” [Matteüs 13:31–32.] Hieruit blijkt duidelijk dat met het bovenstaande de kerk wordt bedoeld die in de laatste dagen zal worden opgericht. Zie, het koninkrijk der hemelen wordt ermee vergeleken. Wat is ermee te vergelijken?

‘Laten we het Boek van Mormon nemen, dat iemand in zijn akker begraaft en door zijn geloof in veilige bewaring geeft, om in de laatste dagen te bestemder tijd uit de grond te voorschijn te komen. En het wordt inderdaad als een van de minste zaden beschouwd. Maar zie hoe het uitspruit en uitgroeit tot een breedgetakte, majestueuze boom, totdat het, evenals het mosterdzaadje, groter dan alle tuingewassen wordt. En het is de waarheid, uitgelopen en voortgesproten uit de aarde, en gerechtigheid begint uit de hemel neer te zien [zie Psalmen 85:11;

Mozes 7:62], en God stuurt zijn machten, gaven en engelen om zich in haar takken te nestelen.

‘Het koninkrijk der hemelen is als een mosterdzaadje. Zie, is dit dan niet het koninkrijk der hemelen, namelijk De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, dat zich in de laatste dagen in de grootsheid van haar God opricht als een ondoordringbare, onwrikbare rots middenin een uitgestrekte oceaan die, hoewel blootgesteld aan de stormen en orkanen van Satan, tot dusver stand heeft gehouden en overeind zal blijven ondanks de hoge golven van verzet, opgezweept door de helse winden van geslepen praktijken, die met schuimende toppen over haar heen zijn [geslagen] en nog steeds blijven slaan; opgejaagd door de hevige toorn van de vijand van alle gerechtigheid? (...)

‘De (...) duistere wolken hebben lang als grote golven op de onwrikbare rots van de kerk van de heiligen der laatste dagen gebeukt; en niettegenstaande dat alles torent het mosterdzaad nog steeds met haar hoge takken steeds hoger boven alles uit en strekt het zich steeds verder uit; en de wielen van de strijdswagen van het koninkrijk rollen nog steeds voort, aangedreven door de machtige arm van Jehova; en ondanks alle tegenstand zullen zij blijven voortrollen tot al zijn woorden zijn vervuld.’¹⁰

De getuigenissen van de drie getuigen en de Schriften uit de laatste dagen zijn als het zuurdesem dat in het meel werd gedaan; uit de gelijkenis van het sleepnet leren wij over de wereldwijde vergadering.

“Nog een gelijkenis sprak Hij tot hen: Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welke een vrouw nam en in drie maten meel deed, totdat het geheel doorzuurd was” [Matteüs 13:33]. Dit is uit te leggen als dat de kerk van de heiligen der laatste dagen haar groei te danken heeft aan een beetje zuurdesem dat in drie getuigen was gedaan. Ziet, hoezeer is dit als in de gelijkenis! Het doorzuurt snel de massa en zal spoedig alles doorzuren. (...)

“Evenzo is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een sleepnet, neergelaten in de zee, dat allerlei bijeenbrengt. Wanneer het vol is, haalt men het op de oever, en zet zich neer en verzamelt

De kerk is 'als een ondoordringbare, onwrikbare rots middenin een uitgestrekte oceaan die, hoewel blootgesteld aan de stormen en orkanen van Satan, tot dusver stand heeft gehouden.'

het goede in vaten, doch het ondeugdelijke werpt men weg.” [Matteüs 13:47–48.] Ziet, voor dit werk spreidt het zaad van Jozef het evangelienet over de aarde uit en zamelt allerlei in opdat het goede in vaten mag worden vergaard die voor dat doel zijn bereid, en de engelen zullen het slechte voor hun rekening nemen. “Zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. De engelen zullen uitgaan om de bozen uit het midden der rechtvaardigen af te zonderen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars. [Jezus zeide tot hen:] Hebt gij dit alles verstaan? Zij zeiden tot Hem: Ja.” [Matteüs 13:49–51.] En wij zeggen: Ja, Heer; en zij zouden ook heel goed kunnen zeggen: Ja, Heer; want deze dingen zijn zo duidelijk en zo heerlijk dat elke heilige in de laatste dagen er met een hartgrondig “amen” op moet antwoorden.

“Hij zeide tot hen: Daarom is iedere schriftgeleerde, die een discipel geworden is van het Koninkrijk der hemelen, gelijk aan een heer des huizes, die uit zijn voorraad nieuwe en oude dingen te voorschijn brengt” [Matteüs 13:52].

‘Het te voorschijn komen van het Boek van Mormon uit de schat van het hart is een voorbeeld van deze werken. Tevens de verbonden die aan de heiligen der laatste dagen zijn gegeven [de Leer en Verbonden], alsmede de vertaling van de Bijbel — waarmee nieuwe en oude dingen uit het hart te voorschijn worden gebracht, die overeenkomen met drie maten meel die gereinigd werden door een openbaring van Jezus Christus en de bediening van engelen, die dit werk in de laatste dagen reeds hebben aangevangen, wat overeenkomt met het doorzuren van al het deeg. Amen.’¹¹

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem de pagina’s 315–317 door. Wat kunnen we op het gebied van schriftstudie hebben aan het voorbeeld van Joseph Smith?
- Lees de uitleg van Joseph Smith waarom de Heiland soms gelijkenissen gebruikte bij zijn onderricht (pp. 318–319). Wat zou het — in verband met het leren van evangeliewaarheden — betekenen om te zien met onze ogen en te horen met onze oren? Waarom zou ons licht worden afgenomen als we niet bereid zijn om meer licht te ontvangen? Bedenk wat u moet doen om meer evangelielicht te ontvangen.
- Bestudeer de gelijkenis van de zaaier (pp. 320–322). In deze gelijkenis laat de Heiland zien dat de evangelieboodschap verschillende uitwerkingen heeft, afhankelijk van hoe mensen de boodschap ontvangen. Waarom kan het woord Gods niet groeien in mensen ‘wiens hart vol goddeloosheid is’? Waarom brengen beproeving en vervolging sommigen ertoe om het

woord Gods opzij te zetten? Hoe zouden ‘de zorgen van deze wereld’ en ‘de misleiding van rijkdom’ het woord in ons kunnen verstikken?

- Hoe kunnen we ervoor zorgen dat onze ‘aarde’ goed is als het woord in ons wordt gezaaid? Wat kunnen ouders doen om het hart van hun kinderen voor te bereiden op het ontvangen van het woord?
- In de gelijkenis van het graan en het onkruid (pp. 322–323) stelt het graan de rechtschapenen voor oftewel ‘de kinderen van het koninkrijk’. Het onkruid stelt ‘de kinderen van de boze’ voor. Hoe kunnen we getrouw blijven, zelfs als het ‘onkruid’ tussen het ‘graan’ mag groeien? Hoe kunt u de gelijkenis met behulp van Leer en Verbonden 86:1–7 beter begrijpen?
- In welke opzichten lijkt de kerk in deze tijd op de opkomende boom in de gelijkenis van het mosterdzaad? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 324–325.)
- Neem de pagina’s 325–327 door. Ter uitleg: zuurdesem is een rijsmiddel voor brood, net als gist. In hoeverre zijn de Schriften uit de laatste dagen net als zuurdesem voor de kerk? In hoeverre zijn ze voor uzelf als zuurdesem? In hoeverre zijn de Schriften uit de laatste dagen als schatten, ‘nieuw en oud’?
- Waarom is het in de gelijkenis van het evangelienet (p. 326) volgens u van belang dat het net vissen van allerlei soorten verzamelt? Hoe gaat die gelijkenis in onze tijd in vervulling?

Relevante teksten: Lucas 8:4–18; Alma 12:9–11; IV 86:1–11; 101:63–68

Noten

1. *History of the Church*, deel 2, p. 326, 387; uit het dagboek van Joseph Smith, 7 december 1835, en 29 januari 1836, Kirtland (Ohio).
2. *History of the Church*, deel 2, p. 376; uit het dagboek van Joseph Smith, 19 januari 1836, Kirtland (Ohio).
3. *History of the Church*, deel 2, p. 396; uit het dagboek van Joseph Smith, 17 februari 1836, Kirtland (Ohio).
4. *History of the Church*, deel 6, p. 314; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.
5. Brigham Young, *Deseret News*, 30 december 1857, p. 340; spelling gemoderniseerd.

6. Autobiografie van Wandle Mace, ca. 1890, p. 45, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
7. *History of the Church*, deel 2, pp. 265–266; tweede, derde en vierde teksten tussen vierkante haakjes in origineel; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, december 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, december 1835, pp. 225–226.
8. *History of the Church*, deel 2, pp. 264–267; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, december 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, december 1835, pp. 225–226.
9. *History of the Church*, deel 2, pp. 267, 271; tekst tussen vierkante haakjes in eerste alinea aanwezig in origineel; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, december 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, december 1835, pp. 226–229.
10. *History of the Church*, deel 2, pp. 268, 270; tekst tussen vierkante haakjes in derde alinea aanwezig in origineel; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, december 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, december 1835, pp. 227–228. Zie pagina XVI voor informatie over wijzigingen in de officiële naam van de kerk.
11. *History of the Church*, deel 2, pp. 270, 272; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan de ouderlingen van de kerk, december 1835, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, december 1835, pp. 228–229.

'Wij werden overweldigd door nog een groot en heerlijk visioen; want de profeet Elia, die naar de hemel was opgenomen zonder de dood te smaken, stond voor ons.'

Elia en de herstelling van de sleutels tot verzegeling

*‘Hoe zal God deze generatie redden?
Hij zal de profeet Elia zenden.’*

Uit het leven van Joseph Smith

In het voorjaar van 1836 zagen de heiligen in Kirtland na drie jaar hard werk en opoffering eindelijk de voltooiing van hun prachtige tempel, de eerste tempel in deze bedeling. Op zondag 27 maart kwamen in de kapel en de vestibule van de tempel meer dan negenhonderd mensen bijeen voor de inwijdingsdienst. Omdat er nog veel meer geïnteresseerde leden waren, was er extra zitcapaciteit in een nabijgelegen schoollokaal, terwijl weer anderen door de open ramen van de tempel meeluisterden. De profeet zelf hielp met het aanwijzen van zitplaatsen.

De aanwezigen luisterden naar een toespraak van Sidney Rigdon, raadgever in het Eerste Presidium, en zongen toen samen ‘Now Let Us Rejoice’ en ‘Adam-on-di-Ahman’, geschreven door William W. Phelps. Vervolgens stond Joseph Smith op en sprak het inwijdingsgebed uit, dat hij door openbaring had ontvangen. In het gebed beschreef hij veel van de opmerkelijke zegeningen die worden verleend aan goede leden die naar Gods tempel gaan (zie IV 109). Het koor zong ‘The Spirit of God’ en de aanwezigen slaakten staande de hosannakreet, ‘zo hard dat het bijna voldoende leek om het dak van het gebouw op te lichten.’¹

‘Laat uw huis met uw heerlijkheid worden vervuld, als met een machtige windvlaag’ (IV 109:37), zei de profeet in het inwijdingsgebed. Dit werd letterlijk vervuld, want veel heiligen getuigden dat er hemelse wezens bij de inwijdingsdienst waren. Eliza R. Snow herinnerde zich later: ‘Men kan wel vertellen over die inwijdingsceremoniën, maar geen sterveling kan beschrijven

welke hemelse manifestaties die gedenkwaardige dag hebben plaatsgevonden. Aan sommigen verschenen engelen, terwijl alle aanwezigen een goddelijke aanwezigheid bespeurden en ieders hart was vervuld met “onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde” [zie 1 Petrus 1:8].¹²

Die avond vergaderde de profeet met ongeveer vierhonderd priesterschapstraggers in de tempel toen ‘er een geluid te horen was als van een sterke windvlaag, een geluid dat de tempel vulde, waarop de aanwezigen, daartoe aangezet door een onzichtbare kracht, als één man opstonden.’ Volgens de profeet begonnen ‘velen in tongen te spreken en te profeteren, terwijl anderen heerlijke visioenen kregen; en ik zag dat de tempel vol engelen was, wat ik aan de aanwezigen vertelde.’¹³

Een week later, op 3 april, werd er in de tempel een bijeenkomst gehouden waarbij bijzonder belangrijke manifestaties plaatsvonden. Nadat de profeet andere kerkleiders had geassisteerd bij het bedienen van het avondmaal, trok hij zich met Oliver Cowdery op het podium achter gesloten gordijnen terug, waar zij in vroom gebed neerknielden. Toen zij opstonden, verscheen de Heiland zelf aan hen en verklaarde dat Hij zijn goedkeuring aan de tempel hechte: ‘Ik heb dit huis aanvaard en hier zal mijn naam zijn; en in dit huis zal Ik Mij in genade aan mijn volk bekendmaken’ (LV 110:7).

Na dit visioen kregen Joseph en Oliver drie afzonderlijke visioenen waarbij profeten uit de oudheid aan hen verschenen om priesterschapssleutels terug te brengen die nodig waren voor het werk van de Heer in de laatste dagen. De profeet Mozes verscheen en gaf hen ‘de sleutels [...] van de vergadering van Israël uit de vier delen der aarde.’ Daarna droeg Elias de ‘bedeling van het evangelie van Abraham’ aan hen over (zie LV 110:11–12).

En in een ander heerlijk visioen zagen Joseph en Oliver de profeet Elia (zie LV 110:13–16). De komst van Elia was zo belangrijk dat de profeet Maleachi die al eeuwen daarvoor had voorgezegd en de Heiland die profetie tegenover de Nephieten had herhaald (zie Maleachi 4:5–6; 3 Nephi 25:5–6; 26:1–2). Elia kwam om Joseph en Oliver de sleutels ter verzegeling te geven — de macht om in de hemel alle verordeningen te bekrachtigen

die op aarde worden verricht. Het terugbrengen van die verzegelbevoegdheid was nodig om de wereld voor te bereiden op de wederkomst van de Heiland, want zonder die bevoegdheid zou ‘de gehele aarde bij zijn komst volslagen worden verwoest’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:39).

Leringen van Joseph Smith

De profet Maleachi voorzegde in de oudheid al de komst van Elia.

De profet Joseph Smith zei op de avond van 21 september 1823 het volgende over het bezoek dat Moroni aan hem had gebracht (zoals opgetekend in Geschiedenis van Joseph Smith 1:36–39): Eerst citeerde [Moroni] een gedeelte uit het derde hoofdstuk van Maleachi; en hij citeerde ook het vierde of laatste hoofdstuk van dezelfde profetie, echter met een kleine afwijking van de manier waarop het in onze Bijbel staat. In plaats van het eerste vers te citeren zoals het in ons boek staat, haalde hij het als volgt aan:

‘Want zie, de dag komt die zal branden als een oven, en alle hoogmoedigen, ja, en allen die goddeloosheid bedrijven, zullen als stoppels verbranden; want zij die komen, zullen hen verbranden, zegt de Heer der heerscharen, zodat het hun wortel noch tak zal overlaten.

‘En voorts citeerde hij het vijfde vers als volgt: *Zie, Ik zal u het priesterschap openbaren, door de hand van de profet Elia, voor de komst van de grote en geduchte dag des Heren.*

‘Hij citeerde ook het volgende vers anders: *En hij zal de aan de vaderen gedane beloften in het hart der kinderen planten, en het hart der kinderen zal zich tot hun vaderen wenden. Indien het niet zo ware, zou de ganse aarde bij zijn komst volslagen worden verwoest.*’⁴

In de Kirtlandtempel verscheen Elia aan Joseph Smith en Oliver Cowdery.

Joseph Smith heeft een beschrijving gegeven van de verschijning van de profet Elia aan hem op 3 april 1836 in de Kirtlandtempel, zoals later opgetekend in Leer en Verbonden

110:13–16: ‘Wij werden ‘overweldigd door nog een groot en heerlijk visioen; want de profeet Elia, die naar de hemel was opgenomen zonder de dood te smaken, stond voor ons, en zeide:

‘Zie, de tijd is ten volle gekomen waarvan gesproken is door de mond van Maleachi — die getuigde dat hij [Elia] zou worden gezonden eer de grote en geduchte dag des Heren zou komen — om het hart der vaderen tot de kinderen terug te voeren, en de kinderen tot de vaderen, opdat de gehele aarde niet met een banvloek zou worden getroffen. Daarom worden de sleutels van deze bedeling in uw handen overgedragen; en hierdoor kunt gij weten dat de grote en geduchte dag des Heren nabij is, ja, voor de deur staat.’⁵

Elia bracht de sleutels ter verzegeling terug — de macht en het gezag om in de hemel alle verordeningen te bekrachtigen die op aarde worden verricht.

“Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt”, enz., enz. [zie Maleachi 4:5]. Waarom Elia sturen? Omdat hij de sleutels bezit van het gezag om alle verordeningen van de priesterschap te bedienen; en [als dat] gezag niet wordt overgedragen, zouden de verordeningen niet in gerechtigheid bediend kunnen worden.’⁶

Later schreef de profeet in een brief het volgende aan de heiligen, zoals daarna opgetekend in Leer en Verbonden 128:8–11: ‘Welnu, het wezen van deze verordening [de doop voor de doden] wordt gevonden in de macht van het priesterschap, door de openbaring van Jezus Christus, waarbij het wordt toegestaan dat wat u ook op aarde bindt, gebonden zal zijn in de hemel, en wat u ook op aarde ontbindt, ontbonden zal zijn in de hemel. (...)

‘Het moge enkelen een zeer stoute leerstelling toeschijnen, waarvan wij spreken — een macht, die op aarde optekent of bindt, en in de hemel bindt. Niettemin, in alle tijdperken van de wereld, wanneer ook de Heer een man, of een groep mannen, door ware openbaring een bedeling van het priesterschap heeft gegeven, is die macht altijd gegeven. Wat dus die mannen ook bevoegd deden, in de naam des Heren, en het deden in waarheid

en getrouwheid, en daarvan een stipt en getrouw verslag bijhiel- den, werd op aarde en in de hemel een wet, die niet kon worden tenietgedaan, volgens de besluiten van de grote Jehova. Dit is een getrouw woord. Wie kan het aanhoren?

‘En voorts, als precedent, Matteüs 16:18 en 19: *En Ik zeg u ook, dat gij Petrus zijt, en op deze rots zal Ik mijn kerk bouwen en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk van de hemel, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemel; en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemel.*

‘Welnu, de grote en verheven verborgenheid van de gehele zaak, en het *bonum summum* van het gehele onderwerp dat voor ons ligt, bestaat in het verkrijgen van de machten van het heilig priesterschap. Het is niet moeilijk voor degene aan wie die sleutels gegeven worden, om kennis te verkrijgen van de feiten met betrekking tot het heil van de mensenkinderen, zowel voor de doden als voor de levenden.⁷

**Door de bevoegdheid tot verzegeling kunnen
familiebanden voor tijd en alle eeuwigheid worden
bezegeld en kunnen er heilige verordeningen
verricht worden voor de doden.**

‘De geest, macht en roeping van Elia zijn dat u de macht hebt om de sleutel tot openbaring, verordeningen, orakels, machten en begiftigingen van de volheid van het Melchizedeks priesterschap en Gods koninkrijk op aarde te dragen; en om alle verordeningen te ontvangen, verkrijgen en verrichten die tot Gods koninkrijk behoren, zelfs het terugvoeren van het hart van de vaders tot de kinderen en het hart van de kinderen tot de vaders, zelfs dat van hen die in de hemel zijn.

‘Maleachi zegt: “Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban” [Maleachi 4:5–6].

‘Welnu, wat ik zoek, is de kennis van God, en ik volg mijn eigen koers om die te verkrijgen. Wat moeten wij daar in de laatste dagen onder verstaan?

‘In de tijd van Noach vernietigde God de wereld met een overstroming. En Hij heeft beloofd om de wereld in de laatste dagen met vuur te vernietigen. Maar voordat dit zou gebeuren, zou eerst Elia komen en het hart van de vaders tot de kinderen terugvoeren enz.

‘En nu komt het. Wat is het ambt en het werk van Elia? Het is een van de grootste en belangrijkste onderwerpen die God heeft geopenbaard. Hij moet Elia sturen om de kinderen te verzegelen aan de vaders en de vaders aan de kinderen.

‘Was dit nu slechts beperkt tot de levenden, om problemen met families op aarde op te lossen? Helemaal niet. Het was een veel groter werk. Elia! Wat zou u doen als u hier was? Zou u uw werk beperken tot alleen de levenden? Nee. Ik zou u naar de Schriften verwijzen, waar dit onderwerp duidelijk wordt: want zonder ons zouden zij niet vervolmaakt kunnen worden, noch wij zonder hen; de vaders zonder de kinderen noch de kinderen zonder de vaders [zie Hebrëen 11:40].

Ik wil dat u dit onderwerp begrijpt, want het is belangrijk. En als u het ontvangt, dit is de geest van Elia: dat wij onze doden verlossen en ons verbinden aan onze vaders die in de hemel zijn, en onze doden verzegelen om op te staan bij de eerste opstanding, en hier willen wij de macht van Elia hebben om hen die op aarde zijn te verzegelen aan hen die in de hemel zijn. Dat is de macht van Elia en dat zijn de sleutels van Jehova’s koninkrijk. (...)

‘Nogmaals: de leer van de verzegelmacht van Elia is als volgt: als u macht hebt om op de aarde en in de hemel te verzegelen, dan is dat wijs. Het eerste wat u doet is op aarde uw zoons en dochters aan u verzegelen en uzelf aan uw vaders in de eeuwige heerlijkheid.’⁸

**De komst van Elia was een noodzakelijke
voorbereiding op de wederkomst van de Heiland.**

‘De harten van de mensenkinderen moeten teruggevoerd worden naar de vaders, en dat van de vaders naar de kinderen, of zij nu levend of dood zijn, om hen voor te bereiden op de komst van de Zoon des mensen. Als Elia niet zou komen, zou de hele aarde worden verwoest.’⁹

'We moeten wijs zijn. Het eerste wat u doet, is op aarde uw zoons en dochters aan u verzegelen en uzelf aan uw vaders in de eeuwige heerlijkheid.'

'Elias is een voorloper om de weg te bereiden, en de geest en de macht van Elia komen later, alsmede het dragen van de sleutels van de macht, het opbouwen van de tempel tot aan de deksteen, het plaatsen van de zegels van het Melchizedeks priesterchap op het huis Israël, en alles klaarmaken. Dan komt de Messias als laatste naar zijn tempel. (...) Elia moest komen en de weg bereiden en het koninkrijk opbouwen vóór het aanbreken van de grote dag des Heren.'¹⁰

'De wereld is voorbestemd om te verbranden in de laatste dagen. Hij zal de profeet Elia sturen en zal de verbonden van de vaders met betrekking tot de kinderen openbaren en de verbonden van de kinderen met betrekking tot de vaders.'¹¹

'Hoe zal God deze generatie redden? Hij zal de profeet Elia sturen. (...) Elia zal de verbonden openbaren om de harten van

de vaders aan de kinderen te verzegelen en de harten van de kinderen aan de vaders.¹²

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Toen de Heiland in de Kirtlandtempel verscheen, zei Hij tegen Joseph Smith en Oliver Cowdery: ‘(...) in dit huis zal Ik Mij in genade aan mijn volk bekendmaken’ (p. 332). In welk opzicht was het terugbrengen van de sleutels tot verzegeling een uiting van de barmhartigheid van de Heer? Op welke andere manieren maakt Hij zich in de tempel bekend?
- Bestudeer de derde en vierde alinea op pagina 333. Wat leren we uit die twee alinea’s over Elia’s zending dat niet in Maleachi 4:5–6 staat? Wat is er aan die verschillen van belang?
- Bestudeer de uitleg van de verzegelmacht op de pagina’s 334–335. Wat is de verzegelmacht? Waarom is die belangrijk voor u en uw familie?
- Lees de uitleg die Joseph Smith heeft gegeven van het werk van Elia (pp. 335–336). Wat is de geest van Elia? Waarom was het zo belangrijk dat Elia kwam en zijn werk in deze laatste dagen vervulde?
- Wat hebt u meegemaakt waardoor uw hart tot uw overleden familieleden is teruggevoerd? Wat kunnen ouders doen om ertoe bij te dragen dat het hart van hun kinderen teruggevoerd wordt naar hun voorouders?
- Lees de eerste alinea bovenaan pagina 334 en de laatste alinea op pagina 336. Waarom zou de aarde ‘volledig verwoest’ worden zonder de verzegelmacht?

Relevante teksten: Helaman 10:4–10; LV 132:45–46; 138:47–48; De Gids bij de Schriften, ‘Elia’, pp. 45–46.

Noten

1. Eliza R. Snow, aangehaald door Edward W. Tullidge in *The Women of Mormondom* (1877), p. 94.
2. Eliza R. Snow, aangehaald in *The Women of Mormondom*, p. 95.
3. *History of the Church*, deel 2, p. 428; uit 'History of the Church' (manuscript), boek B-1, addenda, pp. 3–4, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah, VS).
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:36–39.
5. Leer en Verbonden 110:13–16; tekst tussen vierkante haakjes in origineel; visioen, op 3 april 1836 in de tempel te Kirtland (Ohio) gegeven aan Joseph Smith en Oliver Cowdery.
6. *History of the Church*, deel 4, p. 211; uit een leerrede, opgesteld door Joseph Smith en voorgelezen op 5 oktober 1840 tijdens een kerkconferentie in Nauvoo (Illinois).
7. Leer en Verbonden 128:8–11; brief van Joseph Smith aan de heiligen, 6 september 1842, Nauvoo (Illinois).
8. *History of the Church*, deel 6, pp. 251–253; uit een leerrede van Joseph Smith op 10 maart 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
9. *History of the Church*, deel 3, p. 390; uit een leerrede van Joseph Smith ca. juli 1839 te Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
10. *History of the Church*, deel 6, p. 254; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 10 maart 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
11. *History of the Church*, deel 5, p. 530; uit een leerrede van Joseph Smith op 13 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Willard Richards.
12. *History of the Church*, deel 5, p. 555; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); uit verslagen van Willard Richards en William Clayton.

Joseph Smith heeft ons geleerd hoe belangrijk het is om onze kerkleiders te steunen: 'Indien iemand opstaat om anderen te veroordelen en fouten zoekt in de kerk, en zegt dat zij allen op het verkeerde pad zijn en hij alleen rechtvaardig is, (dan bevindt) die persoon zich op de brede weg naar de afval.'

Pas op voor de bittere vruchten van afvalligheid

‘Waak er in al uw beproevingen, ramspoed en ziekte, in al uw lijden, zelfs in de dood, voor dat u God niet verraad, (...) waak ervoor om niet afvallig te worden.’

Uit het leven van Joseph Smith

In de weken vóór en na de voltooiing van de Kirtlandtempel, in het voorjaar van 1836, hadden de heiligen een periode van harmonie, waarin de gaven van de Geest overvloedig over hen werden uitgestort. Maar de profeet Joseph Smith waarschuwde de heiligen dat hun vreugde en eensgezindheid niet zou standhouden als ze niet rechtschapen bleven leven. Daniel Tyler heeft over die periode gezegd: ‘Iedereen voelde dat hij een voorproefje van de hemel had. In feite waren er enkele weken waarin we niet door de duivel verleid werden; en we vroegen ons af of het millennium was begonnen. Tijdens [een vergadering van priesterschapsdragers] sprak de profeet Joseph ons toe. Hij zei onder meer: “Broeders, Satan heeft al enige tijd geen macht gehad om u te verleiden. Sommigen onder u hebben gemeend dat er nooit meer verleiding zou komen. Maar die tegenstand komt wel weer; en als u niet dichter tot de Heer komt, wordt u overwonnen en wordt u afvallig.”¹

Met het verstrijken van het jaar nam de geest van afvalligheid toe onder sommige heiligen in Kirtland. Er waren leden die hoogmoedig, hebzuchtig en de geboden ongehoorzaam werden. Sommigen gaven kerkleiders de schuld van economische problemen veroorzaakt door het bankroet van een bank die kerkleden in Kirtland hadden opgericht. Dat gebeurde in 1837, het jaar dat de Verenigde Staten overspoeld werden met de gevolgen van een nationale bankcrisis, en het verergerde de economische

problemen van de heiligen alleen maar. Er vielen wel twee- tot driehonderd leden van de kerk af in Kirtland, waarvan sommigen zich bij de tegenstanders van de kerk voegden om de heiligen te kwellen en zelfs lichamelijk te bedreigen. Sommige afvalligen beweerden openlijk dat de profeet gevallen was en zij probeerden om hem te vervangen door andere mensen. Zuster Eliza R. Snow herinnerde zich later: ‘Velen die aanvankelijk nederig en getrouw waren geweest in het vervullen van elke plicht, en die altijd klaar hadden gestaan om gehoor te geven aan iedere oproep van de priesterschap, werden hoogmoedig van hart. Toen de heiligen de liefde en geest van de wereld in zich opnamen, trok de Geest van de Heer zich terug uit hun hart.’²

De profeet beklagde zich als volgt over de situatie van de kerk in mei 1837: ‘Het leek wel of alle krachten van aarde en hel samen hun invloed aanwendden om de kerk in één keer omver te werpen. (...) De vijanden buiten onze gemeenschap en de afvalligen in ons midden waren eensgezind in hun bedoelingen (...) en velen werden mij ontrouw alsof ik de enige oorzaak was van juist die vormen van kwaad die ik zo ijverig probeerde te bestrijden.’³

Maar ondanks die moeilijkheden bleef de overgrote meerderheid van de leiders en leden van de kerk getrouw. Brigham Young, die in deze onzekere periode lid van het Quorum der Twaalf Apostelen was, herinnerde zich een bijeenkomst waarbij enkele kerkleden bespraken hoe zij de profeet Joseph konden afzetten: ‘Ik stond op, en zei duidelijk en krachtig dat Joseph een profeet was, dat ik dat wist, en dat ze hem net zo veel konden beschimpen en belasteren als ze wilden, maar dat ze de aanstelling van de profeet van God niet konden vernietigen, ze konden alleen hun eigen gezag vernietigen, de band tussen hen, de profeet en God doorsnijden, en zichzelf in de hel laten zinken. Velen van hen waren woedend op mij omdat ik mij tegen hun maatregelen verzette. (...)’

‘De bijeenkomst werd opgeheven zonder dat de afvalligen in staat waren om het eens te worden over enige voorgenomen maatregelen. Dit was een crisis waarbij aarde en hel leken samen te spannen om de profeet en de kerk van God te gronde te rich-

ten. De knieën van de sterkste mannen in de kerk knikten. Gedurende deze belegering door de duistere krachten bleef ik dicht bij Joseph, en met alle wijsheid en kracht die God me had gegeven, deed ik mijn uiterste best om de dienstknecht van God te steunen en de quorums van de kerk te verenigen.⁴

Leringen van Joseph Smith

Verlies van vertrouwen in kerkleiders, kritiek op leiders en verwaarlozing van plichten jegens God leiden tot afvalligheid.

‘Ik geef u een van de *sleutels* van de verborgenheden van het koninkrijk. Het is een eeuwig beginsel dat door alle eeuwen heen bij God bestaan heeft: indien een mens opstaat om anderen te veroordelen en fouten zoekt in de kerk, en zegt dat zij allen op het verkeerde pad zijn en hij alleen rechtvaardig is, weet dan dat die mens zich op de brede weg naar de afval bevindt; en zo waar als God leeft, zal hij afvallen als hij zich niet bekeert.’⁵

Heber C. Kimball, toentertijd raadgever van president Brigham Young, heeft verklaard: ‘Ik zal u een sleutel geven die broeder Joseph Smith in Nauvoo gaf. Hij zei dat afvalligheid begon met het verlies van vertrouwen in de leiders van deze kerk en dit koninkrijk en dat als je die geest ontdekte, je kon weten dat dit degene die deze geest met zich meedroeg zou leiden tot afvalligheid.’⁶

Wilford Woodruff heeft als lid van het Quorum der Twaalf gezegd: ‘Broeder Joseph gaf ons als volgt raad: “Op het moment dat u uzelf toestaat om enige taak terzijde te leggen waartoe God u geroepen heeft, om uw eigen verlangens te bevredigen; op het moment dat u uzelf toestaat om onverschillig te worden, legt u het fundament voor afvalligheid. Wees voorzichtig; begrijp goed dat u tot een werk geroepen bent, en als God u vraagt om dat werk te doen, doe het dan.” En hij zei ook: “Waak er in al uw beproevingen, rampspoed en ziekte, in al uw lijden, zelfs in de dood, voor dat u God niet verraadt, waak ervoor dat u de priesterschap niet verraadt en waak ervoor om niet afvallig te worden.”’⁷

Wilford Woodruff heeft ook gezegd: ‘Ik herinner me dat broeder Joseph Smith mij, broeder [John] Taylor, broeder Brigham

Young en enkele andere zendelingen bezocht toen we op het punt stonden om onze zending naar Engeland aan te vangen. We waren allemaal ziek en leden erg. Maar toch wilden we gaan. De profeet zegende ons, onze vrouw en onze kinderen. (...) Hij leerde ons enkele erg belangrijke beginselen, waarvan ik sommige nu zal noemen. Broeder Taylor, ikzelf, George A. Smith, John E. Page en anderen waren geroepen als plaatsvervangers van de [apostelen] die waren afgevallen. Broeder Joseph legde ons de oorzaak voor waarom die mannen zich van Gods geboden hadden afgekeerd. Hij hoopte dat wij wijzer zouden worden van wat wij met het oog zagen en met het oor hoorden en dat wij in staat zouden zijn om de geest van andere mensen te onderscheiden zonder dat door droeve ervaring te moeten leren.

‘Vervolgens merkte hij op dat iedere man en ouderling in deze kerk en dit koninkrijk die een koers aanhield die zou inhouden dat hij enige wet of gebod of plicht zou negeren, of met andere woorden zou weigeren te gehoorzamen — als iemand dat deed en enig plicht zou verzuimen die God van hem vereiste op het gebied van bijeenkomsten bijwonen, zendingen vervullen of raad opvolgen, zou hij een fundament leggen dat tot zijn afvaligheid zou leiden, en dat dit de reden was dat die mannen waren afgevallen. Zij hadden het priesterschap misbruikt dat op hen was bevestigd. Zij hadden verzuimd hun roeping als apostelen of als ouderling groot te maken. Ze hadden dat priesterschap gebruikt om zichzelf op te bouwen en ander werk te doen dan het opbouwen van Gods koninkrijk.’⁸

In 1840 bleef een kleine, georganiseerde groep kerkleden in Kirtland wonen, ook al hadden de meeste heiligen zich vergaderd in Nauvoo (Illinois). Reagerend op het nieuws dat een kerklid in Kirtland probeerde het vertrouwen van de heiligen in het Eerste Presidium en de andere autoriteiten van de kerk te ondermijnen, schreef de profeet aan een kerkleider in Kirtland: ‘Om de aangelegenheden van het koninkrijk in gerechtigheid te behandelen, is het van groot belang dat alle broeders de meest volmaakte harmonie, vriendelijke gevoelens, goed begrip en vertrouwen in hun hart hebben; en dat al hun handelingen gekenmerkt worden door ware naastenliefde, wederzijdse liefde. Als

er maar enige liefdeloze gevoelens zijn of er een gebrek aan vertrouwen heerst, zullen er al gauw hoogmoed, arrogantie en afgunst opduiken; verwarring zal onvermijdelijk het gevolg zijn, en de autoriteiten van de kerk worden dan als onbelangrijk beschouwd. (...)

‘Als de heiligen in Kirtland mij hun gebeden niet waard achten als zij vergaderen, en als zij verzuimen mij te steunen voor de troon van hemelse genade, dan is dat een sterk en overtuigend bewijs voor mij dat zij de Geest Gods niet bij zich hebben. Als de openbaringen die wij hebben ontvangen waar zijn, wie moet de mensen dan leiden? Als de sleutels van het koninkrijk aan mij zijn toevertrouwd, wie zal dan de verborgenheden daarin onthullen?’

‘Zolang mijn broeders mij steunen en aanmoedigen, kan ik de vooroordelen van de wereld bestrijden en kan ik de wrede behandeling en beledigingen met vreugde verdragen; maar als mijn broeders mij afstandelijk behandelen, als zij beginnen te verflauwen en proberen mijn vooruitgang en ondernemingen dwars te zitten, dan wil ik rouwen, maar ik ben onverminderd vastberaden om mijn taak uit te voeren, in het vertrouwen dat mijn aardse vrienden mij weliswaar in de steek laten en zich zelfs tegen mij keren, maar dat mijn hemelse Vader mij zal doen triomferen.’

‘Ik hoop echter dat er zelfs in Kirtland nog enkelen zijn die een mens niet om een woord schuldig verklaren [zie Jesaja 29:21], maar die geneigd zijn om gerechtigheid en waarheid te verdedigen en alle taken uit te voeren die hen zijn gegeven; en die de wijsheid hebben om zich af te zetten tegen elke beweging of invloed die bedoeld is om verwarring en twist te zaaien in het kamp van Israël, en die de geest van waarheid kunnen onderscheiden van de geest van dwaling.’

‘Het zou bevredigend voor mij zijn om de heiligen in Kirtland te zien bloeien, maar ik denk dat die tijd nog niet gekomen is; en ik verzeker u dat die tijd niet zal komen tot het er anders toe gaat en er een andere geest heerst. Als het vertrouwen is hersteld, als de hoogmoed ten val komt en iedere eierzuchtige ziel met ootmoed bekleed is als met een kledingstuk, en zelfzucht

plaatsmaakt voor welwillendheid en naastenliefde en een eensgezinde vastberadenheid om te leven naar ieder woord dat uitgaat van de mond van de Heer zichtbaar is, dan, en niet eerder, kunnen er vrede, orde en liefde heersen.

‘Het komt door eerezuchtige mensen dat Kirtland is verlaten. Hoe vaak is uw nederige dienstknecht al niet wegens zijn ambt benijd door dergelijke types die trachtten om zichzelf ten koste van hem te verheffen, en die, als zij zagen dat dit onmogelijk was, vervielen tot gemene laster en leugens, en tot andere middelen om hem omver te werpen. Dergelijke types zijn altijd de eersten geweest om zich tegen het presidium uit te spreken en hun fouten en tekortkomingen wijd en zijd bekend te maken.’⁹

Wie afvallig wordt, raakt de geest van God kwijt, breekt zijn verbonden en vervolgt vaak leden van de kerk.

‘Hoe vreemd het eerst ook mag lijken, toch is het niet vreemder dan waar dat afvalligen ondanks hun zogenaamde vastbeslotenheid om goddelijk te leven vroeger of later, nadat zij hun geloof in Christus de rug hebben toegekeerd, in de val van het kwaad lopen en dat zij verlaten worden door de Geest Gods, waarop zij hun kwaad tentoonspreiden voor het oog van het publiek. De getrouwen zijn het hevigst vervolgd door afvalligen. Judas werd vermaand en verraadde onmiddellijk de Heer en gaf Hem over aan zijn vijanden, want Satan was in hem gevaren.

‘Er wordt superieure intelligentie verleend aan hen die het evangelie met vol voornemen des harte gehoorzamen. Maar als daartegen wordt gezondigd, wordt de afvallige naakt en berooid achtergelaten door de Geest Gods en staat hij in feite op het punt vervloekt te worden en is het zijn bestemming om verbrand te worden. Zodra het licht dat in hen was van hen is weggenomen, worden zij net zozeer verduisterd als zij voorheen verlicht waren. En dan is het geen wonder dat zij al hun kracht aanwenden om de waarheid te bestrijden en zij, net als Judas, uit zijn op de vernietiging van hen die hun grootste weldoeners waren.

‘Had Judas op aarde of in de hemel een naastere vriend dan de Heiland? En toch was zijn eerste doel om Hem te vernietigen. Wie onder alle heiligen in deze laatste dagen kan zichzelf als net

*‘Had Judas op aarde of in de bemel een naastere vriend dan de Heiland?
En toch was zijn eerste doel om Hem te vernietigen.’*

zo goed als onze Heer beschouwen? Wie is er net zo volmaakt? Wie is er net zo zuiver? Wie is er net zo heilig? Is er zo iemand te vinden? Hij beging geen enkele overtreding en brak nooit een gebod of wet van de hemel — er was geen bedrog in zijn woorden noch schuld in zijn hart. En toch was degene die met Hem at, die vaak uit dezelfde beker had gedronken, de eerste om zijn hand naar Hem op te heffen. Waar vinden we iemand zoals Christus? Nergens op aarde. Waarom zouden zijn volgelingen dan klagen als zij vervolgd worden door hen die zij eens broeders noemden en als medestanders in het eeuwig verbond beschouwden?

‘Uit welke bron stamt het beginsel — zo kenmerkend voor afvalligen van de ware kerk — dat zij diegenen met dubbele ijver vervolgen en met dubbel doorzettingsvermogen proberen te vernietigen die zij eens beweerden lief te hebben, met wie zij eens omgingen en met wie zij zich eens verbonden om alles te doen wat in hun vermogen lag om in rechtschapenheid de rust van God te verkrijgen? Misschien zeggen onze broeders hetzelfde dat

Satan ertoe bracht ernaar te streven Gods koninkrijk omver te werpen omdat hij zelf kwaad was en Gods koninkrijk heilig is.¹⁰

‘Er zijn in elk tijdperk van de kerk altijd mensen geweest die zich tegen de beginselen van deugd verzet hebben, die het gewin van de wereld liefhadden, die de beginselen van de ongerechtigheid volgden en de vijand van de waarheid waren. (...) Zij die omgang met ons hebben gehad en om het hardst beweerd hebben onze vriend te zijn, zijn vaak onze grootste en meest vastberaden vijanden geweest; als zij onpopulair werden, als hun belang of waardigheid geschaad werd, of als hun goddeloosheid ontdekt werd, waren zij altijd de eersten om de hand van vervolging op te heffen, om hun broeders valselijk te beschuldigen en te belasteren, en om de neergang en vernietiging van hun vrienden te willen bewerkstelligen.’¹¹

‘Afvallige “mormoonse” andersdenkenden gaan de wereld in en verspreiden valse en lasterlijke berichten over ons en denken daarmee de vriendschap van de wereld te krijgen, omdat zij weten dat wij niet van de wereld zijn en dat wereld een hekel aan ons heeft; daarom maakt [de wereld] gebruik van deze lieden [de afvalligen]; en door middel van hen probeert men zo veel mogelijk schade aan te richten, en daarna hebben zij een grotere hekel aan hen dan aan ons, want zij vinden hen verachtelijke verraders en vleiers.’¹²

Wilford Woodruff heeft verder verteld: ‘Ik woonde [op 19 februari 1837 een] vergadering in de [Kirtland]tempel bij. President Joseph Smith was afwezig in verband met kerkelijke aangelegenheden, maar niet half zo lang als Mozes op de berg en uit het midden van Israël was [zie Exodus 32:1–8]; en toch keerden veel mensen in Kirtland, hoewel zij geen kalf maakten om te aanbidden, zoals de Israëlieten, zich af van de Heer en van zijn dienstknecht Joseph en gaven zich over aan speculatie en aan valse geesten, totdat hun verstand verduisterd werd. Velen verzetten zich tegen Joseph Smith en sommigen wilden David Whitmer aanstellen om de kerk in zijn plaats te leiden. Temidden van die wolken van duistere geesten, keerde Joseph terug naar Kirtland en stond die ochtend op het podium op. Hij leek erg neerslachtig, maar al gauw rustte de Geest Gods op hem

en hij sprak de aanwezigen in duidelijke bewoordingen ongeveer drie uur lang toe en legde zijn vijanden het zwijgen op.

‘Toen hij opstond, zei hij: “Ik ben nog steeds de president, profeet, ziener, openbaarder en leider van De Kerk van Jezus Christus. God, en geen mens, heeft mij aangesteld en mij deze positie gegeven, en geen mens of groep mensen heeft de macht om mij daaruit te verwijderen of iemand anders in mijn plaats aan te stellen, en zij die dit proberen, zullen hun vingers branden en naar de hel gaan als zij zich niet snel bekeren.” Hij vermaande de mensen ernstig wegens hun zonden, duisternis en ongeloof; de macht Gods rustte op hem en hij gaf getuigenis dat zijn uitspraken waar waren.’¹³

Wilford Woodruff: ‘President Smith sprak [op 9 april 1837] in de middag en zei in naam van de Heer dat de oordelen van God op de mensen zouden komen die beweerd hadden zijn vrienden te zijn en vrienden van de mensheid, en dat zij bij de opbouw van Kirtland bij een ring van Zion hoorden. Maar zij hebben hem en de belangen van het koninkrijk verraden en hebben onze vijanden macht tegen ons gegeven. Zij hebben de arme heiligen verdrukt en hen smart bezorgd en zijn verbrekers van verbonden geworden, om welke reden zij de toorn van God zullen voelen.’¹⁴

Daniel Tyler berinnerde zich: ‘Al gauw na de aankomst van de profeet in Commerce (later Nauvoo) uit de gevangenis in Missouri, brachten broeder Isaac Behunin en ik hem thuis een bezoek. Zijn vervolging was het onderwerp van gesprek. Hij haalde enkele valse, inconsequente en tegenstrijdige uitspraken van afvalligen, bange kerkleden en buitenstaanders aan. Hij vertelde ook dat de meeste functionarissen die hem maar al te graag van het leven beroofd hadden bij zijn arrestaties, na hun kennismaking aan zijn kant stonden. Hij gaf valse broeders de schuld. (...)’

‘Toen de profeet klaar was met vertellen hoe hij was behandeld, merkte broeder Behunin op: “Als ik deze kerk zou verlaten, zou ik niet doen wat die mensen hebben gedaan: ik zou naar de een of andere afgelegen plek gaan waar men nog nooit van het

mormonisme had gehoord, daar zou ik me vestigen, en niemand zou ooit vernemen dat ik er iets van afwist.”

‘De grote ziener antwoordde onmiddellijk: “Broeder Behunin, u weet niet wat u zou doen. Deze mensen dachten ongetwijfeld ooit ook zoals u. Maar voordat u lid werd van deze kerk, was u op neutraal terrein. Toen het evangelie aan u werd verkondigd, werden goed en kwaad voor geplaatst. U kon een van beide of geen van beide kiezen. Twee tegenpolen van meesters nodigden u uit om hen te dienen. Toen u lid werd van deze kerk, ging u in dienst bij God. Toen u dat deed, verliet u het neutrale terrein, en u kunt daar nooit meer terugkeren. Als u de Meester in de steek laat bij wie u in dienst ging, dan is dat op aanstichting van de boze, en dan volgt u zijn bevelen op en bent zijn dienstknecht.”’¹⁵

Als wij de profeten en apostelen en de openbaringen van de kerk volgen, zullen wij niet misleid worden.

Orson Hyde vertelde als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen: ‘De profeet Joseph (...) heeft gezegd: “Broeders, bedenk dat de meerderheid van de leden nooit zal afdwalen; en zolang u tot de meerderheid behoort, zult u zeker in het celestiale koninkrijk komen.”’¹⁶

William G. Nelson heeft verteld: ‘Ik heb de profeet vele malen in het openbaar horen spreken. Tijdens een vergadering heb ik hem horen zeggen: “Ik zal u een sleutel geven die nooit zal roesten: als u de meerderheid van de twaalf apostelen volgt en de kronieken van de kerk, dan zult u nooit misleid worden.” Uit de geschiedenis van de kerk blijkt dat dit waar is.’¹⁷

Ezra T. Clark herinnerde zich: ‘Ik hoorde de profeet Joseph zeggen dat hij de heiligen een sleutel zou geven waarmee ze konden voorkomen dat ze misleid werden, en dat was: de Heer zou nooit toestaan dat een meerderheid van zijn kerkleden misleid zou worden door bedriegers, noch zou Hij toestaan dat de kronieken van de kerk in handen van de vijand zouden vallen.’¹⁸

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem het relaas op pp. 341–343 door. Waarom zouden mensen in zo'n korte tijd van gerechtigheid tot afvalligheid kunnen vervallen? Door welke invloeden vallen mensen tegenwoordig van de kerk af? Wat kunnen we doen om ons te beschermen tegen dergelijke invloeden?
- Wat zijn enkele gevaren van het verliezen van het vertrouwen in onze kerkleiders en van kritiek op hen uiten? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 343–346.) Wat kunnen we doen om onze leiders te blijven respecteren en waarderen? Hoe kunnen ouders hun kinderen aanmoedigen om kerkleiders te respecteren?
- De profeet heeft gezegd: 'Zodra u uzelf toestaat om een taak waartoe God u geroepen heeft terzijde te leggen om uw eigen verlangens te bevredigen (...), legt u het fundament voor afvalligheid' (p. 343). Wat betekent dat voor u?
- Lees het verhaal van Daniel Tyler (pp. 349–350.) Waarom zouden mensen die van de kerk zijn afgevallen haar vaak zo fel bestrijden? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 346–350.) Hoe zouden we moeten reageren op wat dergelijke mensen zeggen en doen?
- Lees de laatste drie alinea's van het hoofdstuk (p. 350). Waarom is het belangrijk dat wij deze 'sleutel', die Joseph Smith heeft gegeven, begrijpen en gebruiken?

Relevante teksten: 1 Nephi 8:10–33; Helaman 3:33–35; IV 82:3, 21; 121:11–22

Noten

1. Daniel Tyler, 'Incidents of Experience', *Scraps of Biography*, (1883), pp. 32–33.
2. Eliza R. Snow, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), p. 20.
3. *History of the Church*, deel 2, pp. 487–488; uit 'History of the Church' (manuscript), boek B-1, p. 761, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
4. Brigham Young, uit het kantoor van de kerkhistoricus, Manuscript History of Brigham Young, 1844–1846, deel 1, p. 16, kerkarchieven.
5. *History of the Church*, deel 3, p. 385; uit een leerrede van Joseph Smith op 2 juli 1839 in Montrose (Iowa); uit een verslag van Wilford Woodruff en Willard Richards.
6. Heber C. Kimball, *Deseret News*, 2 april 1856, p. 26.
7. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 22 december 1880, p. 738.
8. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 september 1880, p. 1; alinea-indeling gewijzigd.
9. *History of the Church*, deel 4, pp. 165–166; uit een brief van Joseph Smith aan Oliver Granger, juli 1844, Nauvoo (Illinois).
10. *History of the Church*, deel 2, p. 23; alinea-indeling gewijzigd; uit 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*; april 1834, p. 152.
11. 'John C. Bennett', redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 augustus 1842, p. 868; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
12. *History of the Church*, deel 3, p. 230; eerste en tweede tekst tussen vierkante haakjes in origineel; uit een brief van Joseph Smith aan de kerkliden in Caldwell County (Missouri), 16 december 1838, gevangenis te Liberty (Missouri).
13. Verslag door Wilford Woodruff van een leerrede van Joseph Smith op 19 februari 1837 in Kirtland (Ohio); 'History of Wilford Woodruff', *Deseret News*, 14 juli 1858, p. 85; alinea-indeling gewijzigd.
14. Verslag door Wilford Woodruff van een leerrede van Joseph Smith op 9 april 1837 in Kirtland (Ohio); 'History of Wilford Woodruff', *Deseret News*, 14 juli 1858, p. 86.
15. Daniel Tyler, 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 15 augustus 1892, pp. 491–492.
16. Orson Hyde, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 juni 1870, p. 3.
17. William G. Nelson, 'Joseph Smith, the Prophet', *Young Woman's Journal*, december 1906, p. 543; alinea-indeling gewijzigd.
18. Ezra T. Clark, 'The Testimony of Ezra T. Clark', 24 juli 1901, Farmington (Utah); Heber Don Carlos Clark, documenten, ca. 1901–1974, typoscript, kerkarchieven.

Zendingswerk: een heilige roeping, een heerlijk werk

‘Uiteindelijk komt het erop neer dat het onze grootste en belangrijkste taak is om het evangelie te prediken.’

Uit het leven van Joseph Smith

In de laatste jaren dat de heiligen in Kirtland woonden, vielen veel leden en zelfs enkele leiders van de kerk af. De kerk leek een crisis door te maken. ‘In deze situatie’, schreef de profeet, ‘openbaarde de Heer aan mij dat er iets nieuws gedaan moest worden voor de verlossing van zijn kerk.’¹ Dat ‘nieuws’ was een openbaring om zendingen naar Engeland te sturen voor de verkondiging van het evangelie.

Heber C. Kimball, lid van het Quorum der Twaalf, herinnerde zich later: ‘Op ongeveer de eerste dag van juni 1837 kwam de profeet Joseph in (...) de Kirtlandtempel bij mij en fluisterde mij toe: “Broeder Heber, de Geest van de Heer heeft mij ingefluisterd: ‘Laat mijn dienstknecht Heber naar Engeland gaan en mijn evangelie verkondigen en de deur naar het heil voor die natie opendoen.’”² Ouderling Kimball voelde zich overweldigd door de gedachte aan zo’n onderneming: ‘Ik voelde me een van de zwakste dienstknechten van God. Ik vroeg Joseph wat ik moest zeggen als ik daar aankwam; hij zei dat ik het de Heer moest vragen en dat Hij mij zou leiden en dat dezelfde geest door mij zou spreken die hem [leidde].’³

De profeet verstrekke ook zendingsooproepen aan Orson Hyde, Willard Richards en Joseph Fielding in Kirtland, en aan Isaac Russell, John Snyder en John Goodson in Toronto (Canada). Die broeders zouden zich bij ouderling Kimball voegen op zijn zending naar Engeland. Ze kwamen bij elkaar in New

Heber C. Kimball en Joseph Fielding worden in Engeland begroet door mensen die al eerder tot de kerk waren toetreden als gevolg van hun zendingswerk. 'Ere zij God, Joseph', schreef ouderling Kimball de profeet, 'de Heer is met ons onder de naties!'

York City en vertrokken op 1 juli 1837 met het schip de *Garrick* naar Groot-Brittannië. Deze eerste zending buiten Noord-Amerika leverde de kerk alleen al in het eerste jaar dat de zendelingen in Engeland doorbrachten zo'n tweeduizend bekeerlingen op. Ouderling Kimball schreef verheugd aan de profeet: 'Ere zij God, Joseph — de Heer is met ons onder de naties!'⁴

Een tweede apostolische zending naar Groot-Brittannië met de meeste leden van de Twaalf, onder leiding van Brigham Young, vond plaats op aanwijzing van de profeet, vanuit Nauvoo. De Twaalf vertrokken in de herfst van 1839 en arriveerden in 1840 in Engeland. Daar begonnen zij een werk waarmee zij tegen 1841 meer dan zesduizend bekeerlingen tot de kerk zouden brengen, waarmee zij de belofte van de Heer vervulden dat Hij 'iets nieuws' voor het heil van zijn kerk zou doen.

Vanuit Nauvoo bleef Joseph Smith zendelingen de hele wereld in sturen. Ouderling Orson Hyde ging in 1841 in Engeland aan wal en vervolgde later zijn opdracht om naar Jeruzalem te gaan. Hij droeg een aanbevelingsbrief van Joseph Smith bij zich waarin hij werd aangemerkt als 'de drager van deze documenten, een getrouw en waardig gezant van Jezus Christus, om onze vertegenwoordiger in vreemde landen te zijn en te (...) spreken met de priesters, heersers en oudsten der Joden.'⁵ Op 24 oktober 1841 knielde ouderling Hyde neer op de Olijfberg buiten Jeruzalem en vroeg zijn hemelse Vader om het land 'toe te wijden aan de vergadering van Juda's verstrooide restanten, overeenkomstig de voorspellingen van de heilige profeten.'⁶ Ouderling Hyde ging vervolgens naar Duitsland, waar hij de eerste was om het fundament te leggen voor de groei van de kerk daar.

Op 11 mei 1843 riep de profeet de ouderlingen Addison Pratt, Noah Rogers, Benjamin F. Grouard en Knowlton F. Hanks om een zending te vervullen in het zuidelijk deel van Oceanië. Dit was de allereerste zending van de kerk in dat uitgestrekte gebied. Ouderling Hanks overleed op zee, maar ouderling Pratt reisde naar de Australeilanden, waar hij op het eiland Tubuai het evangelie predikte. De ouderlingen Rogers en Grouard bleven op Tahiti, waar honderden mensen als gevolg van hun inspanningen werden gedoopt.

Onder leiding van Joseph Smith waren de heiligen bezig om dit gebod van de Heer uit te voeren: '[...] gaat heen in de gehele wereld; en naar die plaatsen waar gij niet heen kunt gaan, zult gij uitzenden, zodat het getuigenis van u zal uitgaan in de gehele wereld, tot ieder schepsel' (LV 84:62).

Leringen van Joseph Smith

Zendingswerk is een heilig werk; geloof, deugdzaamheid, ijver en liefde stellen ons in staat om het te doen.

'Uiteindelijk komt het erop neer dat het onze grootste en belangrijkste taak is om het evangelie te prediken.'⁷

In december 1840 schreef Joseph Smith het volgende aan de leden van het Quorum der Twaalf en andere priesterschapsleiders die in Groot-Brittannië op zending waren: 'Ik verzeker u, geliefde broeders, dat ik niet zonder belangstelling gadesla wat er over de hele aarde plaatsvindt. En onder de algemene bewegingen die er momenteel plaatsvinden, is er geen enkele belangrijker dan het heerlijke werk waarmee u momenteel bezig bent. Daarom ben ik enigszins bezorgd om u, hopend dat u zich door uw deugdzaamheid, geloof, ijver en naastenliefde moogt aanbevelen bij elkaar, de Kerk van Christus en uw Vader in de hemel. Want door zijn genade hebt u deze heilige roeping ontvangen en bent u in staat om de grote en verantwoordelijke taken uit te voeren die op uw schouders rusten. En ik kan u verzekeren dat ik er door de informatie die ik heb ontvangen van overtuigd ben dat u uw plicht niet hebt verzuimd, maar dat u zich zo ijverig en getrouw hebt ingezet dat dit beslist een glimlach teweeg moet hebben gebracht bij God, wiens dienstknechten u bent, en tevens de goodwill van de heiligen over de hele wereld.

'De verbreiding van het evangelie in Engeland is beslist bevredigend; de gedachte hieraan kan alleen maar buitengewone gevoelens doen opwellen in de boezem van hen die in het heetst van de strijd gestaan hebben, omringd door de ongunstigste omstandigheden, en aan alle kanten bedreigd met vernietiging — zoals het statige schip dat de storm zonder averij doorstaan heeft, haar zeilen voor de wind ontvouwt en waardig de golven doorklieft, zich meer dan ooit bewust van haar bestendigheid en

de ervaring en capaciteiten van haar kapitein, stuurman en bemanning. (...)

‘Liefde is een van de voornaamste eigenschappen van de Godheid en moet tentoongespreid worden door hen die ernaar streven de zoons van God te worden. Een man die vervuld is van Gods liefde, is niet tevreden als hij alleen zijn eigen gezin tot zegen is, maar in zijn verlangen om het hele mensdom tot zegen te zijn, draagt hij dat uit aan de hele wereld. Dit hebt u ook zo gevoeld en het heeft u ertoe gebracht uzelf de genoegens van uw thuis te ontzeggen opdat u anderen tot zegen mocht zijn, anderen die kandidaten zijn voor de onsterfelijkheid, maar die de waarheid vreemd is; en ik bid dat hierdoor de meest uitverkoren zegeningen van de hemel de uwe mogen zijn.’⁸

**We onderrichten ootmoedig in het evangelie en
onthouden ons van twisten met anderen over hun geloof.**

‘O, gij ouderlingen Israëls, luister naar mijn stem; en als u de wereld in wordt gezonden om te prediken, vertel dan waartoe u gezonden bent; predik en roep met luide stem: “Bekeert u, want het koninkrijk des hemels is nabij; bekeert u en geloof in het evangelie.” Verkondig de eerste beginselen en laat verborgenheden met rust, anders lijdt u een nederlaag. (...) Verkondig wat de Heer u heeft gezegd om te prediken: bekering en de doop ter vergeving van zonden.’⁹

‘Ik legde uit hoe zinloos het is om over grote oordelen tot de wereld te prediken in plaats van hen het eenvoudige evangelie te verkondigen.’¹⁰

‘De ouderlingen [dienen] uit te gaan (...) en in alle zachtmoedigheid en ernst Jezus Christus, de gekruisigde te prediken; niet om met anderen te twisten over hun geloof, organisatie of godsdienst, maar om op de juiste koers te blijven. Dit heb ik als gebod gezegd; en allen die zich er niet aan houden, zullen vervolging op zich laden, terwijl zij die zich er wél aan houden altijd vervuld zullen zijn met de Heilige Geest; dat heb ik als profetie uitgesproken.’¹¹

‘Als er deuren opengaan voor de ouderlingen om de eerste beginselen van het evangelie te verkondigen, laat hen dan niet

*'Predik Christus de gekruisigde, liefde voor God en voor de mens. (...)
Wees zachtmoedig en nederig van hart en de Here God uwer
vaderen zal voor altijd met u zijn.'*

zwijgen. Vaar niet uit tegen de sekten en bestrijd hun geloofspunten niet. Maar verkondig Christus de gekruisigde, liefde voor God en liefde voor de mens; (...) op die manier kunnen wij zo mogelijk het vooroordeel van de mensen verminderen. Wees zachtmoedig en nederig van hart en de Here God uwer vaderen zal voor altijd met u zijn.'¹²

'Sla acht op deze *sleutel* en wees om Christus' wil en om uw eigen wil wijs. U bent niet uitgezonden om onderwezen te worden, maar om te onderwijzen. Laat ieder woord met vriendelijkheid verzacht worden. Wees waakzaam, wees verstandig. Dit is een dag van waarschuwing en niet een dag van veel woorden. Treed in eerlijkheid voor God en de mens op. (...) Wees eerlijk, openhartig en oprecht in al uw [omgang] met de mensheid [zie LV 43:15; 63:58].'¹³

Voordat George A. Smith in 1835 op zending ging, legde bij een bezoek af aan de profeet Joseph Smith, die zijn neef was. George A. Smith schreef daar later over: 'Ik ging bij neef Joseph langs. Hij gaf me een boek-van-mormon, schudde mij de hand

en zei: “Houd korte toespraken, spreek korte gebeden uit en houd uw toespraken met een gebed in het hart.”¹⁴

Onder leiding van de Geest in het evangelie onderwijzen.

‘Ieder dient het evangelie te prediken door de kracht en invloed van de Heilige Geest; en niemand kan zonder de Heilige Geest het evangelie verkondigen.’¹⁵

‘Zoals Paulus heeft gezegd, moest hij alles voor allen worden opdat hij in elk geval enigen kon redden [zie 1 Korintiërs 9:22], en dat moeten de ouderlingen in de laatste dagen ook doen; en daar zij uitgestuurd worden om het evangelie te verkondigen en de wereld te waarschuwen voor de oordelen die komen, zijn wij er zeker van dat als zij volgens de aanwijzingen van de Geest onderwijzen, en in overeenstemming met de openbaringen van Jezus Christus, zij de waarheid zullen verkondigen en zonder enig bezwaar succes zullen hebben. Wij hebben dus geen nieuw gebod om te geven, maar sporen de ouderlingen en leden aan om te leven naar ieder woord dat uit de mond Gods uitgaat [zie Matteüs 4:4] opdat zij de heerlijkheid niet zullen missen die voor de getrouwen is bestemd.’¹⁶

De profet sprak in oktober 1839 tijdens een conferentie: ‘President [Joseph Smith] gaf instructies aan de ouderlingen over de prediking van het evangelie en beklemtoonde hoe noodzakelijk het was dat zij de Geest bij zich hadden, zodat zij mochten prediken met de Heilige Geest die uit de hemel was gezonden; en dat zij ervoor moesten waken te spreken over onderwerpen die niet duidelijk uit Gods woord blijken, wat tot speculeren en twisten leidt.’¹⁷

Op 14 mei 1840 schreef Joseph Smith vanuit Nauwoo het volgende aan de ouderlingen Orson Hyde en John E. Page, die op weg waren om een zending te vervullen in het Heilige Land: ‘Raak niet ontmoedigd wegens de grootsheid van het werk; wees alleen ootmoedig en getrouw, en dan kunt u zeggen: “Wie zijt gij, grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbabel wordt gij een vlakte” [zie Zacharia 4:7]. Hij die Israël heeft verstrooid, heeft beloofd om hen weer te vergaderen; dus voor zover gij behulpzaam moet zijn bij dit grote werk, zal Hij u begiftigen met kracht,

Ieder lid van de kerk heeft de plicht om anderen over het evangelie te vertellen. 'Ieder moet het evangelie verkondigen door de kracht en invloed van de Heilige Geest', heeft de profeet Joseph Smith gezegd.

wijsheid, macht en intelligentie en al het andere wat u nodig hebt; als uw begrip zich steeds verder uitbreidt tot u de aarde en de hemelen kunt omschrijven, strek uw hand dan uit tot in de eeuwigheid en overweeg de machtige daden van Jehova in al hun verscheidenheid en heerlijkheid.¹⁸

Wij zoeken naar gelegenheden om in het evangelie te onderwijzen en te getuigen dat het waar is.

In de herfst van 1832 reisde Joseph Smith met bisschop Newel K. Whitney van Kirtland (Ohio) naar het oosten van de Verenigde Staten. Op 13 oktober schreef de profeet vanuit New York City aan Emma Smith: 'Als ik aan deze grote stad denk als aan Nineve, omdat men er zijn rechterhand niet van zijn linker onderscheidt, ja, met meer dan tweehonderdduizend zielen, wordt mijn ziel vervuld met mededogen voor hen en ben ik vastbesloten om mijn stem in deze stad te verheffen en de uitkomst over te laten aan God, die alles in de hand heeft en niet toestaat dat zelfs een haar van ons hoofd ongemerkt op de grond valt. (...)

‘Ik heb enkele gesprekken gehad met sommige mensen, wat bevredigend was, en met een uiterst knappe jongeman uit Jersey, die een uiterst ernstig voorkomen had. Hij kwam naast mij zitten en begon met mij over de cholera te spreken, waarop ik vernam dat hij het had gekregen en op het randje van de dood was geweest. Hij zei dat de Heer hem om een of ander wijs doel had gespaard. Ik maakte hier gebruik van en hield een lange leerrede voor hem. Hij leek mijn leringen erg aangenaam te vinden en raakte erg aan mij gehecht. We spraken tot laat op de avond en besloten toen om het vervolg van ons gesprek uit te stellen tot de volgende dag. Maar hij had enige zaken te regelen en was verhinderd tot de boot op het punt stond af te varen, waarop hij moest vertrekken. Hij kwam bij mij om afscheid te nemen en wij gingen met tegenzin uit elkaar.’¹⁹

Elizabeth Ann, vrouw van Newel K. Whitney, herinnerde zich wat er gebeurde op de reis die haar man in 1832 met Joseph Smith naar het oosten van de Verenigde Staten ondernam: ‘Mijn man reisde met de profeet Joseph en kwam door veel steden in het oosten, waar zij hun getuigenis gaven en geldelijke bijdragen inzamelden voor de bouw van een tempel in Kirtland, en tevens om grond te kopen in Missouri. (...) Hij zei tegen mijn man: “Als zij ons verwerpen, hebben zij toch ons getuigenis, want wij zullen het opschrijven en het op hun stoep en hun raamkozijn achterlaten.”’²⁰

In 1834 predikte Joseph Smith in een schoolgebouw in Pontiac (Michigan). Edward Stevenson was erbij en herinnerde zich: ‘Op het terrein van die school introduceerden twee mormoonse ouderlingen in het jaar 1833 het herstelde evangelie. En in 1834 predikte de profeet Joseph Smith er met zo veel kracht als ik in deze negentiende eeuw nog nooit heb meegemaakt. (...) Ik kan me veel woorden van de jonge profeet goed herinneren omdat ze eenvoudig waren, maar gepaard gingen met een kracht die onweerstaanbaar was voor alle aanwezigen. (...)’

‘Met opgeheven hand zei hij: “Ik ben getuige dat er een god bestaat, want ik heb Hem overdag gezien toen ik bad op een afgelegen plek in een bos in het voorjaar van 1820.” Hij getuigde verder dat God, de eeuwige Vader, wijzend op een afzonderlijke

Persoon die naar zijn beeltenis was, zei: “Dit is mijn geliefde Zoon, hoor Hem.” O, hoe die woorden mijn hele wezen doordrongen en mij met onuitsprekelijke vreugde vulden, omdat ik iemand aanschouwde die stoutmoedig kon getuigen dat hij zich in de tegenwoordigheid van Jezus Christus had bevonden! (...)

‘(...) Er werden verscheidene bijeenkomsten gehouden waarbij, en dit is ook interessant, de drie getuigen van het Boek van Mormon de profeet vergezelden. Tijdens zijn bezoek aan deze gemeente getuigde de profeet dat hij de opdracht kreeg om een kerk te stichten naar het voorbeeld van de kerk die Jezus gesticht had, met twaalf apostelen, zeventigers, ouderlingen, gaven en zegeningen, en gevolgd door tekens, zoals te lezen is in hoofdstuk zestien van Marcus. (...) “Als dienstknecht van God”, zei Joseph, “beloof ik u dat als u zich bekeert en zich laat dopen voor de vergeving van zonden, u de Heilige Geest zult ontvangen.”’²¹

Toen hij in november 1838 van Far West (Missouri) werd overgebracht om te worden gevangen gezet in Richmond (Missouri), onderwees de profeet weer in het evangelie: ‘Wij werden bezocht door enkele dames en heren. Een van de vrouwen kwam heel openhartig informeren bij de bewakers welk van de gevangenen de Heer was die de “mormonen” aanbaden. Een van de wachten wees met een veelzeggende glimlach naar mij en zei: “Hij is het”. Daarop wendde de vrouw zich tot mij en informeerde of ik beweerde de Heer en Heiland te zijn. Ik antwoordde dat ik niemand meer beweerde te zijn dan een mens, een predikant van heil, die door Jezus Christus was gezonden om het evangelie te prediken.

‘Dit antwoord verbaasde de vrouw zo dat ze naar onze leer begon te informeren en ik hield een leerrede voor haar en haar metgezellen, en voor de verbaasde soldaten die bijna ademloos toelisterden toen ik de leer van geloof in Jezus Christus, bekeering en doop voor de vergeving van zonden uiteenzette, alsmede de belofte van de Heilige Geest, zoals opgetekend in hoofdstuk twee van de Handelingen der apostelen [zie Handelingen 2:38–39].

‘De vrouw was tevredengesteld en loofde God in het gehoor van de soldaten, en vertrok, biddend dat God ons zou beschermen en verlossen.’²²

Dan Jones herinnerde zich dat op de avond voorafgaand aan de martelaarsdood van de profeet het volgende voorviel in de gevangenis te Carthage: ‘Joseph gaf de bewakers een krachtig getuigenis van de goddelijke authenticiteit van het Boek van Mormon, de herstelling van het evangelie, de bediening van engelen, en dat het koninkrijk van God weer op aarde was opgericht, om welke reden hij in die gevangenis was gezet, en niet omdat hij enige wet van God of de mens had overtreden.’²³

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem de pagina’s 353–355 door en kijk welke zendingsactiviteiten er onder leiding van de profeet Joseph Smith ondernomen werden. Bent u op de een of andere manier geraakt door het werk van die zendingen uit de begintijd van de kerk? Zo ja, hoe?
- Lees de eerste alinea bovenaan pagina 357 en bedenk waarom liefde ons zo beïnvloedt als de profeet beschrijft. Welke eigenschappen hebben we nog meer nodig om doeltreffend zendingswerk te kunnen doen? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 357–358.)
- Lees wat de profeet Joseph heeft gezegd over waarin zendingen moeten onderwijzen en hoe ze dat behoren te doen (pp. 357–359). Waarom behoren we de ‘eerste beginselen’ van het evangelie te verkondigen? Wat kunnen de gevolgen zijn van twistgesprekken met andere mensen over godsdienstige onderwerpen? Wat zou het inhouden om ‘ieder woord door genade te verzachten’ bij de verkondiging van het evangelie?
- Lees de eerste volledige alinea op pagina 359. Op welke manieren heeft de Heilige Geest u geleid in de verkondiging

van het evangelie? Waarom kunnen we het evangelie niet verkondigen zonder de Heilige Geest?

- Neem de belevenissen van Joseph Smith op de pagina's 360–364 door. Wat kunnen we uit deze belevenissen leren over de verkondiging van het evangelie?
- Hoe kunnen we actief naar kansen zoeken om anderen over het evangelie te vertellen? Hoe kunnen wij onszelf voorbereiden op dergelijke kansen? Hoe kunnen we onze gezinsleden betrekken bij zendingswerk?

Relevante teksten: Matteüs 28:19–20; 2 Nephi 2:8; Alma 26:26–37; LV 4:1–7; 31:3–5

Noten

1. *History of the Church*, deel 2, p. 489; uit 'History of the Church' (manuscript), boek B-1, p. 761, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. Heber C. Kimball, 'Synopsis of the History of Heber Chase Kimball', *Deseret News*, 14 april 1858, p. 33.
3. Heber C. Kimball, *Deseret News*, 21 mei 1862, p. 370.
4. Orson F. Whitney, Conference Report, oktober 1920, p. 33.
5. Aanbevelingsbrief ondertekend door Joseph Smith en anderen voor Orson Hyde, 6 april 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, april 1840, p. 86.
6. Orson Hyde, *A Voice from Jerusalem, or a Sketch of the Travels and Ministry of Elder Orson Hyde* (1842), p. 29.
7. *History of the Church*, deel 2, p. 478; uit een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1837 in Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, april 1837, p. 487.
8. *History of the Church*, deel 4, pp. 226–227; uit een brief van Joseph Smith aan de Twaalf, 15 december 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 januari 1841, p. 258; deze brief is foutief gedateerd op 19 oktober 1840 in *History of the Church*.
9. *History of the Church*, deel 5, p. 344; uit een leerrede van Joseph Smith op 8 april 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
10. *History of the Church*, deel 4, p. 11; uit instructies gegeven door Joseph Smith op 29 september 1839 in Commerce (Illinois); uit een verslag van James Mulholland.
11. *History of the Church*, deel 2, p. 431; uit instructies van Joseph Smith, gegeven op 30 maart 1836 in Kirtland (Ohio).
12. Brief van Joseph Smith en anderen aan Hezekiah Peck, 31 augustus 1835, Kirtland (Ohio); uit 'The Book of John Whitmer', p. 80, archieven van de Community of Christ, Independence (Missouri); exemplaar van 'The Book of John Whitmer' in de kerkarchieven.
13. *History of the Church*, deel 3, p. 384; uit een leerrede van Joseph Smith op 2 juli 1839 in Montrose (Iowa); uit een verslag van Wilford Woodruff en Willard Richards.
14. George A. Smith, 'History of George Albert Smith by Himself', p. 36, George Albert Smith, papieren, 1834–1875, kerkarchieven.
15. *History of the Church*, deel 2, p. 477; uit een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1837 in Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, april 1837, p. 487.

16. *History of the Church*, deel 5, p. 404; uit een brief van Joseph Smith aan de redacteur van *Times and Seasons*, 22 mei 1843, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 mei 1843, p. 199; dit nummer van *Times and Seasons* werd verlaat uitgegeven.
17. *History of the Church*, deel 4, p. 13; uit een leerrede van Joseph Smith, 6 oktober 1839 in Commerce (Illinois); gepubliceerd in *Times and Seasons*, december 1839, p. 31.
18. *History of the Church*, deel 4, pp. 128–129; uit een brief van Joseph Smith aan Orson Hyde en John E. Page, 14 mei 1840, Nauvoo (Illinois). Ouderling Hyde voltooide zijn zending naar het Heilige Land, maar ouderling Page bleef in de Verenigde Staten.
19. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 13 oktober 1832, New York City (New York); archieven van Community of Christ, Independence (Missouri).
20. Elizabeth Ann Whitney, 'A Leaf from an Autobiography', *Woman's Exponent*, 1 oktober 1878, p. 71.
21. Edward Stevenson, 'The Home of My Boyhood', *Juvenile Instructor*, 15 juli 1894, pp. 443–445; alinea-indeling gewijzigd.
22. *History of the Church*, deel 3, pp. 200–201; verslag van een leerrede van Joseph Smith, 4 november 1838, gehouden in de nabijheid van de Missouri, tijdens gevangentransport van Far West naar Independence (Missouri); opgetekend door Parley P. Pratt.
23. *History of the Church*, deel 6, p. 600; uit instructies die Joseph Smith op 26 juni 1844 heeft gegeven in de gevangenis te Carthage (Illinois); opgetekend door Dan Jones.

In Far West (Missouri) kwam een groep gewapende militieleden Joseph Smith arresteren, maar bij 'keek ze met een vriendelijke glimlach aan, liep naar ben toe en gaf ze één voor één een band.'

Samenleven in vrede en harmonie

‘Wij willen in vrede met alle andere mensen samenleven.’

Uit het leven van Joseph Smith

Een van de verlangens van de eerste heiligen der laatste dagen was simpelweg om hun godsdienst in vrede te mogen beleven. Maar waar ze ook naartoe verhuisden, die vrede kregen ze niet. In 1833, slechts twee jaar na de wijding van een vergaderplaats in Missouri, dwongen benden de heiligen om Jackson County (Missouri) te verlaten (zie p. 303). De heiligen vonden een tijdelijk toevluchtsoord in Clay County (Missouri) en begonnen in 1836 naar het noorden van Missouri te trekken. De meesten van hen vestigden zich in Caldwell County, een nieuwe county die door de staat was gesticht om de van huis en haard verdreven heiligen der laatste dagen plaats te bieden. Far West, dat dienst deed als hoofdstad van de county, werd al gauw een bloeiende nederzetting met heiligen der laatste dagen.

De profeet Joseph Smith was aanvankelijk in Kirtland (Ohio) blijven wonen, maar in januari 1838 was hij gedwongen te vertrekken omdat hij vreesde voor zijn leven. Samen met zijn gezin legde hij de ruim 1500 kilometer naar Far West af, waar hij zich voegde bij de heiligen die daar woonden. Later in 1838 verkochten of verlieten de meeste leden in Kirtland hun huis en volgden de profeet naar Missouri. Om ruimte te vinden voor de kerkleden die de regio instroomden, wees de profeet gebieden buiten Far West aan waar de heiligen zich konden vestigen. In juli 1838 werden hoekstenen voor een tempel in Far West gewijd, wat de heiligen de hoop gaf dat ze er een permanente nederzetting konden stichten waar ze in vrede en welvaart konden leven. Helaas ontstonden er soortgelijke spanningen als in

Jackson County waardoor er twee kampen ontstonden, de heiligen en de andere plaatselijke bevolking, en in de herfst van 1838 vielen benden en milities de heiligen der laatste dagen weer aan.

Op een dag bezocht de profeet het huis van zijn ouders in Far West toen een groep gewapende militieleden verscheen die aankondigden dat ze kwamen om hem voor een veronderstelde misdaad te doden. Lucy Mack Smith, de moeder van de profeet, beschrijft zijn gave om vrede te stichten:

‘[Joseph] keek ze met een uiterst vriendelijke glimlach aan, liep naar ze toe, gaf ze één voor één een hand, op een manier die hen ervan overtuigde dat hij geen misdadiger noch een lafhartige huichelaar was. Zij stonden stil en staarden hem aan alsof ze een spook zagen.

‘Joseph ging zitten en begon een gesprek met hen. Hij legde de inzichten en gevoelens van de “mormonen” uit, wat ze tot dan toe hadden gedaan en hoe ze vanaf het begin door hun vijanden waren behandeld. Hij vertelde dat ze vanaf het moment dat ze Missouri waren binnengekomen, belasterd en vervolgd waren, maar dat ze een volk waren dat volgens hem nog nooit de wet had overtreden. Maar als dat toch het geval was, dan waren ze bereid om zich wettig te laten berechten. (...)

‘Toen stond hij op en zei: “Moeder, ik denk dat ik naar huis ga. Emma verwacht mij.” Op dat moment sprongen twee van de mannen op en zeiden: “U gaat niet alleen, dat is veel te gevaarlijk. Wij gaan wel met u mee om u te beschermen.” Joseph bedankte hen en ze gingen met hem mee.

‘Toen ze weg waren, bleven de andere militieleden bij de deur staan, en ik hoorde hen het volgende zeggen:

‘Eerste militielid: “Kreeg je geen vreemd gevoel toen Smith je een hand gaf? Zoiets heb ik nog nooit gevoeld.”

‘Tweede lid: “Het leek wel of ik me niet kon bewegen. Ik zou die man geen haar kunnen krenken. Voor niets in de wereld.”

‘Derde lid: “Dit is de laatste keer dat men van mij kan zeggen dat ik Joe Smith of de mormonen kom doden.” (...)

‘De mannen die mijn zoon naar huis brachten, beloofden hun militie op te heffen en naar huis te gaan. En ze beloofden terug te komen als hij ze nodig had om hem waar dan ook naartoe te vergezellen.’¹

Joseph Smith sprak op vriendelijke en openhartige wijze de waarheid en overwon daarmee vooroordelen en vijandigheid en sloot vrede met hen die eerst zijn vijanden waren.

Leringen van Joseph Smith

Als we ernaar streven een vredestichter te zijn, kunnen we in grotere harmonie en liefde met anderen samenleven.

‘Jezus heeft gezegd: “Zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden” [Matteüs 5:9]. Dus als de natie, een staat, een gemeenschap of een gezin ergens dankbaar voor zou moeten zijn, is het wel vrede.

‘Vrede zij u, lief kind des hemels! Vrede als een licht van diezelfde grote Ouder bevredigt, bezielt en maakt de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen gelukkig en is het wezen van geluk op aarde en gelukzaligheid in de hemel.

‘Hij die niet met al zijn vermogens van lichaam en geest, met al zijn invloed thuis en elders naar vrede streeft — en anderen daar ook toe aanzet — en deze voor zijn eigen nut en gemak in stand wil houden, en voor de eer van zijn staat, natie en land, heeft geen recht op de genade van de mens; noch dient hij recht te hebben op de vriendschap van een vrouw of de bescherming van een regering.

‘Hij is de kankerworm die aan zijn eigen ingewanden knaagt; en het roofdier dat zich met zijn eigen lichaam voedt; en wat betreft zijn vooruitzichten en welvaart in het leven is hij degene die zijn eigen plezier [vernietigt].

‘Een gemeenschap van dergelijke wezens lijkt erg op een hel op aarde en dient met rust gelaten te worden omdat het de glimlach van de vrije of de lof van de heldhaftige niet waard is.

‘Maar de vredestichter, o, luister naar hem! Want de woorden uit zijn mond en zijn leringen vallen als regen en druppelen als

De Heiland heeft ons in de bergrede geleerd: 'Zalig [zijn] de vreedestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden.'

de dauw. Zij zijn als de zachte nevel die neerdaalt op de kruiden en als de motregen die valt op het gras.

'Levendigheid, deugdzaamheid, liefde, tevredenheid, liefdadigheid, welwillendheid, barmhartigheid, menselijkheid en vriendschap maken het leven gelukzalig; en mensen, die iets onder de engelen staan, die hun machten, voorrechten en kennis aanwenden volgens de orde en regels van openbaring van Jezus Christus, wonen in eensgezindheid samen; en de zoete geur die de adem van vreugde en tevredenheid over hun rechtschapen omgang heeft, is als het heerlijke parfum van de gewijde olie die op het hoofd van Aäron werd gegoten, of als de verleidelijke geur die opstijgt van een veld met Arabische specerijen. Ja, de stem van de vreedestichter is zelfs —

'Als de muziek van hemellichamen —
Hij verrukt onze ziel en stilt onze angsten;
Hij verandert de wereld in een paradijs
En mensen in parels van grotere waarde.'²

‘Geliefde broeders, houd uw broederlijke liefde in stand; wandel in zachtmoedigheid, wakend en biddend dat u niet wordt overwonnen. Jaag de vrede na, zoals onze geliefde broeder Paulus heeft gezegd, opdat u kinderen van onze hemelse Vader moogt zijn [zie Romeinen 14:19].’³

‘Menselijkheid voor allen, rede en verfijning die deugd afdwingen en goed voor kwaad vergelden (...) zijn bij uitstek bedoeld om meer wantoestanden in de samenleving te genezen dan een oproep om zich te wapenen, of zelfs onenigheid die niet getemperd wordt door vriendschap. (...) Ons motto luidt daarom: vrede zij met allen! Als wij vreugde vinden in de liefde Gods, laten wij dan trachten om een reden voor die vreugde te geven die niemand in de wereld kan loochenen of weerstaan.’⁴

‘Wij willen in vrede met alle andere mensen samenleven.’⁵

Wij kunnen vrede bevorderen door elkaar te respecteren en niet te kritiseren.

‘Wij [hopen dat] onze broeders voorzichtig omgaan met de gevoelens van anderen en dat zij in liefde wandelen en een ander meer respecteren dan zichzelf, zoals de Heer vereist.’⁶

‘Wij zouden de deugden van degene die goed wil doen moeten loven en niet achter zijn rug om zijn fouten bespreken.’⁷

‘In deze wereld is de mens van nature zelfzuchtig, eierzuchtig en bezig de ander naar de kroon te steken; sommigen zijn echter bereid niet alleen zichzelf maar tevens anderen op te bouwen.’⁸

‘Laat de Twaalven en alle heiligen bereid zijn om al hun zonden te belijden en niets achter te houden; laat [hen] ootmoedig en niet verheven zijn. Laat hen waken voor hoogmoed en er niet naar streven om elkaar naar de kroon te steken. Maar laat hen zich inzetten voor elkanders welzijn en voor elkander bidden en onze broeder eren of zijn naam op eerbare wijze gebruiken en geen achterklap vertellen en onze broeder verslinden.’⁹

‘Als u alle kwaadsprekerij, achterklap en onvriendelijke gedachten en gevoelens uit uw midden bant, u verootmoedigt en ieder beginsel van deugdzaamheid en liefde ontwikkelt, dan rusten de zegeningen van Jehova op u en zult u goede en heerlijke tijden

meemaken; vrede heerst dan binnen uw poorten en welvaart heerst binnen uw grenzen.’¹⁰

**Wij kunnen harmonie in onze gemeenschap brengen
door de vrijheid van alle mensen te respecteren
om naar eigen geweten te geloven.**

Geloofsartikelen 1:11: ‘Wij eisen het goed recht de almachtige God te aanbidden volgens de stem van ons eigen geweten, en kennen alle mensen hetzelfde goed recht toe: laat hen aanbidden hoe, waar of wat zij willen.’¹¹

‘Wij achten het een juist beginsel — en het is er een waarvan de kracht naar onze mening door ieder goed overwogen zou moeten worden — dat alle mensen als gelijken geschapen zijn en dat allen het voorrecht hebben om zelf na te denken over gewetenskwesaties. Daarom zijn wij niet geneigd, al hadden wij die macht, om wie dan ook die vrijheid en onafhankelijkheid van geest te ontzeggen die de hemel zo goedgunstig aan de mens heeft verleend als een van zijn meest uitgelezen gaven.’¹²

‘Ik heb de meest ruimdenkende en liefhebbende gevoelens ten opzichte van alle sekten, groeperingen en godsdiensten; en de rechten en vrijheid van geweten beschouw ik als uiterst heilig en kostbaar, en ik veracht niemand omdat hij met mij van mening verschilt.’¹³

‘De heiligen kunnen getuigen of ik bereid ben mijn leven neer te leggen voor mijn broeders. Als het is aangetoond dat ik bereid ben om te sterven voor een “mormoon”, dan ben ik stoutmoedig genoeg om voor de hemel te verklaren dat ik net zo bereid ben om te sterven ter verdediging van de rechten van een presbyteriaan, een baptist of een goed mens die tot een andere godsdienst behoort; want hetzelfde beginsel dat de rechten van de heiligen der laatste dagen zou vertrappen, zou de rechten van de rooms-katholieken vertrappen of van welke andere godsdienst dan ook die te onpopulair en te zwak is om zich te verdedigen.

‘Het is vrijheidsliefde die mijn ziel inspireert — burgerlijke en godsdienstige vrijheid voor de hele mensheid. Vrijheidsliefde is mij ingeprent door mijn grootvaders terwijl ik op hun knie zat (...)

‘Als ik de mensheid in gevaar acht, zal ik haar dan terneerdrukken? Nee. Ik zal haar opbeuren, en wel op haar eigen manier, als ik haar niet kan overtuigen dat mijn manier beter is; en ik zal niemand dwingen te geloven wat ik geloof, anders dan door de kracht van overreding, want de waarheid gaat zijn eigen weg.’¹⁴

‘Wij zouden ons altijd bewust moeten zijn van de vooroordelen die soms op de vreemdste momenten opduiken, en die zo passen bij de menselijke aard — vooroordelen tegen onze vrienden, buren en broeders in de wereld die met ons van mening en van geloof verschillen. Onze godsdienst is tussen ons en onze God. Hun godsdienst is tussen hen en hun God.’¹⁵

‘Als wij deugden in mensen zien, dan dienen wij die altijd te erkennen, wat hun begrip van geloofsbelijdenis en leer ook is. Want alle mensen zijn vrij, of zouden vrij moeten zijn. Ze bezitten immers onvervreembare rechten en maken aanspraak op de hoogste natuurwetten en de edele wet van zelfbehoud. Zij zouden de vrijheid moeten hebben om te denken en te handelen en te zeggen wat zij willen, waarbij zij wel voldoende respect moeten opbrengen voor de rechten en voorrechten van alle andere wezens en zij die rechten niet mogen schenden. Ik onderschrijf en praktiseer deze leer van harte.’¹⁶

‘Alle mensen hebben recht op keuzevrijheid, want dat heeft God zo ingesteld. Hij heeft de mensen verantwoordelijk voor hun keuzen gemaakt en hun het vermogen gegeven om tussen goed en kwaad te kiezen; om het goede na te streven door in dit leven te kiezen voor een pad dat tot heiliging leidt, dat hier gemoedsrust schenkt en vreugde in de Heilige Geest, en hierna een volheid van vreugde en geluk aan zijn rechterhand; of om een kwade koers te volgen, te volharden in zonde en rebellie tegen God, waarmee ze in deze wereld verdoemenis over hun ziel afroepen en zichzelf eeuwige schade toebrengen in de toekomstige wereld. Daar de God des hemels deze dingen facultatief heeft gemaakt voor ieder persoonlijk, willen wij hun dit niet ontzeggen. Wij willen alleen de rol van een trouwe wachter vervullen, overeenkomstig het woord van de Heer aan de profeet Ezechiël (Ezechiël 33:2–5) en het aan andere mensen overlaten om te doen zoals hen goeddunkt.’¹⁷

‘Het is een van de eerste beginselen van mijn leven, en een dat ik van kindsbeen af van mijn vader heb geleerd, om iedereen de vrijheid van zijn eigen geweten toe te staan. (...) Ik ben altijd bereid om te sterven ter bescherming van wettige rechten van de zwakken en verdrukten.’¹⁸

‘Bemoei u niet met de godsdienst van enig mens: alle regeringen zouden ieder mens moeten toestaan om zijn godsdienst te beleven zonder daarover lastig gevallen te worden. Geen mens is bevoegd om iemand het leven te benemen wegens een verschil in godsdienst. Alle wetten en regeringen zouden godsdiensten moeten tolereren en beschermen, of ze nu goed of fout zijn.’¹⁹

‘Wij zullen (...) vrede en vriendschap sluiten met iedereen, zullen ons met onze eigen zaken bemoeien, en ons er met vlag en wimpel doorheen slaan en gerespecteerd worden, want omdat wij anderen respecteren, respecteren wij onszelf.’²⁰

‘Hoewel ik mijn leer nooit aan een ander wil opdringen, verheug ik mij als vooroordeel plaatsmaakt voor waarheid en als de tradities van de mens verdrongen worden door de zuivere beginselen van het evangelie van Jezus Christus.’²¹

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees het verhaal van Joseph Smith die met de militieleden sprak (pp. 368–369). Hoe kwam het dat de profeet onder deze omstandigheden kalm kon blijven? Bedenk andere voorbeelden van mensen die kalm en rustig bleven onder moeilijke omstandigheden. Wat waren de gevolgen van wat die mensen deden?
- Neem de pagina’s 369–371 door en let op woorden en zinnen waarmee de profeet vrede en vredestichters aanduidde. Met welke eigenschappen kunnen wij thuis en in onze gemeenschap vredestichters zijn?

- Lees de vijfde alinea op pagina 371. Hoe voelt het om te letten op de tekortkomingen van andere mensen? Hoe voelt het om te letten op de deugden van andere mensen? Hoe zouden andere mensen zich voelen als u de tijd nam om iets te zeggen over hun deugden?
- Lees de zesde alinea op pagina 371. Hoe kunnen we elkaar opbouwen? Wat hebben andere mensen gedaan om u op te bouwen? Op welke manieren kan dat tot vrede leiden?
- Lees pp. 372–374 en zoek naar leringen van de profeet over hoe we mensen moeten behandelen die iets anders geloven dan wij. Hoe kunnen wij de rechten van andere mensen om te ‘aanbidden, hoe, waar, of wat zij ook willen’ respecteren?
- Lees de laatste alinea op pagina 374. Hoe kunnen we anderen over het herstelde evangelie vertellen en toch respect tonen voor hun geloofsovertuiging?

Relevante teksten: Efeziërs 4:31–32; Mosiah 4:9–16; 4 Nephi 1:15–16; LV 134:2–4, 7

Noten

1. Lucy Mack Smith, ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 15, pp. 8–10, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
2. *History of the Church*, deel 6, pp. 245–246; uit ‘A Friendly Hint to Missouri’, een artikel geschreven onder toezicht van Joseph Smith, 8 maart 1844, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 maart 1844, p. 473.
3. Brief van Joseph Smith en anderen aan de leden van de kerk in Thompson (Ohio), 6 februari 1833 Kirtland (Ohio); Letter Book 1, 1829–1835, p. 26, Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven.
4. *History of the Church*, deel 6, pp. 219–220; alinea-indeling gewijzigd; uit ‘Pacific Innuendo’, een artikel geschreven onder toezicht van Joseph Smith, 17 februari 1844, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 februari 1844, p. 443; dit nummer van *Times and Seasons* werd verlaat uitgegeven.
5. *History of the Church*, deel 2, p. 122; uit een brief van Joseph Smith en anderen aan John Lincoln en anderen; 21 juni 1834, Clay Country (Missouri), gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, juli 1834, p. 176.
6. *History of the Church*, deel 1, p. 368; uit een brief van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium aan William W. Phelps en de kerkleiders in Missouri, 25 juni 1833, Kirtland (Ohio).
7. *History of the Church*, deel 1, p. 444; uit het dagboek van Joseph Smith, 19 november 1833, Kirtland (Ohio).
8. *History of the Church*, deel 5, p. 388; uit een leerrede van Joseph Smith op 14 mei 1843 in Yelmore (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.

9. *History of the Church*, deel 3, pp. 383–384; uit een leerrede van Joseph Smith op 2 juli 1839 in Montrose (Iowa); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards.
10. *History of the Church*, deel 4, p. 226; uit een brief van Joseph en Hyrum Smith aan de heiligen in Kirtland (Ohio), 19 oktober 1840, Nauvoo (Illinois).
11. Geloofsartikelen 1:11.
12. *History of the Church*, deel 2, pp. 6–7; uit ‘The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad’, 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, februari 1834, p. 135.
13. Brief van Joseph Smith aan Isaac Galland, 22 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri), gepubliceerd in *Times and Seasons*, februari 1840, pp. 55–56.
14. *History of the Church*, deel 5, pp. 498–499; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
15. *History of the Church*, deel 3, pp. 303–304; uit een brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri).
16. *History of the Church*, deel 5, p. 156; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan James Arlington Bennet, 8 september 1842, Nauvoo (Illinois); James Bennets achternaam is in *History of the Church* onterecht gespeld als ‘Bennett’.
17. *History of the Church*, deel 4, p. 45, voetnoot; uit een brief van het Eerste Presidium en de hoge raad aan de heiligen die ten westen van Kirtland (Ohio) woonden, 8 december 1839, Commerce (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, december 1839, p. 29.
18. *History of the Church*, deel 6, pp. 56–57; uit een leerrede van Joseph Smith op 15 oktober 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
19. *History of the Church*, deel 6, p. 304; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
20. *History of the Church*, deel 6, p. 221; uit een brief van Joseph Smith aan de redacteur van de *Nauvoo Neighbor*, 10 februari 1844, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Nauvoo Neighbor*, 21 februari 1844; deze brief is foutief gedateerd op 19 februari 1844 in *History of the Church*.
21. *History of the Church*, deel 6, p. 213; uit een brief van Joseph Smith aan Joseph L. Heywood, 13 februari 1844, Nauvoo (Illinois).

Standvastig in Christus' werk

'Ik ben een liefhebber van Christus' werk.'

Uit het leven van Joseph Smith

In oktober 1838 bereikte het conflict tussen de heiligen die in het noorden van Missouri woonden en de plaatselijke bendes en milities een hoogtepunt. Op de 27ste van die maand vaardigde gouverneur Lilburn W. Boggs van Missouri een berucht bevel uit aan de staatsmilitie: 'De mormonen moeten als vijanden beschouwd worden en *moeten* zo nodig voor het algemeen welzijn *uitgeroeid* of uit de staat verdreven worden. Hun wandaden gaan alle beschrijving te boven.'¹ Drie dagen later sloeg een grote groep gewapende militieleden de tenten op vlakbij Far West (Missouri), waar de hoofdzetel van de kerk gevestigd was, en maakte zich op om de stad aan te vallen.

Omdat zij zich ernstig zorgen maakten over de veiligheid van de heiligen der laatste dagen, stemden Joseph Smith en andere kerkleiders er op 31 oktober mee in om met de militie-officieren te onderhandelen over vrede. Toen zij echter het kamp van de militie naderden, werden de profeet en zijn metgezellen plotseling gearresteerd. Vervolgens werden zij afgemarcheerd naar het kamp, waar zij gedwongen werden om de hele nacht in een ijskoude stortbui op de koude grond te liggen terwijl de bewakers naar hen schreeuwden en vloekten. Toen de officieren besloten om de gevangenen naar Independence (Missouri) te brengen, smeekten Joseph en zijn metgezellen om hun gezin te mogen spreken.

'Ik vond mijn vrouw en kinderen in tranen,' schreef de profeet daarover, 'want zij vreesden dat wij doodgeschoten waren door hen die gezworen hadden ons het leven te benemen, en dat zij mij nooit meer zouden zien. (...) Wie weet hoe ik me

In Richmond (Missouri) moest een groep gevangen genomen kerkleiders urenlang toeboren hoe hun bewakers pochten over aanvallen op de heiligen. Plotseling stond Joseph Smith op en zei: 'In de naam van Jezus Christus vermaan ik u en beveel u stil te zijn.'

toen voelde, toen ik zo van mijn vrouw werd weggerukt en haar en mijn kinderen achterliet, omringd door monsters van mensen, zonder te weten hoe er in hun behoeften voorzien zou worden; terwijl ik ver weg van hen zou worden gebracht opdat mijn vijanden mij konden vernietigen zodra zij dat gepast vonden. Mijn vrouw weende en mijn kinderen klampten zich aan mij vast tot zij met het zwaard door de bewakers van mij af werden gestoten.¹²

Na een korte detentie in Independence werden de profeet en enkele andere kerkleiders naar Richmond (Missouri) gebracht, waar zij, aan elkaar geketend en zwaar bewaakt, werden opgesloten in een oud houten huis. De profeet bleef nog ongeveer drie weken in de gevangenis te Richmond alvorens hij werd overgebracht naar de gevangenis in Liberty (Missouri). Hoewel de omstandigheden akelig waren, schreef de profeet kort na zijn aankomst in Richmond aan Emma: ‘Wij zijn gevangenen in ketenen en worden zwaar bewaakt, om Christus’ wil en om geen enkele andere reden. (...) Broeder [George W.] Robinson is naast mij vastgekend; hij heeft een oprecht hart en een vastbesloten geest. Daarnaast zit broeder [Lyman] Wight, daarnaast broeder [Sidney] Rigdon, daarnaast Hyrum [Smith], daarnaast Parley [P. Pratt] en daarnaast Amasa [Lyman], en zo zijn wij met ketens met elkaar verbonden, maar ook met de banden van eeuwige liefde. Wij zijn opgewekt en verheugen ons dat wij waardig geacht worden om vervolgd te worden om Christus’ wil.’¹³

Tijdens een van de koude, lange nachten lagen de mannen tot na middernacht slapeloos op de grond omdat de bewakers pochten over hun recente aanvallen op de heiligen, waarbij zij hun berovingen, verkrachtingen en moorden bespraken. Ouderling Parley P. Pratt vertelde later: ‘Ik had ernaar geluisterd totdat ik zo met afschuw vervuld, geschokt, ontzet en met gerechtvaardigde verontwaardiging vervuld was, dat ik me nauwelijks kon bedwingen om op te staan en de bewakers bestraffend toe te spreken. Maar ik zei niets tegen Joseph of iemand anders, hoewel ik naast hem lag en wist dat hij wakker was. Plotseling stond hij op en sprak met bulderende stem, als een

brullende leeuw, de volgende woorden, voor zover ik me kan herinneren:

“ZWIJG! (...) In de naam van Jezus Christus vermaan ik u en gebied u te zwijgen; ik kan geen minuut meer leven en zulke taal nog langer aanboren. Houd daarmee op, anders zult u of ik OP DIT MOMENT sterven!”

‘Toen zweeg hij. Hij stond kaarsrecht in grote majesteit. Geketend en ongewapend; kalm, onverstoorbaar en waardig als een engel keek hij de bevende bewakers aan die hun wapens hadden laten zakken of op de grond hadden laten vallen; met knikkende knieën kropen ze in een hoek of vielen ze aan zijn voeten, smeekten om vergeving en hielden hun mond totdat ze werden afgelost.’⁴

Leringen van Joseph Smith

Zelfs in tegenspoed doen de standvastigen opgewekt wat zij kunnen.

In september 1839, toen de heiligen waren begonnen aan het enorme karwei om de stad Nauvoo (Illinois) te bouwen, schreef de profeet het volgende aan een lid van de kerk in Kirtland (Ohio): ‘Wat de situatie van de kerk hier betreft gaat alles zo goed als we onder de omstandigheden redelijkerwijs kunnen verwachten. (...) Er zijn hier al heel wat gezinnen verzameld en we verwachten er meer, vooral daar wij bij navraag niet meer dan [het gebruikelijke percentage] ziekten hebben gehad, niet-tegenstaande de beproevingen die we hebben doorgemaakt en de ontberingen waaraan we zijn blootgesteld. Daar wij erop rekenen dat de genade en macht van God ten behoeve van ons worden aangewend, hopen wij te volharden in elk goed en nuttig werk, ja, tot het einde, zodat als wij gewogen worden, wij niet te licht worden bevonden.’⁵

In september 1842 schreef de profeet het volgende in een brief aan de kerk, die later in Leer en Verbonden 128:19, 22 is opgenomen: ‘Welnu, wat horen wij in het evangelie dat wij hebben ontvangen? Een stem van blijdschap! Een stem van barmhartigheid uit de hemel; en een stem van waarheid uit de aarde; blijde

tijdingen voor de doden; een stem van blijdschap voor de levenden en de doden; blijde tijdingen van grote vreugde. (...) Broeders, zullen wij niet voorwaarts gaan in zo'n groot werk? Gaat voorwaarts en niet achterwaarts! Houdt moed, broeders; en op, op naar de overwinning! Laat uw hart zich verheugen en buitengewoon verblijd zijn.'⁶

*De profeet heeft het volgende gezegd over de vooruitgang van de kerk in 1831: 'Het was duidelijk dat de Heer ons macht gaf al naar gelang het werk dat wij te doen hadden, en kracht al naar gelang de wedren die wij te lopen hadden, en genade en hulp al naar gelang onze behoeften.'*⁷

**De standvastigen houden van Christus' werk en streven
ernaar christelijke eigenschappen te ontwikkelen.**

'Ik houd van Christus' werk en van deugzaamheid, kuisheid en bestendig rechtschapen gedrag en een heilige levenswandel.'⁸

'Ik geloof in het leiden van een deugzaam, rechtschapen en heilig leven voor God en vind dat het mijn plicht is om alle mensen binnen mijn bereik over te halen om hetzelfde te doen, opdat zij mogen ophouden kwaad te doen en leren goed te doen, en hun zonden mogen vervangen door rechtschapenheid.'⁹

'Als we ons geloof versterken door elke goede eigenschap te verwerven die de kinderen van de heilige Jezus siert, kunnen wij in de ure des gebeds bidden; wij kunnen onze naaste liefhebben als onszelf en in tijden van beproeving getrouw blijven, omdat wij weten dat de beloning van dezulken groter is in het koninkrijk der hemelen. Wat een vertroosting! Wat een vreugde!' Ik zal het leven van de rechtschapene leiden, en laat mijn beloning als de zijne zijn!

'(...) Rechtschapenheid moet voor de heiligen in alles het doel zijn, en als de [Leer en Verbonden] is gepubliceerd, zullen zij leren dat er veel van ze wordt verwacht. Doe het goede en breng gerechtigheid tot stand met een oog alleen gericht op de heerlijkheid Gods, dan zult u uw beloning ontvangen wanneer de Heer ieder naar zijn werken vergoedt. (...) In de naam van Jezus Christus smeken wij u om zo te leven dat u de zegeningen

verdient die op beproeving volgen, om de ziel te voeden van hen die tot het einde toe in getrouwheid volharden.¹⁰

‘Laat van nu af aan waarheid en gerechtigheid in u heersen; en wees matig in alles; onthoud u van dronkenschap en vloeken en van alle godslasterlijke taal, en van alles wat onrechtvaardig of onheilig is; en van vijandschap, haat en afgunst, en van elk onheilig verlangen. Wees eerlijk tegen elkaar, want het lijkt erop dat sommigen hierin tekort zijn geschoten en dat sommigen liefdeloos en inhelig zijn geweest. (...) God heeft aan dergelijke mensen een hekel, en zij zullen hun deel aan verdriet meemaken bij het voortrollen van het grote wiel, want het rolt en niemand kan het tegenhouden. Zion zal alsnog opleven, ook al lijkt zij dood te zijn.’¹¹

‘Als iemand die er sterk naar verlangt dat alle mensen het heil ontvangen, wil ik u eraan herinneren dat u allen met goddelijke ijver dient te streven naar deugdzaamheid, heiligheid en het naleven van de geboden van de Heer. Wees goed, wijs, rechtvaardig, vooruitstrevend; en wees bovenal welwillend, altijd overvloedig in alle goede werken. Mogen de gezondheid, vrede en liefde van God de Vader en de genade van Jezus Christus, onze Heer, in u allen verblijven, dat bid ik oprecht als uw toegewijde broeder en vriend in het eeuwige evangelie.’¹²

‘Wees zachtmoedig en nederig, rechtschapen en oprecht; vergeld kwaad met goed. (...) Wees ootmoedig en geduldig in alle levensomstandigheden; dan zullen wij een heerlijker overwinning vieren.’¹³

‘Wij willen onze broeders stoutmoedig vermanen om nederig te zijn en veel te bidden, om te leven als kinderen van het licht en van de dag, opdat zij de genade mogen hebben om elke verleiding te weerstaan en alle kwaad te overwinnen in de vrome naam van onze Heer Jezus Christus.’¹⁴

**De standvastigen streven ernaar om zich
in dit leven te beteren.**

‘De gedachte dat iedereen zal ontvangen al naar gelang zijn eigen ijver en vasthoudendheid in de wijngaard zou ieder die

'Hij die niets verbeterd heeft, wordt uitgeworpen als een luie dienstknecht, terwijl de getrouwe eeuwige eer ontvangt.'

geroepen is als predikant van deze blijde boodschap zo moeten inspireren dat hij zijn talenten ontwikkelt opdat hij andere talenten kan krijgen, opdat er als de Meester gaat zitten om rekening te vragen van zijn dienstknechten, er gezegd mag worden: wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw Heer [Matteüs 25:21]. (...)

'(...) Geen enkele overweging zou ons ervan moeten weerhouden om goedkeuring in Gods ogen weg te dragen, overeenkomstig zijn goddelijke vereisten. Mensen vergeten maar al te vaak dat zij voor elke zegening die zij krijgen afhankelijk zijn van

de hemel en dat zij rekenschap moeten afleggen van wat zij doen met elke gelegenheid die zij krijgen. Weet u, broeders, dat toen de Meester in de gelijkenis van de Heiland over de rentmeesters zijn dienstknechten bij Zich riep, Hij hen enkele talenten gaf om te vermeerderen tijdens zijn verblijf in den vreemde, en dat Hij om rekenschap vroeg toen Hij terugkeerde [zie Matteüs 25:14–30]. En zo gaat het nu ook. Onze Meester is slechts kort weg en aan het einde van zijn periode van afwezigheid zal Hij van ieder rekenschap vragen. En van diegene die vijf talenten heeft gekregen, zullen er tien vereist worden. En hij die niets vermeerderd heeft, wordt als een luie dienstknecht uitgeworpen terwijl de getrouwe eeuwige eer ontvangt. Daarom smeken wij vurig de genade van onze Vader over u af, door middel van zijn Zoon, Jezus Christus, opdat u niet mag verflauwen bij verleiding, noch worden overwonnen bij vervolging.¹⁵

‘Na deze instructie bent u verantwoordelijk voor uw eigen zonden; het is een begerenswaardige eer om zo voor uw hemelse Vader te wandelen dat u zichzelf redt; wij allen zijn rekenschap verschuldigd tegenover God voor de wijze waarop wij het licht en de wijsheid verbeteren die onze Heer ons heeft gegeven om ons in staat te stellen onszelf te redden.’¹⁶

De standvastigen volharden getrouw tot het einde en ontvangen een kroon van celestiale heerlijkheid.

‘Wij vertrouwen op God en zijn vastbesloten om, met behulp van zijn genade, het werk voort te zetten en tot het einde toe getrouw te zijn, opdat wij mogen worden gekroond met kronen van celestiale heerlijkheid en de rust ingaan die is bereid voor de kinderen Gods.’¹⁷

‘Strijd de goede strijd van het geloof opdat u de kroon mag verdienen die is weggelegd voor hen die getrouw tot het einde van hun proeftijd volharden [2 Timoteüs 4:7–8]. Houd daarom vast aan wat u zo vrijelijk uit Gods hand hebt ontvangen, zodat u bij aanvang van de tijden van vernieuwing niet voor niets zult hebben gewerkt, maar moogt rusten van al uw werk en een volheid van vreugde in Gods koninkrijk zult hebben.’¹⁸

‘U kunt nooit té goed zijn. Geduld is hemels, gehoorzaamheid is edel, vergiffenis is genadig en verhoging is goddelijk. En hij die getrouw tot het einde toe volhardt, zal geenszins zijn beloning verliezen. Een goed mens zal alles verdragen om Christus te eren en zal zelfs de hele wereld en allen die daarin zijn, wegdoen om zijn ziel te redden.’¹⁹

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees op pagina’s 379–380 het verhaal van Joseph Smith die de bewakers vermaant. Wat zegt dit verhaal u over Joseph Smith?
- Joseph Smith heeft gezegd dat het evangelie ‘een stem van blijdschap’ is en verklaarde: ‘Laat uw hart zich verheugen en buitengewoon verblijd zijn’ (pagina 381). Op welke manieren kan onze kennis van het evangelie ertoe bijdragen dat wij ons verheugen en ‘buitengewoon verblijd’ zijn, zelfs in tijden van ontbering?
- Lees de eerste alinea op pagina 381. Wat betekent het volgens u om macht te ontvangen, ‘al naar gelang het werk dat wij te doen [hebben]’? Kunt u voorbeelden bedenken die dit illustreren?
- Lees de tweede alinea op p. 381. Welke eigenschappen verwacht u te zien in iemand die zegt dat hij ‘van Christus’ werk houdt’? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 381–382.)
- Bedenk bij het bestuderen van de raad van de profeet Joseph op de pagina’s 382–384 iets dat u moet verbeteren. Bepaal wat u gaat doen om de verantwoordelijkheid voor die verbetering op u te nemen.
- Bestudeer de laatste twee alinea’s van dit hoofdstuk (pp. 384–385). Wat zijn zoal de zegeningen voor hen die ‘de goede strijd van geloof’ strijden? Hoe proberen sommige mensen ons over te halen om niet ‘te goed’ te zijn? Hoe kunnen op dergelijke druk reageren?

Relevante teksten: Deuteronomium 31:6; 2 Timoteüs 1:7–8; 2 Nephi 31:19–20; Mosiah 5:15; LV 59:23

Noten

1. Lilburn W. Boggs, aanhaling in *History of the Church*, deel 3, p. 175; uit bevelen gegeven aan John B. Clark, 27 oktober 1838, Jefferson City (Missouri).
2. *History of the Church*, deel 3, p. 193; uit 'Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.', *Times and Seasons*, november 1839, p. 6.
3. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 12 november 1838, Richmond (Missouri); archieven van Community of Christ, Independence (Missouri).
4. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), pp. 210–211; cursivering verwijderd.
5. *History of the Church*, deel 4, pp. 8–9; woorden tussen vierkante haakjes in origineel; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan Isaac Galland, 11 september 1839, Commerce (Illinois).
6. Leer en Verbonden 128:19, 22; brief van Joseph Smith aan de heiligen, 6 september 1842, Nauvoo (Illinois).
7. *History of the Church*, deel 1, p. 176; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A-1, p. 118, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah, VS).
8. Brief van Joseph Smith aan William W. Phelps, 31 juli 1832, Hiram (Ohio); Joseph Smith, collectie, kerkarchieven.
9. Brief van Joseph Smith aan de redacteur van de *Chester County Register and Examiner*, 22 januari 1840, Brandywine (Pennsylvania); origineel in privébezit; de brief is in de krant gepubliceerd op 11 februari 1840.
10. *History of the Church*, deel 2, pp. 229–230, voetnoot; uit: 'To the Saints Scattered Abroad', *Messenger and Advocate*, juni 1835, pp. 137–138.
11. *History of the Church*, deel 3, p. 233; uit een brief van Joseph Smith aan kerkleden in Caldwell County (Missouri), 16 december 1838, gevangenis te Liberty (Missouri).
12. *History of the Church*, deel 5, p. 417; uit een aanbevelingsbrief van Joseph Smith voor Brigham Young, 1 juni 1843, Nauvoo (Illinois).
13. *History of the Church*, deel 6, p. 411; uit een leerrede van Joseph Smith op 26 mei 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
14. Brief van Joseph Smith en hoge-priesters aan de broeders in Geneseo (New York), 23 november 1833, Kirtland (Ohio), kerkelijke archieven.
15. *History of the Church*, deel 2, pp. 6, 22–23; uit 'The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad', 22 januari 1834, gepubliceerd in *Evening and Morning Star*, februari 1834, p. 135; april 1834, p. 152.
16. *History of the Church*, deel 4, p. 606; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
17. *History of the Church*, deel 1, p. 450; uit een brief van Joseph Smith aan Edward Partridge en anderen, 5 december 1833, Kirtland (Ohio).
18. Brief van Joseph Smith en John Whitmer aan de heiligen in Colesville (New York), 20 augustus 1830, Harmony (Pennsylvania). In: Newel Knight, *Autobiography and Journal*, ca. 1846–1847, pp. 129–130, kerkarchieven.
19. *History of the Church*, deel 6, p. 427; uit een brief van Joseph en Hyrum Smith aan Abijah Tewksbury, 4 juni 1844, Nauvoo (Illinois); Abijah Tewksbury's achternaam is in *History of the Church* onterecht gespeld als 'Tewkesbury'.

‘God zal met u zijn tot in alle eeuwigheid’: de profeet in de gevangenis te Liberty

‘In zijn almachtige naam zijn wij vastbesloten om als goede soldaten tot het einde toe beproeving te doorstaan.’

Uit het leven van Joseph Smith

Op 1 december 1838 werden de profeet Joseph Smith, zijn broer Hyrum en de andere kerkleiders van het houten huis in Richmond (Missouri) waar ze eerst gevangen hadden gezeten, overgebracht naar de gevangenis in Liberty. Daar zouden ze meer dan vier maanden blijven, in afwachting van een proces op basis van valse aanklachten die voort waren gevloeid uit de vervolging van de heiligen in Missouri. Intussen werden de kerkleden door hun vervolgers in Missouri van huis en haard verdreven, wat enorm lijden veroorzaakte. De beproevingen van de heiligen waren een bron van grote zorgen voor de profeet Joseph en zijn metgezellen tijdens hun lange gevangenschap.

De gevangenis in Liberty was verdeeld in een opkamer en een kerker van iets meer dan vier bij vier meter, waar de gevangenen zaten. De profeet beschreef hun situatie als volgt: ‘Wij worden dag en nacht streng bewaakt in een gevangenis met dubbele muren en deuren, gevangen in onze gewetensvrijheid. Het voedsel is schaars, altijd hetzelfde en van slechte kwaliteit; wij mogen niet voor onszelf koken; we moeten op de met stro bedekte vloer slapen, maar hebben niet voldoende dekens om ons warm te houden; en als we een vuur aanleggen, moeten we bijna voortdurend in de rook zitten. De rechters hebben ons van tijd tot tijd plechtig verzekerd dat zij wisten dat wij onschuldig waren

Tijdens zijn periode van bechtens in de gevangenis te Liberty, schreef de profeet Joseph Smith enkele brieven aan zijn gezin en aan de heiligen, waarin hij getuigde van Gods macht tot overwinning over het kwaad en om zijn beiligen 'voor altijd en eeuwig' bij te staan.

en dat wij vrijgelaten zouden moeten worden, maar uit angst voor het gepeupel durven zij de wet niet op ons toe te passen.¹

De ruimte was niet hoog genoeg om rechtop in te staan en Alexander McRae, een van de gevangenen, zei dat het voedsel 'erg slecht was en zo vuil dat we het pas konden eten als de honger ons ertoe dreef.'²

Mercy Fielding Thompson, een kerklid dat de broeders in de gevangenis bezocht, schreef daar later over: 'Ik kan de gevoelens niet beschrijven die ik had toen we door de cipier in de gevangenis werden gelaten en de deur achter ons op slot ging. Er maakte zich een gevoel van afschuw van ons meester toen we beseften dat we werden opgesloten in dat donkere, sombere hol dat uitsluitend geschikt was voor de allerergste misdadigers. Daar zagen we de profeet Joseph — de man door God gekozen om in de bedeling van de volheid der tijden de sleutels van zijn koninkrijk op aarde te dragen, met de macht om te binden en te ontbinden volgens de aanwijzingen van God — opgesloten in een afschuwelijke gevangenis om geen enkele andere reden dan dat hij beweerde inspiratie van God te hebben ontvangen om diens kerk onder de mensen te vestigen.'³

Emma, de vrouw van de profeet, kon hem tijdens zijn gevangenschap slechts drie keer bezoeken. Hun enige andere communicatie was per brief. Op 4 april 1839 schreef de profeet: 'Lieve vrouw, het is donderdagavond en ik ga zitten nu de zon ondergaat en wij door de tralies van deze eenzame gevangenis kijken. Ik schrijf je om je te vertellen hoe het met me gaat. Het is nu geloof ik ongeveer vijf maanden en zes dagen dat ik dag en nacht zo streng bewaakt word tussen muren, tralies en krakende ijzeren deuren van een eenzame, donkere, vieze gevangenis. Terwijl ik deze brief schrijf, heb ik emoties die alleen God kent. Onder deze omstandigheden de situatie te beschrijven aan mensen die nooit hebben meegemaakt wat wij meemaken, staat gelijk aan de pen of de tong of engelen tarten. (...) Wij steunen op de arm van Jehova en niemand anders voor onze verlossing.'⁴

De profeet schreef vanuit de gevangenis in Liberty ook brieven aan de heiligen, waarin hij zijn liefde voor hen uitsprak en

zijn geloof dat God altijd degenen steunt die op Hem vertrouwen. Het merendeel van het volgende materiaal komt uit een brief aan de leden van de kerk, gedateerd 20 maart 1839, waarin de profeet de heiligen raad geeft, smeekbeden richt aan God, en God antwoord geeft op zijn gebeden. Delen van deze brief zijn later opgenomen in de afdelingen 121, 122 en 123 van de Leer en Verbonden.

Leringen van Joseph Smith

Geen enkele beproeving kan ons scheiden van Gods liefde en onze broederschap.

‘Uw nederige dienstknecht, Joseph Smith jr., gevangen om de Heer Jezus Christus’ wil, en voor de heiligen, gevangen genomen en gehouden door de macht van het gepeupel onder het verdelgende bestuur van zijn excellentie de gouverneur, Lilburn W. Boggs, in het gezelschap van medegevangenen en geliefde broeders, Caleb Baldwin, Lyman Wight, Hyrum Smith en Alexander McRae, groet u allen.⁵ Moge de genade van God de Vader en van onze Heer en Heiland Jezus Christus op u komen en voor altijd in u verblijven. Moge uw kennis vermeerderd worden door de genade Gods. En mogen geloof en deugd, kennis en matigheid, geduld en goddelijkheid, en broederliefde en naastenliefde in u heersen opdat u niet in niets onvruchtbaar moogt zijn [zie 2 Petrus 1:5–8].

‘Want voor zover wij weten, zijn de meesten onder u goed op de hoogte van de wandaden en aanmatigende onrechtvaardigheden en wreedheden die ons worden aangedaan; want wij zijn op valse beschuldiging van alle mogelijke vormen van kwaad gearresteerd en in de gevangenis gegooid, tussen sterke muren en door bewakers omringd die dag en nacht zo onvermoeibaar de wacht houden als de duivel onophoudelijk het volk van God verleidt en valstrikken voor hen zet:

‘Daarom, geliefde broeders, zijn wij des te meer bereid om aanspraak te maken op uw vriendschap en liefde. Want onze omstandigheden zijn er om onze geest open te stellen voor een heilige gedachtenis aan alles, en wij denken dat dit ook voor u

geldt, en dat niets ons daarom kan afhouden van Gods liefde en onze onderlinge broederschap [zie Romeinen 8:39], en dat elke vorm van kwaad en wreedheid die op ons wordt toegepast, er alleen maar toe kan leiden dat onze harten in liefde met elkaar verbonden en verzegeld worden.

‘Wij hoeven u niet te zeggen dat wij zonder reden in hechtenis worden gehouden, noch hoeft u tegen ons te zeggen: wij zijn zonder aanleiding geslagen en verdreven van huis en haard. Wederzijds begrijpen wij dat als de inwoners van de staat Missouri de heiligen met rust hadden gelaten en net zo graag vrede hadden gewild als zij, er tot de dag van vandaag niets dan vrede en rust in de staat zou zijn geweest; dan zouden wij niet in deze hel verkeerd hebben (...), waar wij gedwongen zijn godslastering en vloeken aan te horen en getuige te zijn van dronkenschap, huichelarij en allerhande uitspattingen. En dan zou ook het geroep van wezen en weduwen niet tegen hen tot God op zijn gestegen. Noch zou onschuldig bloed de aarde van Missouri bevlekt hebben. (...) Het is een tragisch verhaal, een beklagenswaardig verhaal; ja, een verdrietig verhaal, te erg om te vertellen; te erg om aan te denken; te erg voor mensen. (...)

‘[Onze vervolgers] doen de heiligen deze dingen aan, terwijl die niets gedaan hebben. Zij zijn onschuldig en deugdzaam. Zij hadden de Here hun God lief en waren bereid alles te verzaken om Christus’ wil. Deze dingen zijn verschrikkelijk om te vertellen, maar ze zijn echt waar. Het is onvermijdelijk dat er kwellingen komen, maar wee hen door wie ze komen [zie Matteüs 18:7].’⁶

Tegenspoed duurt maar even; als wij het goed doorstaan, worden wij verhoogd in de tegenwoordigheid van God.

‘O God, waar zijt Gij? En waar is de tent, die Uw schuilplaats bedekt? Hoe lang zult Gij uw hand weerhouden, en zal uw oog, ja, uw reine oog, vanuit de eeuwige hemelen het onrecht aanschouwen dat uw volk en uw dienstknechten wordt aangedaan, en zal uw oor doordrongen worden met hun kreten?

‘Ja, o Heer, hoe lang zullen zij dat onrecht en die onwettige verdrukking moeten verduren, voordat uw hart jegens hen

wordt verzacht en uw binnenste met medelijden jegens hen wordt bewogen?

‘O Here God, Almachtige Maker van hemel, aarde en zeeën, en van alle dingen die daarin zijn, en die de duivel en het donkere en verduisterde domein van het dodenrijk beheerst en onderwerpt — strek uw hand uit; laat uw oog doordringen; laat uw tent worden opgenomen; laat uw schuilplaats niet langer bedekt zijn; laat uw oor zich neigen; laat uw hart worden verzacht, en uw binnenste met medelijden jegens ons worden bewogen. Laat uw toorn ontbranden tegen onze vijanden; en wreek ons met uw zwaard, in de grimmigheid van uw hart, wegens het ons aangedane onrecht. Denk aan uw lijdende heiligen, o onze God; en uw dienstknechten zullen zich voor eeuwig in uw naam verheugen.

‘Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn; en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren.’⁷ [De alinea’s in dit onderdeel staan ook in Leer en Verbonden 121:1–8.]

Gods macht is groter dan die van welk kwaad dan ook, en de waarheden van het evangelie zullen uiteindelijk triomferen.

‘Neem mij niet kwalijk als ik het zeg, broeders, maar als er onwetendheid, bijgeloof en onverdraagzaamheid optreden waar dat niet zou moeten, zit dat de voorspoed van deze kerk vaak dwars, zoals de regenvloed uit de bergen de zuiverste en helderste stroom met modder, vuil en viezigheid vult en alles vertroebelt wat voorheen helder was, en samen voortstroomt in één grote stortvloed. Maar de tijd brengt een einde aan het getij. Niettegenstaande dat wij voorlopig door de modder van de stortvloed gerold worden, zou de volgende golf ons wel eens de bron kunnen brengen die kristalhelder is en zuiver als sneeuw. Vuiligheid en drijfhout verdwijnen dan en worden weggezuiverd.

‘Hoe lang kunnen stromende wateren onrein blijven? Welke kracht zal de hemelen weerhouden? De mens zou evengoed zijn

nietige arm kunnen uitstrekken om de Missouri in haar beschikte loop te stuiten, of haar stroomopwaarts te keren, als om de Almachtige te verhinderen kennis uit te storten vanuit de hemel op het hoofd van de heiligen der laatste dagen. [Deze alinea staat ook in Leer en Verbonden 121:33.]

‘Wat is [gouverneur Lilburn W.] Boggs en zijn moordenaarsbende meer dan verwaaide wilgen op de oever die het drijfhout opvangen? We zouden net zo goed kunnen beweren dat water geen water is omdat de bergstromen modder naar beneden doen stromen en de heldere stroom doen kolken, hoewel die naderhand zuiverder is dan tevoren. Of dat vuur geen vuur is omdat je het kunt doven door er water op uit te gieten. Evenmin mag men zeggen dat onze zaak verloren is omdat afvalligen, leugenaars, priesters, dieven en moordenaars zich allen hardnekkig vastklampen aan hun handwerk en overtuiging en zij als boze geesten uit hemelse gewesten en uit de vestingen van de duivel een stroom van vuil, modder en viezigheid (...) op ons hoofd hebben uitgestort.

‘Nee! God verhoede het. De hel kan zijn woede uitstorten als de brandende lava van de berg Vesuvius of de Etna, of de verschrikkelijke vulkaan, maar het “mormonisme” houdt stand. Water, vuur, waarheid en God bestaan alle echt. Het “mormonisme” is waarheid. Het komt van God. Hij is ons schild. Wij hebben onze geboorte aan Hem te danken. Door zijn stem zijn wij geroepen tot een bedeling van zijn evangelie in het begin van de volheid der tijden. Door Hem hebben wij het Boek van Mormon ontvangen. En door Hem zijn wij nog in leven. En door Hem zullen wij in leven blijven, als dat ten gunste van onze heerlijkheid is. En in zijn almachtige naam zijn wij vastbesloten om als goede soldaten tot het einde toe beproeving te doorstaan.

‘(...) Tegen de tijd dat u dit leest, zult u hebben ervaren — en als u het nog niet ervaren hebt, kunt u het alsnog ervaren — dat muren en ketens, deuren en krakende scharnieren en bijna doodsbanige bewakers en cipiers (...) als vanzelf daartoe leiden dat de ziel van een eerlijk mens zich sterker gaat voelen dan de machten der hel. (...)

‘(...) Wij zijn uw broeders en medelijders en gevangenen voor Jezus Christus omwille van het evangelie en de hoop der heerlijkheid, die in ons is.’⁸

**De Heiland begrijpt al ons lijden en zal
voor altijd en eeuwig met ons zijn.**

De Heer troostte de profeet met de volgende woorden: ‘De eindigen der aarde zullen navraag doen naar uw naam en dwazen zullen de spot met u drijven en de hel zal tegen u woeden; terwijl de reinen van hart en de wijzen en de edelen en de deugdzamen voortdurend zullen streven naar raad en gezag en zegeningen onder uw hand. En uw volk zal nimmer tegen u worden gekeerd door het getuigenis van verraders. En hoewel hun invloed u in moeilijkheden en achter tralies en gevangenis muren zal brengen, zult gij in ere worden gehouden; en nog slechts een korte tijd en uw stem zal te midden van uw vijanden schrikwekkender zijn dan de woeste leeuw, wegens uw rechtvaardigheid; en uw God zal u terzijde staan tot in alle eeuwigheid.

‘Indien gij geroepen zijt beproeving te doorstaan; indien gij in gevaar verkeert onder valse broeders; indien gij in gevaar verkeert onder rovers; indien gij in gevaar verkeert te land of ter zee; indien gij beschuldigd wordt met allerlei valse beschuldigingen; indien uw vijanden u overvallen; indien zij u wegrukken van de zijde van uw vader en moeder en broers en zusters; en indien uw vijanden u met getrokken zwaard wegrukken van de boezem van uw vrouw en kinderen, en uw oudste zoon, hoewel slechts zes jaar oud, zich aan uw kleding vastklemt en zegt: Mijn vader, mijn vader, waarom kunt u niet bij ons blijven? O mijn vader, wat gaan die mannen met u doen? En indien hij dan met het zwaard wordt weggestoten en gij naar de gevangenis wordt gesleept en uw vijanden om u heen sluipen als wolven belust op het bloed van het lam; en indien gij in de put wordt geworpen, of in de handen van moordenaars valt, en het doodvonnis over u wordt geveld; indien gij in het diep wordt geworpen; indien de ziedende baren tegen u samenspannen; indien hevige winden uw vijand worden; indien de hemelen zwart worden en alle

De Heiland voor Pilatus. 'De Zoon des Mensen is onder dat alles afgedaald. Zijt gij groter dan Hij?'

elementen zich verenigen om de weg te versperren; en bovenal, indien zelfs de kaken der hel wijd tegen u worden opengesperd, weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn.

'De Zoon des Mensen is onder dat alles afgedaald. Zijt gij groter dan Hij?

'Welnu, houd vol op uw weg, en het priesterschap zal met u blijven; want hun grenzen zijn vastgesteld, zij kunnen die niet overschrijden. Uw dagen zijn bekend en uw jaren zullen niet verminderd worden; daarom, vrees niet wat de mens kan doen, want God zal met u zijn tot in alle eeuwigheid.'⁹ [De alinea's in dit onderdeel staan ook in Leer en Verbonden 122:1-9.]

De stille, zachte stem fluistert onze ziel te midden van groot verdriet of hevige kwelling vertroosting toe.

Kort nadat de profeet was toegestaan om zijn gevangenschap in Missouri te ontvluchten, herinnerde hij zich hoe het voelde om gevangen te zitten: 'In de tijd dat ik in handen van mijn vijanden was, moet ik zeggen dat ik weliswaar erg bezorgd was om mijn familie en mijn vrienden, die zo onmenselijk behandeld en mishandeld werden, (...) maar wat mijzelf betreft, was ik volkomen kalm en gaf ik mij over aan de wil van mijn hemelse Vader. Ik wist dat zowel ik als de heiligen onschuldig waren en dat wij niets hadden gedaan om zo'n behandeling door onze verdrukken te verdienen. Daarom kon ik de God die de levens van alle mensen in de hand heeft en die mij al vaak op het nippertje van de dood heeft gered, om verlossing vragen; en hoewel elke manier om te vluchten onmogelijk leek en ik de dood voor ogen had, en er, althans wat de mensen betreft, tot mijn vernietiging besloten was, toch voelde ik vanaf mijn eerste aankomst in het kamp de verzekering dat ik, mijn broeders en onze gezinsleden verlost zouden worden.

'Ja, die stille, zachte stem die mijn ziel al zo vaak vertroosting heeft toegefluisterd, beurde mij in dat grote verdriet en die hevige kwelling op en beloofde verlossing, wat mij zeer veel troost gaf. En hoewel de heidenen woedden en het volk zich ijdelheden inbeeldde, toch was de Here der heerscharen mijn toevluchtsoord; en toen ik Hem midden op de dag van onze ellende aanriep, verlost Hij mij [zie Psalmen 46:7; 50:15]; en daarvoor roep ik mijn ziel en alles dat in mij is op om zijn heilige naam te zegenen en te loven. Want hoewel ik 'in alles [...] in de druk [was], [was ik] niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos; vervolgd, doch niet verlaten; ter aarde geworpen, doch niet verloren' [Zie 2 Korintiërs 4:8-9].'¹⁰

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII-XII voor meer informatie.

- Lees de beschrijving van de gevangenis in Liberty (Missouri) (pp. 387–389). Neem terwijl u dit hoofdstuk bestudeert en bespreekt de tijd om na te denken over de omstandigheden waarin de profeet verkeerde toen hij de woorden in dit hoofdstuk opschreef. Lees de alinea die begint onderaan op pagina 392. In hoeverre is het relaas van de profeet in de gevangenis te Liberty een voorbeeld hiervan?
- Lees de alinea die begint onderaan op pagina 390. Hoe stellen moeilijke omstandigheden ‘onze geest soms open voor een heilige gedachtenis’? Hoe kunnen beproeving en vervolging de ‘harten’ van familie en vrienden ‘met elkaar verbinden’? Welke ervaringen hebt u hiermee gehad?
- Joseph Smith zei dat niets hem en zijn broeders kon scheiden van de liefde Gods (p. 391). Wat vindt u van die uitspraak? Hoe kunnen wij gescheiden worden van Gods liefde? Wat moeten we zoal doen om in Gods liefde te verblijven?
- Lees de tweede alinea op pagina 392. Wat kunnen we doen om de gemoedsrust te ontvangen die de Heer ons biedt? Wat hebt u aan de verzekering van de Heer dat de tegenspoed en kwellingen van Joseph Smith ‘slechts van korte duur’ zouden zijn?
- Lees de verzekeringen van Joseph Smith aan de heiligen dat de vijanden van de kerk niets konden doen om de macht Gods te verhinderen (pp. 392–393). Waarom vergeten we dat soms? Wat kunnen we doen om eraan te denken?
- Bestudeer de woorden van de Heer aan de profeet op de pagina’s 394–396. Hoe anders zou ons leven kunnen worden als we bedachten dat beproevingen ons ervaring geven en voor ons welzijn kunnen zijn? Wat betekent het voor u dat de Heiland onder alles is afgedaald? Wat zou ‘houd vol op uw weg’ betekenen?
- Lees de laatste alinea van het hoofdstuk (p. 396). Denk aan een moeilijke periode in uw leven waarin de Heilige Geest u getroost heeft. Hebt u daar ervaringen mee die gepast zijn om anderen erover te vertellen?

Relevante teksten: Filippensen 3:8–9; Mosiah 23:21–24; Alma 7:11; 36:3

Noten

1. Brief van Joseph Smith aan Isaac Galland, 22 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri), gepubliceerd in *Times and Seasons*, februari 1840, p. 52.
2. Alexander McRae, aangehaald in *History of the Church*, deel 3, p. 257; uit een brief van Alexander McRae aan de redacteur van *Deseret News*, 9 oktober 1854, Salt Lake City (Utah), V.S., gepubliceerd in *Deseret News* op 2 november 1854, p. 1.
3. Mercy Fielding Thompson, 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 1 juli 1892, p. 398.
4. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 4 april 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); Beinecke Library, Yale University, New Haven (Connecticut); afschrift in de archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah), V.S. Toen de profeet het in deze brief had over meer dan vijf maanden gevangen zitten, rekende hij de tijd dat hij in Independence en Richmond gevangen zat bij de periode in Liberty.
5. Sidney Rigdon werd op 1 december 1838 met de andere broeders in de gevangenis te Liberty gevangengezet. Maar op 25 januari 1839, ongeveer twee maanden voordat de profeet deze brief schreef, kreeg hij toestemming om de gevangenis op borgtocht te verlaten omdat hij ernstig ziek was. Omdat aanhoudende dreigementen hem echter bang maakten om de veiligheid van de gevangenis te verlaten, besloot Sidney nog tot 5 februari te blijven.
6. *History of the Church*, deel 3, pp. 289–291; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); fragmenten uit deze brief zijn later opgenomen in de Leer en Verbonden als de afdelingen 121, 122 en 123.
7. *History of the Church*, deel 3, pp. 291, 293; alinea-indeling gewijzigd. Fragmenten van de brief van de profeet ondergingen enkele taalkundige wijzigingen om ze geschikt te maken voor publicatie in de Leer en Verbonden. Daardoor kunnen er kleine verschillen optreden tussen de teksten in Leer en Verbonden 121, 122 en 123, en het materiaal in dit hoofdstuk.
8. *History of the Church*, deel 3, pp. 296–298.
9. *History of the Church*, deel 3, pp. 300–301; alinea-indeling gewijzigd.
10. *History of the Church*, deel 3, pp. 328–329; alinea-indeling gewijzigd; uit 'Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.', *Times and Seasons*, november 1839, pp. 7–8.

Met geloof en moed reageren op vervolging

*‘Vreest niet, maar weest krachtig in de Here
en in de sterkte zijner macht.’*

Uit het leven van Joseph Smith

In de winter van 1838–1839 had de staatsmilitie van Missouri bevel van de gouverneur gekregen om de heiligen der laatste dagen uit de staat te verdrijven en zat de profeet Joseph Smith in de gevangenis te Liberty. Die winter, en de daaropvolgende lente, ontvouwde zich een tafereel van verschrikkelijk lijden toen duizenden heiligen gedwongen waren om huis en haard in Missouri te ontvluchten. Ze lieten veel eigendommen achter en gingen onder leiding van Brigham Young en andere kerkleiders op weg naar het westen van Illinois, ruim driehonderd kilometer westwaarts. Slechts weinig heiligen hadden een goede wagen en paarden, en velen sliepen zonder beschutting in de regen en sneeuw. Sommigen hadden geen schoenen en bonden vodden om hun voeten om daarmee door de sneeuw te lopen.

In februari 1839 hielp een vriendelijke buur Emma Smith om haar vier kinderen en haar weinige bezittingen in een van stro voorziene wagen te zetten. Toen ze bij de bevroren Mississippi kwamen, liep Emma met haar kinderen over het ijs, met onder haar schort twee stoffen zakken rond haar middel gebonden met daarin de bijbelvertaling van de profeet. Samen met veel andere berooide heiligen zochten ze een toevlucht in Quincy (Illinois). Hoewel ze daar altijd nog onder veel honger, koude en ziekte leden, werd dit lijden verlicht door veel goede daden van bezorgde omwonenden.

Hoewel de profeet Joseph er hevig naar verlangde om de heiligen te helpen, kon hij alleen maar bidden en in brieven

In februari 1839 zat Joseph Smith gevangen in Liberty en liepen Emma Smith en haar kinderen over de bevroren Mississippi om aan hun vervolgers in Missouri te ontkomen.

aanwijzingen geven aan Brigham Young en de andere broeders die de heiligen in zijn afwezigheid leidden. Onder deze wanhopige omstandigheden schreef hij woorden van bemoediging en vrede aan de kerkleden: ‘Welnu, zeer geliefde broeders, laten wij blijmoedig alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen, en mogen wij dan met het volste vertrouwen stilhouden om het heil Gods te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm’ (LV 123:17).

Op 6 april 1839 werden de profeet en zijn medegevangenen overgebracht van de gevangenis in Liberty naar Gallatin (Davies County, Missouri). Na daar voor de rechtbank te zijn verschenen, werden de broeders overgebracht van Gallatin naar Columbia (Boone County, Missouri). Maar half april laten de bewakers de profeet en de andere gevangenen op weg naar Columbia ontsnappen. Binnen een week hebben de broeders zich bij de grote groep heiligen in Quincy (Illinois) gevoegd. Ouderling Woodruff schreef in zijn dagboek het volgende over zijn hereniging met de profeet: ‘Wij (...) waren blij dat wij weer het voorrecht hadden om broeder Joseph de hand te schudden. (...) Hij begroette ons met grote vreugde. Hij was zojuist verlost uit gevangenschap en uit de handen van zijn vijanden, en teruggekeerd naar de boezem van zijn familie en vrienden. (...) Joseph was net zo eerlijk, openhartig en ongedwongen als gewoonlijk. Zuster Emma was erg gelukkig.’¹

De profeet bracht later een eerbetoon aan zijn medeheiligen die met hem zo heldhaftig hadden volgehouden wegens hun geloof in het herstelde evangelie van Jezus Christus: ‘Het gedrag van de heiligen tijdens de opeenstapeling van het onrecht en lijden dat hen werd aangedaan, is prijzenswaardig geweest. Hun moed, betoond in het verdedigen van hun broeders tegen de verwoestingen door het gepeupel; hun toewijding aan de zaak van de waarheid, die onder omstandigheden de meest beproevende en kwellende was die de mens maar kan verdragen; hun liefde voor elkaar; hun bereidheid om mij en mijn broeders in de kerker te helpen; hun opofferingen toen zij Missouri verlieten en de arme weduwen en wezen hielpen, en woningen voor hen verkregen in een gastvrij gebied; al deze dingen geven hen

de achting die goede, deugdzame mensen verdienen, alsmede de gunst en goedkeuring van Jehova, en een goede naam die voor eeuwig onvergankelijk zal zijn.²

Leringen van Joseph Smith

De vijand van waarheid bestrijdt de dienstknechten van de Heer, vooral als zij nader tot de Heer komen.

‘Er is van tijd tot tijd (...) als donderslagen vervolging over ons uitgestort wegens onze godsdienst.’³

‘Onze godsdienstige beginselen staan de wereld ter beschikking voor onderzoek door alle mensen, maar wij weten dat alle vervolging van onze vrienden het gevolg is van valse beschuldigingen en misinterpretaties die geen enkele basis vinden in waarheid en gerechtigheid. Dit hebben wij doorstaan, net als alle andere godsdienstige gemeenschappen in hun eerste begin.’⁴

‘Verwonder u er dus niet over als u vervolgd wordt, maar onthoud de woorden van de Heiland: “Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen” [zie Johannes 15:20]; en dat alle beproevingen die de heiligen moeten doormaken de vervulling zijn van de woorden van de profeten die sinds het begin der wereld zijn gesproken.’⁵

‘Als ik mijn uiterste best doe — als ik het grootste goed bereik, dan doen er de meest duivelse en kwade veronderstellingen over mij de ronde. (...) De vijanden van dit volk zullen nooit hun vervolging van de kerk laten rusten totdat zij overwonnen worden. Ik verwacht dat zij alles wat in hun vermogen ligt tegen mij in het werk zullen stellen en dat wij een lange, harde strijd tegemoet gaan. Hij die de ware christelijke strijd voert tegen het verderf in deze laatste dagen, zal slechte mensen en engelen van de duivel tegenover zich vinden, en alle helse krachten van het duister zullen voortdurend tegen hem in stelling gebracht worden. Als slechte, verdorven mensen zich tegen je verzetten, weet je dat je de christelijke strijd voert. Gezegend zijt gij als anderen ligende allerlei kwaad van u spreken, enz. [zie Matteüs 5:11]. Moeten we iemand als slecht beschouwen als de mensen kwaad van hem spreken? Nee. Als een mens opstaat en zich tegen de

wereld van zonde verzet, mag hij verwachten dat alle slechte en verdorven geesten zich tegenover hem stellen.

‘Maar het duurt niet lang meer voordat al deze kwellingen van ons af worden gewend, als wij tenminste getrouw zijn en ons niet laten overwinnen door dit kwaad. Als we de zegeningen van de begiftiging zien voortrollen en het koninkrijk zich uitbreidt en zich verbreidt van zee tot zee, dan zullen we ons verheugen dat we ons niet door deze dwaze zaken hebben laten overweldigen.’⁶

‘Sommige van onze vijanden zouden mij graag vernietigen; maar ik zeg u dat zodra zij mijn bloed hebben vergoten, zij zullen dorsten naar het bloed van elke persoon die ook maar een vonk van de geest van het volle evangelie in zijn hart heeft. De tegenstand die deze mensen bieden, wordt gedreven door de geest van de tegenstander van alle rechtschapenheid. Die is er niet alleen op uit om mij te vernietigen, maar iedere man en vrouw die het waagt om de leerstellingen te geloven die God mij door inspiratie heeft gegeven om deze generatie te onderwijzen.’⁷

‘Ik heb door ervaring geleerd de vijand der waarheid niet slaapt, noch staakt hij zijn inspanningen om de gedachten van hele gemeenschappen tegen de dienstknechten van de Heer te bevooroordelen door hun verontwaardiging op te wekken over alle zaken die van belang zijn.’⁸

Wie God liefhebben, verdragen vervolging in moed en geloof.

‘Alle heiligen! Heb baat bij deze belangrijke *sleutel* — dat u er in al uw beproevingen, moeilijkheden, verleidingen, kwellingen, verbintenissen en in de dood voor zorgt dat u de hemel niet verraadt, dat u Jezus Christus niet verraadt, dat u de algemene autoriteiten niet verraadt, dat u de openbaringen van God niet verraadt — of het nu de openbaringen in de Bijbel, het Boek van Mormon of de Leer en Verbonden zijn, of welke openbaring dan ook, wanneer die ook is gegeven en geopenbaard aan de mens in deze wereld of in de toekomstige wereld. Ja, en zorg ervoor dat u dit in al uw geklaag en geploeter niet doet, opdat er geen onschuldig bloed op uw schort gevonden mag worden en u naar de hel gaat.’⁹

Gedurende de winter van 1838–1839 waren duizenden beiligen der laatste dagen gedwongen om huis en haard in Missouri te ontvluchten en ruim driehonderd kilometer af te leggen naar Illinois.

In het voorjaar van 1830 werden de heiligen vervolgd vanwege de publicatie van het Boek van Mormon: ‘Het Boek van Mormon (het stuk hout in de handen van Efraïm) is nu al enige tijd gepubliceerd, en net als de profet vanouds heeft voorspeld, werd het als iets vreemds beschouwd. [Zie Hosea 8:12.] Er was veel commotie toen het te voorschijn kwam. De mensen die in de echtheid ervan geloofden, werden hevig vervolgd en tegen-gewerkt. Maar nu was de waarheid uit de aarde voortgesproten en gerechtigheid uit de hemel neergedaald [zie Psalmen 85:11; Mozes 7:62]. Daarom waren wij niet bang voor onze vijanden, want we wisten dat we de waarheid en gerechtigheid aan onze kant hadden, dat we zowel de Vader als de Zoon hadden, omdat we de leerstellingen van Christus hadden en die gehoorzaamden. Daarom bleven we prediken en informatie verstrekken aan iedereen die maar wilde luisteren.’¹⁰

In juli 1839 schreef Wilford Woodruff: ‘Joseph sprak enkele woorden tot ons en zei toen: “Bedenk, broeders, als u gevangen gezet wordt, dat broeder Joseph eerst gevangen gezet is. Als u

ergens naartoe wordt gebracht waar u geketend bent en u uw broeders alleen maar door de tralies voor een raam kunt zien, bedenk dan dat broeder Joseph zich in soortgelijke omstandigheden heeft bevonden.”¹¹

In 1841 schreven Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium: ‘De waarheid is net als een stevige eik ongedeerd overeind gebleven tussen de strijdende partijen die er met grote kracht op hebben geslagen. De stromen zijn gekomen, golf op golf, kort na elkaar, en hebben haar niet opgeslokt. Zij hebben hun stem verheven, o Heer; de stromen hebben hun stem verheven; maar de Heer der heerscharen is machtiger dan de machtige golven van de zee [zie Psalmen 93:3–4]; noch hebben de vlammen van vervolging, met alle invloed van het gepeupel, haar kunnen vernietigen; maar net als de struik die Mozes zag, werd zij niet verteerd en nu biedt zij mensen en engelen een belangrijk schouwspel.

‘Waar kunnen wij onze blik wenden om zoiets te aanschouwen? Wij aanschouwen een volk dat een onpopulaire godsdienst heeft aanvaard en wegens zijn trouw hieraan herhaaldelijk vervolging heeft moeten verduren. Een volk dat wegens zijn liefde voor God en getrouwheid aan zijn werk honger en naaktheid, gevaren en vrijwel elke ontbering heeft verduurd. Een volk dat omwille van zijn godsdienst de voortijdige dood van ouders, man, vrouw en kinderen moest betreuren. Een volk dat de dood boven slavernij en huichelarij verkoos, dat op eerbare wijze zijn eigen aard hoog heeft gehouden en in tijden van beproeving van de ziel standvastig en onwrikbaar is gebleven.’¹²

**Gods macht zal hen ondersteunen die omwille
van de gerechtigheid worden vervolgd.**

Joseph Smith schreef tijdens zijn verblijf in de gevangenis te Liberty het volgende aan de heiligen: ‘Denk niet dat ons hart zal bezwijken, alsof ons iets vreemds overkwam [zie 1 Petrus 4:12], want wij hebben al deze dingen van tevoren gezien en zijn verzekerd dat ze zouden gebeuren, en wij zijn verzekerd van meer hoop dan onze vervolgers. Daarom heeft God onze schouders breed gemaakt, om de last te dragen. Wij roemen op onze

beproeving, want wij weten dat God met ons is, dat Hij onze Vriend is en dat Hij onze ziel zal redden. Wij geven niet om hen die het lichaam kunnen doden, want zij kunnen onze ziel niet schaden [zie Matteüs 10:28]. Wij vragen geen gunsten van het gepeupel of de wereld of de duivel of zijn gezanten, de andersdenkenden, of van hen die valse onwaarheden zweren om ons het leven te benemen. Wij hebben nooit gehuicheld, noch doen wij dat omwille van ons leven. (...) Wij weten dat wij met al ons verstand, macht en sterkte getracht hebben de wil van God en alles wat Hij ons geboden heeft, te doen. (...)

‘De Heiland heeft gezegd: “Er moeten [kwellingen] komen, maar wee die mens, door wie [ze] komen” [zie Matteüs 18:7]. En tevens: “Gezegend zijt gij, wanneer men u zal smaden en vervolgen, en liegende allerlei kwaad tegen u zal spreken om Mijnentwil; verblijdt u en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij de profeten vóór u vervolgd” [Matteüs 5:11–12.]

‘Welnu, geliefde broeders, als iemand ooit reden had om deze belofte op te eisen, zijn wij dat wel; want wij weten dat de wereld ons niet alleen haat, maar dat zij valselijk allerlei kwaad van ons spreken, om geen enkele andere reden dan dat wij getracht hebben in de volheid van het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen. (...)

‘En nu, zeer geliefde broeders — en als wij zeggen broeders, dan bedoelen wij hen die getrouw in Christus zijn gebleven: mannen, vrouwen en kinderen — wij willen u in de naam van de Heer Jezus aansporen om sterk te blijven in uw geloof in het nieuw en eeuwig verbond, en u geen angst aan te laten jagen door uw vijanden. (...) Houd vol, zelfs tot de dood toe; want “ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verliezen zal om Mijnentwil en om des evangelies wil, die zal het behouden”, zegt Jezus Christus [zie Marcus 8:35].’¹³

Tevens vanuit de gevangenis te Liberty schreven de profeet en zijn raadgevers in het Eerste Presidium aan kerkleiders: ‘Broeders, vreest niet, maar weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Wat is de mens dat de dienstknecht van

God hem zou moeten vrezen, of de zoon des mensen dat hij voor hem zou moeten beven? Laat de vurige beproevingen die ons op de proef stellen u ook niet bevreemden, alsof ons iets vreemds overkwam. Bedenk dat allen deel hebben gehad aan soortgelijke kwellingen [zie 1 Petrus 4:12–13]. Verheug u daarom in onze kwellingen, waardoor u vervolmaakt wordt en waardoor de bron van onze heerlijkheid ook vervolmaakt is [zie Hebreëen 2:10.] Laat uw hart, en het hart van alle heiligen met u, vertroost worden en laat hen zich uitermate verblijden, want uw beloning in de hemel is groot, want zo hebben de slechten de profeten vóór ons ook vervolgd [zie Matteüs 5:11–12].¹⁴

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem het relaas op de pagina's 399–402 door. Wat vindt u van de reactie van Joseph Smith en zijn medeheiligen op de vervolging? Waarom zouden ze bereid zijn geweest om vervolging te verduren?
- Lees de pagina's 402–403. Daar leert de profeet Joseph ons dat rechtschapen mensen vaak vervolging te verduren krijgen. Waarom zou dat zo zijn? In welke opzichten lijkt vervolging in deze tijd op die in de tijd van Joseph Smith? En wat zijn de verschillen met nu?
- Op pagina 403 geeft Joseph Smith de heiligen een sleutel om ze te helpen. Door welke ervaringen weet u hoe waardevol die sleutel is? Welke raad kunt u iemand verder geven die vervolgd wordt vanwege zijn of haar geloof? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 404–405.)
- Lees de pagina's 405–407. Daar verzekert Joseph Smith ons dat de Heer ons zal steunen als we in geloof en moed op vervolging reageren. Wat betekent het dat God 'onze schouders breed heeft gemaakt om de last te dragen'? Hoe kunnen wij 'roemen op onze beproeving' en ons 'verheugen in onze

kwellingen'? In welke opzichten kunnen onze kwellingen ertoe bijdragen dat wij vervolmaakt worden?

Relevante teksten: Matteüs 5:43–44; Romeinen 8:35–39; 2 Nephi 26:8; Mosiah 24:8–16; 3 Nephi 6:13

Noten

1. Wilford Woodruff, Journals, 1833–1898, 3 mei 1839, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. *History of the Church*, deel 3, pp. 329–330; uit 'Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.', *Times and Seasons*, november 1839, p. 8.
3. *History of the Church*, deel 6, p. 210; uit een leerrede van Joseph Smith op 8 februari 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
4. *History of the Church*, deel 2, p. 460; uit een brief van Joseph Smith en anderen aan John Thornton en anderen, 25 juli 1836, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, augustus 1836, p. 358.
5. *History of the Church*, deel 3, p. 331; uit 'Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.', *Times and Seasons*, november 1839, pp. 8–9.
6. *History of the Church*, deel 5, pp. 140–141; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 31 augustus 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
7. *History of the Church*, deel 6, p. 498; uit een leerrede van Joseph Smith op 18 juni 1844 in Nauvoo (Illinois). De samenstellers van *History of the Church* combineerden mondelinge rapportages van verschillende ooggetuigen tot één verslag van de leerrede.
8. *History of the Church*, deel 2, p. 437; uit een brief van Joseph Smith aan Oliver Cowdery, april 1836, Kirtland (Ohio); gepubliceerd in *Messenger and Advocate*, april 1836, p. 289.
9. *History of the Church*, deel 3, p. 385; uit een leerrede van Joseph Smith op 2 juli 1839 in Montrose (Iowa); uit een verslag van Wilford Woodruff en Willard Richards.
10. *History of the Church*, deel 1, p. 84; uit 'History of the Church' (manuscript), boek A–1, p. 41, kerkarchieven.
11. Uit een verslag door Wilford Woodruff van een uitspraak van Joseph Smith, gedaan op 7 juli 1839 in Commerce (Illinois); Wilford Woodruff, Journals, 1833–1898, kerkarchieven.
12. *History of the Church*, deel 4, p. 337; alinea-indeling gewijzigd; uit een verslag van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium, 7 april 1841, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 april 1841, pp. 384–385.
13. *History of the Church*, deel 3, pp. 227–229, 232–233; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan de kerkleden in Caldwell County (Missouri), 16 december 1838, gevangenis te Liberty (Missouri).
14. Brief van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium aan Heber C. Kimball en Brigham Young, 16 januari 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); kerkarchieven.

De gaven van de Geest: genezing, tongen, profetie en onderscheiding van geesten

*‘Niemand kan een dienaar van Jezus Christus
zijn tenzij hij het getuigenis van Jezus heeft;
en dat is de geest van profetie.’*

Uit het leven van Joseph Smith

Na begin 1839 korte tijd hun toevlucht te hebben gezocht in Quincy (Illinois), begonnen de heiligen ruim tachtig kilometer naar het noorden te trekken, naar een nederzetting die Commerce heette en ook in Illinois lag. Na zijn ontsnapping aan de gevangenschap in Missouri was de profeet begonnen om stukken grond in en rond Commerce op te kopen, als vergaderplaats voor de duizenden die Missouri waren ontvlucht en nu een nieuwe plek nodig hadden om hun leven weer op te pakken. In juli 1839 kampeerden honderden heiligen in Commerce nog in tenten en wagens aan de oostzijde van de Mississippi, terwijl anderen onderdak hadden gevonden in verlaten legerbarakken in Montrose (Iowa), aan de andere kant van de rivier. De heiligen werkten hard om in hun nieuwe woonplaats het moerasland bij de rivier te ontruimen en te dempen. Veel kerkleden werden door muskieten gebeten en werden ernstig ziek door malaria en andere ziekten. Sommigen overleden en anderen waren op het randje van de dood. Joseph en Emma namen zo veel mensen op in hun blokhut om hen te verzorgen dat de profeet zijn bed afstond en buiten in een tent ging slapen.

Op 22 juli beleefden de heiligen in de periode van ziekte die zo velen van hen teisterde wat ouderling Wilford Woodruff een ‘dag van Gods macht’ noemde.¹ Die ochtend stond de profeet op, riep de Heer in gebed aan, en zegende toen — vervuld van

Op 22 juli 1939 ontwaakte Elijah Fordbam uit de 'slaap des doods' toen Joseph Smith zijn buis binnenging en uitriep: 'Elijah, ik gebied u in de naam van Jezus van Nazaret om op te staan en genezen te worden!'

de Geest — de zieken in zijn huis, in de tuin en bij de rivier. Hij stak de rivier over en ging naar de woning van Brigham Young in Montrose om hem een zegen tot genezing te geven. Daarna vervolgde hij in gezelschap van Sidney Rigdon, Brigham Young en andere leden van de Twaalf zijn genademissie onder andere heiligen in Iowa. Ouderling Woodruff herinnerde zich later een van de opmerkelijkste genezingen van die dag:

‘We staken het plein over en gingen bij broeder [Elijah] Fordham naar binnen. Broeder Fordham lag al een uur op sterven en elke minuut die wegtikte kon zijn laatste zijn. Ik voelde de kracht Gods die in grote mate op zijn profeet rustte. Toen we binnenkwamen, liep broeder Joseph op broeder Fordham af en nam hem bij de rechterhand (...). Hij zag dat broeder Fordhams ogen glazig waren en dat hij niet meer kon spreken en bewusteloos was.

‘Na hem bij de hand te hebben genomen, keek [de profeet] de stervende aan en zei: “Broeder Fordham, herkent u mij?” Eerst reageerde hij niet; maar we zagen allemaal dat de Geest Gods op hem rustte.

‘Weer vroeg [Joseph]: “Elijah, herkent u mij?” Zachtjes fluisterde broeder Fordham: “Ja!” De profeet vroeg toen: “Hebt u het geloof om genezen te worden?”

‘Zijn antwoord, dat al wat verstaanbaarder was, luidde: “Ik ben bang dat het te laat is. Als u eerder gekomen was, misschien wel.” Hij leek net een man die uit een diepe slaap ontwaakte. De slaap des doods. Joseph vroeg toen: “Gelooft u dat Jezus de Christus is?” “Jazeker, broeder Joseph”, luidde het antwoord.

‘Toen sprak de profeet van God overluid en met goddelijke majesteit: “Elijah, ik gebied u in de naam van Jezus van Nazaret om op te staan en genezen te worden!”

‘De woorden van de profeet waren niet de woorden van een mens, zijn stem klonk als de stem van God. Het kwam mij voor alsof het huis schudde op zijn grondvesten. Elijah Fordham sprong van zijn bed als een man die uit de dood was opgewekt. Hij kreeg weer kleur op zijn gezicht en er leek in alle opzichten weer leven in hem te stromen. Zijn voeten waren in [maïsmee]l]kompresen gewikkeld. Hij schopte ze af, de kamer in, en vroeg toen om zijn

kleren, die hij vervolgens aantrok. Hij vroeg om een kommetje melk met brood en at dat leeg; daarna zette hij zijn hoed op en ging met ons naar buiten om andere zieken te bezoeken.²

In een tijd van grote nood werd de gave van genezing door middel van de profeet over de heiligen uitgestort.

Leringen van Joseph Smith

Als het de wil van de Heer is, kunnen zieken door geloof en door uitoefening van priesterschapsmacht genezen worden.

‘Wat is het teken van het genezen van zieken? Handoplegging is het teken of de wijze die Jakobus heeft aangegeven. Dat is de manier die de Heer voor de eerste heiligen had ingesteld en wij kunnen zegeningen alleen maar verkrijgen als we de door de Heer aangegeven weg bewandelen [zie Jakobus 5:14–15].’³

In juli 1839 waren de heiligen nog maar pas naar Commerce (Illinois) verhuisd en er waren veel zieken onder hen. Joseph Smith schreef hierover: ‘Er begonnen veel broeders en andere inwoners daar ziek te worden, zodat ik die week en de daaropvolgende week grotendeels doorbracht met het bezoeken en zegenen van zieken; sommigen hadden genoeg geloof en werden genezen; anderen niet (...).

‘Zondag de 28ste — Zoals gebruikelijk de vergadering gehouden. (...) Ik sprak en spoorde de leden aan om ieder hun huis in orde te maken, om het binnenste der schotel te reinigen en de volgende zondag bijeen te komen om deel te nemen aan het avondmaal, opdat wij door onze gehoorzaamheid aan de verordeningen in staat zouden worden gesteld om met God de vernietiger te overwinnen, en opdat de zieken mochten genezen. Ik heb de hele week voornamelijk doorgebracht onder de zieken, die over het algemeen aansterken en hun gezondheid terug beginnen te krijgen.’⁴

‘Veel rechtschapenen zullen door de zwakheid van het lichaam ten prooi vallen aan ziekte, pestilentie enz., maar zullen toch gered worden in Gods koninkrijk. Het is dus een onheilig uitgangspunt om te zeggen dat die en die overtreden hebben omdat ze ten prooi zijn gevallen aan ziekte of de dood, want alle vlees is onderworpen

aan de dood; en de Heiland heeft gezegd: “Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt” [zie Matteüs 7:1].⁵

**Het doel van de gave van tongen of talen is
anderen in het evangelie te onderwijzen.**

In 1834 sprak de profeet tijdens een ouderlingenconferentie: ‘Joseph Smith gaf vervolgens een uitleg van de gave van tongen, dat die vooral was ingesteld voor de verkondiging van het evangelie aan andere volken en talen, maar dat hij niet voor het besturen van de kerk was gegeven.’⁶

‘Wat de gave van tongen betreft: al wat wij kunnen zeggen, is dat wij die hier net zo goed hebben ontvangen als de mensen vanouds. Wij wensen echter dat u waakzaam bent opdat u niet misleid wordt. (...) Satan zal u ongetwijfeld lastigvallen met betrekking tot de gave van tongen; u kunt hem niet goed genoeg in de gaten houden noch te weinig bidden. Moge de Heer u in alles wijsheid geven.’⁷

‘Ik las hoofdstuk dertien van 1 Korintiërs voor [tijdens een vergadering op 26 december 1841] en een deel van hoofdstuk 14 en zei dat de gave van tongen nodig was in de kerk; (...) de gave van tongen door de macht van de Heilige Geest is in de kerk voor het welzijn van de dienstknechten Gods die tot ongelovigen prediken, net als op de eerste pinksterdag.’⁸

‘Tongen zijn gegeven om te prediken onder hen wiens taal wij niet begrijpen, net als op de eerste pinksterdag enz., en het is doorgaans niet nodig om in de kerk in tongen te onderwijzen, want iemand die de Heilige Geest heeft, kan spreken van Gods aangelegenheden in zijn eigen taal of in een andere taal, want we krijgen geen geloof door tekens maar door het woord Gods te horen.’⁹

‘Wees niet zo nieuwsgierig naar tongen en spreek niet in tongen, tenzij er een tolk aanwezig is; het uiteindelijke doel van tongen is met buitenlanders te spreken, en als iemand graag zijn intelligentie toont, laat hem hen dan in hun eigen taal aanspreken. De gaven Gods hebben alle hun eigen nut, maar als ze worden gebruikt voor andere doeleinden dan die van God, dan

'De gave van tongen door de macht van de Heilige Geest is er voor de dienstknechten van God die tot ongelovigen moeten prediken.'

doen ze kwaad en zijn ze een valstrik en een vloek in plaats van een zegen.'¹⁰

'Wij hebben ook broeders en zusters gehad die de gave van tongen valselijk hadden; zij spraken met een prevelende, onnatuurlijke stem, en hun lichaam was verwrongen (...); maar in de Geest Gods is niets onnatuurlijks.'¹¹

'Spreek niet met de gave van tongen zonder die te begrijpen, of zonder vertolking. De duivel kan in tongen spreken; de tegenstander zal met zijn werk komen; hij kan alle klassen verleiden; hij kan Engels of Nederlands spreken. Laat niemand in tongen spreken tenzij hij kan tolken, behalve met toestemming van degene die presideert; dan mag hij onderscheiden of tolken, of iemand anders mag dat doen.'¹²

'Als u iets te openbaren hebt, doe dat dan in uw eigen taal; maar geef u niet te veel over aan het gebruik van de gave van tongen, want anders maakt de duivel misbruik van de onschuldigen en de onoplettenden. U kunt voor uw eigen gemak in tongen spreken, maar ik geef dit als regel: als er iets door de gave van tongen wordt onderwezen, mag het niet worden ontvangen als leer.'¹³

Slechts één persoon spreekt als de profeet van de kerk, maar de geest van profetie stelt ieder in staat om van Jezus Christus te getuigen.

‘Niemand is een dienstknecht van Jezus Christus zonder een profeet te zijn. Niemand kan een dienaar van Jezus Christus zijn tenzij hij het getuigenis van Jezus heeft; en dat is de geest van profetie [zie Openbaring 19:10].’¹⁴

‘Johannes de Openbaarder heeft gezegd dat het getuigenis van Jezus de geest van profetie is [zie Openbaring 19:10]. Welnu, als iemand het getuigenis van Jezus heeft, heeft hij dan niet de geest van profetie? En als hij de geest van profetie heeft, is hij dan niet een profeet, vraag ik u. En als hij een profeet is, krijgt hij dan geen openbaring? En ieder die geen openbaring voor zichzelf ontvangt, moet verdoemd worden, want het getuigenis van Jezus is de geest van profetie. Want Christus zegt: vraagt, en gij zult ontvangen. En als hij ook maar iets ontvangt, vraag ik u, is het dan niet een openbaring? En ieder die niet het getuigenis van Jezus heeft, of de Geest Gods, is niet de zijne, namelijk Christus. En als hij niet de zijne is, moet hij verdoemd worden.’¹⁵

Iemand die een bezoek bracht aan Nauwoo schreef op wat Joseph Smith in een gesprek zei: ‘De profeet Joseph [zei dat] men, (...) om een dienstknecht van Jezus te zijn, van Jezus moet getuigen; en om van Jezus te getuigen, moet men de geest van profetie hebben; want volgens Johannes is het getuigenis van Jezus de geest van profetie.

‘Als iemand voorgeeft een dienstknecht van Jezus te zijn maar hij de geest van profetie niet heeft, moet hij een valse getuige zijn, want hij bezit de gave niet die hem kwalificeert voor die functie; en het verschil tussen [Joseph Smith] en de predikanten van deze generatie is dat hij beweert die geest van profetie te bezitten die hem kwalificeert om van Jezus en van het evangelie van heil te getuigen. Maar de predikanten verloochenen die geest, namelijk de geest van profetie, die als enige van hen ware getuigen van de Heer Jezus zou kunnen maken, en toch beweren zij ware predikanten van heil te zijn.’¹⁶

‘Geloof ontstaat door het woord Gods te horen door het getuigenis van de dienstknechten Gods; dat getuigenis gaat altijd vergezeld van de geest van profetie en openbaring.’¹⁷

De gave van onderscheid van geesten stelt de getrouwe in staat om onderscheid te maken tussen de invloed van goede en van kwade geesten.

In de begintijd van de kerk waren leden van de kerk en leden van andere godsdienstige groeperingen soms onder de invloed van kwade of valse geesten, maar geloofden zij dat het de invloed van de Heilige Geest was. De profeet Joseph Smith heeft daarover gezegd: ‘Door recente gebeurtenissen onder ons is het absoluut noodzakelijk dat ik iets zeg over de geesten waardoor mensen tot daden worden aangezet.

‘Uit de geschriften van de apostelen [in het Nieuwe Testament] blijkt dat er in hun tijd veel valse geesten waren en dat die “uitgegaan waren in de wereld”, en dat er intelligentie voor nodig was die alleen God kon verstrekken om die valse geesten te ontdekken en om te bewijzen welke geesten van God waren [zie 1 Johannes 4:1–4]. De wereld is op dit punt groten-deels onwetend geweest, en waarom zou ze dat ook niet zijn, want ‘zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods’ [Zie 1 Korintiërs 2:11.] (...)

‘Het lijkt erop dat er in elk tijdperk altijd al een gebrek aan intelligentie omtrent dit onderwerp is geweest. In elk tijdperk en onder vrijwel alle volken hebben zich allerlei geesten gemanifesteerd. (...) Ze hebben allemaal hun eigen geesten, die naar zij beweren allemaal een bovennatuurlijke kracht hebben, en allemaal geesten van God zouden zijn. Wie lost dat raadsel op? “Beproeft de geesten”, schrijft Johannes [1 Johannes 4:1], maar wie moet dat doen? De geleerde, de welbespraakte, de filosoof, de wijze, de godgeleerde — ze zijn allemaal onwetend. (...) Wie kan de mysteries ontmaskeren van de valse geesten die zich zo vaak manifesteren onder de heiligen der laatste dagen? Wij antwoorden dat geen mens dit zonder het priesterschap kan doen, noch zonder kennis van de wetten waardoor deze geesten bestuurd worden. Want zoals “niemand [weet] wat in God is,

dan [door] de Geest Gods”, zo weet ook niemand van de geest van de duivel en van zijn macht en invloed dan door bovenmenselijke intelligentie en doordat middels het priesterschap de verborgen werkingen van zijn methodes worden ontvouwd. (...)

‘Iemand moet geesten kunnen onderscheiden alvorens hij deze helse invloed aan het daglicht kan brengen en het voor de wereld kan onthullen in al zijn zielsvernietigende, duivelse en afschuwelijke kleuren. Want niets brengt de mensenkinderen meer schade toe dan onder de invloed te zijn van een valse geest die zij voor de Geest Gods houden. Duizenden hebben de invloed en verderfelijke gevolgen van deze verschrikkelijke macht ondervonden. (...)

‘Zoals wij eerder hebben gemerkt, schuilt de grote moeilijkheid in de onwetendheid aangaande de aard van geesten, van de wetten waardoor zij bestuurd worden en de tekens waaraan men hen kan herkennen. Als het de Geest Gods vereist om de zaken van God te kennen, en de geest van de duivel alleen op die manier ontmaskerd en onthuld kan worden, dan is de logische conclusie dat iemand altijd onwetend zal blijven op het gebied van deze beginselen als hij geen communicatie of openbaring van God heeft. Want ik stel dat als één persoon deze dingen niet kan begrijpen dan door de Geest Gods, tienduizend mensen dat ook niet kunnen. Het ligt buiten het bereik van de wijsheid der geleerden, de tong der welbespraakten en de invloedssfeer van de machtigen. En wij moeten uiteindelijk tot de conclusie komen dat wij, wat wij ook van openbaring vinden, zonder openbaring niets van God of van de duivel kunnen weten of begrijpen. Hoe onbereidwillig de wereld ook mag zijn om dit beginsel te erkennen, uit de vele verschillende overtuigingen en meningen over deze kwestie blijkt dat zij niets van dit beginsel begrijpen, en het is al even duidelijk dat zij zonder goddelijke communicatie in onwetendheid moeten blijven verkeren. (...)

‘Iemand moet, zoals we al eerder gezegd hebben, geesten kunnen onderscheiden om deze zaken te begrijpen, en hoe moet hij die gave verkrijgen als er geen gaven van de Geest zijn? En hoe kan men deze gaven verkrijgen zonder openbaring? “Opgevaren

naar den hoge, [...] gaf [Christus gaven] aan de mensen. [...] En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars' [zie Efeziërs 4:8, 11]. En hoe werden de apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars gekozen? Door profetie (openbaring) en door handoplegging — door goddelijke communicatie en een door God voorgeschreven verordening — door middel van het priesterschap, ingesteld volgens de orde van God, op goddelijk bevel. De apostelen in de oudheid droegen de sleutels van dit priesterschap — van de verborgenheden van Gods koninkrijk, en daarom konden zij alles met betrekking tot het bestuur van de kerk ontsluiten en ontrafelen, alsmede alles met betrekking tot het welzijn van de samenleving, de toekomst van de mens, en de keuzevrijheid, macht en invloed van geesten. Want zij konden hen naar believen beheersen, hen in de naam van Jezus opdragen te vertrekken, en hun kwalijke en mysterieuze handelingen ontdekken als zij zichzelf in godsdienstig gewaad gehuld aan de kerk aanboden en zij zich verzetten tegen de belangen van de kerk en de verbreiding van de waarheid. (...)

'(...) Onze Heiland, de apostelen en zelfs de leden van de kerk waren begiftigd met deze gave, want, schrijft Paulus: "Want aan de een wordt door de Geest gegeven [...] allerlei tongen, en aan weer een ander de vertolking van tongen [...], aan de een werking van krachten, aan de ander profetie; aan de een het onderscheiden van geesten" [Zie 1 Korintiërs 12:10.] Al die gaven gaan uit van dezelfde Geest van God en zijn de gaven van God. (...) Geen mens of groep mensen kan zonder de juiste vormen van gezag, het priesterschap en het onderscheid van geesten, goede van valse geesten onderscheiden.'¹⁸

'Er gaan liegende geesten uit over de aarde. Er zullen grote manifestaties van geesten zijn, zowel goede als valse. (...) Niet iedere geest of visioen of gezang is van God. (...) De gave van het onderscheiden van geesten wordt gegeven aan de presiderende ouderling. Bid voor hem, dat hij deze gave mag ontvangen.'¹⁹

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem het relaas op pp. 409–412 door. Wat hebben Melchizedeks-priesterschapsdragers aan dit verhaal bij hun voorbereiding op het zalven van een zieke? In hoeverre hebben we er iets aan als wij zelf een zalving nodig hebben? Waarom was het volgens u belangrijk dat broeder Fordham op dat moment zijn geloof in Jezus Christus uitsprak?
- Neem de leringen van de profeet Joseph op pagina 412 door. Welke ervaringen hebben ertoe bijgedragen dat u de macht van het priesterschap om zieken te genezen bent gaan begrijpen? Door welke beginselen zouden we ons moeten laten leiden bij het vertellen over ervaringen met het genezen van zieken? Waarom worden sommigen niet genezen, al oefenen ze geloof en worden ze gezalfd door de priesterschap?
- Joseph Smith heeft gezegd dat de gave van tongen ‘vooral was ingesteld voor de verkondiging van het evangelie aan andere volken en talen’ (zie pp. 413–414). Hoe heeft deze gave bijgedragen tot de verbreiding van het evangelie over de hele wereld? Hebt u, of iemand die u kent, wel eens de gave van tongen gehad voor de verkondiging van het evangelie?
- Neem de leringen van de profeet Joseph over de geest van profetie door (pp. 415–416). Wat betekent het voor u dat elk lid van de kerk de geest van profetie kan hebben?
- Neem de leringen van de profeet over de gave van het onderscheiden van geesten door (pp. 416–418). Wat is de gave van het onderscheiden van geesten? Hoe kunnen we voorkomen dat we door kwade invloeden worden misleid? Hoe kunnen onze huidige profeet en andere kerkleiders ertoe bijdragen dat wij kwade invloeden kunnen onderscheiden?

Relevante teksten: 1 Korintiërs 12:1–31; 14:1–6, 22–28; Jakobus 5:14–15; Moroni 10:8–17; LV 46:1–33; 50:1–36, 40–44; 52:14–19

Noten

1. Wilford Woodruff, Journals, 1833–1898, 22 juli 1839, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. Wilford Woodruff, ‘Leaves from My Journal’, *Millennial Star*, 17 oktober 1881, p. 670; alinea-indeling gewijzigd.
3. *History of the Church*, deel 4, p. 555; uit een leerrede van Joseph Smith op 20 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Wilford Woodruff.
4. *History of the Church*, deel 4, pp. 3–5; alinea-indeling gewijzigd; cursivering weggelaten; uit het dagboek van Joseph Smith, 8–10, 28 juli 1839, Commerce (Illinois).
5. *History of the Church*, deel 4, p. 11; uit instructies gegeven door Joseph Smith op 29 september 1839 in Commerce (Illinois); uit een verslag van James Mulholland.
6. *History of the Church*, deel 2, p. 162; uit de notulen gemaakt door Oliver Cowdery van een ouderlingenvergadering, gehouden op 8 september 1834 in New Portage (Ohio).
7. *History of the Church*, deel 1, p. 369; uit een brief van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium aan de kerkleiders in Missouri, 2 juli 1833, Kirtland (Ohio).
8. *History of the Church*, deel 4, p. 485; uit een leerrede van Joseph Smith op 26 december 1841 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Willard Richards.
9. *History of the Church*, deel 3, p. 379; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 juni 1839 in Commerce (Illinois); uit een verslag van Willard Richards.
10. *History of the Church*, deel 5, pp. 31–32; uit ‘Gift of the Holy Ghost’, hoofdartikel in *Times and Seasons*, 15 juni 1842, pp. 825–26; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
11. *History of the Church*, deel 4, p. 580; uit ‘Try the Spirits’, een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 april 1842, pp. 747; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
12. *History of the Church*, deel 3, p. 392; uit een leerrede van Joseph Smith ca. juli 1839 te Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
13. *History of the Church*, deel 4, p. 607; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Eliza R. Snow.
14. *History of the Church*, deel 3, p. 389; uit een leerrede van Joseph Smith ca. juli 1839 te Commerce (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
15. Aangehaald door James Burgess. Uit een verzameling uittreksels uit leerredes van Joseph Smith; dagboeken van James Burgess, 1841–1848, deel 2, kerkelijke archieven.
16. *History of the Church*, deel 5, pp. 407–408; alinea-indeling gewijzigd; uit instructies gegeven door Joseph Smith rond januari 1843 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag in een brief van een ongeïdentificeerde verslaggever van de *Boston Bee*, 24 maart 1843, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 mei 1843, p. 200.
17. *History of the Church*, deel 3, p. 379; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 juni 1839 in Commerce (Illinois); uit een verslag van Willard Richards.
18. *History of the Church*, deel 4, pp. 571–575, 580; alinea-indeling gewijzigd; uit ‘Try the Spirits’, een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 april 1842, pp. 743–745, 747; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
19. *History of the Church*, deel 3, pp. 391–392; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith rond juli 1839 in Commerce (Illinois); uit een verslag van Willard Richards.

De kracht van vergiffenis

*‘Kom hier, mijn broeder, de strijd is gestreden;
Vrienden uit het verleden, zijn vrienden in het heden.’*

Uit het leven van Joseph Smith

In de zomer van 1839 gaf de profeet de plaats aan de Illinoiszijde van de Mississippi waar de heiligen vergaderden de naam *Nauvoo*. Die naam is van Hebreeuwse afkomst en betekent ‘een prachtige omgeving of plaats, waar rust vanuit gaat.’¹ Onder leiding van de profeet maakten de heiligen van het dorpje Commerce een prachtige stad. Allereerst vervingen zij hun hutten en tenten door blokhutten zoals die aan de Amerikaanse beschavingsgrens gebruikelijk waren, vervolgens door houten huizen, en uiteindelijk begonnen er ook stenen huizen te verschijnen. Ze plantten fruit- en schaduwbomen, klimplanten en struiken om hun grote stukken grond te verfraaien. In hun prachtige Nauvoo hoopten de heiligen een vredig toevluchtsoord te vinden waar ze de vervolging in Missouri konden vergeten.

Van iets wat Joseph Smith in deze periode van opbouw mee-maakte, leren we hoe barmhartig hij was en hoe bereidwillig om andere mensen te vergeven, waardoor ze wandaden uit het verleden achter zich konden laten. Daniel Tyler vertelt:

‘Een man die in Far West [Missouri] een hoge functie had bekleed, werd ziek en kreeg koude rillingen of koortsaanvallen. Toen hij zowel in lichaam als in geest zwak was, beïnvloedden afvalligen hem negatief en haalden hem over om de heiligen te verlaten met hen mee te gaan. Hij sprak zich uit tegen de profeet. Toen de heiligen zich in Commerce aan het vestigen waren, genas hij en verhuisde hij van Missouri naar Quincy, in Illinois. Daar nam hij een baan als hakker van vademhout om de kosten van een verhuizing met zijn gezin naar Nauvoo te kunnen betalen en

De Heiland betoont een op overspel betrapte vrouw barmhartigheid (zie Johannes 8:1-11). 'Christus heeft gezegd dat Hij kwam om de zondaren tot bekering te roepen, om hen te redden', aldus Joseph Smith.

een geschenk te kunnen [geven] aan de belasterde man Gods, voor het geval hij bereid zou zijn om hem vergiffenis te schenken en hem terug te laten keren in de kudde. (...) Hij had het gevoel dat hij nergens anders zijn heil kon zoeken en dat als dit hem ontzegd werd, wat hem betreft alles verloren was. Hij ging met een verdrietig hart en een neerslachtige blik in zijn ogen op pad.

‘Terwijl [de man onderweg] was, vertelde de Heer broeder Joseph dat hij op komst was. De profeet keek uit het raam en zag hem de straat in lopen. Zo gauw hij het tuinhekje opendeed, sprong de profeet op uit zijn stoel, rende naar buiten en riep in de tuin uit: “O, broeder —, wat ben ik blij om u te zien!” Hij omhelsde hem en beiden huilden als kinderen.

‘Laat ik volstaan met te zeggen dat er volledige schadeloosstelling volgde en dat de gevallen man weer door de deur de kerk binnenkwam, het priesterschap weer ontving, verscheidene belangrijke zendingen vervulde, met de heiligen in Zion vergaderde en als een goed lid overleed.’²

George Q. Cannon, raadgever in het Eerste Presidium, verschafte nader bewijs van Josephs Smiths vergevensgezinde aard: ‘Hoewel Joseph een onverzettelijk verdediger van de waarheid was en zich standvastig aan Gods geboden hield, was hij altijd barmhartig voor mensen die zwak waren en fouten maakten. In de zomer van 1835 had hij zitting in raden en vergaderingen in Kirtland en omgeving en werd hij gekozen om deel te nemen aan de disciplinaire raden die werden gehouden omdat enkele leden zich tegen het presidium van de kerk hadden uitgesproken. Of hij nu door het lot werd aangewezen om de zaak van de beklaagde te bepleiten of die aan te klagen, en zelfs al was hij zelf misschien degene die verongelijkt was, hij trad met zoveel barmhartigheid en rechtvaardigheid op dat hij daarmee ieders liefde won.’³

Leringen van Joseph Smith

Wij moeten het beginsel van barmhartigheid naleven en onze broeders en zusters vergeven.

‘Een van de mooiste taferelen die je op aarde kunt zien, is als een zonde die iemand tegenover iemand anders heeft begaan,

wordt vergeven; en als er dan volgens het edele en volmaakte patroon van de Heiland tot onze Vader in de hemel wordt gebeden om ook [de zondaar] te vergeven.’⁴

‘Beoefen altijd het beginsel van de barmhartigheid en wees bereid om onze broeder te vergeven bij de eerste tekens dat hij zich bekeert en om vergeving vraagt; en wij zouden onze broeder of onze vijand zelfs moeten vergeven vóórdat hij zich bekeert en om vergeving vraagt, want onze hemelse Vader zou ons net zo barmhartig behandelen.’⁵

‘Wees verdraagzaam tegenover elkaar, want de Heer is ook verdraagzaam tegenover ons. Bid voor uw vijanden in de kerk en vervloek uw vijanden daarbuiten niet: want Mij komt de wraak toe, zegt de Heer, en ik Ik zal het vergelden [zie Romeinen 12:19]. Tot elk geordend lid en tot allen zeggen wij: wees barmhartig, dan zult u barmhartigheid ontvangen. Streef ernaar zielen te redden, niet ze te vernietigen; want voorwaar, u weet dat “er also blijdschap zal zijn in de hemel over een zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben” [zie Lucas 15:7].’⁶

Eliza R. Snow heeft deze woorden van de profeet opgeschreven: ‘[De heiligen] dienen gewapend te zijn met barmhartigheid, niettegenstaande de ongerechtigheden onder ons. Hij zei dat hij zonde aan het licht had gebracht — het was een melancholieke gedachte en verschrikkelijk dat zovelen zichzelf onder de veroordeling van de duivel zouden plaatsen en naar de verdoemenis gaan. Met veel gevoel zei hij dat zij medemensen zijn, dat we hen eens liefhadden, en zouden wij hen niet aanmoedigen tot verbetering? Wij hebben hen [nog] niet zeventig maal zeven keer vergeven, zoals onze Heiland zei [zie Matteüs 18:21–22]; misschien hebben we ze zelfs nog niet één keer vergeven. Voor hen is er nu een dag van heil als zij zich bekeren en hun leven beteren.’⁷

‘Stel dat Jezus Christus en heilige engelen onze dwaasheden tegen ons zouden houden, wat zou er dan van ons worden? We moeten barmhartig voor elkaar zijn en kleinigheden door de vingers zien.’⁸

Willard Richards, lid van het Quorum der Twaalf, heeft opgeschreven: ‘Joseph merkte op dat alles tussen hem en de hemel

in orde was; dat hij geen vijandschap voelde voor iemand; en dat hij naar het voorbeeld van Jezus als volgt bad: “Vader, vergeef mij mijn overtredingen zoals ik hen vergeef die overtredingen tegenover mij begaan” [zie Matteüs 6:12, 14], want ik vergeef alle mensen vrijelijk. Als wij liefde voor andere mensen zouden opvatten en ontwikkelen, moeten we anderen liefhebben, zowel onze vijanden als onze vrienden.’⁹

Vergiffenis herstelt het gevoel van eensgezindheid.

‘Het doet mij verdriet dat er geen betere broederschap is; als één lid lijdt, voelt iedereen dat; door een gevoel van eensgezindheid krijgen wij macht bij God. Christus heeft gezegd dat Hij kwam om de zondaren tot bekering te roepen, om hen te redden. Christus werd door de Joden die vol eigendunk waren veroordeeld omdat Hij omging met zondaren; Hij accepteerde hen op basis van het beginsel dat zij zich bekeerden van hun zonden. (...) Als [zondaren] zich bekeren, moeten wij hen accepteren en hen door vriendelijkheid heiligen en reinigen van alle ongerechtigheid, en door onze invloed als wij over hen waken. (...) Niets is zo doeltreffend om mensen ertoe te brengen zonde te verzaken als hen bij de hand te nemen en liefdevol over hen te waken.’¹⁰

De profeet Joseph Smith heeft eens aan een groep kerkleiders geschreven: ‘Welnu, broeders, ik wil u zeggen dat ik geneigd ben te geven en te vergeven, te dragen en te verdragen, met alle lankmoedigheid en geduld, met de zwakheden en dwaasheden en goddeloosheden van mijn broeders en alle mensen in de wereld; en mijn vertrouwen en liefde voor u worden er niet door verminderd of verzwakt. En nu, als er van u gevraagd zou worden om een van onze zwakheden en dwaasheden te verdragen, en u zou met ons vermaand worden, wees dan niet beledigd. (...) Als u en ik elkaar persoonlijk ontmoeten, verwacht ik zonder de minste twijfel dat alles tussen ons oprecht begrepen wordt en dat er volmaakte liefde heerst; en dat het heilig verbond dat ons verbindt de belangrijkste plek in ons hart inneemt.’¹¹

De profeet Joseph Smith heeft tijdens een vergadering met zijn raadgevers in het Eerste Presidium en de Twaalf het volgende gezegd: ‘Ik heb soms op een impuls te hardvochtig gesproken. En

voor zover ik uw gevoelens heb gekwetst, broeders, vraag ik om uw vergiffenis, want ik heb u lief en zal u in alle gerechtigheid met heel mijn hart voor de Heer en voor alle mensen steunen. Wees ervan verzekerd, broeders, dat ik bereid ben om in storm en tumult, in donder en bliksem, ter zee en te land, in de wildernis of onder valse broeders of gepeupel, of waar God ons in zijn voorzienigheid ook heen mag roepen, de vloedgolf van alle tegenstand te keren. En ik ben vastbesloten dat hoogte noch diepte, heerschappij noch macht, heden noch toekomst, noch enig wezen, mij van u zal scheiden [zie Romeinen 8:38–39].

‘En ik sluit nu voor God een verbond met u dat ik niet zal luisteren naar, of enig geloof zal hechten aan, enig negatief verhaal over een van u, noch zal ik u veroordelen op enig getuigenis onder de hemel, met uitzondering van dat getuigenis dat onfeilbaar is, tot ik u persoonlijk kan spreken en met zekerheid kan weten. En ik stel een vast vertrouwen in uw woord, want ik geloof dat u waarheidsgetrouwe mannen bent. En ik vraag hetzelfde van u als ik u iets vertel, namelijk dat u eenzelfde vertrouwen stelt in mijn woord, want ik zeg u niets dat ik niet zelf ook weet.’¹²

In de herfst van 1835 was William, een broer van de profeet, het niet eens met een beslissing die hij nam. Hij werd kwaad en begon de profeet met verachting te behandelen en moedigde anderen aan om dat ook te doen. Dat gedrag deed de profeet verdriet en hij schreef aan William: ‘Ik wil dat u zich verootmoedigt, broeder William. Ik vergeef u zonder meer, en u weet hoe onverzettelijk en onveranderlijk ik daarin ben. Ik weet op wie ik vertrouw. Ik sta op de rots en de golven kunnen en zullen mij niet omverwerpen. U weet dat de leer waarin ik onderricht waar is. U weet dat God mij heeft gezegd. (...) U weet dat het mijn plicht is om u te vermanen als u iets verkeerd doet. Die vrijheid zal ik mij altijd veroorloven en u hebt datzelfde voorrecht. Vanwege mijn geboorterecht veroorloof ik mij de vrijheid om u te vermanen. En ik geef u datzelfde voorrecht omdat het mijn plicht is om ootmoedig te zijn en vermaand en geïnstrueerd te worden door een broer of een vriend. (...)

‘En moge God mijn vaders huis nu genadig zijn; moge God vijandschap tussen u en mij wegnemen; en mogen alle zegeningen

hersteld worden en het verleden voor altijd in vergetelheid raken. Moge nederige bekering ons beiden tot U brengen, o God, en tot uw macht en bescherming, en een kroon, om de omgang te genieten met vader, moeder, Alvin, Hyrum, Sophronia, Samuel, Catherine, Carlos, Lucy, de heiligen en alle geheiligden voor eeuwig in vrede, dat is het gebed van uw broeder.¹³

Op 1 januari 1836 zei de profeet het volgende over zijn pogingen om dit probleem in de familie op te lossen: 'Ook al loopt mijn hart met dankbaarheid over als ik terugkijk op het afgelopen jaar en de talrijke zegeningen die op ons hoofd zijn uitgestort, is mijn hart verdrietig vanwege het probleem in mijn ouderlijk gezin. (...) Ik ben vastbesloten om niets na te laten voor het oplossen en in der minne schikken en uit de weg ruimen van alle familieproblemen zodat we het komende jaar en de daaropvolgende jaren, hoe veel of weinig het er ook mogen zijn, kunnen doorbrengen in gerechtigheid voor God. (...)

'Mijn broers William en Hyrum kwamen met oom John Smith naar mijn huis en we trokken ons samen met vader en ouderling Martin Harris terug in een kamer. Vader Smith begon het overleg vervolgens met een gebed, waarna hij zich met veel gevoel en op aandoenlijke wijze over de kwestie uitsprak, ja, met alle meergevoel van een vader die erg gekwetst is door het probleem dat in de familie is ontstaan. En terwijl hij tot ons sprak, rustte de Geest Gods krachtig op ons en smolt ons hart. Broer William beleed nederig zijn fout en vroeg mij om vergeving voor de beledigingen die hij aan mijn adres geuit had. En voor dat waarin ik niet juist had gehandeld, vroeg ik zijn vergeving.

'En de geest van belijdenis en vergiffenis heerste onder ons allen. En wij verbonden ons voor God en de heilige engelen en de broeders om er van toen af aan naar te streven elkaar in gerechtigheid in alles op te bouwen en niet te luisteren naar kwaadsprekerij over elkaar, maar om als ware broeders in zachtmoedigheid onze grieven onderling te bespreken en tot verzoening te komen, daarmee ons geluk bevorderend en het geluk van ons gezin, kortom: het geluk en welzijn van allen. Mijn vrouw, mijn moeder en mijn schrijver werden binnengeroept en wij herhaalden het verbond dat wij hadden gesloten voor hen; en

terwijl onze boezem uit dankbaarheid brandde, stroomden er tranen uit onze ogen. Mij werd toen gevraagd om het overleg te besluiten, wat ik met een gebed deed. En het was waarlijk een tijd van jubel en verheuging.¹⁴

Als we lankmoedigheid, geduld en barmhartigheid betonen jegens de bekeerlijken, kunnen we ertoe bijdragen dat zij ‘de vrijheid van Gods geliefde kinderen’ ingaan.

Aan het eind van 1838 bevond William W. Phelps, die een gewaardeerd kerklid was geweest, zich onder de mensen die een vals getuigenis tegen de profeet en andere kerkleiders afgelegd hadden, wat tot hun gevangenschap in Missouri leidde. In juni 1840 schreef broeder Phelps Joseph Smith met een smeekbede om vergiffenis. De profeete Joseph antwoordde: ‘Ik moet toegeven dat ik wat gemengde gevoelens heb nu ik u een brief probeer te schrijven in antwoord op uw schrijven van de 29ste [van de afgelopen maand]. Maar ik ben ook blij dan ik dit kan doen.

‘U kunt zich misschien enigszins indenken hoe ik me voelde, en ook ouderling Rigdon en broeder Hyrum, toen we uw brief lazen. Ons hart smolt en vulde zich met liefhebbende en barmhartige gevoelens toen wij over uw voornemens en dergelijke lazen. Ik kan u verzekeren dat ik de neiging voel om in uw geval zo op te treden dat dit de goedkeuring van Jehova kan wegdragen (want ik ben zijn dienstknecht), in overeenstemming met de geopenbaarde beginselen van waarheid en gerechtigheid. En voor zover lankmoedigheid, geduld en barmhartigheid ooit de handelingen van onze hemelse Vader met de ootmoedigen en berouwvollen hebben gekenmerkt, voel ik de aandrang dit voorbeeld te volgen, diezelfde beginselen te koesteren en aldus een heiland voor mijn medemensen te worden.

‘Het is waar dat wij door uw gedrag veel geleden hebben — de bittere beker, die al vol genoeg was voor sterfelijke mensen, stroomde inderdaad over toen u zich tegen ons keerde — u, met wie wij zo vaak liefdevol hadden overlegd en met wie wij door de Heer veel verfrissende tijden hadden meegemaakt. “Was u een vijand geweest, dan hadden wij het kunnen verdragen” [zie Psalmen 55:12–14]. “Ten dage, dat gij afzijdig stondt, ten dage, dat vreemden zijn leger gevangen namen en uitlanders zijn

William W. Phelps, hier te zien met Joseph Smith na zijn terugkeer als lid van de kerk. Hij schreef over de profeet die hem zo vrijelijk had vergeven: 'Ere de man tot wie sprak weer Jehova' (lofzang 24).

poort binnenkwamen en over [Far West] het lot wierpen, waart ook gij als een van hen. Zie niet met leedvermaak die dag van uw broeder, de dag van zijn rampspoed, en maak u niet vrolijk over de kinderen van [de heiligen] op de dag van hun ondergang; en zet geen grote mond op ten dage van hun benauwdheid” [zie Obadja 1:11-12].

‘Maar de beker is leeggedronken, de wil van onze Vader is gedaan en we leven nog; en daar danken we de Heer voor. En omdat we door de genade van God uit de handen van goddeloze mannen zijn verlost, is het uw voorrecht om van de macht van de tegenstander verlost te worden, tot de vrijheid van Gods

geliefde kinderen gebracht te worden en weer uw plaats onder de heiligen van de Allerhoogste in te nemen, en door ijver, ootmoed en ongeveinsde liefde uzelf bij onze God en uw God en de Kerk van Jezus Christus aan te bevelen.

‘Omdat ik geloof dat uw belijdenis en uw bekering oprecht zijn, zal het mij een genoegen zijn u weer de rechterhand van vriendschap te geven en mij te verheugen over de terugkerende verloren zoon.

‘Uw brief is afgelopen zondag aan de heiligen voorgelezen en hun mening is gepolst. Er werd unaniem besloten dat W.W. Phelps weer zou worden toegelaten tot de gemeenschap.

“Kom hier, mijn broeder, de strijd is gestreden; vrienden uit het verleden, zijn vrienden in het heden.”¹⁵

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Dit hoofdstuk bevat enkele verhalen over de vergiffenis die Joseph Smith andere mensen schonk. Lees deze verhalen op de pagina's 421–423, 426–428 en 428–430. Hoe kunnen die verhalen iemand helpen die worstelt met het vergeven van iemand anders?
- Welke zegeningen kunnen we ontvangen als we mensen die ons gekwetst hebben vergiffenis schenken? Waarom is het soms moeilijk om iemand anders te vergeven? Wat kunnen we doen om vergevensgezinder te worden?
- Op pagina 424 staan korte, wijze uitspraken over het vergeven van andere mensen. Bijvoorbeeld: ‘Wees verdraagzaam tegenover elkaar, want de Heer is ook verdraagzaam tegenover ons.’ ‘Wees barmhartig, dan zult u barmhartigheid ondervinden.’ ‘Streef ernaar zielen te redden en tracht niet ze te vernietigen.’ ‘We moeten barmhartig voor elkaar zijn en kleinigheden door de vingers zien.’ Wat haalt u uit elk van deze uitspraken?

- Lees in de eerste volledige alinea op pagina 425 de woorden van de profeet Joseph Smith over de gevolgen van vriendelijkheid en zachtmoedigheid. Waarom denkt u dat dit waar is? Hebt u zelf wel eens ondervonden dat deze beginselen waar zijn?
- Lees de eerste volledige alinea op pagina 426. Welke problemen kunnen we vermijden als we deze raad opvolgen? Waarom is die raad soms moeilijk op te volgen? Hoe kunnen wij de verleiding overwinnen om negatieve verhalen over andere mensen te geloven?
- De profeet had het in zijn streven om andere mensen te vergeven over zijn verlangen om ‘het voorbeeld te volgen’ van onze hemelse Vader (p. 428) en te leven ‘volgens het edele en volmaakte patroon van de Heiland’ (p. 424). Welke eigenschappen moeten we proberen te ontwikkelen in ons streven om het voorbeeld van onze hemelse Vader en Jezus Christus te volgen?

Relevante teksten: Psalmen 86:5; Matteüs 18:21–35; 1 Nephi 7:16–21; Mosiah 26:29–31; LV 64:9–11

Noten

1. *History of the Church*, deel 4, p. 268; uit een brief van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium aan de heiligen, 15 januari 1841, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 januari 1841, pp. 273–274.
2. Daniel Tyler, ‘Recollections of the Prophet Joseph Smith’, *Juvenile Instructor*, 15 augustus 1892, p. 491; alinea-indeling gewijzigd.
3. George Q. Cannon, *The Life of Joseph Smith, the Prophet* (1888), pp. 190–191.
4. *History of the Church*, deel 6, p. 245; uit ‘A Friendly Hint to Missouri’, een artikel geschreven onder toezicht van Joseph Smith, 8 maart 1844, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 maart 1844, p. 473.
5. *History of the Church*, deel 3, p. 383; uit een leerrede van Joseph Smith op 2 juli 1839 in Montrose (Iowa); uit een verslag van Wilford Woodruff en Willard Richards.
6. *History of the Church*, deel 2, p. 230, voetnoot; uit: ‘To the Saints Scattered Abroad’, *Messenger and Advocate*, June 1835, p. 138.
7. *History of the Church*, deel 5, pp. 19–20; woord tussen vierkante haakjes in origineel; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 26 mei 1842 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Eliza R. Snow.
8. *History of the Church*, deel 5, p. 23; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juni 1842 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Eliza R. Snow.
9. *History of the Church*, deel 5, p. 498; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Willard Richards.
10. *History of the Church*, deel 5, pp. 23–24; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juni 1842 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Eliza R. Snow.

11. Brief van Joseph Smith aan Edward Partridge en anderen, 30 maart 1834, Kirtland (Ohio); uit Oliver Cowdery Letterbook, pp. 34–35, Huntington Library, San Marino (Californië); afschrift in de archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah, V.S.).
12. *History of the Church*, deel 2, p. 374; alinea-indeling gewijzigd; uit de notulen van een raadsvergadering van het Eerste Presidium en de Twaalf, gehouden op 16 januari 1836 in Kirtland (Ohio); genotuleerd door Warren Parrish.
13. *History of the Church*, deel 2, p. 343; uit een brief van Joseph Smith aan William Smith, 18 december 1835, Kirtland (Ohio).
14. *History of the Church*, deel 2, pp. 352–354; alinea-indeling gewijzigd; uit het dagboek van Joseph Smith, 1 december 1836, Kirtland (Ohio).
15. *History of the Church*, deel 4, pp. 162–164; tweede tekst tussen vierkante haakjes in derde alinea in origineel; alinea-indeling gewijzigd; cursivering verwijderd; uit een brief van Joseph Smith aan William W. Phelps, 22 juli 1840, Nauvoo (Illinois).

Verlossing voor de doden

‘De grote Jehova (...) kent de toestand van de levenden en de doden, en heeft (...) ruimschoots voorbereidingen voor hun verlossing getroffen.’

Uit het leven van Joseph Smith

De profeet Joseph Smith maakte al vroeg in zijn bediening iets mee waardoor hij mede voorbereid werd op de tijd waarin de leer van de verlossing van de doden zou worden geopenbaard. In november 1823 werd Alvin, het oudste kind van Joseph Smith sr. en Lucy Mack Smith, plotseling ernstig ziek en balanceerde op het randje van de dood. Alvin was 25 jaar en gold als een sterke, handige jonge man die met zijn harde werken veel bijdroeg aan de financiële stabiliteit van het gezin. Zijn moeder beschreef hem als ‘een jongen met een bijzonder goed karakter’ die zo ‘edel en gul’ was dat hij de mensen om zich heen ‘elk uur van zijn bestaan tot zegen’ was.¹

Alvin wist dat hij stervende was. Hij riep zijn broers en zussen bij zich en sprak met ieder van hen. Tegen Joseph, die bijna achttien was en de gouden platen nog niet had ontvangen, zei Alvin: ‘Ik wil dat je je best doet en alles doet wat je kunt om de kronieken te krijgen. Volg instructies nauwkeurig op en houd je aan elk gebod dat je gekregen hebt. Je broer Alvin moet je nu verlaten, maar denk aan het voorbeeld dat hij je heeft gegeven en geef een goed voorbeeld aan de kinderen die jonger zijn dan jij.’²

Toen Alvin was overleden, vroeg de familie een presbyteriaanse predikant in Palmyra (in de staat New York) om zijn begrafenisdienst te leiden. Daar Alvin niet tot de kerkgemeente van deze predikant had behoord, beweerde deze in zijn preek dat Alvin niet te redden was. Josephs jongere broer William vertelde daar later over: ‘[De predikant] suggereerde overduidelijk dat

'Nu het koninkrijk van God op aarde is gevestigd en de oude orde van zaken is hersteld, heeft de Heer aan ons deze plicht en dit voorrecht gemanifesteerd en heeft ons geboden om ons te laten dopen voor onze doden.'

[Alvin] naar de hel gegaan was, want Alvin was geen kerklid, maar hij was een goede jongen en het beviel mijn vader helemaal niet.³

In januari 1836 kreeg Joseph Smith een visioen van de celestiale heerlijkheid waarin hij zag dat Alvin, zijn moeder en zijn vader alle eens dat koninkrijk zouden beërven. Joseph “vroeg [zich] verwonderd af hoe het kwam dat [Alvin] een erfdeel in dat koninkrijk verkregen had, aangezien hij dit leven verlaten had voordat de Heer de vergadering van Israël voor de tweede maal ter hand had genomen, en niet gedoopt was tot vergeving van zonden” (LV 137:6). Toen hoorde Joseph de stem van de Heer zeggen:

‘Allen die gestorven zijn zonder kennis van dit evangelie, maar het aangenomen zouden hebben indien zij langer hadden mogen blijven, zullen erfgenaam zijn van het celestiale koninkrijk van God; ook allen die van nu af aan zullen sterven zonder kennis ervan, maar het met geheel hun hart zouden hebben aangenomen, zullen erfgenaam van dat koninkrijk zijn; want Ik, de Heer, zal alle mensen oordelen naar hun werken, naar het verlangen van hun hart’ (LV 137:7–9).

Op 15 augustus 1840 predikte de profeet Joseph Smith tijdens een uitvaartdienst in Nauvoo en onderrichtte hij voor het eerst publiekelijk in de leer van de verlossing der doden. Volgens Simon Baker, die erbij was, begon de profeet met te getuigen dat het ‘evangelie van Jezus Christus blijde tijdingen van grote vreugde’ bracht. Hij las het grootste deel van 1 Korintiërs 15 voor en legde uit dat ‘de apostel tot mensen sprak die de doop voor de doden begrepen, want zij praktiseerden dat.’ Hij verklaarde vervolgens dat ‘men nu voor zijn vrienden kon optreden die dit leven hadden verlaten en dat het heilsplan bestemd was om iedereen te redden die gewillig was om de wet van God na te leven.’⁴

Een maand na die toespraak tijdens de uitvaartdienst bezocht de profeet zijn vader, die erg ziek was en op sterven lag. De profeet besprak de leer van de doop voor de doden met zijn vader. En vader Smith moest denken aan zijn geliefde zoon Alvin. Vader Smith vroeg of er ‘onmiddellijk’ tempelwerk gedaan kon worden voor Alvin. Enkele minuten voordat hij stierf, zei hij dat hij Alvin zag.⁵ Later in 1840 verheugde de familie Smith zich toen

Hyrum namens zijn broer Alvin de verordening van de doop onderging.

Leringen van Joseph Smith

God heeft al zijn kinderen lief en zal alle mensen oordelen naar de wet die zij hebben ontvangen.

‘De grote bedoelingen die God heeft met het heil van de mens worden nauwelijks begrepen door de zogenaamde wijze en intelligente generatie waar wij deel van uitmaken. De meningen van de mensen met betrekking tot het heilsplan, de [vereisten] van de Allerhoogste, de noodzakelijke voorbereiding op de hemel, de toestand en aard van de geesten der overledenen, en de vreugde of ellende die voortvloeien uit gerechtigheid dan wel goddeloosheid, zijn uiteenlopend en tegenstrijdig, al naar gelang hun onderscheiden opvattingen over goed en kwaad.

‘(...) Terwijl het ene deel van het mensdom het andere genadeloos veroordeelt en verdoemt, ziet de Vader van het heelal met vaderlijke zorg en ouderlijke genegenheid op de hele mensheid neer. Hij beschouwt hen als zijn kinderen en zonder die bekrompen gevoelens die de mensenkinderen beïnvloeden, laat Hij “zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen op rechtvaardigen en onrechtvaardigen” [Matteüs 5:45]. Hij houdt de teugels van het oordeel in zijn handen; Hij is een wijze Wetgever en zal alle mensen oordelen, niet naar de bekrompen denkbeelden van de mens, maar “naar de daden gedaan in het lichaam, of zij goed of kwaad zijn”, en of die daden nu in Engeland, Amerika, Spanje, Turkije of India gedaan zijn. Hij zal hen oordelen, “niet naar wat zij niet hebben, maar naar wat zij hebben”. Zij die zonder wet geleefd hebben, zullen geoordeeld worden zonder wet, en zij die een wet hebben, zullen geoordeeld worden naar die wet. Wij hoeven niet aan de wijsheid en intelligentie van de grote Jehova te twijfelen. Hij zal alle volken oordeel of genade toewijzen, al naar gelang hun verdienste, hun mogelijkheden om intelligentie te verkrijgen, de wetten volgens welke zij bestuurd zijn, de middelen die hen zijn verschaft om juiste informatie te verkrijgen, en zijn ondoorgrondelijke bedoelingen met de mensheid. En als de bedoelingen van God bekendgemaakt worden, en

het gordijn van de toekomst wordt opengedaan, zullen wij allen uiteindelijk moeten bekennen dat de Rechter van de hele aarde het goed heeft gedaan [zie Genesis 18:25].⁶

‘God oordeelt de mens naar zijn gebruik van het licht dat Hij hem geeft.’⁷

‘De mens is rekenschap verschuldigd van wat hij heeft en niet van wat hij niet heeft. (...) Alle licht en intelligentie die hij van zijn goedgunstige Schepper ontvangt, of dat nu veel of weinig is, wordt in een rechtvaardig oordeel meegewogen en (...) van hem wordt vereist dat hij gehoorzaamt en uitsluitend verbetert volgens wat hij ontvangen heeft. Want het is niet aan de mens om alleen bij brood te leven, maar bij ieder woord dat de mond Gods uitgaat.’⁸

**De Heiland Jezus Christus biedt zowel levenden als
doden een kans op vergiffenis en redding.**

‘De toestand van de christelijke naties na de dood is een onderwerp dat alle wijsheid en talent van de filosoof en de geestelijke vereist heeft, en het is algemeen gebruikelijk om van mening te zijn dat de bestemming van de mens bij zijn dood onherroepelijk vaststaat en dat hij ofwel voor altijd gelukkig ofwel voor altijd ellendig zal zijn, dat wie zonder kennis van God overlijdt voor eeuwig verdoemd moet worden, zonder enige verlichting van zijn straf of pijn, en zonder de minste hoop op verlossing in de loop van de eindeloze eeuwen. Hoe orthodox dit beginsel ook mag zijn, wij zullen zien dat het afwijkt van het getuigenis in de Heilige Schrift, want onze Heiland zegt dat alle zonde en spot de mens vergeven wordt, waar zij ook mee spotten, maar dat spotten met de Heilige Geest niet vergeven wordt, in deze wereld noch in de toekomstige wereld. Daaruit blijkt dat er zonden zijn die in de toekomstige wereld vergeven kunnen worden, hoewel de zonde van spotten [met de Heilige Geest] onvergeeflijk is [zie Matteüs 12:31–32; Marcus 3:28–29].

‘De apostel Petrus zegt verder over onze Heiland: “In welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, in de dagen van Noach’

De Heiland organiseerde in de geestenwereld de rechtschapen geesten 'en machtigde hen om uit te gaan en het licht van het evangelie aan hen te brengen die zich in de duisternis bevonden' (IV 138:30).

(1 Petrus 3:19–20). Hier hebben wij dus een relaas waarin onze Heiland predikt tot de geesten in de gevangenis, tot de geesten die sinds de tijd van Noach gevangen hadden gezeten. En wat predikte Hij tot hen? Dat ze daar moesten blijven? Zeker niet! Zijn eigen verklaring getuigt hiervan. “Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid’ (Lucas 4:18.) Jesaja zegt: “Om gevangenen uit de kerker te leiden, uit de gevangenis wie in duisternis gezeten zijn” (Jesaja 42:7). Hieruit blijkt duidelijk dat Hij niet alleen ging om tot hen te prediken, maar ook om hen te bevrijden en hen uit hun gevangenis te halen. (...)

‘De grote Jehova was bedacht op alle gebeurtenissen met betrekking tot de aarde en het heilsplan voordat dit plan in gang werd gezet en voordat “de morgensterren tezamen juichten” van vreugde [Job 38:7]. Het verleden, het heden en de toekomst waren en zijn voor Hem één eeuwig “nu”. Hij wist van de val van

Adam, de goddeloosheid van de mensen vóór de zondvloed, de omvang van het kwaad onder de mensen, hun zwakte en sterkte, hun kracht en heerlijkheid, hun afval en misdaden, hun gerechtigheid en ongerechtigheid. Hij wist van de val van de mens en van zijn verlossing. Hij wist van het heilsplan en verwees ernaar. Hij was bekend met de toestand en bestemming van alle naties. Hij verordeneerde alles naar de raad van zijn eigen wil. Hij kent de toestand van zowel de levenden als de doden en heeft ruimschoots voldoende maatregelen genomen voor hun verlossing, al naar gelang de omstandigheden en op basis van de wetten van Gods koninkrijk, of dat nu in deze wereld of in de toekomstige wereld is.⁹

God is volkomen rechtvaardig en barmhartig voor alle mensen, zowel levenden als doden.

‘Het denkbeeld dat bepaalde mensen vormen van de rechtvaardigheid, het oordeel en de barmhartigheid van God is te dwaas om zelfs maar aan te denken voor een intelligent mens. Veel orthodoxe predikanten veronderstellen bijvoorbeeld dat als iemand volgens hun maatstaven niet bekeerd is en hij in die toestand overlijdt, hij voor eeuwig zonder enige hoop in de hel moet blijven. Hij moet oneindige jaren in kwelling doorbrengen en er komt nooit, nooit, nooit een eind aan. En toch wordt die eeuwige ellende vaak afhankelijk gemaakt van het grootste [toeval]. Het breken van een schoenveter, het scheuren van de jas van een voorganger, of de plek waar iemand woont kan indirect zijn verdoemenis veroorzaken, oftewel ervoor zorgen dat hij niet verlost wordt.

‘Stelt u zich een niet ongebruikelijk geval voor: twee mannen zijn even goddeloos geweest, zijn nooit godsdienstig geweest en worden tegelijk ziek. Een van hen heeft het geluk bezocht te worden door een godsdienstig man en bekeert zich enkele minuten voordat hij sterft. De ander ontbiedt drie verschillende godsdienstige mensen: een kleermaker, een schoenmaker en een ketellapper. De ketellapper moet een oor aan een pan solderen, de kleermaker heeft een spoedopdracht om een knoopsgat in een jas te maken, en de schoenmaker heeft een laars op te

lappen. Geen van hen komt op tijd. De man sterft en gaat naar de hel. De ander wordt verhoogd en opgenomen in Abrahams boezem, zit in de tegenwoordigheid van God en heeft eeuwig, ononderbroken geluk, terwijl de ander, die net zo goed is als hij, in eeuwige verdoemenis terechtkomt, in onoplosbare ellende en oneindige wanhoop, omdat iemand een laars te lappen, iemand anders een knoopsgat te maken en weer iemand anders een oor aan een pan te solderen had.

‘Zo onrechtvaardig zijn de plannen van Jehova niet, noch zijn de uitspraken in de Heilige Schrift zo [misleitend], noch is het heilsplan voor de mensheid zo onverenigbaar met gewone logica. God zou verontwaardigd zijn over zo’n gang van zaken, engelen zouden hun gezicht in schaamte verbergen en elk deugdzzaam, intelligent mens zou ervoor terugdeinzen.

‘Als wetten van de mens ieder zijn verdiende loon toekennen en alle delinquenten straffen voor hun verschillende misdaden, dan zal de Heer toch zeker niet wreder zijn dan de mens, want Hij is een wijze wetgever en zijn wetten zijn onpartijdiger, zijn daden rechtvaardiger en zijn beslissingen volmakter dan die van de mens. En zoals de mens zijn medemens oordeelt op grond van de wet en hem straft volgens de wet, oordeelt de God des hemels “naar de werken die in het sterfelijk lichaam zijn verricht” [Zie Alma 5:15.] Te zeggen dat de niet-Joden verdoemd zouden worden omdat ze het evangelie niet geloofden, zou belachelijk zijn, en te zeggen dat de Joden die niet in Jezus geloofden allemaal verdoemd zouden worden, is net zo absurd; want “hoe [zullen zij] dan geloven in Hem, van wie zij niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker? En hoe zal men prediken, zonder gezonden te zijn?” [zie Romeinen 10:14–15.] Daarom kan de Jood noch de niet-Jood aansprakelijk gesteld worden voor het verwerpen van enig getuigenis, tenzij het door God gezonden is, want als de prediker alleen kan prediken als hij gezonden is, dan kan de toehoorder alleen geloven [als] hij een “gezonden” prediker aanhoort, en kan hij niet veroordeeld worden wegens dat wat hij niet gehoord heeft. Omdat hij zonder wet is, moet hij geoordeeld worden zonder wet.’¹⁰

**Het is onze plicht en ons voorrecht om ons te laten
dopen en bevestigen voor hen die zijn gestorven
zonder kennis van het evangelie.**

‘Als we het hebben over de zegeningen van het evangelie en de consequenties van ongehoorzaamheid aan de vereisten, wordt ons vaak gevraagd wat er dan van onze vaders geworden is. Worden zij alle veroordeeld omdat zij het evangelie niet gehoorzaamd hebben, terwijl zij het nooit gehoord hebben? Zeker niet. Nee, zij krijgen hetzelfde voorrecht dat wij hier hebben, door de eeuwige priesterschap die niet alleen hier op aarde bedient, maar ook in de hemel, en door de wijze bedelingen van de grote Jehova. Dus de personen genoemd door Jesaja [zie Jesaja 24:21–22] zullen worden bezocht door de priesterschap en zullen uit hun gevangenis komen wegens hetzelfde beginsel als zij die ongehoorzaam waren in de tijd van Noach en bezocht werden door onze Heiland [die het eeuwige Melchizedekse priesterschap bezat] en tot wie Hij in de gevangenis het evangelie predikte. En opdat zij aan al Gods [vereisten] mogen voldoen, worden levende vrienden gedoopt voor dode vrienden, waarmee zij voldoen aan Gods vereiste, die luidt: “Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan” [Johannes 3:5]. Zij werden uiteraard niet voor zichzelf gedoopt, maar voor hun doden. (...) Paulus verwees naar die leerstelling toen hij zei: ‘Wat zullen anders zij doen, die zich voor de doden laten dopen? Indien er in het geheel geen doden opgewekt worden, waarom laten zij zich nog voor hen dopen?’ (1 Korintiërs 15:29). (...)

‘En nu de grote doeleinden van God naar hun vervulling worden voortgestuwd en de dingen waarvan de profeten hebben gesproken worden vervuld, nu het koninkrijk van God op aarde is gevestigd en de oude orde van zaken is hersteld, heeft de Heer aan ons deze plicht en dit voorrecht gemanifesteerd en heeft ons geboden om ons te laten dopen voor onze doden, daarmee de woorden van Obadja vervullend, die over de heerlijkheid in de laatste dagen heeft gezegd: “Verlossers zullen de berg Sion bestijgen om over het gebergte van Esau gericht te oefenen, en het

koningschap zal zijn aan de Here” [zie Obadja 1:21]. Een juiste kijk op deze zaken verklaart de schriftuurlijke waarheid ervan, rechtvaardigt Gods handelingen met de mens, zet de mensheid op voet van gelijkheid, en komt overeen met elk beginsel van rechtschapenheid, rechtvaardigheid en waarheid. Wij besluiten met de woorden van Petrus: “Want er is tijd genoeg voorbijgegaan met het volbrengen van de wil der heidenen. (...) Want daartoe is ook aan doden het evangelie gebracht, opdat zij wel, naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden doch, naar God, wat de geest betreft, zouden leven” [1 Petrus 4:3, 6].¹¹

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem de pagina’s 433–435 door en kijk wat de leer van de verlossing voor de doden voor Joseph Smith en zijn familie betekende. Wat betekent die leer voor u en uw familie?
- Neem op de pagina’s 436–439 de leringen van de profet Joseph over God de Vader en Jezus Christus door. Hoe beïnvloeden die leringen uw gedachten en gevoelens aangaande onze Vader in de hemel en de Heiland? Wat hebben die leringen te maken met de verlossing voor de doden?
- Neem de leringen van de profet op de pagina’s 436–437 en 439–440 door. Hoe oordeelt God zijn kinderen?
- Joseph Smith heeft gezegd dat de doop voor de doden ‘een plicht en een voorrecht’ is (p. 441). In welk opzicht is het een plicht? Wat hebt u meegemaakt waardoor u het tevens als een voorrecht beschouwt? Wat kunt u doen om het werk van de Heer voor de overledenen te bevorderen? Hoe kunnen ouders hun kinderen helpen om deel te nemen aan dit werk?
- In hoeverre blijkt uit de leer van de verlossing voor de doden dat God rechtvaardig is? En hoe blijkt eruit dat Hij barmhartig is? Nu u dit hoofdstuk hebt gelezen, hoe zou u deze leer uitleggen aan iemand van een ander geloof?

Relevante teksten: Jesaja 49:8–9; 61:1–3; Johannes 5:25; IV 138:11–37

Noten

1. Lucy Mack Smith, 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', manuscript uit 1844–1845, boek 4, pp. 5–6, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
2. Alvin Smith, aangehaald in Lucy Mack Smith, 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', manuscript uit 1844–1845, boek 4, p. 4, kerkelijke archieven.
3. William Smith, interview door E.C. Briggs en J.W. Peterson, oktober van november 1893, oorspronkelijk gepubliceerd in *Zion's Ensign* (een tijdschrift van de Gereorganiseerde Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, nu de Gemeenschap van Christus); herdrukt in *Deseret Evening News*, 20 januari 1894, p. 2.
4. Uit een verslag van Simon Baker van een leerrede van Joseph Smith op 15 augustus 1840 in Nauvoo (Illinois); zie *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 15 augustus 1840. Zie ook *History of the Church*, deel 4, p. 231.
5. Joseph Smith sr., aangehaald in Lucy Mack Smith, 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', manuscript uit 1845, pp. 296, 301, kerkelijke archieven.
6. *History of the Church*, deel 4, pp. 595–596; uit 'Baptism for the Dead', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 april 1842, p. 759; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
7. *History of the Church*, deel 5, p. 401; uit een leerrede van Joseph Smith op 21 mei 1843 in Nauvoo (Illinois); uit een verslag van Willard Richards.
8. Brief van Joseph Smith aan Silas Smith, 26 september 1833, Kirtland (Ohio); uit 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', Lucy Mack Smith, manuscript uit 1845, pp. 228–29, kerkarchieven.
9. *History of the Church*, deel 4, pp. 596–597; eerste tekst tussen vierkante haakjes in eerste alinea in het origineel; alinea-indeling gewijzigd; uit 'Baptism for the Dead', hoofdartikel in *Times and Seasons*, 15 april 1842, pp. 759–760; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift. Een openbaring die president Joseph F. Smith in oktober 1918 ontving, verduidelijkte dat de Heiland tijdens zijn verblijf in de geestenwereld de rechtschapen geesten bezocht en boodschappers aanwees om de goddeloze geesten de evangelieboodschap te brengen (zie IV 138:18–23, 28–32).
10. *History of the Church*, deel 4, pp. 597–598; alinea-indeling gewijzigd; uit 'Baptism for the Dead', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 april 1842, p. 760; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
11. *History of the Church*, deel 4, pp. 598–599; tweede tekst tussen vierkante haakjes in eerste alinea in het origineel; alinea-indeling gewijzigd; uit 'Baptism for the Dead', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 april 1842, pp. 760–761; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.

De herbouwde Nauvootempel. Hij staat op dezelfde plaats als de oorspronkelijke tempel. Toen de oorspronkelijke Nauvootempel werd gebouwd, verklaarde de profeet Joseph Smith: 'Wij hebben de tempel harder nodig dan wat dan ook.'

De verordeningen en zegeningen van de tempel ontvangen

In de tempel kan God aan 'zijn volk de verordeningen van zijn huis en de heerlijkheden van zijn koninkrijk openbaren, en de mensen de weg naar het eeuwig heil tonen.'

Uit het leven van Joseph Smith

De Heer had de profeet Joseph Smith al vanaf het begin van de herstelling van het evangelie geleerd hoe belangrijk het is om tempels te bouwen. Hoewel de profeet vele malen gedwongen was te verhuizen en hij voortdurend zijn tijd en aandacht ook aan andere dingen moest besteden, was hij de noodzaak om een huis van de Heer te bouwen nooit uit het oog verloren. In Independence (Missouri) was een bouwterrein voor een tempel gewijd. In Kirtland (Ohio) was een tempel voltooid en ingewijd. In Far West (Missouri) waren hoekstenen voor een tempel gelegd, maar die moest men in de steek laten. Nu begonnen de kerkleden in Nauvoo hun leven weer op te bouwen. Velen van hen hadden onvoldoende voedsel, onderdak of werk, maar Joseph Smith wist dat het de belangrijkste opdracht van de heiligen was om weer een tempel te bouwen.

Gehoorzaam aan het gebod van de Heer begonnen de profeet en de heiligen zo snel mogelijk aan de bouw van een huis van de Heer. Maar de profeet beseftte dat de bouw jaren zou duren en hij wist dat de heiligen de volledige zegeningen van de tempel nodig hadden. Daarom bediende Joseph Smith op 4 mei 1842, ook al was de tempel niet voltooid, de begiftiging aan een kleine groep getrouwe broeders.

De groep kwam bijeen in de grote bovenkamer van de roodstenen winkel van de profeet, die 'zo veel als de omstandigheden toelieten was ingericht als het interieur van een tempel.'¹ Franklin D. Richards, lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, schreef daar later over: 'Toen de Geest [Joseph Smith] influisterde dat het einde van zijn levenswerk naderde en hij inzag dat zijn tijd op aarde wel eens ten einde zou kunnen komen voordat de tempel voltooid werd, riep hij enkele zorgvuldig gekozen mensen bijeen en verleende hen de verordeningen van de heilige begiftigingen, zodat de goddelijke schatten in zijn gedachten niet met zijn dood uit de wereld zouden verdwijnen.'²

In de geschiedenis van de profeet staat: 'Ik bracht de dag door in de bovenkamer van de winkel, (...) in een bijeenkomst met generaal James Adams uit Springfield, patriarch Hyrum Smith, de bisschoppen Newel K. Whitney en George Miller, president Brigham Young en de ouderlingen Heber C. Kimball en Willard Richards, en instrueerde hen in de beginselen en orde van het priesterschap, door middel van wassingen, zalvingen, begiftigingen en de communicatie van sleutels met betrekking tot het Aäronische priesterschap enzovoort tot de hoogste orde van het Melchizedeks priesterschap. Ik zette de orde volgens de oude van dagen uiteen, alsmede alle plannen en beginselen waardoor iemand in staat wordt gesteld om de volheid te verkrijgen van de zegeningen die voor de kerk van de Eerstgeborene zijn bereid en om in de eeuwige werelden in de tegenwoordigheid van de Elohim te komen en verblijven. In deze raadsvergadering werd voor het eerst in deze laatste dagen de oude orde van zaken ingesteld.

'En wat ik aan de aanwezigen communiceerde, ging over geestelijke zaken die alleen door de geestelijk ingestelden ontvangen konden worden. En alles wat aan deze mannen bekend werd gemaakt, wordt aan alle heiligen der laatste dagen bekend gemaakt zo gauw zij klaar zijn om ze te ontvangen en er een gepaste plek is om ze aan hen over te brengen, zelfs aan de zwakste der heiligen. Laat de heiligen daarom ijverig bouwen aan de tempel en aan alle huizen die God hen heeft geboden of zal gebieden om te bouwen.'³

Hoewel de meerderheid van de heiligen de tempelbegiftiging zou ontvangen na de voltooiing van de Nauvootempel, ontving een beperkt aantal mannen en vrouwen deze zegening in de maanden na de bijeenkomst van mei 1842. Mercy Fielding Thompson was een van hen. Toen ze haar begiftiging ontving, zei de profeet tegen haar: ‘Dit zal u uit de duisternis in een fantastisch licht brengen.’⁴

Leringen van Joseph Smith

God heeft de heiligen geboden om tempels te bouwen.

In januari 1833 schreef de profeet in Kirtland (Ohio): ‘De Heer heeft ons geboden om in Kirtland een huis van God te bouwen; (...) dit is het woord van de Heer tot ons en wij moeten het doen, ja, met de hulp van de Heer, en wij zullen gehoorzamen. Hij heeft ons op voorwaarde van gehoorzaamheid grote dingen beloofd; ja, een bezoek uit de hemelen om ons te eren met zijn eigen aanwezigheid. Wij vrezen ten zeerste dat wij in de ogen van de Heer, onze Meester deze grote eer die Hij ons wil geven, niet zouden verdienen; wij streven naar ootmoed en groot geloof om ons niet te hoeven schamen in zijn tegenwoordigheid.’⁵

In september 1840 verklaarden de profeet en zijn raadgevers in het Eerste Presidium dat de tijd was gekomen om de Nauvootempel te bouwen: ‘Wij zijn van mening dat de tijd is aangebroken om in deze streek een huis van gebed, een huis van orde, een huis van aanbidding van onze God [zie LV 88:119] te bouwen, waarin de verordeningen kunnen worden voltrokken overeenkomstig zijn goddelijke wil — dat zal aanzienlijke inzet en middelen vereisen. En daar het werk in gerechtigheid snel voortgestuwd moet worden, betaamt het de heiligen om deze dingen te overwegen en alle aspecten in ogeschouw en in gedachten te nemen en dan alle benodigde stappen te zetten om de taak uit te voeren; en zich te wapenen met moed, een vast voornemen om te doen wat zij kunnen, en het gevoel dat zij erbij betrokken moeten zijn alsof het hele werk van hen alleen afhankelijk was. Daarmee volgen zij de heerlijke daden van de vaderen en verkrijgen zij voor zichzelf en hun nageslacht, tot de laatste generatie, de zegeningen des hemels.’⁶

In januari 1841 schreven de profeet en zijn raadgevers in het Eerste Presidium: ‘De tempel van de Heer wordt hier [in Nauvoo] opgetrokken. Hier zullen de heiligen de God van hun vaders komen aanbidden volgens de orde van zijn huis en in de macht van het heilig priesterschap, en het wordt zo gebouwd dat alle functies van het priesterschap er goed in uitgeoefend kunnen worden en er instructies van de Allerhoogste worden ontvangen, die van hieruit naar verre landen zullen uitgaan. Laten wij dan al onze krachten inzetten (...) en ernaar streven om de daden van de oude verbondsvaders en –patriarchen na te volgen in die dingen die van zo’n onmetelijk belang zijn voor deze en elke volgende generatie.’⁷

Begin 1841 zei Joseph Smith volgens een verslag van William P. McIntire het volgende: ‘Joseph zei dat de Heer had gezegd dat we een huis ter ere van zijn naam moesten bouwen opdat we ons daar voor de doden konden laten dopen. Als we dat niet deden, zouden we verworpen worden en onze doden met ons, en zou deze kerk niet geaccepteerd worden [zie LV 124:32].’⁸

In april 1842 zei de profeet: ‘De kerk is niet volledig georganiseerd in haar juiste orde. En dat kan ook niet totdat de tempel is voltooid, want daar worden plekken voorzien voor de bediening van de priesterschapsverordeningen.’⁹

In juli 1842 verklaarde de profeet: ‘De Heer heeft ons gezegd om de [Nauvoo]tempel te bouwen (...); en dat gebod is net zo bindend voor ons als enig ander. En degene die zich niet beijvert voor deze dingen, is net zozeer een overtreder als wanneer hij enig ander gebod had overtreden; hij doet Gods wil niet en vervult zijn wetten niet.’¹⁰

In oktober 1843 gaf de profeet de heiligen deze aansporing: ‘Versnel het werk in de tempel, hernieuw uw inzet om voort te gaan met het werk van de laatste dagen, en wandel in ernst en rechtschapenheid voor de Heer.’¹¹

In maart 1844 kwam de profeet met de Twaalf en het Nauvootempelcomité bijeen om te bespreken hoe zij de schaamele geldmiddelen van de kerk konden aanwenden. In die vergadering zei de profeet: ‘Wij hebben de tempel harder nodig dan wat dan ook.’¹²

De Cardstontempel (Alberta, Canada). In beilige tempels openbaart de Heer aan zijn volk 'de heerlijkheden van zijn koninkrijk' en 'de weg naar het heil'.

In de tempel leren we eeuwige zaken en ontvangen we heilsverordeningen voor onszelf en onze voorouders.

'Wat was het doel van het vergaderen van (...) Gods volk in enig tijdperk van de wereld? (...) Het belangrijkste doel was een huis voor de Heer te bouwen waar Hij de verordeningen van zijn huis en de heerlijkheden van zijn koninkrijk aan zijn volk kon openbaren en de mensen de weg naar het eeuwig heil kon wijzen. Want er zijn bepaalde verordeningen en beginselen die verricht moeten worden op een plek of in een gebouw dat voor dat doel is gebouwd.

'(...) Verordeningen die vóór de grondlegging van de wereld door middel van het priesterschap en ten behoeve van het heil van de mens in de hemel zijn vastgelegd, mogen niet veranderd worden. Alle mensen moeten door dezelfde beginselen verlost worden.

'Met datzelfde doel vergadert God zijn volk ook in de laatste dagen, om een huis des Heren te bouwen waarin zij verordeningen en begiftigingen, wassingen en zalvingen enz. kunnen ontvangen. Een van de verordeningen van het huis des Heren is

de doop voor de doden. God heeft vóór de grondlegging der wereld verordineerd dat die verordening bediend moet worden in een vont die in het huis des Heren speciaal voor dat doel is bereid. (...)

‘De leer van de doop voor de doden staat duidelijk in het Nieuwe Testament; (...) het was de reden dat Jezus tot de Joden zei: “Hoe dikwijls heb Ik u willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, maar gij hebt niet gewild!” [Matteüs 23:37] — opdat zij de verordeningen van de doop voor de doden zowel als de andere verordeningen van het priesterschap mogen bijwonen en openbaringen uit de hemel ontvangen en vervolmaakt worden in Gods koninkrijk — maar zij wilden niet. Dit was ook het geval op de eerste pinksterdag: die zegeningen werden bij die gelegenheid op de discipelen uitgestort. God verordineerde dat Hij de doden zou verlossen, en dat Hij dat zou doen door zijn volk bijeen te vergaren. (...)

‘(...) Waarom de mensen op één plek bijeenvergaren? Met hetzelfde doel waarom Jezus de Joden bijeen wilde vergaren — om de verordeningen, de zegeningen en de heerlijkheden te ontvangen die God voor zijn heiligen in petto heeft. Ik vraag deze vergadering en alle heiligen nu of zij dit huis willen bouwen en de verordeningen en zegeningen ontvangen die God voor u in petto heeft; of wilt u dit huis niet voor de Heer bouwen en laat u Hem voorbijgaan en zijn zegeningen op een ander volk uitstorten?’¹³

‘Zo gauw de [Nauvoo]tempel en de doopvont klaar zijn, zijn wij van plan de ouderlingen van Israël hun wassingen en zalvingen te geven en ons bezig te houden met de laatste en meer indrukwekkende verordeningen, zonder welke wij geen celestiale troon kunnen verwerven. Maar er moet een heilige plek voor dat doel bereid worden. Bij het leggen van het fundament van de tempel is daarover een proclamatie afgekondigd en er zijn voorzieningen getroffen totdat het werk voltooid is, opdat mensen hun begiftigingen mogen ontvangen en koning en priester voor de allerhoogste God worden. (...) Er moet echter voor dat doel speciaal een plek gebouwd worden en een plek waar mensen voor hun doden worden gedoopt. (...)

‘De Heer heeft een wet ingesteld met betrekking tot deze kwestie: er moet een speciale plek komen voor de verlossing van onze doden. Ik geloof waarlijk dat er een plek zal komen en daar kunnen de mensen met hun familie heengaan die hun doden willen verlossen, en het werk doen door zich te laten dopen en de andere verordeningen voor hun doden te verzorgen.’¹⁴

‘Er wordt vaak gevraagd: “Kunnen we niet verlost worden zonder al die verordeningen enz.?” Ik antwoord daarop altijd: nee, niet volledig verlost. Jezus heeft gezegd: “In het huis mijns Vaders zijn vele woningen (...) Ik ga heen om u plaats te bereiden” [zie Johannes 14:2]. Het *buis* dat hier genoemd wordt, had met “koninkrijk” vertaald moeten worden; en iedereen die verhoogd wordt in de hoogste woning, moet zich aan een celestiale wet houden — ja, aan de hele wet.’¹⁵

‘Als een man de volheid van Gods priesterschap krijgt, moet hij het ontvangen op dezelfde wijze waarop Jezus Christus het verkreeg, namelijk door alle geboden te onderhouden en alle verordeningen van het huis des Heren te gehoorzamen. (...)

‘Alle mensen die erfgenamen van God en medeërfgenen met Jezus Christus worden, moeten de volheid van de verordeningen van zijn koninkrijk ontvangen; en zij die niet alle verordeningen willen ontvangen, verkrijgen niet de volheid van die heerlijkheid.’¹⁶

‘Al konden wij alles lezen en begrijpen wat sinds de tijd van Adam is geschreven over de relatie van de mens tot God en engelen in een toekomstige staat, dan zouden we er nog erg weinig van afweten. Lezen wat anderen ervaren hebben, of welke openbaring *zij* gekregen hebben, kan *ons* nooit een volledig beeld geven van onze toestand en onze ware relatie tot God. Kennis van die dingen is alleen te verkrijgen door ervaring met de verordeningen van God die voor dat doel zijn ingesteld. Als u voor vijf minuten in de hemel kon kijken, zou u meer weten dan door alles te lezen wat ooit over het onderwerp is geschreven. (...) Ik verzeker de heiligen dat zij de waarheid (...) door de openbaringen van God en zijn verordeningen en in antwoord op gebed te weten mogen en kunnen komen.’¹⁷

‘De orde van Gods huis is altijd hetzelfde geweest en zal altijd hetzelfde blijven, zelfs als Christus is gekomen; en na afsluiting van de duizend jaren, blijft zij nog hetzelfde; en wij zullen uiteindelijk het celestiale koninkrijk van God ingaan en het voor eeuwig bezitten.’¹⁸

De tempel is een gewijde plek waar wij de grootste zegeningen ontvangen die God voor zijn kinderen heeft.

De profeet sprak in het inwijdingsgebed voor de Kirtlandtempel, dat door openbaring aan hem was gegeven en later in afdeling 109 van de Leer en Verbonden is opgenomen, onder meer het volgende uit: ‘[...] en nu, heilige Vader, vragen wij (...) dat uw heerlijkheid zal rusten op uw volk en op dit, uw huis, dat wij nu aan U opdragen, opdat het tot heiligdom zal worden geheiligd en gewijd, en opdat uw heilige tegenwoordigheid voortdurend in dit huis zal zijn; en opdat allen die de drempel van het huis des Heren overschrijden uw macht zullen voelen en zich gedrongen zullen voelen te erkennen dat Gij het hebt geheiligd, en dat het uw huis is, een plaats waarop uw heiligheid rust.

‘En wilt Gij geven, heilige Vader, dat allen die in dit huis aanbidden woorden van wijsheid uit de beste boeken geleerd zullen worden, en dat zij kennis zullen zoeken, ja, door studie, en ook door geloof, zoals Gij hebt gezegd; en dat zij in U zullen opgroeien en een volheid ontvangen van de Heilige Geest en volgens uw wetten georganiseerd worden en voorbereid worden om alle noodzakelijke dingen te verkrijgen; en dat dit huis een huis van gebed zal zijn, een huis van vasten, een huis van geloof, een huis van heerlijkheid en van God, ja, uw huis; (...)

‘En wij vragen U, heilige Vader, dat uw dienstknechten gewapend met uw macht van dit huis zullen kunnen uitgaan, en dat uw naam op hen zal rusten en uw heerlijkheid hen zal omringen en uw engelen over hen zullen waken; en dat zij vanuit deze plaats in waarheid buitengewoon grote en heerlijke tijdingen naar de einden der aarde zullen brengen, opdat zij zullen weten dat dit uw werk is en dat Gij uw hand hebt uitgestrekt ter ver-

vulling van wat Gij bij monde van de profeten hebt gesproken aangaande de laatste dagen.

‘Wij vragen u, heilige Vader, het volk dat in dit, uw huis, zal aanbidden, en daarin op eervolle wijze een naam en status zal behouden, in alle geslachten en voor eeuwig staande te houden; opdat geen wapen dat tegen hen wordt gesmeed, iets zal uitrichten; dat wie voor hen een kuil graaft, er zelf in zal vallen; dat geen combinatie van het kwaad de macht zal hebben om zich te verheffen en de overhand te krijgen op uw volk, op wie uw naam zal worden gevestigd in dit huis.’¹⁹

Ideeën voor studie en onderwijs

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de laatste alinea op pagina 446 en de eerste op pagina 447. In welke opzichten brengt tempelwerk ons ‘uit de duisternis in een fantastisch licht’? Wat betekent het volgens u om ‘geestelijk ingesteld’ te zijn? Waarom moeten wij ‘geestelijk ingesteld’ zijn om het licht te ontvangen dat ons in de tempel ter beschikking staat?
- Toen de heiligen in Nauvoo een tempel aan het bouwen waren, zei de profeet Joseph Smith hun: ‘Wij hebben de tempel harder nodig dan wat dan ook’ (p. 448). Bestudeer de pagina’s 445–448 en zoek de redenen hiervoor op. In welke opzichten is de uitspraak van de profeet ook van toepassing op úw leven?
- Bestudeer de leringen van Joseph Smith over het gebod om tempels te bouwen (pp. 447–448). Waarom zou de kerk niet ‘volledig georganiseerd’ zijn zonder tempels en tempelverordeningen? Wat kunnen wij in deze tijd doen om ‘het werk in de tempel te versnellen’? Waarom moeten we het belang van tempelwerk ‘overwegen’?
- Neem de leringen van de profeet over de heilige tempelverordeningen door en bedenk wat wij ervan kunnen leren

(pp. 449–452). Aan welk van die leringen hebt u het meeste om het belang van tempelverordeningen te begrijpen?

- Lees de derde alinea op pagina 451. Als u tempelverordeningen hebt ontvangen, bedenk dan hoe u door uw ervaringen iets geleerd hebt over uw ‘toestand en ware relatie tot God’. Als u nog niet naar de tempel bent geweest, of er lang niet naartoe bent geweest, bedenk dan hoe u zich kunt voorbereiden om naar de tempel te gaan.
- Wat zijn enkele zegeningen die we kunnen krijgen door naar de tempel te gaan? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 452–453.) Hoe kunt u uw bezoeken aan de tempel zinvoller maken door wat u in dit hoofdstuk hebt gelezen?

Relevante teksten: Psalmen 24:3–5; Jesaja 2:2–3; LV 124:25–28, 39–41

Noten

1. Lucius N. Scovil, *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 februari 1884, p. 2.
2. Franklin D. Richards, ‘A Tour of Historic Scenes’, *Contributor*, mei 1886, p. 301.
3. *History of the Church*, deel 5, pp. 1–2; alinea-indeling gewijzigd; uit ‘History of the Church’ (manuscript), boek C-1, pp. 1328–1329, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah), V.S.
4. Mercy Fielding Thompson, ‘Recollections of the Prophet Joseph Smith’, *Juvenile Instructor*, 1 juli 1892, p. 400.
5. *History of the Church*, deel 1, pp. 316–317; uit een brief van Joseph Smith aan William W. Phelps, 11 januari 1833, Kirtland (Ohio); de brief is onjuist gedateerd 14 januari 1833 in *History of the Church*.
6. *History of the Church*, deel 4, p. 186; uit een brief die Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium schreven aan de heiligen, september 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, oktober 1840, pp. 178–179.
7. *History of the Church*, deel 4, p. 269; uit een brief van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium aan de heiligen, 15 januari 1841, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 januari 1841, p. 274.
8. William P. McIntire, notulist van een leerrede door Joseph Smith begin 1841 in Nauvoo (Illinois); William Patterson McIntire, Notebook 1840–1845, kerkelijke archieven.
9. *History of the Church*, deel 4, p. 603; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
10. *History of the Church*, deel 5, p. 65; uit ‘The Government of God’, een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 juli 1842, pp. 857–858; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
11. *History of the Church*, deel 6, p. 52; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 oktober 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 september 1843, pp. 331–332; deze uitgave van de *Times and Seasons* werd laat gepubliceerd.
12. *History of the Church*, deel 6, p. 230; uit het dagboek van Joseph Smith, 4 maart 1844, Nauvoo (Illinois).

13. *History of the Church*, deel 5, pp. 423–425, 427; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 11 juni 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
14. *History of the Church*, deel 6, p. 319; uit een leerrede van Joseph Smith op 8 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
15. *History of the Church*, deel 6, p. 184; uit een leerrede van Joseph Smith op 21 januari 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
16. *History of the Church*, deel 5, p. 424; uit een leerrede van Joseph Smith op 11 juni 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
17. *History of the Church*, deel 6, pp. 50–51; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 oktober 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 september 1843, p. 331; deze uitgave van de *Times and Seasons* werd laat gepubliceerd.
18. *History of the Church*, deel 2, p. 309; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 november 1835 in Kirtland (Ohio); opgetekend door Warren Parrish.
19. Leer en Verbonden 109:10, 12–16, 22–26; gebed dat Joseph Smith op 27 maart 1836 heeft uitgesproken bij de inwijding van de Kirtlandtempel (Ohio).

De gerestaureerde roodstenen winkel in Nauwoo. Dit gebouw deed dienst als kantoor van de profeet Joseph Smith en als winkel om zijn gezin te onderhouden. Er werden veel kerkelijke bijeenkomsten en sociale activiteiten in de winkel gehouden.

Naasteliefde, de reine liefde van Christus

‘Liefde is een van de belangrijkste karaktereigenschappen van God die aan de dag zouden moeten worden gelegd door wie verlangen de zoons van God te worden.

Uit het leven van Joseph Smith

In een openbaring die in 1841 aan Joseph Smith is gegeven, noemde de Heer de ring in Nauvoo (Illinois) een ‘hoeksteen van Zion [...], die zal worden gepolijst met de verfijning die te vergelijken is met een paleis’ (LV 124:2). Onder leiding van de profeet ontpopte Nauvoo zich tot een welvarend centrum van handel, onderwijs en kunstnijverheid. Veel mensen oefenden het boerenbedrijf uit, of als men in de stad over wat land beschikte, teelde men daar groenten en fruit. Zagerijen, steenbakkerijen, drukkerijen, meelmaalderijen en bakkerijen schoten uit de grond in de stad, alsook werkplaatsen van timmerlieden, pottenbakkers, tinnegieters, edelsmeden, hoefsmeden en meubelmakers. In Nauvoo konden de heiligen genieten van theater, dansfeesten en concerten. Er hadden zich honderden studenten ingeschreven bij de verschillende scholen in de gemeenschap en er waren plannen voor een universiteit.

Nauvoo groeide snel, verschillende steenbakkerijen bakten de rode bakstenen voor de gebouwen die zo kenmerkend waren voor Nauvoo. Een van die gebouwen was de roodstenen winkel van de profeet. De winkel diende niet alleen als kantoor voor de profeet en het Eerste Presidium maar ook als bron van inkomsten waarmee de profeet zijn gezin kon onderhouden. Een voorval dat plaatsvond in die roodstenen winkel illustreert het liefdadige karakter van de profeet dat hem zo geliefd maakte.

James Leach was een Engelsman die met zijn zuster Agnes, een bekeerlinge, en haar echtgenoot, Henry Nightingale, naar Nauvoo was gekomen. Na zonder succes naar werk te hebben gezocht, besloten James en Henry de profeet om hulp te vragen. James herinnerde zich:

‘We (...) vonden [de profeet] in een winkeltje, waar hij net een klant hielp. Dat was de eerste keer dat ik hem van dichtbij zag en hem goed in mij kon opnemen. Ik had het gevoel dat ik met een voortreffelijk mens te maken had. Hij was anders dan alle anderen; en ik zei tegen mijzelf: hij is waarlijk een profeet van de Allerhoogste.

‘Daar ik geen lid van de kerk was, wilde ik dat Henry hem naar werk zou vragen, maar dat deed hij niet, dus deed ik het. Ik vroeg: “Meneer Smith, als ik zo vrij mag zijn, heeft u misschien werk voor ons beiden, zodat we enige levensmiddelen kunnen kopen?” Hij keek ons met een opgewekte blik aan en vroeg ons op warme toon: “En wat voor werk doen jullie, jongens?” We zeiden hem wat voor werk we hadden gedaan vóór we ons vaderland verlieten.

Toen vroeg hij: “Kunnen jullie een greppel graven?” Ik antwoordde dat we ons uiterste best zouden doen. “Dat is goed, jongens”, en terwijl hij een meetlint pakte, zei hij: “Kom maar mee.”

‘Hij liep een meter of vijf bij de winkel vandaan, gaf mij het uiteinde van het lint in de hand en rolde al het lint van de haspel, waarna hij aangaf waar de greppel moest komen. “Goed, jongens”, zei hij, “denk je dat jullie hier een greppel van een meter wijd en driekwart meter diep kunnen graven?”

“We zeiden dat we ons best zouden doen, waarna hij verder ging met zijn werk. Wij gingen ook aan het werk en toen we klaar waren, ging ik naar binnen om hem te zeggen dat we de greppel hadden gegraven. Hij kwam kijken en zei: “Jongens, ik had het zelf niet beter kunnen doen. Kom maar mee.”

‘Hij ging ons voor naar de winkel en zei ons dat we een ham of een stuk spek konden uitkiezen. Verlegen met het aanbod, zei ik hem dat we liever wilden dat hij dat voor ons deed. Dus pakte hij twee van de grootste en mooiste stukken vlees en voor ieder

een zak meel, en vroeg of dat voldoende was. We zeiden dat we er nog wel wat werk voor wilden doen, maar hij zei: “Als jullie tevreden zijn, jongens, dan ben ik het ook.”

“We dankten hem vriendelijk en gingen op huis aan, verheugd over de menslievendheid van de profeet van onze God.’

James Leach liet zich datzelfde jaar nog dopen en stelde te boek dat hij ‘vaak in de gelegenheid was om het edele gezicht [van de profeet] te zien stralen onder invloed van de Geest en de macht Gods.’¹

Leringen van Joseph Smith

Iemand die vervuld is van de liefde Gods wil graag anderen tot zegen zijn.

‘Liefde is een van de belangrijkste karaktereigenschappen van God die aan de dag zouden moeten worden gelegd door wie verlangen de zoons van God te worden. Een man die vervuld is van Gods liefde, is niet tevreden als hij alleen zijn eigen gezin tot zegen is, maar gaat over de hele wereld uit om het hele menseras tot zegen te zijn.’²

Lucy Meserve Smith schreef het volgende: ‘[Joseph Smith] heeft gezegd: “Broeders en zusters, heb elkaar lief; heb elkaar lief en wees uw vijanden genadig.” Hij herhaalde deze woorden nadrukkelijk en liet er een luid amen op volgen.’³

In juli 1839 sprak de profeet een groep kerkleiders toe: ‘Ik sprak hen daarna toe en geef hun veel aanwijzingen (...) inzake veel belangrijke en waardevolle onderwerpen voor allen die in ootmoed voor het aangezicht des Heren willen wandelen en leerde hun in het bijzonder om liefdadig en wijs te zijn, en altijd en onder alle omstandigheden mededogen te voelen jegens elkaar.’⁴

We hebben de plicht om te houden van en te zorgen voor hulpbehoevenden.

‘Het is de plicht van iedere heilige ten opzichte van zijn broeders — om hen altijd lief te hebben en te steunen. Om rechtvaardig tegenover God te staan, moeten we elkaar liefhebben, het kwade

overwinnen, omzien naar weduwen en wezen in hun druk en onszelf onbesmet van de wereld bewaren. Dergelijke deugden komen voort uit de grote bron van zuivere godsdienst [zie Jakobus 1:27].⁵⁵

‘[Een lid van de kerk] zal de hongerigen moeten voeden, de naakten moeten kleden, voor de weduwen moeten zorgen, de tranen van de wezen moeten drogen, de behoeftigen moeten troosten, in deze kerk, of in een andere, of in geen een kerk, waar ze ook te vinden zijn.’⁵⁶

‘Rijken kunnen niet gered worden als ze niet menslievend zijn, als ze niet de armen voeden wanneer God dat van hen vergt.’⁵⁷

‘Neem nota van de situatie van de noodlijdenden en probeer hun lijden te verlichten; voed de hongerigen met uw brood, kleed de naakten met uw kleding; droog de tranen van de wees met uw milddadigheid en vrolijk de terneergeslagen weduwe op; laten uw gebeden, uw nabijheid en menslievendheid de pijnen van de hulpbehoevenden verlichten, en laat uw milddadigheid afrekenen met hun behoeften; doe goed aan allen, maar inzonderheid aan onze geloofsgenoten, opdat u onberispelijk en onbesmet mag zijn, onbesproken kinderen Gods. Bewaar de geboden Gods — alle die Hij heeft gegeven, nu geeft of nog zal geven, dan zal uw levenspad zich in het volle licht baden; de armen zullen opstaan en u gelukkig prijzen; alle goede mensen zullen u eren en respecteren; u zult het pad der rechtvaardigen bewandelen, waarop het glanzende morgenlicht schijnt, dat steeds helderder straalt tot de volle dag [zie Spreuken 4:18].’⁵⁸

‘De Heilige Geest (...) zal te allen tijde op uw hoofd worden uitgestort als u de beginselen der rechtvaardigheid naleeft die God aangenaam zijn, en als u elkaar goedgezind bent en er immer en altijd aan denkt om hulp te bieden aan wie geknecht worden en bedroefd zijn, en wie ter wille van u allerlei bezoeken ondergaan. Als er onder u iemand is die uit is op eigen gewin en die eigen rijkdom voorrang geeft, terwijl zijn broeders armoede lijden en diepe ellende en bezoeken verduren, zal hij geen hulp krijgen van de Heilige Geest, die dag en nacht voor ons pleit met onuitsprekelijke verzuchtingen [zie Romeinen 8:26].

‘We moeten er te allen tijde voor waken dat een dergelijke arrogantie zich in ons hart nestelt; laten we liever bescheiden blijven en lankmoedig de gevoeligheden van de zwakken verdragen.’⁹

Naasteliefde is lankmoedig, barmhartig en menslievend.

Eliza R. Snow heeft verslag gedaan over een leerrede van de profet: ‘Daarna begon hij voor te lezen uit het dertiende hoofdstuk [van 1 Korintiërs]: “Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelend cimbaal”. En toen zei hij: schat de deugden van uw medemens niet te laag in en hoed u voor zelfgenoegzaamheid, en schat uw eigen deugden niet te hoog in; u moet niet denken dat u rechtvaardiger bent dan anderen. Als u Jezus wilt volgen, moet u ruimhartiger jegens elkaar worden en uw medemensen tot Abrahams schoot voeren. Hij zei dat hij lankmoedig, verdraagzaam en geduldig jegens de leden van de kerk en ook jegens zijn vijanden was geweest; we moeten elkaars gebreken verdragen, zoals een geduldige ouder de zwakheden van zijn kinderen verdraagt.

‘(...) Neem toe in onschuld en deugdzaamheid, neem toe in goedheid, laat uw hart opengaan, stel u volledig open voor anderen — u moet lankmoedig zijn en de fouten en dwalingen van de mens verdragen. Hoe waardevol is de ziel van de mens. (...)

‘(...) Benijd de mooie kleren en kortstondige roem van zondaars niet, want ze bevinden zich in een ellendige situatie; maar toon ze zoveel mogelijk barmhartigheid, want binnenkort zal God ze vernietigen als ze zich niet bekeren en tot Hem komen.’¹⁰

‘De wijzen begrijpen dat het beter is om mensen voor zich te winnen met zachtheid. “Een zacht antwoord keert de grimmigheid af”, zegt de wijze [Spreuken 15:1], en het zal de heiligen der laatste dagen sieren als zij de liefde Gods aan de dag leggen door vriendelijk te zijn voor hen die, in een onbewaakt ogenblik, iets fout hebben gedaan, want Jezus heeft waarlijk gezegd dat we voor onze vijanden moeten bidden [zie Matteüs 5:44].’¹¹

‘Ik blijf niet stilstaan bij uw fouten en u moet niet stilstaan bij die van mij. Bestendige liefde, naasteliefde, bedekt tal van zonden [zie 1 Petrus 4:8]. Ik heb vaak al uw fouten bedekt; maar het

beste is helemaal geen fouten te hebben. We behoren een zachtmoedige, rustige en vredige houding aan te kweken.¹²

Eliza R. Snow heeft over nog een andere leerrede van de profeet verslag gedaan: ‘Wat heeft iemand die mij maar een beetje vriendelijkheid en liefde betoont een macht over mijn ziel, terwijl het tegenovergestelde allerlei harde gevoelens opwekt en de geest deprimeert.

‘De verstarring in het gevoelsleven en het gebrek aan naastenliefde in de wereld vormen het bewijs dat de mensen onbekend zijn met de beginselen van godsvrucht. De macht en heerlijkheid van godsvrucht berusten op het ruime beginsel dat men de mantel van naastenliefde uitspreidt. God kan niet het minste pardon met zonde hebben, maar wanneer de mens gezondigd heeft, zullen wij pardon met hem moeten hebben. (...) Hoe dichterbij onze hemelse Vader komen, hoe barmhartiger we voor kwijnende zielen zullen zijn; we zouden hen op onze schouders willen nemen en hun zonden achter ons werpen. (...)

‘(...) hoe vaak hebben wijze mannen en vrouwen geprobeerd broeder Joseph raad te geven door te zeggen: “O, als ik broeder Joseph was, zou ik dit en dat doen”. Maar als ze in broeder Josephs schoenen stonden, zouden ze erachter komen dat mensen niet naar het koninkrijk gedwongen worden. We moeten ze met veel geduld bejegenen, dan zullen we ze ten slotte redden. Hoe we alle heiligen het beste bij elkaar houden en het werk voortgang laten vinden, is heel geduldig te wachten, totdat God die zondaars ten oordeel brengt. Zonde kan niet worden getolereerd, maar barmhartigheid dient hand in hand te gaan met berisping.¹³

We tonen naastenliefde door hulp te bieden en aardig te zijn.

‘Ik ben uw dienstknecht en het is alleen door de Heilige Geest dat ik goed kan doen. (...) Wij willen ons niet anders voordoen dan als uw nederige dienstknechten, bereid u te dienen.¹⁴

Edwin Holden herinnerde zich: ‘In 1838 speelden Joseph en een paar jongelingen buiten verschillende spelletjes, waaronder een balspel. Spoedig waren zij het spelen moe. Hij zag het, riep ze bij elkaar en zei: “Laten we een blokhut bouwen.” Dus gingen ze aan de slag, Joseph en de jongelui, om een blokhut voor een

weduwe te bouwen. Zo was Joseph, altijd bereid de helpende hand te bieden.¹⁵

Lucy Mack Smith, moeder van de profeet Joseph Smith, heeft over de tijd dat de heiligen zich in Commerce, later Nauvoo, vestigden gezegd: ‘Toen het seizoen vorderde, begonnen de broeders die zich hier hadden gevestigd de gevolgen te voelen van hun ontberingen. Dat en het ongezonde klimaat veroorzaakten koorts en koude rillingen, en op zo’n grote schaal dat er gezinnen waren waarin niemand bij machte was om de anderen, en zelfs zichzelf niet, een kopje koud water te geven. Bij Hyrum thuis was bijna iedereen ziek. Mijn jongste dochter, Lucy, was ook heel ziek, en in feite waren er maar een paar inwoners niet ziek.

‘Joseph en Emma lieten de zieken naar hun huis brengen om hun te verzorgen. En zij ontvingen iedereen die ziek was geworden, totdat hun huis, dat bestond uit vier kamers, zo overbevolkt was dat ze genoodzaakt waren een tent in de tuin op te zetten voor de mensen die nog konden lopen. Joseph en Emma besteedden al hun tijd en aandacht aan de verzorging van de zieken in deze hachelijke tijd.’¹⁶

John L. Smith, de neef van de profeet, herinnerde zich het volgende voorval in diezelfde periode: ‘De profeet Joseph en neef Hyrum, zijn broer, bezochten ons. Uitgezonderd moeder waren we allemaal ziek van de koorts en koude rillingen, en vader lag bijna de hele tijd te ijlen. Joseph trok zijn schoenen uit toen hij onze berooide toestand zag en deed die aan vaders voeten, daar die blootsvoets was, en reed zelf zonder schoenen naar huis. Hij liet vader naar zijn eigen huis overbrengen en redde zo zijn leven en bood ons veel hulp, zodat we herstelden.’¹⁷

Elizabeth Ann Whitney herinnerde zich: ‘Vroeg in de lente van 1840 kwamen we in Commerce aan, zoals het hoger gelegen deel van de stad Nauvoo genoemd bleef worden. We huurden een huis van Hiram Kimball. (...) Hier kregen we allemaal koorts, koude rillingen en krampen, zodat we nauwelijks konden lopen of elkaar konden verzorgen. Onder deze penibele omstandigheden werd mijn negende kind geboren. Toen Joseph bij ons op bezoek kwam en zag hoe we er aan toe waren, drong hij er bij ons op aan bij hem in te trekken. We hadden het gevoel dat we het klimaat, het

'Dus gingen ze aan de slag, Joseph en de jongelui, om een blokbut voor een weduwe te bouwen. Zo was Joseph, altijd bereid de helpende hand te bieden.'

In een tijd van veel ziekte in Commerce (Illinois) baalden Joseph en Emma veel zieken in huis en verzorgden die.

water en de ontberingen niet meer aan konden. Daarom besloten we gebruik te maken van zijn aanbod en bij hem in de tuin in een huisje te trekken. Onze gezondheid verbeterde snel en ook de kinderen kwamen weer toch zichzelf. Mijn man werkte in een winkel die Joseph had gebouwd en bevoorraad met de levensmiddelen waar de mensen behoefte aan hadden.

‘Op zekere dag, toen ik vanuit mijn huis de tuin inliep, moest ik plotseling, als in een flits, denken aan een profetie die Joseph Smith mij had gedaan toen zij bij ons in Kirtland inwoonden. Die ging als volgt: dat zoals wij hem hadden gedaan, door ons huis voor hem en zijn gezin open te stellen toen hij geen woning had, op die wijze zouden wij in de toekomst door hem in zijn huis worden ontvangen.’¹⁸

Mosiab L. Hancock deed verslag van de volgende ervaring die hij in Nauvoo had toen hij nog jong was: ‘In die zomer [1841] speelde ik voor de eerste keer een balspel met de profeet. Om de beurt sloegen we de bal, waar we achteraan renden, en toen het spel afgelopen was, zei de profeet: “Broeders, span je paarden in”, wat we deden, en dan reden we de bossen in. Ik mende ons paard terwijl ik op de voorste dwarsbalk van onze wagen stond en broeder Joseph en vader op de achterste dwarsbalk [kennelijk had de wagen geen wagenbak]. Er waren 39 teams in de groep en we laadden hout op onze wagens tot er niets meer bij kon. Toen onze wagens opgeladen waren, bood broeder Joseph aan een spelletje stoktrekken te doen met ieder die het tegen hem op wilde nemen — en hij wist ze een voor een op te trekken.

‘Naderhand stuurde de profeet de wagens naar verschillende mensen die hulp nodig hadden; en hij zei ze het hout te hakken voor de heiligen die het kregen. Iedereen deed graag wat de profeet zei, en hoewel er veel zieken waren en de dood overal zijn tol eiste, glimlachten de lieden en probeerden iedereen op te vrolijken.’¹⁹

Op 5 januari 1842 schreef de profeet het volgende in een brief aan Edward Hunter, die later presiderende bisschop zou worden: ‘Ons assortiment [in de roodstenen winkel] is redelijk goed — en bijzonder goed als je nagaat welke producten er door

zoveel mensen steeds weer worden afgenomen en welke hun omstandigheden zijn waardoor hun keuzes mee bepaald worden. Maar ik ben blij dat we het zo goed doen, want het hart van veel arme broeders en zusters zal opveren door het gerief dat nu binnen hun bereik is gekomen.

‘Er is zoveel klandizie dat ik de hele dag achter de toonbank sta om, als was ik een volleerd bediende, de producten uit te delen, tot genoeg van hen die het moesten stellen zonder hun gebruikelijke kerst- of nieuwjaarsmaaltijden, bij gebrek aan een beetje suiker, stroop, rozijnen, enz., enz.; en tot genoeg van mijzelf, want ik vind het heerlijk om op de heiligen te wachten en hen allen te dienen, in de hoop in de bestemde tijd des Heren mijn verhoging in te gaan.’²⁰

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Denk na over uw gevoelens jegens de profeet Joseph Smith bij het lezen van de verhalen op pp. 457–459 en 462–466. Wat zeggen deze verhalen over hem? In welke opzichten waren zijn daden van invloed op de mensen in zijn omgeving? Hoe is uw leven beïnvloed door de menslievendheid van anderen?
- Lees de middelste drie alinea’s op p. 459. Waarom denkt u dat iemand die vervuld is van de liefde Gods alle mensen tot zegen wil zijn? Hoe kunnen onze liefdevolle daden alle mensen tot zegen zijn?
- Welke plichten hebben wij zoal ten behoeve van zorg aan hulpbehoevenden? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 460–461.) Hoe houden die plichten verband met de materiële behoeften van mensen? En hoe met geestelijke behoeften? Welke voorbeelden heeft u gezien van mensen die hulp boden aan noodlijdenden?
- Lees de eerste alinea bovenaan pagina 461. Wat kunnen we doen om meer waardering te hebben voor andermans deugden? Waarom denkt u dat we ons moeten hoeden voor zelf-

genoegzaamheid en onze eigen deugden niet te hoog moeten inschatten?

- De profeet sprak zijn zorg uit over ‘de verstarring in het gevoelsleven (...) in de wereld’ (p. 462). In tegenstelling tot deze ontwikkeling stelde hij dat wij ‘ruimhartiger jegens elkaar [moeten] worden’ en ‘laat uw hart opengaan, stel u volledig open voor anderen’ (pp. 461–462). Wat betekent het volgens u om ons hart en ziel open te stellen voor elkaar?
- Lees de eerste volledige alinea op pagina 462. Hoe kunnen we deze lering toepassen in onze omgang met onze huisgenoten?

Relevante teksten: 1 Korintiërs 13:1–13; Mosiah 4:14–16, 26–27; Ether 12:33–34; Moroni 7:45–48; IV 121:45–46

Noten

1. James Leach, ‘Recollections of the Prophet Joseph Smith’, *Juvenile Instructor*, 1 maart 1892, pp. 152–153.
2. *History of the Church*, deel 4, p. 227; uit een brief van Joseph Smith aan de Twaalf, 15 december 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 januari 1841, p. 258; deze brief is foutief gedateerd op 19 oktober 1840 in *History of the Church*.
3. Lucy Meserve Smith, ‘Recollections of the Prophet Joseph Smith’, *Juvenile Instructor*, 1 augustus 1892, p. 471.
4. *History of the Church*, deel 3, p. 383; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 2 juli 1839, Montrose (Iowa).
5. *History of the Church*, deel 2, p. 229, voetnoot. In: ‘To the Saints Scattered Abroad’, *Messenger and Advocate*, juni 1835, p. 137.
6. Reactie van de redactie op een brief van Richard Savary, *Times and Seasons*, 15 maart 1842, p. 732; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
7. *History of the Church*, deel 4, p. 608; uit een leerrede van Joseph Smith op 1 mei 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
8. ‘To the Saints of God’, redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 oktober 1842, p. 952; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
9. *History of the Church*, 3:299; brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, vanuit de gevangenis te Liberty (Missouri).
10. *History of the Church*, deel 4, pp. 606–607; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
11. *History of the Church*, deel 6, p. 219; alinea-indeling gewijzigd; uit ‘Pacific Innuendo’, een artikel van Joseph Smith op 17 februari 1844 in Nauvoo (Illinois); verscheen in *Times and Seasons*, 15 februari 1844, p. 443; deze uitgave van de *Times and Seasons* verscheen laat.
12. *History of the Church*, deel 5, p. 517; uit een leerrede van Joseph Smith op 23 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
13. *History of the Church*, deel 5, p. 24; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juni 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
14. *History of the Church*, deel 5, p. 355; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 13 april 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards.

15. Edwin Holden, uit 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 1 maart 1892, p. 153.
16. Lucy Mack Smith, 'The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet', manuscript uit 1844–1845, boek 17, p. 7, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
17. John Lyman Smith, autobiografie en dagboeken, 1846–1895, fotokopie, deel 1, aantekening voor september 1839, kerkelijke archieven.
18. Elizabeth Ann Whitney, 'A Leaf from an Autobiography', *Woman's Exponent*, 15 november 1878, p. 91.
19. Mosiah Lyman Hancock, autobiografie, typoscript, p. 22, kerkelijke archieven.
20. *History of the Church*, deel 4, p. 492; uit een brief van Joseph Smith aan Edward Hunter, 5 januari 1842, Nauvoo (Illinois).

De Wentworthbrief

In de Wentworthbrief schreef de profeet over ‘de oorsprong, de vooruitgang, de vervolging en het geloof van de heiligen der laatste dagen’, met inbegrip van de verklaringen die bekend staan als de Geloofsartikelen.

Uit het leven van Joseph Smith

Joseph Smith was niet alleen president van de kerk, hij had nog vele andere taken in Nauvoo. In mei 1842 werd hij burgemeester van Nauvoo, en uit hoofde daarvan opperrechter van de rechtbank aldaar. Hij was luitenant-generaal en bevelhebber van het Nauvoo Legion. En in februari 1842 aanvaardde hij de functie van redacteur van de *Times and Seasons*, het kerkelijke tijdschrift dat tweemaandelijks verscheen. De kerkelijke leiders gebruikten de *Times and Seasons* om de heiligen te instrueren, openbaringen en belangrijke leerredes te publiceren en het nieuws van de kerk bekend te maken. John Taylor, lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, kreeg de algehele leiding over het tijdschrift onder het toezien oog van de profeet.

In de eerste uitgave met de profeet als redacteur schreef hij dat het tijdschrift artikelen zou bieden over ‘de belangrijke gebeurtenissen die dagelijks om ons heen plaatsvinden; de snelle uitbreiding van de waarheid; de vele berichten die we dagelijks van elders krijgen, zowel uit dit land als uit Engeland, als van het vasteland van Europa en andere delen van de wereld; de verkrampde toestand van de naties; de brieven en leringen van de Twaalf; en de openbaringen die we van de Allerhoogste ontvangen.’¹

In de periode dat de profeet redacteur was, publiceerde de *Times and Seasons* artikelen van groot belang. In maart 1842 verscheen de tekst van het boek Abraham en twee van de facsimile’s, en de derde facsimile volgde in mei. In maart begon de

'Op verzoek van de heer John Wentworth, (...) heb ik het volgende korte overzicht van de oorsprong, de vooruitgang, de vervolging en het geloof van de heiligen der laatste dagen geschreven, waarvan ik de eer heb, onder God, de grondlegger te zijn.'

profeet de ‘Geschiedenis van Joseph Smith’ te publiceren, een verslag dat later de *History of the Church* zou worden.

In de *Times and Seasons* van 1 maart 1842 plaatste de profeet een artikel dat bekend is geworden als de Wentworthbrief. De profeet legde uit waarom hij een dergelijk document had vervaardigd: ‘Op verzoek van de heer John Wentworth, redacteur en eigenaar van de *Chicago Democrat*, heb ik het volgende korte overzicht geschreven over de oorsprong, de vooruitgang, de vervolging en het geloof van de heiligen der laatste dagen, waarvan ik de eer heb, onder God, de grondlegger te zijn. De heer Wentworth zegt dat hij een vriend, meneer [George Barstow], die de geschiedenis van New Hampshire aan het schrijven is, wil voorzien van dit document. Daar meneer Barstow de juiste weg heeft bewandeld om de juiste informatie te krijgen, is het enige wat ik van hem vraag dat hij het hele relaas publiceert, onopgesmukt en zonder verdraaiing van de feiten.’²

Uiteindelijk nam George Barstow het relaas van de profeet toch niet op in zijn geschiedschrijving, omdat hij alleen gebeurtenissen uit het jaar 1819 in zijn boek wilde behandelen.³ Maar de Wentworthbrief is van grote waarde voor de heiligen der laatste dagen. Hij komt van de hand van Joseph Smith en getuigt van zijn goddelijke roeping, zijn visioenen, en zijn bediening en leringen. Hij verhaalt over de opkomst en groei van de kerk en de vervolgingen van de heiligen. De brief bevat een profetische verklaring over het succes dat de kerk in de toekomst zal hebben onder de beschermende hand van de grote Jehova. Bovendien bevat hij verschillende belangrijke details die nergens anders in de leringen van de profeet te vinden zijn, inclusief een beschrijving van de gouden platen en een overzicht van de inhoud van het Boek van Mormon. En eigenlijk is het de eerste keer dat Joseph Smith zelf zijn eerste visioen ter sprake brengt.

De brief, die wordt afgesloten met dertien verklaringen over de leer van de kerk die nu de Geloofsartikelen worden genoemd, is een krachtig getuigenis van de goddelijke roeping van de profeet Joseph Smith.

Leringen van Joseph Smith

In antwoord op zijn gebed verschenen God de Vader en Jezus Christus aan Joseph Smith.

‘Ik ben op 23 december 1805 in Sharon, Windsor County (Vermont) geboren. Toen ik tien jaar oud was, verhuisden mijn ouders naar Palmyra (New York), waar we ongeveer vier jaar bleven wonen. Vandaar verhuisden we naar Manchester. Mijn vader was boer en ik werd in het boerenbedrijf opgeleid. Toen ik ongeveer veertien was, begon ik over mijn toekomst na te denken, en toen ik vragen begon te stellen [over] het heilsplan merkte ik dat er veel godsdienstige onrust was. Als ik met iemand van de ene kerk sprak, kreeg ik over een bepaald plan te horen en als ik met een ander sprak over een ander plan. Iedere groepering wees op de eigen overtuiging als het hoogste goed. Ik bedacht dat ze niet allemaal gelijk konden hebben en dat God niet zo veel verwarring zou veroorzaken. Ik besloot het onderwerp verder te onderzoeken. Ik geloofde dat als God een kerk had, die niet in splintergroeperingen zou zijn opgesplitst, en dat Hij, als Hij een volk bepaalde leringen en verordeningen gaf, een ander volk geen tegengestelde beginselen zou geven.

‘Omdat ik het woord van God geloofde, had ik vertrouwen in de uitspraak van Jakobus: “Indien echter iemand van u in wijsheid tekortschiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.” [Jakobus 1:5.] Ik zonderde mij af op een geheime plek in het bos en begon de Heer vurig aan te roepen. Terwijl ik vurig mijn smeekbede opzond, was ik mij niet meer bewust van mijn omgeving en ging ik geheel op in een hemels visioen, waarin ik twee glorierijke personen zag die elkaars exacte evenbeeld waren, omringd door een lichtglans die de helderheid van de zon overtrof. Ze zeiden dat alle godsdienstige gezindten in onjuiste leerstellingen geloofden en dat geen van hen door God werd erkend als zijn kerk en koninkrijk, en ik kreeg uitdrukkelijk opdracht “dat ik mij bij geen daarvan moest aansluiten”, en ik kreeg tegelijkertijd de belofte dat de volheid van het evangelie in de toekomst aan mij bekendgemaakt zou worden.

**Het Boek van Mormon is lang geleden op
gouden platen geschreven en door een hemelse
boodschapper bij Joseph Smith bezorgd.**

‘Toen ik in de avond van 21 september 1823 tot God aan het bidden was en mijn geloof aan het oefenen was in de kostbare beloften in de Schriften, lichtte mijn kamer plots op alsof het midden op de dag was, alleen was het zuiverder, heerlijker en feller; het was alsof het hele huis zich vulde met een verterend vuur. Het verschijnsel zorgde voor een schok die mijn hele lichaam doordrong; en kort daarna stond er iemand tegenover mij die werd omringd met nog meer heerlijkheid dan waarmee ik al omringd was. Deze boodschapper beweerde dat hij een engel van God was, gezonden om de vreugdevolle boodschap over te brengen dat het verbond dat God met Israël vanouds had gesloten binnenkort vervuld zou worden, dat de voorbereiding op de wederkomst van de Messias spoedig zou beginnen, en dat het tijd was dat het evangelie in haar volheid en met alle macht aan alle natiën verkondigd zou worden, zodat de mensen zich op het millennium konden voorbereiden. Ik kreeg te horen dat ik degene was die als middel in Gods handen zijn doeleinden in deze prachtige bedeling tot stand zou brengen.

‘Ik kreeg ook informatie over de inheemse inwoners van dit land en kreeg te zien wie zij waren en waar zij vandaan kwamen. Ik kreeg een korte beschrijving van hun afkomst, vooruitgang, beschaving, wetten, regeringen, rechtschapenheid en goddeloosheid. Ik kreeg ook te horen waar de platen lagen waarop een samenvatting van de kronieken was gegraveerd door de oude profeten die op dit vasteland hadden geleefd. De engel verscheen die nacht drie keer en vertelde me steeds hetzelfde. Nadat ik vele malen door engelen van God was bezocht, die mij de grootsheid en heerlijkheid van de gebeurtenissen in de laatste dagen ontvouwd, kreeg ik op de ochtend van 22 september 1827 van de engel van de Heer de kronieken in handen.

‘Deze kronieken waren gegraveerd op platen die van goud leken te zijn. Iedere plaat was 15 centimeter breed en 20 centimeter lang, en dunner dan tin. Ze stonden vol met graveerselen: Egyptische tekens. Ze waren gebonden als de bladen van een

'Ik kreeg op de ochtend van 22 september 1827 van de engel van de Heer de kronieken in handen.'

boek, met drie ringen erdoorheen. Het geheel was ongeveer 15 centimeter dik, en een deel ervan was verzegeld. De tekens van het onverzegelde gedeelte waren klein en prachtig gegraveerd. Het hele boek zag er antiek uit en de graveerselen waren uitermate vaardig aangebracht. Bij de platen zat een eigenaardig instrument, dat de ouden 'Urim en Tummim' noemden; het bestond uit twee doorzichtige stenen die in een boog aan een borstplaat vastzaten. Met behulp van de Urim en Tummim vertaalde ik het verslag door de gave en macht van God.

‘(...) Dit boek gaat (...) over de verschijning van de herrezen Heiland op dit continent; dat Hij zijn evangelie met alle volheid, rijkdom, macht en zegeningen heeft gevestigd; dat er apostelen, profeten, herders, leraars en evangelisten waren; dezelfde orde, hetzelfde priesterschap, dezelfde verordeningen, gaven, machten en zegeningen die men ook op het oostelijk halfrond tot zijn beschikking had gehad; dat de mensen door hun zonden waren afgesneden; dat hun laatste profeet een samenvatting van hun profetieën, geschiedenis enzovoort moest maken en die in de aarde moest verbergen. Dat verslag zou te voorschijn komen en met de Bijbel verenigd worden om in de laatste dagen de doeleinden van God tot stand te brengen. Voor een volledig verslag verwijs ik u naar het Boek van Mormon, dat in Nauvoo en bij de reizende ouderlingen gekocht kan worden.

‘Zodra het nieuws van deze ontdekking bekend was, begonnen onjuiste berichten, verkeerde voorstellingen en kwaadsprekerij de ronde te doen, die zich als de wind in alle richtingen verspreidden. Ons huis is herhaaldelijk door bendes en goddeloze mensen belaagd. Er is verscheidene malen op me geschoten, steeds wist ik echter op het nippertje te ontkomen. Er zijn allerlei pogingen ondernomen om mij de platen afhandig te maken, maar ik verliet mij op de macht en zegen van God, en verschillende mensen begonnen mijn getuigenis te geloven.

Hoewel vervolging kan woeden tegen de kerk is er niets dat de verspreiding van de waarheid kan tegenhouden.

‘Op 6 april 1830 werd “De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen” georganiseerd, in Fayette, Seneca County (New York). Een paar mensen werden door de geest van openbaring en profetie geroepen en geordend. Zij begonnen onder leiding van de Geest te prediken, en hoewel ze nog zwak waren, werden ze gesterkt door de macht van God. En velen kwamen tot bekering, lieten zich dopen en kregen door handoplegging de gave van de Heilige Geest. Zij zagen visioenen en profeteerden, er werden duivels uitgeworpen en de zieken werden door handoplegging genezen. Vanaf die tijd verbreidde het werk zich verbazingwekkend snel en al spoedig werden er gemeentes gevormd in de staten New York, Pennsylvania, Ohio,

Indiana, Illinois en Missouri; in de laatste staat ontstond er een aanzienlijke nederzetting in Jackson County: velen werden lid van de kerk en het ledental nam snel toe. We kochten veel grond, onze boerderijen kenden overvloed en we hadden vrede en geluk in onze eigen kring en gemeenschap, maar de omgang met onze naasten verliep stroef (de meesten waren mannen van laag allooi die de beschaafde samenleving waren ontvlucht om aan de wet te ontkomen). Zij hadden nachtelijke feestpartijen, ze overtraden de wet van de sabbat, ze hielden paardenraces en weddenschappen. Uiteindelijk verenigden zij zich in een bende die onze huizen verbrandde, en veel broeders werden met pek en veren bedekt en geslagen. Ten slotte werden de leden, tegen alle wetten in, uit hun huizen verdreven. Ze moesten dakloos op de prairie ronddolen totdat hun kinderen een bloedspoor achterlieten. Dit vond plaats in de maand november. Ze hadden in dit jaargetijde, behalve de hemel, geen dak boven hun hoofd. Dit alles werd door de regering oogluikend toegestaan, en hoewel we eigendomsbewijzen van onze grond hadden en geen wet hadden overtreden, konden we nergens verhaal halen.

‘Veel mensen die op onmenselijke wijze uit hun huis verdreven waren, werden ziek en moesten al die mishandelingen doorstaan en ergens onderdak vinden. Vandaar dat er erg veel door gebrek aan de noodzakelijke levensbehoeften overleden. Veel kinderen bleven als wees achter, veel vrouwen [bleven achter] als weduwe en veel mannen als weduwnaar. Onze boerderijen werden door de bende in beslag genomen. Duizenden koeien, schapen, paarden en varkens werden van ons gestolen, en onze huisraad, winkelvoorraden, drukpers en zetsels werden vernield, afgenomen of op andere wijze vernietigd.

‘Veel broeders verhuisden naar Clay County, waar ze drie jaar lang, tot 1836, bleven. Er was geen geweld meer, maar er waren nog wel de nodige bedreigingen. Maar in de zomer van 1836 begonnen deze bedreigingen ernstiger vormen aan te nemen. Er waren dreigementen, openbare bijeenkomsten, er werden moties aangenomen, er werd met wraak en verwoesting bedreigd; weer brak er een angstige tijd aan. In Jackson County was er een precedent geschapen, en omdat de autoriteiten daar geen actie hadden ondernomen, gingen zij [de autoriteiten in

Clay County] er prat op dat evenmin te zullen doen. Toen we contact met de autoriteiten opnamen, bleek dat inderdaad zo te zijn. Na veel ontbering en verlies van eigendommen werden we opnieuw verdreven.

‘Vervolgens vestigden we ons in Caldwell County en Daviess County, waar we grote nederzettingen vestigden. We dachten dat we in de nieuwe gebieden, met nog maar weinig mensen, vrij zouden zijn van vervolging. Maar we mochten niet in vrede leven. In 1838 werden we opnieuw door bendes aangevallen. Gouverneur Boggs vaardigde een bevel uit om ons uit te roeien. En met de wet in de hand doolden er georganiseerde bendes door het land die onze koeien, schapen, varkens enzovoort stalen, velen van ons in koelen bloede vermoordden, onze vrouwen onteerden en ons onder bedreiging dwongen om onze grond af te staan. En na die onmenselijke, goddeloze vernedering door die bendes plundersaars, werden twaalf- tot vijftienduizend mannen, vrouwen en kinderen verdreven uit hun huis en van hun grond, waar ze eigendomsbewijzen van hadden. Dakloos (in het midden van de winter) liepen ze als ballingen over de aarde, op zoek naar een plek waar ze met minder barbaarse mensen konden samenleven. Velen werden ziek en stierven door de kou en de ontbering die ze moesten doorstaan. Veel vrouwen bleven berooid als weduwe achter en veel kinderen als wees. Het zou meer tijd vergen dan mij is toebedeeld om de onrechtvaardigheid, de wantoestanden, de moorden, het bloedvergieten, de diefstal, de ellende en de narigheid te beschrijven die door de barbaarse, onmenselijke en wetteloze handelwijze van de staat Missouri zijn veroorzaakt.

‘Onder deze eerder geschetste omstandigheden arriveerden wij in 1839 in de staat Illinois, waar we gastvrij werden ontvangen en een goed onderkomen vonden: een volk dat bereid was zich te laten leiden door rechtsbeginselen en medemenselijkheid. We zijn in Hancock County met de bouw van een stad, Nauvoo geheten, begonnen. We wonen hier met zesduizend tot achtduizend mensen, naast grote aantallen in de omgeving en in bijna elk gedeelte van de staat. We hebben een oorkonde gekregen om een stad te bouwen, en een oorkonde voor een militia, die al uit vijftienhonderd personen bestaat. We hebben ook een oorkonde

voor een universiteit, voor een agrarisch en een industrieel genootschap. We hebben onze eigen wetten en bestuurders, en we bezitten alle voorrechten die andere vrije en verlichte burgers genieten.

‘De vervolging heeft de voortgang van de waarheid niet verhinderd, maar heeft haar vlam alleen maar aangewakkerd, en zij verspreidt zich in toenemende mate. Trots op de zaak waarvoor zij zich inzetten, overtuigd van onze onschuld en van de waarheid van hun stelsel, te midden van kwaadsprekerij en schande, zijn de ouderlingen van deze kerk op pad gegaan en hebben het evangelie in bijna iedere staat gevestigd. Onze steden en dorpen zijn ermee overspoeld en duizenden intelligente, edele en vaderlandslievende burgers gehoorzamen zijn wetten en laten zich door zijn heilige waarheden leiden. Het evangelie is ook in Engeland, Ierland, Schotland en Wales verkondigd, waar in het jaar 1840 een aantal zendelingen naartoe is gegaan. Meer dan vijfduizend mensen hebben zich achter het waarheidsvaandel geschaard. In al die landen worden velen lid van de kerk.

‘Onze zendelingen gaan naar verschillende landen, en hebben in Duitsland, Palestina, Nederland, Australië, Oost-Indië en op andere plaatsen het waarheidsvaandel opgericht; geen enkele onheilige hand kan de vooruitgang van het werk tegenhouden; er kan vervolging woeden, bendes kunnen samenspannen, legers kunnen zich verzamelen, laster kan schandalen veroorzaken, maar de waarheid zal stoutmoedig voortgaan, edel en onafhankelijk, tot het elk werelddeel heeft bereikt, elk klimaat bezocht, elk land overspoeld, en in elk oor geklonken heeft, tot de doeleinden van God zijn bereikt en de grote Jehova zal zeggen dat het werk voltooid is.

De Geloofsartikelen beschrijven fundamentele leringen en beginselen van onze godsdienst.

‘Wij geloven in God de Eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.

‘Wij geloven dat de mens zal worden gestraft voor zijn eigen zonden en niet voor Adams overtreding.

‘Wij geloven dat door de verzoening van Christus, de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.

‘Wij geloven dat de eerste beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: (1) geloof in de Heer Jezus Christus; (2) bekeering; (3) doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; (4) handoplegging voor de gave van de Heilige Geest.

‘Wij geloven dat iemand van Godswege moet worden geroepen, door profetie, en door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten, om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.

‘Wij geloven in dezelfde organisatie die in de vroegchristelijke kerk bestond, te weten: apostelen, profeten, herders, leraars, evangelisten enz.

‘Wij geloven in de gave van talen, profetie, openbaring, visioenen, gezondmaking, uitlegging van talen enz.

‘Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is voor zover die juist is vertaald; wij geloven ook dat het Boek van Mormon het woord van God is.

‘Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het Koninkrijk Gods zal openbaren.

‘Wij geloven in de letterlijke vergadering van Israël en in de herstelling van de tien stammen; dat Zion op dit [het Amerikaanse] continent zal worden gebouwd; dat Christus persoonlijk op aarde zal regeren; en dat de aarde zal worden vernieuwd en haar paradijselijke heerlijkheid zal ontvangen.

‘Wij eisen het goed recht de almachtige God te aanbidden volgens de stem van ons eigen geweten, en kennen alle mensen hetzelfde goed recht toe: laat hen aanbidden hoe, waar of wat zij willen.

‘Wij geloven onderdanig te moeten zijn aan koningen, presidenten, heersers, en magistraten, door het gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden van de wet.

‘Wij geloven eerlijk te moeten zijn, trouw, kuis, welwillend, deugdzam, en goed te moeten doen aan *alle mensen*; ja, we

mogen zeggen dat we de aansporing van Paulus volgen; wij geloven alles, wij hopen alles, wij hebben veel verdragen en hopen alles te kunnen verdragen. Als er iets deugdzaam, liefelijk, of eerzaam, of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na. [Zie Geloofsartikelen 1:1–13.]

‘Hoogachtend, enz.,
‘Joseph Smith’.⁴

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Joseph Smith schreef de Wentworthbrief na daar door John Wentworth en George Barstow te zijn verzocht (p. 471). Wanneer heeft men u gevraagd naar de geschiedenis of leer van de kerk? Bedenk als u dit hoofdstuk bestudeert of bespreekt hoe u in de toekomst vragen over de kerk kunt beantwoorden. Wat kunnen we van Joseph Smiths relaas in de Wentworthbrief leren hoe we zulke vragen kunnen beantwoorden?
- Lees wat de profeet heeft gezegd over zijn eerste visioen (p. 472). Hoe kunt u de volgende keer als u iemand over het eerste visioen vertelt, hem of haar meer inzicht geven in het eerste visioen en wat het voor u betekent?
- Lees het relaas van de profeet over het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon (pp. 473–475). Hoe heeft het Boek van Mormon uw leven veranderd? Hoe kunnen we zoal ons getuigenis van het Boek van Mormon aan anderen geven?
- Op pp. 475–478 geeft Joseph Smith een beknopt relaas over het begin van de kerk en getuigt daarna van de bestemming van de kerk. Welke gevoelens hebt u wanneer u nadenkt over de tweede volledige alinea op p. 478? Waarom denkt u dat vervolging de voortgang van de kerk niet kan tegenhouden? Welke voorbeelden kunt u noemen van mensen die vooruitgang maken ongeacht tegenwerking? (Overweeg voorbeelden uit de Schriften, de kerkgeschiedenis en uw eigen leven.)

- Lees de Geloofsartikelen nog eens door (pp. 478–480). Hoe hebben de Geloofsartikelen u geholpen? Waarom denkt u dat we de jeugdwerkkinderen vragen om ze uit het hoofd te leren? Overweeg een schema op te stellen aan de hand waarvan u de Geloofsartikelen kan bestuderen of uit het hoofd leren.

Relevante teksten: Geschiedenis van Joseph Smith 1:1–75

Noten

1. 'Aan abonnees', redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 15 februari 1842, p. 696; Joseph Smith was de redacteur van het tijdschrift.
2. *History of the Church*, deel 4, pp. 535–536; uit een brief die Joseph Smith schreef op verzoek van John Wentworth en George Barstow, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 1 maart 1842, p. 706. De achternaam van meneer Barstow is verkeerd gespeld als 'Bastow' in *History of the Church* en *Times and Seasons*.
3. Hoewel de brief kennelijk nooit door John Wentworth of George Barstow is gepubliceerd, is die wel, met uitbreidingen en wijzigingen, gepubliceerd door I. Daniel Rupp in 'Latter Day Saints', *He Pasa Ekklesia [The Whole Church]: An Original History of the Religious Denominations at Present Existing in the United States*, pp. 404–410.
4. *History of the Church*, deel 4, pp. 536–541; uit een brief van Joseph Smith, die hij schreef op verzoek van John Wentworth en George Barstow in Nauvoo (Illinois), verschenen in *Times and Seasons*, 1 maart 1842, pp. 706–710. Joseph Smith heeft verscheidene malen een gedetailleerd relaas geschreven of gedicteerd van het eerste visioen. Het relaas in de Wentworthbrief is er daar een van. Het officiële schriftuurlijke verslag staat in Geschiedenis van Joseph Smith in de Parel van grote waarde. Ook zijn er in 1981 ter gelegenheid van een nieuwe uitgave van de Parel van grote waarde een aantal minieme veranderingen aangebracht in de Geloofsartikelen. Daarom zijn er kleine verschillen tussen de huidige versie van de Geloofsartikelen en de versie die in dit hoofdstuk is opgenomen.

Op 17 maart 1842 stichtte de profet Joseph Smith de zustershuilpvereniging. 'De kerk kan pas volmaakt georganiseerd zijn als de vrouwen aldus zijn georganiseerd', verklaarde de profet.

De zustershulpvereniging: goddelijke vrouwenorganisatie

*‘Indien u van de u gegunde voorrechten gebruik maakt,
kunnen de engelen niet anders dan uw metgezel zijn.’*

Uit het leven van Joseph Smith

In de lente van 1842 waren de leden van de kerk in Nauvoo druk doende met de bouw van de Nauvootempel. Twee van die leden waren Sarah Granger Kimball en haar naaister, Margaret A. Cook, die op zekere dag, toen ze met elkaar spraken, besloten de handen ineen te slaan om de werkers aan de tempel terzijde te staan. Zuster Kimball zei dat ze voor stof zou zorgen, waarmee zuster Cook hemden kon maken voor de mannen. De twee vrouwen vroegen andere zusters zich bij hen te voegen en een damesvereniging op te richten om zo lijn te brengen in hun werkzaamheden. Sarah Granger Kimball herinnerde zich: ‘De zusters in de buurt kwamen bijeen in mijn zitkamer om tot stichting over te gaan. Ik kreeg de opdracht om zuster Eliza R. Snow te benaderen en haar te vragen of zij voor ons de statuten wilde schrijven en die aan president Joseph Smith te overhandigen voordat we de volgende donderdag weer bijeen zouden komen.’

Na de ingediende statuten en reglementen ingekeken te hebben, verklaarde de profeet dat ze de beste waren die hem ooit onder ogen waren gekomen, maar liet er meteen op volgen: ‘Dit is niet wat ik wil. Zeg tegen de zusters dat hun offer door de Heer is aangenomen en dat Hij iets beters voor hen heeft dan statuten op schrift. Ik nodig hen uit om (...) volgende week donderdagmiddag met mij en een paar andere autoriteiten te vergaderen.’¹

Dienovereenkomstig kwam de profeet op 17 maart, vergezeld van de ouderlingen John Taylor en Willard Richards, met twintig vrouwen van alle leeftijden bijeen op de bovenverdieping van de

roodstenen winkel. Daar stichtte de profeet officieel de zustershulpvereniging van Nauvoo en legde aan de aanwezigen de doelen van de nieuwe organisatie uit. De zusters kozen Emma Smith als presidente van de ZHV, waarna Emma twee raadgeefsters koos. De profeet las toen een openbaring voor die hij twaalf jaar eerder had ontvangen, waarin de Heer Emma aanwees om lofzangen voor een zangboek te verzamelen en haar een 'uitverkoren vrouw' (LV 25:3) noemde. Emma Smith stond op om te spreken en benadrukte de mogelijkheden van de vereniging: 'We gaan iets bijzonders doen. (...) We verwachten buitengewone gebeurtenissen en dringende verzoeken om hulp.'²

Emma Smith, de eerste algemeen presidente van de zustershulpvereniging, heeft altijd het sterke verlangen gehad om anderen te dienen en Gods koninkrijk op te bouwen. Zo heeft zij eens verklaard dat ze 'iedereen die op wat voor manier dan ook haar hulp nodig had tot zegen wilde zijn.'³ In New York naaide zij kleren voor de vier zendelingen die geroepen waren om het evangelie aan de Lamanieten te verkondigen. In Kirtland zamelde zij met andere vrouwen dekens, voedsel en kleding in, die bestemd waren voor de noodlijdende heiligen in Missouri en werden meegenomen door de mannen van het Zionskamp. Ze bereidde maaltijden en maakte sokken, broeken en jassen voor de lieden die aan de Kirtlandtempel werkte. Ze nam zo veel bouwvakkers in huis dat zij en Joseph op de vloer moesten slapen. In de begintijd van Nauvoo besteedde ze veel tijd en aandacht aan de zorg van de vele malariaslachtoffers die in de buurt van haar huis aan de Mississippi bivakkeerden. Op deze en andere manieren was ze een sprekend voorbeeld van goeddoen voor de vele zusters in haar tijd. Polly Angell herinnerde zich dat de profeet, toen hij een groep vrouwen vlijtig een aantal voorhangsels zag naaien, die gebruikt zouden worden om ruimtes in de Kirtlandtempel van elkaar te scheiden, had gezegd: 'Zusters, (...) u bent altijd bij de hand. De zusters gaan voorop bij het verrichten van alle goede daden.'⁴

Sinds die begintijd van de ZHV zijn de vrouwen van de kerk een enorme voorwaartse kracht ten goede gebleven. In een bijeenkomst die een week na de oprichting van de ZHV werd gehouden, gaf Lucy Mack Smith, de moeder van de profeet, de zusters een raad die ook geldt voor de miljoenen vrouwen die

nu in de kerk zijn: ‘We moeten elkaar liefhebben, voor elkaar zorgen, elkaar troosten en instructies ontvangen om allemaal in de hemel terug te keren.’⁵

Leringen van Joseph Smith

De ZHV, onder en naar model van de priesterschap georganiseerd, is een essentieel onderdeel van de kerk.

Sarah Granger Kimball herinnerde zich dat de profeet Joseph Smith, kort voordat hij de zustershulpvereniging stichtte, heeft gezegd: ‘Ik zal de vrouwen onder en naar model van de priesterschap organiseren. (...) De kerk kan pas volmaakt georganiseerd zijn als de vrouwen aldus zijn georganiseerd.’⁶

Op 24 maart 1842 schreef de profeet in zijn dagboek: ‘[De] oprichting [van de zustershulpvereniging] is vandaag een feit geworden. Mevr. Emma Smith is benoemd tot presidente; Mevr. Elizabeth Ann Whitney en mevr. Sarah M. Cleveland zijn haar raadgeefsters; mej. Elvira [Cowles] is penningmeesteres, en onze welbekende en getalenteerde dichteres, mej. Eliza R. Snow, secretaresse.’⁷

Eliza R. Snow heeft opgetekend: ‘President Joseph Smith ging staan. Sprak over de oprichting van de zustershulpvereniging; zei dat hij zeer betrokken was, dat zij op aanvaardbare wijze tot de Allerhoogste moest worden opgebouwd.’⁸

Eliza R. Snow heeft ook opgetekend: ‘[Joseph Smith] spoorde de zusters altijd aan om hun geloof en gebeden te oefenen voor en vertrouwen te hebben in (...) die getrouwe mannen die God aan het hoofd van de kerk heeft gezet om het volk te leiden; dat we ze met onze gebeden moeten wapenen en steunen. (...) Als deze vereniging naar de raad van de Almachtige luistert, die via de leiders van de kerk tot haar komt, zal ze de macht bezitten om koninginnen in haar midden te gebieden.’⁹

‘Deze vereniging dient aanwijzingen te ontvangen op de wijze die God heeft vastgesteld, door middel van degenen die als leiders zijn aangewezen — en nu draai ik voor u in de naam van God de sleutel om, en deze vereniging zal zich verheugen, en kennis en intelligentie zal haar van nu af toevloeien — dit is het begin van een betere tijd voor deze vereniging.’¹⁰

**De ZHV stelt vrouwen in staat om naar
ingeboren welwillendheid te handelen en zorg
te besteden aan behoeftigen.**

‘Dit is een liefdadige vereniging, volkomen naar uw aard; het is natuurlijk dat vrouwen gevoelens van naastenliefde hebben. U krijgt nu de kans om te handelen volgens de gevoelens die God in uw hart heeft geplaatst.’¹¹

‘Jezus heeft gezegd: “Gij zult de werken doen, die gij Mij ziet doen.” [Zie 2 Nephi 31:12.] Dat zijn de voorname sleutelwoorden die de vereniging moet volgen.’¹²

Willard Richards heeft opgetekend: ‘De [zustershulpvereniging] werd toegesproken door president Joseph Smith, die het doel van de vereniging uiteenzette — de ‘zustersvereniging kan de broeders ertoe aanzetten om goede werken te verrichten ten behoeve van de armen — op zoek naar mensen die hulp nodig hebben, en in hun behoeften voorzien — om hulp te verlenen bij het verbeteren van de normen en waarden en bij het versterken van de deugden in de samenleving.’¹³

‘Ik woonde op verzoek een bijeenkomst van de zustershulpvereniging bij, met als oogmerk de armen, de behoeftigen, de weduwen en de wezen te steunen, en alle liefdadige doeleinden na te streven. (...) De oprichting van de vereniging, alsook de daaropvolgende bijeenkomsten, werd door menigeen bijgewoond. De intelligentste, menslievendste, liefdadigste en achtenswaardigste dames waren gekomen; en we kunnen er zeker van zijn, door wat ons bekend is van die zuivere beginselen van liefdadigheid die spontaan uit hun menslievende en liefdadige boezem stromen, dat zij met de middelen die hun nu ter beschikking staan de vreemdeling onmiddellijk te hulp zullen komen; zij zullen olie en wijn op het gewonde hart van de behoeftigen gieten; ze zullen de tranen van de wees drogen en vreugde brengen in het hart van de weduwe.

‘Onze vrouwen staan alom bekend om hun liefdadigheid en menslievendheid; (...) te midden van vervolging, toen het brood bij hun weerloze kinderen werd weggenomen door wrede overheersers, waren zij immer bereid om hun deur open te stellen

'Dit is een liefdadige vereniging. (...) Het is natuurlijk dat vrouwen gevoelens van naastenliefde hebben. U krijgt nu de kans om te handelen volgens de gevoelens die God in uw boezem heeft geplaatst.'

voor de vermoeide reiziger, hun magere maal te delen met de hongerige, en om kleding uit hun toch al uitgedunde kledingkast weg te geven aan de behoeftigen en berooiden; en nu ze in een streek wonen die hun gunstiger gezind is, onder een minder barbaars volk, en ze in het bezit zijn van voorzieningen die ze niet eerder tot hun beschikking hebben gehad, zijn we ervan overtuigd dat de situatie van de armen, van de vreemden en de vaderlozen zich dankzij hun inspanningen zal verbeteren.'¹⁴

De ZHV moedigt vrouwen aan heiligheid te betrachten en elkaar te instrueren.

'De vereniging is er niet alleen om de armen te helpen, maar ook om zielen te redden.'¹⁵

'Welnu, geliefde zusters, (...) wij verlangen dat u uw deel doet, en wij zullen ons deel doen, want wij willen de geboden van God, zoals die uit de hemel aan ons zijn gegeven, in alle opzichten onderhouden en leven naar ieder woord dat de mond Gods uitgaat. Moge God deze zegen op uw hoofd uitstorten en u op alle paden van deugd, zuiverheid en genade leiden.'¹⁶

‘De [zustershulpvereniging] doet het goed: het leidende beginsel is heiligheid te betrachten. God houdt van u en uw gebeden voor mij missen hun uitwerking niet: laat ze immer en altijd ten behoeve van mij naar God opstijgen.’¹⁷

‘U moet ongerechtigheid wegdoen en door uw goede voorbeeld de ouderlingen tot goede werken stimuleren.’¹⁸

Willard Richards heeft opgetekend: ‘President Joseph Smith las de openbaring uit de Leer en Verbonden [LV 25] aan Emma Smith voor en verklaarde dat zij (...) de Schriften aan allen moest uiteenzetten en onderricht geven aan het vrouwelijke deel van de gemeenschap; en dat niet alleen zij, maar ook anderen dezelfde zegeningen mochten krijgen.’¹⁹

Eliza R. Snow heeft opgetekend: ‘Daar [de profeet Joseph Smith] in de gelegenheid was, wilde hij de dames van deze vereniging instructie geven en hun vertellen hoe ze zich moesten gedragen, opdat ze volgens de wil van God zouden handelen. (...)

‘Hoe groot en heerlijk zal uw beloning in het celestiale koninkrijk zijn, indien u volgens deze beginselen leeft! Indien u van de u vergunde voorrechten gebruik maakt, kunnen de engelen niet anders dan uw metgezel zijn. Indien zij rein en onschuldig zijn, mogen vrouwen in de tegenwoordigheid van God komen; want wat is God aangenamer dan onschuld. U moet onschuldig zijn, anders kunt u niet tot God komen; indien wij tot God willen komen, moeten wij onze reinheid bewaren, want Hij is ook rein.’²⁰

De ZHV moedigt vrouwen aan het voorbeeld van de Heiland te volgen door barmhartig te zijn en ruzie te mijden.

‘Als u wilt dat God barmhartig jegens u is, wees dan barmhartig jegens anderen. (...) Wij zijn bijzonder zelfzuchtig; de duivel vlijt ons met de gedachte dat wij zeer rechtvaardig zijn, als wij ons concentreren op de fouten van anderen. Alleen door God te aanbidden kunnen wij leven; eenieder moet dat voor zichzelf doen, niemand kan dit voor iemand anders doen. Hoe zachtmoedig behandelde de Heiland Petrus toen Hij zei: ‘Als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broeders.’ [Lucas 22:32.] Bij een andere gelegenheid zei Hij tot hem: ‘Hebt

gij Mij lief?’ en nadat Petrus Hem geantwoord had, zei Hij: ‘Weid mijn schapen.’ [Johannes 21:15–17.] Als de zusters de Heer [liefhebben], laten zij dan de schapen weiden en ze niet vernietigen. (...)

‘Zusters van de vereniging, zullen er twisten onder u zijn? Ik zal het niet dulden. U moet u bekeren en u de liefde Gods eigen maken. Weg met eigendunk. De beste manier om de armen tot bekering te brengen, is om in hun behoeften te voorzien.’²¹

Eliza R. Snow heeft de volgende woorden uit de mond van de profeet opgetekend: ‘Ofschoon er onwaardigen onder ons zijn, moet dat voor de deugdzamen, behept met eigendunk, geen reden zijn om die ongelukkigen nodeloos te grieven en te deprimen — ook zij moeten worden aangemoedigd om vanaf nu de eer van deze vereniging waardig te zijn, die het beste van deze samenleving in zich heeft. Hij zei dat hij twee adviezen had voor de leden van deze vereniging: hun tong extra goed in toom te houden, geen vereniging kan bestaan als dat niet het geval is. (...) Het doel is de minder goeden te verbeteren en terug te brengen op het pad der deugd, opdat zij weer onder de goeden kunnen worden gerekend. (...)

‘(...) Onderzoek uzelf — de tong is een onberekenbaar kwaad — bedwing uw tong over zaken die van geen belang zijn — een kleine roddel kan voor grote problemen zorgen.’²²

‘De kleine vossen verderven de wijngaard — kleine ondeugden brengen de kerk de grootste schade toe. Als u kwade gevoelens hebt en daar met anderen over praat, kan dat van kwaad tot erger leiden.’²³

‘Breng geen schade toe aan iemands karakter. Als leden van de vereniging zich misdragen, handelt u dat af, en u houdt alles dienaangaande binnenskamers; breng de reputatie van niemand schade toe.’²⁴

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de uitspraak van Emma Smith die bovenaan pagina 484 staat. Waarom denkt u dat de ZHV-zusters iets bijzonders tot stand kunnen brengen? In welke opzichten zijn u en uw gezin door de werkzaamheden van de ZHV gezegend? Lees de raad van Lucy Mack Smith bovenaan pagina 485. Op welke manieren houden de ZHV-zusters zich tegenwoordig aan die raad?
- De profeet Joseph Smith organiseerde de ZHV ‘onder en naar model van de priesterschap’ (p. 485). Hoe onderscheidt haar dat van de andere dienstverlenende organisaties in de wereld? (Zie voor enkele voorbeelden pagina 485.) Waarom denkt u dat de kerk ‘pas volmaakt georganiseerd’ kon zijn, nadat Joseph Smith de ZHV had gesticht?
- Hoe komen de taken van de ZHV-zusters nu overeen met de taken die de zusters toen van Joseph Smith kregen? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 486–489.) Lees de tweede alinea op p. 486. Hoe helpen de mogelijkheden tot hulpbetoon ons om meer op de Heiland te gaan lijken?
- Lees de eerste volledige alinea op p. 487. Wat betekent het volgens u om een ziel te redden? In welke opzichten kwijten de leden van de ZHV zich van deze taak, zowel stoffelijk als geestelijk?
- Lees de derde volledige alinea op p. 486 en de tweede alinea op p. 488. Wat kunnen de ZHV-zusters doen om goede werken onder priesterschapsdragers te stimuleren? Wat kunnen priesterschapsdragers doen om de werkzaamheden van de ZHV-zusters te ondersteunen?
- Lees de derde alinea op pagina 488. Wat zegt deze uitspraak ons over de taken en mogelijkheden van iedere zuster?
- De profeet waarschuwde tegen ‘ons concentreren op de fouten van anderen’ (p. 488). Wat betekent dat volgens jullie? Hoe kan deze houding een belemmering vormen voor de werkzaamheden van de ZHV — of elke andere organisatie in de kerk? Wat kunnen we doen om de schapen van de Heer te weiden in plaats van ons te concentreren op hun fouten?

Relevante teksten: Spreuken 31:10–31; 1 Korintiërs 13:8; LV 25:1–16; 88:125

Noten

1. Sarah Granger Kimball, 'Auto-biography', *Woman's Exponent*, 1 september 1883, p. 51.
2. Emma Smith, geciteerd in Relief Society, Minute Book, maart 1842–maart 1844, aantekening op 17 maart 1842, p. 12, opgetekend door Willard Richards, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
3. Emma Hale Smith, zegen, 1844, typoscript, kerkarchieven.
4. Geciteerd door Polly Angell, uit Edward W. Tullidge, *Women of Mormonism* (1877), p. 76.
5. Lucy Mack Smith, geciteerd in Relief Society, Minute Book, maart 1842–maart 1844, aantekening op 24 maart 1842, pp. 18–19, opgetekend door Eliza R. Snow, kerkarchieven.
6. Geciteerd in Sarah Granger Kimball, 'Auto-biography', *Woman's Exponent*, 1 september 1883, p. 51.
7. *History of the Church*, deel 4, p. 567; uit 'Ladies' Relief Society', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 april 1842, p. 743; Joseph Smith was de redacteur.
8. *History of the Church*, deel 4, p. 570; uit een leerrede van Joseph Smith op 30 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
9. *History of the Church*, deel 4, pp. 604–605; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
10. Leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow, uit notulen Relief Society maart 1842–maart 1844, p. 40, kerkelijke archieven.
11. *History of the Church*, deel 4, p. 605; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
12. *History of the Church*, deel 5, p. 20; uit een leerrede van Joseph Smith op 26 mei 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
13. Leerrede van Joseph Smith op 17 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards, uit Relief Society, Minute Book, maart 1842–maart 1844, p. 7, kerkelijke archieven.
14. *History of the Church*, deel 4, pp. 567–568; uit 'Ladies' Relief Society', een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 1 april 1842, p. 743; Joseph Smith was de redacteur.
15. *History of the Church*, deel 5, p. 25; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juni 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
16. Brief van Joseph Smith en andere kerkleiders aan de ZHV in Nauvoo, 1842, Nauvoo (Illinois); uit Relief Society, Minute Book, maart 1842–maart 1844, p. 88, kerkelijke archieven.
17. *History of the Church*, deel 5, p. 141; uit een leerrede van Joseph Smith op 31 augustus 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
18. *History of the Church*, deel 4, p. 605; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
19. Leerrede van Joseph Smith op 17 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards, uit Relief Society, Minute Book, maart 1842–maart 1844, p. 8, kerkelijke archieven.
20. *History of the Church*, deel 4, pp. 604–605; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
21. *History of the Church*, deel 5, pp. 24–25; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 juni 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
22. *History of the Church*, deel 5, p. 20; uit een leerrede van Joseph Smith op 26 mei 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
23. *History of the Church*, deel 5, p. 140; uit een leerrede van Joseph Smith op 31 augustus 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
24. Leerrede van Joseph Smith op 17 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards, uit Relief Society, Minute Book, maart 1842–maart 1844, p. 10, kerkelijke archieven.

Hyrum Smith was een voortdurende bron van kracht en steun voor zijn broer Joseph. 'Broeder Hyrum', verklaarde de profeet, 'wat heb je toch een gelovig hart!'

Wat zijn trouwe, rechtvaardige vrienden toch geweldig

‘Vriendschap is een van de grote fundamentele beginselen van het ‘mormonisme’. (...) Zij verenigt het mensdom met haar aangename invloed.’

Uit het leven van Joseph Smith

In augustus 1842 stelden de burgerautoriteiten in Missouri alles in het werk om de profeet Joseph Smith gevangen te zetten. Uit angst dat hij zou worden gedood bij zijn arrestatie of op transport naar Missouri, dook de profeet onder. Op 11 augustus liet hij een bericht uitgaan naar verschillende loyale familieleden en vrienden om hem op een eiland in de Mississippi, vlakbij Nauvoo, te ontmoeten. Die nacht kwamen Emma Smith, Hyrum Smith, Newel K. Whitney en anderen aan de oever van de rivier bijeen, waarna zij in een kleine boot naar de afgesproken plek voeren. Blij nam de profeet hen een voor een bij de hand, dankbaar voor de hulp en troost van ware vriendschap. Later schreef hij uitvoerig in zijn dagboek over zijn gevoelens van dankbaarheid voor zijn familie en vrienden. Een paar van die aantekeningen vindt u in dit hoofdstuk terug. Een paar weken later beëindigde de profeet een brief aan de heiligen met woorden die zijn gevoelens voor hen kenbaar maakte: ‘Ik ben, zoals steeds, uw nederige dienaar en nimmer afwijkende vriend, Joseph Smith’ (LV 128:25).

De heiligen beantwoordden de gevoelens van de profeet, want zij zagen hem niet alleen als hun profeet maar ook als hun vriend. Een goede vriend en privésecretaris van Joseph Smith, Benjamin F. Johnson, herinnerde zich: “De profeet Joseph” was als vriend trouw, lankmoedig, edel en betrouwbaar. (...) Als metgezel was hij op sociaal gebied hoogbegaafd — hij was vriendelijk, grootmoedig en opgewekt. (...) Voor zijn plezier worstelde

hij soms met een vriend, en nog vaker mat hij zijn kracht met anderen door met de voeten tegen elkaar aan op de grond te zitten en een stok tussen zich in vast te houden. Maar niemand kon hem verslaan. Grapjes, beeldraadsels [met afbeeldingen woorden voorstellen], gedichtjes maken enzovoort, waren zeer gebruikelijk. Maar een of meer van zijn lievelingsliederen zingen kwam het meest voor. (...) En toch, hoewel uitermate sociaal en soms zelfs joviaal, paste hij ervoor zich arrogant op te stellen of zich vrijpostigheden te veroorloven.¹

Joseph Smith was behalve prettig in de omgang ook zachtaardig, zoals een jongeman zich herinnerde: 'Ik was bij Joseph thuis; hij was daar, en er zaten enkele mannen op het hek. Joseph kwam naar ons toe en sprak met ons. Er kwam een man aangelopen die zei dat het huis van een arme broeder die wat verder weg van de stad woonde de vorige avond was afgebrand. Bijna alle mannen zeiden dat ze medelijden met hem hadden. De profeet luisterde er even naar, stak toen 'zijn hand in zijn zak, haalde er vijf dollar uit en zei: "Ik heb medelijden met deze broeder ten bedrage van vijf dollar; hoeveel medelijden hebt u?"'²

Wellicht was de grote liefde die Joseph Smith voor zijn vrienden voelde er de oorzaak van dat het voor hem in het bijzonder moeilijk te verteren was dat sommigen van die vrienden hem verraadden. In Nauvoo keerden vrienden in wie de profeet zijn vertrouwen had gesteld zich tegen hem. Er waren echter ook veel vrienden die de profeet trouw bleven en die tot aan het eind aan zijn zijde waren.

Eén zo'n vriend was Willard Richards, lid van het Quorum der Twaalf, die met Joseph en Hyrum Smith en John Taylor in Carthage (Illinois) gevangen werd gezet. Terwijl zij gevangenzaten, werd de mannen toegestaan zich te verplaatsen van een cel op de begane grond naar een gerieflijker slaapkamer op de eerste verdieping van de gevangenis. Kort vóór het martelaarschap gaf de cipier de gevangenen te kennen dat ze veiliger waren in een getraliede cel naast de slaapkamer. Joseph vroeg ouderling Richards, die door zijn vrienden 'dokter' werd genoemd, omdat hij medicijnen had gestudeerd: "Als we die cel ingaan, voeg je je dan bij ons?" De dokter antwoordde: "Broeder Joseph, je hebt

me niet gevraagd om met je de rivier over te steken — je hebt me niet gevraagd om naar Carthage te komen — je hebt me niet gevraagd om met je naar de gevangenis te gaan — en denk je dat ik je nu in de steek laat? Maar ik zal je zeggen wat ik doe; als je ter dood veroordeeld wordt voor verraad, laat ik me in jouw plaats ophangen, en jij gaat dan vrijuit.” Joseph zei: “Dat kun je niet doen.” De dokter antwoordde: “Toch wel.”¹³

Leringen van Joseph Smith

Ware vrienden verlichten elkaars leed en blijven elkaar in tijden van tegenspoed trouw.

Joseph Smith schreef het volgende over de familieleden en vrienden die hem op 11 augustus 1842 kwamen opzoeken toen hij was ondergedoken: ‘Hoe goed en heerlijk was het om pure en heilige vrienden te treffen, gelovig, rechtvaardig en trouw, van wie het hart niet bezwijkt; van wie de knieën stevig zijn en niet knikken, maar die de Heer verwachten, die voor mij zorgen nu de toorn van mijn vijanden op mij wordt uitgestort. (...)

‘Hoe verheven waren mijn gevoelens toen ik dat getrouwe en vriendelijke troepje in de nacht van donderdag, de elfde, ontmoette op het eiland aan de mond van het moeras tussen Zarahemla en Nauvoo; en dan, dat onuitsprekelijke genoegen en die vreugdevolle emoties in mijn boezem, toen ik in die nacht mijn geliefde Emma bij de hand nam — zij, mijn echtgenote, de vrouw van mijn jeugd en de vrouw van mijn hart. Ik blikte in gedachte terug op de vele ervaringen die wij samen hadden gehad, op de vermoeidheid en de moeilijkheden, de zorgen en de pijn, en van tijd tot tijd de vreugde en troost, die wij hadden doorgemaakt, waarmee onze levensweg was bezaaid en ons leven gekroond. O, wat ging er veel door me heen toen ik haar weer zag, (...) onbevreesd, vastberaden en standvastig — mijn onveranderlijke, toegenegen Emma!

‘Ook mijn broer Hyrum was erbij, die mij bij de hand nam — een toegenegen broer. En ik dacht bij mijzelf: broeder Hyrum, wat heb je toch een gelovig hart! O, moge de eeuwige Jehova je kronen met eeuwige zegeningen, als beloning voor de zorg die je mijn ziel hebt gegeven! Hoe groot zijn de smarten die we

samen hebben gekend; en weer voelen we ons geknecht door de meedogenloze hand van verdrukking. Hyrum, uw naam zal in het wetboek des Heren worden geschreven, waarop zij die na u komen hun oog gericht zullen houden, opdat zij uw werken tot voorbeeld zullen nemen.

‘En ik dacht: kijk, broeder Newel K. Whitney is er ook. Hoeveel smarten hebben we samen wel niet doorstaan; en nu zien we elkaar weer en delen er weer in. U bent een trouwe vriend in wie de gekwelde mens zijn vertrouwen kan stellen en bij wie hij zich volmaakt veilig kan voelen. Laat de zegeningen van de Eeuwige ook op uw hoofd neerkomen. Hoe warm is dat hart! Hoe gebrand is die ziel op het welzijn van iemand die is uitgeworpen en door bijna alle mensen wordt gehaat! Broeder Whitney, u weet niet half hoe innig ik mijn ziel en hart aan u verpand heb. (...)

‘Ik denk niet dat ik in detail zal treden over die gewijde nacht, die ik nooit meer zal vergeten, maar het zijn de namen van de getrouwen die ik hier wil optekenen. Ik heb ze als mijn vrienden leren kennen in voorspoedige tijden; en nu, in tijden van tegenspoed, zijn zij nog steeds en zoveel te meer mijn vrienden. Zij hebben de God lief die ik dien; zij hebben de waarheden lief die ik verkondig; zij hebben de deugdzame en heilige leerstellingen lief die ik in mijn boezem koester met de warmste gevoelens van mijn hart; en met een ijver die niet ontkend kan worden. (...)

‘(...) Ik hoop dat ik [mijn vrienden] zal weerzien, dat ik voor hen mag arbeiden en hun ook vertroosting mag brengen. Zo lang ik leef zullen ze altijd een vriend hebben; mijn hart zal liefhebben, mijn handen zullen arbeiden voor wie mij liefhebben en voor mij willen arbeiden, en ik zal mijn vrienden immer trouw blijven. Zal ik ondankbaar zijn? Zeker niet! God verhoede dat!’⁴

Op 23 augustus 1842 vervolgde de profeet: ‘Ik voel mijn gevoelens (...) jegens mijn vrienden opbloeien, terwijl ik de deugden en goede eigenschappen en kenmerken overdenk van de weinige getrouwen die ik nu opteken in het wetboek des Heren, — die aan mijn zijde zijn gebleven in elk gevaarlijk uur, deze laatste vijftien lange jaren — bijvoorbeeld, mijn bejaarde en geliefde broeder, Joseph Knight sr., die onder de eersten was die

mij voorzag van de noodzakelijkste levensbehoeften, terwijl ik begon aan het werk van de Heer en het fundament legde van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Vijftien jaar is hij trouw en gelovig gebleven, en evenwichtig en voorbeeldig, en deugdzaam en minzaam, zonder naar links of naar rechts af te wijken. Voorwaar, hij is een rechtvaardig man. Moge de Almachtige God het leven van deze oude man sparen tot in lengte van dagen; en moge zijn bevende, gepijnigde en gebroken lichaam hernieuwd worden en zijn gezondheid voortdurend verbeteren, indien het uw wil is, o God; opdat er van hem gezegd zal worden door de zoons van Zion, zolang die nog op aarde zijn, dat deze man getrouw was in Israël; en dat daarom zijn naam nooit zal worden vergeten. (...)

‘(...) Ofschoon ik de weinige getrouwen die nu in leven zijn gedenk, wil ik ook mijn getrouwe vrienden die dood zijn gedenken, want dat zijn er velen; en overvloedig was de vriendelijkheid — als van een vader of een broer — die mij is betoond; en nu ik door de Missouriënen word opgejaagd, heb ik aan veel van die vriendelijke daden moeten terugdenken. (...)

‘Er zijn veel mensen voor wie mijn liefde sterker is dan de dood. Aan hen heb ik mijn trouw verpand — aan hen zal ik mijn trouw blijven verpanden, totdat God mij terugroept.’⁵

Vriendschap verenigt het mensdom en verdrijft haat en onbegrip.

‘Het kan mij niets schelen wat voor karakter iemand heeft; als hij mijn vriend is, een ware vriend, dan zal ik een vriend voor hem zijn, en hem het evangelie van heil prediken en hem goede raad geven en in moeilijkheden bijstaan.

‘Vriendschap is een van de grote, fundamentele beginselen van het “mormonisme”; [zij is bedoeld] om een ommekeer en beschaving in de wereld teweeg te brengen, een einde te maken aan oorlogen en twisten, en mensen te verbroederen. (...)

‘(...) Vriendschap is als het ijzer dat broeder [Theodore] Turley in zijn smederij aan ijzer smeedt; zij verenigt het mensdom met haar aangename invloed.’⁶

‘De soort vriendschap die door intelligente mensen als oprecht wordt gezien, moet liefde als grondslag hebben, en die liefde moet deugd als grondslag hebben, wat net zo zeer deel is van religie als licht een deel van Jehova is. Vandaar de woorden van Jezus: “Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.” [Johannes 15:13.]’⁷

Toen de profeet Joseph Smith en verschillende anderen in maart 1839 in de gevangenis te Liberty (Missouri) gevangenzaten, schreef de profeet het volgende aan de leden van de kerk: ‘We hebben gisteravond een paar brieven gekregen — een van Emma, een van Don C. Smith [Josephs broer] en een van bisschop [Edward] Partridge — alle met hartverwarmende en opbeurende woorden. De inhoud deed ons zeer veel genoegen. We hebben het lang zonder informatie moeten stellen; vandaar dat die brieven voor ons als een fris briesje waren, hoewel onze vreugde werd getemperd toen we lazen over het leed van de arme, veel gepijnigde heiligen. En u kunt wel bevroeden dat de sluizen van ons hart opengingen en dat onze ogen zich met tranen vulden, hoewel iemand die niet onterecht en zonder enige reden in een gevangenis heeft gezeten er weinig idee van zal hebben hoe aangenaam de stem van een vriend is; een blijk van vriendschap van wie dan ook, roept altijd sympathieke gevoelens wakker; het brengt ogenblikkelijk alles wat in het verleden is gebeurd in herinnering, het pakt het heden vast met de felheid van de bliksem, en het grijpt de toekomst aan met de gretigheid van een tijger, het doorkruist alle gedachten, van de ene naar de andere, totdat uiteindelijk alle vijandschap, kwaadwilligheid en haat, en voorbijge meningsverschillen, misverstanden en wangedrag verslagen aan de voeten van de hoop liggen.’⁸

Heiligen van God zijn ware vrienden van elkaar.

De profeet heeft in augustus 1835 het volgende briefje geschreven aan een lid van de kerk: ‘Wij herinneren ons uw gezin nog, evenals alle andere gezinnen die als eerste de waarheid hebben aanvaard. We herinneren ons uw verliezen en verdriet. Onze band met u is niet verbroken. We delen met u in het

Veel beiligen die aanmeerden aan de werf in Nauwoo herinnerden zich dat de profeet Joseph Smith hen stond op te wachten om hen in hun nieuwe thuis te verwelkomen.

kwade en het goede, in vreugde en verdriet. Onze band is volgens ons sterker dan de dood en zal nooit worden verbroken.’⁹

De profeet heeft het volgende gezegd over een feest dat hij in januari 1835 in Kirtland bijwoonde: ‘Ik heb een groot feest bijgewoond bij bisschop Newel K. Whitney thuis. Het feest was naar de orde van de Zoon van God — de kreupelen, de verlamden en de blinden waren uitgenodigd, volgens de aanwijzingen van de Heiland [zie Lucas 14:12–13]. (...) Het gezelschap was groot, en voordat we aan tafel gingen, zongen we een paar lofzangen van Zion; en ons hart verheugde zich over het voorproefje dat we kregen van de vreugden die de heiligen in ruime mate zullen smaken wanneer ze bijeenvergaderd zijn op de berg Zion, om voor eeuwig van elkaars gezelschap te genieten, ja, van alle hemelse zegeningen, wanneer er niemand meer zal zijn die hen lastig valt of hen angst aanjaagt.’¹⁰

Zuster Presendia Huntington Buell probeerde Joseph Smith te bezoeken toen hij in 1839 in de gevangenis te Liberty zat, maar de cipier wilde haar niet toelaten. De profeet schreef haar later: ‘O, welke vreugde had het ons geschonken als we onze vrienden

hadden kunnen zien! Het zou mij heel blij hebben gemaakt als het mij vergund was met u te kunnen spreken, maar we hebben te maken met tirannieke krachten. (...) Ik hoop dat [uw man] en u weten dat ik een ware vriend ben. (...) Geen tong kan verwoorden welke onuitsprekelijke vreugde een man voelt als hij, na vijf maanden in gevangenschap te hebben gezeten, het gezicht van een vriend aanschouwt. Het komt mij voor dat mijn hart vanaf nu zachter zal zijn dan het ooit geweest is. En tegelijk lijd ik pijn als ik nadenk over het verdriet van de kerkleden. O, dat ik bij hen kon zijn! Ik zou voor geen enkele arbeid of ontbering terugdeinzen om hen vertroosting te brengen. Hoe zeer zou ik de zegen willen smaken om mijn stem weer onder de heiligen te laten klinken. Ik zou mijn ziel voor Gods aangezicht uitstorten ter hunner lering.¹¹

In Nauvoo (Illinois), waar veel kerkleden berooid waren aangekomen, predikte de profeet als volgt: 'We behoren sympathie te koesteren voor de gekwelden onder ons. Als er een plek op aarde is waar men die geest behoort te koesteren en olie en wijn op de wonden van de gekwelden behoort te gooien dan is het wel deze plek. En die geest is hier betoond, en hoewel iemand die hier binnenrijdt een vreemde en een gekwelde is, vindt hij hier een broeder en een vriend, die hem ogenblikkelijk hulp zal bieden.

*'Ik zou het een grote zegen vinden als ik, wanneer ik met problemen te maken krijg, op een plek zou zijn waar ik omringd word door broeders en vrienden.'*¹²

*George A. Smith, de neef van de profeet, herinnerde zich: 'Aan het eind van het gesprek sloeg Joseph zijn armen om me heen, hield me stevig vast en zei: "George, ik heb je net zo lief als mijn eigen leven." Daar werd ik zo door aangegrepen, dat ik nauwelijks kon spreken.'*¹³

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de eerste alinea op p. 493. Ga dan naar pp. 495–497 en lees wat Joseph Smith waardeerde in Emma Smith, Hyrum Smith, Newel K. Whitney en Joseph Knight sr. Waarom denkt u dat hun vriendschap zo'n troost voor hem is geweest in moeilijke tijden? Op welke manieren heeft u zich bij tegenspoed gesteund gevoeld door vrienden? Wat kunnen we doen om anderen steun te bieden in geval van beproevingen?
- De meeste verhalen in dit hoofdstuk gaan over de waarde van ware vriendschap in moeilijke tijden. Maar in de alinea die onderaan p. 493 begint, spreekt Benjamin F. Johnson over hoe prettig Joseph Smith in de omgang was in betere tijden. Wat leert u van deze omschrijving? Hoe komt het onze vriendschappen en familiebanden ten goede als we tijd vrij maken om met elkaar te spelen en te lachen?
- Bestudeer de voorlaatste alinea op p. 497. Waarom denkt u dat Joseph Smith vriendschap 'een van de grote fundamentele beginselen van het "mormonisme"' noemt. Op welke manieren kan het herstelde evangelie mensen ertoe aanzetten elkaar als vriend te zien? Hoe zijn de presidenten van de kerk voorbeelden van vriendschap met alle mensen geweest?
- Lees de laatste alinea op pagina 497. Hoe is vriendschap als het smeden van ijzer aan ijzer?
- Lees de eerste volledige alinea op p. 500 en die daarop volgt. Merk op dat er verwezen wordt naar 'olie en wijn', uit de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan (Lucas 10:34). Wat kunnen we specifiek doen om de raad van de profeet op te volgen? Om het voorbeeld van de barmhartige Samaritaan op te volgen?

Relevante teksten: 1 Samuel 18:1; Spreuken 17:17; 2 Nephi 1:30; Mosiah 18:8–10; Alma 17:2; LV 84:77; 88:133

Noten

1. Brief van Benjamin F. Johnson aan George F. Gibbs, 1903, pp. 6–8; Benjamin Franklin Johnson, Papers, 1852–1911, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. Andrew J. Workman, 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 15 oktober 1892, p. 641.
3. *History of the Church*, deel 6, pp. 616; uit een instructie van Willard Richards en John Taylor, 27 juni 1844, Carthage (Illinois).
4. *History of the Church*, deel 5, pp. 107–109; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 16 augustus 1842, vlakbij Nauvoo (Illinois).
5. *History of the Church*, deel 5, pp. 124–125, 127; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 23 augustus 1842, vlakbij Nauvoo (Illinois); deze aantekening is onterecht 22 augustus 1842 gedateerd in *History of the Church*.
6. *History of the Church*, deel 5, p. 517; eerste paar vierkante haakjes in origineel; uit een leerrede van Joseph Smith op 23 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
7. *History of the Church*, deel 6, p. 73; uit een brief van Joseph Smith aan James Arlington Bennet, 13 november 1843; James Bennets achternaam is in *History of the Church* onterecht gespeld 'Bennett'.
8. *History of the Church*, deel 3, p. 293; brief van Joseph Smith en anderen aan Edward Partridge en de kerk, 20 maart 1839, vanuit de gevangenis te Liberty (Missouri).
9. Postscriptum van Joseph Smith in een brief van Joseph Smith en anderen aan Hezekiah Peck, 31 augustus 1835, Kirtland (Ohio); uit 'The Book of John Whitmer', pp. 80–81, archieven van de Community of Christ, Independence (Missouri); exemplaar van 'The Book of John Whitmer' in de kerkarchieven.
10. *History of the Church*, deel 2, pp. 362–363; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 7 januari 1836, Kirtland (Ohio).
11. *History of the Church*, deel 3, pp. 285–286; uit een brief van Joseph Smith aan Presendia Huntington Buell, 15 maart 1839, gevangenis te Liberty (Missouri); zuster Buells achternaam is in *History of the Church* verkeerd gespeld als 'Bull'.
12. *History of the Church*, deel 5, pp. 360–361; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 april 1844 in Nauvoo; opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards.
13. George A. Smith, geciteerd in *History of the Church*, deel 5, p. 391; uit George A. Smith, 'History of George Albert Smith by Himself', p. 1, George Albert Smith, Papers, 1834–1875, kerkarchieven.

Verlossers op de berg Zion worden

‘Hoe kunnen de heiligen verlossers op de berg Zion worden? Door tempels te bouwen, doopvonten neer te zetten, en daarna alle verordeningen te ontvangen ten behoeve van al hun overleden voorouders.’

Uit het leven van Joseph Smith

De kerkleden die in de jaren 1840 in Nauvoo woonden, hadden grote belangstelling voor het plaatsvervangend werk voor hun overleden voorouders. Vanaf 1840, toen de eerste plaatsvervangende dopen in deze bedeling werden verricht, waren de heiligen op zoek gegaan naar genealogische informatie over hun voorouders, en velen waren de wateren des doops ten behoeve van hun overleden dierbaren ingegaan.

Aanvankelijk waren de eerste dopen voor de doden in de Mississippi of in plaatselijke stroompjes verricht. Maar in januari 1841, toen de heiligen plannen hadden klaarliggen voor de Nauvootempel, verklaarde de Heer: ‘Want er is op aarde geen doopvont waarin zij, mijn heiligen, zich kunnen laten dopen voor hen die dood zijn — want die verordening behoort bij mijn huis en kan Mij niet aannemelijk zijn, behalve in dagen van uw armoede, wanneer gij niet in staat zijt voor Mij een huis te bouwen’ (LV 124:29–30).

Op 3 oktober 1841 hield men op met plaatsvervangend dopen in de rivier, nadat de profeet had verklaard: ‘Er zullen geen dopen voor de doden meer plaatsvinden, totdat de verordening kan worden verricht in het huis des Heren. (...) *Want aldus zegt de Heer!*’¹ De heiligen begonnen snel aan de bouw van een tijdelijke houten vont in het pas uitgegraven souterrain van de Nauvootempel. De vont, gebouwd van pijnbomenhout uit

De doopruijnte in de berbouwde Nauvootempel. In soortgelijke doopvonten ontvingen de heiligen de doopverordening voor overledenen.

Wisconsin, rustte op de rug van twaalf houten runderen. Hij werd op 8 november voor gebruik gewijd, 'totdat de tempel klaar is en hij vervangen wordt door een duurzamere.'² Op 21 november 1841 verrichtten zes leden van het Quorum der Twaalf de doop voor veertig overledenen, de eerste dopen voor de doden in die vont.

Uit de eerste ervaringen van de heiligen met de doop voor de doden leerden zij hoe belangrijk het is om verslagen bij te houden in de kerk van de Heer. Hoewel de plaatsvervangende dopen in de rivieren met de juiste bevoegdheid waren verricht, had niemand ze officieel opgetekend. Vandaar dat die dopen opnieuw moesten worden gedaan. In een toespraak op 31 augustus 1842 legde de profeet uit: 'Bij alle personen die zich laten dopen voor de doden dient een griffier aanwezig te zijn, zodat hij die als ooggetuige kan optekenen en kan getuigen dat zijn verslag juist en geldig is. (...) Laten we er dus op letten dat alle dopen voor de doden vanaf nu zorgvuldig worden opgetekend en geattesteerd.'³ De profeet besprak deze kwestie uitvoerig in een brief die hij de volgende dag aan de heiligen schreef, en in een andere brief, geschreven op 6 september. Deze twee brieven staan nu te boek als de afdelingen 127 en 128 van de Leer en Verbonden.

In afdeling 127 nam de profeet de volgende instructies van de Heer op: 'Laat er, wanneer iemand van u zich laat dopen voor uw doden, een schrijver aanwezig zijn en laat hij ooggetuige zijn van uw doopbedieningen; laat hij horen met zijn oren, opdat hij naar waarheid kan getuigen, zegt de Heer; opdat alles wat u optekent, in de hemel zal worden opgetekend; (...) En voorts, laten alle verslagen in orde worden gehouden, opdat zij in de archieven van mijn heilige tempel kunnen worden gelegd om van geslacht op geslacht in herinnering te worden gehouden' (LV 127:6-7, 9).

Toen de heiligen zich op dit gewijde werk wierpen 'werd het al snel duidelijk dat sommigen veel gegevens van hun doden hadden, voor wie zij wensten het werk te doen', herinnerde ouderling George A. Smith van het Quorum der Twaalf Apostelen zich. 'Dit werd gezien als slechts het begin van een immens werk; en ook besepte men dat alle verordeningen van het evangelie te

bedienen aan de grote scharen doden geen lichte taak was. Sommigen van de Twaalf vroegen Joseph of er geen kortere procedure voor de bediening aan zovelen kon zijn. Josephs reactie: “De wetten van de Heer zijn onveranderlijk; we moeten ons in alle opzichten houden aan wat ons is geopenbaard. We hoeven niet te denken dat we dit enorme werk voor de doden in korte tijd moeten doen.”⁴

Leringen van Joseph Smith

De leer van het heil voor de doden toont de verhevenheid van Gods wijsheid en mededogen.

‘Al wie niet in de gelegenheid waren om het evangelie te vernemen en in dit leven bediend te krijgen door een geïnspireerd mens, moeten het hierna vernemen, voordat zij ten slotte zullen worden geoordeeld.’⁵

‘Het is niet minder onvoorstelbaar dat God de doden kan *redden*, dan dat Hij de doden kan *opwekken*.

‘De geest is nooit te oud om God te benaderen. Zijn begenadigde barmhartigheid is binnen het bereik van ieder die niet de onvergeeflijke zonde heeft begaan, waarvan geen vergeving is, niet in deze wereld noch in de toekomst. Er is een manier waarop de geesten van de doden verlost kunnen worden; dat gebeurt door de macht en het gezag van het priesterschap — door op aarde te binden en te ontbinden. Deze leer blijkt glorieus, doordat zij duidelijk maakt hoe ver de goddelijke deernis en goedgunstigheid zich in het heilsplan voor de mens uitstrekt.

‘Deze glorieus waarheid is bedoeld om de mens meer begrip te geven en de ziel kracht te geven in tijden van beproeving, moeilijkheden en smarten. Ter illustratie: vooronderstel dat er twee mannen zijn, broers, even intelligent, onderlegd, deugdzzaam en knap. Ze leiden een goed leven, naar eer en geweten, voor zover zij dat hebben kunnen destilleren uit de modderige stroom der traditie of hebben kunnen aflezen van de bevleete bladzijden in het boek der natuur.

‘De één sterft en wordt begraven zonder van het evangelie van verzoening te hebben gehoord; aan de ander wordt de

heilsboodschap gebracht, hij hoort en aanvaardt die, en beërft het eeuwige leven. Zal de één deelhebben aan de heerlijkheid en de ander hopeloos verdoemd zijn? Kan hij daar nog aan ontkomen? De sektarische wereld antwoordt: ‘Neen’.

‘Deze leer maakt de wijsheid en de barmhartigheid van God duidelijk, die een verordening voor het heil van de doden heeft ingesteld, de plaatsvervangende doop, waardoor hun namen in de hemel worden opgetekend en zij worden geoordeeld naar hun daden in het vlees. Deze leer is de kernboodschap van de Schriften. De heiligen die dit werk voor hun overleden bloedverwanten verwaarlozen, doen dat met gevaar voor hun eigen heil.’⁶

In december 1840 heeft Joseph Smith het volgende aan de leden van het Quorum der Twaalf en andere priesterschapsleders die in Groot-Brittannië op zending waren geschreven: ‘Ik veronderstel dat de leer van de “doop voor de doden” u al vóór deze brief heeft bereikt en dat u daar wellicht vragen over heeft. Ik kan u in deze brief niet alle informatie die u aangaande dit onderwerp verlangt geven, maar (...) ik kan u wel zeggen dat deze leer zeker in gebruik was in de vroegchristelijke kerk, en Paulus probeert er de leer van de opstanding mee te bewijzen en schrijft: “Wat zullen anders zij doen, die zich voor de doden laten dopen? Indien er in het geheel geen doden opgewekt worden, waarom laten zij zich nog voor hen dopen?” [1 Korintiërs 15:29.]

‘Ik heb deze leer voor het eerst in het openbaar ter sprake gebracht toen ik op de begrafenis van broeder Seymour Brunson sprak, en heb sindsdien algemene aanwijzingen aan de kerk dienaangaande gegeven. Het is de heiligen gegeven dat zij zich laten dopen voor hun overleden verwanten. (...) Zonder verder uit te wijden over het onderwerp, zult u ongetwijfeld zien dat deze leer consequent en redelijk is; en zij stelt het evangelie van Christus op een veel grotere schaal voor dan sommigen waarschijnlijk voor mogelijk hebben gehouden.’⁷

Wij worden verlossers op de berg Zion door de heilige verordeningen voor de doden te verrichten.

‘Als we iemand met het gezag van het priesterschap van de Zoon van God in de naam van de Vader, van de Zoon en van de

'De grootste plicht die in deze wereld door God op onze schouders is geplaatst, is het zoeken naar onze doden.'

Heilige Geest kunnen dopen tot de vergeving van zonden, dan is het net zozeer een voorrecht om als plaatsvervanger op te treden en te worden gedoopt tot vergeving van zonden ten behoeve van onze overleden verwanten die niet van het evangelie, of zijn volheid, hebben vernomen.⁸

In de Bijbel staat: 'Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban.' [Maleachi 4:5–6.]

'Het woord *terugvoeren* moet hier vertaald worden met *binden*, of verzegelen. Maar wat is het doel van deze belangrijke zending? Of hoe zal die volbracht worden? De sleutels moeten worden overgedragen, de geest van Elia moet komen, het evangelie moet worden hersteld, de heiligen van God vergaderd, Zion opgebouwd en de heiligen als heilanden op de berg Zion staan [zie Obadja 1:21].

‘Maar hoe kunnen de heiligen verlossers op de berg Zion worden? Door tempels te bouwen, doopvonten neer te zetten, en daarna alle verordeningen te ontvangen ten behoeve van al hun overleden voorouders — doop, bevestiging, wassingen, zalvingen, ordeningen en verzegelingen. Zo kunnen de heiligen hen verlossen, zodat ze deel kunnen hebben aan de eerste opstanding en met hen verhoogd kunnen worden op tronen van heerlijkheid. Dat is de schakel die het hart van de vaders aan de kinderen bindt, en dat van de kinderen aan de vaders, waardoor de zending van Elia in vervulling gaat. (...)

‘De heiligen hebben niet heel veel tijd om hun doden te redden en te verlossen, en hun levende verwanten bijeen te brengen, dat ook zij zalig kunnen worden, alvorens de aarde geslagen zal worden en verwoesting over de wereld komt.

‘Ik raad alle heiligen aan om uit alle macht hun in leven zijnde verwanten naar [de tempel] te brengen, opdat zij verzegeld en gered kunnen worden en gereed zijn tegen de dag waarop de engel der verwoesting voort zal gaan. En als alle kerkleden met alle macht zouden werken om hun doden te redden, hun nageslacht te verzegelen en hun in leven zijnde vrienden bijeen te brengen en niets van hun tijd aan de wereld te wijden, zouden zij nauwelijks gereedkomen, voordat de nacht valt waarin niemand kan werken.’⁹

‘We hebben de doop enz., die de levenden zullen moeten ondergaan, en de doop voor de doden voor wie zonder kennis van het evangelie gestorven is. (...) U dient zich niet alleen voor uw doden te laten dopen, maar u zult alle verordeningen voor hen moeten ontvangen, zoals u dat ook voor uw eigen heil hebt gedaan. (...)

‘(...) Er moest een plek zijn waar alle volken van tijd tot tijd kunnen komen om hun begiftiging te ontvangen; en de Heer heeft gezegd dat dit de plek is voor het dopen van de doden. Ieder die zich heeft laten dopen en tot het koninkrijk behoort, heeft het recht om zich te laten dopen voor hen die ons zijn voorgedaan. En zodra de wet van het evangelie hier wordt gehoorzaamd door hun vrienden om als plaatsvervanger op te treden, heeft de Heer daar zijn dienstknechten die hen in vrijheid stellen.

Iemand mag als plaatsvervanger voor zijn eigen verwanten optreden. De verordeningen van het evangelie, die vóór de grondlegging der wereld zijn vastgesteld, zijn aldus door hen nagekomen en wij kunnen ons laten dopen voor wie onze vrienden zijn.¹⁰

‘Allen die in het geloof sterven gaan naar de geesten in de gevangenis om te prediken tot wie dood zijn wat het lichaam betreft, maar wie levend zijn wat de Geest betreft. En die geesten prediken tot de geesten [die in de gevangenis zijn] opdat zij zullen leven naar God in de geest, en mensen hier doen het werk dan voor hen; (...) en daardoor zullen ze gelukkig worden gemaakt [zie 1 Petrus 4:6]. Daarom zijn zij die zich laten dopen voor hun doden heilanden op de berg Zion, en zij moeten de wassingen en zalvingen voor hun doden ontvangen, zoals zij die ook voor zichzelf hebben ontvangen.’¹¹

**God heeft ons de zware plicht gegeven om
onze doden op te sporen.**

‘Ik wil met betrekking tot uw doden uw ogen openen. Al hetgeen God in zijn oneindige wijsheid juist heeft geacht aan ons hier op aarde over ons sterfelijk lichaam te openbaren, wordt ons in abstracte termen geopenbaard, onafhankelijk van onze binding met ons sterfelijk lichaam. Het wordt aan onze geest geopenbaard, alsof wij in het geheel geen lichaam hadden. En de openbaringen die onze geest heil zullen brengen, zullen ook ons lichaam heil brengen. God openbaart ze aan ons alsof er geen eeuwige ontbinding van het sterfelijk lichaam zal plaatsvinden. Derhalve de plicht, die ontzettende plicht, die op ons rust voor onze doden; want alle geesten die het evangelie niet in het vlees hebben gehoorzaamd, moeten dit in de geest gehoorzamen of worden verdoemd. Een plechtige gedachte! Een ernstige gedachte! Kan er niets aan gedaan worden? Geen voorbereiding — geen heil voor onze vaders en vrienden die gestorven zijn zonder in de gelegenheid te zijn geweest om de geboden van de Zoon des Mensen te gehoorzamen? (...)

‘Welke beloften zijn er gedaan in verband met het heil der doden? En welke mensen kunnen er gered worden, hoewel hun lichaam in het graf ligt te vergaan? Zijn geboden aan ons moeten

in het licht van de eeuwigheid worden gezien; want God beschouwt ons alsof wij in de eeuwigheid waren. God leeft in eeuwigheid en beziet de zaken niet zoals wij dat doen.

‘De grootste plicht die in deze wereld door God op onze schouders is geplaatst, is het zoeken naar onze doden. De apostel zegt: “(...) zodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen” [zie Hebrëëen 11:40]. Want het is noodzakelijk dat de verzegelbevoegdheid ons toekomt om onze kinderen en onze doden te verzegelen omwille van de bedeling van de volheid der tijden — een bedeling waarin de beloften in vervulling zullen gaan die Jezus Christus vóór de grondlegging der wereld gedaan heeft voor het heil van het mensdom.

‘(...) Het is noodzakelijk dat zij die ons zijn voorgegaan en zij die na ons komen het eeuwig heil met ons gemeen hebben; daartoe heeft God de mens verplicht. Daarom heeft God gezegd: “Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban” [Maleachi 4:5–6.]’¹²

De profeet Joseph Smith heeft het volgende aan de heiligen geschreven, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 128:15–18, 22, 24: ‘En nu, mijn zeer geliefde broederen en zusters, laat mij u verzekeren, dat dit grondbeginselen zijn met betrekking tot de doden en de levenden, die niet lichtvaardig kunnen worden veronachtzaamd, omdat ze behoren tot onze zaligheid. Want hun zaligheid is nodig en onontbeerlijk voor onze zaligheid, zoals Paulus aangaande de vaderen zegt, dat zij zonder ons niet tot volmaking kunnen komen. Evenmin kunnen wij zonder onze doden tot volmaking komen.

En nu, in verband met de doop voor de doden, geef ik u nog een aanhaling van Paulus, 1 Korintiërs 15:29: *Wat zullen anders zij doen, die zich voor de doden laten dopen? Indien de doden in het geheel niet opstaan, waarom laten zij zich dan voor de doden dopen?*

‘En voorts, in verband met deze aanhaling, zal ik u een aanhaling geven van een van de profeten die zijn oog gericht had op de herstelling van het priesterschap en op de heerlijkheden die in de

laatste dagen zouden worden geopenbaard, en in het bijzonder op dit heerlijkste aller onderwerpen in verband met het eeuwigdurend evangelie, namelijk de doop voor de doden; want Maleachi zegt in het vijfde en zesde vers van het laatste hoofdstuk: *Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. En Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen, en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land met een banvloek treffe.*

‘Ik had hiervan een duidelijker vertaling kunnen geven, maar zoals het er staat, is het duidelijk genoeg voor mijn doel. In dit geval is het voldoende te weten dat de aarde door een banvloek zal worden getroffen, tenzij er een of andere verbindende schakel is tussen de vaderen en de kinderen op grond van een of ander onderwerp; en zie, wat is dat onderwerp? Het is de doop voor de doden. Want zonder hen kunnen wij niet tot volmaking komen; evenmin kunnen zij zonder ons tot volmaking komen.

‘(...) Laat uw hart zich verheugen en buitengewoon verblijd zijn. Laat de aarde in gezang uitbarsten. Laten de doden gezangen van eeuwige lofprijzing aanheffen voor koning Immanuel, die datgene heeft verordonneerd, vóór de wereld bestond, wat ons in staat zou stellen hen uit hun gevangenis te verlossen; want de gevangenen zullen vrijgelaten worden.

‘(...) Laten wij daarom als kerk en als volk en als heiligen der laatste dagen de Heer in gerechtigheid een offerande brengen; en laten wij in zijn heilige tempel, wanneer die voltooid is, een boek aanbieden met de geslachtslijsten van onze doden dat alleszins aannemelijk zal zijn.’¹³

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees pp. 503–506 en zie hoe Joseph Smith en de heiligen van zijn tijd de leer van de doop voor de doden steeds beter gingen begrijpen. Overdenk hoe die heiligen zich gevoeld moeten hebben toen zij voor het eerst over het heil voor de doden

hoorden. Welke gevoelens had u toen u voor het eerst deelnam aan de verordeningen voor de doden?

- Lees de twee laatste alinea's op pagina 506. Hoe toont de leer van het heil voor de doden de verhevenheid van Gods wijsheid en mededogen aan? Op welke manieren kan deze leer 'meer begrip geven' en 'de ziel kracht geven'?
- Wat houdt het in om een heiland op de berg Zion te zijn? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 507–510.) Waarom denkt u dat het onmogelijk is voor onze overleden voorouders om zonder ons tot de volmaaktheid te komen? Waarom denkt u dat het voor ons onmogelijk is om zonder hen tot de volmaaktheid te komen?
- Neem de leringen van de profeet Joseph Smith door over onze plicht om 'onze doden op te sporen' (pp. 510–512). Welke ervaringen hebt u gehad toen u meer te weten kwam over uw voorouders? Hoe is uw liefde voor uw familie en uw geloof in God gegroeid toen u meer over uw voorouders te weten kwam? Hoe zijn het doen van de tempelverordeningen voor uw voorouders van invloed geweest op uw gevoelens voor hen?
- Wat kunnen we doen om bij kinderen waardering voor hun voorouders aan te kweken? Wat kunnen we doen om onze kinderen te betrekken bij familiehistorisch onderzoek en tempelwerk?

Relevante teksten: Romeinen 14:9; IV 128:8–11

Noten

1. *History of the Church*, deel 4, p. 426; uit een verslag van een kerkconferentie, gehouden op 3 oktober 1841 te Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 oktober 1841, p. 578.
2. *History of the Church*, deel 4, pp. 446–447; uit 'History of the Church' (manuscript), boek C-1, addenda, p. 44, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
3. *History of the Church*, deel 5, p. 141; uit een leerrede van Joseph Smith op 31 augustus 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
4. George A. Smith, leerrede gehouden op 25 december 1874, in St. George (Utah); algemene notulen, ring St. George, deel 4, kerkarchieven.
5. *History of the Church*, deel 3, p. 29; uit een redactioneel artikel in *Elder's Journal*, juli 1838, p. 43; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.

6. *History of the Church*, deel 4, pp. 425–426; uit een verslag van een kerkconferentie, gehouden op 3 oktober 1841 te Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 oktober 1841, pp. 577–578.
7. *History of the Church*, deel 4, p. 231; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van Joseph Smith aan de Twaalf, 15 december 1840, Nauvoo (Illinois); deze brief is abusievelijk 19 oktober 1840 gedateerd in *History of the Church*.
8. *History of the Church*, deel 4, p. 569; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 maart 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
9. *History of the Church*, deel 6, pp. 183–184; uit een leerrede van Joseph Smith op 21 januari 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
10. *History of the Church*, deel 6, pp. 365–366; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
11. Aangehaald door George Laub. Uit een verzameling uittreksels uit leerredes van Joseph Smith, ca. 1845; George Laub, *Reminiscences and Journal*, januari 1845–april 1857, p. 21, kerkelijke archieven.
12. *History of the Church*, deel 6, pp. 312–313; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton.
13. Leer en Verbonden 128:15–18, 22, 24; een brief van Joseph Smith aan de heiligen, 6 september 1842, Nauvoo (Illinois).

Het gezin: de fijnste eenheid in tijd en eeuwigheid

‘Ons huis was doordrongen van een heerlijk gevoel van eensgezindheid en geluk. Niets verstoorde de vrede en rust die onder ons heersten.’ (Lucy Mack Smith)

Uit het leven van Joseph Smith

In 1843 had de profeet, hoewel de Nauvootempel nog niet voltooid was, de leer van het heil voor de doden bekendgemaakt en de begiftiging aan een groep toegewijde heiligen bediend. Er was echter een aspect van het heilige werk in tempels dat nog niet aan de orde was geweest. Op 16 mei 1843 reisde de profeet van Nauvoo naar Ramus (Illinois), waar hij verbleef in het huis van zijn goede vriend, Benjamin F. Johnson. Die avond sprak hij met broeder en zuster Johnson en een paar nauwe vrienden over het ‘nieuw en eeuwigdurend huwelijksverbond’. Hij legde uit dat dit verbond de ‘orde van het priesterschap’ was, die noodzakelijk is om de hoogste graad van het celestiale koninkrijk te bereiken. (Zie IV 131:1–4.) Ook zei hij dat een man en een vrouw, tenzij zij het verbond van het eeuwige huwelijk aangaan, ‘zich na de dood niet meer zullen vermenigvuldigen, dat wil zeggen, dat zij na de opstanding geen kinderen meer zullen hebben.’ Wie dit verbond aangaan en getrouw blijven ‘zullen zich blijven vermenigvuldigen en kinderen in de celestiale heerlijkheid hebben.’¹

Twee maanden later, op 12 juli 1843, dicteerde de profeet in het kantoor op de eerste verdieping van zijn roodstenen winkel aan William Clayton een openbaring over de leer van het eeuwig huwelijk (zie IV 132). Deze leer was de profeet al geruime tijd bekend en hij had die daarvoor al gepredikt. In deze openbaring verklaarde de Heer dat als echtelieden niet door het gezag van het heilige priesterschap zijn verzegeld, zij ‘geen nakomelingen

Parley P. Pratt heeft verklaard: 'Het was Joseph Smith die mij heeft geleerd boe ik de vertederende banden tussen vader en moeder, man en vrouw, broer en zus, zoon en dochter op waarde moest schatten.'

[kunnen] hebben, maar [...] in hun geredde toestand in alle eeuwigheid op zichzelf en ongehuwd [blijven], zonder verhoging' (zie LV 132:15–18). Om de verhoging in te kunnen gaan moeten man en vrouw verzegeld zijn door het priesterschapsgeslag en vervolgens trouw blijven aan hun verbonden:

‘Voorwaar, Ik zeg u: Indien een man een vrouw huwt door mijn woord, dat mijn wet is, en door het nieuw en eeuwigdurend verbond, en het wordt op hen verzegeld door de Heilige Geest der belofte, door hem die is gezalft, aan wie ik deze bevoegdheid en de sleutels van dat priesterschap heb verleend; (...) zullen hun alle dingen geschieden die mijn dienstknecht op hen heeft bevestigd, in tijd en in alle eeuwigheid; en zullen volledig van kracht zijn wanneer zij uit de wereld zijn; en zij zullen de engelen passeren, en de goden die daar zijn gesteld, op weg naar hun verhoging en verheerlijking in alle dingen, zoals op hun hoofd is verzegeld, en die heerlijkheid zal een volheid en een voortzetting zijn van nakomelingschap tot in alle eeuwigheid.

‘Dan zullen zij goden zijn, want zij hebben geen eind; daarom zullen zij van eeuwigheid tot eeuwigheid zijn, want zij gaan verder; dan zullen zij boven alles zijn, omdat alle dingen aan hen onderworpen zijn. Dan zullen zij goden zijn, omdat zij alle macht bezitten, en de engelen zijn aan hen onderworpen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Tenzij gij u aan mijn wet houdt, kunt gij die heerlijkheid niet bereiken’ (LV 132:19–21).

Toen ouderling Parley P. Pratt van het Quorum der Twaalf van deze leer hoorde, verdiepte dat zijn liefde voor zijn familie: ‘Het was Joseph Smith die mij heeft geleerd hoe ik de vertederende banden tussen vader en moeder, man en vrouw, broer en zus, zoon en dochter op waarde moest schatten. Van hem leerde ik dat mijn eigen geliefde vrouw voor tijd en alle eeuwigheid aan mij verbonden kon worden; en dat de hoogstaande gevoelens voor elkaar en onze wederzijdse liefde voortkwamen uit een bron van goddelijke, eeuwige liefde. Van hem heb ik geleerd dat we die liefde kunnen ontwikkelen en er tot in de eeuwigheid in kunnen groeien en vooruitgang maken, terwijl het resultaat van ons eeuwig samenzijn nakomelingen zal zijn, zo talrijk als de sterren in de hemel of het zand aan het strand. (...) Ik had eerder liefgehad, maar ik wist niet

waarom. Maar nu had ik lief, met intense, zuivere, verheven gevoelens, die mijn ziel boven de vergankelijke zaken van dit lage bestaan verhieven en haar als de oceaan zo weids maakten. (...) Kortom, ik kon nu met volle overgave liefhebben en met meer begrip bovendien.²

Leringen van Joseph Smith

Man en vrouw eren elkaar door liefde, minzaamheid en genegenheid te tonen.

‘Het huwelijk [is] een wet des hemels, ingesteld in de hof van Eden.’³

‘Het is de plicht van een man om zijn vrouw lief te hebben, te koesteren en te onderhouden, en haar aan te kleven en geen ander [zie LV 42:22]; hij dient haar te eren als zichzelf en hij dient haar gevoelens in alle tederheid te achten, want zij is van zijn vlees en van zijn gebeente, een hulp die bij hem past, zowel in stoffelijke als in geestelijke dingen; iemand aan wie hij altijd al zijn problemen kwijt kan, bereid om (daartoe bestemd) een deel van zijn last te dragen, hem gerust te stellen en aan te moedigen met haar vriendelijke stem.

‘Het is de plaats van de man om aan het hoofd van zijn gezin te staan, (...) niet om als tiran over zijn vrouw te heersen, noch als iemand die bang of jaloers is dat zijn vrouw hem zal overvleugelen en hem ervan zal weerhouden zijn gezag uit te oefenen. Het is zijn plicht om een man Gods te zijn (want een man Gods is een wijs man), altijd bereid om die instructies uit de Schriften, de openbaringen en uit hemelse bronnen te halen, die nodig zijn om zijn gezin te vormen en heil te brengen.’⁴

In een bijeenkomst voor ZHV-zusters heeft Joseph Smith gezegd: ‘U hoeft uw echtgenoot niet te plagen om zijn daden, maar laat uw onschuld, vriendelijkheid en genegenheid gelden, dat zal meer invloed hebben dan een molensteen om iemands nek; geen strijd of onenigheid, geen tegenspraak of gekijf, maar zachtmoedigheid, liefde en zuiverheid — dat zijn de eigenschappen die u in de ogen van alle goede mensen groot zullen maken. (...)

‘(...) Wanneer een man tegenslag kent en gebukt gaat onder zorgen en problemen, zal zijn ziel gekalmeerd worden en zullen zijn gevoelens mild worden als hij met een glimlach ontvangen wordt in plaats van met onenigheid of gemopper — als hij wanhopig is, heeft zijn ziel vertroosting, genegenheid en minzaamheid nodig. (...) Als u naar huis gaat, spreek dan nooit een boos of onvriendelijk woord, maar laat vriendelijkheid en naastenliefde van nu af aan de kroon op uw werk zijn.’⁵

Eliza R. Snow heeft opgetekend: ‘[De profeet Joseph Smith] spoorde de zusters aan hun geloof en gebeden altijd te richten op, en vertrouwen te stellen in, hun echtgenoot, en hem te eren overeenkomstig de plaats die God hem heeft gegeven.’⁶

**Kinderen eren hun ouders door hun dank te uiten
en hen hun hele leven lief te hebben.**

In oktober 1835 bezocht de profeet een paar dagen achter elkaar zijn ernstig zieke vader en verzorgde hem ‘met grote bezorgdheid’. De profeet schreef in zijn dagboek: ‘Vandaag heb ik weer voor mijn vader gezorgd, die erg ziek is. In mijn ochtendgebed zei de Heer: “Mijn dienstknecht, uw vader zal blijven leven.” Ik zorgde de hele dag voor hem met een gebed tot God in mijn hart in de naam van Jezus Christus dat Hij hem weer gezond zou maken, dat ik weer gezegend mocht zijn met zijn gezelschap en advies. Ik beschouw het als een van de grootste aardse zegeningen om mijn ouders nog te hebben. Met hun levenservaring en wijsheid kunnen ze mij heel nuttig advies geven. Die avond kwam broeder David Whitmer langs. We riepen de Heer in machtig gebed in de naam van Jezus Christus aan en legden onze handen op hem en bestrafden de ziekte. En God hoorde en verhoorde onze gebeden — tot grote vreugde en voldoening van onze ziel. Mijn bejaarde vader stond op en kleepte zich aan, slaakte een hartenkreet en prees de Heer.’⁷

‘Gezegend zij mijn moeder, want haar ziel is immer gevuld met menslievendheid en liefdadigheid; en niettegenstaande haar leeftijd zal haar kracht geschonken worden en zal ze getroost worden door haar familie, en ze zal het eeuwige leven hebben. En gezegend is mijn vader, want de hand van de Heer zal over

hem zijn, want hij zal de benauwingen van zijn kinderen voorbij zien gaan. En wanneer zijn leven volgroeid zal zijn, zal hij zijn als een olijfboom, waarvan de takken doorbuigen met veel vruchten; hij zal ook een woning in de hemel bezitten.’⁸

‘Ik denk wel eens terug aan mijn kinderjaren. Dan denk ik aan mijn vader die inmiddels is overleden. (...) Hij had een edel voorkomen en bezat een goed, deugdzaam, verheven en heilig karakter. Zijn ziel was boven al die lage en kruiperige beginselen uitgestegen, waaraan het mensenhart zich zo graag overgeeft. Ik zeg u dat hij in zijn leven, voor zover ik weet, nooit iets gedaan heeft dat als slecht of hardvochtig kan worden aangemerkt. Ik houd van mijn vader en van zijn nagedachtenis; en de herinnering aan zijn edele daden is altijd in mijn gedachten, veel van zijn vriendelijke en vaderlijke woorden staan in mijn hart gegrift.

‘De gedachten die bij mij hebben postgevat en bij mij opkomen over zijn leven, dat ik sinds mijn geboorte heb gadeslagen, zijn mij heilig. Zijn stof en laatste rustplaats zijn mij heilig. De door mij vervaardigde grafsteen die boven zijn hoofd ligt, is mij heilig. Laat de nagedachtenis van mijn vader eeuwig voortleven. (...) Moge de God die ik liefheb uit de hemel neerkijken en mij redden van mijn vijanden, en mij bij de hand nemen om mij op de berg Zion met mijn vader voor eeuwig te kronen.

‘Woord en schrift zijn ontoereikend om de dankbaarheid kenbaar te maken die ik God verschuldigd ben voor de eerbare ouders waaruit ik geboren ben.

‘Ook mijn moeder is van alle vrouwen een van de edelsten en besten. Moge God toestaan dat wij beiden lang zullen leven, opdat wij lang van elkaars gezelschap mogen genieten.’⁹

‘Als we nadenken over de liefde en zorg waarmee onze ouders ons hebben omringd, en met hoeveel verdriet en bezorgdheid ze urenlang bij onze wieg of bed hebben gezeten, hoe behoedzaam moeten we dan niet omgaan met hun gevoelens nu zij op hoge leeftijd zijn gekomen! Als we iets zeggen of doen dat ertoe leidt dat hun grijze haar met verdriet in het dodenrijk neerdaalt, zal dat geen zoete bron van herinneringen voor ons zijn.’¹⁰

Joseph Smith groeide op in een gezin waarin ouders en kinderen elkaar liefhadden en respecteerden. Op dit schilderij zien we hoe het gezin Smith berenigd wordt, nadat vader Smith in 1816, bij hun verhuizing naar Palmyra (New York), vooruit was gegaan.

De liefde onder broeders en zusters kan zoet en duurzaam zijn.

Over zijn twee broers, die beiden jong waren gestorven, schreef de profeet: 'Alvin, mijn oudste broer — ik herinner me het intense verdriet nog goed dat mijn jeugdige boezem vervulde en mijn tedere hart haast verscheurde toen hij stierf. 'Hij was de oudste en edelmoedigste uit mijn vaders gezin. Hij was een van de edelsten onder de mensenkinderen. (...) Er schulde in hem geen bedrog.

Hij leidde een vlekkeloos leven van kindsbeen af. (...) Hij was een van de verstandigste mensen, en toen hij overleed bezocht de engel des Heren hem in zijn laatste ogenblikken. (...)

‘Mijn broer Don Carlos Smith (...) was ook een edel jongmens; bij mijn weten heeft hij nooit iets verkeerd gedaan; ik heb hem niets onzedigs, ongelovigs of laaghartigs zien doen vanaf zijn geboorte tot op de dag dat hij stierf. Hij was een goedaardig, vriendelijk, deugdzaam, gelovig en oprecht kind; en waar zijn ziel naartoe gaat, laat die van mij daar ook naartoe gaan.’¹¹

Joseph Smith heeft het volgende in een brief aan zijn oudere broer Hyrum geschreven: ‘Mijn zeer geliefde broer Hyrum, ik ben heel bezorgd over je geweest, maar ik heb altijd voor je gebeden en God gevraagd om je te bewaren, ondanks mensen of duivels. (...) God bescherm je.’¹²

Over Hyrum schreef de profeet: ‘Ik zou willen bidden dat alle broeders net als mijn geliefde broer Hyrum waren, want hij bezit de onschuld van een lam, de integriteit van Job en, kort gezegd, de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus. Ik houd van hem met een liefde die sterker is dan de dood.’¹³

Ouders die van hun kinderen houden, hen verzorgen en voor hen bidden, brengen onmetelijke zegeningen in het leven van hun kinderen.

Toen hij in september 1823 naar de beuvel Cumorah was geweest, vertelde Joseph Smith aan zijn familie wat hij daar had meegemaakt, waarna hij hen op de hoogte bleef houden. De moeder van de profeet schreef: ‘Elke avond riepen we de kinderen bij elkaar. Ik denk dat ons gezin een aanblik bood die op aarde nog nooit vertoond was, gezeten in een kring, vader, moeder, zoons en dochters, die met de grootste aandacht luisterden naar het godsdienstige onderwijs van een jongen van [zeventien]. (...)’

‘Wij waren ervan overtuigd dat God op het punt stond iets bekend te maken waar we ons aan konden vasthouden, iets dat ons veel duidelijker voor ogen stond dan alles wat ons daarvoor was geleerd. Dat maakte ons intens blij. Ons huis was doordrongen van een heerlijk gevoel van eensgezindheid en geluk. Niets verstoorde de vrede en rust die onder ons heerste.’¹⁴

‘Elke avond riepen we de kinderen bij elkaar’, berinnerde Lucy Mack Smith zich, ‘vader, moeder, zoons en dochters, die met de grootste aandacht luisterden naar het godsdienstige onderwijs van een jongen van [zeventien].’

Tegen het einde van de mars van het Zionskamp in 1834 liepen Joseph en Hyrum, en vele anderen, cholera op. Hun moeder vertelde het volgende over hun ervaring: ‘Hyrum en Joseph (...) waren ontzettend blij dat ze ons weer in gezondheid konden begroeten, omdat ze op hun reis aan de dood waren ontsnapt. Ze gingen elk aan mijn zij zitten, waarbij Joseph mijn ene hand vasthield en Hyrum mijn andere, waarna ze mij het volgende vertelden: (...)

“De ziekte overviel ons terstond en voor we het wisten voelden we ons ellendig. We gebaarden naar elkaar en verlieten het

huis om ergens op een stille plek God te bidden of Hij ons wilde bevrijden van deze vreselijke toestand. Maar voordat we ons ver genoeg hadden begeven om ongestoord te kunnen bidden, konden we nauwelijks op onze benen staan en overviel ons de grote angst dat we in deze westelijke wildernis zouden sterven zonder onze kinderen een laatste zegen of goede raad te kunnen geven. Hyrum riep mij toe: ‘Joseph, wat moeten we doen? Zal deze vreselijke vloek ons van de aardbodem vagen?’ ‘Laten we’, zei [Joseph], ‘op onze knieën gaan en God bidden om ons van deze krampen en pijnen te verlossen en ons gezondheid te schenken, opdat we onze gezinnen mogen terugzien.’ Dat deden we, maar zonder enig zichtbaar resultaat, onze situatie verslechterde zelfs. (...)

“Spoedig besloten we God nogmaals om genade te smeken en op onze knieën te blijven tot een van ons de bevestiging had gekregen dat we genezen zouden worden. (...) We baden een tijdje, eerst de een, daarna de ander, en al gauw voelden we dat de kramp minder werd. En kort daarna sprong Hyrum op en riep uit: ‘Joseph, het komt goed, want ik heb in een visioen moeder onder een appelboom voor ons zien bidden en op dit moment vraagt ze God in tranen of ons leven gespaard mag blijven, opdat ze ons weer in levenden lijve zal mogen zien. En de Geest getuigt tot mij dat haar gebeden en die van ons zullen worden verhoord.’ En vanaf dat tijdstip waren wij genezen en vervolgden we vreugdevol onze weg.”

“O, mijn moeder”, zei Joseph, “hoe vaak zijn uw gebeden ons ten goede gekomen toen de schaduw des doods over ons heen was gevallen.”¹⁵

De liefde die Lucy Mack Smith voor haar zoons had, wordt geïllustreerd door haar relaas waarin de profeet en zijn broer Hyrum in november 1838 als gevangenen werden afgevoerd van Far West (Missouri) naar Independence en vandaar naar Richmond (Missouri), waar ze gevangen werden gezet. De familie was bang dat Joseph en Hyrum zouden worden gedood: ‘Toen ons het nieuws bereikte dat onze zoons zouden worden afgevoerd, zei de boodschapper ons dat als we onze zoons nog levend wilden zien, we naar hen toe moesten gaan, aangezien ze

in de wagen zaten, die binnen een paar minuten zou wegrijden. Mijn man was toen te ziek om te gaan, maar ik en Lucy [een dochter] gingen op weg, want wij waren de enigen die niet ziek waren in het gezin.

‘Toen we zo’n 350 meter van de wagen verwijderd waren, konden we niet verder vanwege de mannen die om de wagen heen stonden. “Ik ben de moeder van de profeet”, riep ik, “en ik vraag me af of er misschien een heer is die mij door deze menigte naar die wagen wil begeleiden, zodat ik mijn kinderen een laatste keer kan zien en met hen kan spreken voordat ze gaan sterven?” Iemand bood hulp aan en ging ons voor door het legertje dat was gewapend met zwaarden, musketten, pistolen en bajonetten, en dat ons bij elke stap dreigde met de dood, totdat we de wagen hadden bereikt. De man die mij vergezeldde sprak Hyrum aan, die voorin zat, en zei hem dat zijn moeder er was en dat hij zijn hand naar haar kon uitsteken. Dat deed hij, maar ik mocht hem niet zien, want de bedekking van de wagen was gemaakt van dikke stof en was zowel voor als achter aan de wagen vastgespijkerd. (...)

‘Onze vriend ging ons toen voor naar de achterkant van de wagen, waar Joseph was en sprak hem aan: ‘Meneer Smith, uw moeder en zuster zijn hier en willen u de hand schudden.’ Joseph wong zijn hand tussen de wagen en de bedekking door waar die tegen het schot was gespijkerd. We pakten zijn hand vast, maar hij sprak niet tegen ons. Ik wilde hem niet verlaten zonder zijn stem te horen. “O Joseph”, zei ik, “zeg alsjeblieft wat tegen je arme moeder. Ik kan geen afscheid nemen, voordat ik je stem heb gehoord.”

“God zegene u, moeder”, zei hij, waarna er een roep klonk en de wagen wegreed. Mijn zoon werd van ons weggerukt net toen Lucy een laatste kus op zijn uitgestoken hand drukte, want we wisten dat ze veroordeeld waren om te worden doodgeschoten.

‘We slaagden er in om thuis te komen, hoewel we bijna niet konden lopen van verdriet. (...) Thuis konden we lange tijd niets anders doen dan treuren en huilen, omdat we toen niet beter wisten dan dat we Joseph en Hyrum nooit meer zouden zien. Maar te midden van mijn verdriet vond ik de vertroosting die elk aardse troost te boven gaat. Ik werd vervuld van de Geest Gods

en ontving het volgende door de gave van profetie: “Laat uw hart vertroost zijn over uw kinderen, want geen haar op hun hoofd zal worden gekrenkt.” (...) “Kinderen”, zei ik, “huil niet langer. De bende zal hen niet doden, want de Heer heeft mij kenbaar gemaakt dat Hij hen uit de handen van hun vijanden zal bevrijden.” Dat schonk ons allen veel troost, en we maakten ons niet zoveel zorgen meer dat hun het leven zou worden ontnomen.’¹⁶

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees wat ouderling Parley P. Pratt heeft gezegd over de leer van het eeuwig huwelijk en hoe die hem tot zegen was (pp. 517–518). Op welke manieren kan deze leer van invloed zijn op hoe wij denken over ons gezin? Hoe wij elkaar thuis behandelen?
- Lees de raad van Joseph Smith aan echtgenoten en echtgenotes (pp. 518–519). Overweeg hoe een deel van die raad van toepassing is op vrouwen en mannen. Waarom is het zowel voor vaders als moeders belangrijk om de Schrift te bestuderen en openbaring te ontvangen tot leiding van hun kinderen? Wat kan een man zoal doen als hij ziet dat zijn vrouw ‘gebukt gaat onder zorgen’? Waarom moet zowel man als vrouw ervoor waken ‘een boos of onvriendelijk woord’ te spreken?
- Ook toen hij volwassen was, vond de profeet Joseph het fijn om bij zijn ouders te zijn, hun advies in te winnen en hen te eren (pp. 519–521). Welke uitspraken van de profeet over zijn ouders spreken u in het bijzonder aan? Welke voorbeelden kunt u geven van de blijvende goede invloed die ouders op hun kinderen kunnen hebben? Bedenk wat u kunt doen om uw ouders beter te eren.
- Lees de uitspraken van de profeet over zijn broers Alvin, Don Carlos en Hyrum (pp. 521–522). Waarom denkt u dat de band tussen broers en zussen zo blijvend en hecht kan zijn? Wat kunnen ouders doen om hun zoons en dochters aan te moedigen

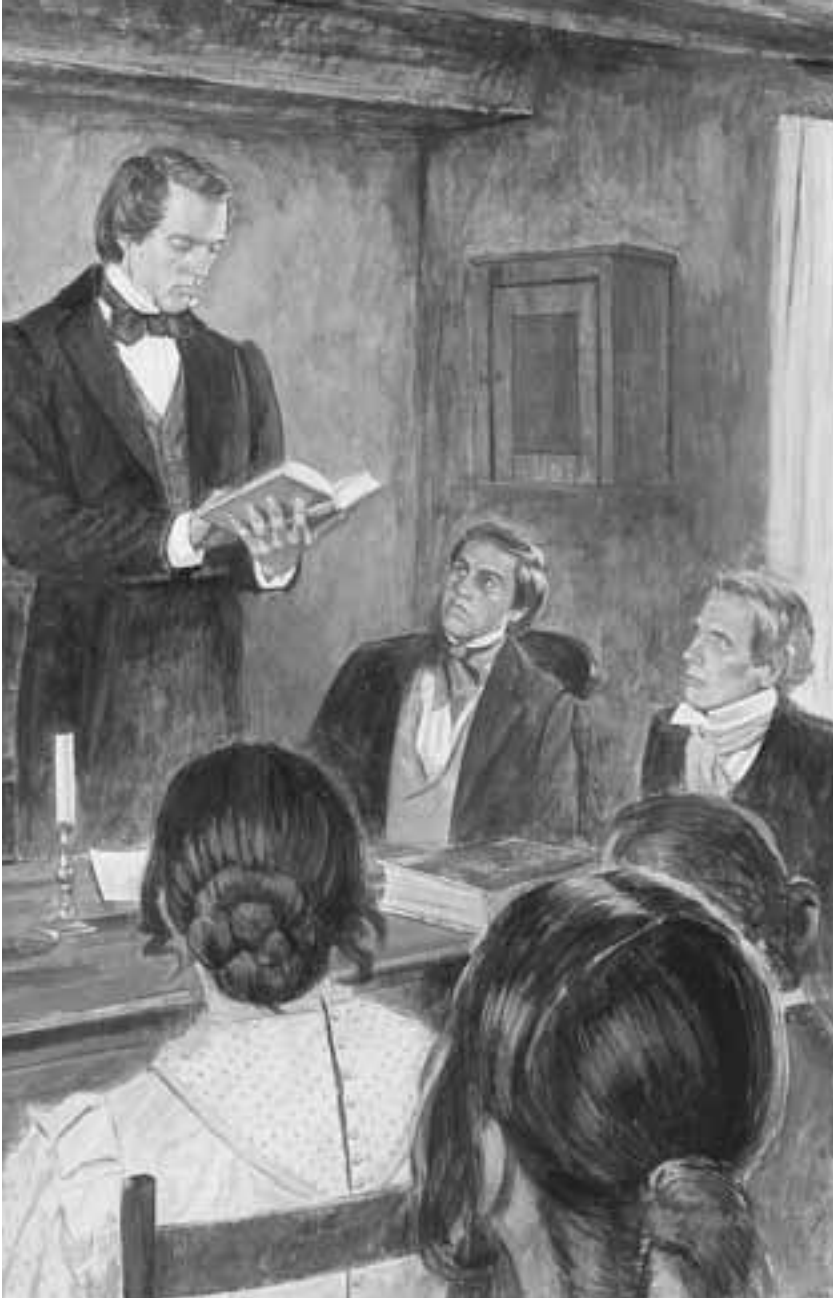
om goede vrienden van elkaar te zijn? Wat kunnen broers en zussen doen om hun onderlinge vriendschap te verstevigen?

- Bestudeer de herinneringen die Lucy Mack Smith heeft over het onderwijs van haar zoon Joseph bij hun thuis (p. 522). Welke ervaringen kunt u vertellen waarin u ‘eensgezindheid en geluk’ in uw gezin hebt gevoeld? Wat kunnen ouders leren van de ervaring die Joseph en Hyrum hadden met hun genezing van cholera? (Zie pp. 523–524.)

Relevante teksten: Exodus 20:12; 1 Korintiërs 11:11; Efeziërs 6:1–4; Mosiah 4:14–15; Mozes 3:18, 21–24

Noten

1. *History of the Church*, deel 5, p. 391; uit instructies die Joseph Smith op 16 mei 1843 in Ramus (Illinois) heeft gegeven; opgetekend door William Clayton.
2. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), pp. 297–298.
3. *History of the Church*, deel 2, p. 320; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 24 november 1835, Kirtland (Ohio).
4. ‘Over de plichten van man en vrouw’; alinea-indeling gewijzigd; uit een redactioneel artikel in *Elder’s Journal*, augustus 1838, p. 61; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.
5. *History of the Church*, deel 4, pp. 605–607; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
6. *History of the Church*, deel 4, p. 604; uit een leerrede van Joseph Smith op 28 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
7. *History of the Church*, deel 2, p. 289; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 8 en 11 oktober 1835, Kirtland (Ohio).
8. *History of the Church*, deel 1, p. 466; alinea-indeling gewijzigd; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 18 december 1833, Kirtland (Ohio).
9. *History of the Church*, deel 5, pp. 125–126; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 23 augustus 1842, vlakbij Nauvoo (Illinois); deze aantekening is onterecht 22 augustus 1842 gedateerd in *History of the Church*.
10. *History of the Church*, deel 2, p. 342; uit een brief van Joseph Smith aan William Smith, 18 december 1835, Kirtland (Ohio).
11. *History of the Church*, deel 5, pp. 126–127; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 23 augustus 1842, vlakbij Nauvoo (Illinois); deze aantekening is onterecht 22 augustus 1842 gedateerd in *History of the Church*.
12. Brief van Joseph Smith aan Hyrum Smith, 3 maart 1831, Kirtland (Ohio); Joseph Smith, Collection, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
13. *History of the Church*, deel 2, p. 338; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 18 december 1835, Kirtland (Ohio).
14. Lucy Mack Smith, ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 4, p. 1, kerkelijke archieven.
15. Lucy Mack Smith, ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 13, pp. 12–14, kerkelijke archieven.
16. Lucy Mack Smith, ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 16, pp. 3–6, kerkelijke archieven.

'De mensen luisterden graag naar [de profeet Joseph Smith], omdat hij vervuld was van openbaring', verklaarde Lorenzo Snow. 'Volgens de belofte van de Heer ontvingen zij die de door hem verkondigde beginselen aanvaardden een getuigenis van de Heer dat ze waar zijn.'

‘Hij was een profeet van God’: tijdgenoten van Joseph Smith getuigen van zijn profetische zending

‘Iedere keer als ik bedenk dat ik Joseph Smith heb gekend, wil ik halleluja roepen.’ (Brigham Young)

Uit het leven van Joseph Smith

In Nauvoo kwamen de heiligen vaak bij elkaar om te luisteren naar de profeet Joseph Smith. Daar er in Nauvoo geen gebouw groot genoeg was waar alle heiligen in konden, sprak de profeet vaak in de openlucht. Vaak sprak hij in een bos dat ten westen van de tempel lag, waar er plek was voor duizenden. Voor de leiders en sprekers was er een draagbaar spreekgestoelte gebouwd en de luisteraars zaten op het gras, op boomstammen of op een stapel stenen. De profeet sprak ook op andere plaatsen in Nauvoo, met inbegrip van de onvoltooide tempel en bij anderen thuis. Iemand die begin 1843 Nauvoo bezocht, verklaarde gezien te hebben dat er bijeenkomsten werden gehouden ‘op de stenen vloer van het souterrain van de tempel, en dat de profeet daar vaak predikte.’¹

Als de profeet in de openlucht sprak, vroeg hij de heiligen vaak aan het begin van zijn toespraak om te bidden dat het niet zou gaan waaien of regenen totdat hij klaar was met spreken. In een conferentie die op 8 april 1843 werd gehouden, begon de profeet zijn toespraak als volgt: ‘Ik heb drie verzoeken aan de aanwezigen: ten eerste dat u uw geloof oefent en de Heer bidt dat de wind zal gaan liggen; want zoals het nu waait zal ik niet lang kunnen spreken zonder mijn gezondheid te schaden; ten tweede dat u bidt dat de Heer mijn longen kracht zal geven, opdat u mij allemaal zult kunnen horen; en ten derde dat u bidt

dat de Heilige Geest op mij moge rusten, zodat ik datgene zal zeggen wat waar is.²

De leerredes van de profeet waren enorm belangrijk voor de leden van de kerk en soms waren er wel een paar duizend onder zijn gehoor. ‘Niemand die naar hem luisterde werd dat ooit moe’, herinnerde Parley P. Pratt zich. ‘Ik heb zelfs meegemaakt dat hij een groep gewillige en enthousiaste luisteraars urenlang wist te boeien, in kou of zonneshijn, regen of wind, terwijl ze het ene moment moesten lachen en het volgende moment huielen.’³ Alvah J. Alexander, die in Nauvoo nog maar een jongen was, wist te vertellen dat ‘niets, geen spel of ander vermaak, interessanter was dan naar hem te luisteren.’⁴

Amasa Potter was aanwezig toen de profeet Joseph Smith een inspirerende toespraak hield voor een grote groep heiligen in Nauvoo:

‘Toen [de profeet] ongeveer een half uur gesproken had, stak er een storm op. Het opwaaiende stof was zo dicht dat we elkaar niet meer zagen en sommige mensen zochten een goed heenkomen toen Joseph hen toeriep niet weg te gaan, maar hun gebeden op te zenden tot de almachtige God, dat de wind zou gaan liggen en dat het zou ophouden met regenen, en het zou geschieden. Een paar minuten later ging de wind liggen en hield het op met regenen, het weer werd zo kalm als op een zomermorgen. De storm spleet in tweeën en ging ten noorden en ten zuiden langs de stad. In de verte konden we de bomen en struiken in de wind zien buigen, maar waar wij waren heerste een uur lang stilte, en in die tijd hield de profeet een van de inspirierendste toespraken die ooit zijn gehouden over het werk voor de doden.’⁵

De heiligen die de profeet hebben horen spreken, gaven krachtige en heldere getuigenissen van zijn profetische bediening. Velen van hen schreven hun gedachten op over de leerredes die zij hem hadden horen houden en hun ervaringen met hem, want zij wilden dat de daaropvolgende generaties, net zoals die van hen, zouden weten dat Joseph Smith waarlijk een profeet van God was.

Getuigenissen over Joseph Smith

Evenals de heiligen in de begintijd van de kerk kunnen wij weten dat Joseph Smith de profeet is door wie de Heer de volheid van het evangelie heeft hersteld.

Brigham Young, de tweede president van de kerk: ‘Iedere keer als ik bedenk dat ik Joseph Smith heb gekend, wil ik halleluja roepen. Hij is de profeet die door de Heer werd voorbereid en geordend en aan wie Hij de sleutels en macht heeft gegeven om het koninkrijk van God op aarde op te bouwen. Die sleutels zijn voor dit volk bestemd, en wij hebben de bevoegdheid om het werk voort te zetten waarmee Joseph is begonnen.’⁶

Eliza R. Snow, algemeen presidente van de zustershulpvereniging van 1866 tot 1887: ‘In de zaak van waarheid en gerechtigheid — bij alles wat zijn medemens tot nut was, was zijn integriteit zo solide als de zuilen des hemels. Hij wist dat God hem tot het werk had geroepen, en alle aardse en helse krachten gecombineerd konden hem niet van dit doel afhouden of afleiden. Met de hulp van God en zijn broeders legde hij het fundament van het grootste werk dat ooit door een mens is bewerkstelligd — een werk dat niet alleen de levenden geldt, en alle toekomstige generaties, maar ook de doden.

‘Hij bood stoutmoedig weerstand aan de verkeerde tradities, het bijgeloof, de religies, de dweperij en onwetendheid van de wereld — hij was trouw aan elk beginsel dat uit de hemel werd geopenbaard; hij was trouw aan zijn broeders en aan zijn God, waarna hij zijn getuigenis met zijn bloed bezegelde.’⁷

Bathsheba W. Smith

Bathsheba W. Smith, algemeen presidente van de zustershulpvereniging van 1901 tot 1910: ‘Voor mij staat het vast dat hij was wat hij voorgaf te zijn — een ware profeet van God. De Heer heeft door hem het eeuwige evangelie hersteld, en elke verordening en begiftiging die ons naar het celestiale koninkrijk zullen leiden.’⁸

Wilford Woodruff, vierde president van de kerk: ‘Ik verheugde mij zeer in wat ik van broeder Joseph zag, want in zijn publieke en privéleven had hij altijd de Geest van de Almachtige bij zich, en hij gaf blijk van een grootsere ziel dan ik in enig ander mens heb gezien.’⁹

Daniel D. McArthur, een lid in de begintijd van de kerk dat later leiding heeft gegeven aan een van de eerste handkarrenkonvoeien naar Salt Lake City: ‘Mijn getuigenis is dat hij een ware profeet van de levende God was; en hoe meer ik naar hem luisterde en hoe meer ik hem gadesloeg, des te meer ik ervan overtuigd raakte dat hij werkelijk God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus had gezien, alsook de heilige engelen van God. (...) Voor mij stond het vast dat als er iets was wat ik zeker wist, dat wel was dat hij een profeet van God was.’¹⁰

Alexander McRae, een van de medegevangenen van Joseph Smith in de gevangenis van Liberty: ‘Zoveel vertrouwen hadden we in de profeet [Joseph Smith], dat wanneer hij “Aldus zegt de Heer” zei, wij erop vertrouwden dat het zou gaan zoals hij zei; en hoe meer we zijn woorden toetsten, des te groter werd ons vertrouwen, want geen enkele keer heeft hij ernaast gezeten.’¹¹

Lyman O. Littlefield, een lid dat deel uitmaakte van het Zionskamp: ‘Hij had zich met zijn gehele ziel op het glorieuze werk van de laatste dagen geworpen, waartoe Hij door zijn goddelijke Meester was geroepen.’¹²

Mary Alice Cannon Lambert

Mary Alice Cannon Lambert, een Engelse bekeerlinge die in 1843 naar Nauvoo was geëmigreerd: ‘Ik zag Joseph Smith voor het eerst in de lente van 1843. Toen de boot waarin we over de Mississippi voeren bij de steiger van Nauvoo aanlegde, stonden daar verschillende kerkleiders om de groep heiligen te verwelkomen die van de boot afkwamen. Onder die broeders was de profeet Joseph Smith. Ik wist wie hij was zodra ik hem zag, en op dat moment kreeg ik mijn getuigenis dat hij een profeet van God was. (...) Niemand heeft hem mij aangewezen. Ik wist wie hij was

tussen al die andere mannen, en hoewel ik een maar kind was (ik was veertien) wist ik dat ik een profeet van God zag.’¹³

Angus M. Cannon, een lid van de kerk die in zijn jeugd in Nauvoo woonde en later ringpresident in Salt Lake City zou worden: ‘Ik herinner mij broeder Joseph vooral van één gebeurtenis, toen hij in de lente van 1844 een groep heiligen toesprak. Het was onder een paar grote eikenbomen op een open plek ten zuiden van de tempel, vlakbij de Parleystraat. Hij sprak over het feit dat God, toen Hij zijn kerk vestigde, slechts aan één man de bevoegdheid van God hadgegeven om openbaring te ontvangen die bindend was voor de kerk. (...) Het was bij deze gelegenheid dat ik de profeet hoorde verklaren dat hij het Melchizedeks priesterschap had ontvangen van Petrus, Jakobus en Johannes.

‘De indruk die de geïnspireerde woorden van Joseph Smith toen, lang geleden, op mij gemaakt hebben, is mij mijn verdere leven bijgebleven; en als donkere wolken mijn leven binnendreven, kon ik altijd teruggrijpen op zijn heldere getuigenis, dat mij de zekerheid bood dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is gevestigd en zichtbaar bestuurd wordt door de macht en het gezag van God.’¹⁴

Hyrum Smith, de broer van de profeet en de patriarch van de kerk: ‘Er zijn eerder profeten geweest, maar Joseph heeft de geest en kracht van alle profeten bij zich.’¹⁵

Joseph Smith was een voorbeeld dat we ter harte kunnen nemen voor de ontwikkeling van een christelijk karakter.

Parley P. Pratt

Parley P. Pratt, lid van het Quorum der Twaalf Apostelen van 1835 tot 1857: ‘President Joseph Smith was lang en gespierd, sterk en actief. Hij had een lichte huidskleur, blond haar, blauwe ogen, weinig baardgroei en een unieke uitstraling waarop je oog geïnteresseerd bleef rusten. (...) Zijn gelaatsuitdrukking was altijd mild en vriendelijk, vol intelligentie en goedheid, een mengeling van

een geïnteresseerde blik en een onwillekeurige glimlach, opgewekt, zonder ook maar een sprankje afstandelijkheid of geveinsde vroomheid. Er ging iets uit van de rustige, indringende blik in zijn ogen, alsof hij diep in je hart kon kijken, de eeuwigheid kon zien, de hemel kon binnendringen en alle werelden kon doorvorsen. Hij bezat een edele doortastendheid en een onafhankelijk karakter. Zijn houding was ontspannen en vertrouwd. Zijn berisping was zo ontzagwekkend als een leeuw. Zijn goedheid was grenze-loos als de oceaan. Zijn intelligentie was veelzijdig.¹⁶

John Needham, een Engelse bekeerling uit de begintijd: 'Joseph Smith is een groot man, principieel, rechtdoorzee; geen houten klaas met een vroom gezicht, maar juist het tegenovergestelde. Inderdaad zijn er mensen die er moeite mee hebben dat hij zo rechtdoorzee, openhartig en vrolijk is, maar ik hou daardoor des te meer van hem.'¹⁷

Emmeline B. Wells, algemeen presidente van de zustersbulpvereniging van 1910 tot 1921: 'Ik (...) getuig dat hij de allergrootste mens, de allergrootste profeet en de allergrootste persoonlijkheid van deze generatie was, ik durf rustig te zeggen de allergrootste sinds de dagen van de Heiland. Zijn verschijning had iets koninklijks, iets opzienbarends. Je zou denken dat hij veel langer en veel groter was dan hij was. Misschien hebt u mannen gezien die dat van zichzelf hebben als ze opstaan en weglopen. Zo was het ook met de profeet Joseph. Er zijn voor zover ik weet geen prenten in omloop die recht doen aan de schoonheid en majesteit van zijn voorkomen.'¹⁸

Mary Alice Cannon Lambert: 'De liefde die de heiligen voor hem voelden was onbeschrijflijk. Ze zouden zonder meer bereid zijn geweest om voor hem te sterven. Als men wist dat hij ging spreken, onderbrak men het werk om naar hem te kunnen gaan luisteren. Het was geen gewoon man. Zowel heiligen als zondaars voelden en erkenden de macht en invloed die hij met zich meedroeg. Het was onmogelijk om hem te ontmoeten en niet onder de indruk te raken van zijn persoonlijkheid en invloed.'¹⁹

John M. Bernbisel

John M. Bernbisel, een arts die in 1843 en 1844 een paar maanden op kamers was bij Joseph en Emma: ‘Joseph Smith is van nature een sterke persoonlijkheid, energiek en met een kordaat karakter, vlug van begrip en veel inzicht in de menselijke natuur. Hij is kalm, zal niet snel een oordeel uitspreken, heeft ruime denkbeelden en staat er om bekend dat hij de gerechtigheid liefheeft. Hij is vriendelijk en hulpvaardig, grootmoedig en vrijgevig, sociaal en vrolijk, en hij is leergierig en diepzinnig. Hij is eerlijk, oprecht, onverschrokken en onafhankelijk; huichelen is hem volledig vreemd. (...) Zowel als godsdienstig leider als als mens is hij zeer geliefd onder dit volk.’²⁰

Jesse N. Smith, een neef van Joseph Smith: ‘[De profeet was] veruit de meest goddelijke man die ik ooit gezien heb. (...) Ik weet dat hij van nature niet bij machte was om te liegen of te bedriegen, dat hij een vriendelijk mens was met een edel karakter. Als ik bij hem in de buurt was, had ik altijd het gevoel dat hij door mij heen kon kijken. Ik weet dat hij was wat hij beweerde te zijn.’²¹

William Clayton

William Clayton, een Engelse bekeerling die dienst deed als klerk van Joseph Smith: ‘Hoe meer ik in zijn gezelschap ben, des te meer ik hem liefheb; hoe meer ik hem leer kennen, des te meer vertrouwen ik in hem heb.’²²

President Joseph F. Smith, de zesde president van de kerk: ‘Hij borrelde over van de edelste en zuiverste menselijke karaktereigenschappen, wat vaak een uitlaatklep vond in onschuldig amusement: in balspelen, in worstelen of een robbertje vechten met zijn broers, en in zich vermaken; hij was niet stijf, had geen uitgestreken gezicht dat niet kon lachen omdat hij geen vreugde in zijn hart had. Nee, hij was vol vreugde; hij was vol blijdschap; hij was vol liefde en vervuld van elke andere edele eigenschap die mensen groot en goed maken, en

tezelfdertijd eenvoudig en onschuldig, zodat hij onder de eenvoudigste omstandigheden kon leven. En hij had ook de macht, door de genade Gods, om de oogmerken van de Almachtige te doorgronden. Zo was het karakter van de profeet Joseph Smith.²³

Joseph Smith, de profeet door wie het evangelie was hersteld, verkondigde Gods heilsplan duidelijk en krachtig.

Brigham Young: Het geniale in het karakter van broeder Joseph Smith was dat hij het hemelse begrijpelijk kon maken. Wanneer hij tot de mensen predikte — de dingen van God openbaarde, de wil van God, het heilsplan, de doeleinden van Jehova, onze verhouding tot Hem en alle hemelse wezens — bracht hij zijn leringen terug tot het bevattingsvermogen van elke man, elke vrouw en elk kind, en maakte hij ze zo duidelijk als een goed aangegeven weg. Dat had iedere persoon moeten overtuigen die ooit van hem, van zijn goddelijk gezag en macht, had gehoord, want geen ander was in staat zo te onderwijzen als hij het kon, en niemand kan de dingen van God openbaren, behalve door de openbaringen van Jezus Christus.²⁴

Howard Coray, een klerk van Joseph Smith: ‘Ik heb het evangelie bestudeerd zoals dat door Joseph Smith tot ons is gekomen en mij afgevraagd of het mogelijk is om zonder openbaring van God met een dergelijk bestel van heil en verhoging te komen. Ik moet dat ontkennend beantwoorden. Ik heb vaak aan zijn voeten gezeten en geluisterd naar zijn prediking vanaf de kansel in Nauvoo, waarbij ik diep werd getroffen door zijn onbeschrijflijke welsprekendheid — zijn uitdrukkingsvermogen — zoals ik sindsdien niemand meer heb horen spreken.’²⁵

Joseph L. Robinson

Joseph L. Robinson, raadgever in een bisschop in Nauvoo: ‘We geloofden en wisten al heel lang dat Joseph Smith een waar en nederig profeet van God is, maar nu hebben wij hem in levenden lijve gezien, en onze oren hebben zijn stem gehoord, die klinkt als rollende donders, hoewel zijn onderwijs zachtmoedig, instructief en stichtend is. Maar er gaat een kracht en majesteit uit van

zijn woorden en prediking die we nimmer in een ander hebben aangetroffen, want hij is een machtige profeet, een heilige Gods. Hij was werkelijk onderlegd in de zaken die het koninkrijk van God aangaan en uitermate vervuld van de Heilige Geest, die zijn voortdurende metgezel was.²⁶

Orson Spencer, een doopsgezinde predikant die in 1841 tot de kerk toetrad: ‘Meneer Smith baseert zich wat de leer betreft volledig op de Schrift. Nooit heb ik hem ook maar een waarheid uit het Oude of Nieuwe Testament horen ontkennen of afzwakken; hij heeft die altijd op meesterlijke wijze uitgelegd en verdedigd. Hij is een gezalfde Gods, met de opdracht de kerk te onderwijzen en te vervolmaken. Daarom is het noodzakelijk dat hij weet hoe hij orde op zaken moet stellen om het nieuwe en het oude te kunnen voortbrengen, als een grondig onderlegde schriftgeleerde. Dit ambt en apostelschap lijkt hij groot te maken; hij weet de profeten van weleer tot leven te brengen, en de schoonheid en kracht van hun openbaringen op zeer interessante wijze te presenteren aan zijn toehoorders.’²⁷

Jonah R. Ball, een lid van de kerk dat in Nauvoo woonde: ‘Ging naar de bijeenkomst. Hoorde de profeet op de tempelvloer prediken. Er waren een paar duizend toehoorders. Het klonk mij goed in de oren. Zoals hij de Schrift uitlegt is boven elke discussie verheven. Hij ging dieper in op het eerste hoofdstuk van 2 Petrus. Hij legde het buitengewoon helder uit.’²⁸

William Clayton: ‘We hadden het voorrecht om met Joseph Smith jr. te spreken en we verheugden ons in zijn gezelschap. (...) Hij heeft (...) een gezond verstand en is zeer intelligent, en wanneer je luistert naar zijn woorden dan voel je dat je verstand wordt verlicht en dat je hart opspringt van geluk. Hij is heel ongedwongen en geniet ervan de arme heiligen te instrueren. Ik kan net zo makkelijk met hem praten als ik met u doe, en wat de instructie betreft is hij meer dan bereid daarin voor te gaan, want hij zegt: “Ik ontvang het om niet, ik geef het om niet.” Hij is bereid elke vraag te beantwoorden die ik hem voorleg en het doet hem genoeg wanneer we vragen stellen. Hij lijkt uitzonderlijk goed thuis te zijn in de Schrift, en terwijl we welk onderwerp dan ook bespreken, valt mij licht en schoonheid ten deel

zoals ik nog nooit heb gezien. Als ik uit Engeland was gekomen met als enig doel een paar dagen met hem van gedachten te wisselen, dan zou ik dat een uitstekende beloning hebben gevonden voor mijn inspanningen.²⁹

Mercy Fielding Thompson

*Mercy Fielding Thompson, een Britse bekeerlinge wier echtgenoot, Robert B. Thompson, dienst deed als klerk van Joseph Smith: 'Ik heb (...) vaak geluisterd naar zijn duidelijke en meesterlijke uitleg van diepe en moeilijke vragen. Voor hem leek alles eenvoudig en gemakkelijk te begrijpen, vandaar dat hij alles zo duidelijk kon leggen zoals ik niemand dat ooit heb horen doen.'*³⁰

Evenals de heiligen uit de begintijd kunnen wij de woorden van Joseph Smith tot ons nemen en de beginselen naleven die hij verkondigde.

Emmeline B. Wells

*Emmeline B. Wells: 'Ik geloof dat ik in de profeet Joseph Smith de grote geestelijke kracht herkende die de heiligen zowel vreugde als troost bracht. (...) De macht Gods rustte in die mate op hem dat hij bij veel gelegenheden een gedaanteverandering leek te ondergaan. Zijn gelaatsuitdrukking was zacht en bijna kinderlijk als hij lag te rusten; en als hij de mensen toesprak die hem liefhadden op adoratie af, straalde zijn gelaat op onbeschrijflijke wijze. Bij andere gelegenheden leek de grote macht die van hem uitging, meer nog dan zijn stem (die voor mij zeer prettig in het gehoor lag), de grond onder onze voeten tot schudden te brengen en het diepst van de ziel van zijn toehoorders te bereiken, en ik ben er zeker van dat zij, om hem te verdedigen, hun leven hadden willen geven. Ik luisterde altijd geboeid naar alles wat hij te zeggen had — de uitverkorene Gods in deze laatste bedeling.'*³¹

Lorenzo Snow

Lorenzo Snow, de vijfde president van de kerk: 'De eerste keer dat ik de profeet Joseph zag was ik nog een jongen [ongeveer 17 jaar]. Hij sprak een kleine gemeente toe. Hij vertelde hun over de bezoeken van de engel aan hem. (...) De mensen luisterden graag naar hem, omdat hij vervuld was van openbaring. (...) Volgens de belofte van de Heer ontvingen zij die de door hem verkondigde beginselen aanvaardden een getuigenis van de Heer dat ze waar zijn.'³²

Edward Stevenson, een lid van de Zeventig van 1844 t/m 1897: 'Ik zag hem voor het eerst in 1834 in Pontiac [Michigan] en de indruk die hij toen bij mij achterliet was zo verpletterend dat ik mijn vele vrienden nu met veel genoegen over hem vertel. Mijn liefde voor hem als waar profeet van God is onuitwisbaar in mijn geheugen gegrift, en is vanaf die eerste keer bij mij gebleven, hoewel er inmiddels zestig jaar zijn verstreken. In datzelfde jaar, 1834, getuigde de profeet voor grote vergaderingen met grote macht van het bezoek van de Vader en de Zoon, en het gesprek dat hij met Hen had. Nooit heb ik mij meer geïnspireerd gevoeld dan bij die gelegenheden.'³³

Mary Ann Stearns Winters, een stiefdochter van ouderling Parley P. Pratt: 'Ik stond dicht bij de profeet toen hij in het bos bij de tempel tot de indianen predikte. De Heilige Geest verlichtte zijn gelaat zozeer dat er een stralenkrans om hem heen ontstond, en zijn woorden drongen diep in het hart van al zijn toehoorders door. (...)

'Ik heb de dode lichamen van de gebroeders Joseph en Hyrum in het Mansion House zien liggen, nadat ze uit Carthage waren overgebracht. Ook zag ik de kledingstukken die ze hadden gedragen, besmeurd met hun bloed. Ik weet dat ze mannen Gods waren, profeet en patriarch, waar en getrouw. Mogen wij hun gezelschap in de toekomstige wereld waardig zijn!³⁴

Wilford Woodruff, over een toespraak op 6 april 1837 gehouden: 'President Joseph Smith jr. stond op en sprak de vergadering

drie uur lang toe, bekleed met de macht, de invloed en het beeld van God. Hij stortte zijn hartsgevoelens uit in het huis van zijn vrienden. Hij presenteerde veel belangrijke zaken aan de ouderlingen Israëls. O, dat ze voor eeuwig met een ijzeren stift in ons hart mogen worden gegrift, zodat we ze in praktijk zullen brengen [zie Job 19:23–24]. Die fontein vol licht, beginselen en deugd die ontsproot aan het hart en de mond van de profeet Joseph, wiens ziel aan die van Henoch gelijk is, zo wijd als de eeuwigheid — ik zeg dat dergelijke bewijzen, zo krachtig gepresenteerd, wel moeten afrekenen met elk greintje ongeloof en twijfel in de toehoorders, want dergelijke taal, gevoelens, beginselen en geest kunnen hun oorsprong niet in het duister hebben. Joseph Smith jr. is een profeet van God, verwekt om Israël te bevrijden, zo zeker als mijn hart nu in mij brandt.’³⁵

Brigham Young: ‘Vanaf de eerste keer dat de profeet Joseph ontmoette, ben ik niet één woord uit zijn mond over het koninkrijk vergeten. En dat is de kennissleutel die ik ook nu bezit, dat ik acht heb geslagen op de woorden van Joseph en ze in mijn hart heb bewaard, waarbij ik mijn Vader in de naam van zijn Zoon Jezus vroeg ze zo nodig in mijn gedachten te leggen. Ik heb de dingen Gods bewaard, en dat is de sleutel die ik nog heb. Ik wilde heel graag onderricht krijgen van Joseph en de Geest Gods.’³⁶

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de getuigenissen over de profeet Joseph Smith op pp. 531–533. Wat spreekt u aan in deze getuigenissen? Wat is het fundament van ons eigen getuigenis van Joseph Smith? Hoe hebt u dit getuigenis gekregen? Wellicht wilt u uw getuigenis in uw dagboek schrijven of het geven aan uw familie.
- Op pp. 533–536 staan uitspraken waarin het voorkomen, de persoonlijkheid en het karakter van Joseph Smith worden beschreven. Hoe beïnvloeden deze uitspraken uw gevoelens

voor Joseph Smith? Denk eens na hoe u die karaktertrekken zou kunnen ontwikkelen.

- Bestudeer de getuigenissen over de manier waarop de profeet Joseph in het evangelie onderwees en de Schrift uitlegde (zie pp. 536–538). Hoe kunnen die getuigenissen ons te pas komen bij onze evangeliestudie en ons evangelieonderwijs?
- Lees het laatste deel van dit hoofdstuk (pp. 538–540). Hoe kunt u het voorbeeld van Wilford Woodruff en Brigham Young volgen bij uw studie van dit boek? Hoe kunt u hun voorbeeld volgen bij uw studie van de leringen van de levende profeten? Wat denkt u dat het betekent als de waarheid ‘met een ijzeren stift in ons hart [wordt] gegrift’?

Relevante teksten: 2 Nephi 3:6–19; LV 24:1–9; 124:1

Noten

1. Geciteerd in *History of the Church*, deel 5, p. 408; uit een brief van een bij naam genoemde correspondent van de *Boston Bee*, 24 maart 1843, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 mei 1843, p. 200.
2. *History of the Church*, deel 5, p. 339; uit een leerrede van Joseph Smith op 8 april 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
3. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), p. 46.
4. Alvah J. Alexander, ‘Joseph Smith, the Prophet’, *Young Woman’s Journal*, december 1906, p. 541.
5. Amasa Potter, ‘A Reminiscence of the Prophet Joseph Smith’, *Juvenile Instructor*, 15 februari 1894, p. 132.
6. Brigham Young, *Deseret News*, 31 oktober 1855, p. 268.
7. Eliza R. Snow, ‘Anniversary Tribute to the Memory of President Joseph Smith’, *Woman’s Exponent*, 1 januari 1874, p. 117.
8. Bathsheba W. Smith, ‘Recollections of the Prophet Joseph Smith’, *Juvenile Instructor*, 1 juni 1892, p. 344.
9. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 20 januari 1858, p. 363.
10. Daniel D. McArthur, ‘Recollections of the Prophet Joseph Smith’, *Juvenile Instructor*, 15 februari 1892, p. 129.
11. Alexander McRae, geciteerd in *History of the Church*, deel 3, p. 258; uit een brief van Alexander McRae aan de redacteur van *Deseret News*, 1 november 1854, Salt Lake City (Utah), gepubliceerd in *Deseret News*, 9 november 1854, p. 1.
12. Lyman O. Littlefield, *Reminiscences of Latter-day Saints* (1888), p. 35.
13. Mary Alice Cannon Lambert, ‘Joseph Smith, the Prophet’, *Young Woman’s Journal*, december 1905, p. 554.
14. Angus M. Cannon, ‘Joseph Smith, the Prophet’, *Young Woman’s Journal*, december 1906, p. 546.
15. Hyrum Smith, geciteerd in *History of the Church*, deel 6, p. 346; uit een leerrede van Hyrum Smith op 28 april 1844 in Nauvoo (Illinois).
16. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), pp. 45–46.
17. Brief van John Needham aan zijn ouders, 7 juli 1843, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Millennial Star*, oktober 1843, p. 89.
18. Emmeline B. Wells, ‘The Prophet Joseph’, *Young Woman’s Journal*, augustus 1912, pp. 437–538.

19. Mary Alice Cannon Lambert, 'Joseph Smith, the Prophet', *Young Woman's Journal*, december 1905, p. 554.
20. John M. Bernhisel, geciteerd in *History of the Church*, deel 6, p. 468; alinea-indeling gewijzigd; uit een brief van John M. Bernhisel aan Thomas Ford, 14 juni 1844, Nauvoo (Illinois).
21. Jesse N. Smith, uit 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 1 januari 1892, pp. 23–24.
22. Brief van William Clayton aan William Hardman, 30 maart 1842, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Millennial Star*, 1 augustus 1842, p. 76.
23. Joseph F. Smith, 'Joseph, the Prophet', *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 januari 1895, p. 211.
24. Brigham Young, *Deseret News*, 28 november 1860, p. 305.
25. Brief van Howard Coray aan Martha Jane Lewis, 2 augustus 1889, Sanford (Colorado), pp. 3–4, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
26. Joseph Lee Robinson, *Autobiography and Journals*, 1883–1892, folder 1, p. 22, kerkarchieven.
27. Brief van Orson Spencer aan een niet bij name genoemd persoon, 17 november 1842, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 2 januari 1843, pp. 56–57.
28. Brief van Jonah R. Ball aan Harvey Howard, 19 mei 1843, Nauvoo (Illinois); Jonah Randolph Ball, brieven 1842–1843, aan Harvey Howard, Shutesbury (Massachusetts), kerkarchieven.
29. Brief van William Clayton aan kerkliden in Manchester (Engeland), 10 december 1840, Nauvoo (Illinois), kerkelijke archieven.
30. Mercy Fielding Thompson, 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 1 juli 1892, p. 399.
31. Emmeline B. Wells, 'Joseph Smith, the Prophet', *Young Woman's Journal*, december 1905, p. 556.
32. Lorenzo Snow, *Deseret Weekly*, 13 april 1889, p. 487.
33. Edward Stevenson, *Reminiscences of Joseph, the Prophet, and the Coming Forth of the Book of Mormon*, (1893), p. 4.
34. Mary Ann Stearns Winters, 'Joseph Smith, the Prophet', *Young Woman's Journal*, december 1905, p. 558.
35. Wilford Woodruff, verslag van een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1837, in Kirtland (Ohio); Wilford Woodruff, *Journals*, 1833–1898, kerkarchieven.
36. Brigham Young, *Deseret News*, 6 juni 1877, p. 274.

De wederoprichting aller dingen: de bedeling van de volheid der tijden

‘[Dit is] werkelijk de bedeling van de volheid der tijden, waarin alles dat in Christus Jezus is, in de hemel of op aarde, in Hem zal worden bijeengebracht en waarin alles zal worden hersteld.’

Uit het leven van Joseph Smith

De profeet Joseph Smith hield van de Nauvootempel en zag die het liefst zo snel mogelijk voltooid. Martha Coray, inwoonster van Nauvoo, was aanwezig toen de profeet tijdens een toespraak naar de tempel wees en op melancholische toon zei: ‘Mocht het zo zijn dat (...) het de wil van God is dat ik nog leef als de tempel gereed komt en af is van fundament tot pinakel, dan zal ik zeggen: “O Heer, het is genoeg. Heer, laat uw dienstknecht in vrede heengaan.”’¹

George Q. Cannon, die later raadgever in het Eerste Presidium zou worden, herinnerde zich: ‘Voorafgaand aan zijn dood was de profeet Joseph er alles aan gelegen om de Nauvootempel zo snel mogelijk af te krijgen, zoals de meesten van u die in die tijd bij de kerk waren heel goed weten. “Laten we haast maken, broeders” placht hij te zeggen, “laten we de tempel afmaken; de Heer heeft een grote begiftiging voor u klaar liggen, en ik wil heel graag dat de broeders hun begiftiging krijgen en de volheid van het priesterschap ontvangen.” Hij spoorde de heiligen voortdurend aan en zei hun hoe belangrijk het was dat het gebouw afkwam, zodat daarin de verordeningen tot leven en heil voltrokken konden worden voor al het volk, maar in het bijzonder voor de quorums in het heilige priesterschap. “Dan pas”, zei hij, “zal het koninkrijk gevestigd zijn, en dan maakt het niet uit wat er met mij gebeurt.”’²

*De profeet Joseph Smith zag de Nauvootempel het liefst zo snel mogelijk voltooid.
“Laten we haast maken, broeders”, placht hij te zeggen, “laten we de tempel
afmaken; de Heer heeft een grote begiftiging voor u klaar liggen.”*

Volgens de plannen moest de Nauvootempel nog groter en zelfs mooier zijn dan de Kirtlandtempel. Bovenop een heuvel gelegen met zicht op de Mississippi, zou de Nauvootempel een van de schitterendste gebouwen in Illinois worden. Het gebouw was opgetrokken uit kalksteen, afkomstig uit de steengroeven bij Nauvoo en uit timmerhout dat over de rivier uit de wouden van Wisconsin werd aangevoerd. De tempel zou ruim 27 meter breed, 39 meter lang en 50 meter hoog worden, gemeten tot aan de top van de spits. De buitenkant werd versierd met gedetailleerde beeldhouwde voorstellingen van de maan, de zon en de sterren, terwijl de binnenkant dankzij de vele ramen verlicht werd door het binnenvallende zonlicht.

Joseph Smith heeft de voltooiing van de Nauvootempel niet meer meegemaakt, maar na zijn dood hebben duizenden heiligen onder leiding van Brigham Young heilige verordeningen in de tempel ontvangen. Toen de heiligen noodgedwongen uit Nauvoo waren vertrokken, werd hun prachtige tempel verwoest. In 1848 brandde het gebouw uit en in 1850 blies een tornado enkele muren om. De muren die bleven staan werden uit veiligheidsoverwegingen neergehaald. Ongeveer 150 jaar later werd op dezelfde plek met de bouw van een nieuwe Nauvootempel begonnen. De herbouwde tempel is op 27 juni 2002 ingewijd, waarmee hij een van de ruim honderd tempels wereldwijd werd. Elk van die tempels symboliseert de herstelling van de volheid van Gods zegeningen voor zijn kinderen, dood of in leven, in deze laatste bedeling.

De profeet Joseph Smith was door God geroepen om deze grote zegeningen op aarde te herstellen en om aan het hoofd te staan van de bedeling van de volheid der tijden. Gedurende de bediening van de profeet is alles hersteld dat noodzakelijk was om het fundament van de grootste bedeling aller tijden te leggen. Het priesterschap, met zijn onmisbare sleutels, is hersteld; het Boek van Mormon is vertaald; de kerk is gesticht; en de leerstellingen, verordeningen en verbonden zijn geopenbaard, met inbegrip van de verordeningen en verbonden van de begiftiging en de huwelijksverzegeling. De Heer heeft verklaard dat Hij ‘de sleutels van mijn koninkrijk [...], en een bedeling van het evangelie voor de laatste tijden; en voor de volheid der tijden, waarin Ik alle dingen

in één zal vergaderen, zowel wat in de hemel is, als wat op aarde is' (LV 27:13) aan Joseph Smith had gegeven.

Leringen van Joseph Smith

**In deze laatste bedeling zijn de bevoegdheid,
de verordeningen en de kennis van eerdere
bedelingen hersteld.**

'Het is de orde des hemels dat God altijd een nieuwe bedeling aan de wereld schenkt als de mens afvallig is geworden en het priesterschap verloren is gegaan.'³

De profeet schreef op 6 september 1842 het volgende aan de heiligen, later te boek gesteld in Leer en Verbonden 128:18: 'Het is noodzakelijk dat er bij de inluiding van de bedeling van de volheid der tijden — de bedeling die nu wordt ingeluid — een volledige en volmaakte eenwording en versmelting van bedelingen en sleutels en machten en heerlijkheden plaatsvindt, en wordt geopenbaard vanaf de dagen van Adam tot op de huidige tijd. En dat niet alleen, maar ook die dingen die vanaf de grondlegging der wereld nooit geopenbaard zijn, maar voor de wijzen en verstandigen verborgen gehouden zijn, zullen aan kleine kinderen en zuigelingen worden geopenbaard, in deze bedeling, de bedeling van de volheid der tijden.'⁴

'Dit is met recht een tijd die de heiligen van de laatste dagen nog lang zal bijblijven — een tijd waarin de God des hemels begonnen is de oude orde van zijn koninkrijk aan zijn dienstknechten en zijn volk te herstellen — een tijd waarin alles samenvalt om de volheid van het evangelie tot stand te brengen, een volheid van de bedeling der bedelingen, namelijk de volheid der tijden; een tijd waarin God zijn kerk openbaar begint te maken en daarin datgene in orde begint te brengen wat is geweest, en wat de oude profeten en wijze mannen verlangden te zien, maar het niet te zien kregen; een tijd waarin datgene zichtbaar begint te worden, wat vanaf de grondlegging der wereld verborgen is gebleven, en wat Jehova beloofde op zijn tijd aan zijn dienstknechten openbaar te maken om de aarde voor te bereiden op de terugkeer van zijn heerlijkheid, namelijk de celestiale heerlijkheid, en een koninkrijk van priesters en koningen tot God en het Lam, voor eeuwig, op de berg Zion.'⁵

‘De bedeling van de volheid der tijden zal de zaken die in alle vorige bedelingen geopenbaard zijn aan het licht brengen; en tevens de zaken die nog niet eerder geopenbaard zijn. Hij zal de profet Elia sturen enzovoort, en alles in Christus herstellen.’⁶

“Door ons het geheimenis van zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen, om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder een hoofd, dat is Christus, samen te vatten, in Hem.” [Efeziërs 1:9–10.]

‘Het doel dat God voorheeft met het slottoneel van de laatste bedeling is alles wat verband houdt met die bedeling precies zo plaats te laten vinden dat het overeenstemt met de voorgaande bedelingen.

‘En, nogmaals: God heeft Zich voorgenomen dat er pas eeuwige volheid kon zijn als elke bedeling was vervuld en in één was samengevat, en dat alles — om het even wat — uit al die bedelingen tot dezelfde volheid en eeuwige heerlijkheid bijeen wordt gebracht in Christus Jezus. (...)’

‘(...) Alle verordeningen en plichten die ooit van de priesterschap zijn gevegd, op aanwijzing en op gebod van de Almachtige in enige bedeling, zullen deel uitmaken van de laatste bedeling. Derhalve zal alles wat in voorgaande periodes onder het gezag van het priesterschap bestond, weer op aarde zijn, en daarmee de herstelling teweegbrengen, voorzegd door alle heilige profeten.’⁷

Joseph Smith bezit de sleutels van de bedeling van de volheid der tijden.

‘Ik (...) bezit de sleutels van het laatste koninkrijk, waar de bedeling van de volheid aller dingen deel van uitmaakt, besproken bij monde van alle heilige profeten sinds het begin van de wereld, onder de verzegelbevoegdheid van het Melchizedekse priesterschap.’⁸

‘Eenieder die geroepen is om het evangelie aan de inwoners der wereld te verkondigen, was reeds voor dat doel in de grote raadsvergadering aangesteld vóór deze wereld bestond. Ik ga er van uit dat ik in die grote raadsvergadering voor dit ambt ben

geordend. Dat is het getuigenis dat ik wil, dat ik Gods dienstknecht ben en dit volk zijn volk. De profeten vanouds verkondigden dat de Gods des hemels in de laatste dagen een koninkrijk zou oprichten, dat nooit te gronde zou gaan noch op een ander volk zou overgaan. (...)

‘Ik beschouw mijzelf als een van de werktuigen die het koninkrijk van Daniël naar het woord des Heren zullen oprichten, en ik ben van plan om het fundament te leggen dat in de hele wereld een omwenteling zal teweegbrengen.’⁹

‘Ik heb het hele plan van het koninkrijk voor ogen, en niemand anders.’¹⁰

*Lucy Mack Smith was aanwezig toen Joseph Smith in 1832 in Kirtland (Ohio) predikte. Zij herinnerde zich deze woorden van de profeet: ‘Ik bezit de sleutels van deze laatste bedeling, en die zullen tot in alle eeuwigheid in mijn bezit zijn. Laat daarom uw hart gerust zijn, want alles is in orde.’*¹¹

Deze laatste bedeling is zo belangrijk dat zij de algehele, belangeloze toewijding van de heiligen vergt.

In september 1840 legden Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium de volgende verklaring aan de leden van de kerk voor: ‘Het werk van de Heer in deze laatste dagen is van zo’n groot belang dat dat het begrip van stervelingen te boven gaat. De heerlijkheid en grootsheid die ermee gepaard gaan zijn niet te beschrijven en onovertreffbaar. Het is dit thema dat de boezem van de profeten en rechtvaardigen heeft bezielde vanaf de schepping van de wereld door alle generaties heen tot op de huidige tijd; en het is werkelijk de bedeling van de volheid der tijden, waarin alles dat in Christus Jezus is, in de hemel of op aarde, in Hem zal worden bijeengebracht en waarin alles zal worden hersteld, zoals dat sinds het begin van de wereld door alle heilige profeten is besproken. Want in deze bedeling zullen de beloften in vervulling gaan die aan de vaders zijn gedaan, en de uitingen van de kracht van de Allerhoogste zullen groot, heerlijk en verheven zijn. (...)

‘Wij zijn bereid voorwaarts te gaan en onze krachten te bundelen voor de opbouw van het koninkrijk en de vestiging van de

priesterschap in zijn volheid en heerlijkheid. Het werk dat in de laatste dagen moet worden volbracht is van het allergrootste belang. De heiligen zullen er al hun energie, vaardigheden, talenten en bekwaamheden voor moeten aanspreken, zodat het voort zal gaan in de heerlijkheid en majesteit die door de profeet is beschreven [zie Daniël 2:34–35, 44–45]. Dientengevolge zal het de onverdeelde aandacht van de heiligen opeisen, willen ze werken van die omvang en heerlijkheid kunnen volbrengen.

‘Het werk van de vergadering die in de Schrift wordt besproken is noodzakelijk om de heerlijkheden van de laatste bedeling te verwezenlijken. (...)

‘Geachte broeders, daar wij het verlangen hebben de oogmerken Gods te verwezenlijken, tot welk werk wij zijn geroepen, en wat van ons in deze laatste bedeling medewerkers van Hem maakt, voelen wij dat het noodzakelijk is dat wij daarbij de volledige medewerking van de heiligen in dit land en op de eilanden der zee hebben. Daarbij is het noodzakelijk dat de heiligen hun oor neigen naar goede raad en aandacht schenken aan de kerk, aan de vestiging van het koninkrijk en afstand doen van elk zelfzuchtig beginsel, van alles wat laag en kruiperig is; ze moeten standhouden in de waarheid, en daartoe al het mogelijk doen om hulp te bieden aan wie dit model en ontwerp is gegeven. (...)

‘Want, geliefde broeders, het werk dat voor ons ligt is de arbeid van aartsengelen waardig — een werk dat alles wat hiervoor tot stand is gebracht in de schaduw stelt; een werk waarnaar koningen, profeten en rechtvaardigen van eeuwen her vol verwachting hebben gezocht en uitgezien, zonder het in hun leven ooit te aanschouwen; en gezegend wie meewerken aan de verwezenlijking van de machtige werken van Jehova.’¹²

‘De vestiging van Zion is een aangelegenheid die Gods volk in alle tijden veel belang heeft ingeboezemd; het is een thema waarbij profeten, priesters en koningen altijd met vreugde hebben stilgestaan. Met vreugdevolle verwachting hebben zij uitgezien naar de tijd waarin wij nu leven; met hemelse en vreugdevolle verwachtingen hebben zij over onze tijd gezongen, geschreven en geprofeteerd. Maar zij zijn gestorven zonder het te zien. Wij zijn het begunstigde volk dat God heeft gekozen om de heerlijkheid

Voltijdzendingen bij het opleidingscentrum voor zendingen in Provo (Utah). Joseph Smith heeft verklaard dat het in de laatste bedeling ‘noodzakelijk [is] dat de heiligen hun oor neigen naar goede raad en (...) standhouden in de waarheid.’

van de laatste dagen voort te brengen; het is aan ons om de heerlijkheid van de laatste dagen te zien, daar deel in te hebben en die tot stand te brengen, “de bedeling van de volheid der tijden, waarin God alle dingen bijeen zal vergaren, alle dingen die in de hemel, en alle dingen die op aarde zijn, onder één hoofd’ [zie Efeziërs 1:10], wanneer de heiligen Gods vanuit elke natie, vanuit elke taal, elk geslacht en elk volk bijeenvergaderd worden; wanneer de joden bijeenvergaderd worden. Ook de goddelozen worden dan bijeenvergaderd om verdelgd te worden, zoals door de profeten is voorzien. De Geest Gods zal dan met zijn volk vertoeven en aan alle andere naties worden onttrokken, en alles, zowel op aarde als in de hemel, zal één zijn, één in Christus.

‘De hemelse priesterschap zal met de aardse worden verenigd om die grote oogmerken te verwezenlijken, want terwijl wij aldus

de handen ineenslaan voor die grote gemeenschappelijke zaak om het koninkrijk Gods uit te breiden, is de hemelse priesterschap niet slechts toeschouwer. Gods Geest zal van omhoog op ons worden uitgestort en in ons midden verkeren. De zegeningen van de Allerhoogste zullen op ons rusten en onze naam zal onder toekomende geslachten bekend zijn. Onze kinderen zullen opgroeien en ons gezegend noemen. Toekomstige, nog ongebornen, geslachten zullen met buitengewoon genoeg stilstaan bij wat wij hebben doorstaan, de ontberingen die wij hebben verduurd, de onvermoeibare ijver die wij aan de dag hebben gelegd, de schier onoverkomelijke moeilijkheden die wij hebben overwonnen om het fundament te kunnen leggen van een werk dat de oorsprong is van de heerlijkheid en zegen die zij zullen smaken; een werk dat God en engelen gedurende vele voorbije geslachten met vreugde hebben voorzien, dat de ziel van de oude patriarchen en profeten in vuur en vlam zette, een werk dat bestemd is om de machten der duisternis te vernietigen, om de aarde te vernieuwen, en de heerlijkheid Gods en het heil van het mensdom tot stand te brengen.’¹³

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Neem de pagina’s 543–545 door. Waarom zijn tempels zo belangrijk voor de verwezenlijking van des Heren werk?
- Waarom denkt u dat profeten en wijzen van weleer naar onze tijd hebben uitgekeken? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 546–547.) Overdenk hoe bijzonder het is om lid te zijn van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in de bedeling van de volheid der tijden.
- Bestudeer de alinea die onderaan pagina 547 begint. Welke gedachten en gevoelens heeft u over uw kerkroepingen als u nadenkt over dit citaat?
- Lees de eerste drie volledige alinea’s op p. 548. Hoe sterken deze verklaringen uw getuigenis van de zending van de profeet Joseph Smith?

- De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘Het werk van de Heer in deze laatste dagen is van groot belang’ (p. 548). Bestudeer pp. 548–551 en denk na over onze plicht om mee te helpen aan het werk van de Heer in de laatste bedeling. Waarom moeten we ‘onze krachten bundelen’ als we dit werk tot een goed einde willen brengen? Waarom moeten we afstand doen van ‘elk zelfzuchtig beginsel’? Hoe denkt u dat u uw ‘energie, vaardigheden, talenten en bekwaamheden’ kunt gebruiken om bij te dragen tot het werk van de Heer?

Relevante teksten: LV 27:12–13; 90:2–3; 112:30–32; 124:40–41

Noten

1. Geciteerd door Martha Jane Knowlton Coray, die een leerrede van Joseph Smith in Nauvoo (Illinois) heeft opgetekend; Martha Jane Knowlton Coray, notitieblok, kerkarchieven; De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah); deze leerrede is in het notitieblok van zuster Coray gedateerd op 19 juli 1840, maar hij is waarschijnlijk op een latere datum gehouden.
2. George A. Smith, *Deseret News: Semi-Weekly*, 14 december 1869, p. 2.
3. *History of the Church*, deel 6, pp. 478–479; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 juni 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
4. Leer en Verbonden 128:18; brief van Joseph Smith aan de heiligen, 6 september 1842, Nauvoo (Illinois).
5. *History of the Church*, deel 4, pp. 492–493; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 6 januari 1842, Nauvoo (Ohio).
6. *History of the Church*, deel 4, p. 426; uit een verslag van een kerkconferentie, gehouden op 3 oktober 1841 te Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, 15 oktober 1841, p. 578.
7. *History of the Church*, deel 4, pp. 208, 210–211; uit een leerrede, opgesteld door Joseph Smith en op 5 oktober 1840 voorgelezen in een kerkconferentie in Nauvoo (Illinois).
8. *History of the Church*, deel 6, p. 78; uit een brief van Joseph Smith aan James Arlington Bennet, 13 november 1843; James Bennets achternaam is in *History of the Church* onterecht gespeld ‘Bennett’.
9. *History of the Church*, deel 6, pp. 364–365; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
10. *History of the Church*, deel 5, p. 139; uit een leerrede van Joseph Smith op 29 augustus 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Clayton.
11. Geciteerd door Lucy Mack Smith, die verslag deed van een leerrede van Joseph Smith in het begin van 1832 in Kirtland (Ohio), ‘The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, manuscript uit 1844–1845, boek 13, p. 5, kerkarchieven.
12. *History of the Church*, deel 4, pp. 185–187; uit een brief van Joseph Smith en zijn raadgevers in het Eerste Presidium aan de heiligen, september 1840, Nauvoo (Illinois), gepubliceerd in *Times and Seasons*, oktober 1840, pp. 178–179.
13. *History of the Church*, deel 4, pp. 609–610; alinea-indeling gewijzigd; uit ‘The Temple’, een redactioneel artikel in *Times and Seasons*, 2 mei 1842, p. 776; Joseph Smith was redacteur van het tijdschrift.

Wat Joseph Smith zelf van zijn profetische zending vond

‘Ik wil slechts goeddoen aan alle mensen.’

Uit het leven van Joseph Smith

Vanaf het begin van de bediening van de profeet Joseph Smith is zijn leven in gevaar geweest. Hoewel de Heer hem vaak uit de handen van zijn vijanden had bevrijd, wist de profeet dat hij, als hij eenmaal zijn zending op aarde had voltooid, weleens zou kunnen sterven. ‘Sommigen denken dat broeder Joseph niet kan sterven’, zei hij in 1842 bij een begrafenis in Nauvoo, ‘maar dat is een vergissing. Het is waar dat ik soms de belofte kreeg dat ik zou blijven leven om bepaalde dingen tot stand te brengen, maar nu die dingen achter de rug zijn, heb ik geen enkele belofte dat ik in leven blijf. Ik ben net zo onderhevig aan de dood als ieder ander mens.’¹

De profeet was zich er heel goed van bewust dat hij en alle andere heiligen in Nauvoo zich hoe langer hoe meer in een gevaarlijke situatie bevonden. Toen Nauvoo zich begon uit te breiden, begonnen sommige mensen in de streek zich zorgen te maken over de groeiende politieke en economische invloed van de heiligen. Weer doken er bendes op om hen het leven zuur te maken. Vooral het leven van de profeet was in gevaar, want de autoriteiten in Missouri stelden alles in het werk om hem gevangen te nemen. Bovendien waren er afvalligen van de kerk die steeds vijandiger werden en zijn leven zochten. Op 6 augustus 1842 verklaarde de profeet dat de tijd zou aanbreken dat de leden van de kerk gedwongen waren uit Nauvoo te vertrekken:

‘Ik profeteerde dat de heiligen nog veel leed zouden moeten doorstaan en naar de Rocky Mountains zouden worden verdreven. Velen zouden afvallen, anderen zouden door onze vervolgers

Joseph Smith vond de tijd om aandacht te besteden aan de beiligen afzonderlijk. Margarette McIntire Burgess herinnerde zich hoe de profeet, die zij 'de liefdevolle vriend van de kinderen' noemde, hulp bood aan haar en haar broer toen ze vast kwamen te zitten in de modder.

gedood worden, of door blootstelling aan de elementen van de natuur of ziekten het leven verliezen. Sommigen zouden het overleven, steden bouwen en er getuige van zijn dat de heiligen in de Rocky Mountains een machtig volk worden.²

In de leerredes en geschriften die hij in de laatste jaren van zijn leven heeft uitgesproken en uitgegeven, klinkt een urgente ondertoon door. Daar hij wist dat hij niet veel tijd meer had, werkte hij hard om de heiligen alles te leren wat God aan hem had geopenbaard. Hij probeerde ze zoveel mogelijk voor te bereiden op die waarheden. Ook bracht hij zijn grote liefde voor de heiligen onder woorden, waarbij hij zelfs zei bereid te zijn om voor hen te sterven: 'Ik ben bereid mij te laten offeren om het grootst mogelijke profijt en nut tot stand te brengen.'³

Het is opmerkelijk dat de profeet, hoewel hij zoveel vervolging te verduren had en de groeiende kerk zoveel eisen aan hem stelde, de tijd vond om te laten blijken dat hij om elk kerklid afzonderlijk gaf. Veel heiligen herinnerden zich in de jaren daarna de liefde en genegenheid die de profeet Joseph hun betoonde.

Aroet L. Hale herinnerde zich: 'De profeet (...) kwam vaak het Mansion [House] uitlopen om honkbal met ons jongens te spelen. Zijn zoon Joseph was van mijn leeftijd. [De profeet] Joseph hield zich altijd aan de regels. Hij was vanger totdat het zijn beurt was om de knuppel ter hand te nemen, waarna hij, want hij was heel sterk, de bal zo ver sloeg dat we de jongen die achter de bal aanging altijd toeriepen om een maaltijd mee te nemen. Daar moest de profeet altijd om lachen. Joseph was altijd opgewekt en vrolijk.'⁴

Margarette McIntire Burgess herinnerde zich ook een ervaring met de profeet in Nauvoo: 'Mijn oudere broer en ik gingen naar school, vlakbij het gebouw dat bekendstond als de winkel van Joseph. Het had de vorige dag geregend, en de grond was erg modderig, vooral in die straat. Mijn broer Wallace en ik kwamen in de modder vast te zitten en konden er niet meer uit komen. En als kinderen begonnen we natuurlijk te huilen omdat we dachten dat we daar moesten blijven. Maar toen ik opkeek, zag ik de liefdevolle vriend van de kinderen, de profeet Joseph, naar ons toe komen. Al snel had hij ons op hogere en drogere grond

gezet. Toen boog hij zich voorover en haalde de modder van onze schoentjes af. Hij pakte zijn zakdoek en veegde onze tranen af. Hij sprak vriendelijke en opbouwende woorden tot ons en stuurde ons vrolijk naar school. Was het een wonder dat ik van die grote, goede en edele man van God hield?’⁵

Leringen van Joseph Smith

Profeten verkondigen wat God hun openbaart; wij proberen hun woorden te begrijpen en in praktijk te brengen.

‘Ik denk de hele dag na, meer dan over enig ander ding, hoe ik de heiligen Gods begrip kan geven van de visioenen die als een vloedgolf over mij komen. O, hoezeer wil ik u zaken ontvouwen die nog nooit bij u opgekomen zijn! Maar armoede en wereldse beslommeringen houden dat tegen. (...)’

“Hosanna, hosanna, hosanna, almachtige God, dat we juist nu verlicht mogen worden. Ik weet niet hoe ik het onder woorden moet brengen. Ik ben niet geleerd, maar ik weet wel wat ik voel. O, dat ik de taal van een aartsengel tot mijn beschikking had om mijn gevoelens aan mijn vrienden kenbaar te maken! Maar ik verwacht dat niet in dit leven.’⁶

‘Het is uitermate moeilijk om dit geslacht iets bij te brengen. U kunt het vergelijken met het splijten van een knoest met een maïskoek als wij en een pompoen als hamer. Zelfs de heiligen zijn traag van begrip.

‘Ik heb jarenlang geprobeerd om de geest van de heiligen op de zaken van God voor te bereiden; maar we zien geregeld dat sommigen van hen, na alles wat ze voor het werk van God hebben doorstaan, als glas uiteenspatten zodra er iets verschijnt wat niet met hun tradities overeenstemt: zij kunnen het vuur niet verdragen. Hoeveel mensen kunnen een celestiale wet naleven, en volharden en hun verhoging ontvangen? Ik weet het niet, want velen zijn geroepen, maar weinigen gekozen [zie LV 121:40].’⁷

‘Ik ben niet zoals andere mannen. Ik word voortdurend beziggehouden door de dagelijkse gang van zaken en ik moet mij volledig verlaten op de levende God voor alles wat ik zeg op gelegenheden zoals deze [een begrafenis]. (...)’

‘Als ik de inspiratie, openbaring en longen had om u te vertellen wat er allemaal aan mij geopenbaard is, dan zou iedereen in deze bijeenkomst naar huis gaan en zich vanaf nu over religie in eeuwige stilte hullen, totdat ze meer verstand van goddelijke zaken hadden.

‘Waarom bent u er zo zeker van dat u de dingen Gods begrijpt, terwijl de dingen Gods zo onzeker zijn voor u? Het staat u vrij van de kennis en wijsheid te nemen die ik u kan geven.’⁸

‘Sommige mensen zeggen dat ik een gevallen profeet ben, omdat ik niet meer van het woord des Heren onthul. Waarom doe ik dat niet? Zouden we dat aankunnen? Nee! Niemand in deze kamer.’⁹

‘Ik zal u van tijd tot tijd verkondigen wat de Heilige Geest aan mij heeft geopenbaard. Alle leugens die nu over mij worden verteld komen van de duivel, en de invloed van de duivel en zijn dienstknechten zullen tegen het koninkrijk van God worden gebruikt. De dienstknechten Gods verkondigen niets anders dan de beginselen van het eeuwige leven, aan hun werken zult u hen kennen. Een goed man zal het goede en de heilige beginselen bespreken, en een slecht man het slechte. Ik wil al die slechte beginselen, leugenaars enz., in de naam van de Heer berispen, en ik waarschuw u allen om op te letten wie u volgt. Ik roep u op acht te slaan op alle deugden en leringen die ik u heb gegeven. (...)

‘Ik leg u nogmaals ter overweging voor — voeg bij uw geloof deugd, liefde enz. Ik zeg in de naam des Heren dat als die eigenschappen in u zijn, u vruchtdragend zult zijn [zie 2 Petrus 1:5–8]. Ik getuig dat niemand anders dan ik de macht bezit om te openbaren: dingen in de hemel, op aarde en in de hel. (...) Ik beveel u allen bij God aan, opdat u alles moogt beërven; en moge God zijn zegen eraan toevoegen.’¹⁰

Hoewel profeten hun tekortkomingen hebben, zijn zij door God geroepen om zijn volk te leiden.

Op 6 november 1835 schreef de profeet in zijn dagboek: ‘Ik werd vanochtend voorgesteld aan een man uit het oosten. Na mijn naam vernomen te hebben, merkte hij op dat ik slechts een mens was, waarmee hij wilde aangeven dat iemand aan wie de

Heer zijn wil openbaarde, iets meer moest zijn dan een mens. Hij leek de woorden die Jakobus had gesproken, dat [Elia] slechts een mens zoals wij was, vergeten te zijn. Toch had Elia zoveel macht bij God dat Hij, in antwoord op zijn gebeden, de hemelen sloot, zodat het drie jaar en zes maanden niet regende; en hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde deed haar vrucht uitspruiten [zie Jakobus 5:17–18]. Dat typeert de duisternis en de onwetendheid waarin dit geslacht verkeert, men vind het onvoorstelbaar dat een mens [omgang] met zijn Maker heeft.’

‘Wanneer heb ik iets verkeerd van dit spreekgestoelte verkondigd? Wanneer was ik ooit in verwarring? Ik wil in Israël overwinnen, alvorens ik heenga en nooit meer gezien word. Ik heb u nooit gezegd, dat ik volmaakt was; maar er zijn geen fouten in de openbaringen die ik heb onderricht. Moet ik dan als een nutteloos vod worden weggegooid?’¹²

‘Hoewel ik fouten bega, bega ik niet de fouten waarvan ik word beschuldigd: wat ik verkeerd doe, komt door de gebreken die de mens eigen zijn. Geen mens is zonder fouten. Zelfs Jezus zou in uw ogen, als Hij hier was, niet zonder fouten zijn. Zijn vijanden zeiden allerlei kwaads over Hem — zij wilden Hem allemaal op een fout betrappen.’¹³

Op 29 oktober 1842 schreef Joseph Smith in zijn dagboek: ‘Ik (...) ging naar de winkel toe [in Nauvoo (Illinois)], waar een groepje broeders en zusters op mij wachtte, dat vanochtend uit de buurt van New York City was aangekomen. (...) Ik zei ze dat ik een mens was zoals zij, en dat ze van mij niet moesten verwachten dat ik volmaakt was; als ze van mij volmaaktheid verlangden, zou ik dat ook van hen verlangen; maar als zij het konden opbrengen om met mijn zwakheden en die van de algemene autoriteiten te leven, ik dat evenzo met die van hen zou doen.’¹⁴

Ondanks tegenwerking vervullen profeten de zending die God hun heeft gegeven.

‘Ik ben blij en dankbaar dat ik mij bij u heb kunnen voegen. Er was onze vijanden veel aan gelegen om mij naar Missouri af te voeren en mij van het leven te beroven; maar de Heer heeft ze

de weg versperd en ze hebben hun plannen tot op heden niet kunnen verwezenlijken. God heeft ervoor gezorgd dat ik uit hun handen bleef. Ik heb de goede strijd gestreden. (...)

‘Ik zal over al mijn vijanden zegevieren: mij begint de zege hier te beurt te vallen, zoals ik ook elders zal zegevieren. Al wie tegen mij opstaan, zullen voorzeker het gewicht van hun onge-rechtigheid op hun eigen hoofd voelen.’¹⁵

‘Ik spreek stoutmoedig, in geloof en met gezag. (...) Ik weet wat ik zeg; ik begrijp mijn zending en arbeid. God almachtig is mijn schild; en wat kan de mens doen als God mijn vriend is? Ik zal niet vóór mijn tijd geofferd worden, en dan ik ga ik vrijwillig. (...) Ik ben God dankbaar dat Hij mij voor mijn vijanden behoedt. Ik heb alleen omwille van de waarheid vijanden. Ik wil slechts goedgevoelen aan alle mensen. Ik bid voor alle mensen.’¹⁶

‘Als God mij niet voor dit werk had geroepen, zou ik ervoor terugdeinzen. Maar ik kan er niet van wegrennen: ik twijfel niet aan de waarheid.’¹⁷

‘Ik ben een ruwe steen. De hamer en de beitel hadden mij nog nooit beroerd voordat de Heer mij in de hand nam. Ik verlang alleen de scholing en wijsheid van de hemel.’¹⁸

‘Vanmorgen wil ik profeteren en getuigenis geven dat alle gezamenlijke aardse en helse machten deze jongen niet zullen en niet kunnen overwinnen, want ik heb een belofte van de eeuwige God. Als ik heb gezondigd, heb ik dat niet moedwillig gedaan; maar ik heb mij wel beziggehouden met de dingen Gods.’¹⁹

‘Als mensen ervoor kiezen op het fundament van andere mensen te bouwen, doen zij dat op eigen risico, zonder gezag van God; en wanneer de regen valt en de winden waaien, zal hun fundament van zand blijken te zijn, en dat zal geheel en al uit elkaar vallen.

‘Heb ik op het fundament van mensen gebouwd? Ik heb alle waarheid gekregen die de christelijke wereld in zijn bezit heeft, en los daarvan bovendien onafhankelijke openbaring, en God zal mij laten zegevieren.’²⁰

**Profeten hebben de mensen onder wie zij dienen
lief en willen hen zo goed mogelijk leiden,
zelfs als ze hen moeten berispen.**

‘Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden’ [Johannes 15:13]. Ik weet dat honderden, duizenden van mijn broeders bereid zijn hun leven voor mij op te offeren.

‘De lasten die op mijn schouders gelegd worden, zijn erg zwaar. Mijn vervolgers gunnen me geen rust, en ik merk dat te midden van alle aangelegenheden en zorgen de geest gewillig, maar het vlees zwak is. Hoewel ik door mijn hemelse Vader geroepen ben het fundament van dit grote werk en koninkrijk in deze bedeling te leggen, en van zijn geopenbaarde wil tot het verstrooide Israël te getuigen, ben ik net zo gevoelig voor de menselijke impulsen als anderen, en als de profeten vanouds. (...)’

‘Ik zie geen fouten in de kerk, laat mij derhalve met de heiligen uit het graf herrijzen, of ik nu opstijg naar de hemel of neerdaal naar de hel, of naar enig andere plek. En als we naar de hel gaan, zetten we de duivels buiten de deur en maken er een hemel van. Waar dit volk is, daar is een goede gemeenschap.’²¹

‘De heiligen hoeven niet te denken dat ik niet weet wat er allemaal omgaat, omdat ik ongedwongen met ze omga en omdat ik vrolijk en opgewekt ben. Het kwaad, in welke vorm dan ook, kan niet in de kerk getolereerd worden, en als ik er ben zal het ook geen kans krijgen; want zolang ik de kerk leid, ben ik vastbesloten dat goed te doen.’²²

‘Als ik zo bevoorrecht ben om God te begrijpen en de beginselen duidelijk in uw hart te griffen, zodat de Geest die op u kan bezegelen, laat dan eenieder van nu af aan zwijgzaam toelisteren, hun hand op de mond leggen en nooit meer iets in woord of daad tegen de man Gods of de dienstknechten Gods ondernemen. (...) Als ik u kennis van Hem bijbreng, dan dienen alle vervolgingen jegens mij op te houden. Dan zult u weten dat ik zijn dienstknecht ben, want ik spreek met gezag. (...)’

‘(...) Ik kan de beginselen van het eeuwige leven proeven, en dat kunt u ook. Ze zijn me door de openbaringen van Jezus

*'Ik heb mijn woorden tot u allen gericht — rijk en arm, slaaf en vrije, groot en klein.
(...) Ik houd van alle mensen, vooral van u, mijn broeders en zusters.'*

Christus gegeven; en ik weet dat als ik u deze woorden van het eeuwige leven geef, zoals ze aan mij zijn gegeven, u ze ook zult proeven en ze zult geloven. U zegt dat honing zoet is, en dat vind ik ook. Ik kan ook het eeuwige leven proeven. Ik weet dat het goed is; en als ik u vertel over de dingen die ik door inspiratie van de Heilige Geest heb ontvangen, bent u gebonden om ze als iets heerlijks te ontvangen, en er steeds meer van te genieten. (...)

'Ik heb mijn woorden tot u allen gericht — rijk en arm, slaaf en vrije, groot en klein. Ik koester geen kwade gevoelens jegens iemand. Ik heb u allen lief, maar ik haat bepaalde daden van u. Ik ben uw beste vriend, en als mensen hun doel missen, is dat hun eigen schuld. Indien ik iemand berisp en hij mij daarom haat, is hij een dwaas; want ik houd van alle mensen, vooral van u, mijn broeders en zusters.

'(...) U kent mij niet; u hebt nooit mijn hart gekend. Niemand kent mijn geschiedenis. Ik kan die niet vertellen en zal daar ook nooit aan beginnen. Ik neem het niemand kwalijk als ze mijn

geschiedenis niet geloven. Als ik niet zelf had meegemaakt wat mij is overkomen, zou ik het zelf niet geloven. Ik heb sinds mijn geboorte nog nooit iemand iets aangedaan. Ik ben altijd een voorstander van vrede geweest.

‘Ik kan niet rusten totdat al mijn werk is volbracht. Ik heb nooit kwade gedachten, en doe nooit iets om een medemens kwaad te doen. Als ik door de bazuin van de aartsengel wordt geroepen en geoordeeld zal worden, zult u me allemaal kennen. Ik zal er niets meer aan toevoegen. God zegene u.’²³

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees op p. 553 over de vervolging waar Joseph Smith in Nauvoo mee te maken kreeg. Lees daarna op p. 555 de verhalen waarin hij met de kinderen in Nauvoo speelt en hen helpt. Waarom denkt u dat hij toch zo vrolijk en liefdevol bleef? Bedenk wat u kunt doen om vrolijk en liefdevol te blijven in tijden van tegenspoed.
- Lees de derde en vierde alinea op p. 556, en neem nota van de teleurstelling van de profeet Joseph, omdat de heiligen niet klaar waren voor alles wat hij hun wilde leren (zie pp. 556–557). Wat kan ons ervan weerhouden om meer waarheid te ontvangen? Wat kunnen wij doen om onszelf ‘op de zaken van God voor te bereiden’?
- Lees de alinea die onderaan p. 557 begint en de twee daaropvolgende alinea’s. Welke raad zou u aan iemand geven die weigert een kerkleider te volgen, omdat die leider tekortkomingen had? Lees de derde volledige alinea op p. 558 en overdenk hoe die verklaring op al onze relaties van toepassing is.
- Joseph Smith verwoordde zijn geloof dat God hem zou beschermen en de kans zou bieden om zijn zending te voltooien (pp. 558–559). Welke ervaringen hebt u gehad waarin God u geholpen heeft om uw taken in uw gezin of voor uw kerkroeping te vervullen?

- Bestudeer de eerste twee alinea's van pagina 560. Wanneer is voor u de waarheid zeer zoet geweest? Hoe kunnen we ons verheugen in de woorden van een profeet of andere kerkleider, zelfs als hij ons berispt voor onze wandaden?
- Neem snel het hoofdstuk door en ga op zoek naar een of twee verklaringen die u in het bijzonder aanspreken? Wat waardeert u in de verklaringen die u hebt uitgekozen? Hoe heeft dit hoofdstuk uw getuigenis van de profeet Joseph Smith versterkt?

Relevante teksten: Daniël 2:44–45; 2 Timoteüs 4:6–8; Jakob 1:17–19; Mosiah 2:9–11; Mormon 9:31

Noten

1. *History of the Church*, deel 4, p. 587; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 april 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
2. *History of the Church*, deel 5, p. 85; uit 'History of the Church' (manuscript), boek D-1, p. 1362, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
3. *History of the Church*, deel 5, p. 159; uit een brief van Joseph Smith aan James Arlington Bennet, 8 september 1842; James Bennets achternaam is in *History of the Church* onterecht gespeld 'Bennett'.
4. Aroet L. Hale, 'First Book or Journal of the Life and Travels of Aroet L. Hale', pp. 23–24; Aroet Lucius Hale, *Reminiscences*, ca. 1882, kerkarchieven.
5. Margarette McIntire Burgess, 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 15 januari 1892, pp. 66–67.
6. *History of the Church*, deel 5, p. 362; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 april 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards.
7. *History of the Church*, deel 6, pp. 184–185; uit een leerrede van Joseph Smith op 21 januari 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
8. *History of the Church*, deel 5, pp. 529–530; uit een leerrede van Joseph Smith op 13 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
9. *History of the Church*, deel 4, p. 478; uit een leerrede van Joseph Smith op 9 december 1841 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff.
10. *History of the Church*, deel 6, pp. 366–367; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
11. *History of the Church*, deel 2, p. 302; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 6 november 1835, Kirtland (Ohio).
12. *History of the Church*, deel 6, p. 366; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock.
13. *History of the Church*, deel 5, p. 140; uit een leerrede van Joseph Smith op 31 augustus 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow.
14. *History of the Church*, deel 5, p. 181; alinea-indeling gewijzigd; aantekening uit het dagboek van Joseph Smith, 29 oktober 1842, Nauvoo (Illinois).
15. *History of the Church*, deel 5, pp. 139–140; uit een leerrede van Joseph Smith op 31 augustus 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.

16. *History of the Church*, deel 5, pp. 257, 259; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 22 januari 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
17. *History of the Church*, deel 5, p. 336; uit een leerrede van Joseph Smith op 6 april 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards.
18. *History of the Church*, deel 5, p. 423; uit een leerrede van Joseph Smith op 11 juni 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Wilford Woodruff en Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
19. *History of the Church*, deel 5, p. 554; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 27 augustus 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards en William Clayton.
20. *History of the Church*, deel 6, p. 479; uit een leerrede van Joseph Smith op 16 juni 1844 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Thomas Bullock; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
21. *History of the Church*, deel 5, pp. 516–517; uit een leerrede van Joseph Smith op 23 juli 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
22. *History of the Church*, deel 5, p. 411; uit instructies die Joseph Smith op 27 mei 1843 in Nauvoo (Illinois) heeft gegeven; opgetekend door Wilford Woodruff.
23. *History of the Church*, deel 6, pp. 304–305, 312, 317; alinea-indeling gewijzigd; uit een leerrede van Joseph Smith op 7 april 1844 in Nauvoo; verslag door Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock en William Clayton; zie ook aanhangsel, p. 562, onderdeel 3.

De martelaarsdood: de profeet bezegelt zijn getuigenis met zijn bloed

‘In de ogen van God en van zijn volk leefde hij als een groot man en stierf hij als een groot man.’

Uit het leven van Joseph Smith

In de winter en lente van 1843–1844 liepen de spanningen hoog op in Nauvoo, omdat de vijanden van Joseph Smith op alle mogelijke manieren probeerden hem en de kerk te vernietigen. In het besef dat zijn bediening ten einde liep, vergaderde de profeet vaak met de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen om hen te instrueren en hun de noodzakelijke priesterschapssleutels te geven, zodat zij de kerk konden besturen. Deze voorbereidingen bereikten hun hoogtepunt in maart 1844 in een bijeenkomst met de apostelen en een paar andere naaste medewerkers. In deze gedenkwaardige raadsvergadering gaf de profeet de Twaalf opdracht om de kerk na zijn dood te besturen, waarbij hij uitlegde dat hij alle daarvoor benodigde verordeningen, bevoegdheden en sleutels op hen had bevestigd. ‘Ik wentel de last en de verantwoordelijkheid om deze kerk te leiden van mijn schouders af op de uwe’, verklaarde hij. ‘Zet u nu dus schrap en draag die last als een man; want de Heer gaat mij een tijdje rust gunnen.’¹

Op 10 juni 1844 gaven Joseph Smith, die de burgemeester van Nauvoo was, en de stadsraad van Nauvoo opdracht tot de vernietiging van de *Nauvoo Expositor* en de pers waarop die werd gedrukt. De *Nauvoo Expositor* was een krant die zich had gekeerd tegen de mormonen, de profeet en andere heiligen belasterde en opriep tot de afschaffing van de oorkonde van Nauvoo. De stadsbestuurders vreesden dat de krant olie op de

In de middag van 27 juni 1844 bestormde een bende de gevangenis in Carthage (Illinois) en doodde de profeet Joseph Smith en Hyrum Smith.

golven zou gooien. Na dit besluit van de burgemeester en stadsraad beschuldigden de autoriteiten van Illinois de profeet, zijn broer Hyrum en andere stadsbestuurders van Nauvoo vervolgens ten onrechte van ordeverstoring. De gouverneur van Illinois, Thomas Ford, besloot dat de mannen terecht moesten staan in Carthage (Illinois), de hoofdzetel van de county, en zegde hun bescherming toe. Joseph wist dat hij zijn leven niet veilig zou zijn als hij naar Carthage ging, omdat de bendes hadden bedreigd hem om het leven te brengen.

Daar zij geloofden dat het gepeupel alleen hún bloed wilde zien vloeien, besloten Joseph en Hyrum naar het westen uit te wijken. Op 23 juni staken zij de Mississippi over, maar later op die dag vonden broeders uit Nauvoo de profeet en vertelden hem dat troepen de stad zouden binnenvallen als hij zich niet overgaf aan de autoriteiten in Carthage. Daar stemde de profeet mee in in de hoop zowel de autoriteiten als het gepeupel tevreden te stellen. Op 24 juni namen Joseph en Hyrum Smith afscheid van hun gezin, waarna ze met andere stadsfunctionarissen uit Nauvoo naar Carthage reden om zich de volgende dag vrijwillig in handen te stellen van de overheidsfunctionarissen in Carthage. Hoewel de broers op borgtocht waren vrijgelaten voor de eerste aanklacht, werd hen later hoogverraad tegen de staat Illinois ten laste gelegd. Zij werden gearresteerd en, in afwachting van de hoorzitting, gevangengezet in de gevangenis van Carthage. De ouderlingen John Taylor en Willard Richards, de enige twee van de Twaalf die toen niet op zending waren, voegden zich vrijwillig bij hen.

In de middag van 27 juni 1844 zat het groepje broeders zwijgzaam en triest in de gevangenis. Een van de mannen vroeg ouderling Taylor, die een mooie tenorstem had, of hij voor hen wilde zingen. Spoedig hief hij een lied aan: ‘Een arme zwerver moet’ en mat, kwam op mijn weg vaak voor mij staan, die dan zo need’rig “help mij” bad dat ik zijn wens niet af kon slaan.’² Ouderling Taylor herinnerde zich dat de lofzang ‘bijzonder goed aansloot bij de gevoelens die we toen hadden, want we zaten allemaal in zak en as.’³

Kort na vijf uur 's middags werd de gevangenis bestormd door een grote groep onverlaten, die hun geweren leegschoten op de mannen binnen. Binnen een paar minuten was de walgelijke daad voltrokken. Hyrum werd eerst getroffen en stierf bijna onmiddellijk. Ouderling Richards liep op wonderbaarlijke wijze slechts een lichte wond op; en hoewel ouderling Taylor ernstig gewond raakte, overleefde hij de aanval en zou later de derde president van de kerk worden. De profeet rende naar het raam en werd daar dodelijk geraakt. De profeet van de herstelling en zijn broer Hyrum hadden hun getuigenis met hun bloed bezegeld.

Leringen van Joseph Smith

God beschermde Joseph Smith totdat hij zijn zending had volbracht.

In augustus 1842 zei Joseph Smith: 'Ik ben er op dit ogenblik van overtuigd dat de almachtige God mijn leven tot dusver heeft gespaard en dat dankzij de gelovige gebeden van de heiligen zal blijven doen, totdat ik mijn zending in dit leven volledig heb volbracht en de bedeling van de volheid van het priesterschap in de laatste dagen zo stevig gevestigd is, dat alle aardse en helse machten haar nooit zullen overwinnen.'⁴

In oktober 1843 verkondigde de profeet: 'Ik daag de hele wereld uit om te proberen het werk van God te verwoesten; en ik profeteer dat ze nooit de macht zullen hebben om mij te doden totdat mijn werk is volbracht en ik klaar ben om te sterven.'⁵

In mei 1844 sprak de profeet: 'God zal mij blijven beschermen, totdat mijn zending is volbracht.'⁶

In juni 1844 zei de profeet: 'Ik geef niet om mijn eigen leven. Ik ben klaar om voor dit volk te worden opgeofferd; want wat kunnen onze vijanden eigenlijk doen? Alleen het lichaam doden, en hun macht is daarmee ten einde. Blijf standvastig, mijn vrienden; wijk nooit. Probeer uw leven niet te redden, want hij die bang is om te sterven voor de waarheid, zal het eeuwige leven verliezen. Houd vol tot het einde, dan zullen we opstaan en als Goden worden, en regeren in celestiale koninkrijken, prinsdommen en eeuwige heerschappijen.'⁷

Vroeg in de ochtend van 27 juni 1844 schreef Joseph Smith in de gevangenis in Carthage een kort briefje aan Emma Smith: ‘Ik berust in mijn lot, omdat ik weet dat mijn geweten vrij is van schuld en dat ik alles heb gedaan wat ik kon doen. Zeg de kinderen en al mijn vrienden dat ik van ze houd (...); en wat dat verraad betreft, ik weet dat ik niets of niemand heb verraden en daar hebben ze ook geen bewijzen voor, dus hoeft je je geen zorgen te maken dat ons op dat punt enig onrecht wordt gedaan. Ik wens jullie allen Gods zegen toe. Amen.’⁸

Vóór zijn dood verleende Joseph Smith de twaalf apostelen alle priesterschapssleutels en bevoegdheden die de Heer op hem had bezegeld.

Wilford Woodruff, vierde president van de kerk, heeft verklaard: ‘[Joseph Smith] besteedde de laatste winter van zijn leven, zo’n drie of vier maanden, aan het onderricht van het Quorum der Twaalf. Het was niet zomaar een paar uur de verordeningen van het evangelie bedienen — hij leerde hun en enkele anderen dag in dag uit, week in week uit, maand in maand uit de zaken van het koninkrijk.’⁹

Wilford Woodruff heeft over de bijeenkomst van Joseph Smith met de apostelen in maart 1844 gezegd: ‘Ik herinner mij de laatste toespraak die [Joseph Smith] vóór zijn dood heeft gehouden. (...) Hij stond drie uur lang op zijn benen. De zaal was vervuld als met een verterend vuur, zijn gezicht was zo helder als amber en de macht Gods rustte op hem. Hij legde uit wat onze taken waren. Hij legde uit waar dit grote werk van God uit bestond, en in deze toespraak zei hij tegen ons: “Op mijn hoofd is elke sleutel, elke macht en elk beginsel tot leven en heil bezegeld die God ooit aan de mens op aarde heeft gegeven. En deze beginselen en dit priesterschap en deze macht behoren toe aan deze grote en laatste bedeling, die de God des hemels op aarde heeft gevestigd. En let op”, zei hij, “ik heb al die beginselen, dat priesterschap, apostelschap en die sleutels van Gods koninkrijk op uw hoofd bezegeld.” En vervolgens zei hij: “Ik heb al die tijd geleefd — tot op deze tijd — ik ben onder dit volk geweest en heb mij ingezet voor dit grote verlossingswerk. Ik wilde lang genoeg leven om

*Wilford Woodruff liet vastleggen dat de profeet Joseph Smith
'de laatste winter van zijn leven, zo'n drie of vier maanden, [bestedde]
aan het onderricht van het Quorum der Twaalf (...) bij [deed dat]
dag in dag uit, week in week uit, maand in maand uit.'*

deze tempel afgebouwd te zien. Ik zal niet meer meemaken dat hij wordt afgemaakt, maar u wél — u wel." (...)

'Nadat hij op die wijze tot ons gesproken had, zei hij: "Ik zeg u, broeders, de last van dit koninkrijk ligt nu op uw schouders; u zult het de hele wereld in moeten dragen, en als u dat niet doet, zult u worden verdoemd."' ¹⁰

De leden van het Quorum der Twaalf hebben opgetekend:
'Wij, de [Twaalf], (...) waren eind maart [1844] vergaderd in een raad, gehouden in de stad Nauvoo. (...)

‘In deze raad leek Joseph Smith enigszins terneergeslagen te zijn, waarop hij zo vrij was te vertellen waaronder hij gebukt ging (...): “Broeders, de Heer zegt mij haast te maken met het werk waartoe wij geroepen zijn. (...) Er staat iets belangrijks te gebeuren. Het kan zijn dat mijn vijanden mij zullen ombrengen. Mocht dat zo zijn, en mochten de sleutels en het gezag die ik bezit, niet aan u worden overgedragen, dan zouden ze verloren gaan. Maar als ik er maar in slaag ze op uw hoofd te plaatsen, laat mij dan het slachtoffer worden van moordenaarshanden als God dat toelaat, en ik zal tevreden heen kunnen gaan, wetend dat mijn werk is voltooid en dat het fundament is gelegd waarop het koninkrijk van God in deze bedeling van de volheid der tijden moet worden opgetrokken.

“De verantwoordelijkheid om deze kerk te besturen moet van nu af aan op de schouders van de Twaalf rusten, totdat u anderen aanwijst om u op te volgen. Uw vijanden kunnen u niet allemaal tegelijk doden, en als een van u gedood wordt, kunt u een ander uw handen opleggen en uw quorum aanvullen. Aldus zullen deze macht en deze sleutels op aarde bestendig worden.” (...)

‘Nooit zullen we zijn gevoelens of zijn woorden bij deze gelegenheid vergeten. Toen hij aldus had gesproken, bleef hij heen en weer lopen, en zei: “Nu ik deze last van mijn schouders heb getild, voel ik mij zo licht als een veertje. Ik voel dat ik vrij ben. Ik dank mijn God voor deze bevrijding.”’¹¹

Parley P. Pratt, lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft geschreven: ‘Deze geweldige en goede man werd er vóór zijn dood toe geleid om van tijd tot tijd de Twaalf samen te roepen en hen in alles aangaande het koninkrijk, de verordeningen en het goddelijke bestuur te instrueren. Hij zei vaak dat hij het fundament had gelegd, maar dat het aan de Twaalf was om het gebouw te voltooiën. Hij zei: “Ik weet niet waarom, maar om de een of andere reden voel ik mij gedwongen vaart te maken met mijn voorbereidingen en alle verordeningen, sleutels, verbonden, begiftigingen en verzegelverordeningen van het priesterschap op de Twaalf te bevestigen, en hen daarmee in alles een patroon te geven met betrekking tot het heiligdom [de tempel] en de begiftiging aldaar.”

‘Nadat hij dat gedaan had, was hij uitermate verheugd, want, zo zei hij, de Heer zal deze last spoedig op uw schouders leggen en mij een poosje laten rusten. En als ze mij doden, ging hij verder, zal het koninkrijk Gods intact blijven. Want ik heb het werk voltooid dat mij te doen was gegeven, doordat ik alles voor de opbouw van het koninkrijk, volgens het hemelse visioen en het model dat mij door de hemel is getoond, aan u heb verleend.’¹²

Brigham Young, de tweede president van de kerk, heeft verklaard: ‘Joseph bevestigde alle sleutels en macht die tot het apostelschap behoren op ons hoofd. Dezelfde macht die hij had voor hij werd weggenomen, en geen mens of groep mensen kan in deze wereld noch in de toekomstige wereld tussen Joseph en de Twaalf komen. Dikwijls heeft Joseph tot de Twaalf gezegd: “Ik heb het fundament gelegd en u moet hierop verder bouwen, want op uw schouders rust het koninkrijk.”’¹³

De profeet Joseph Smith en zijn broer Hyrum leefden groots en stierven groots om hun getuigenis van het evangelie.

Leer en Verbonden 135:1–6 is geschreven door John Taylor toen hij lid van het Quorum der Twaalf was: ‘Ter verzegeling van het getuigenis van dit boek en van het Boek van Mormon maken wij het martelaarschap bekend van de profeet Joseph Smith en de patriarch Hyrum Smith. Zij zijn op 27 juni 1844, om ongeveer 5 uur ’s middags, in de gevangenis van Carthage doodgeschoten door een gewapende bende — met zwartgemaakte gezichten — van ongeveer 150 tot 200 personen. Hyrum werd eerst getroffen, en viel neder, gelaten uitroepende: *Het is met mij gedaan!* Joseph sprong uit het raam, werd daarbij dodelijk getroffen en riep: *O Heer, mijn God!* Op beiden werd, op brute wijze, geschoten toen zij al dood waren; beiden werden door vier kogels getroffen.

‘John Taylor en Willard Richards, twee van de Twaalf, waren op dat moment de enige andere personen in het vertrek; de eerstgenoemde werd op beestachtige wijze door vier kogels verwond, maar is sindsdien hersteld; de laatstgenoemde ontkwam door de voorzienigheid van God zonder zelfs maar een gat in zijn jas.

‘Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan voor het heil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd. In de korte tijdsspanne van twintig jaar heeft hij het Boek van Mormon het licht doen zien, dat hij door de gave en macht van God had vertaald, en is het middel geweest om het in twee werelddelen uit te geven; hij heeft de volheid van het eeuwigdurend evangelie, daarin vervat, naar de vier hoeken der aarde doen uitgaan; heeft de openbaringen en geboden die dit boek der Leer en Verbonden vormen, doen verschijnen, en vele andere wijze geschriften en aanwijzingen voor het welzijn der menskeninderen; hij heeft vele duizenden heiligen der laatste dagen vergaderd, een grote stad gesticht en een vermaardheid en naam nagelaten die niet kunnen worden uitgewist. In de ogen van God en van zijn volk leefde hij als een groot man en stierf hij als een groot man; en zoals de meeste gezalfden des Heren in tijden vanouds, heeft hij zijn zending en zijn werken bezegeld met zijn eigen bloed; en evenzo zijn broer Hyrum. In het leven waren zij niet verdeeld, en in de dood werden zij niet gescheiden!

‘Toen Joseph, twee of drie dagen voordat hij werd vermoord, naar Carthage ging om zich over te geven aan de zogenaamde eisen van de wet, zei hij: “Ik ga als een lam ter slachting; maar ik ben zo kalm als een zomermorgen; ik heb een geweten dat vrij is van overtreding jegens God en jegens alle mensen. Ik zal onschuldig sterven en er zal nog van mij worden gezegd: Hij werd in koelen bloede vermoord.” Diezelfde ochtend, nadat Hyrum zich had gereedgemaakt om te gaan — zullen wij zeggen “ter slachting”? ja, want zo was het — las hij de volgende passage, tegen het eind van het twaalfde hoofdstuk van Ether, in het Boek van Mormon, en vouwde de bladzijde daar om:

‘En het geschiedde dat ik de Heer bad dat Hij de andere volken genade zou schenken, opdat zij naastenliefde zouden bezitten. En het geschiedde dat de Heer tot mij zeide: Indien zij geen naastenliefde bezitten, maakt het voor u niet uit, want gij zijt getrouw geweest; daarom zullen uw klederen gereinigd worden. En omdat gij uw zwakheid hebt gezien, zult gij sterk worden gemaakt, ja, zodat gij zult neerzitten in de plaats die Ik heb

bereid in de woningen van mijn Vader. En nu zeg ik (...) de andere volken vaarwel, ja, en ook mijn broeders, die ik liefheb, totdat wij elkaar ontmoeten voor de rechterstoel van Christus, waar alle mensen zullen weten dat mijn klederen niet met uw bloed zijn bevekt. [Ether 12:36–38.] De testateurs zijn nu dood, en hun testament is van kracht.

‘Hyrum Smith was in februari 1844 vierenveertig jaar geworden, en Joseph Smith in december 1843 achtendertig jaar; en voortaan zal hun naam gerekend worden onder de geloofsmartelaren; en de lezer in ieder land zal eraan herinnerd worden dat het Boek van Mormon, en dit boek der Leer en Verbonden van de kerk, het beste bloed van de negentiende eeuw hebben gekost om ze te doen verschijnen voor het heil van een verworpen wereld; en dat als het vuur een groene boom kan verzengen voor de heerlijkheid Gods, hoe gemakkelijk zal het dan de droge bomen verteren om de wijngaard van verderf te zuiveren. Zij hebben geleefd voor de heerlijkheid, zij zijn gestorven voor de heerlijkheid; en heerlijkheid is hun eeuwig loon. Door de eeuwen heen zal hun naam aan het nageslacht worden doorgegeven als kleinood voor de geheiligden.’¹⁴

Joseph Smith volbracht zijn aardse zending en bezegelde zijn getuigenis met zijn bloed.

Brigham Young heeft verklaard: ‘Is het niet zo dat, hoewel het de vijand gelukt is onze profeet te doden, dat wil zeggen, zijn lichaam, hij toch alles heeft volbracht wat hij in zijn tijd heeft willen volbrengen? Voor zover mij bekend is, heeft hij dat gedaan.’¹⁵

Brigham Young

Brigham Young heeft ook gezegd: ‘Wie verlost Joseph Smith uit de handen van zijn vijanden [tot aan] de dag van zijn dood? Dat was God; hoewel hij telkens weer op de rand van de dood werd gebracht en naar menselijk begrip niet kon worden bevrijd, en het onwaarschijnlijk was dat hij zou worden verlost. Toen hij in de gevangenis in Missouri was en geen mens ver-

wachtte dat hij ooit aan hun handen zou ontkomen, had ik het geloof van Abraham en zei tot de broeders: “Zowaar de Here God leeft, hij zal aan hun handen ontkomen.” Hoewel hij had geprofeteerd dat hij nog geen veertig jaar zou worden, koesterden wij allen toch hoop dat het een onjuiste profetie zou zijn, en we hem voor altijd bij ons konden houden. We dachten dat ons geloof het langer kon laten duren, maar we vergisten ons — uiteindelijk viel hij als martelaar voor zijn godsdienst. Ik zei dat het goed was; nu is het getuigenis volledig van kracht; hij heeft het met zijn bloed bezegeld.¹⁶

Wilford Woodruff heeft getuigd: ‘Ik had zo mijn gedachten over zijn dood en de manier waarop hij aan zijn eind was gekomen. Ik had het gevoel (...) dat als het aan Joseph had gelegen, hij ons naar de Rocky Mountains had willen leiden. Maar sindsdien heb ik mij er volledig bij neergelegd dat het de wil van God is geweest, dat hij zijn getuigenis met zijn bloed moest bezegelen en naar de geestenwereld moest gaan, in het bezit van de sleutels van deze bedeling, om daar een zending te vervullen en het evangelie aan de “geesten in de gevangenis” te prediken.’¹⁷

President Joseph F. Smith, de zesde president van de kerk, heeft verklaard: ‘Wat leren we uit het martelaarschap [van Joseph en Hyrum Smith]? De grote les dat ‘waar een testament is, [...] noodzakelijk van de dood van de erflater melding gemaakt [moet] worden’ (Hebr. 9:16) om het van kracht te laten zijn. Bovendien dat het bloed van de martelaars in feite het zaad van de kerk is. De Heer stond dit offer toe opdat het getuigenis van die deugdzame en rechtschapen mannen deze verdorven en zondige wereld zal logenstraffen. Ook waren zij een goed voorbeeld van die geweldige liefde waarover onze Verlosser spreekt: “Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.” (Johannes 15:13.) Zij hebben deze mooie liefde aan de heiligen en de wereld getoond. Want beiden wisten en hebben dat ook uitgesproken voordat zij naar Carthage afreisden, dat ze daar de dood zouden vinden. (...) Hun moed, hun geloof, hun liefde voor het volk waren grenzeloos, en zij gaven alles wat zij hadden voor hun volk. Dergelijke toewijding en liefde liet er bij hen die het gezelschap van de Heilige Geest

genoten geen twijfel over bestaan dat deze goede mannen inderdaad bevoegde dienstknachten van de Heer waren.

‘Hun martelaarschap is het volk des Heren altijd tot inspiratie geweest. Het heeft hun kracht geschonken bij beproevingen; hun de moed gegeven een rechtvaardige koers te volgen en de waarheid te kennen en na te leven, en moet de heiligen der laatste dagen die de grote waarheden kennen die God door zijn dienstknacht, Joseph Smith, heeft geopenbaard, immer heilig zijn.’¹⁸

George Albert Smith

George Albert Smith, de achtste president van de kerk, heeft verklaard: ‘Joseph Smith heeft zijn zending vervuld; en toen de tijd aanbrak dat hij oog in oog stond met de dood zei hij: “Ik ga als een lam ter slachting; maar ik ben zo kalm als een zomermorgen. Mijn geweten is vrij van schuld jegens God en jegens alle mensen. Ik zal onschuldig sterven, en mijn bloed zal uit de grond om wraak roepen, en er zal nog van mij worden gezegd: hij werd in koelen bloede vermoord.”’ [Zie LV 135:4.] Hij was niet bang om voor het aangename gerecht van onze Vader in de hemel te staan en verantwoording af te leggen voor de daden die hij in het lichaam had gedaan. Hij schrok er niet voor terug om de aanklacht te weerleggen die tegen hem was geuit, dat hij de mensen misleidde en hen onrechtvaardig bejegende. Hij was er zeker van dat hij zijn levenstaak naar behoren had volbracht, en hij was zeker van de uiteindelijke triomf van het werk met een goddelijke oorsprong, waarvoor hij zijn leven heeft gegeven.’¹⁹

Gordon B. Hinckley, de vijftiende president van de kerk, heeft getuigd: ‘Zo zeker was [Joseph Smith] van zijn zaak, zo overtuigd van zijn goddelijke roeping, dat hij die belangrijker vond dan zijn eigen leven. Met voorkennis van zijn op handen zijnde dood gaf hij zichzelf over aan hen die hem weerloos aan een bende zouden overleveren. Hij bezegelde zijn getuigenis met zijn levensbloed.’²⁰

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Kort voor Joseph en Hyrum Smith de dood vonden, zong ouderling John Taylor ‘Een arme zwerver, moed’ en mat’ (p. 567). Lees of zing de woorden van deze lofzang (lofzang 23) en bedenk hoe die van toepassing is op het leven van de profeet Joseph Smith. Waarom was dit een gepaste lofzang op dat tijdstip?
- Neem de verklaringen door waarin wordt getuigd dat Joseph Smith de priesterschapssleutels op de twaalf apostelen heeft bevestigd (pp. 569–572). Waarom denkt u dat de apostelen het belangrijk vonden om daarvan te getuigen? Wat is uw getuigenis over de opvolging in het presidium van de kerk?
- Bestudeer John Taylors woorden over de martelaarsdood van Joseph en Hyrum Smith (pp. 572–574). Hoe zou u de verklaring dat Joseph Smith ‘Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan [heeft] voor het heil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd’ verdedigen? Voordat ze naar de gevangenis in Carthage gingen, las Hyrum Ether 12:36–38 voor en vouwde de bladzijde om. Hoe is deze tekst zoal van toepassing op Joseph en Hyrum? Welke gevoelens hebt u als u nadenkt over het offer dat Joseph en Hyrum Smith hebben gebracht voor hun getuigenis van Jezus Christus?
- Lees de getuigenissen van de hedendaagse profeten op pp. 574–576. Welke woorden van dankbaarheid en getuigenis kunt u daaraan toevoegen?

Relevante teksten: Hebreeën 9:16–17; LV 5:21–22; 98:13–14; 112:30–33; 136:37–40

Noten

1. Geciteerd in een verklaring van de twaalf apostelen (ongedateerd concept), notulen van een vergadering in maart 1844; in Brigham Young, Office Files 1832–1878, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
2. 'Een arme zwerwer, moed' en mat', lofzang 23.
3. John Taylor, geciteerd in *History of the Church*, deel 7, p. 101; uit John Taylor, 'The Martyrdom of Joseph Smith', in het kantoor van de geschiedschrijver, geschiedenis van de kerk ca. 1840–1880, p. 47, kerkarchieven.
4. *History of the Church*, deel 5, pp. 139–140; uit een leerrede van Joseph Smith op 31 augustus 1842 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Eliza R. Snow; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
5. *History of the Church*, deel 6, p. 58; uit een leerrede van Joseph Smith op 15 oktober 1843 in Nauvoo (Illinois); opgetekend door Willard Richards; zie ook aanhangsel, p. 562, punt 3.
6. *History of the Church*, deel 6, p. 365; uit een leerrede van Joseph Smith op 12 mei 1844 in Nauvoo; opgetekend door Thomas Bullock.
7. *History of the Church*, deel 6, p. 500; uit een leerrede van Joseph Smith op 18 juni 1844 in Nauvoo (Illinois). De samenstellers van *History of the Church* combineerden mondelinge rapportages van verschillende ooggetuigen tot één verslag van de leerrede.
8. Brief van Joseph Smith aan Emma Smith, 27 juni 1844, gevangenis te Carthage (Illinois); archieven van Community of Christ, Independence (Missouri); afschrift in de kerkarchieven.
9. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 december 1869, p. 2.
10. Wilford Woodruff, *Deseret Semi-Weekly*, 15 maart 1892, p. 2.
11. Geciteerd in een verklaring van de twaalf apostelen (ongedateerd concept), notulen van een vergadering in maart 1844; in Brigham Young, Office Files 1832–1878, kerkarchieven.
12. Parley P. Pratt, 'Proclamation to The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints', *Millennial Star*, maart 1845, p. 151.
13. Brigham Young, geciteerd in *History of the Church*, deel 7, p. 230; uit een leerrede van Brigham Young op 7 augustus 1844 in Nauvoo (Illinois).
14. Leer en Verbonden 135:1–6.
15. Brigham Young, *Deseret News*, 30 april 1853, p. 46; cursivering toegevoegd.
16. Brigham Young, leerrede op 1 augustus 1852 in Salt Lake City (Utah); in het kantoor van de geschiedschrijver, verslagen van toespraken, ca. 1845–1885, kerkarchieven.
17. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 28 maart 1883, p. 146.
18. Joseph F. Smith, 'The Martyrdom', *Juvenile Instructor*, juni 1916, p. 381.
19. George Albert Smith, Conference Report, april 1904, p. 64.
20. Gordon B. Hinckley, Conference Report, oktober 1981, pp. 6–7; of *De Ster*, april 1982, p. 7.

‘Ere de man’: hedendaagse profeten getuigen van de profeet Joseph Smith

*‘De profeet Joseph Smith (...) was door God geroepen, door de stem van God zelf, om voor de laatste keer de bedeling van het evangelie in de wereld te openen.’
(Joseph F. Smith)*

Uit het leven van Joseph Smith

Na de dood van de profeet Joseph Smith en zijn broer Hyrum keerden de leden van het Quorum der Twaalf die op zending waren in de Verenigde Staten zo snel mogelijk naar Nauvoo terug. De Twaalf belegden op 8 augustus een bijeenkomst met de heiligen, waarin Brigham Young, de president van het Quorum der Twaalf, sprak. Toen hij sprak gebeurde er iets opmerkelijks dat door veel heiligen werd waargenomen. President Young nam op wonderbaarlijke wijze de gedaante van Joseph Smith aan; hij leek op en klonk als hem. ‘Als Joseph uit de dood was opgestaan en hen weer had toegesproken’, herinnerde George Q. Cannon zich, ‘had het effect voor veel mensen in de bijeenkomst niet verrassender kunnen zijn. Het was de stem van Joseph Smith, en niet alleen was de stem van Joseph Smith te horen, maar het leek wel alsof de persoon Joseph Smith in de ogen van de aanwezigen voor hen stond. We hebben nooit meer van een opzienbarender en wonderbaarlijker gebeurtenis gehoord. De Heer gaf zijn volk een getuigenis waardoor er geen twijfel meer over bestond wie de man was die Hij had gekozen om hen te leiden.’¹

Aan het eind van deze bijeenkomst verleenden de heiligen hun steun aan de Twaalf als het presiderende lichaam. Ruim drie

'In de raden van de eeuwigheid was bet', zo verklaarde Brigham Young, 'al lang voor de grondslag van de aarde, besloten dat [Joseph Smith] in de laatste bedeling van deze wereld de man zou zijn die bet woord Gods tot de mensen zou brengen.'

jaar later, op 27 december 1847, werd het Eerste Presidium officieel gereorganiseerd, met Brigham Young als president.

Sinds de tijd van Brigham Young heeft elke profeet die de kerk heeft gepresideerd getuigd van de gedenkwaardige zending van de profeet Joseph Smith. Joseph Smith is in de raadsvergadering in de hemel gekozen om de grote profeet en ziener van de laatste dagen te zijn. Zijn zending was zo belangrijk dat die voorzeggd was door de profeten van weleer, met inbegrip van de oudtestamentische profeet Jozef, die naar Egypte was verkocht. Jozef van Egypte was zelf een ziener en hij heeft uitvoerig over Joseph Smith geprofeteerd:

‘Een ziener zal de Heer, mijn God, doen opstaan, die een uitgelezen ziener voor de vrucht van mijn lendenen zal zijn. (...) En zijn naam zal naar de mijne worden genoemd, en deze zal als die van zijn vader zijn. En hij zal zijn zoals ik; want hetgeen de Heer door zijn hand zal voortbrengen, zal mijn volk door de macht des Heren tot redding voeren’ (2 Nephi 3:6, 15; zie ook 2 Nephi 3:6–22).²

In december 1834 gaf Joseph Smith sr. de profeet Joseph een zegen, waarin werd bevestigd dat hij de ziener was van wie Jozef vanouds had geprofeteerd: ‘Ik zegen u met de zegeningen van uw vaderen Abraham, Isaak en Jakob; en zelfs de zegeningen van uw vader Jozef, de zoon van Jakob. Zie, zijn ogen waren op zijn nageslacht in de laatste dagen (...); hij wilde heel graag weten waar hij de zoon moest zoeken die het woord Gods zou verkondigen, waardoor zij verlicht zouden worden en zouden worden teruggeleid naar de ware kudde, en zijn ogen zagen u, mijn zoon; zijn hart was verheugd en zijn ziel gelaafd, en hij sprak: “(...) Uit mijn nazaten, verstrooid onder de andere volken, zal een uitverkoren ziener opstaan (...), wiens hart grote wijsheid overdenkt, wiens bevattingsvermogen openstaat en wie begrip heeft van de diepten Gods, en wiens mond de wet der rechtvaardigen zal spreken.” (...) U zal de sleutels van deze bediening bezitten, namelijk het presidium van deze kerk, zowel in tijd als en in eeuwigheid.’³

Bij monde van Joseph Smith, de uitverkoren ziener van de laatste dagen, zijn de leerstellingen en heilsverordeningen van

het evangelie geopenbaard en door hem is de ware kerk van Jezus Christus andermaal gevestigd op aarde. De getuigenissen van de oude en nieuwe profeten verstrengelen zich en verkondigen dat Joseph Smith het instrument was waarmee God de volheid van het evangelie heeft hersteld ten gunste van 'het gehele mensdom, van eeuwigheid tot eeuwigheid.'⁴

Getuigenissen van hedendaagse profeten

Joseph Smith is in het voorsterfelijk bestaan tot zijn profetische roeping geordend.

President Brigham Young

President Brigham Young: 'In de raden van de eeuwigheid was het, al lang voor de grondslag van de aarde, besloten dat [Joseph Smith] in de laatste bedeling van deze wereld de man zou zijn die het woord Gods tot de mensen zou brengen en van het priesterschap van de Zoon van God alle sleutels en alle macht zou ontvangen. De Heer hield hem in het oog, en zijn vader en zijn grootvader, en hun voorzaten tot aan Abraham, en van Abraham tot de zondvloed, van de zondvloed tot aan Henoeh, en van Henoeh tot Adam. Hij sloeg die familie gade en het bloed dat vanaf de bron gestroomd heeft tot aan de geboorte van die man. [Joseph Smith] is in de eeuwigheid geordend om deze laatste bedeling te presideren.'⁵

President Joseph Fielding Smith: 'Joseph Smith was gekozen om aan het hoofd te staan van het werk des Heren in de laatste dagen, en het werk dat hem te doen stond was hem, voordat hij werd geboren, op grond van de voorkennis van onze eeuwige Vader toegewezen. Hij kwam in de geest van Elias om de weg voor de komst van onze Heer te bereiden. Er is sinds de dagen van Adam geen profeet geweest, onze Verlosser uitgezonderd uiteraard, aan wie een grotere zending is gegeven.'⁶

President Ezra Taft Benson

President Ezra Taft Benson: ‘Om het belang van de zending van de profeet te kunnen begrijpen, moeten we die bezien in het licht van de eeuwigheid. Hij bevond zich onder ‘de edelen en groten’ die door Abraham als volgt werden omschreven:

“De Heer nu had mij, Abraham, de intelligenties getoond die waren georganiseerd eer de wereld was; en onder al dezen waren er velen van de edelen en groten; en God zag deze zielen, dat zij goed waren; en Hij stond te midden van hen en Hij zeide: Dezen zal Ik tot mijn heersers maken; want Hij stond te midden van hen die geesten waren, en Hij zag dat zij goed waren; en Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt een van hen; gij waart gekozen eer gij geboren waart.” (Abraham 3:22–23.)

‘Dat betrof Joseph Smith. Ook hij was daar. Ook hij bevond zich onder de edelen en groten. Hij nam een voorname, eervolle plaats in en hij heeft ongetwijfeld meegewerkt aan de planning en uitvoering van het grote werk des Heren om “de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen”, het heil van alle kinderen van de Vader [Mozes 1:39]. Zijn zending is van invloed geweest en zal nog van invloed zijn op allen die hebben geleefd, allen die toen leefden en de miljoenen die nog geboren moeten worden. (...)

‘De profeet Joseph Smith was niet alleen “een van de edelen en groten”, maar hij blijft, zelfs in deze tijd, vanuit den hoge aandacht schenken aan belangrijke zaken op aarde. Want in de ogen van de Heer (...) is het allemaal één groot eeuwige programma, waarin de profeet Joseph een belangrijke rol speelt — en wel door het eeuwige priesterschap en gezag van God.’⁷

Joseph Smiths eerste visioen is een fundamenteel onderdeel van ons getuigenis.

President Joseph F. Smith: ‘Het belangrijkste wat er in de wereld sedert de opstanding uit het graf van de Zoon van God en zijn hemelvaart heeft plaatsgevonden, is de verschijning van de Vader en de Zoon aan de jonge Joseph Smith, om de weg te banen voor de fundamentlegging van [Gods] koninkrijk — niet een koninkrijk van mensen — dat nooit meer zou verdwijnen of ten val zou komen.

‘Na die waarheid te hebben geaccepteerd, valt het mij makkelijk om alle andere waarheden die hij gedurende zijn (...) zending in de wereld heeft verkondigd, te aanvaarden. Hij heeft nooit een leer gepredikt die niet waar was. Hij heeft nooit een leer gepraktiseerd, die hem niet geboden was in praktijk te brengen. Hij heeft nooit een dwaalleer voorgestaan. Hij was niet misleid. Hij zag, hij hoorde, hij deed zoals hem geboden was; en derhalve is God verantwoordelijk voor het werk dat Joseph Smith heeft verricht — niet Joseph Smith. De Heer is er verantwoordelijk voor, en niet de mens.’⁸

President Heber J. Grant

President Heber J. Grant: ‘Of Joseph Smith heeft God gezien en met Hem gesproken, waarbij God zijn zoon Jezus Christus aan de jonge Joseph Smith voorstelde, die Joseph zei dat hij een werktuig in de handen van God zou worden om het ware evangelie van Jezus Christus op aarde te vestigen — of het zogeheten mormonisme is een verzinsel. En het mormonisme is geen verzinsel! Het is de macht Gods tot eeuwig heil. Het is de Kerk van Jezus Christus, onder zijn leiding gevestigd, en al het ongeloof in de wereld kan de fundamentele feiten wat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen betreft niet veranderen.’⁹

President Howard W. Hunter

President Howard W. Hunter: ‘Ik ben dankbaar voor mijn lidmaatschap van de kerk; en mijn getuigenis van haar goddelijke oorsprong is gebaseerd op het eenvoudige verhaal van de jongen die in het bos neerknielde en hemelse personen zag — niet één God, maar twee aparte, afzonderlijke personen, de Vader en de Zoon, die de Godheid andermaal op aarde openbaarden. Mijn geloof en getuigenis zijn gebaseerd op dat een-

voudige verhaal, want als het niet waar is, dan stort het mormonisme ineen. Als het waar is — en daarvan wil ik getuigen — is het een van de grootste gebeurtenissen in de geschiedenis.’¹⁰

President David O. McKay: ‘De verschijning van de Vader en de Zoon aan Joseph Smith is het fundament van deze kerk. Daarin ligt het geheim van haar kracht en vitaliteit. Dat is waar en daarvan getuig ik. Die ene openbaring beantwoordt alle vragen over God en zijn persoonlijkheid. Ziet u wat dat betekent? Wat God is, is beantwoord. Zijn relatie ten opzichte van zijn kinderen is duidelijk. Zijn interesse in de mens door middel van gedelegeerd gezag is duidelijk. De toekomst van het werk is verzekerd. Deze en andere prachtige waarheden zijn door dat grootse, eerste visioen verduidelijkt.’¹¹

President Ezra Taft Benson: ‘Het eerste visioen van de profeet Joseph Smith is een fundamenteel stuk theologie voor de kerk. De tegenstander weet dat en heeft de geloofwaardigheid van Joseph Smith al aangevallen vanaf de dag dat hij het bezoek van de Vader en de Zoon wereldkundig maakte. (..) U dient altijd te getuigen van de waarheid van het eerste visioen. Joseph Smith heeft werkelijk de Vader en de Zoon gezien. Zij hebben met hem gesproken zoals hij gezegd heeft. Het is de belangrijkste gebeurtenis sinds de opstanding van onze Heer. Een leider die niet zonder voorbehoud kan getuigen dat God en Jezus Christus aan Joseph Smith verschenen zijn, kan nooit een waar leider, een ware herder, worden. Als wij die waarheid niet aanvaarden, (...) als we geen getuigenis

van die grote openbaring ontvangen hebben, dan kunnen we hen die wij leiden niet aanzetten tot geloof.’¹²

President George Albert Smith

President George Albert Smith: ‘Toen de jonge profet in de bossen van Palmyra de Vader en de Zoon zag en besepte dat zij personen waren, dat zij hem konden horen en antwoord geven op zijn vragen, luidde dat een nieuw tijdperk in de wereld in en legde dat een fundament voor het geloof van de menskinderen. Die konden nu tot onze Vader in de hemel bidden in de wetenschap dat Hij hun gebeden kan horen en verhooren, dat er een verbinding is tussen de hemel en de aarde.’¹³

Joseph Smith ontving onderricht van God en engelen.

President John Taylor

President John Taylor: ‘Wie was Joseph Smith? Uit het Boek van Mormon leren wij dat hij van het zaad van Jozef was, die naar Egypte was verkocht, en derhalve was hij zoals Abraham uitgekozen om een werk te doen. God koos deze jonge man. Hij had geen opleiding zoals men die in de wereld kent, maar hij was de meest geschoolde en intelligentste man die ik ooit ontmoet heb. En ik heb honderdduizenden kilometers gereisd, ben op verschillende continenten geweest en heb mij onder alle standen en geloofsrichtingen begeven, en toch heb ik nooit iemand ontmoet die zo intelligent was als hij. En hoe was hij aan zijn kennis gekomen? Niet uit boeken, niet uit de heersende logica, wetenschap of filosofieën, maar uit de openbaringen die de Heer aan hem bekendmaakte door middel van het eeuwigdurende evangelie.’¹⁴

President Wilford Woodruff

openbaring van God aangaande zijn werk, een openbaring die zich nooit in enige bedeling van de wereld heeft voorgedaan. De profeet van God werd bij de organisatie bediend door engelen uit de hemel. Zij waren zijn leerkrachten, zijn instructeurs, en al wat hij deed vanaf het begin, vanaf die dag tot aan de dag van zijn martelaarsdood, kwam door openbaring van Jezus Christus.¹⁵

President Lorenzo Snow

President Lorenzo Snow: ‘Joseph Smith, die God had uitgekozen om zijn werk te doen, was arm en ongeleerd, en behoorde niet tot een populaire christelijke kerk. Hij was slechts een jongen, eerlijk, integer. (...) Evenals Mozes voelde hij zich niet geschikt voor de taak om naar voren te treden als godsdienstige hervormer, een niet te benijden positie, om zich te verzetten tegen meningen en geloofsbelijdenissen die al eeuwen de toon aangaven en goedgekeurd waren door theologisch onderlegde mannen. God had hem echter geroepen om de armen en oprechten van hart onder alle volken uit hun geestelijke en stoffelijke slavernij te bevrijden. En God beloofde hem dat wie zijn boodschap geloofden en gehoorzaamden, en wie zich, met eerlijke bedoeling, lieten dopen tot vergeving van zonden, goddelijke manifestaties zouden ontvangen, de Heilige Geest zouden ontvangen, en hetzelfde evangelie en dezelfde zegeningen zouden ontvangen die waren beloofd en die door middel van het evangelie konden worden verkregen,

zoals dat gepredikt is bij monde van de vroegchristelijke apostelen. En deze boodschap, deze belofte, zou altijd van kracht zijn voor wie haar krijgt van de zendingen, Gods bevoegde boodschappers. Aldus Joseph Smith, die ongeletterde, die ongekunstelde, die eenvoudige, eerlijke jongen.¹⁶

President Harold B. Lee

kens plaatsen bij de manier waarop de kerk is begonnen, maar één ding staat als een paal boven water — het Boek van Mormon. De mens Joseph had dit niet tot stand kunnen brengen, maar de door de almacht van God gedreven Joseph kon wel die wonderbaarlijke werkzaamheden tot stand brengen waardoor het koninkrijk als het herstelde evangelie van Jezus Christus uit de onbekendheid voortkwam.¹⁷

President David O. McKay

President Harold B. Lee: ‘Joseph Smith, de jongeman die geen theologische of andere hoge opleiding had genoten (...) [was] iemand die zich aan de leringen en influisteringen van de Geest kon onderwerpen. Joseph Smith had deze kerk niet kunnen vestigen. Hij had het werk van de Heer, het Boek van Mormon, niet voort kunnen brengen. Ze kunnen op de profeet Joseph Smith als mens afgeven. Ze mogen vraagte-

President David O. McKay: ‘Ik wil niet alleen over Joseph Smith als groot man spreken, maar ook als geïnspireerde dienstknecht van de Heer. Ja, Joseph Smiths grootsheid schuilt in goddelijke inspiratie. (...)

“Hoe is deze zo geleerd zonder onderricht te hebben ontvangen?” vroegen de Joden zich verwonderd af over de wijze Jezus [Johannes 7:15]. Daarom herhalen wij de vraag ten aanzien van

Joseph Smith, nu we nadenken over alles wat hij wist te verwezenlijken gedurende de korte periode van [veertien] jaar tussen de stichting van de kerk en zijn martelaarschap, alsmede over de

volmaakte harmonie tussen het herstelde evangelie en de vroegchristelijke kerk, die Jezus en zijn apostelen vestigden. En als we aandacht schenken aan zijn scherpzinnige inzicht in beginselen en leerstellingen, aan het onvergelykbare plan en de doelmatigheid van de kerk, gesticht met de inspiratie van de Christus, wiens naam zij draagt. Het antwoord op de vraag waar deze man zijn wijsheid vandaan had, wordt beantwoord in het roerende vers:

‘Ere de man tot wie sprak weer Jehovah,
die tot profeet werd gezalfd door de Heer.
Hij was d’ontsluiter der laatste bedeling,
eens geven volken en vorsten hem eer.’¹⁸

President Howard W. Hunter: ‘Wij brengen hulde aan [Joseph Smith] voor zijn vermogen om niet alleen met Jehova te communiceren, maar ook met andere hemelse personen. Velen bezochten, verleenden sleutels en gaven onderricht aan die ‘uitverkoren ziener’ van de laatste dagen. (...) We brengen Joseph Smith ook hulde voor zijn toewijding en vermogen om honderden bladzijden geopenbaarde Schriftuur te vertalen en te ontvangen. Hij was het openbaringskanaal. Door hem zijn er, zo is uitgerekend, meer bladzijden Schriftuur tot ons gekomen dan door ieder ander mens in de geschiedenis.’¹⁹

**De profeet Joseph Smith is door God geroepen om
de laatste bedeling in te luiden en de volheid
van het evangelie te herstellen.**

President Spencer W. Kimball

President Spencer W. Kimball: ‘Ik getuig tot de wereld dat het ijzeren plafond ruim anderhalve eeuw geleden is verbrijzeld; de hemelen zijn weer opengegaan en sinds die tijd zijn er voortdurend openbaringen ontvangen.

‘Die nieuwe dag brak aan toen iemand vurig om goddelijke leiding bad. Hij zonderde zich af, ging op zijn knieën en bad in alle nederigheid, waarna er in de wereld een licht door-

brak dat feller scheen dan de middagzon — het gordijn zou nooit meer worden dichtgeschoven.

‘Een jongen (...), Joseph Smith genaamd, met weergaloos geloof, doorbrak de ban, verbrijzelde de “hemelen van ijzer” en herstelde de communicatie. De hemel sloot de aarde in zijn armen, licht verdreef duister, en God sprak wederom tot de mens om opnieuw ‘zijn raad aan zijn knechten, de profeten’ te openbaren. (Amos 3:7.) Er was een nieuwe profeet opgestaan en bij monde van hem zette God zijn koninkrijk op, dat nooit meer zou worden vernietigd of aan een ander volk afgestaan — een koninkrijk dat eeuwig zal blijven bestaan.

‘De eindeloosheid van dit koninkrijk en de openbaringen die het tot gevolg had zijn absoluut authentiek. Nooit zal de zon meer ondergaan; nooit zal het mensdom meer in zijn geheel de communicatie met zijn Maker onwaardig zijn. Nooit meer zal God onvindbaar zijn voor zijn kinderen op aarde. Er zal altijd openbaring zijn.’²⁰

President Gordon B. Hinckley

President Gordon B. Hinckley: ‘Het verhaal van het leven van Joseph is het verhaal van een wonder. Hij werd in armoe geboren. Hij werd in tegenspoed opgevoed. Hij werd van plaats naar plaats gedreven, valselijk beschuldigd en onwettig gevangengezet. Hij werd op 38-jarige leeftijd vermoord. Maar in die korte tijd van twintig jaar voorafgaand aan zijn dood had hij bereikt wat niemand in een heel leven

zou hebben bereikt. Hij had het Boek van Mormon vertaald en uitgegeven, een boek dat sindsdien in vele talen is vertaald en dat door miljoenen in de hele wereld als het woord Gods wordt aanvaard. De openbaringen die hij heeft ontvangen en de andere geschriften die hij heeft voortgebracht, zijn ook Schriftuur voor die miljoenen. Het totale aantal bladzijden bedraagt ongeveer twee keer dat van het hele Nieuwe Testament in de Bijbel; en dat is allemaal door één man in de loop van weinig jaren tot ons gekomen. In diezelfde periode heeft hij een

organisatie opgericht die al 175 jaar alle mogelijke tegenwerking heeft doorstaan en die tegenwoordig net zo doeltreffend is in het bestuur van een wereldwijd ledental (...) als bij een ledental van driehonderd in 1830. Er zijn twijfelaars die anderen willen laten geloven dat deze opmerkelijke organisatie een product was van de tijd waarin hij leefde. Maar ik stel dat deze organisatie toen net zo opmerkelijk en uniek was als nu. Zij was niet het product van die tijd. Zij werd geopenbaard door God. ...

'In de twintig jaar voorafgaand aan zijn dood zette Joseph Smith een programma in gang om het evangelie aan de volken der aarde te brengen. Ik verbaas mij over de stoutmoedigheid waarmee hij te werk ging. Zelfs in de begintijd van de kerk, in tijden van ernstige tegenspoed, werden mannen opgeroepen om huis en haard achter te laten, de zee over te steken en de herstelling van het evangelie van Jezus Christus te verkondigen. De profeet dacht overal aan, zijn visie omvatte de hele aarde.

'Voor de algemene conferenties die we twee keer per jaar houden, komen de leden bijeen in Noord-, Midden- en Zuid-Amerika, Groot-Brittannië, Afrika, het vasteland van Europa, Oceanië en de oude landen in Azië. Dat is een vrucht van het visioen van Joseph Smith, profeet van God. Hij was waarlijk een machtige ziener die deze tijd zag, en de betere tijden die zullen komen als het werk van de Heer zich verder over de aarde verbreidt.'²¹

President Joseph F. Smith

President Joseph F. Smith: 'Wat de profeet Joseph Smith misschien nog meer gedaan mag hebben of geweest mag zijn, we mogen niet uit het oog verliezen dat hij het was die uit miljoenen mensen op aarde door God is geroepen, door God persoonlijk, om voor de laatste keer de bedeling van het evangelie op aarde in te luiden; en dat dienen we altijd in gedachten te houden, dat hij door God is geroepen om

het evangelie aan de wereld te introduceren, om het heilige priesterschap onder de mensen te herstellen, om de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te stichten en

alle verordeningen van het evangelie te herstellen, voor het heil van alle levenden, maar evenzeer voor de doden, en tot die zending is hij door God zelf geroepen. (...)

‘(...) Er zijn nog andere profeten geweest, grote profeten zelfs, die door engelen zijn bediend, die de vinger van God hebben gezien en die in meer of mindere mate begunstigd zijn; maar waar was het, en wie was het aan wie de Vader en de Heiland in eigen persoon zijn verschenen en Zich aan hem hebben bekendgemaakt? Waar is die man? Er is in de geschiedenis maar één geval bekend, dat van de profeet Joseph Smith, toen hij nog een jongen was. Hij was nog betrekkelijk jong, slechts 38 jaar, toen hij als martelaar stierf.

‘(...) De profeet Joseph Smith (...) heeft met de Vader en de Zoon gesproken, alsmede met engelen, die hem bezochten en zegeningen, gaven en sleutels op hem bevestigden, die aan geen enkel ander mens waren verleend, uitgezonderd de Zoon van God zelf. Geen enkel ander mens heeft alle sleutels van het evangelie en van de bedelingen op hem bevestigd gekregen zoals die op de profeet Joseph Smith zijn bevestigd in de tempel te Kirtland, toen hij werd bezocht door de Zoon van God, Mozes, Elias en Elia, en de hemelen zich voor hem openden en hij de gezaghebbende sleutels ontving, waarmee hij het fundament kon leggen van het werk van God, breed en diep, om de aarde te bedekken met de kennis Gods en met zijn macht en heerlijkheid.’²²

Het werk dat Joseph Smith gedaan heeft, is allen die hebben geleefd, die nu leven en die nog zullen leven tot zegen.

President Joseph F. Smith: ‘Het werk waar Joseph Smith zich voor heeft ingezet, was niet beperkt tot alleen dit leven, maar heeft ook te maken met het leven hierna, en het leven dat al achter ons ligt. Met andere woorden, het heeft betrekking op hen die al op aarde geleefd hebben, die nu in leven zijn en die nog na ons komen. Het is niet iets dat alleen betrekking heeft op de mens in zijn tabernakel van vlees, maar op de hele mensheid van eeuwigheid tot eeuwigheid. Vandaar dat Joseph Smith, zoals ik gezegd heb, in ere wordt gehouden, dat zijn naam wordt geëerd;

tienduizenden mensen danken God vanuit hun hart en het diepst van hun ziel voor de kennis die de Heer door hem op aarde heeft hersteld; vandaar dat ze hem hoogschatten en daarvan getuigenis geven. En dat is niet beperkt tot een dorpje, staat of land, maar strekt zich uit tot elke natie, familie, taal en volk waar dit evangelie tot op heden is gepredikt.’²³

*President Joseph
Fielding Smith*

President Joseph Fielding Smith: ‘Op dezelfde manier waarop ik weet dat Jezus de Christus is — en dat is door openbaring van de Heilige Geest — weet ik dat Joseph Smith een profeet van God was, is en tot in alle eeuwigheid zal zijn.

‘Ik eerbiedig en eer zijn heilige naam. Met zijn broer, mijn opa, patriarch Hyrum Smith, bezegelde hij in de gevangenis te Carthage zijn getuigenis met zijn bloed. En ik, bijvoorbeeld, wil een

instrument in de handen van de Heer zijn om de einden der aarde te laten weten dat het eeuwig heil weer binnen bereik is, omdat de Heer in deze tijd een machtige ziener heeft verwekt om opnieuw zijn koninkrijk op aarde te vestigen.

‘In een geest van getuigenis en dankzegging, sluit ik met deze geïnspireerde woorden uit de Leer en Verbonden: “Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan voor het heil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd.” (LV 135:3.)’²⁴

President Gordon B. Hinckley heeft op 26 juni 1994 in Carthage (Illinois) ter gelegenheid van 150ste gedenkdag van het martelaarschap van de profeet Joseph Smith gezegd: ‘Het glorierijke werk dat begonnen is door hem die in Carthage werd gedood, is op een miraculeuze en verbazingwekkende manier doorgegroeid. (...) Dit geweldige werk, dat is ontsproten uit de profetische roeping van de jongen van Palmyra, is “uit de wildernis van duisternis” gekomen en straalt “mooi als de maan, helder als de zon, en geducht als een leger met banieren”, zoals de profeet geïnspireerd heeft gebeden (LV 109:73). (...)

‘Daar staan wij vanavond in alle eerbied bij stil. Wij overdenken het wonderbaarlijke leven dat begon in de groene heuvels van Vermont en hier eindigde in de gevangenis van Carthage. Dat was geen lang leven. Maar de vruchten van dat leven gaan ons bevattingsvermogen bijna te boven.

‘Dit grote werk van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, was voor duizenden en nog eens duizenden die in haar dienst gestorven zijn dierbaarder dan het leven zelf. Honderdduizenden getuigen zijn de wereld ingegaan om getuigenis te geven van de roeping van Joseph Smith als profeet. Het heilige priesterschap dat door middel van hem is hersteld, is als een mantel op de schouders gevallen van grote aantallen integere en deugdzame mannen, die zijn bekleed met goddelijke macht. Het Boek van Mormon vindt zijn weg op aarde als een ander testament van de Heer Jezus Christus.

‘Om maar eens een gemeenplaats te citeren die lang geleden en onder andere omstandigheden is verwoord: “Het bloed van de martelaren is het zaad van de kerk geworden.” De getuigenissen die hier in deze omgeving zijn bezegeld, op dit terrein waar we vanavond bijeenzijn, op die hete en zwoele dag 150 jaar geleden, zijn nu de voedingsbodem van het geloof van zo velen overal ter wereld.’²⁵

Ideeën voor studie en bespreking

Denk na over deze ideeën terwijl u het hoofdstuk bestudeert of u zich voorbereidt op uw onderwijs. Zie pp. VII–XII voor meer informatie.

- Lees de ervaring die op pagina 579 staat. Overweeg hoe de mensen zich gevoeld moeten hebben toen ze de bevestiging kregen dat Brigham Young Joseph Smith diende op te volgen als leider van de kerk. Hoe kunnen wij bevestigd krijgen dat de Heer de huidige president van de kerk geroepen heeft?
- Jozef van Egypte en andere profeten van weleer hebben over Joseph Smith en zijn zending geprofeteerd (p. 581). Zoals uit

dit hoofdstuk blijkt, hebben ook de profeten in de laatste dagen het belang van Joseph Smith onderstreept. Waarom denkt u dat Joseph Smith zoveel aandacht heeft gekregen, zowel vóór als na zijn bediening op aarde?

- Bestudeer de getuigenissen over de voorsterfelijke ordening van de profeet Joseph Smith op pp. 582–583. Hoe verandert ons begrip van de zending van Joseph Smith als we die ‘bezien in het licht van de eeuwigheid’?
- Lees de getuigenissen over het eerste visioen op pp. 584–586. Wat maakt van deze gebeurtenis ‘het belangrijkste wat er in de wereld sedert de opstanding uit het graf van de Zoon van God (...) heeft plaatsgevonden’? In welk opzicht is het eerste visioen ‘het fundament van deze kerk’ en ‘het geheim van haar kracht en vitaliteit’? Hoe heeft u een getuigenis van het Eerste Visioen gekregen?
- President Joseph F. Smith heeft verklaard: ‘God [is] verantwoordelijk voor het werk dat Joseph Smith heeft verricht — niet Joseph Smith’ (page 584). Waarom denkt u dat dit belangrijk is om voor ogen te houden over de zending van Joseph Smith?
- President John Taylor heeft over Joseph Smith gezegd: ‘[Ik heb] nooit iemand ontmoet die zo intelligent was als hij’ (p. 586). President Taylor en andere presidenten van de kerk hebben echter ook uitgelegd dat Joseph Smith niet veel onderwijs had genoten. Hoe denkt u dat de profeet Joseph zich zo heeft kunnen ontwikkelen? (Zie voor enkele voorbeelden pp. 586–589.) Hoe kunnen we bij het opdoen van geestelijke kennis het voorbeeld van Joseph Smith volgen?
- Neem de pagina’s 589–594 door en schenk aandacht aan de waarheden en verordeningen die de Heer door Joseph Smith heeft hersteld. In welke opzichten zou uw leven anders zijn als u niets had geweten over het herstelde evangelie? Waarom bent u dankbaar voor Joseph Smith en zijn zending?

Relevante teksten: 2 Nephi 3:6–19; 27:6–26; 3 Nephi 21:9–11; LV 1:17; 5:9–10; 21:1–6

Noten

1. George Q. Cannon, 'Joseph Smith, the Prophet', *Juvenile Instructor*, 29 oktober 1870, pp. 174–175.
2. Een andere versie van de profetieën van Jozef staat in de Bijbelvertaling van Joseph Smith, Genesis 50:24–36.
3. Joseph Smith sr., zegen aan Joseph Smith op 9 december 1834, in Kirtland (Ohio); in: Patriarchal Blessings 1833–2005, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
4. Joseph F. Smith, *Deseret News*, 7 maart 1883, p. 98.
5. Brigham Young, *Deseret News*, 26 oktober 1859, p. 266.
6. Joseph Fielding Smith, 'The Historical Background of the Prophet Joseph Smith', *Improvement Era*, december 1941, p. 717.
7. Ezra Taft Benson, 'Joseph Smith—Man of Destiny', toespraak op 3 december 1967 in Logan (Utah), pp. 3–4; in: *Annual Joseph Smith Memorial Sermons* (geen datum).
8. Joseph F. Smith, *Deseret Evening News*, 14 juli 1917, p. 9.
9. Heber J. Grant, 'Some Things We Must Believe', *Improvement Era*, september 1938, p. 519.
10. Howard W. Hunter, 'Joseph—The Seer', toespraak op 15 december 1960 in Logan (Utah); in: *Annual Joseph Smith Memorial Sermons* (1966), deel 2, pp. 197–198.
11. David O. McKay, 'Joseph Smith—Prophet, Seer, and Revelator', *Improvement Era*, januari 1942, p. 54.
12. Ezra Taft Benson, toespraak op 20 mei 1984 in Salt Lake City (Utah), p. 2; Ezra Taft Benson, Addresses 1943–1989, kerkarchieven.
13. George Albert Smith, Conference Report, april 1917, p. 37.
14. John Taylor, *Deseret News*, 2 juni 1880, p. 275.
15. Wilford Woodruff, *Millennial Star*, 28 april 1890, p. 258.
16. Lorenzo Snow, *Deseret News*, 13 april 1870, pp. 115–116.
17. Harold B. Lee, *Teachings of Harold B. Lee*, onder redactie van Clyde J. Williams (1996), p. 372.
18. David O. McKay, 'The Prophet Joseph Smith—On Doctrine and Organization', toespraak op 10 december 1944 in Logan (Utah); in: *Annual Joseph Smith Memorial Sermons* (1966), deel 1, pp. 9, 14.
19. Howard W. Hunter, 'The Temple of Nauvoo', *Ensign*, september 1994, p. 63.
20. Spencer W. Kimball, *De Ster*, oktober 1977, p. 77.
21. Gordon B. Hinckley, 'Joseph Smith jr. — profet Gods, machtige dienst-knecht', *Liabona*, december 2005, pp. 4–6.
22. Joseph F. Smith, 'Joseph, the Prophet', *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 januari 1895, pp. 210–211.
23. Joseph F. Smith, *Deseret News*, 7 maart 1883, p. 98.
24. Joseph Fielding Smith, 'The First Prophet of the Last Dispensation', *Ensign*, augustus 1971, p. 7.
25. Gordon B. Hinckley, 'Joseph, the Seer', *Ensign*, september 1994, p. 71.

Aanhangsel: in dit boek geciteerde bronnen

De leringen van de profeet Joseph Smith zijn uit verschillende bronnen gekomen, waaronder de *History of the Church*. Het onderstaande biedt u wellicht meer inzicht in die bronnen.

Bronnen van de leringen van de profeet

De leringen van de profeet Joseph Smith die in dit boek staan komen uit de volgende soorten bronnen.

Leerredes. In dit boek wordt uitgebreid geciteerd uit de leerredes die de profeet Joseph Smith heeft gehouden. Deze leerredes zijn heel anders vastgelegd dan de toespraken van de latere presidenten van de kerk. De kerkpresidenten die na Joseph Smith kwamen gebruikten schrijvers, die hun toespraken aan de leden van de kerk in steno bijhielden. Toen de elektronische opnameapparatuur, zoals bandrecorders en film, hun intrede deden, werden die gebruikt om de precieze bewoordingen van de kerkleiders vast te leggen.

Maar in de tijd van Joseph Smith werd steno over het algemeen weinig gebruikt. Daarom werden de leerredes die hij hield globaal uitgeschreven, doorgaans door schrijvers, kerkleiders en andere kerkleden. Joseph Smith heeft haast al zijn toespraken voor de vuist weg uitgesproken, zonder voorbereide tekst, vandaar dat de notities die in het publiek werden bijgehouden, het enige is wat we op schrift hebben van zijn toespraken. Hoewel er wel uitvoerige versies van zijn toespraken bestaan, zijn de meeste toch een samenvatting van de boodschap die de profeet bracht. Helaas is er van veel leerredes van Joseph Smith niets op schrift gesteld. Van de naar schatting 250 toespraken die hij heeft gehouden, zijn er voor niet meer dan vijftig door schrijvers of anderen een uittreksel gemaakt of notities bijgehouden.

Artikelen. Een deel van de leringen van de profeet in dit boek komen uit artikelen die Joseph Smith schreef voor publicatie in tijdschriften van de kerk, zoals de *Evening and Morning Star*, *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, *Elders' Journal* en *Times and Seasons*.¹ Joseph Smith schreef of dicteerde bepaalde artikelen voor publicatie. Ook gaf hij een schrijver, een ander lid van het Eerste Presidium, of een ander vertrouwenswaardig persoon vaak de opdracht een artikel te schrijven over een onderwerp dat hij behandeld wilde zien. De profeet keurde vervolgens de tekst goed als zijnde een goede weergave van zijn denkbeelden en publiceerde die onder zijn eigen naam. Zo wordt er in dit boek uit verschillende redactionele artikelen geciteerd die in 1842 in *Times and Seasons* zijn verschenen. In dat jaar was Joseph Smith acht maanden lang, van februari tot oktober, redacteur van dat tijdschrift, waarin hij veelvuldig artikelen publiceerde en ondertekende met 'Red.' Hoewel anderen veel van die artikelen schreven, keurde de profeet ze goed en publiceerde ze onder zijn naam.

Brieven. In dit boek wordt uit veel brieven geciteerd die door de profeet zijn geschreven of gedikteerd. Ook wordt er geciteerd uit brieven die waren goedgekeurd of ondertekend door Joseph Smith, maar die op zijn aanwijzing gedeeltelijk of volledig door anderen waren geschreven.

Dagboeken. De dagboeken van de profeet zijn een rijke bron van zijn leringen. Hoewel er veel dagboeken van hem zijn, schreef hij er zelf zelden in. In plaats daarvan had hij schrijvers aangewezen om op zijn aanwijzing zijn dagboeken bij te houden, zodat hij zich geheel en al kon bezighouden met zijn zware taak. Kort vóór hij een gewelddadige dood stierf, verklaarde hij: 'Van de afgelopen drie jaar heb ik al mijn daden en handelingen op schrift staan, want ik heb verschillende goede, toegewijde en efficiënte klerken in dienst, die mij overal volgen en mijn geschiedenis bijhouden. Zij hebben nauwkeurig opgeschreven wat ik heb gedaan, waar ik ben geweest en wat ik heb gezegd.'² De schrijvers van de profeet schreven in de derde persoon en in de eerste persoon, alsof Joseph Smith het zelf had geschreven.

Herinneringen van anderen. Dit boek citeert herinneringen van hen die de profeet hoorden spreken en zijn woorden in hun dagboeken en andere geschriften vastlegden. Na de dood van de profeet hebben de kerkleiders en historici zich ingespannen om die geschriften bijeen te brengen en te bewaren. Ook werden niet eerder vastgelegde herinneringen aan de profeet op schrift gesteld. Dergelijke bronnen zijn alleen gebruikt als de desbetreffende persoon de woorden die hij of zij opschreef met eigen oren had gehoord.

Schriften. Dit boek citeert uit Joseph Smiths leringen en geschriften die later zijn gecanoniseerd tot schriftuur in de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Deze gecanoniseerde geschriften bestaan uit instructies aangaande leerstellige onderwerpen, door hem opgetekende visioenen, en brieven en andere documenten die hij schreef. Dit boek citeert uit deze gecanoniseerde leringen en geschriften wanneer ze inzicht geven in de leerstellingen die in dit boek aan de orde komen.

History of the Church

Veel van de leerredes en geschriften van de profeet Joseph Smith die in dit boek zijn opgenomen zijn afkomstig uit de *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, waarnaar in dit boek verwezen wordt met *History of the Church*.³ De eerste zes delen van de *History of the Church* beslaan de geschiedenis van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen tot aan de dood van Joseph Smith. Deze geschiedenis beschrijft hoofdzakelijk gebeurtenissen en ervaringen die verband houden met het leven en de bediening van Joseph Smith. Het is een van de belangrijkste bronnen met historische informatie over het leven en de leringen van de profeet en over de ontwikkeling van de prille kerk.

Joseph Smith begon in de lente van 1838 met deze geschiedenis, die zou uitgroeien tot de publicatie *History of the Church* om valse beschuldigingen te weerleggen die in de kranten en elders opdoken. Er was hem veel aan gelegen dat zijn geschiedenis op schrift werd gesteld. In 1843 zei hij: ‘Er zijn maar wei-

nig onderwerpen waar ik meer over heb ingezeten dan mijn geschiedenis, wat een heel moeilijke taak is geweest.⁴

De *History of the Church* is gebaseerd op de herinneringen, dagboeken en andere documenten van de profeet. Er wordt van dag tot dag gewag gemaakt van de bezigheden van de profeet en de belangrijkste gebeurtenissen in de kerkgeschiedenis. Ook zijn er leerredes van de profeet in opgenomen, alsmede ontvangen openbaringen, artikelen uit kerkelijke tijdschriften, notulen van bijeenkomsten, en andere documenten.

Joseph Smith bleef tot aan zijn dood betrokken bij de samenstelling en revisie van zijn geschiedenis. Hoewel het hele project onder zijn leiding stond, liet hij het werk echter wel grotendeels aan anderen over. De belangrijkste redenen daarvan waren dat hij er de voorkeur aan gaf, eigenlijk altijd al, om zijn gedachten uit te spreken of te dicteren in plaats van ze op te schrijven. Op 5 juli 1839 staat er in de geschiedenis van de profeet: 'Ik was mijn geschiedenis aan het dicteren, ik zeg dicteren, want ik neem zelden zelf de pen ter hand.'⁵

In juni 1844 stond de geschiedenis tot en met 5 augustus 1838 op papier. In de gevangenis van Carthage belastte de profeet, vlak voordat hij stierf, ouderling Willard Richards, zijn hoofdschrijver in die tijd, met de samenstelling van de geschiedenis.⁶ Ouderling Richards en andere mannen die de profeet goed hadden gekend, bleven tot de dood van ouderling Richards in 1854 aan de geschiedenis werken. Daarna ging het werk hoofdzakelijk verder onder leiding van ouderling George A. Smith, een neef en goede vriend van de profeet, die in 1839 tot apostel was geordend en in 1854 kerkhistoricus werd. Uiteraard kreeg hij daarbij assistentie van de vele medewerkers die in het kantoor van de kerkhistoricus werkzaam waren.

Een belangrijke taak van de samenstellers van de *History of the Church* was de originele documenten die in de geschiedenis werden opgenomen te redigeren en klaar te maken. Dat bestond uit een minieme redactionele revisie van bijna alle originele documenten die hun weg vonden naar de *History of the Church*. De samenstellers corrigeerden verkeerd gespelde woorden en

trokken interpunctie, gebruik van hoofdletters en grammatica gelijk. Bovendien weken de samenstellers van de geschiedenis hier en daar van de oorspronkelijke documenten af. Die wijzigingen kunnen in drie categorieën worden verdeeld:

1. *Samenvoeging van versies.* Veel van de leerredes van Joseph Smith zijn door meer dan een schrijver opgetekend. In sommige gevallen, brachten de samenstellers van de *History of the Church* twee of meer versies van dezelfde leerrede terug tot één versie.
2. *Verandering van derde naar eerste persoon.* Veel beschrijvingen van de leringen en bezigheden van de profeet waren in de derde persoon opgeschreven. Die verslagen waren hoofdzakelijk door zijn schrijvers geschreven, maar sommige verslagen kwamen uit de geschriften van anderen die de profeet kenden en uit krantenartikelen. De samenstellers van de *History of the Church* besloten de geschiedenis al doende in de eerste persoon te schrijven. Daarvoor moesten sommige documenten van de derde persoon naar de eerste persoon worden herschreven.
3. *Toevoeging of verandering van woorden of zinsneden.* Veel van de oorspronkelijke aantekeningen van de toespraken van de profeet zijn kort, onvolledig en onsaamenhangend. Wanneer dat noodzakelijk was reconstrueerden de kerkhistorici de toespraken van de profeet op basis van de beschikbare documenten, hun eigen geheugen, en ervaringen met de profeet. Dat leidde er soms toe dat er woorden of zinsneden toegevoegd of veranderd werden om hiaten op te vullen of te verduidelijken.

De hele *History of the Church* is samengesteld en geschreven onder toezicht en ter beoordeling van de Twaalf. De geschiedenis is voorgelezen aan de leden van het Eerste Presidium, inclusief president Brigham Young, en het Quorum der Twaalf Apostelen, van wie enigen de profeet zeer goed kenden en de oorspronkelijke leerredes hadden gehoord. Het manuscript waaraan deze leiders hun goedkeuring hechtten, werd de officiële geschiedenis van de kerk voor de periode die het beslaat.

In augustus 1856 was de geschiedenis voltooid tot aan de dood van Joseph Smith. De geschiedenis werd in de 19e eeuw als feuilleton in de kerkelijke tijdschriften gepubliceerd onder de titel 'History of Joseph Smith'.⁷ De geschiedenis is later gere-digeerd door ouderling B. H. Roberts, lid van het Presidium der Zeventig, en is tussen 1902 en 1912 in zes delen gepubliceerd. Het kreeg de titel *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*.

De mannen die het werk hadden samengesteld verklaarden dat het correct was. Ouderling George A. Smith heeft gezegd: 'We hebben er alles aan gedaan om de ideeën zo goed mogelijk in de trant van de profeet te verwoorden; en bij mijn weten is er in geen enkel geval afgeweken van de strekking, en ik heb de meeste van zijn leerredes zelf gehoord, kende hem heel goed, weet nog heel goed waar zijn toespraken over gingen, en ben zeer goed op de hoogte van zijn beginselen en motieven.'⁸

Ouderling George A. Smith en ouderling Wilford Woodruff hebben verklaard: 'De Geschiedenis van Joseph Smith is nu een feit, en we zijn ervan overtuigd dat er nooit een geschiedenis is gepubliceerd die nauwgezetter is dan deze. Daartoe hebben de betrokken historici en klerken zich allerlei moeiten getroost. Zij waren oog- en oorgetuige bij haast alle verwickelingen die in de geschiedenis zijn opgenomen, waarvan de meeste op de tijd van handeling zijn opgetekend, en waar ze niet persoonlijk aanwezig waren, konden zij terugvallen op wie er wel was. Bovendien is de geschiedenis na de dood van de profeet Joseph zorgvuldig nagekeken en nauwkeurig geïnspecteerd door president Brigham Young en door hem goedgekeurd.

'Daarom verklaren wij aan de hele wereld, aan wie deze woorden onder ogen krijgen, dat de Geschiedenis van Joseph Smith waar is en dat het een van de betrouwbaarste geschiedenissen ooit geschreven is.'⁹

In dit boek komen de leerredes en geschriften van de profeet Joseph Smith uit de *History of the Church*, tenzij de oorspronkelijke versies er niet in zijn opgenomen. Wanneer in dit boek wordt geciteerd uit de *History of the Church* bevatten de eind-

noten informatie over de oorspronkelijke leerrede of publicatie, inclusief de namen van wie de toespraken van de profeet hebben opgetekend. De eindnoten geven ook aan wanneer de samenstellers van de *History of the Church* woorden of zinsneden hebben veranderd of toegevoegd op basis van hun herinneringen aan en ervaringen met Joseph Smith. Dergelijke aanvullingen of veranderingen worden alleen vermeld als ze van invloed zijn op de betekenis van het citaat. Minieme redactionele wijzigingen worden niet vermeld.

Het boek *Geschiedenis van Joseph Smith*, dat in de Parel van grote waarde is opgenomen, is een uittreksel van de eerste vijf hoofdstukken van het eerste deel van de *History of the Church*.

Noten

1. De *Evening and Morning Star* is van 1832 tot 1833 in Independence (Missouri) verschenen, en van 1833 tot 1834 in Kirtland (Ohio). De *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, is van 1834 tot 1837 in Kirtland verschenen. De *Elders' Journal* is in 1837 in Kirtland, en in 1838 in Far West (Missouri) verschenen. De *Times and Seasons* is van 1839 tot 1846 in Nauvoo (Illinois) verschenen.
2. *History of the Church*, deel 6, p. 409; uit een leerrede van Joseph Smith op 26 mei 1844 in Nauvoo; opgetekend door Thomas Bullock.
3. De *History of the Church* is ook wel eens de *Documentary History of the Church* genoemd.
4. *History of the Church*, deel 6, p. 66; uit 'History of the Church' (manuscript), boek E-1, p. 1768, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City (Utah).
5. *History of the Church*, deel 4, p. 1; uit: 'History of the Church' (manuscript), boek C-1, p. 963, kerkarchieven.
6. Zie brief van George A. Smith aan Wilford Woodruff, 21 april 1856, Salt Lake City (Utah); in: *Historical Record Book, 1843-1874*, p. 219, kerkarchieven.
7. De 'History of Joseph Smith' is van 15 maart 1842 tot 15 februari 1846 in de *Times and Seasons* verschenen. Van 15 november 1851 tot 20 januari 1858 verscheen het vervolg in de *Deseret News*. Van juni 1842 tot mei 1845, en van 15 april 1852 tot 2 mei 1863 volgde een herdruk in de *Millennial Star*.
8. Brief van George A. Smith aan Wilford Woodruff, 21 april 1856, Salt Lake City (Utah); in: *Historical Record Book, 1843-1874*, p. 218, kerkarchieven.
9. George A. Smith en Wilford Woodruff, *Deseret News*, 20 januari 1858, p. 363.

Lijst met afbeeldingen

- Omslag: *Broeder Joseph*. © 1998 David Lindsley.
- Pagina VI: Alvin Gittins, *Joseph Smith*. © 1959 IRI.
- Pagina XXII: Al Rounds, *Na veel overpeinzing*. © 1989 Al Rounds. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 5: Paul Mann, Foto George Edward Anderson. Met dank aan het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst.
- Pagina 7: Paul Mann, *Emma Hale Smith*. © 1941 IRI.
- Pagina 23: Paul Mann, Foto met dank aan Daughters of Utah Pioneers.
- Pagina 28: Paul Mann, *Het eerste visioen van Joseph Smith*. © 1988 Greg K. Olsen.
- Pagina 33: Paul Mann, *Joseph Smith zoekt wijsheid in de Bijbel*. © 1975 IRI.
- Pagina 40: Paul Mann, *Het eerste visioen*. © 1994 Glen S. Hopkinson. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 43: foto Steve Bunderson. © 2005 Steve Bunderson.
- Pagina 48: Del Parson, *De Heer verschijnt in de Kirtlandtempel*. © 2001 IRI.
- Pagina 54: Simon Dewey, *Waarom weent gij?* © 2006 Simon Dewey, Altus Fine Arts.
- Pagina 57: Harry Anderson, *Christus met de kinderen*. © 1975 IRI.
- Pagina 62: Kenneth Riley, *Joseph Smith ontvangt de platen*. © 1968 IRI.
- Pagina 74: Harry Anderson, *Christus in Getsemane*. © IRI.
- Pagina 80: Clark Kelley Price, *De verloren zoon*. © 1989 IRI.
- Pagina 84: Del Parson, *De herstelling van het Aäronisch priesterschap*. © 1984 IRI.
- Pagina 90: Harry Anderson, *Johannes doopt Jezus*. © IRI.
- Pagina 96: Robert T. Barrett, *De doop van Joseph Smith sr.* © 2007 Robert T. Barrett.
- Pagina 101: Minerva Teichert, *Alma doopt in de wateren van Mormon*. Met dank aan Museum of Art, Brigham Young University.
- Pagina 103: Foto Derek Israelsen. © 2002 Derek Israelsen.
- Pagina 110: Kenneth Riley, *De herstelling van het Melchizedeks priesterschap*. © 1965 IRI.
- Pagina 114: Clark Kelley Price, *Adam zegent zijn nageslacht*. © 1997 Clark Kelley Price.
- Pagina 132: Harry Anderson, *Abraham op de vlakten van Mamre*. © 1976 IRI.
- Pagina 136: William Maughan, *Een engel toont de gouden platen aan Joseph Smith, Oliver Cowdery en David Whitmer*. © 1988 William Maughan.
- Pagina 146: Jeffrey Hein, *Eerste vruchten*. © 2005 Jeffrey Hein.
- Pagina 151: Joseph Brickey, *De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, 1830*. © Joseph Brickey. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 160: Sam Lawlor, *Joseph predikt in Nauwoo*. © 2001 Sam Lawlor.

- Pagina 172: Paul Mann, *Joseph Smith in de winkel van Newel K. Whitney*. © 1986 Paul Mann.
- Pagina 180: Stecher, *Paulus in Caesarea*. Providence Lithograph Collection. Alle rechten voorbehouden.
- Pagina 186: Liz Lemon Swindle, *Geschenk aan een vader*. © 1998 Liz Lemon Swindle, Foundation Arts. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 191: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Pagina 196: *Plattegrond van de stad Zion*. Met dank aan het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst.
- Pagina 202: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Pagina 208: Dan Lewis, *Joseph Smith ontvangt openbaring*. © 2007 Dan Lewis.
- Pagina 217: Harry Anderson, *De prediking van Noach bespot*. © IRI.
- Pagina 222: Wilson Ong, *De Heer verschijnt aan Mozes*. © 2002 IRI.
- Pagina 239: Foto © Photospin.
- Pagina 246: Sam Lawlor, *De profeet wordt aangevallen door een bende*. © 2001 Sam Lawlor.
- Pagina 252: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Pagina 256: Joseph Brickley, *Bezoek aan de gevangenis in Liberty*. © 1996 Joseph Brickley. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 277: Nancy Glazier-Koehler, *In vriendschap en vrede*. © 1984 Nancy Glazier-Koehler.
- Pagina 282: *Een woord van wijsheid geopenbaard*. © 2005 Kenneth A. Corbett. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 288: Foto David Stoker. © 2005 David Stoker.
- Pagina 292: Joseph Brickley, *Hyrum Smith ontgint land*. © 1999 Joseph Brickley.
- Pagina 298: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Pagina 304: Foto Steve Bunderson. © 2000 Steve Bunderson.
- Pagina 312: Clark Kelley Price, *Joseph helpt mee een wagen uit het moeras trekken*. © 1994 IRI.
- Pagina 316: Paul Mann, *Leerling van de profeet*. © 1998 Paul Mann.
- Pagina 321: Coller, *De zaaier*. Providence Lithograph Collection. Alle rechten voorbehouden.
- Pagina 326: Photograph © Dynamic Graphics, Inc.
- Pagina 330: Dan Lewis, *Elia verschijnt in de Kirtlandtempel*. © 2007 Dan Lewis.
- Pagina 337: Foto Derek Israelsen. © 2001 Derek Israelsen.
- Pagina 347: Ted Henninger, *Judas verraadt Christus*. © 1976 IRI.
- Pagina 354: Paul Mann, *Heber C. Kimball en Joseph Fielding in Chatburn (Engeland)*. © 1987 Paul Mann.
- Pagina 366: Jeffrey Hein, *Beslissende aanwezigheid*. © 2007 Jeffrey Hein.
- Pagina 370: Harry Anderson, *De bergrede*. © IRI.
- Pagina 378: Sam Lawlor, *Joseph Smith berispt de cipiers van de gevangenis in Richmond*. © 2007 Sam Lawlor.
- Pagina 383: Coller, *Schat verborgen in een veld*. Providence Lithograph Collection. Alle rechten voorbehouden.
- Pagina 388: Greg K. Olsen, *Joseph Smith in de gevangenis te Liberty*. © 1990 Greg K. Olsen.
- Pagina 395: Mihály von Munkácsy, *Christus voor Pilatus*.

- Pagina 400: Liz Lemon Swindle, *Eén van hart: Emma steekt het ijs over*. © 1998 Liz Lemon Swindle, Foundation Arts. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 404: C. C. A. Christensen, *Vertrek uit Missouri*. Met dank aan Museum of Art, Brigham Young University.
- Pagina 410: Jeffrey Hein, *De genezing van Elijah Fordbam*. © 2007 Jeffrey Hein.
- Pagina 422: Harry Anderson, *De overspelige vrouw*. © Seventh-day Adventist Church. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 429: Robert Anderson McKay, *Joseph Smith en William W. Phelps*. © 1997 Robert Anderson McKay.
- Pagina 434: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Pagina 438: Robert T. Barrett, *Christus predikt in de geestenwereld*. © 1985 Robert T. Barrett.
- Pagina 456: Foto Don Thorpe. © 1986 IRI.
- Pagina 464: Adam Abram, *Een blok-bout bouwen voor een weduwe*. © 2001 Adam Abram.
- Pagina 464: Theodore Gorka, *Emma Smith, uitverkoren vrouw*. © 1996 IRI.
- Pagina 470: Dale Kilbourn, *Joseph Smith schrijft*. © 1981 Dale Kilbourn. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 474: Gary E. Smith, *Joseph Smith ontvangt de platen*. © Gary E. Smith.
- Pagina 482: Walter Rane, *Kom, laten we ons verbeugen*. © 2005 IRI. Met dank aan het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst.
- Pagina 487: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Pagina 492: Theodore Gorka, *Joseph en Hyrum Smith bij een rivier*. © 1996 IRI.
- Pagina 499: Joseph Brickey, *Maid of Iowa*. © Joseph Brickey. Kopiëren niet toegestaan.
- Pagina 508: Foto Mark Cannon. © 1989 IRI.
- Pagina 521: Paul Mann, *Joseph Smith sr. verwelkomd door zijn kinderen*. © 2001 Paul Mann.
- Pagina 523: Robert T. Barrett, *De jonge Joseph Smith vertelt zijn huisgenoten over zijn ervaringen op de beuvel Cumorah*. © 1987 Robert T. Barrett.
- Pagina 528: Robert T. Barrett, *Joseph Smith spreekt de heiligen in de gemeente Pontiac (Michigan) toe, 1834*. © 1986 Robert T. Barrett.
- Pagina 544: Gary E. Smith, *Joseph Smith bij de Nauvootempel*. © 1975 Gary E. Smith.
- Pagina 554: Clark Kelley Price, *Joseph veegde ons betraande gezicht af*. © 1996 IRI.
- Pagina 561: Theodore Gorka, *Joseph in Nauvoo, 1840*. © 1996 IRI.
- Pagina 566: William Maughan, *Bende bij de gevangenis in Carthage*. © 1986 IRI.
- Pagina 570: Robert T. Barrett, *Joseph Smiths laatste bijeenkomst met de apostelen*. © 2004 Robert T. Barrett.
- Pagina 580: Paul Mann, *Joseph predikt in Nauvoo*. © 1994 Paul Mann.

Register

A

- Aarde
een Urim en Tummim, 278
gekroond met celestiale heerlijkheid, 278
- Aäronisch(e) priesterschap
aangegaan zonder eed, 117
ambten in, grootmaken, 120
bedient uiterlijke verordeningen, 117
draggers moeten door God zijn geroepen, 118
geest van Eliás, 91–92
herstelling van, XIV, 8, 84–86, 91–92, 95
Johannes de Doper droeg, 90–91
quorums ingesteld, 14
- Aartsengel. *Zie* Adam
- Abel, 51, 100, 116
- Abraham, 52, 100–102, 131–132, 138–139, 249
- Abraham, het boek, XVIII, XX, 14, 469
- Adam
aartsengel Michael, 111–112, 115
geschapen naar Gods beeld, 44
in Adam-ondi-Ahman, 113–114
Joseph Smith zag, 113
ontving als eerste Melchizedeks priesterschap, 112–113, 115–116
ontving verordeningen van God, 115–116
vader van mensenras, 112–113, 115
zal raadsvergadering houden, 112
- Adam-ondi-Ahman, 113–114
- Adams, James, 193–194, 446
- Afval, afvalligheid
gedragingen en daden die leidden tot, 343–346
gehoorzaamheid aan leiders voorkomt, 350
gevolgen van, 346–350
in Kirtland, 341–343
na de dood van Jezus Christus, 29
Satan verleidt mensen tot, 348, 350

Amerika

- Jezus Christus vestigde kerk in 150–151, 475
Zion in, gebouwd, 202–204, 479
- Anthon, Charles, XIV
- Apostelen, Quorum der Twaalf eensgezindheid van, 152–153
Joseph Smith geeft priesterschaps-sleutels aan, XX–XXI, 24–25, 152, 565, 569–572
presideert de kerk na Joseph Smiths dood, 579–580
taken van, 152–153
vergadering van, na martelaarsdood, 579
vorming van, XVIII, 14, 17, 305
zendingen in Engeland, 15, 353–356
- Armen en behoeftigen
Heilige Geest uitgestort op wie, helpt, 460
plicht om voor, te zorgen, 459–461, 498–499
zustershulpvereniging helpt, 486–487
Zie ook Liefde
- Avondmaal, 78–79, 149–150, 412

B

- Baldwin, Caleb, 390
- Barmhartigheid
bij heil van de doden, 439–440, 506–507
Gods, 42, 76, 79–81, 436
om anderen te vergeven, 423–430
voor alle mensen, 461–462
zustershulpvereniging toont, 488–489
Zie ook vergevengszindheid
- Barnes, Lorenzo D., 189
- Barstow, George, 471
- Bedeling van de volheid der tijden
alle heiligen dragen bij tot, 548–551
alles in één vergaderd, 114
bereidt voor op de wederkomst, 546

- Joseph Smith bezit sleutels van, 111, 545–546, 547–548, 575, 581–582, 592
vergadering noodzakelijk in, 549
volheid van het evangelie hersteld in, 545–551
- Begiftiging**
alle heiligen kunnen, ontvangen, 446
Brigham Young bedient, 24, 446, 545
Gods tegenwoordigheid bereidt voor op, 446, 449–452
in tempels, 447–452, 509–510, 543–546
Joseph Smith bedient, XX, 23–24, 445–447
licht brengt ons tot, 447
- Begravenis van Joseph en Hyrum Smith, XXI**
- Behoeftigen. Zie Armen en behoeftigen**
- Behunin, Isaac, 349**
- Bekering van zonden**
aan alle mensen verkondigen, 166–167
door verzoening mogelijk, 51–53
God vergeeft wie zich bekeren, 79–81, 428–430, 462–463
Joseph Smiths, 75–77, 116
moet niet worden uitgesteld, 78–79
om meer op God te gaan lijken, 77–78
vereist van kerkleden, 154–155
voor alle zonden, 79–81
- Beproevingen**
blijmoedigheid tijdens, 380–381
dankbaarheid tijdens, 251–252
gaan vooraf aan wederkomst, 267–273
gehoorzaamheid tijdens, 251–252
geloof en moed tijdens, 192–194, 248–249, 253, 380, 401–402, 403–407
God biedt hulp tijdens, 249–250, 380–381, 390, 394–396, 405–407
Heilige Geest biedt troost tijdens, 105, 396
heiligen ontkomen niet aan, 272
slechts een korte tijd, 362–363
test, 248–249
vertrouwen in God tijdens, 252–253
voor ons bestwil, 249–250, 395
vriendschap tijdens, 495–497
Zie ook Vervolging
- Berg Zion, heilanden op, 441–442, 507–510
- Besturen, leer de juiste beginselen om te, 306–307. *Zie ook* Kerkleiders
- Bevel tot uitroeiing, XVIII, 377, 477
- Bevoegd bedienaar, 86–91
- Bewakers, Joseph Smith berispt, 379–380
- Bijbel**
belang van lezen van, 69–71
Joseph Smiths liefde voor, 197, 315–317
onduidelijke passages in, 223–225
pleeg geen verraad tegen openbaringen in, 70–71, 403–404
Zie ook Bijbelvertaling van Joseph Smith; Schriften
- Bijbelvertaling van Joseph Smith**
Emma Smith droeg handschriften van, 399
gelijkenis van het zuurdesem, 325
Leer en Verbonden en de, 224, 235–236
noodzaak van, 207–208
onderwijst in het heilsplan, 223–225
werk aan, XV, XVII, 13–14, 223–225, 269
Zie ook Schriften
- Blokhut, Joseph Smith bouwt, 462–463**
- Boek der geboden, XVII, 12–13, 209–210**
Zie ook Leer en Verbonden
- Boek van Mormon**
belang van lezen van, 68–71
druk van, XV, 8–9, 147–148
gelijkenis van het mosterdzaadje uitgelegd, 154, 324–325
gelijkenis van het zuurdesem uitgelegd, 325–327
getuigen van, XV, 135–138, 325–327
getuigenis van Joseph Smith, 64–69
inhoud van, 68–69, 475
Martin Harris nam hypotheek op boerderij voor, 9, 147
Moroni bezit sleutels van, 61–63
Moroni geeft, aan Joseph Smith, XIII–XIV, 6–7, 61–64, 109–111, 223, 333, 473–474
nauwkeurigste boek, 68
noodzakelijk voor onze godsdienst, 211
op gouden platen geschreven, 6, 61–66, 123, 473–475

- platen van Lehi en Nephi, 67–68
 pleeg geen verraad tegen openbaringen in, 70–71, 403
 titelblad van 64–66, 123, 147–148
 verlies van 116 bladen, XIV, 7–8, 66–68, 75–77
 vervolging vanwege, 197, 403–404
Zie ook Boek of Mormon, vertaling van; Gouden platen; Moroni; Urim en Tummim
- Boek van Mormon, vertaling van bij Peter Whitmer sr. thuis, XV, 8–9, 125
 door macht Gods, 64–69, 123–125, 162
 hulp van Joseph Knight sr. bij, 123
 Joseph Smith had gave van, 123–125
 Joseph Smith voelde zich eenzaam tijdens, 135
 leidt tot gebed over de doop, 85–86
 schrijver, Emma Smith was, 123
 schrijver, Martin Harris was, XIV, 7, 64
 schrijver, Oliver Cowdery was, XIV, 8–9, 85, 123–125
 Urim en Tummim gebruikt voor, 7–8, 64, 67, 76, 125, 474
 wijze van, XV–XVI, 7–8, 63, 123–126, 147
- Boggs, Lilburn W., XVIII, 377, 386, 390, 393
- Brieven
 van Joseph aan Emma Smith, 193, 258–656, 360–361, 379, 389, 569
 van Joseph Smith uit de gevangenis te Liberty, XIX, 168, 248–249, 260–264, 389–395, 405–407, 498–500
- Broers en zussen, liefde onder, 495–496, 521–522 *Zie ook* Familie
- Brunson, Seymour, 507
- Buell, Presendia Huntington, 499
- Burgemeester van Nauvoo, XX, 21–22, 469
- Burgeroorlog, Amerikaanse, 267
- Burgess, Margarette McIntire, 555
- C**
-
- Caldwell County (Missouri)
 heiligen vestigen zich in, 18, 367, 477
 heiligen vervolgd in en verdreven uit, XVIII, 18–19, 367–369, 387–391, 399–402, 477
Zie ook Far West (Missouri)
- Carter, Johanna, 260, 266
- Carthage, gevangenis in
 Joseph Smith gedood in, XXI, 25–26, 567–568, 572–576
 Joseph Smith getuigt in, 363
 platen van, 25, 566
 Willard Richards' vriendschap in, 494–495
- Celestiale koninkrijk
 doop noodzakelijk voor, 237–240
 eeuwig huwelijk noodzakelijk voor, 238, 515–518
 Gods wetten voorbereiding op, 176–177
 kinderen gered in, 102
 rechtschapen vrouwen krijgen beloning in, 488
 tempel voorbereiding op, 451–452
 volharden om, te beërvan, 249, 349–350, 384–385, 568–569
 voor wie het evangelie niet verne-
 men, 435
 wie het, beërvan, 166–167, 227–228, 237–240
 wie kinderen in het, hebben, 515–518
 wie verhoofd worden, zijn goden, 55–56, 238–239, 517, 568
- Cholera
 Joseph en Hyrum Smith genezen van, 523–526
 in Zionskamp, 311–312
- Christelijke kwaliteiten ontwikkelen, 56–58, 380–384
- Clay County (Missouri), 17, 303, 367, 476–477
- Clayton, William, 515
- Cleveland, Sarah M., 485
- Colesville (New York)
 dam voor dopen gebouwd, 161
 gemeente gesticht in, 10
 Joseph Smith predikt in, 161
 leden van de gemeente Colesville gaan naar Missouri, 198
 Melchizedeks priesterschap dicht bij, hersteld, XV, 109
- Columbia (Missouri), XIX, 19, 401
- Commerce (Illinois)
 vestiging van, XIX, 19, 349, 409, 421

ziekte van heiligen in, 409–412, 463–466
Zie ook Nauvoo (Illinois)
 Congres van Verenigde Staten, XIX
 Cook, Margaret A., 483
 Cornelius, 104, 118
 Cowdery, Oliver
 doop van, XIV, 8, 85–86, 95–97
 doopt heiligen in Colesville, 161
 doopt Samuel Smith, 97
 een van de drie getuigen, XV, 135–138
 gelooft in misleidende openbaringen, 211–212
 medeoprichters van de kerk, 148
 ontvangt Aäronisch priesterschap, XIV, 8, 84–86
 ontvangt Melchizedeks priesterschap, XV, 8, 109
 schrijver van vertaling Boek van Mormon, XIV, 8–9, 85, 125–126
 tot ouderling geordend, 149
 visioen van Heiland, 49–51
 visioenen in Kirtlandtempel, XVIII, 14–15, 48, 332–334
 zending naar Lamanieten, 162
 Cowles, Elvira, 485
 Culver, Aaron, 161
 Cumorah, 3, 111

D

Dagboekantekeningen van Joseph Smith, 493, 495–497
 Dankbaarheid
 Joseph Smiths uitspraken over, 251, 264, 310, 493, 495–498, 519–520
 ondanks tegenspoed, 251–252
 Daviess County (Missouri) 477
 Dienstverlening. *Zie* Vriendschap; Liefde; Armen en behoeftigen
 Doden, doop voor. *Zie ook* Doop voor de doden; Heil van de doden
 Dood
 alle mensen moeten zich voorbereiden op de, 190
 dierbaren zien elkaar na de, 188–190
 Joseph Smiths ervaringen met de, 185–187, 189
 Joseph Smiths leerredes op begrafenissen, 188–194
 kinderen herrijzen in de opstanding, 190–192

rechtschapen herrijzen in heerlijkheid na de, 188–189
 vertrouwen in God ten tijde van de, 192–194
Zie ook Martelaarschap
 Doop voor de doden
 aankondiging van, XIX, 22, 435, 507
 eerst in rivieren verricht, 22, 503
 houten vont gebouwd voor, XX, 22, 503–505
 in tempels voltrokken, 449–450, 509
 neemt veel tijd in beslag, 505–506
 plicht en voorrecht, 441–442, 507
 registratie van, 505
 schakel, 512
 sleutels ter verzegeling maken, mogelijk, 334–335
Zie ook Heil van de doden
 Doop
 dam voor, vernield, 161
 door onderdompeling, 98, 102–103, 479
 en gave van de Heilige Geest, 97, 102–105
 heiligen van weleer ontvingen, 100–102
 in Jezus Christus' naam, 98–102
 kinderen hebben, niet nodig, 102
 om lid van de kerk te worden, 167
 tot verhoging, 98–100, 237–240
 van Hyrum en Samuel Smith, 97
 van Jezus Christus, 87–91, 101
 van Joseph Smith en Oliver Cowdery, XIV, 8, 85–86, 95–97
 van Joseph Smith sr., 96, 97
 Drie getuigen, XV, 135–138, 325–327
 Druk van Boek van Mormon, XV, 8–9, 147
 Duif, teken van de, 87
 Duitsland, Orson Hyde's zending naar, 355
 Duivel. *Zie* Satan

E

Echtgenoot, 518–519. *Zie ook* Huwelijk, eeuwig
 Eed en verbond van het priesterschap, 117
 Eensgezindheid
 doeleinden Gods bewerkstelligd door, 295–296
 gehoorzaamheid leidt tot, 297–299

- Kirtlandtempel eensgezind gebouwd, 293
 onder kerkleden, 155, 295–300
 onder leden van de Godheid, 45–46
 onder presiderende quorums, 152–153
 onzelfzuchtigheid leidt tot, 297–300
 vergeving leidt tot, 425–428
 vriendschap leidt tot, 497–498
 zegeningen van, 299–300
- Eerlijkheid, 287, 358, 381–382, 479–480
- Eerste Presidium
 taken van, 152–153
 vorming van, XVII, 14
Zie ook President van de kerk
- Eerste visioen
 getuigenis van het, is essentieel, 584–586
 grootste gebeurtenis, 584–586
 Hemelse Vader en Jezus Christus verschijnen, XIII, 4–5, 34, 41, 472
 kennis over God door het, 5, 41
 vervolging na het, 35–37
 zoektocht naar waarheid leidt tot, 4–6, 30–33, 472
- Eeuwig huwelijk. *Zie* Huwelijk, eeuwig
- Eeuwig leven. *Zie* Celestiale koninkrijk; Heil
- Egyptische papyrus, XVIII, 14
- Acht getuigen, XV
- Elia
 bereidt voor op de wederkomst, 336–338
 geeft priesterschaps sleutels aan Petrus, Jakobus en Johannes, 113
 Geest, kracht en roeping van, 335–336
 geloof van, 140–141
 herstelt sleutels ter verzegeling aan Joseph Smith, XVIII, 15, 332–338, 547–548
- Maleachi voorzegde komst van, 332–333
 tekortkomingen van, 558
 verschijnt in Kirtlandtempel, XVIII, 15, 111, 330–334, 592
 wendt harten van de vaderen tot de kinderen, 507–512
- Elias
 geest van, 91–92
 geest van, geopenbaard aan Joseph Smith, 91–92, 582
 geest van, Johannes de Doper had, 91–92
- is voorloper, 313, 582
 verschijnt in Kirtlandtempel, XVIII, 15, 109–110, 332, 592
- Engeland, zendingen in, 15, 353–356
- Evangelie
 aan ieder prediken, 163–165
 omvat alle waarheid, 284–285
 volheid van het, hersteld, 545–551
- Evangelist, 150. *Zie ook* Patriarch
-
- F**
- Familie
 Joseph Smiths brieven aan, 257–265
 liefde onder broers en zussen, 495–496, 521–522
 liefde tussen echtelieden, 518–519
 liefde van kinderen voor ouders, 519–521
 liefde van ouders voor kinderen, 522–526
 verzegeling van, voor eeuwigheid, 335–336
Zie ook Huwelijk, eeuwig
- Familiegeschiedenis, 507–512. *Zie ook* Heil van de doden
- Far West (Missouri)
 heiligen vervolgd in en verdreven uit, XVIII, 18–19, 377–380, 387–391, 399–402, 477
 heiligen vestigen zich in, 18–19, 367, 477
 Joseph Smith bezocht door militie, 367–369
 Joseph Smith gearresteerd in, 18, 362–363, 377–380, 524–525
 Joseph Smith in, XVIII, 16, 18, 367
 tempel zal gebouwd worden in, 18, 367, 445
- Fayette (New York)
 drie getuigen in, XV, 137–138
 eerste conferentie in, gehouden, 149–150
 gemeente gesticht in, 10
 Joseph Smith verhuist naar, XVI, 8–9, 171, 211
 Joseph Smith vertaalt in, XVI, 8–9, 125
 kerk gesticht in, XV, 9–10, 148, 475
- Fielding, Joseph, 353–354
- Follett, King, 188
- Fordham, Elijah, 410–411

G

- Gabriël, 111–112. *Zie ook* Noach
 Gallatin (Missouri), XIX, 19, 401
 Gause, Jesse, XVII, 26
 Gave van de Heilige Geest. *Zie* Heilige Geest, gave van
 Gaven, geestelijke. *Zie* Geestelijke gaven
 Gebed
 bid om alles, 140–141
 deugd, 142
 geloof en eenvoud in, 141–142
 God hoort, en geeft openbaring, 43–44, 138–143, 212–213
 Joseph Smiths krachtige, 137–138, 140–141
 Joseph Smiths ouders onderwezen in, 39
 Joseph Smiths, leidt tot eerste visioen, XIII, 4–5, 33–34, 135, 472
 kennis krijgen door middel van, 286–287
 kennis van God helpt bij, 43–44
 van ouders voor kinderen, 522–525
 Geboden. *Zie* Gehoorzaamheid
 Geboorte van Joseph Smith, XIII, 2, 472
 Geest van Elia. *Zie* Elia
 Geest van Elias. *Zie* Elias
 Geest van profetie, 210, 415–416
 Geest. *Zie* Heilige Geest, gave van; openbaring
 Geestelijke gaven
 gave van de Heilige Geest noodzakelijk voor, 105–106, 127–131, 413–414
 geloof en gehoorzaamheid noodzakelijk voor, 127–128
 iedere heilige der laatste dagen heeft, 126
 Joseph Smith had, 123
 noodzakelijk in kerk, 126–127, 129, 475, 479
 rustig ontvangen, 127–132
 van genezing, 409–413
 van onderkenning van geesten, 416–418
 van profetie, 210, 415–416
 van talen, 413–414
 Geesten, kwade
 bestrijden de kerk, 402–403
 hebben geen lichaam, 227–229
 kennis geeft macht over, 286
 onderkenning van, 416–418
 Geesten
 eeuwige aard van, 225–227
 God formeerde, 112
 onderkenning van geesten, 416–418
 ontvangen openbaring, 510–511
 ontwikkeling van, 226
 Gehoorzaamheid
 aan geboden, 174–176
 afvalligheid gevolg van gebrek aan, 343–346
 bij beproeving, 251–252
 christelijke kwaliteiten en, 380–382
 geestelijke gaven en, 127–128
 Jezus Christus' voorbeeld van, 181–182
 Joseph Smith leerde gehoorzaamheid, 66–68, 75–77
 Joseph Smiths regel, 173
 kennis en, 283, 286–287
 keuzevrijheid en, 230–231
 leidt tot begrip van God, 175–176
 leidt tot celestiale rust, 176–177
 leidt tot de verhoging, 176–177, 226–227
 leidt tot eendracht, 297–299
 leidt tot kroon van gerechtigheid, 177–182, 384–385
 leidt tot schatten aan kennis, 283
 mede-erfgenamen van Jezus Christus door, 55–56
 openbaring en, 142
 Paulus' voorbeeld van, 178–179
 Schriften en, 70–71
 wederkomst en, 273–276
 Gelijkenis van het mosterdzaad, 114–115, 154, 324–325
 Gelijkenis
 van de talenten, 383–384
 van de wijnstok en de ranken, 176
 van de zaaier, 320–322
 van het huwelijk van de koningszoon, 178–180
 van het kaf en het koren, 322–324
 van het mosterdzaad, 114–115, 154, 324–325
 van het zuurdesem, 325–327
 van net in zee gegooit, 325
 Gelijkenissen
 in Matteüs 13, 318–327
 Jezus gebruikte, 318–320

- Geloof
 draag moeilijkheden in, 192–194, 248–249, 253, 380–381, 401–402, 403–407
 en gebed, 141–142
 en geestelijke gaven, 127–128
 in Jezus Christus, 51–53, 167–168, 478
 komt door luisteren naar Gods woord, 416
 om celestiale koninkrijk te beërven, 228, 237–240, 384–385
 om genezen te worden, 412
 om lid van de kerk te zijn, 166–167
 Geloofsartikelen, 471, 478–480
 Geluk
 lichaam noodzakelijk voor, 227–229
 rechtschapenheid noodzakelijk voor, 230
 Genealogie. *Zie* Heil van de doden
 Genezing, genezen
 door handoplegging, 412
 geestelijk gave, 126–127, 129–130, 412–413, 475, 479
 geloof om, te worden, 409–412
 niet alle rechtschapenen worden, 412
 van Elijah Fordham, 410–411
 van Joseph Smith sr., 519
 van Joseph Smith, 258–259, 522–524
 Gerechtigheid, Gods volmaakte, 436–437, 439–440, 506–507
 Getuigen. *Zie* Acht getuigen; Drie getuigen
 Getuigenis
 geloof komt na horen, 416
 Joseph Smith bezegelde, met zijn bloed, 574–576
 van eerste visioen is essentieel, 584–586
 zoek gelegenheid om, te geven, 360–363
 Getuigenis van Jezus
 Heilige Geest door, 105–106
 is geest van profetie, 210, 415–416
 noodzakelijk voor celestiale koninkrijk, 237–240
 Gevangenis in de geestenwereld, 437–438, 441, 510
 Gewetensvrijheid, 372–374, 479
 God de Vader
 barmhartigheid van, 42, 76, 79–81, 436
 bekering leidt tot, 77–79
 bid tot, en ontvang openbaring, 43–44, 138–143, 212–213
 biedt hulp bij moeilijkheden, 192–194, 249–250, 380–381, 390, 394–395, 405–407
 doet alles goed, 192–194
 eerste visioen, XIII, 4–5, 34–35, 41–42, 472
 formeerde geesten vóór de schepping, 112
 geloof van Joseph Smith in, 39–42
 gerechtigheid van, 436–437, 439–440, 506–507
 intelligentie niet geschapen door, 225–227
 karakter van, 42–44
 kennis en macht van, 285–286
 lichaam van vlees en gebeente, 44–45
 liefde van, 42, 356–357, 459
 mededogen van, bij verlossen van de doden, 436–437, 439–440, 506–507
 onze wil laten opgaan in wil van, 79
 openbaart doeleinden aan de priesterschap, 116–117
 presideert Godheid, 44–45
 spreekt uit de Schriften, 71
 Vader van alle mensen, 42, 436
 vergeeft zonden, 79–81, 428–430, 461–462
 verhoogde man, 44
 vertoeft in eeuwigheid, 510–511
 vriend, 262
 werk en heerlijkheid van, 224
 wetten, ingesteld door, 176–177, 225–226
Zie ook Godheid
 Goddelozen, kwelling van, 98, 240–241
 Goden, wie verhoogd worden zijn, 55–56, 238–240, 517, 568
 Godheid
 drie personen in, 44–45
 God de Vader presideert, 45
 leden van, zijn één, 45
 Godsdienstvrijheid, 372–374, 479
 Goodson, John, 353
 Gouden platen
 afgenomen van Joseph Smith, 8, 76
 benden proberen, te stelen, XIV, 7, 63–64
 beschrijving van, 64–66, 473–475

Boek van Mormon geschreven op, 6, 61–66, 123, 473–475
 getuigen zien, XV, 135–138
 Joseph Smith krijgt, XIV, 7, 62–64, 473–474
Zie ook Boek van Mormon; Boek van Mormon, vertaling van; Moroni
 Graden van heerlijkheid, drie, 236–242
 Grandin, Egbert B., XV, 9, 146–147
 Greenville (Indiana), 258
 Grouard, Benjamin F., 355

H

- Hale, Emma. *Zie* Smith, Emma
 Hale, Isaac en Elizabeth, 7, 63
 Hancock, Mosiah L., 465
 Handoplegging
   om gave van de Heilige Geest te ontvangen, 102–105
   om zieken te genezen, 412
 Hanks, Knowlton F., 355
 Harmony (Pennsylvania)
   Aäronisch priesterschap hersteld bij, XIV, 8, 85–86, 95
   Joseph en Emma Smith wonen in, XIV–XV, 7–8, 10, 63–64, 171
   Joseph en Emma's zoon sterft in, 185
   Joseph Smith vertaalt in, XIV, 8, 63–64, 75–76, 85, 123–125
   Melchizedeks priesterschap dicht bij, hersteld, XV, 8, 109
 Harris, Martin
   een van de drie getuigen, XV, 135–137
   in New York City, XIV
   neemt hypotheek op boerderij, 9, 147
   schrijver bij vertaling, XIV, 7–8, 64
   verlies van 116 bladen, XIV, 7–8, 66–67, 75–77
 Harris, Preserved, 67
 Hebreeuws, Joseph Smith studeert, 315
 Heerlijkheid, koninkrijken van, 236–242
   Zie ook Celestiale koninkrijk
 Heil van de doden
   Alvin Smiths dood en, 433–436
   Elia's zending en, 507–511
   Gods gerechtigheid bij, 436–437, 439–440, 506–507
   heilanden op Berg Zion, 441–442, 507–510
   Jezus Christus maakt, mogelijk, 437–439
   Jezus Christus organiseert geesten, 437–438, 441–442, 509
   Joseph Smith kondigt, aan, XIX, 22–23, 435, 507
   neemt veel tijd in beslag, 505
   niet volmaakt zonder onze doden, 511–512
   plicht, 441–442, 506–507, 510–512
   schakel, 511–512
   verzegelbevoegdheid en, 334–336
   Zie ook Doop voor de doden; Verzegelbevoegdheid
 Heil
   doop noodzakelijk voor, 98–100, 237–240
   gehoorzaamheid noodzakelijk voor, 176–177, 226–227
   getrouwheid in beproeving noodzakelijk voor, 248–249
   kennis noodzakelijk voor, 227–229, 285–286
   keuzevrijheid noodzakelijk voor, 230–231
   lichaam noodzakelijk voor, 227–229
   openbaring noodzakelijk voor, 210–211
   overwinning op vijanden, 228–229
   tempelverordeningen noodzakelijk voor, 449–452
   veel te leren voor, 287
   Zie ook Celestiale koninkrijk; Heilsplan
 Heilanden op Berg Zion, 441–442, 507–510. *Zie ook* Doop voor de doden; Heil van de doden
 Heilige bos, 4–5
 Heilige Geest der belofte, 238
 Heilige Geest, gave van
   afvalligheid leidt tot verlies van, 346–350
   alle overwegingen vervat in, 104–105
   anderen helpen leidt tot, 460–461
   begrijpt alles, 142–143
   door handoplegging, 102–105
   en de doop, 97, 102–105
   geeft altijd goede leiding, 105–106, 142–143
   geestelijk gaven door, 105–106, 127–131, 413–414
   getuigt van Jezus Christus, 105–106

- kennis door middel van, 142–143, 288–289
- noodzakelijk om celestiale koninkrijk te beërven, 237–240
- noodzakelijk om lid van de kerk te zijn, 166–167
- onderwijzen in het evangelie onder leiding van, 359–360
- ontvangen na stichting van de kerk, 9
- openbaring door middel van, 142–143
- troost bij tegenspoed, 105, 396
- verschil tussen Heilige Geest en, 104
- wijsheid door middel van, 307–309
- Heilige Geest
- lid van de Godheid, 44–45
- openbaarder, 142–143
- persoon van geest, 44–45
- teken van de duif, 87
- Heilsplan
- doeleinden van, 224–231
- eeuwige aard van intelligentie, 225–227
- geopenbaard door priesterschap, 116
- Gods werk en heerlijkheid, 224–225
- keuzevrijheid noodzakelijk voor, 230–231
- lichaam noodzakelijk voor, 227–229
- redt levenden en doden, 435–442, 506–507
- uitgelegd in voorsterfelijk leven, 225
- Zie ook* Heil
- Hel
- kinderen die sterven gaan niet naar de, 102
- verdoemenis in de, 98, 240–241
- wie in de, belandt, 240–241
- zal kerk en heiligen niet overwinnen, 150, 165, 342, 392–95, 568
- Zie ook* Satan
- Hemelse Vader. *Zie* God de Vader
- Henoch, 100
- Herstelling van de volheid van het evangelie, 545–551 *Zie ook* Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, De; Bedeling van de volheid der tijden
- Hiram (Ohio)
- conferentie gehouden in, 207
- Joseph Smith woont in, 223, 235, 245, 267
- visioen van Heiland in, 49–51
- Zie ook* Kirtland (Ohio)
- History of the Church*
- gepubliceerd in *Times and Seasons*, 469–471
- ontwikkeling en publicatie van, 599–603
- ‘History of Lucy Smith, Mother of the Prophet’, 38
- Hodge, Abraham C., 253
- Hond van Joseph Smith, 20, 260, 263
- Horne, Mary Isabella, 192
- Huis van Israël. *Zie* Israël, herstelling van
- Huwelijk, eeuwig
- Joseph Smith laat LV 132 opschrijven, XX, 23, 515–518
- Joseph Smith predikte, 515–519
- man en vrouw houden van elkaar, 518–519
- nieuw en eeuwigdurend huwelijksverbond, XX, 238, 515–518
- noodzakelijk voor hoogste graad van celestiale koninkrijk, 238, 515–518
- Zie ook* Familie
- Huwelijk, meervoudig, XII, 23
- Huwelijk
- van Joseph en Emma Smith, XIV, 7, 63
- van Joseph Smith sr. en Lucy Mack Smith, 2
- Huwelijkspartner. *Zie* Huwelijk, eeuwig
- Hyde, Orson, 353–356, 359

I

- Illinois. *Zie* Nauvoo (Illinois); Quincy (Illinois); Ramus (Illinois)
- Independence (Missouri)
- Boek der geboden gedrukt in, XVII, 12, 209.
- centrum van Zion, XVI, 12, 198, 257
- Joseph Smith aangehouden in, 18, 267–270
- tempelsterrein in, XVI, 12, 198, 445
- Zie ook* Jackson County (Missouri)
- Indianen. *Zie* Lamanieten
- Insmeren met teer en veren van Joseph Smith, 245–248
- Intelligentie is niet geschapen, 225–227
- Intelligentie
- eeuwige aard van, 225–227

God is volmaakt, 42
 in opstanding behouden, 286
 krijgen, 142, 289, 359–360
 van Jezus Christus, 57
Zie ook Kennis
 Inwijding van Kirtlandtempel, XVIII,
 14–15, 214–215, 331–333, 452–453
 Israël, herstelling van, 53, 66, 156,
 198, 201–204, 271, 332, 348, 435,
 473, 479

J

Jackson County (Missouri)
 heiligen vervolgd in en verdreven
 uit, XVII, 16, 198–200, 303–306,
 367, 476
 heiligen vestigen zich in, 17, 198,
 476
 is Zion, XVI, 12, 197–199, 257
 zendelingen onderwijzen in, 162
 Zionskamp marcheert naar, XVII,
 17, 303–306, 310–312
Zie ook Independence (Missouri)
 Jeruzalem
 herbouwd vóór wederkomst,
 202–204, 271–272
 Orson Hyde's zending naar, 355,
 359–360
Zie ook Nieuw Jeruzalem
 Jezus Christus
 aarde zal van Hem zijn, 277
 beschrijving van, 50
 doop van, 87–92, 101
 draagt Melchizedeks priesterschap,
 89, 150, 225, 441
 eerste visioen, XIII, 4–5, 34–35, 41,
 472
 en Godheid, 44–45
 gaf priesterschapssleutels aan
 Petrus, Jakobus en Johannes, 113
 gedoopt in de naam van, 98–102
 gekozen in voorsterfelijk leven, 225
 geloof in 51–52, 167, 479
 getuigenis van, 105–106, 210,
 415–416
 grote Hogepriester, 113
 heil van de doden, 437–439, 506
 hoofd van de kerk, 150–152
 in Adam-ondi-Ahman, 113–114
 in Kirtlandtempel, XVIII, 14–15, 50,
 332, 592

in visioen opgetekend in IV 76,
 49–51, 235–236
 intelligentie van, 57
 is onder alles neergedaald, 395
 kerk van, in Amerika gevestigd,
 150–151, 475–476
 kinderen verlost door, 102, 190–192
 lichaam van vlees en gebeente,
 44–45
 mede-erfgenaam van, 55–56, 69–70,
 165–167, 238–240, 284–285, 435,
 451–452
 middelaar van het nieuwe verbond,
 238
 offers wezen op, 51–52
 onderwees door middel van gelij-
 kenissen, 318–319
 opstanding van, 53–55
 presenteert koninkrijk aan de Vader,
 116
 regeert tijdens millennium, 276–277
 steunt ons bij moeilijkheden, 248,
 394–395
 verzoening van, 51–56, 102,
 237–240, 437–439, 479
 vijanden probeerden Jezus Christus
 te doden, 216–218, 346–347, 558
 voorbeeld van vergevensgezindheid,
 423–426
 voorbeeld van volmaakt leven,
 56–58, 181–182, 380–382
 wederkomst van, 112, 270–276
 weet alles, 437–439
Zie ook Verzoening; Opstanding;
 Wederkomst
 Johannes de Doper
 begeleidt de doop van Joseph Smith,
 95
 bereidde de weg voor van de
 Heiland, 87
 bevoegd bedienaar, 86–91
 doopt Jezus, 87–91, 100–101
 draagt Aäronisch priesterschap, 91
 een van de grootste profeten, 87–88
 geest van Elias, 91–92
 teken van de duif, 87
 verleent het Aäronisch priester-
 schap, XIV, 8, 84–86, 91–92, 95
 Johnson, Benjamin F., 493, 515
 Johnson, John en Alice, 223, 234–235,
 245
 Jozef uit Egypte, 581
 Judas, 346

K

Kaarten, 3, 11

Kaf, gelijkenis van het, en het koren, 322–324

Kaïn, 116

Kennnis

eens weinig, 288

evangelieverordeningen leiden tot, 451

God heeft grote, 285–286

God zal, uitstorten, 393

Heilige Geest noodzakelijk voor, 142–143, 287

in, toenemen, 142–143, 281–289, 359–360, 392–393, 451

Joseph Smith wilde graag, 281–283
noodzakelijk voor eeuwig heil, 227–229, 285–286studie en gebed leiden tot, 286–287
Zie ook Intelligentie

Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen, De
afvalligheid leidt tot vervolging van, 346–350

eenheid in, 155–156, 295–300

Eerste Presidium en twaalf apostelen leiden, 152–153

geleid door openbaring, 210–211
gereinigd van zonde, 77

God moet, leiden, 174–175

Jezus Christus staat aan het hoofd van, 150–152

naam, XV, 9

stichting van, XV, 9–10, 97, 148–151, 475

taken van leden in, 155–156, 548–551

tempels zijn noodzakelijk in, 448

vereisten om lid te kunnen zijn van, 166–167

vervolging van, 402–403

voortgang van, niet te stoppen, 153–155, 324–327, 392–393, 478

wereldwijde groei van, 114–115, 148, 153–155, 167–168, 324–327, 355–356, 392–393, 478

Kerkroepingen grootmaken, 120

Kerstmis, openbaring op, 267

Keuzevrijheid

gebruiken om God te gehoorzamen, 230–231

laat alle mensen hun, 373–374

Satan heeft geen macht tenzij wij hem die geven, 230–231

Kimball, Heber C., 15, 353–354, 446

Kimball, Sarah Granger, 483

Kinderen

die sterven beërven het eeuwige leven, 102, 190–192

die sterven, herrijzen als kind, 190–192

eren ouders, 519–521

Joseph Smiths liefde voor, 257–265, 462–463, 463–465, 554–555

kinderen hebben doop niet nodig, 102

ouders dienen, lief te hebben, 257–265, 522–526

van Joseph en Emma Smith, 20–21, 185–187

verlost door Jezus Christus, 102
wie, in de eeuwigheid hebben, 515–518

Kindertijd van Joseph Smith, XIII, 1–4, 29–30, 39

Kirtland (Ohio)

afval in, 341–343

financieel systeem in, mislukt, 341–342

heiligen vergaderen naar, XVI, 10–12, 171–173

heiligen verlaten, XVIII, 16, 367

hoofdzetel van de kerk in, 12, 198–199, 257

Joseph Smith arriveert in, XVI, 10, 171–173, 185

openbaringen ontvangen in, 12–13, 207–209

ring gesticht in, 14

Sidney Rigdon bekeerd in, 10, 162–163

Zie ook Hiram (Ohio); Kirtland-tempel

Kirtlandtempel

bouw van, XVII–XVIII, 14–15, 293–295, 303, 315, 445, 447, 484

heiligen gedwongen, op te geven, XVIII, 16, 367

inwijding van, XVIII, 14–15, 214–215, 331–331, 452–453

Jezus Christus verschijnt in, XVIII, 14–15, 50, 332, 592

Joseph Smith ziet visioen van, 293
Mozes, Elias en Elia verschijnen in, XVIII, 15, 111, 332–334, 592

plaat van, 13

Kloekmoedig, wie dat zijn, 380–385

Knight, Joseph jr., 161
 Knight, Joseph sr., 123–125, 161, 496–497
 Knight, Polly, 161, 198
 Koninkrijk van God, 86–91. *Zie ook*
 Kerk van Jezus Christus van de
 Heiligen der Laatste Dagen, De
 Koninkrijken van heerlijkheid, 236–242
Zie ook Celestiale koninkrijk
 Koren, gelijkenis van het kaf en het,
 322–324
 Kroon van gerechtigheid, 177–182,
 384–385
 Kwade geesten. *Zie* Geesten, kwade

L

Laatste bedeling. *Zie* Bedeling van de
 volheid der tijden
 Laatste dagen. *Zie* Wederkomst
 Lamanieten
 van het huis van Israël, 66
 zending naar, XVI, 10, 162, 484
 Lankmoedigheid jegens anderen,
 461–462
 Leach, James, 458–459
 Leed. *Zie* Beproevingen
 Leer en Verbonden
 Bijbelvertaling van Joseph Smith
 en de, 223–224, 235–236
 eerste uitgave van, XVII
 gelijkenis van het zuurdesem,
 325–327
 pleeg geen verraad tegen openba-
 ringen in, 70–71, 403–404
 publicatie van, 13, 209
 studie van, 68–71
 voorwoord van, 207–209
 waarde van, 209
Zie ook Boek der geboden; Schriften
 Leerredes van Joseph Smith op begraven-
 nissen, 188–194
 Leerredes van Joseph Smith, 22,
 529–530, 597
 Lehi, platen van, 66
 Leiders van de kerk
 kritiseren van, leidt tot afvalligheid,
 343–346
 liefde van, 309, 560–562
 misleiden ons niet, 350
 nederigheid van, 307–309
 onderwijzen in juiste beginselen,
 306–307
 steunverlening van, 213–216,
 343–346, 349–350, 556–557
 wijsheid van de Geest, 307–309
 Zionskamp, Joseph Smiths leider-
 schap in, 17, 303–306, 309–312
 Leiders. *Zie* Leiders van de kerk
 Leringen van Joseph Smith, 306–307,
 315–317, 359–363, 529–530,
 535–540, 556–557
 Levitisch priesterschap. *Zie* Aäronisch
 priesterschap
 Liberty, gevangenis van
 beschrijving van, 387–389
 Joseph Smith gevangengezet in, XIX,
 18, 387–396, 399
 Joseph Smith schrijft aan heiligen
 vanuit, XIX, 168, 248, 387–396,
 405–407, 497–498
 Joseph Smith schrijft zijn gezin van-
 uit, 259–265, 389
 Joseph Smith verlaat, XIX, 19, 401
 Joseph Smiths geloof beproefd in,
 248–249
 Joseph Smiths gevoelens over,
 249–250, 396
 Lichaam
 God de Vader en Jezus Christus
 hebben, 44–45
 noodzakelijk voor het eeuwig heil,
 227–229
 slechte geesten hebben geen,
 227–229
 Liefde
 familieleden hebben liefde, 518–526
 kenmerken van God, 42, 356–357,
 459
 lankmoedig en barmhartig, 461–462
 leiders hebben, 309
 machtige invloed op gevoelens,
 461–462
 voor alle mensen, 460
 voor armen en behoeftigen,
 459–460, 485, 498
 vrede gevolg van, 371
 zendelingen hebben, 356–357
Zie ook Vriendschap; Armen en
 behoeftigen
 Lucifer. *Zie* Satan
 Luitenant-generaal Joseph Smith, XX
 Lyman, Amasa, 379

M

- Major, hond van Joseph Smith, 20, 260, 263
- Malaria, 409, 484
- Maleachi, 332
- Manchester (New York), XIV, 10, 64, 75
- Mansion House, 20
- Manuscript van Boek van Mormon, verlies van, XIV, 7–8, 66–68, 75–76
- Marks, Ephraim, 192
- Martelaarschap van Joseph en Hyrum Smith, XXI, 25, 494, 568, 572–576
- McRae, Alexander, 389, 390
- Mede-erfgenaar van Jezus Christus, 55–56, 69–70, 165–167, 238–240, 284–285, 435, 451–452
- Meervoudig huwelijk, XII, 23
- Melchizedeks(e) priesterschap
ambten in, grootmaken, 120
draggers moeten door God zijn geroepen, 118–119
draggers moeten rechtschapen zijn, 115–116
eed en verbond van, 117
God openbaart doeleinden door, 116–117
herstelling van, XV, 8, 86, 109–111, 533
hoogste gezag, 116–117
ingesteld vóór de schepping van de aarde, 117–118
- Jezus Christus draagt, 89, 150, 225, 441
- leidt tot volmaking, 118
noodzakelijk om geesten te onderscheiden, 416–418.
- omvat sleutels van Gods koninkrijk, 116–117
- oneindig, 112–113
- oneindig leven is macht van, 117
- openbaring door middel van, 117, 152, 212–213
- profeten dragen, 118
- quorums ingesteld, 14
- verleend aan Adam, 112–116
- volheid van, in tempel, 446–452
- zustershulpvereniging georganiseerd onder, 485
- Menslievendheid heeft grote invloed, 28, 80, 459–461
- Michael, de aartsengel. *Zie* Adam
- Michigan, 128, 257, 361, 539
- Militie bezoekt Joseph Smith, 367–369
- Millennium, 275–278
- Miller, George, 446
- Mississippi River, XIX, 19, 399, 409, 421, 493, 503, 545, 567
- Missouri River, 393
- Missouri. *Zie* Far West (Missouri); Jackson County (Missouri). *Zie ook* Caldwell County (Missouri); Clay County (Missouri); Columbia (Missouri); Daviess County (Missouri); Gallatin (Missouri); Independence (Missouri); Richmond (Missouri)
- Mitchill, Samuel L., XIV
- Moeder. *Zie* Ouders
- Moedig, draag moeilijkheden en vervolging, 248–249, 253, 380–381, 401, 403–407
- Montrose (Iowa), 409
- Morley, Isaac, 185
- Mormonen. *Zie* Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, De
- Moroni
bezoekt Joseph Smith en geeft hem de gouden platen, XIII–XIV, 6, 61–64, 111, 223, 333, 473–474
citeert bijbelverzen, 223, 333
in bezit van sleutels van het Boek van Mormon, 63
toont gouden platen aan getuigen, XV, 135–138, 325–326
Zie ook Boek of Mormon
- Mozes, boek, XVII, 14, 224
- Mozes
doop van, 100–101
Heer verschijnt aan, 131, 224
herstelt sleutels aan Petrus, Jakobus en Johannes, 113
in Kirtlandtempel, XVIII, 14–15, 111, 332, 592
probeert Israël in Gods tegenwoordigheid te brengen, 113
wet gegeven aan, 88, 100, 212, 276, 285
- Murdock, John, 185
- Murdock, Joseph. *Zie* Smith, Joseph Murdock
- Murdock, Julia (dochter). *Zie* Smith, Julia Murdock
- Murdock, Julia (moeder), 185

N

Naam van de kerk, XV, 9
 Naasteliefde. *Zie* Liefde
 Nauvoo (Illinois)
 bouw van, XIX, 19, 409, 421, 457–459, 462–466, 477–478
 burgemeester van, XX, 21–22, 469
 culturele en burgerlijke vooruitgang van, 21–22, 457, 469, 477–478
 Joseph Smith geeft naam aan, XIX, 19, 421
 profetie dat heiligen, zouden verlaten, 553
Zie ook Commerce (Illinois); Nauvootempel
Nauvoo Expositor, 565
 Nauvoo Legion, XX, 469
 Nauvootempel
 begiftigingen in, voltrokken, 24, 445–447, 545
 bouw van nieuwe, 545
 bouw van, XIX–XX, 22–24, 295–296, 300, 445–448, 543–545
 dopen voor de doden verricht in, XX, 24, 503–506
 platen van, 23, 444, 504, 544
 tiende gebruikt om, te bouwen, 295–296
 vernietiging van oorspronkelijke, 545
 Nephi, platen van, 68
 Net in zee gegooid, gelijkenis van, 325
 New York City, XIV, 257, 259, 360
 Nieuw en eeuwigdurend huwelijksverbond, XX, 238, 515–518. *Zie ook* Huwelijk, eeuwig
 Nieuw Jeruzalem, 202–204. *Zie ook* Jeruzalem
 New York. *Zie* Colesville (New York); Fayette (New York); Manchester (New York); New York City; Palmyra (New York)
 Nightingale, Agnes en Henry, 458
 Noah, 100, 112, 216, 271, 336, 437–438, 441

O

Offer
 van Heiland, 51–52
 van heiligen van weleer, 51–52, 115–116

Ohio. *Zie* Hiram (Ohio); Kirtland (Ohio); Painesville (Ohio)
 Onderdorpeling, doop door, 99, 102, 479
 Onderscheiden van geesten, 416–418
 Onvergeeflijke zonde, 81, 506
 Oorlog in de hemel. *Zie* Voorsterfelijk leven
 Oorlogen gaan vooraf aan wederkomst, 267–272
 Ootmoed
 anderen behandelen met, 371
 heiligen moeten, hebben, 345–346
 Joseph Smith toonde, 8, 75–77
 leiders moeten, hebben, 307–309
 noodzakelijk bij bekering 75–81, 430
 onderwijs in het evangelie met, 357–358
 Openbaring(en)
 aanvaard alle, 284–285
 eerste aanduiding van, 142
 geesten ontvangen, 510
 gehoorzaamheid noodzakelijk voor, 142
 God geeft, aan allen die zoeken, 43–44, 138–143, 212–213
 Heilige Geest ontvangen door, 142–143
 Joseph Smiths, 207, 267–270, 305
 kerk geleid door, 210–211
 noodzakelijk voor heil, 210
 pas op voor misleidende openbaringen, 211–213
 president van de kerk ontvangt, 211–214, 272–273
 Operatie, van Joseph Smith, XIII, 2
 Opstanding
 dierbaren zien elkaar na de, 188–190
 intelligentie in, behouden, 286
 Jezus Christus maakt, mogelijk, 53–55
 overleden kinderen komen voort in, 102, 190–192
 rechtschapenen herrijzen in heerlijkheid na de, 188–189
 van Jezus Christus, 53–55
 verliezen rechtgetrokken in, 54–55
Zie ook Verzoening
 Orakelen, levende, 213–214. *Zie ook* President van de kerk; Profeten
 Ouderling, Joseph Smith geordend tot, 149

Ouders

- bidden voor kinderen, 522–525
- hebben kinderen in de eeuwigheid, 102, 190–192
- Joseph Smith eerde, 519–521
- kinderen moeten, 519–521
- liefde en zorg voor kinderen, 258–265, 522–526

P

-
- Page, Hiram, 211–212
  - Painesville (Ohio), 258
  - Palmyra (New York)
    - Boek van Mormon gedrukt in, XV, 9, 147
    - Joseph Smith woonde in, XIII, 3–7, 29–30, 61–64, 472
    - kaart van, 3
  - Papyrus, Egyptische, XVIII, 14
  - Parel van grote waarde, XVII, XX, 14, 69–71, 224, 478–481. *Zie ook* Schriften
  - Patriarch
    - evangelist, 150–151
    - voor de kerk, XVII
  - Paulus, 35–37, 178–179
  - Peterson, Ziba, 162
  - Petrus, Jakobus en Johannes
    - herstellen Melchizedeks priesterschap, XV, 8, 86, 109–111, 533
    - ontvangen priesterschapsleutels, 113
  - Phelps, William W., 209, 331, 428–430
  - Philadelphia (Pennsylvania), 162, 257
  - Platen van Lehi en Nephi, 66–67
  - Platen, gouden. *Zie* Gouden platen
  - Pontiac (Michigan), 128, 257, 361–362, 539
  - Pratt, Addison, 355
  - Pratt, Parley P., 162, 207, 379, 516–517
  - President van de hoge priesterschap, XVI
  - President van de kerk
    - God openbaart zijn wil aan, 211–214, 272–273
    - oordelen over wie, verwerpt, 216–219
    - president van de hoge priesterschap, XVI
    - steunverlening van, 213–216, 343–346, 350, 556–557
    - vertegenwoordigt God, 230
    - Zie ook* Profeten

President(schap) van de Verenigde Staten

- Joseph Smith bezoekt, XIX, 105, 108
- Joseph Smith kandidaat, XX, 22
- Priesterschap. *Zie ook* Aäronisch(e) priesterschap; Bevoegd bedienaar; Melchizedeks(e) priesterschap
- Priesterschapsquorums ingesteld, 14
- Priesterschapsleutels
  - Adam ontving, 112, 115–116
  - hersteld door priesterschapsdragers vanouds, 84–86, 109–115
  - hersteld in Kirtlandtempel, XVIII, 14–15, 109–111, 331–338, 508, 592
  - hersteld in laatste bedeling, 446, 546–547
  - Joseph Smith bezit, 110–111, 547–548, 575, 581–582, 592
  - Joseph Smith geeft apostelen, XX–XXI, 24, 152–153, 565, 569–572
  - Melchizedeks priesterschap draagt, 116–118
- Profeten
  - dragen Melchizedeks priesterschap, 118
  - geest van profetie maakt, 415–416
  - gevolgen van verwerpen, 216–219
  - God openbaart alles aan, 211–214, 272–273
  - liefde en hulp van, 309, 560–562
  - menselijke zwaktes van, 557–558
  - plicht om te onderwijzen, 556–557
  - plicht om terecht te wijzen, 560–562
  - steunverlening van, 213–216, 343–346, 350, 556–557
  - valse, 216–219
  - zending van, door God gegeven, 558–559
  - Zie ook* President van de kerk
  - Profetie, geest van, 210, 415–416

Q

-
- Quincy (Illinois), XIX, 18–19, 399–401, 409, 421
  - Quorum der Twaalf Apostelen. *Zie* Apostelen, Quorum der Twaalf
  - Quorum der Zeventig. *Zie* Zeventig, Quorum der

R

Raadsvergadering in de hemel, 177, 225, 547, 581–583. *Zie ook* Voorsterfelijk leven

Ramus (Illinois), 515

Rechtszaken tegen Joseph Smith, 16, 257–258

Regenboog, 271

Registratie van dopen voor de doden, 505

Richards, Willard, 25, 353, 446, 483, 494, 567, 572

Richmond (Missouri), 18, 259–260, 362, 379, 387, 524

Rigdon, Sidney
 bekering van, 10, 162
 in Eerste Presidium, XVII, 26, 283
 in Hiram (Ohio), 245–246
 in Kirtlandtempel, 293, 331
 in Missouri, XVI, 197–198, 379
 op dag van genezing, 409–412
 visioen in LV 76, 49–50, 235–236

Ring, Joseph Smith onderwees met, 226

Ringen (grenzen), 284–285

Ringen in Zion opbouwen, 200–202. *Zie ook* Zion

Robinson, George W., 379

Rocky Mountains
 Joseph Smiths profetie over, 553–555
 op George A. Smith gestapeld, 253

Roepingen grootmaken, 120

Rogers, Noah, 355

Roodstenen winkel
 begiftiging voltrokken in, XX, 24, 445–446
 Joseph Smiths kantoor en zaak in, 457–459, 465–466, 555
 LV 132 gedichteerd in, 515–518
 zustershulpvereniging georganiseerd in, 483–485

Russell, Isaac, 353

S

Satan
 afvalligheid leidt tot, 346–350
 heeft geen lichaam, 227–229
 heeft geen macht tenzij wij hem die geven, 230–231
 in voorsterfelijk leven, 225
 kan niet als symbool van duif komen, 87

kan vooruitgang van kerk niet tegenhouden, 153–155, 324–325, 392–393

kennis noodzakelijk, anders worden wij als, 285–286

misleidt, 77

onderscheiden van, 416–417

probeerde Joseph Smith te vernietigen, 33–34

spreekt in tongen, 414

vernietiging van koninkrijk van, 253, 277

vervolgt heiligen, 16, 165, 402–403

wijsheid van God groter dan die van, 66–67

Zie ook Hel

Scholing van Joseph Smith, 1–4, 29–30, 281–284, 586–589

School van de ouderlingen, 315–317

School der profeten, XVII, 127, 140, 281–284

Schriften
 Gehoorzaamheid aan, 71
 Joseph Smiths leringen over, 315–317
 Joseph Smiths liefde voor, 4–6, 30–33, 197, 315–317
 studie van, 69–71
 waarde van de hedendaagse, 209
Zie ook Bijbel; Boek van Mormon; Leer en Verbonden; Bijbelvertaling van Joseph Smith; Parel van grote waarde

Schrijvers, bij vertaling van het Boek van Mormon
 Emma Smith, 123
 Martin Harris, XIV, 7–8, 64
 Oliver Cowdery, XV, 8–9, 85, 123–125

Sharon (Vermont), XIII, 2, 472

Sleutels. *Zie* Priesterschapsleutels

Smith sr., Joseph
 beroepen van, 2–3
 dood van, 187
 doop van, 96, 97
 familie van, XIII, 2, 26, 29
 genezing van, 519
 huwelijk van, 2
 Joseph Smiths liefde voor, 519–520
 patriarch van de kerk, XVII
 religieuze gewoonten van, 4, 39
 vergiffenis in zijn familie, 427
 verhuist naar Palmyra, 3

- zag Alvin Smith voor zijn dood, 435
 zegen aan Joseph Smith, 187, 581
- Smith, Agnes, 192
- Smith, Alexander, 21, 187, 260
- Smith, Alvin (broer van Joseph Smith),
 2, 4, 187, 192, 427, 433–436, 521
- Smith, Alvin (zoon van Joseph Smith),
 20, 75, 185
- Smith, Asael, 49
- Smith, David, 21, 187
- Smith, Don Carlos (broer van Joseph
 Smith), 2, 187, 192–193, 522
- Smith, Don Carlos (zoon of Joseph
 Smith), 21, 187
- Smith, Emma
 adoptie van tweeling en dood van
 zoon, 21, 27, 171, 185, 246–247
 bezoekt Joseph in de buurt van
 Nauvoo, 493
 bezoekt Joseph in gevangenis in
 Liberty, 389
 bezoekt Joseph in Quincy, 401
 Bijbelvertaling van Joseph Smith en,
 399
 brief aan Joseph, 18
 brieven van Joseph, 193, 258–265,
 360–361, 379, 388–389, 569
 dood van eerste kind, 20–21, 75,
 185
 doop van, 161
 gouden platen en, 63–64
 hulpverlening van 294–295, 409,
 462–466, 484
 huwelijk van, XIV, 7, 63
 Joseph vraagt, om vergeving, 125
 Josephs dagboek aantekening over,
 495
 kinderen van, 20, 187
 loopt over Mississippi River, 399–401
 presidente van ZHV, XX, 484–485,
 487–488
 schrijver bij vertaling, 123
 verhuist naar Kirtland, 10, 171, 185
 ziet hoe Joseph met teer en veren
 wordt ingesmeerd, 247
- Smith, Ephraim, 2, 187
- Smith, Frederick, 21, 187, 260–261, 263
- Smith, George A., 253, 358, 500,
 600–602
- Smith, Hyrum
 begiftiging, ontvangen, 446
 begrafenissen van, XXI
- bezoekt Joseph in de buurt van
 Nauvoo, 493
- Commerce, ziek in, 463–464
- dood van kind, 193
- doop van, 97
- gaat op weg naar het westen, 567
- genezen van cholera, 522–524
- gezin van, 2
- in gevangenis in Liberty, 387–390
- in gevangenis van Richmond, 18,
 379
- Joseph Smiths huldeblijken aan,
 495–496, 521–522
- martelaarschap van, XXI, 24–25,
 494–495, 567, 572–576
- medeoprichter van de kerk, 148
- plaatsvervangende doop voor Alvin
 Smith, 435–436
- werken aan Kirtlandtempel, 293–294
- Smith, John L., 463
- Smith, Joseph Murdock, 21, 27, 185,
 245–248
- Smith, Joseph, algemeen
 bezit priesterschapssleutels, 110–111,
 545, 547–548, 575, 581–582, 592
- geest van Elias geopenbaard aan,
 91–92, 582
- kinderen van, 20–21, 185–187
- leerredes van, 21, 529–530, 597
- leringen van, 306–307, 315–317,
 359–363, 529–530, 535–540,
 556–557
- menselijke zwaktes van, 557–558
- openbaringsproces, 207, 267–270,
 283
- overlijden van familieleden, 20–21,
 26–27, 75, 185–187, 189, 245–248
- rechtszaken tegen, 16, 257–258
- scholing van, 1–4, 29–30, 281–284,
 586–589
- Schriften, liefde voor, 4–6, 30–33,
 197, 315–317
- uiterlijk van, 29, 533–536
- voorordening van, 547–548, 581–583
- zending op aarde van, 574–576
- zendingswerk van, 15, 97, 161–163,
 257, 360–363
- ziener, 173, 269–270, 573, 581,
 589–591
- Smith, Joseph, overzicht van leven
 (chronologisch)
 voorouders van, 1–2
 grootvader profeteerde over, 49

- ouders van, 39
 geboorte van, XIII, 2, 472
 kindertijd van, XIII, 1–4, 29–30, 39
 beenoperatie, XIII, 2
 verhuist naar Palmyra, XIII, 3, 29, 472
 eerste visioen van, XIII, 4–5, 34–35, 41–42, 472
 bezoeken van Moroni, XIII–XV, 6, 61–64, 111, 223, 333, 473–474
 verhuist naar Manchester, XIV
 werkt in Harmony, 7, 63
 huwelijk van, XIV, 7, 63
 ontvangt gouden platen, XIV, 7, 62–64, 473–474
 vertaling van Boek van Mormon, XV–XVI, 7–8, 63, 85, 123–126, 147, 162
 verlies van 116 manuscriptbladen, XIV, 7–8, 66–68, 75–77
 ontvangt Aäronisch priesterschap, XIV, 8, 86, 91–92, 95
 doop van, XIV, 8, 85–86, 95–97
 ontvangt Melchizedeks priesterschap, XV, 8, 86, 109–111, 533
 drie getuigen en, XV, 135–138
 druk van Boek van Mormon, XV, 8–9, 147
 sticht kerk, XV, 9–10, 148–151, 475
 Bijbelvertaling van Joseph Smith, XV, XVII, 13–14, 223–225, 269
 verhuist naar Fayette, XVI, 8–9, 171, 211
 arriveert in Kirtland, XVI, 10, 171–173, 185
 openbaringen in Kirtland, 12–13, 207–209
 Zion in Jackson County, XVI, 12, 197–199, 257
 vervolging in Kirtland, 16, 245–248, 257–259, 341–343, 348–349, 367
 school der profeten, XVII, 127, 140, 281–284
 ontvangt woord van wijsheid, 283
 leidt Zionskamp, XVII, 17, 303–306, 309–312, 522–524
 vertaalt Egyptische papyrusrollen, XVIII, 14
 inwijding van Kirtlandtempel, XVIII, 14–15, 214–215, 331–333, 452–453
 zendelingen naar Engeland, XVIII, 15, 353–356
 verhuist naar Far West, XVIII, 18–19, 367
 begint *History of the Church*, XVIII
 krijgt bezoek van militie in Far West, 367–369
 gearresteerd in Far West, 18, 362–363, 377–380, 524–525
 gevangen gehouden in Independence, 18, 377–379
 in gevangenis van Richmond, 18, 379
 gevangengezet in gevangenis van Liberty, XIX, 18, 387–396, 399
 vlucht uit Missouri, XVIII–XIX, 18–19, 401
 arriveert in Quincy, XIX, 18–19, 399–401
 vestigt Commerce, XIX, 19, 349, 409, 421
 genezingen in Commerce, 409–412
 bezoekt Washington, D.C., XIX, 105, 108
 kondigt doop voor de doden aan, XIX, 22, 435, 507
 bouw van Nauvootempel, XIX–XX, 22–24, 295–296, 300, 445–448
 bevelhebber van Nauvoo Legion, XX, 469
 roodstenen winkel van, 456–459, 465
 redacteur van *Times and Seasons*, XX, 469–471, 598, 603
 schrijft Wentworthbrief, XX, 471–480
 organiseert zustershulpvereniging, XX, 483–485
 bedient begiftiging, XX, 23–24, 445–447, 543–545
 burgemeester van Nauvoo, XX, 21–22, 469
 vervolgingen in Nauvoo, 24–26, 493, 553–556, 558–559, 565–569
 kandidaat voor presidentschap Verenigde Staten, XX, 22
 geeft priesterschapsleutels aan apostelen, XX–XXI, 24–25, 152, 565, 569–572
 vernietiging van *Nauvoo Expositor*, 565
 gaat op weg naar het westen, 530
 gevangengezet in gevangenis van Carthage, 24, 362–363, 494, 567
 martelaarschap van, XXI, 25, 494, 568, 572–576

begrafenis van, XXI
 Smith, Joseph, VI, 20, 186, 260, 267
 Smith, Julia Murdock, 21, 27, 185, 187,
 258–260, 267
 Smith, Louisa, 21, 171, 185
 Smith, Lucy Mack
   adviezen aan zustershulpvereniging,
   484–485
   afscheid van zoons, 524–525
   drie getuigen en, 137
   eerste visioen en, 35
   familie van, XIII, 2, 26, 29
   gebed voor zoons, 522–524
   geschiedenis geschreven door, 38
   huwelijk van, 2
   Joseph Smiths liefde voor, 519–521
   religieuze gewoonten van, 4, 39
 Smith, Lucy, 463, 524–525
 Smith, Nathan, dr., 2
 Smith, Samuel, 85, 97, 148
 Smith, Thadeus, 21, 171, 185
 Smith, William, 39, 79, 426–427
 Snow, Eliza R., 483, 485
 Snyder, John, 353
 Steengroeve, Joseph Smith werkt in,
   294
 Steunverlening aan kerkleiders,
   213–216, 343–346, 350, 556–557
 Stichting van de kerk, XV, 9–10, 97,
   148–151, 475
 Stowell, Josiah, 7
 Susquehanna River, XIV–XV, 8, 95, 109

T

Tahiti, evangelie verkondigd op, 355
 Talen, gave van, 412–414
 Talenten ontwikkelen 382–384
 Tanner, John, 294
 Taylor, John
   bij oprichting van zustershulpvereni-
   ging, 483–484
   in gevangenis van Carthage, 25, 494,
   567–568, 572
   Times and Seasons en, 469
 Taylor, Leonora Cannon, 192
 Tegenspoed. *Zie* Beproevingen
 Teken van Zoon des Mensen, 270–272
 Tekenen van wederkomst, 270–272
 Telestiale koninkrijk, 240–241
 Tempel
   begiftiging gegeven in, 446–452, 509,
   543–546

dopen voor de doden verricht in,
   449–450, 509
 Gods grootste zegeningen ontvan-
   gen in, 452–453
 heiligen geboden, te bouwen,
   447–448
 Joseph Smiths aandacht op, 445
 vergadering noodzakelijk om, te
   bouwen, 449–450
 verordeningen van, noodzakelijk
   voor het heil, 449–452
 volheid van Melchizedeks priester-
   schap verkregen in, 446–452
Zie ook Begiftiging
 Tempels, gebouwd of gepland
   tempel terrein in Far West, 18, 367,
   445
   tempel terrein in Independence
   (Missouri), XVI, 12, 198, 445
Zie ook Kirtlandtempel; Nauvoo-
   tempel
 Terechtwijzing, profeten geven,
   560–562
 Terrestriale koninkrijk, 240
 Thompson, Mercy Fielding, 389, 447
 Tien stammen, 202, 479
 Tiende voor Nauvootempel, 295–296
Times and Seasons, XX, 469–471, 598,
   603
 Titelblad van Boek van Mormon,
   65–66, 123, 147–148
 Tradities, verkeerde, 284–285
 Twaalf apostelen. *Zie* Apostelen,
   Quorum der Twaalf
 Tyfus, Joseph Smith krijgt, XIII, 2
 Tyler, Daniel, 341

U

Urim en Tummim
   aan drie getuigen getoond, 135–138
   aarde wordt, 278
   afgenomen van Joseph Smith, 8, 76
   gebruikt voor vertaling, 8, 64, 65,
   76, 125, 474

V

Vader in de hemel. *Zie* God de Vader
 Vader. *Zie* Ouders
 Val van Adam, 438–439, 478
 Valse geesten, onderscheiden van,
   416–418. *Zie ook* Geesten, kwade

- Verkeerde tradities, 284–285
 Valse profeten, 216–219
 Van Buren, Martin, XIX, 105, 108
 Verdoemenis. *Zie* Hel
 Vergadering
 naar Jackson County (Missouri), 12, 197–199
 noodzakelijk in laatste bedeling, 549
 om tempels te bouwen, 450–451
Zie ook Israël, herstelling van; Jackson County (Missouri)
 Vergeving
 alle mensen aanbieden, 423–430
 door Jezus Christus, 423–425
 God de Vader schenkt, 79–81, 428–430, 462
 Joseph en William Smith vergeven elkaar, 426–428
 Joseph Smith schenkt afvallig lid, 421
 Joseph Smith schenkt W. W. Phelps, 428–430
 leidt tot eendracht, 425–428
 van zwaktes van anderen, 425–428
Zie ook Barmhartigheid
 Vergiftiging van Joseph Smith, 258
 Verhoging. *Zie* Celestiale koninkrijk; Heil
 Vermont. *Zie* Sharon (Vermont)
 Verordeningen
 Adam ontving, 115–116
 alleen in tempels voltrokken, 449–452
 altijd dezelfde, 115–116
 heiligen in alle bedelingen ontvangen, 100–102
Zie ook Doop; Doop voor de doden; Huwelijk, eeuwig, Heil van de doden; Begiftiging
 Vertalen, gave van, 123–126
 Vertaling van de Bijbel. *Zie* Bijbelvertaling van Joseph Smith
 Vertaling van het Boek van Mormon. *Zie* Boek van Mormon, vertaling van
 Vervolging
 afvalligheid leidt tot, van de kerk, 346–350
 dankbaarheid tijdens, 251–252
 geloof en moed, 248–249, 253, 380–381, 401, 403–405
 God biedt hulp bij, 249–250, 380–381, 390, 394–396, 405–407
 heiligen ondergaan altijd, 248–249, 402–403
 kerk overwint, 153–155, 324–325, 392–393, 478
 profeten ondergaan, 558–559
 Satan vervolgt heiligen, 16, 165, 402–403
 uit, komt iets goeds voort, 249–250, 396
 van heiligen in Caldwell County, XVIII, 18–19, 367–369, 387–391, 399–402, 477
 van heiligen in Jackson County, XVII, 16, 198–200, 303–306, 367, 476
 van heiligen in Kirtland, XVIII, 16, 367
 van Joseph Smith in Kirtland, 16, 245–248, 257–259, 341–343, 348–349, 367
 van Joseph Smith in Nauvoo, 24–26, 493, 553–556, 558–559, 565–569
 van Joseph Smith na eerste visioen, 35–37
 vanwege Boek van Mormon, 197, 403–404
Zie ook Beproevingen
 Verzegelbevoegdheid
 definitie van, 334–336
 doden verlost door, 506–512
 Elia herstelt, XVIII, 15, 332–338, 507–512, 547–548
 families verzegeld met, 335–336
Zie ook Elia; Huwelijk, eeuwig; Heil van de doden
 Verzoening
 aan alle mensen verkondigen, 165–167
 alle heiligen vertrouwen op, 51–53
 doden verlost door, 437–439, 506–507
 kinderen verlost door, 102, 190–192
 opstanding mogelijk door, 53–55
 verhoging mogelijk door, 55–56, 237–240, 479
Zie ook Jezus Christus; Opstanding
 Volharden tot het einde, 248–253, 384–385, 568–569
 Volheid der tijden. *Zie* Bedeling van de volheid der tijden
 Voorbereiding op de wederkomst, 273–276
 Voorgeordend, Joseph Smith was, 547–548, 581–583

- voorouders van Joseph Smith, 1–2, 582–583
- Voorsterfelijk leven
 heilsplan gepresenteerd in, 225
 Jezus Christus gekozen in, 225
 Joseph Smith geordend in, 547, 581–583
 raadsvergadering gehouden in, 177, 225, 547, 581–583
 Satan rebelleerde in, 225
 voor roepingen geordend in, 547
 wetten ingesteld in, 177
- Voorwoord van Leer en Verbonden, 207–209
- Vrede bij alle mensen, 367–374
- Vredestichters, 368–371
- Vriendschap
 in tegenspoed, 495–497
 Joseph Smith een voorbeeld van, 493–497, 500
 kerkleden tonen, 498–500
 van Willard Richards, 494
 verenigt het mensenras, 497–498
Zie ook Liefde
- Vrouwen. *Zie* Zustershulpvereniging; Echtgenote
- W**
-
- Waarheid
 aanvaard alle, 284–285
 evangelie omvat alle, 284–285
 geleerd door verordeningen, 451
 gelijkenis van de zaaier en, 320–322
 Joseph Smith predikte, 306–307
 kennis krijgen van, 286–287
 vervolging kan, niet tegenhouden, 153–154, 478
- Waarheidsvaandel, 142, 444 (153 en 478)
- Washington, D.C., XIX, 105, 257
- Wederkomst
 Elia's komst vóór, 336–338
 geen regenboog vóór, 271
 gehoorzaamheid voorbereiding op, 273–276
 gelijkenis van het kaf en het koren, 322–324
 heiligen ontkomen niet aan oordelen, 272
 Jeruzalem herbouwd vóór wederkomst, 202–204, 271–272
- laatste bedeling bereidt voor op, 546
- openbaringen over, 267–270
- raad om op, voor te bereiden, 112
- rampspoed gaat vooraf aan, 267–272
- teken van Zoon des Mensen, 271–272
- tekenen van, 270–272
- timing van, 272–273
- voorbereiding op, 273–276
- Wentworth, John, 471
- Wentworthbrief, XX, 469–480
- Wereldwijde groei van de kerk, 114–115, 148, 153–155, 167–168, 324–327, 355–356, 392–393, 478
- Wetten. *Zie* Gehoorzaamheid
- Whitlock, Harvey, 79
- Whitmer jr., Peter, 148, 162
- Whitmer sr., Peter, XV, 9, 125, 148
- Whitmer, David, 17, 125, 135–137, 148, 348, 519
- Whitney, Elizabeth Ann, 173, 361, 463, 485
- Whitney, Newel K.
 dagboekantekeningen over, 493, 495–496
 feest ten huize van, 498
 geeft zegen aan Joseph Smith, 258
 Joseph woont in bij, 171, 267
 ontmoet Joseph, 171–173
 ontvangt begiftiging, 446
 reist met Joseph, 258, 360–361
 woont bij Joseph, 463
Zie ook Winkel van Newell K. Whitney
- Wight, Lyman, 311, 379, 390
- Wijnstok en ranken, gelijkenis van, 176
- Williams, Frederick G., XVII, 26, 283, 293
- Winkel van Newel K. Whitney
 Bijbelvertaling van Joseph Smith, 269
 Joseph Smith betreft, 267
 Joseph Smith komt aan bij, 171–173
 school der profeten in, 281
Zie ook Whitney, Newel K.
- Woodruff, Wilford, XII, 305–306, 409–412
- Woord van wijsheid, 283

Y

Young, Brigham

- bedient begiftiging, 24, 446, 545
- en *History of the Church*, 601–602
- in Zionskamp, 306
- leek op Joseph Smith, 579
- leidt heiligen naar Illinois, 19, 399
- onderwees in levende orakelen, 213–214
- ontvangt begiftiging, 24, 446
- op dag van genezing, 409–411
- president van de kerk, 579
- steunde Joseph Smith, 342
- visioen van Joseph Smith, 105–106
- werkt aan Kirtlandtempel, 294
- zending in Engeland, 343–344, 355

Z

Zaaier, gelijkenis van de, 320–322

Zending

- Joseph Smith volbrengt, op aarde, 574–576
- Joseph Smiths gevoelens over, 556–562
- profeten vervullen, 558–559
- Zendingswerk
  - bekering verkondigen, 166–167
  - belangrijke plicht, 356–357
  - dam voor doop vernield, 161
  - evangelie brengt licht in de wereld, 163–165
  - Gave van talen voor, 412–414
  - gelegenheid om getuigenis te geven, 360–363
  - gelijkenis van de zaaier, 320–322
  - gelijkenis van het kaf en het koren, 322–324
  - in Engeland, 15, 353–356
  - Joseph Smiths, 15, 97, 161–163, 257, 360–363
  - lesgeven door de Geest, 359–360
  - liefde noodzakelijk voor, 356–357
  - naar Lamaniëten, XVI, 10, 162, 484
  - nederigheid bij, 357–358
  - vereisten voor, 356–357

- wereldwijde groei van de kerk, 114–115, 148, 153–155, 167–168, 324–327, 355–356, 392–393, 478
- Zeventig, Quorum der, XVIII, 14, 18, 152–153, 305
- Zieken, genezing van. *Zie* Genezing
- Ziener, Joseph Smith, 173, 269–270, 573, 581, 589–591
- Zion
  - in Amerika, 202–204, 479
  - in Jackson County (Missouri), XVI, 12, 16–17, 162, 197–200, 257
  - opbouwen, 197–202, 548–551
  - verantwoordelijkheid van leden voor, 155–156, 162, 200–202
  - zal worden verlost, 199–200
- Zie ook* Berg Zion, heilanden op Zionskamp
  - bevoorraadt heiligen in Missouri, XVII, 484
  - genezing van Joseph en Hyrum tijdens, 522–524
  - mars van, XVII, 17, 303–306, 310–312
  - ontbonden, XVII, 306
  - toetsing van leiders in, 17, 306, 310–312
- Zonde. *Zie* Vergeving; Bekering; Satan; Onvergeeflijke zonde
- Zoon des Mensen, teken van, 270–272
- Zustershulpvereniging van Nauvoo, 483–485. *Zie ook* Zustershulpvereniging
- Zustershulpvereniging
  - Emma Smith, presidente van, XX, 484–485, 487–488
  - engelen zijn medewerkers van, 488
  - instructie in, 487–488
  - Joseph Smith draaide sleutel om, 485
  - liefdadige organisatie, 485–487
  - organisatie van, XX, 484–485
  - priesterschapsleiders steunen, 485
  - redt zielen, 487–488
  - zusters tonen barmhartigheid, 488–489
- Zuurdesem, gelijkenis van het, 325–327

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

